

Christensen

Г. Б. 4/84

УНИВ. БИБЛИОТЕКА
Р И Бр. 14616

*Wagner
Professor am Johanneum
zu Hamburg*

TROIS POÈMES GRECS
DU MOYEN-AGE

INÉDITS
RECUEILLIS
PAR
LE PROFESSEUR
W. WAGNER.

BERLIN.
CALVARY & CO. LIBRAIRES-ÉDITEURS.
1851.

Л. 64/84

УНИВ. БИБЛИОТЕКА
Р И Бр. 146/6

TROIS POÈMES GRECS

DU MOYEN-AGE

INÉDITS

RECUEILLIS

PAR

FEU LE PROFESSEUR

W. WAGNER.

AVEC LE PORTRAIT DE L'AUTEUR.

W. Wagner
Professeur au Gymnase
de Hambourg

BERLIN.

S. CALVARY & CIE LIBRAIRES-ÉDITEURS.

1881.

TABLE DES MATIÈRES.

---

	page
Préface	I
Notice biographique	VI
Notice bibliographique	XII
Διήγησις τοῦ Ἀχιλλέως	1
Βίος Ἀλεξάνδρου	56
Τὰ κατὰ Δόξαντες καὶ Ροδίαιτες	242

PRÉFACE.

Immédiatement après la mort du professeur W. Wagner, sa veuve a bien voulu nous confier les copies de manuscrits grecs qu'il avait faites dans les diverses bibliothèques de l'Italie, pendant son dernier voyage, qui devait lui être si fatal.

Malgré notre peu de compétence pour des travaux de ce genre, nous ne pouvions qu'accepter avec empressement la tâche de publier ce travail posthume. Deux choses nous en faisaient un devoir; d'abord l'amitié qui depuis de si longues années nous attachait à W. Wagner, et ensuite la reconnaissance que tout Hellène doit ressentir envers cet infatigable et savant travailleur, qui a tant contribué à éclaircir l'histoire littéraire du moyen-âge grec.

D'ailleurs les textes contenus dans ce volume étaient si soigneusement transcrits, que la tâche de l'éditeur devenait facile, pourvu qu'il se bornât à leur simple reproduction. C'est ce que nous nous sommes imposés de faire, sans avoir l'intention d'entreprendre une édition critique, telle que Wagner l'aurait faite, s'il n'avait pas été si rapidement enlevé à la science.

Malheureusement, parmi les nombreux manuscrits que Madame Wagner nous a confiés, nous n'avons pas trouvé des indications suffisantes sur la source d'où chaque pièce avait été tirée. C'est là une des raisons qui nous ont engagé à ne

choisir que les poèmes les plus importants, les trois romans qui composent ce volume.

Le premier est une *Achilléide* en 1820 vers, provenant d'un manuscrit¹⁾ conservé dans la bibliothèque nationale (autrefois dite Bourbonnaise) de Naples. Dans l'*Annuaire de l'Association pour l'encouragement des Etudes Grecques en France*, (année 1879,) Mr. C. Sathas a publié une version de ce même roman d'Achille, d'après un Ms. conservé dans la bibliothèque Bodléienne d'Oxford. Cette version, bien que ne comprenant que 761 vers, au lieu des 1820 vers donnés par le Ms. de Naples, montre des traces évidentes de parenté avec ce dernier. Non seulement le sujet est le même et les épisodes du plus petit poème se retrouvent dans le plus grand, mais les vers même sont parfois reproduits identiquement. On dirait un résumé fait de mémoire par un rhapsode, qui avait connu le roman plus détaillé donné dans le Ms. de Naples.

Ce dernier est évidemment l'oeuvre d'un copiste illettré; il fourmille de fautes d'orthographe. Nous les avons corrigées, excepté, cela va sans dire, dans les cas où ces fautes intéressent d'une manière quelconque la prononciation. En dehors de l'orthographe nous avons indiqué en note toutes les corrections ou modifications, peu nombreuses du reste, que nous nous sommes permis d'introduire dans le texte.

Au moment où nous écrivons cette préface, nous apprenons par une communication de notre ami Mr. Spiridion Lambros, le savant éditeur des Romans grecs et des oeuvres d'Acominate, qu'il avait annoncé dès 1879 la publication de ce texte, copié par lui à la bibliothèque de Naples. Notre regret de ne pas l'avoir su plus tôt est d'autant plus vif, que nous sommes certains que Mr. Lambros aurait consenti avec em-

¹⁾ Ce Ms. (codex graecus CCLI, III, B. 27) écrit par un copiste de Venise et daté du 5 mai 1820, contient 185 feuillets de papier, parmi lesquels notre *Achilléide* occupe les feuillets 13—59.

pressément à nous prêter son concours, en se chargeant de l'édition critique de l'*Achilléide* comprise dans le présent recueil.

Le second de nos romans est une *Relation de la vie d'Alexandre* en 6120 vers. C'est une version métrique de l'histoire du Pseudo-Callisthène éditée par C. Muller¹⁾. Cette version est tirée du Ms. bien connu de la bibliothèque de St. Marc de Venise²⁾. Mr. Jules Berger de Xivrey le cite dans sa savante notice sur les manuscrits contenant l'*histoire fabuleuse d'Alexandre le Grand*³⁾. Il en donne même les quatre premières lignes, mais sans paraître se douter que ce sont des vers et non de la prose.

A en juger par la copie de Wagner, ce manuscrit doit avoir été très soigneusement écrit par un copiste instruit. A peine, en effet, avons-nous en l'occasion de nous permettre quelques rares corrections, qui sont toujours indiquées en note.

Wagner eut sans doute enrichi son édition de notes tirées d'une étude comparée de son texte avec le récit publié par Muller. Une pareille comparaison aurait été curieuse et instructive à plusieurs points de vue, notre versificateur ayant dû avoir sous les yeux un récit différant parfois du Ms. de la bibliothèque de Paris. Il aurait aussi peut-être utilisé le texte de Muller pour corriger les noms propres, qui, le plupart du temps, sont estropiés d'une façon regrettable. Nous ne pouvions point assumer la responsabilité de pareilles corrections, sans collationner de nouveau la copie de Wagner avec le Ms. de Venise; et d'ailleurs ces fautes même peuvent

¹⁾ Didot, 1846, dans le volume contenant Arrien etc.

²⁾ Ce Ms. (codex Graecus CCCCVIII f. 16—142), ainsi que les trois derniers vers (p. 241) l'attestent, a été écrit en l'an 6896 de la création, correspondant à 1288 après J. C. Il a appartenu au célèbre Cardinal Bessarion, dont la signature se trouve au verso de la première feuille.

³⁾ v. Notices et extraits des Manuscrits de la Bibliothèque de St. Marc etc. Tome XIII. Paris 1858.

avoir leur intérêt dans des documents de cette nature. Nous les avons donc scrupuleusement respectées, même dans les cas où l'erreur est évidente; ainsi, par exemple, on trouve *Ἐλισσακιδῆς* (v. 2399 et v. 2447) là où Muller a *Ἐρρηξ* et *Ἀκιδῆς*; ou *καὶ Νήνυς* (v. 2285) au lieu de *Ἀκρηῆς*. Nous avons préféré laisser à ceux qui pourraient trouver de l'intérêt à de pareilles études, le plaisir de rétablir ces erreurs, nous bornant seulement à en indiquer quelques unes dans l'*errata*.

Le troisième des textes contenus dans ce volume offrait des difficultés plus grandes que les deux précédents, et qui même étaient de nature à nous empêcher d'en entreprendre l'édition. Mais notre savant ami Mr. C. Sathas, mû par les mêmes sentiments que nous envers la mémoire de Wagner, a bien voulu se charger de cette tâche. C'est donc grâce à lui que nous pouvons ajouter *Lybiatos et Rhodanos* à ce recueil posthume. Aussi nous sommes heureux de lui en témoigner ici notre reconnaissance, ainsi que pour toute l'assistance qu'il nous a prêté dans la préparation de cette publication.

Ce texte a été tiré par Wagner d'un Ms. de la bibliothèque de Naples (III, An, 9 f. 44—116), qui contient, en outre, des poèmes connus de Sachlikis et de Spanéas.

Lybiatos et Rhodanos a déjà été publié par Mavrophydis¹⁾ d'après le Ms. (Nr. 2910) de la bibliothèque de Paris. Mais ce manuscrit étant imparfait, l'édition de Mavrophydis ne pouvait que donner une forme incomplète de ce poème. Sans parler de ses autres imperfections, nous dirons qu'il y manque les vingt-six premiers vers de notre version; il y a aussi plusieurs lacunes dans le milieu et vers la fin.

¹⁾ Dans son recueil: *Ἐκλογή Μερμέλου τῆς νεωτέρας Ἑλληνικῆς γλώσσας*, Athènes, 1805. — M. Gidel a donné une analyse de ce poème d'après le même manuscrit de Paris, dans son ouvrage intitulé: *Études sur la littérature grecque moderne*, Paris, 1806, p. 151 et suiv.

Le Ms. de Naples tout en étant plus correct, est également incomplet. Un autre Ms., conservé dans la bibliothèque de Leyde (cod. Scalig. 551), sert à remplir les lacunes de celui de Naples. Heureusement, Wagner avait copié aussi les vers contenus dans le manuscrit de Leyde.

La présente édition, faite d'après ces deux manuscrits, donne donc une version plus complète et plus correcte que celle de Mavrophydis, mais elle n'est pas encore définitive; il faudrait consulter d'autres manuscrits, afin d'arriver à une édition complète et critique de ce roman.

Mr. Sathas a indiqué en note les modifications et corrections de mots ou de vers, qu'il a eu occasion de faire dans les copies de Wagner.

On trouvera à la suite de cette préface la traduction d'une notice biographique sur Wagner, écrite, au lendemain de sa mort, par son ami et collègue Mr. A. Metz, professeur au Johannann de Hambourg.¹⁾

Mr. Metz vient de publier, dans l'Annuaire du Johannann (Schuljahr 1880—1881), une biographie plus détaillée de notre regretté ami. Nous empruntons à ce travail, avec la permission de l'auteur, la notice bibliographique qui fait suite à la biographie.

L'éditeur a bien voulu mettre le portrait de Wagner en tête du présent volume; c'est là une heureuse addition, qui rendra ce livre posthume plus précieux pour les amis de l'illustre défunt.

Paris, Mai 1881.

D. Bikélas.

¹⁾ Voir le *Hamburgischer Correspondent* du 20. Avril 1880.

NOTICE BIOGRAPHIQUE.

Wilhelm Wagner naquit le 11: Mai 1843 à Steinar sur la Kinzig, affluent du Main, dans l'ancien électorat de Hesse. Son père, médecin de campagne, que le soin d'une nombreuse clientèle retenait presque constamment hors de chez lui, ne paraît pas avoir exercé une grande influence sur sa jeunesse. Celle de sa mère, au contraire, fut particulièrement profonde et durable, et le jeune homme conserva toujours pour elle la plus affectueuse tendresse.

Des moments bien heureux furent ceux qu'il passa chez son grand-père maternel, prédicateur à la petite cour du comte de Wächtersbach, près du Voralberg. Non seulement il y trouvait tout ce qui peut plaire à un garçon: un vieux château, un parc pittoresque, la liberté et l'air des bois; mais le prédicateur de cour était un homme du monde ami des lumières. Élevé à la française, il aimait à s'entretenir longuement sur la littérature française et possédait une belle collection de livres français, avec lesquels le jeune Wagner pouvait assouvir sa soif de lecture, quand il passait les vacances chez son grand père. A la vérité, on ne trouverait pas dans ces lectures la source des influences qui déterminèrent plus tard sa direction; mais les impressions reçues à cette époque furent assez fortes pour qu'il s'en souvint avec plaisir dans son âge mûr; et de telles impressions ne sont jamais perdues.

De 1855 à 1861, de sa 13e à sa 18e année, il suivit les cours du gymnase de Francfort, dirigé alors par le Dr. Classen, le futur directeur de la Haute école de Hambourg. Wagner était une de ces natures favorisées, qu'un penchant heureux et puissant pousse de bonne heure dans une direction spéciale, où le succès leur est presque assuré. Sa spécialité fut l'étude des langues, dans le sens le plus étendu du mot. Toute sa vie l'étude des langues étrangères n'a été qu'un jeu

pour lui; c'est aussi les langues qu'il travaillait presque exclusivement au gymnase, avec des résultats extraordinaires. En troisième il possédait à fond l'histoire de la littérature grecque de Schoell; et ce fut ce fait, révélé par hasard dans une leçon, qui attira pour la première fois sur lui l'attention de son directeur. Cet illustre savant se montra dès lors son plus fidèle conseiller; or chacun sait combien il importe, même au talent le plus éminent, d'être bien dirigé de bonne heure. Sous sa direction, le jeune collégien acquit une connaissance méthodique de la littérature ancienne, bien autrement étendue que ne le comportait le cercle d'études du Gymnase.

A dix huit ans, sur le point de compléter ses études, il publiait le *Trincomus* de Plaute traduit dans le mètre de l'original (Francfort, 1861, avec une préface du Dr. Classen). Ce travail, ainsi qu'un article sur les croyances populaires des Grecs modernes, publié antérieurement dans le *Museum* de Francfort, indiquent déjà les études spéciales auxquelles il commençait à se livrer, et dans lesquelles il devait se distinguer plus tard.

Ainsi préparé, il se rendit à l'Université de Berlin en 1861, puis à celle de Bonn de 1862 à 1864. Là il eut le bonheur de connaître le professeur Fr. Ritschl, le philologue *κατ' ἐξοχήν*, avec lequel il se lia intimement, autant du moins qu'un élève peut se lier avec son maître. Ritschl fonda bientôt les plus grandes espérances sur cet étudiant de vingt ans, qu'il pouvait considérer comme son élève le mieux doué.

Une certaine rivalité régnait alors parmi les philologues de Bonn, entre les disciples de Ritschl et ceux d'O. Jahm. Wagner sut tenir la seule conduite raisonnable; il subit l'influence des deux savants, les compléta l'un par l'autre, et put ainsi échapper au formalisme étroit qui caractérisa plus tard l'école de Ritschl.

Ses études universitaires étaient terminées lorsqu'il prit le grade de docteur, le 20 février 1864. Sa thèse (*de Plauti*

Aulularia) fut jugée pleine de science et de finesse (*doctrinosa et subtilitatis laude probabilis*), et l'examen oral fut particulièrement brillant (*eximia eam laude*).

Il quitta ensuite Bonn et prit une position de précepteur dans deux familles allemandes à Manchester. Dans le certificat en latin que lui délivra Ritschl, en guise de recommandation, on trouve entre autres ces paroles: «*Ingenii autem praestantiae cum animi doles accedant, morum et probitas et suavitas, veri rectique sensus, humanitatis non fucatas studium: consequens est, ut mea quidem sententia gratulandum sit eis, quibus tam strenuus praceptor educatorque contigerit.*» Il serait vraiment difficile de commencer une carrière de précepteur avec un meilleur témoignage.

Wagner resta trois ans à Manchester, puis trois ans à Londres, de 1867 à 1870. Il s'y occupa de travaux littéraires, tout en enseignant dans diverses écoles. Il était arrivé en Angleterre, non seulement sans connaissance de la langue anglaise, mais, d'après ses propres expressions, «sans connaissance du monde et la tête pleine d'une science puisée uniquement dans les livres.» Mais qu'il sut bien employer son temps! En quittant Manchester, il connaît et possède à fond la langue anglaise, son histoire et sa littérature, et peut s'essayer dans cette étude souverainement difficile: la critique de Shakespeare. En même temps, encouragé et aidé par des relations personnelles, il se rend maître du grec moderne.

Dès lors le champ dans lequel se déploiera son activité est définitivement fixé. Nous pouvons en effet distinguer trois sortes d'études auxquelles il se voue simultanément. D'abord la philologie classique, où il avait fait ses débuts, et spécialement l'étude de Plaute; une série d'éditions critiques, avec notes en anglais, prouvent sa supériorité dans cette direction. En second lieu les recherches sur les monuments Grecs du moyen-âge, champ non encore défriché dont il a été un des premiers explorateurs, et dont la connaissance a eu pour résultat de jeter un nouveau jour sur la formation du grec moderne et sur la vie du peuple en Grèce durant le moyen-âge.

Enfin, l'étude et la critique de Shakspeare et des poètes Anglais de son époque.

En 1870, son ancien maître, le Dr. Classen, l'appela au *Johanneum* de Hambourg, auquel il resta attaché pendant les dix années qui lui restaient à vivre.

Avant de quitter l'Angleterre il avait épousé Mlle Anne Marie Trowsdale, fille d'un propriétaire Anglais de Whitby, dans le comté d'York.

Il entra au *Johanneum* en qualité de maître (Lehrer), devint maître supérieur (Oberlehrer) en 1872, et fut nommé professeur en 1874. Pour cette dernière nomination on dut créer une chaire nouvelle exprès pour lui; on s'y décida d'autant plus vite que l'offre d'une chaire de philologie au collège de Magdebourg, qui occupe le rang d'une Université par la nature de l'enseignement et la supériorité des cours, menaçait de farracher au collège de Hambourg. Bientôt après il refusa une chaire de langues vivantes à Munich, parce que la littérature moderne, qui l'intéressait comme étude, ne lui plaisait pas comme profession. C'est ainsi qu'il fut conservé au *Johanneum*; et bientôt s'identifiant complètement avec son nouvel emploi, il s'en acquitta avec autant d'amour que de succès. En effet, outre sa science éminente, il montra une aptitude remarquable pour l'enseignement, et déploya, même en dehors de l'École, une activité qui faisait étonnement de ses collègues. Pendant les dix années, 1870—1880, qu'il passa à Hambourg et qui furent sans doute les moins riches en loisirs de sa vie entière, il donna toute une série de publications, qui nous le montrent actif dans ses trois spécialités, comme si son esprit avait besoin de cette multiplicité d'occupations simultanées pour déployer toute son énergie.

Entre ces grands ouvrages il s'occupait, comme pour se délasser, d'une multitude de travaux moins importants: notices et articles pour diverses revues spéciales, traductions d'allemand en anglais et d'anglais en allemand, traductions du grec moderne, éditions des classiques allemands, à l'usage des écoles anglaises; ces dernières, qui ont été introduites partout en

Angleterre, n'ont pas peu contribué à répandre la connaissance de la littérature allemande chez nos voisins d'outre-mer. Ceux-ci savaient du reste apprécier ce travailleur infatigable; on s'en aperçut bien à l'accueil cordial et respectueux que lui firent les cercles savants d'Angleterre, à l'occasion du voyage qu'il entreprit en 1878 pour visiter les grandes bibliothèques de ce pays. Ses amis se souvenaient tous de l'impression encourageante que lui laissa ce voyage.

Cependant son intérêt se concentrait de plus en plus sur l'étude de la littérature grecque du moyen-âge, qu'on doit regarder comme le principal travail de sa vie. Cette étude devait lui être fatale. Après avoir visité les bibliothèques de Paris (1875) et d'Angleterre, (1878), son désir le plus ardent était d'obtenir un congé d'hiver pour visiter dans le même but les grandes bibliothèques italiennes. D'année en année les occupations impérieuses du Johanneum opposaient de nouvelles difficultés à l'accomplissement de son vœu. Enfin, il obtint le congé demandé pendant le courant de l'automne de 1879. Qui aurait dit, en le voyant partir pour le midi, plein d'espoir et de vigueur et dans la force de l'âge, qu'il n'en reviendrait pas?

L'hiver fut, comme on sait, très rude en Italie. Accoutumé aux installations confortables du Nord, Wagner devait supporter avec peine le séjour dans des salles de bibliothèque froides et humides, et dans des hôtels peu ou point chauffés. Cependant il allait de ville en ville, à Venise, à Vérone, à Milan, à Florence, à Bavenne, à Rome et à Naples, travaillant tous les jours avec sa persévérance habituelle; ses lettres annonçaient une récolte extrêmement riche. Elles laissaient aussi voir un esprit qui se retrempe et se renouvelait au contact de l'Italie classique et moderne, riche des beautés de l'art et de la nature, et des agréments de la vie de société; et ses amis et ses élèves pouvaient fonder de grandes espérances sur les fruits de cette heureuse activité de son esprit. Son voyage s'étendit au sud jusqu'à Paestum. Au retour il s'arrêta encore quelque temps à Naples, pour visiter de nou-

veau, pendant une saison plus clémente, la bibliothèque du couvent de Grotta Ferrata. Déjà ses dispositions étaient prises pour revenir en Allemagne, quand il donna lui-même la nouvelle qu'il était légèrement indisposé. Pais, le jour même où d'après ses décisions premières il aurait dû se retrouver parmi les siens, on reçut du médecin allemand de l'hôpital international de Naples la nouvelle qu'il était gravement malade d'une fluxion de poitrine. Il sarmona encore cette maladie; mais le typhus se déclara bientôt, à la suite d'un nouveau refroidissement, et peu de jours après, le 15 avril 1880 à 10 heures du soir, il succombait à une paralysie du cœur.

Wilhelm Wagner était âgé d'un peu moins de 37 ans. Mais cette courte existence lui a suffi pour se faire un nom, qui commande le respect bien au delà des frontières de l'Allemagne. La Grèce surtout a reconnue ses services en le décorant de l'ordre royal du Sauveur (1875) et en le nommant membre des deux sociétés savantes de Constantinople et d'Athènes.

La valeur de Wagner comme savant a été prouvée, moins encore par la diversité et l'étendue de ses connaissances et par le fait unique de réunir trois études si différentes, que par la supériorité qu'il déployait dans chacune d'elles. Mais ce qui le faisait surtout aimer de ceux qui le connaissaient intimement, c'est qu'on voyait chez lui le savant subordonné à l'homme. Sa science merveilleuse, loin d'être une matière morte, était une source vivifiante qui nourrissait sa pensée personnelle. Quand il livrait aux autres la connaissance de ce trésor de science, c'était donc une partie de lui-même qu'il leur communiquait. C'est ce qui donnait à sa conversation, toujours animée et toujours nourrie, un charme sans cesse renouvelé, et à son enseignement le cachet d'un enseignement vraiment utile et vivant. C'est pour cela aussi qu'il vivra dans le souvenir de ses amis et de ses collègues comme dans celui de ses élèves, et que son nom sera une des gloires les plus pures du Johanneum, tant que cette institution subsistera.

NOTICE BIBLIOGRAPHIQUE

Publications de W. Wagner.

I.

A. Philologie classique.

1. De Planti Aulularia, scripsit Gu. W. Bonnae 1864.
2. Macci Planti Aulularia, with notes critical and exegetical and an introduction on Plantian prosody. Cambridge & London 1866.
3. T. Macci Planti Trinummus, with notes critical and exegetical. Cambridge & London 1872.
4. T. Macci Planti Menaechnae, with notes crit. and exeget. and an introduction. Camb. & London 1878.
5. P. Terenti Comodiae; with notes crit. and exeget., an introduction and appendix. Camb. & London 1869.
6. P. Terenti Comodiae (Cambridge Texts). Gu. Wagner relegit et emendavit. Cantabr. et Londini 1869.
7. P. Terenti Hantou Timoramenos. Erklärt von W. W. Berlin 1872.
8. Plato's Apology of Socrates and Crito, with notes crit. and exeget., introductory notices, and a logical analysis of the Apology. Camb. & London 1869. Second edition rev. and corr. 1876.
9. Plato's Phaedo, with notes crit. and exeget. and an analysis. Camb. & London 1870.
10. Platonis Protagoras. The Greek text revised, with an analysis and English notes. Ed. II. London 1871.
11. Virgil's Aeneid, books V to XII, with English notes. Abridged from Prof. Comington's edition by Henry Nettleship and W. W. London 1874.
12. Petri Pauli Dobree Adversaria. Editio in Germania prima cum praefatione Gu. W. 4 voll. Berolini 1874.
13. Bentley's Dissertations on Phalaris, with introduction and notes. Berlin 1874.

B. Littérature Grecque du moyen-âge.

14. Medieval Greek Texts: being a collection of the earliest compositions in vulgar Greek, prior to the year 1500. Edited with prolegomena and critical notes, by W. W. Pars. I. With an essay on the Greek version of Apollonius of Tyre by M. A. Ch. Gidel, Prof. de Rhétorique au Lycée Impérial Bonaparte. Paris. London. 1870. (1).

15. *Δείγματα ἀραιοτάτη τοῦ θαυμαστοῦ ἀνδρὸς τοῦ λεγομένου Βελισσάριου.* Nach der Wiener Handschrift zum ersten Mal herausgegeben. Progr. d. Hamb. Johanneum 1873.

16. Histoire de Imbérius et Margaron. Publiée pour la première fois d'après un mscr. de la biblioth. de Vienne. Paris 1874.

17. *Carmina Graeca Medii Aevi.* Leipzig 1874. (1).

18. *Ἀλφάβητος τῆς ἀγάπης.* Das ABC der Liebe. Eine Sammlung Rhodischer Liebeslieder. Metrisch übersetzt und mit einem Wörterbuch versehen. Leipzig 1879.

¹⁾ Nous croyons être utiles à nos lecteurs en donnant ici la liste des textes contenus dans chacun de ces deux recueils, auxquels Mr. Müller a consacré un article approfondi dans le Journal des Savants. (Février 1875.)

Medieval Greek texts.

Ἠ ἀγαθήματα.

Ἠ δειγματα θλαρισῶ καὶ Ηλαζουβιλιῶ.

Ἠ δειγματα Ἀπολλωνίου τοῦ Τυρίου.

Θηρος περὶ Ταυρολόγιου.

Ἰστορικὴ εἰδήσις περὶ Βελισσαρίου.

Θηρος τῆς ἑκαστακτικωνολογίας.

Τὰ θαυταῖα τῆς Πύδου.

Carmina Graeca Medii Aevi

Ἄλφιβητος Κορυθαῖο ποιητα παραστατοῦ.

Θηρος περὶ Ταυρολόγιου.

Ἐκαστακτικὴ Ἰστορικὴ θαυταῖα τῆς Πύδου.

Μουσὴ Σολύμου Σαραφῶ τῆς Ἀθήνης.

Σταυροῦ τοῦ Σαχίτζη στίχοι καὶ ἔρασματα.

Τὰ ἀνεῶν στίχοι καὶ ἔρασματα, ἔτι καὶ ἀρχαίους.

Περὶ γίγνωσκ τὰ πῶν πῶν ἐπιότων.

Συντάξις τοῦ ταυραῖου γυδίου.

Γυδίου, ἕκαστα δειγματα τῆς ἀγάπης.

Δειγματα ταυραῖα τῶν ταυραῖων ἑσῶν.

Ποιητοῖα.

Δειγματα τοῦ Βελισσαρίου.

C. Littératures anglaise et française.

19. Chr. Marlowe's Tragedy of Edward II, with an introduction and notes. Hamburg 1871.
20. Marlowe's Tragedy of Doctor Faustus, with introduction and notes. London 1877.
21. Macbeth von Shakespeare. Erklärt von W. W. Leipzig 1872.
22. Shakespeare's Henry V. Erklärt von W. W. Berlin 1878.
23. The works of William Shakespeare. Ed. with critical notes and introductory notes. Hamburg 1879, I—IV. VIII IX.
24. Shakespeare und die neueste Kritik. Zur Orientierung. Hamburg 1874.
25. Aeklia Philoparthen's Löng Follie. Eine Sammlung von englischen Gedichten aus dem Jahre 1595. Nach dem einzigen Exemplar der Hamburger Stadtbibliothek herausgegeben und eingeleitet von W. W. Cöthen 1875.
26. The Lady of the Lake. A poem in six cantos by W. Scott. Leipzig 1876. Mit Einleitung.
27. Horace par P. Cornélie. Bielefeld et Leipzig 1879.
28. Athalie par J. Racine. ib.
29. Le Misanthrope par Molière. ib.

D. Traductions.

30. T. Maccius Plautus' Trinummus. Deutsch in den Vermassen der Urschrift, von W. W. Mit einem Vorwort von Dr. Classen. Frankfurt 1861.
31. Teufel's History of Roman Litterature. Translated by W. W. London 1873.

Περὶ τῆς Ζευσεύσεως.

Εἰς Βυζάντιον.

Ἰωάννου Πισυρίου τοῦ ἐκ πόλεως Ροδόζης ποιητοῦ εἰς τὸν πτωχὸν καὶ ἀκαρπώτην πόδον.

Ἀράβητος καταναυμαίς καὶ φορηταίης.

Διόφρατος Ἀπολλωνίου.

Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἀκαρπώτου καὶ πορρωτάτου γέροντος.

Διόφρατος τοῦ θαυμαστάτου ἀνδρὸς τοῦ ἀκαρπώτου Βιλαρρίου.

Ἐπιτομὴ τῆς Γραμματικῆς Ἱστορίας εἰδήσεως περὶ Βιλαρρίου.

Ρηθὴ περὶ Βιλαρρίου.

32. Shakespere. Sein Entwicklungsgang in seinen Werken. Von E. Dowdon. Heilbronn 1879.

33. Die Griechen des Mittelalters und ihr Einfluss auf die Europäische Cultur. Ein historischer Versuch von D. Birkélas. Aus dem Griechischen übersetzt von W. W. Gütersloh 1878.

34. Lukis Laras. Eine Geschichte aus dem Griechischen Befreiungskriege von D. Birkélas. Aus dem Neugriech. übersetzt und mit einem Nachwort und mit Anmerkungen des Uebersetzers. Hamburg 1879.

II.

Dans les recueils périodiques.

•Neugriechischer Volksglauben• dans le •Neues Frankfurter Museum• 1861.

•De Terentii Andriae prologo scripsit Guillelmus Wagner• dans le •Liber Miscellaneus editus a Societate Philologica Bonnensi,• Bonnæ 1864.

Rheinisches Museum, neue Folge: XIX, 478 ff.: De loco Taciti hist. II, 14. — XX, 314 ff.: Zu Tibull I, 6. — XX, 314: Zur vita Isocratis. — XXI, 134: Ueber die Tibull-Handschrift A. — XXI, 481 ff.: Zu Catullus. — XXII, 111 ff. 422 ff.: Zur Prossodie des Plautus und Terenz. — XXII, 456: Zu Phaedrus. — XXII, 629 ff.: Zu den versus Scoti cuiusdam de Alphabeto. — XXIII, 379: Zu Plautus' Truculentus. — XXIII, 380: Zu Attius. — XXIII, 699: Zu Salustius.

Fleckeisen's Jahrbücher: 1864: Zu Plautus Epidicus. — 1865: Zu Terentius. — 1866: Ueber Tibullus. — 1867: Ueber Oesypum (Oesopum).

Bursian's Jahresberichte: 1873: Die römischen Dramatiker (ausser Plautus) und besonders Terenz. — 1877: Bericht über Terenz für 1874 und 1875. — Ib. Bericht über Lucilius für 1873—1875.

Philological Society's Transactions (London): 1867: On some modern Greek words. — On Ribbeck's Virgil. — On Jordan's Sallust. — On Phaedrus. — On Furca. — Four metrical inscriptions, reprinted from the •Hermes•. — On some disputed points of Plautian prosody. — 1873: Latin Philology in 1872. — 1874: Recent modern Greek philology. 1875: Recent Latin philology.

Jahrbuch der deutschen Shakespeare-Gesellschaft: XI. Ueber und zu Mucedorus. — Id. Emendationen und Bemerkungen zu Marlowe. — XII. Shakespeare in Griechenland. — XIV. Neue Conjecturen zum Mucedorus. — Ib. Verbesserungsvorschläge zu Shakespeare.

On pourrait encore ajouter ici un grand nombre d'articles et de notices, qui ont paru dans le Litterarische Centralblatt, dans la Jenser Litteraturzeitung, dans l'Academy de Londres, dans l'Anglia, dans la Revue critique de Paris et dans l'Essai d'Athènes.

ΔΙΗΓΗΣΙΣ ΤΟΥ ΑΧΙΛΛΕΩΣ.

Ἀρχὴ τοῦ πανθαυμασιωτάτου καὶ μεγάλου
Ἀχιλλέως.

Καὶ τί νὰ εἰπῶ τὸν ἔρωτα, τὸς δὲ τῶν ἡρώων;
καὶ πῶς νὰ γράψω τὰς ἀρχάς, τὴν δύναμίν τῆν ἔχει;
ὅτι καρδίαν ἐξουσιάζει καὶ τὰς ἀφ' ἑσέως ἀφ' ἑσέως,
φλογίζει εἶπος παρὰ κρητὸν εἰς ἀκαταμάχητους.
5 πολλὴν ἔχει τὴν δύναμιν, πολλὴν τὴν ἐξουσίαν,
μεγάλην ἔχει τὴν ἰσχύιν καὶ φοβεράν τὴν τύχην.
Ἄλλοι τὸν βιάλει εἰς χεῖράς του καὶ τὸν κατακρατῆσαι!
καίτοι, καταφρονεῖ τὸν, τὸν νῦν του αἰχμαλωτίζει.
Ἄλλ' ἔσαι καὶ ἂν αἰσθάνεσθε τὸν πάθος τῶν ἑσώτων,
10 ἔσαι ἂν οὐκ ἐδίξασθε τρώων ποσσὶς ἀγάπης,
ἅπαντες νῦν ἀκούσατε ἀφ' ἡγγῆσιν τὴν ταύτην,
τὴν ἕπερ πάθος ἑρωτικῆν καὶ πάθος ποικιλιῆν,
νὰ μάθετε δὲ ἅπαντες, νὰ πληροφορηθῆτε
τὸ πῶς ὁ πάθος δύναιτο καὶ πῶς καταλίγει,
15 νὰ μάθετε τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἰσχύιν τὴν ἔχει,
νὰ μάθετε τὰ τόξα του καὶ νὰ τὸν προσκυνήτε,
νὰ μὴ διαζωαίεσθε πρὸς τὴν φρενὴν τὴν τύχην,
αἰθέτην νὰ τὸν ἔχετε καὶ νὰ τὸν προσκυνήτε,
ὅτι φρενὴς καὶ θαυμαστὸς καὶ μέγας ὄψις εἶσαι.

Ἀρχὴ καὶ πρώτη διηγήσις μεγάλου τοῦ ἔρωτος τοῦ παρρηίου καὶ ἰσχυροῦ μεγάλου τοῦ Ἀχιλλέως, τοῦ δυνατοῦ καὶ ἀεικίτου καὶ θαυμασιωτάτου, — ἀφ' ἑσέως, φρένους, εὐφροσύνης καὶ ἡρωϊκῶν βασιλείας καὶ τῆς ἑσέως ἀεικίτου — μεγάλου Ἀχιλλέως.

- 20 Ἦν τῶν Ἑλλήνων βασιλεὺς, πανευτυχὴς καὶ ἀνδραγαθός,
πίσιος καὶ πανευτυχὴς ἐν χώρᾳ Μυρμιδόνων,
ἰσχυραῖς, πανευτυχὴς, ἀγέρωνος τὸν τρόπον·
εἶχε γὰρ νόσος μαχητῶν καὶ δουλεῖα φροσάτα,
πρὸς μάχης καὶ παραταγῆς ἄλλοι δουρασιμῶνους,
25 ἄλλοι κελούς, εὐγενεακοὺς, ἄλλοι ἀνδραγαθῶνους·
ποτὶ τοῦ γὰρ οὐκ ἤθελεν εἰς ἄλλο τὸ φροσάτων
ἄνδρα [ποτὶ] γὰρ εὐ ἰδῆ ἔβ' ἀφρανοῖν γυνῆσι,
εὐρή ἐκ γένους τε λαμπρῶν, πάντο πίσιοςποιόων.
Ἔσχετο γὰρ καὶ σὺζῶνος ὁ βασιλεὺς ἐκείνος
30 ἱρωτικῆν, ἐξαιρετῶν, ἀντιερῶν Ἑρροδιτῆν·
καὶ ἦν ἰδεῖν ἀνδραγαθῶν τοῦ κέρου ἐξαρητηῶν,
νέμω τε καὶ πανευταῖς, πανευτυχῆς, πίσιοςσιος,
ἦν δὲ καὶ τὸ δουδῆρον λαμπρῶν τῆς βασιλείας·
φροσάτα καὶ παραταγῆς, τίς ἐὰν τὰς ἀραθητῆς;
Διήγησι πάντο ἀφρανοῖν.
- 35 Τοῖον ἐκείνος ὁ λαμπρὸς ὁ βασιλεὺς Ἑλλήνων
δούδα χρόνους ἔποιετο πάντο εὐ ἰδῆ ποτῆς,
καὶ ἰδῆμετο ἢ καρδία του, ἐτῆρετο ἢ φογῆ του,
καὶ θέλω εἶχε φοβερῶν, καὶ στεναγμῶν καὶ πίσιος.
καὶ ἀπὸ τῆς διήγησι τῆς πολλῆς, τῆς σφραφοῦς ἀποῦ εἶχεν,
40 ἠθέλησαν εὐ γαρσῶθῆ τῆν πάντεροπον τῆν πόρην,
καὶ πρὸ ἑτέρως γυναικῶν ἦν τεκνοποιῆση.
Τῆν διήγησι οὐκ μὴ φέρωντες οἱ συγγενῆς τῆς πάντες,
τῆς πόρῆς οἱ γυναικῶν καὶ πάντες οἱ ἰδῆσι τῆς,
τῆν κεραλῆν τῶν τῶν πάντες κατὰ προσώπου κέρως
45 προσήρχοντο τῷ βασιλεὶ μετὰ κλεισθηρῶν μετῶν.
ἴδῆ συγγενῶν δεσποῖνς πρὸς τὸν βασιλεῖον.
ἴδῆσι γῆς Ἑρθῆσι τε καὶ χώρως Μυρμιδόνων
καὶ ἀδῆσιτῆ ἡμῶν καὶ βασιλεῖ, ἀδῆσι μῆνα πρῶτες
εἰς τῆν κορίαν καὶ δεσποῖνς ἡμῶν καὶ συγγενῶν·
πάντως χαοτιπρῶσιτῆ, ἐξαρητηῶν ὑπάρχη,
50 καὶ λαμπροῖτων, εὐγενεακῶν καὶ γένους τῶν ἰδῆσιτων,
καὶ ἰσῆν ὁδῆν σὲ ἐντρέπεται, χωρῆς τῆς βασιλείας.

44. τοῦτῶσιτος καταπρῶσιτος.

- Καὶ τῆν βοῶν τῆν Ἑταξῆς ἢ εὐ τῆν κατελῶσις,
εἰδῆ κραταῖς τῆν, γίνωσιτε πῆροφροσῆθῆσι το,
ἄρη ἂν ἔσῆρον ἀπαντες, οἱ ἄλλοι συγγενῆς τῆς.
55 ἔχθρῶς μῆς ἔχεις ἐκ πάντες, τοῦτο ποτεῦθῆσι το,
καὶ ὡς ἀδῆσι καὶ ἀλλῶσιτων θέλωσι σὲ φροσῆσι. —
Ἄτρηγιᾶ βασιλείας πρὸς τοὺς γυναικῶν δεσποῖνς.
Καὶ ὁ βασιλεὺς ἐπίσιουσι, τοῦτῶσιτος ἰδῆσιτος ἰδῆσι,
κρατῶν τῆν πόρην τῶς χροῖσι νεκρῶν ἐκ τῶν δεσποῖνς;
Ἄτρησι μῆ τοὺς Ἑρωσιτος, εὐ συγγενῆς καὶ φίλοι,
60 ποτῶ τὸ κελῶς τὸ λαμπρῶν τῆς γυναικῶν μου ταῦτες,
ποτῶ τῆν ὡς εὐγενῆν καὶ ὡς ἐμυρσῆν παρ' ἴδῆσι,
ἀλλῆ λοιπεῖ με τὸ ἀπῆσιτων, τρῶσιτε μου τῆν καρδίαν,
θέλω γὰρ ἄλλοι ἀντι ἑμῶν εὐ ἀφῆσι βασιλεία.
Ἦσιτος οὐ μὴ τῆν ἀρητῶν μῆτρον καὶ τοῦ θανῶτου. —
65 Μετὰ δὲ τῆν παραδρομῆν τοῖτων τῶν δῆσι χρόνους
ἰμετεβλήθῆ ἢ διήγησι τους εἰς ἡδῶν μετῶν.
Ἦ γίνωσιτε τοῦ μαγῆσι Ἀχιλλεύου.
Καὶ γὰρ ἐγίνωσιτε οὐκ πολλὰ ἐξαρητηῶν,
οὐκ τῶν οὐκ ἔγινωσιτε ἄλλῆ τῶν εἰς τῶν κέρου.
Καὶ ποῖα γλῶσισι δουηθῆ κατὰ δεπῶν εὐ γρῶθῆ
70 τῆν χαρητῶν τῆν ἀπῆσιτων τῆν ἴσιτε γυναικῶν;
Χρόνους ἐκῆσιτε καὶ πίσιοςτιροι οἱ κέρου τῆς χαρῶς τους.
Ἦθῆσιτῆ δὲ τὸ κράτος του τοῦ βασιλείας ἐκείνου,
κῆσιτε πολλὰ ἰεραλῆσι καὶ ἢ χώρα του ἐπῆθῆσιτων,
καὶ τὰ φροσάτα του ἐπῆθῆσιτων νεκῶν τοὺς ἔχθρῶς του,
75 ἢ εὐτυχία του ποτῶς, τοῦ μικροῦ Ἀχιλλεύου.
Ἐκλήθῆ του ἰδῆσιτος.
Τοῖτων γὰρ ἰδῆσισιτος δεσποῖνς Ἀχιλλεύου,
καὶ ἢ μῆτρον του ἢ εὐγενῆ ἡγῆλιτο καρδία,
ἐπίσιτο, εὐφραῖσιτο, ἡγῆλιτο ἢ φογῆ τῆς.
Τετρασιτῆς ἔγῆσιτο ὁ ποῖς τῶν βασιλείας·
80 τοσοῦτων εὐιδῆσισιτος ὑπάρχη ὁ Ἀχιλλεύου,
ἂπῆρ τῶν ἄλλων ἄρησιτων τῶς πάντες δουητῆρας·
τῶν ἔσιων ἀντιῆσιτε, τὰ ἄπῆρα καὶ τῆν σελῆσιτων.

52. ἦα τῆν κατελῶσις.

Κ' εὐθὺς μετὰ τοὺς τεσσαράς, ὅς προείχεα, χρόνους
γράφμασιν ἐπαθεύετο ἑλλήκεος παντοίως.

85 Μετὰ δὲ τὴν παρέλευσιν ἄλλων τεσσάρων χρόνων,
εὐθὺς τὸν ἄνθρωπον ἔφθασεν τῆς ἡλικίας χρόνον,
ἀφῆκε γούνην τὰ γράμματα κ' ἐπίσταν ἄλλῃ τέχνῃ.

Ἄρχεται ὁ μέγας Ἀχιλλεύς ἀνδρείων καὶ καρτερῶν.

Στρατιῶν ἐπεζήτησεν, ἦν ἤθελε καὶ ἡγάπα,
καὶ παιδεύειν στρατιωτικῶν ὑπερπύθετο πλῆθον.

90 Ἐβλέπεν τοῦτον ὁ πατήρ καὶ ἠγάλλετο μεγάλως,
ἢ μήτηρ τοῦ ἢ πολυκαθῆς, ἢ εὐγενεῖ καὶ ἠραῖα,
πολλὰ δὲ διεβίβαζεν χεῖρας ἀλοκήσεως
καταφιλοῦσα τὸν ὄφιν καὶ τὰς χεῖρας κρατοῦσα·
τοῦτον οὐδε ἴσασσι ποσῶς πάντοτε τὸ μὴ βλέπειν.

95 Ὅταν δὲ τρεῖς καὶ δέκατον ἔφατο ὁ παῖρ ἄνδρῶν χρόνον,
καὶ ποῖα γινώσκουσι δουρῆ κατὰ λεπτὸν εὐὰ γράφῃ
τῆρ θείῳν, τὴν ἡλικίῳ του, τὴν ἠρωτικῆτά του;
τὸ κίλλος του ἦτον θαυμαστόν, ἢ ἀνδρεία του ἑξασημέντην,
μακρὸς ἔσται ὡς κυκάρισσος, λιγὸς ὡς πρώτη μέση,

100 ἐπ' αἰὼν [θεῶν] καὶ κείσθην ἀνωκτὸς ὡσπερ λέων,
ξανθὸς καὶ σφυροειδέστατος, εὐόφθαλμος καὶ ἠραῖος
ἦσαν καὶ τὰ παλλίτῃα του φράγκα κουργεμένα,
ἐφύρειε δὲ καὶ στέφανος ἐκ ἰσθῶν καὶ μαργάρων·
τοῦτον ποσῶς οὐδε ἔβλεπεν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς του.

105 Ἄσπερος ἦτον τὴ στήθῃς του, μάρμαρος ὡσπερ κρῖνον,
εἶχε βροχίνας θαυμασιωτὸς ὡσπερ βροχία στῆθιν·
ἦτον ἀπλῶς ἀσχηματὸς εἰς ἔρωτα καὶ κάλλος·
αὐθὺς ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν ἰσχυροὺς σσεφίσει.
Ἐκείνη τὸν εὐίεχσεν ἢ ἑρωτικῆ καὶ μέση,
110 ἦν ὄσπερ ἐκέρδισεν ὁ Ἀχιλλεύς μὴ πύθον.

Πρώτη δοκῆ τοῦ Ἀχιλλεύου

Ἐν μίᾳ γούνῃ τῶν ἡμερῶν, ὁ βασιλεὺς ἐκεῖνος,
τοῦ Ἀχιλλεύου ὁ πατήρ τοῦ πομφορρογενήτου,
ἐποῖσε προδορῶν καὶ δαίμωνος καὶ ἀφῶσαι,
εὐὰ δοκιμῆσιν τοὺς καλοὺς ἀγῶνας τοῦ φουσάτου.

115 Ἐκείνησεν ὁ βασιλεὺς καὶ πάντας δοκιμάζει,

καὶ κονταρέας παίζουσι ἀλλήλους εἰς τὴν ρέταν
καὶ δοκιμάζουσι τὰ φάρια καὶ σκουταροτυπούσιν.

Ἄθ' δὲ οὐδὲς τοῦ ὁ Ἀχιλλεύς ἐτέρωθε ἢ καρδίᾳ του,
ἰσπύρασαν τὰ μέλη του καὶ αὐὸ δύναται ὑπαρῖνευ.

120 Τὸ θράσος τὸν εὐίεχσεν, πῶθ, καβαλλεῖκευ.

Πρώτη ἀνδρεία τοῦ Ἀχιλλεύου

Φαρίᾳ ἑκαβαλλεῖκευ, τὸν ἰκεῖν του παῖρον,
τὸ σελιγγάλιον χρῶσιν μετὰ λυγυταρίων,
ἀπῆεν καὶ εἰς τὰ χεῖρα του σκουτάρων καὶ κοντάρων·
τὸ δὲ σκουτάρων ἐκ παντὸς τῆς νῆς τὸ ἀνωκορῆσθ;

125 εἶχε γάρ ἔργα θαυμαστά, γουσογραμμίας μεγάλας·
φοραῖναι ἀπανοκλήθασιν διά λῶν καὶ μαργάρων,
καὶ ἀπίστω κατακίκευον ἀλλήλων ἡμίτην,
σκούρων εἰς τὸ κεφάλῳ του ἑξασημέντην θέτει,
καὶ μέγιστος γενώσικτος εὐίεχσεν εἰς τὴν μέση.

130 Ἐπῆεν καὶ ἦλθεν μένος του καὶ ἐρουδιου-ἑρωτικῆ
καὶ οὐδε ἐμπόρσεν κανεὶς ἔα τὸν ἔγνωσθ·
τὸ βλέμμα εἶχεν εἰς αὐτὸν ὁ βασιλεὺς παρ' ἄλλων,
καὶ τὴν ἐπιτρεῖστικῆν ἰδοῦμαζεν τοῦ νέου.

Ἄσπερ δὲ τὸν εὐίεχσεν νὰ τὸν μονομαρῆσθων·
135 οὐδὲν ἐμπόρσεν ποσῶς κανεὶς τὸν ἀνωκορῆσθ.

Εἰς ἔα του πάλιτῃα καὶ εἰς μίαν του κονταρίαν
ὄστως τοὺς ἰσυνίετρεθιν ὡς φάλαγγα τὰ περὶθια.
Ἄπὸ τὰ νόγη ἔως τὴν κρομφῆν ἦτον ἄρματαμένιος
ἐκεῖνος καὶ τὸ ἰπάρων του, καὶ οὐδὲν τὸν ἔγνωσθ.

140 καὶ ἀφῶτου τοὺς σκωτῆρας ἐκείτους τοὺς ἀγῶνας,
ἰαλιῶν ἔσπερ μακρῶν ὁ Ἀχιλλεύς ὁ μέγας·

Ἄς ἰλθῇ ἰσοῦ ἔχει θέλημα νὰ παῖθ κονταρέας. —
Τότε δὲ τὸν ἔγνωσαν ἐκ τῆς φωνῆς του ἐκεῖνος,
εὐθὺς γογγῶν πεζούσων, πίπτοναι, προσκοινοῦν του,

145 πάντες ἄνω προσπύρονται πρὸς τὸν αὐτοῦ πατέρα,
τὸν βασιλεῖα λέγοναι μετὰ χαρῶν μεγάλων:

Ἄγου τοῦ λαοῦ πρὸς τὸν βασιλεῖα πατέρα τοῦ Ἀχιλλεύου.
Τοῦτον τὸν βλέπειν, δέσποτα, καὶ τὸν θαυμάζει ὁ νοῦς σου
ἡρώς αὐθῆνης κίφισα, σὺς δὲ οὐδὲς τοῦ γαῖαν.

Ἀπὸ τοῦ οὖν ἀρροῦζει μὰς ἕνα τὸν προσκυνησάν,
 150 δούλοι τοῦ νὰ γενοῦνται καὶ τοῦ θαλάσσιός του.
 Ἀκούσας ταῦτα ὁ πατήρ, τοὺς λόγους τῶν ἀργάντων,
 ἀναστῆθ' ἐκ τοῦ θρόνου τοῦ μετὰ χαρᾶς μεγάλης,
 ὄρῳσι φέροντο τὸν οὖν, πάντοτε παροστασίμων,
 155 περιλαβὼν ἐν ταῖς χερσὶν ἀπλόχως καταβίβη·
 ἀπὸ τῆν ἰσθήν ἤδοντ' καὶ τῆν χαρὰν τῆν εἶχεν
 τὸ στίμμιον ἔβραλε γοργόν, τὸν οὖν τοῦ νὰ τὸ βάλῃ.

Ἐπιλογία.

Ὁ δὲ Ἀχιλλεύς ὁ θαυμαστός οὕτως ἀπλοχθήθῃ:
 Ἄν θέλῃς, δίσποτα, νὰ ζῶ, νὰ φαίνομαι εἰς τὸν κόσμον,
 τὸ στίμμιον τὸ βασιλεῦν τῆς βασιλείας σου εἰς εἶναι,
 160 καὶ ἐπὶ δασπότῃ μὲ ἔπιταξ καὶ ἀρκεῖ με ταῦτο, αἰδέοντ'.
 Δίχθενα ἀναφέρων σε, — εὖν τοιμαρὸς ὁ λόγος, —
 χώραν ἵππων ἔμπορος, φαρὰν ἀπαυασιμῶνα,
 καὶ τῶν ἀλόγων τὰς μῦθας νὰ ἔναι φυλαγμέναι,
 νὰ ἱπάρω ἐκ τὰ φουστά σου καὶ ἐκ τὰς παραταγὰς σου
 165 οἶους θέλω νίους ἐλεκετοῦς, οἰκίους νὰ ποίσω·
 ταῦτο ποδοῦ καὶ ἀρέγομαι καὶ χάριτον σὲ δίδω,
 δεῖ νὰ τῆς ἀπὸ τοῦ οὖν ἐν πάσῃ ἔλευθερία,
 ποσὰς μὴ ἔργα ἄρχῃς ἢ παραγγὴν πόλιμον,
 ἀλλὰ τροφῆν καὶ ἀνάπαυσιν μετὰ καὶ τῆς ματρὸς μου,
 170 τοὺς δὲ καλλίμους, δίσποτα, τὰ κούρησ καὶ τὰς μάχας
 ἐξέφευξ τα εἰς τὸν δούλιόν σου καὶ εἰς τὸν οὖν σου, αἰδέοντ'. —
 Ἐταίους μεγάλου Ἀχιλλεύου.

Ὁ Ἀχιλλεύς ὁ θαυμαστός, ὁ μῆγας καὶ δυνάστης,
 ὅταν πεπτεκαπέλατος ἔφρασαν ἔξῃ χρόνους,
 οὐ δύναμαι κατὰ λεπτόν ἢ κατὰ μέρος φράσαι
 175 τῆν θίαν, τῆν ἡμίαν του, τὰ ἀνοδοαγαθμῶτά του.
 Μεγάλου εἶχε δύναμι, πολλὴν εἶχε τὴν τέλειαν.

Μετὰ ταῦτα ἐπεσοῦντο κατὰ καὶ ἐναστία.

Ἐν μίᾳ οὖν τῶν ἡμερῶν, τοῦ γέγοντος τῆν ἄραν,
 ἔστειρον τὸν πατέρα του παρῆματα ἐναντία,
 καὶ τὰς ἀλλογενεῖς τὰς χώρας σου κούρησιν,
 180 ποιοῦν τῆν κατακόπτον τοὺς καὶ ἀρχαλοῦσι τοὺς.

Καὶ ὁ βασιλεὺς ἤρωτήσεν τίνας καὶ πόθεν εἶναι,
 καὶ τίνας καταβόλησας τὰς χώρας σου κούρησιν —
 Ἐκείνου ἀναπαρῆθησαν, τὴν βασιλεία λέγουν:
 Ἄκουσ' ἀπλοχθήσῃ, δίσποτα, ὁ τύπος τοῦ δασπότῃς,
 185 ἔστι δυνάστης βασιλεὺς ἄλλος κατῆρον χώρας·
 καὶ ταῦτο μὴ μὰς ἀρνηθῆς τὸ δόλιον ἀνοστήρον:
 παῖδ' εἶναι τὸ γένος σου καὶ ἡ δύναμις τῆν ἔχεις,
 ἀλλὰ καὶ ἐκείνος, δίσποτα, εὐγενεὶς τογγῶναι,
 καὶ εὐγενεὶς καὶ δυνατὸς καὶ μῆγας καὶ δυνάστης·
 190 ἔχει φουστά ἀρήτρητα, ἄρατα καὶ φαρὰ. —
 Τούτῳ γὰρ ἰδειψίαντο ὁ βασιλεὺς τοὺς λόγους.

Ἐπιλογία μεγάλου Ἀχιλλεύου.

Τὸ δὲ παιδίον ὁ Ἀχιλλεύς ἐπέσειεν καρδίᾳ,
 λέγει πρὸς τὸν πατέρα του εὐτολμῆ, ἀνοδοαμῶνα:
 δίσποτα, τί εἶναι τὸ ποιεῖς καὶ δίχθενα τοσοῦτον;
 195 εἶν' ἔν' καλὸν νὰ κωχησθῶ, ἄρατος θαρρῶ καὶ λέγω,
 ταῦτο πληροφροσθῆσαι, μετ' ἄρατον αἰ τὸ λέγω,
 οἶους ἐπιχωρίων ἐλεκετοῦς δάδευκα νεοτέρους,
 ὁ εἰς θαρρῶ το ἐκ παντός, χλίους νὰ ποιεῖσῃς,
 ἐγὼ δὲ μῦθος καὶ μαρτῆς ἄρατος ἄν εἶρα θέλω,
 200 εἶν' ἔρατον πέτρας ἀάρατα, ὡς χόρτον νὰ τοὺς κίψω. —
 Ἀκούσας ταῦτα ὁ βασιλεὺς ἐχάρησεν ἢ φυγῆ του,
 αἰ συγγενεῖς καὶ αἰ ἀρχοντες, ἄρατον τοῦ τὸ φουστάτων·
 ἢ μήτηρ του ἰδέθητον διὰ τῆν δαστήρησίν του,
 ἔβλαπε δὲ τῆν θαυμαστῆν ἀνδρείαν τοῦ παιδίου,
 205 ἀλλὰ ἐφοβήτον πάντοτε τὸ ἄρατον τῆς μάχης.

Ἐπειδὴ αἶμα ὁ Ἀχιλλεύς τοῖς ἀράρατος τοῖς φουστάτων.

Ἄρατος δὲ ὁ Ἀχιλλεύς πάντας ἀραματοῦσθαι,
 καὶ αἰ πάντας ἔραματοῦσθαι μετὰ καλῆς καρδίας,
 καὶ ἐνάσπιν του ἐστάθησαν ἀραματοῦσθαι [πάντας].
 Τῶν λοιποῖων τῆν ἀστοραμῶν, τῶν σκουαρίων τοὺς κτύπους,
 210 τῶν ἵππων αἰ χληρατρησῶν τῶν θαυμαστῶν φαρῶν,
 τῶν νέων τὰς παραταγὰς τῶν φοβηρῶν ἐκείνων,
 ἀρατα βίβειν ὁ Ἀχιλλεύς ἔραλλετο ἢ φυγῆ του.
 Μοῦσαν ἐαυβαλλίκευσε μαρτῆρ ὡσπερ εἶπαι,

βεργὶν ἐπὶ φρον κείκεον, καὶ πάντας ἀντιτρέχει
 215 καὶ δλους ἐκ τῆς ὄψεως ἐγίνωσκε τὴν γνώσιν·
 εἶ τους ἔβλεπε λαμπρῶν τὴν ὄφιν καὶ τὴν θλίαν
 ἤνοιε τὴν καρδίαν του πᾶν θειλῆ ὑπόρχει,
 καὶ εὐθὺς τοὺς ἀπαγῶριζε τῶν θανατοῦσιν ἀφύρουν.
 Καὶ ἀφύτων τοὺς ἐγῶρισε τοὺς ἤθελε καὶ ἡπάται,
 220 τοὺς πάντας ἐξερῶρισε μετὰ φωνῆς μεγάλης.
 ἤρωτον δὲ εἰς γῆν ἐκάθησαν, περῶσιον εἰς τοὺς ἔπαιος,
 καὶ ἐκίους μόνος ἔσταντο νὰ τὸν ἀκούσων πάντες.
 Τούτων τὸν λόγον εἰρήχθη μετὰ φωνῆς μεγάλης:

Λόγια φρονωμέντου μεγάλου Ἀχιλλεύου ἀγαλιόσινος πρὸς λαὸν
 καὶ πρὸς αὐτὸ φρονωμένον.

Ἄρχοντες, ἀρχοντοπούλα, συντρόφοι, στρατοῦται,
 225 καιρὸς κοίλῳ ἐρίσθηεν, ὡς βίλλειν, καὶ μάχῃ.
 καὶ ὁ μὴν πατήρ μου ὁ βασιλεὺς τὴν βασιλείαν ἔχει,
 ἐρεὶ δὲ εὖν ἀπίστανεν τοῦ πολεμῆν μετὰ σοῦ,
 καὶ σὸ θέλω νὰ ἦμαι βασιλεὺς ἢ στρατηγὸς εἰς ἄλλος,
 ἀλλὰ στρατιώτης εἰς κείους [καὶ σύντροφος?] τυγχάνω·
 230 καὶ ἄν ᾤσων μὲ καλῆν καρδίαν, μὲ ἀνδρωμενῶνον θρόσος,
 πισταίος σὸ μὴ δουξάσται κανεὶς τὸ νὰ μὰς τρέψῃ.
 καὶ τῶρα θέλω ἐκ παντός νὰ ἰδῶ τοὺς ἀνδρωμενῶνους,
 θέλω καὶ τὰ φορέα σοῦ νὰ ἦμαι κατὰ καὶ ἀνδρεία,
 καὶ τὰ ἄρματα σοῦ ἄγυρά, νὰ πολεμῆτε ὡς ἄνδρες.
 235 Τούτο δὲ πᾶσι προφωῶν καὶ πᾶσι παραγγέλλω,
 εἴτε ἐάν τῶν θεῶσων εἰς τὴν μάχην νὰ δευτάσῃ,
 ἢ ὕπασθεν κρυβόμενον, ἢ θέλλει τοῦ νὰ φύγῃ,
 νὰ μὴ ἰδῶ τὴν μητέρα μου τὴν πολυπονητῆν μου,
 ἐάν δὲν σῶσων τὸ σταθῆν καὶ μῆσα τὸν χωρίσων,
 240 εἴτε τῶν δὲ ἄλλων πρὸσθων ἑμπροσθεν τοῦ πολέμου,
 εὐθὺς τῶν καὶ ὄφεται νὰ τοὺς φιλοτιμῶσων,
 καὶ ἄσραε καὶ γάσραε καὶ ἀξώματα μεγάλα,
 καὶ ὡς ἀνδρωμενῶνον πάντοτε νὰ τὸν ποδῆ ἢ ψυχῆ μου. —
 Ἐπαύσων δὲ ἅπαντες τὴν φρόνσων τοῦ νέου,
 245 καὶ εὐθὺς ἀνεσπῶνθησων ἀπὸ τῆς γῆς ἀστίων,
 ὄλοι τὴν ἐπρωσπῶνθησων καὶ πρὸς ἀλλήλων λέγσων:
 Καταραμένα λόγια λέγσων ἄν' ἀλλήλων.

Ἐδε μὰς ἔδωσαν οἱ θεοὶ στρατιώτην βασιλεία,
 πρὸς μάχας καὶ ποταγαῖος τὰ νὰ μὴ φοβῆται.
 Καρὰ ἔσ' ὅπου τὸν ἐγίνωσκων τὸν ἀφύρων ἔτουσων,
 250 χαρὰ καὶ εἰς τὴν ἐρωταῖν [τὴν ἐρημοσφην ἐκεῖνο?] —
 ὅπου τοῦτων ἀφύρων μέλλει νὰ παραυάσῃ. —
 Ἐτούτῳ δὲ ἐλλῆσων ἅπαντες πρὸς ἀλλήλων,
 καὶ εὐθὺς ἀπαγῶριτῶσων καὶ ὁ Ἀχιλλεύς τοὺς εἶπεν:
 255 Ἄπὸ τοῦ νῦν ὑπάρετε, καλῶς ἀσπασθῆτε,
 καὶ τὸ προῦ, ἅμα ἀκούσεται τοὺς ἤχους τὸν βούσων,
 ὄλοι καβαλλικῶσεται, ἔστανσι συναγῶντε. —
 Τούς δάδεκα ἐπράτῃσων τοὺς ἤθελεν καὶ ἡπάται,
 ἄλλος καλῶς καὶ εὐγανεικῶς, καὶ νῆσι ὄσων ἐκίους,
 260 ἄνδρες καλοὶ πολεμῶται, στρατοῦται ἀνδρωμενῶνοι,
 ὄλοι ἰσχυροὶ καὶ δυνατοὶ, θράσωντες καὶ περῶνται·
 ὁ Ἀχιλλεύς ἔκταν τους εἰς κάλλος καὶ ἀνδρεία.
 Ἐπῆρῆν τους καὶ ἐπέβηκεν ἔστανεν τοῦ κοιτάσων,
 καὶ ὄρων τους ἐξῆτῃσων ἴνα τὸν θέλλων δάσται
 νὰ ἦμαι ὄλοι ἡμῶσμων καὶ νὰ ποιοῦν δ' ἐκίους.
 265 καὶ δάσται τῶν ἐγίνωνται, δάσται τὸ ἄσραε τοῦ,
 ἄν τὸν ὄρῃσων νὰ γασθῶν, τὴν ὄρῃν νὰ τὸ ποῖσων.
 Φιλοτιμῶς τοὺς ἔδωκεν, ἄρματα καὶ φορέα,
 ἡμῶντι ἀσπῶσφωνα δὲ ἰδῶν καὶ μαργῶν.
 Ὅροιε καὶ καθῶσται μετ' αὐτῶν εἰς τὸν δέιτῃν,
 270 σὺν τῷ πατρὶ καὶ τῇ μητρὶ καὶ πᾶσι τοῖς ἰδῶν·
 τὴν μουσῶν ἐπράτῃσων, τοῦτων τραποῦσων λέγει·

Τραποῦσων τοῦ μεγάλου Ἀχιλλεύου.

Ἄν ἔναι ὄσῳτις εὐγῶνῃς, ἔχει καὶ κάλλος ξένων,
 καὶ χαίρεται εἰς τὸ κάλλος του καὶ εἰς τὸ λαμπρῶν του γένος·
 καὶ οὐκ ἔχῃ ἀσφῶντι ἑπανετῆν καὶ τῶλῃν ἢ ψυχῆ του,
 275 ἄστων ἔναι εἰς αὐτῶν νὰ μῃδὲν σῆ εἰς τὸν κῶσων.
 εἴ τις δὲ πῆσῃ εἰς ἐρωτα καὶ κρατηθῆ ἢ καρδία του,
 τοῦτων ἀφύρων καὶ ἀναδῶν νὰ τὸν κατονομάσων. —

Λόγια Πόντροκλῶου.

καὶ εἰς ἀπῶν τοὺς δάδεκα γελῶν ἀπαυγῶνθῃ,
 ὁ Πόντροκλῶς λαμπρῶνῶν, ὁ γῶνῳσι συναγῶνῃς του·

280 τοῦ Ἀχιλλεύου ἐξάδελφος ἦτον ἐκ τοῦ πατρὸς τοῦ,
 ἦν δὲ καὶ νῖος καὶ εὐγενεὶς καὶ κάλλος ἐκ τοῦ δίκου
 ὅς κατὰ τὴν συγγένειαν θαρρῶν ἀπελογηθήρ.

Μετρίον Πατρικαῖον ὡς πρὸς τὸν Ἀχιλλεῖον.

Ἐγὼ νὰ σὲ εἶπω, δίσποτα, πῶς ταλαιμῶς ὁ λόγος,
 εὖθως νὰ μὲ σὲ τρώουσαν τὰ βίη τῶν ἐρώτων,
 285 νὰ μὲ ἐμψῆ ἢ καρδίᾳ σου εἰς πόθον κρηαῖον·
 εἰ γὰρ καὶ τοῦτο γίνεται καὶ λάβης πόθον τρώου,
 τότε νὰ μῆθς ἐκ παντὸς τὴν τρώου τῶν ἐρώτων,
 νὰ ἀρῆσαι καὶ συγγενῆ, πατέρα καὶ μητέρα,
 νὰ ἀρῆσαι τὴν δόξαν σου καὶ ἀρετὴν νὰ ἀκλουθήσῃς.
 290 Πολλὰ ἔω, δίσποτα, φρενὸν τὸ βίλος· ἂν ἐρώτων.
 Ἐγὼ εἶδα τί ἔωι ἢ τρώσις τῶν καὶ πάντα νὰ τὸ λέγω.
 Εἰς τοῦτο μὰς εἰ δίσποτα, τὸ τωρῶν ταξείδιον
 οὔτε σταθία δεῖναι, οὔτε κούρην τρίμου,
 οὔτε γυνεὴν ὑπέρτερον, οὔτε τασούτου πλούτου,
 295 ἀλλὰ ἔγω βίλος ἔσωθεν καὶ τρώου τῶν ἐρώτων
 καὶ τρώεται ἢ καρδίᾳ μου διὰ πόθον κρηαῖον.
 Καὶ σὺ, δυνάστα βασιλεῦ καὶ ἀδελφὲ δέσποτά μου,
 ὅταν ἐξ ἐρωτος πληγῆς νὰ μῆθς τί ἐν· τὸ λέγω. —
 Ἐδῶν ταῦτα ἐλέγαν ἐβράδονεν ἢ ἄρα,
 300 σχεδὸν τὸ μεσουεῖον ἔφθασαν ἀπὸ τῶρα·
 πάντες ἀπερωμύθησαν καὶ ὑπῆσαν κοιμηθῆσαι,
 τὸ δὲ παιδίον ὅπως διεβίβασεν τὴν νύκτα
 πᾶσι διατασσόμενος καλῶς ἐταμοσθῆναι.
 Καὶ ὁ βασιλεὺς τὸν ἔλεγον ἐπειὸς ὁ πατήρ του·
 305 κοιμηθῶν, τίκων μου καλῶν, φυχῆς παρηγορία,
 ἀνάπαυσι τοῦ γήρους μου, ποιῆ μου καὶ ζωῆ μου,
 καὶ τὸ πρῶτὸ διατάξῃσαι ὡς βούλομαι σὺ ὡς θέλεις. —
 Καὶ ὁ Ἀχιλλεὺς ὡς φρένορος οὕτως ἀπελογηθήρ.
 Μετρίον πρὸς τὸν αἰσὸ πατέρα.
 Ἐρεῖ Ἀχιλλεῦ εἰ δὲ βασιλεῦ, ἢ ἀνάπαυσι καὶ ὁ ἔπος,
 310 ἦν δὲ οὐκ ἀπέχεται ἔπος τοῦ κοιμηθῆσαι,
 ἀλλὰ τῶν ὄντων ἄλλοις ἢ μέριμνα ποσὸς ὁδὸν μὲ ἀρῶναι·
 ἦν δὲ οὐκ ἀπέχεται δίσποτα, τῆς βασιλείας σου ὅλα

εἰς τὰς γειῶρας μου ἀναεῖτονται πᾶς νὰ τὰ διασώσω,
 καὶ πᾶς νὰ τὰ διατάσσωμαι πᾶς νὰ ἀνδραγαθήσω,
 315 πᾶς νὰ κηρύσω τοὺς ἐχθρούς πάντας τοὺς ἔδικός μας,
 νὰ ἐπάρω ἀπαι τὰς γειῶρας τοὺς τὰς γειῶρας τὰς κρατούσων. —
 Ἄκουσι ταῦτα ὁ βασιλεὺς, ἐχάρη ἢ φυχῆ του,
 τὰς γειῶρας του ἰαίκασαι, τοιαῦται εὐχῆν τὸν διδαι·
 Εὐχῆ πατρός πρὸς Ἀχιλλεῖον.

Ἄμποτε, τίκων μου καλῶν, νὰ λάβης εὐτυχίαν,
 320 ἄμποτε καὶ τοῦ στήματος νὰ γίνης ἐλευθέρωμος,
 ἄμποτε νὰ μὲ ἴδης θάνατος μέχρι μακροῦ τοῦ γήρους,
 ἄμποτε, τίκων μου καλῶν, νὰ σὲ ἴδω συντόμως
 νὰ φέρῃς τοὺς ἐχθρούς ἡμῶν ἀκρούς ἐκ τραχίλου,
 ἄμποτε νὰ ἴδω γήρους σου καὶ τέκνα σου θαρρῶς. —
 325 Ἐδῶν ταῦτα ἐλέγαν ἔφθασαν ἢ ἡμίρα,
 ἀπέτελεν ὁ ἦλιος λαμπρὸς, ἠγλασμένος,
 καὶ τὰ παιγνῖδα ἔφρασαν ἄφρανα τοῦ φουσάτου.
 Τὸ δὲ παιδίον ἔσωθεν ἐκείθην εἰς τὴν κλίνην
 παρηγορῶν καὶ τὸν πατῆρ ἀνείρα μὲ τὴν μητέρα,
 330 διδοὶ θλίβονται πολλὰ, τὴν μάχην ἐφοδοῦσα.
 Καὶ πάντες ἰσουλῆσαν ἔσωθεν τῆς αἰλῆς του
 παρότοιμοι πρὸς πλοῆμα καὶ συμπλοκὴν πολέμου.
 Ἐκείνοι μόνον οἱ δώδεκα ἀνέβησαν θαρρῶντες,
 εὐθὺς τὸν ἰχθυόσαν, πίπτουσι προσκυνοῦν του.
 335 Στολὴν ἐφόρουν λαμπρῶν, ἐρωτικῆν, ὤραιον,
 ὄζον ἰσικουρτζούβατον μὲ τὰ χρυσὰ κοινία,
 καὶ ἄλλων χρυσοπράσινων μετὰ λευκομαργάρων·
 εἶχεν ἢ τραχήλου του καὶ τὰ μακίνα γόρον
 ἰσάριον πανοπλίαιματά μετὰ λευκομαργάρων·
 340 Ἐφόρουν καὶ στέφανον ἐκείνου . . .

Πολλὰ τὸν ἠναγέσαισι ἔω τζατῆ φορέσι,
 ἀλλὰ πῶσος οὐ θέλεις τοῦτο νὰ τὸ ποιῆσι,
 ἀλλὰ τοῦβίβῃς ἐφόρουν καὶ ἀραβίτικα βλατία,
 χρυσὰ καὶ αὐτὰ καὶ πάντερπνα, ἐρωτικὰ εἰς δὲ
 345 γήρωθεν τὰ ὑποδμήματα μίλιαμα μετὰ μαρμαρίων
 Μαύρον φανὸν τὸν ἦφρανον, ἄνπερ ἠγάπα πᾶσι,
 δεῖναι ἀπὸ τοῦ βλήματος, φρενὸν ἀπὸ τῆς

Κουβέρτα χροσσοκίκενυ ἐσώτησαν τὸν μαῦρος,
 χροσσην ἰεκίηνην ἔθραυε πὰ τὸ κροσθὸν ὀμπρός σου,
 380 ὡς ἂν ὁ μαῦρος μεθυσθῆ καὶ ἀρξεται τοῦ παίξου.
 Νὰ εἶδες νὰ ἰθαυμάστῃσαι, ὁ νόος σου νὰ ἐξαισιόγη.
 Ἰεκαγορήσαν ὁ Ἀγρίλλειος καὶ ὦνον τὸ φουσατόν μὲ παρρησίαν καὶ
 ἐταυρίαι καὶ θραϊαίς τωσούτου.
 Δίνει τὰ χέρια, προσκοιτᾷ πατέρα καὶ μητέρα,
 τὴν βασιλέα, τὴν δισπονα, ὡς ἔπρεπε ἀδελφί·
 γλυκὰ κατακρίνοισι τὸν, ἀπέχρητος εὐχρονταί σου,
 385 ὄλοι ἀπεγομήτῃσαν μετὰ γαρῶς μεγάλης.
 Ἐδῶκασι τὰ ὄργανα, πηδῶν, καθυλακίεσόν.
 Ὡς ἦλιος ἐξανέτειλεν, ὡς ἄστρου Ἀφροδίτης,
 ὡσι καὶ ἂν τὸν ἐβλέπουν ἐγώρησαν μετῆλιος·
 Κρατεῖ κοντάρου κίεκου μετὰ χροσσογυρμίας·
 390 ὁ μαῦρος παίξου ζήξατο, ἐρωτικῶς ἀσχηθῆ,
 καταπῆθῃ σὺντὰ πικρὰ καὶ παίξει ὄρωμαριν·
 Ὁ νόος ὑπειοργίετον καὶ φουδαυίος ἐπίου·
 νὰ εἶδες γούν παραταγῆν τοῦ κίεκου ἐξαισιόγησῃ,
 φουσατόν πανεξαιρέτου, λαμπρὸν ὄρωμαρινίω,
 395 φαρία καὶ ἰπαρία ὑπὸσάλλει τοῦ δρόμου.
 Δάδετε' ἀλλάγη ἐποίησεν νὰ ζῆσε τοῦ πολέμου,
 ἀπὸ τριάντου στερωσὸν γενναίωσιν πολυμάχου,
 καὶ ἐπίουσι μὲ τὸς δάδετα πάλιν ἄλλον ἀλλάγη.
 Καὶ πῶσα ἔν ἀλλάγην καὶ πῶσα ἔνα σέχτηου
 370 τριάντουσις ἔχει θαυμαστῶς ἀνδρὸς θαυμασινίωσι.
 Τὸ δὲ φουσατόν τὸ ἔτερον ἐμύρησαν εἰς δευ.
 Καὶ ἀφῶτου γούν ἐξίβησαν πάντε καὶ δευα ἰμια,
 εὐρον ἐβῶθεν ἐμυρησὸν πάλιν χωριστομίνωσι.
 Ἐπίεσι καὶ ἐκτίωσι ὄλον τοῦ τὸ φουσατόν·
 375 ὁ κίεπος ὄλος ἔγρεν τὸς τάντας τοῦ φουσατόν.
 ἢ τίνα του ἐξαιρέτου, κίεκου, ὄρωμαρινῆ
 μὲ τὰ ὄργουρὰ τὰ δέματα τὰ ζύλια καὶ κουσία,
 μῆλα γουσα εἶγεν ἑπὰ καὶ τὰ σροσία μετῶν,
 τὰ πάντα ζῆσαν ὀλόκαλι τῆς σουσαδίας ἐκείνης.
 380 Καὶ διαβῆσαντες ἐκεῖ ἀπασαν τὴν ζῆσαν,
 τὸ κίεπος γὰρ οὐκ ἐβῶθεν τὸ νὰ περιπατῶσι.

Καὶ τῆ ἰπαρίου πρωτὸ πάντες καθυλακίεσόν,
 ὄχι δὲ τὰ φαρία τους, ἀλλὰ ἄλογα τοῦ δρόμου,
 καὶ δευα ζῆσαν μετὰ σπουδῆς μετῆλις,
 385 καὶ πρὸς τὰς ἀκροσ ἐβῶθεν τῆς γῆρας τοῦ πατρός σου.
 Μαντατοφόροι ἐβῶσαν ἀφῶ μεσουουκίω,
 διὰ τὸς ἐχθρῶς τοῦς ζῆσῶτες καὶ τί ἔνοι ἢ δυνάμεις τους.
 Ἐκείνοι ἀνταπεκρίθησαν καὶ τὴν ἀλήθειαν εἶπαν:
 πολλὴ ἔνοι ἢ δυνάμεις, δίσποτα, τοῦ ἐχθροῦ σου,
 390 ὡς ἄστρα εἰς τὴν σφαιρὸν καὶ φύλλια εἰς τὰ δέντρα,
 ὅτως κίετοι ἢ τίνας τους εἰς τὴν γῆν ἐξηπλωμένωσι
 πολλὴν ἔχει τὴν δυνάμιν, πολλὴν καὶ τὴν ἀνδρείαν. —
 Καὶ ἐκείως τοῦς ἐρώτησαν ὁ Ἀγρίλλειος ὁ μέγας:
 Ἄνδρῶσις μετῆλιος Ἀγρίλλειος.
 Καὶ τί ἔνοι τὸ ἐμποδίζουσι καὶ οὐκ ἔρχονται παρῶσι; —
 395 Ἐκείνοι ἀνταπεκρίθησαν, τὸν Ἀγρίλλειά λέγουσι:
 Ἄνδρῶσις τῶν Ἀντακρίωσι.
 Καστίλι ἔχει, δίσποτα, τὸ ζῆσαν ὁ πατῆρ σου
 πολλὰ τὸ περιεκίεσεν καὶ ἐνταυράλιόν το,
 ὡσπερ κλειδὸν τὸ ἐποίησεν εἰς πῶσα σου τὰς γῆρας
 τρεῖς μῆνας τὸ ἀντάσσειται καὶ οὐ δύναται μὲς πάρε·
 400 κἄθε ζῆσαν πολέμων εἰς τοῦ κατελλίου τὴν πόρταν,
 καὶ ζῆσις οὐδὲν προδοδέμεθα ὡσπερ πιστότατοί σου.
 Τὸ νὰ τ' ἀκούσῃ παρασῶθῃ ὁ Ἀγρίλλειος τοῦς λόγους,
 συντίωσις γράφει γράμματα, στέλει τα εἰς τὸ κίετρον.
 Τῆ δὲ γροφή ἢ σμυκλατῆ ζῆσα οἱ λόγος ὅτοι:
 405 καὶ ἀλλάγη πανεξαιρέτα δωρεὶ καὶ δίδει . . .
 Γροφή ἐπερ ἀπίστειται ὁ Ἀγρίλλειος εἰς τὸ ἐκῶτο κίετρον.
 Ἐγὼ ὁ δυνάστης Ἀγρίλλειος, ὁ νόος τοῦ βασιλέως,
 ἔρχομαι πρὸς βοήθειαν πάντων τῶν ἰδεκῶν μου.
 Ἐδῶμασα τὴν πίστιν σου καὶ ὑπεροδῶμασά τῃν,
 ὅτι ὡς γενναίωσι καὶ πιστοί, ὄντως ἀνδρειομίνωσι,
 410 πῶσῶς οὐδὲν ἰδεικίεσσε τὰ δάδετα τὸ κίετρον.
 Ἐγῶμασῶ τοῦς πάντας σου καὶ ὑπερογυρμῶσῶ σου.
 Ἄλλος κίεν τρεῖς μῆσῶτες, φίλοι μου, τὰς ζῆσαν,
 νὰ τίξῃ τὰ φουσατό μου καὶ τὰς παραταγὰς μου.

- Μὴ δευλάσσετε, ἄρχοντες, εἰς τὴν νεότητά μου,
 415 ὅταν εὐρῶ τὸν βασιλῆα ὅπου σᾶς παρακαλεῖται,
 καὶ εὐραῖα μὲν τὸ φροσάτω του ὅπου σᾶς πολεμεῖται,
 καὶ λάβουσι πληροφορίαν τῶς οὐδὲ ὑπάραγον.
 τῶς ἐν τῷ κίστρῳ γαρτεροῦ ὄνοος τοῦς ἐδικούς μου. —
 λαβόντες τῶντων τὴν γραφὴν ὑπάσι τῆν εἰς τὸ κίστρῳν
 420 τὸ τῆς ὁδοῦ δαστήρια μιας ἡμέρας ἦσαν.
 Δίδει βουλὴν ὁ Ἀχιλλεύς μετὰ τοῦς ἄρχοντας τοῦ, μετὰ καὶ τοῦς
 ἀφείρους του καὶ ὄνο του τὸ φροσάτω.
 Ὁ δὲ Ἀχιλλεύς ἀπέμεινε καὶ εἰς συμβουλήν ἐκάτασε.
 οἱ ἄρχοντες δίδαν βουλὴν τὴν νεκτα να τοῦς δασῶν
 ἐξέφυγς ἀναρμάτωτος καὶ να τοῦς καταλόσων
 ὁ δὲ μέγας ὁ Ἀχιλλεύς καὶ οἱ δώδεκα τῶν ἀγῶν
 425 ὁδῶς ἀνταπεριθῆσαν τῆς συμβουλής ἐπέμειν:
 Καλὴ ἵναὶ ἡ στρατωτική, ἄρχοντες, ἡ βουλή σας,
 ἀλλὰ γενναῖον καὶ θανατὸν οὐκ ἵνα ἔργον τοῦτο·
 τοῦς ἀνασχῶρας καὶ σαδροῦς δίδωται τὸ ἐξέφυγ·
 εἰ γὰρ καὶ οὐκὸς ποιῶμεν, εἰς ἐντροπήν μας ἵνα. —
 430 Ἐστῆσαν τὴν συμβουλήν ἡμέραν να τοῦς δασῶσιν.
 Τρᾶσκοντα ἀλλάγια ἦσαν τῶς βασιλεύς,
 καὶ τὸ καθῆν ἀπὸ ἐκατὸν εἶχεν καθολαρίους
 καὶ τοῦ Ἀχιλλεύς δώδεκα ἦσαν ποιήσων ἀλλάγια
 ἀπὸ τρᾶσκοντα στρατῶν γενναῖον πολεμῶντων,
 435 καὶ ἐκείνος με τοῦς δασῶτα πάλιν ἄλλον ἀλλῶν,
 τὸ φροσάτω τὸ ἴετρον να στίκεται ἐξέφυγ.
 Ἐκίησαν στρατωτική, στρατωτική, ἀνδραμῆμια,
 ἀφῶ τὸ ὄνοον ἐκραζεν ἐκ τὸ κατονονώτα,
 καὶ πρὸς τὸ ἡλιωνάτεμα πληροφοῶσαι τὸ κίστρῳν
 440 οἱ βίγαις τοῦς ἐκίησαν τῶς βασιλεύς ἐκείνου
 καὶ ὑπάσι δι μετὰ σπουδῆς, λέγοντα δι σαχαρίκα:
 Φροσάτω ἀδῶνεν πάλιν σαπτόμενον εἰς κίστρῳν
 καὶ πρὸς βοήθησαν ἔρχεται τούτων τοῦ καστῆλλιν. —
 Εἰδὸς ὁρῶει ὁ βασιλεύς να ἄρματωθῆ φροσάτω.
 445 ὁρῶει ἀλλάγια θαυμασά τρᾶσκοντα πενήντα
 καὶ τὸ καθῆν ἀπὸ ἐκατὸν εἶχεν καθολαρίους,
 φροσάτω ὄνοος, δουλεικῶς καὶ δουλομαρμῆμιας,

- καὶ πόλεμον ἐκίησεν ὁ βασιλεύς ἐκείνος.
 Πάντες ἀλλαγασῶθησαν, ἔστρῳν ἐξ ἐτοίμου.
 450 ἔλγε δὲ γόν ὁ βασιλεύς οὐκὸς ἀνδραμῆμιας,
 ἀνδραμῆμιας δὲ ταχῆντας ὡς εἶδετε τὸ τέλος·
 πίντε δὲ ἦσαν ἐξάμεστο, ἄνοος τῶν ἀνδραμῆμιας,
 οὐκὸς δὲ ὑπῆρχοντο οὐκὸς τῶς βασιλεύς.
 Ὁ δὲ Ἀχιλλεύς ὁ θαυμασῶς ἀγῆς καταλαβοῦσε
 455 καθολακτικῶν ἄρματων πάντες τὰ πολαροῦ τῶς·
 ἐκείνος δὲ καὶ οἱ δώδεκα οἱ θαυμαστοὶ ἀγῶν
 μούλας ἐκαβαλλευσαν μῆσρας ὡσπερ εἰλίαι·
 καὶ ὡς ὄντο να δασῶ ὁ ἦνιος καὶ να κίστρῳ ἡ ἡμέρα
 τὸν κίστρῳν ἐκατέβησαν, βλέπῳσι τὸ καστῆλλιν·
 460 ἡγάπησε δὲ ὁ Ἀχιλλεύς ἀπὸ φυγῆς τὸν τόπον.
 Ὀλέων τοῦς ἐγῶρῆσεν ἀμῶρῶτες δι μέρῳ
 τομπίτῳ τοῦς ἐγῶρῆσεν ἀνάμεινα τῶν δῶν,
 καὶ ἐκεῖ πάντες ἰσάθησαν, κασῆς να μὴ τοῦς βλέπῳ.
 Ἄτος του τοῦς ἄρμάτωσαν καὶ κατοχῶσαν τοῦς
 465 αὐτῶς καὶ τὰ φροσῆ τοῦς καλῶς ἀνδραμῆμια·
 καὶ ἀφῶτος ἔρματωθῆκασι μετὰ καλῆς καρθῆας,
 μετὰ τὸ θράσῳς τὸ πολὺ τῶν μέγαν Ἀχιλλῆα,
 ἐπῆμοντι τὸ κούτῳ του καὶ τὸ λαμῆρῶν σκουτῶρ
 καὶ τόπον ἴδραμε πάλιν καθῆρῳ τῆ γροῶν·
 470 τούτων δι πάντες ἔρμαζαν ὄνο καὶ ἄν εἰν εἶδαν·
 καὶ δεῖτα ἀλλάγια ἐγῶρῆσαν να ἦσαι τοῦς πολεμῶ·
 οὐκ ἔγρῳσαν ἀπὸ πολλῶν, τρᾶσκοντα καὶ μόνον,
 καὶ ἐκείνος με τοῦς δασῶτα πάλιν ἄλλον ἀλλάγια·
 τὸ δὲ φροσάτω τὸ πολὺν ἴφροισαν εἰς δεῖτα.
 475 Μόνον ἐκαβαλλευσαν, ἀλλὰ φροσῶλῳν μόνον
 ἔστραπτεν ὡσπερ ἦνιος ἐπῶνου εἰς τὸν μόνον.
 καὶ ἐστῆσαν κατόπισθεν εἰς τοῦσῳν σσηγῆμια,
 καὶ τίποτε οὐκ ἐγῶρῆσαν δι πλῆσῳν τοῦς εἶσαι.
 καὶ ὁ βασιλεύς ἐκῆλῳσαν πάντας ἄρματωθῆσαι.
 480 καὶ τοῦς οὐκὸς του ἀλλῆλῳσαν τοῦσῳτα τοῦς εἶλατε:
 Λέγα τῶς ἐκατῶν βασιλεύς
 Ἐπάρετε τὰ ἀλλάγια μου, δεῖτα μου τὰ φροσάτα,
 καὶ πρὸς ἐκείνοος δρῶμετε εἰδῶς, καὶ ἄν τοῦς ἐφῆγτε

ἐξάγκωνα τοὺς φέροντε δερμίνους πρὸς ἱμάτια. —
 Καὶ μετὰ σοβαρότερος ἐκίχησαν καὶ ὑδάγωνα.
 485 Ἐπῆρε ἀλλόγῃ θαυμασιᾷ δουκίσαι πενήτου,
 καὶ τὸ καθὲν ἀπὸ ἑκατὸν εἶχεν καθυλλαιόρους,
 φαρμάτου ὄλου, θαλακτείου, καλοῦ, δουραραμίνου.
 Ἄρ' ἔτιον ἐπιχρίσασαν ἐνὸς μύθου τόπον
 τὸν Πάντρουκλον ἐλάκησι, τὸν γνήσιον σαρρατῆν του
 490 καὶ ὡς κίλιον ἐκ τῶν Ἰουδαίων χωριστοῦς ἐκείνου:
 Πάντρουκλιε, ἔπαο' τὸ φλόκιστον καὶ ἀναίθια εἰς τὴν τοιμηπίξαν,
 εὐά ἰδοῦσι τὸ σπράδι μου καὶ τότε ἡμῖν εὐά ἐλθοῦσιν. —
 Τὸ δὲ σπράδι σταυρακτὸς ἰλόχρυσος ἰσάγρει,
 καὶ λέντος στήρια κίχικου εἰς κίτρον αἴφρον.
 495 Καὶ παρευθὸς ἐγνώρισαν μέσα ἐκ τῆς κασιλλῆς,
 ἐχάρησαν, ἐγνώρισαν, μεγάλου εὐφροσύνου.

Λόγια Πάντρουκλου πρὸς τοὺς ἰδίους.

Ἴδων δὲ πλῆθος ἄπειρον ὁ Πάντρουκλιος φουσατόν,
 εὐθὺς ἀπερνεύσας, λέγει πρὸς τοὺς ἰδίους:
 Πολλὰ ποῦλιτ' εἶδα ἴδω τὸν κάρπου καταβαίνον·
 500 οὕτως ὡς τοὺς συντρέφωμεν, ὡς φάλλω τὰ περδιαια. —
 Ἐθαίρωσι τὸ ἀπίσιον.

Τούτων ὑπερθεθαίρωσιν ὁ Ἀχιλλεύς τὸν λόγον.
 Ἐσμίξασιν οἱ δώδεκα καὶ εὐθὺς ἐπιλαίξασιν,
 καὶ ἀπίει δὲ τὰ ἀλλόγῃ τὰ δώδεκα μὲ τύξεν,
 καὶ ὁ Ἀχιλλεύς ἐνέτραξε μῖνος, μεμνημένους.
 505 Ἐκείνοι ὑπερθεθαίρωσαν τὴν ἀλογότρητον τους
 καὶ ὡσάν τοὺς ἀλγοστοῦς μὲ θράσους καταβαίνου.
 Ἐσμίξασιν ἀλλόγῃ τριῦ τοῦ βασιλέως
 καὶ εἰς ἕνα ἐκπαισθήσαν ἀλλόγῃ τοῦ Ἀχιλλεύου.
 Καλὰ τοὺς ὑπαστήσασιν, οἷα φθεκίσιάν τους,
 510 ὁ εἰς τοὺς ὄλου ἰσώνθισαν καὶ κατεφαρξάσιν τους,
 καὶ ὡς γυπῆς τοὺς ἰσώνθισαν οἱ τριῦντα τοὺς τρεκακίστους.
 Νῦν εἶδες τὸν Ἀχιλλεῦ σπαθίαι δουραραμίνου;
 σφάδεναι ἰδοῦσάνου νῦν τὴν ῥόφῃ κίτου.
 Ἐλασι μόνον ἔβλυσαν ἀπὸ τοῦ τρεκακίστου,
 515 καὶ ἀπ' αὐτοῦς τοὺς εἶκισι ἔβλυσαν ἄνδρος πίστε.

Μὲ τὸ καλὸν τοὺς ἔλεγεν: Ἔξω μερία σταθῆτε
 νῦν ἰδοῦσι ἐκ τοῦ συντρέφωσας ἐκ τῶν ἀναπαρμένωσιν. —
 Καὶ ἐκείνοι ἀναπαρμήθησαν καὶ πρὸς ἐκείνον λέγουσι:
 520 ἡμῖν, τοὺς πέντε ἄφες μας, μηδὲν μῖν θανατώσῃς,
 καὶ δοῦλοί σου νῦν ἡμεῖν ἡμῖν καὶ τὰ παιδιὰ μας. —
 Ἐνέκραν τους ἡ ἡμεῖς ἀπῆρον τους τὸ θράσους
 καὶ εὐθὺς πάλιν ἐπιλάησαν μέσα εἰς τὸ φουσατόν,
 θαίρωσαν μεγάλην ἐκπαισθῆσαν καὶ ἀνθρακισμίνου θράσους,
 ἄφως οἷα φθονήθησαν ἕνα ποιήσασιν ὄλου,
 525 ἀλλ' ὄπισθεν ἐγνώρισαν, ἔξω τροπῆν ἴποικου.
 Ἀλλόγῃ τριῦ ἐγνώρισθησαν ἀπὸ τοῦ Ἀχιλλεύου,
 ἀλλόγῃ τρεκακίστου ἰσώνθισαν ἀπὸ τοῦ βασιλέως·
 ἡ ἔξω τὸν τοὺς ἐξέβλυσαν ὡς εἶχον ἐκείνου,
 ἀλλ' ὄπισθεν πάλιν ἰδοῦσαν, ἐγνώρισαν ὄπισθεν.
 530 ἐξήντα χιλιάδες ἦσαν τοῦ βασιλέως φουσατόν,
 καὶ τοῦ Ἀχιλλεύου δεκατῶ, ἀλλ' ἦσαν ἀνθρακισμίνου.
 ἔτιον καὶ μέγα, ἄπειρον ὁ πόλεμος ἐκείνου.
 Καὶ ἀπὸ τῶν πέντε τῶν ὡσάν τῶν θαυμασιῶν ἐκείνου
 ἕνα ἔπῆρεν ὁ θαμὸς καὶ ἰσάγρει εἰς τὸ φουσατόν·
 535 τρεκακίστου ἰσώνθισαν ὡς ἱεραὶ τὰ περδιαια,
 καὶ ὁ Ἀχιλλεύς ἰθαίρωσιν καὶ οἱ δώδεκα τοῦ ἀγούρου.

Λόγια πρὸς τὸν μέγαν Ἀχιλλεῦ.

Καὶ πρὸς ἐκείνον ἔλεγεν: Δέσποτα ὡς πολεμοῦμαι,
 μὴ πίσιον τὰ φουσατά σου καὶ κἀδὲς ἀιμίον. —
 Ἐνίσωμ ταῦτα ἐλίσχων ἐκείνου πρὸς ἐκείνον,
 540 εὐθὺς ἐπιλοθῆθῃσι οἱ δώδεκα καὶ οἱ πέντε,
 ὁ δὲ Ἀχιλλεύς ἐγέλασεν καὶ πρὸς τοὺς δώδεκα λέγει:
 Βλέπω τοὺς πέντε σοβαρῶς δοκίμασι ἀνθρακισμίνου,
 ἐπεὶ ὁ εἰς τοὺς τρεκακίστου ἔβλυσαν ὡσπερ εἶδα.
 Ἦρωσι ὑδάγῃ πρὸς αὐτοὺς ἕνα τοὺς δουράτω,
 545 καὶ ἐστὶ ἡμῶν οἱ δώδεκα χυθῆτε εἰς τὸ φουσατόν,
 καὶ ὡς βλέπω τὴν ἀνθρακίστου σου, καὶ πάλιν ἐστὶ ἱμάτια.
 θαρρῶ εἰς τὴν εὐχὴν τῆς μουσῆς μου ὅ μὴ μῖν ἐγνώρισασιν.
 Τύπε λοιπὸν ἐβλάκισαν τὸν θαυμασιῶν του μόνου
 καὶ ὡς ἀστραπὴ ἐξέπῆθησεν, ἐφώταζεν μεγάλως
 550 καὶ ὡς θράσους τὸ βλέμμα, εὐφρομῶν τὸ εἰς αὐτοὺς ἐκατήγη·

τὸν ἔσαν ἔδωκεν σπαθίαν ἀπ᾽ αὐτοῦ εἰς τὸ κροῖον
 καὶ μίση τὸν ἔδρασαν ἀπὸ ἀνοσθεῖ ἕως κίτου·
 τὸ ἀκαλίαντες ἔσχευεν, τὸν ἄλλον δευτέρωσι,
 καὶ εἰς γῆν ἠπλώθη παρευθὸς ἀναιοτήτος καθλόου·
 555 ὁ τρίτος φεύγει· ἔβησεν, κροῖσι τὸν κοστωρίαν,
 μὲ τὸ φορὸν τὸν ἔραφεν· καὶ ἐφύγασι οἱ δύο.
 Μαῖρον ἐμτασάλλουσι, ἔσχευεν τὸ σπαθίον του,
 ἔλακτισεν μετὰ θυμοῦ καὶ ἰδέσθην εἰς τὸ φουσατόν·
 ἀπ' ἔδω ἀπ' ἔκει ἔκοπτεν, ἔραγευεν ὡσπερ λίαν,
 560 καὶ δαῖ τὸ νὰ μὴ φεύγουσιν ἔπαρτος ἀπ' ἔμπρός του.
 καὶ οἱ δῶδεκα μὲ τὸς ἔτραος κίπτου εἰς τὸ φουσατόν,
 τὰς ἄκρας ἔθεριζουσι οἱ δῶδεκα μὲ θράσος.
 Ἐξ ἄκρας ἐπιλάλησαν ὁ Ἀχιλλεύος ὁ μῆγας
 καὶ μὲ τῆν ἄλλην ἔραψεν ἄκραν, συγλίπτεται πάντας.
 565 Ἐπέθανον δύο νεώτεροι ἐκ τῶς δῶδεκα ἐκείνου,
 καὶ θεομοιθεῖς ὁ Ἀχιλλεύος ἔραψεν νὰ τὸν φέρουσι
 τὸν μαῖρόν του τὸν θαυμαστόν, φρεκτὸν καὶ ἀνδραειμῶν·
 μετὰ θυμοῦ του φοβεροῦ πρῶθ, καθυλλαικέει.
 Ἐαρῖσαν ἀρφέτεροι ἀλλήλους τὰ φουσατά,
 570 ἀλλήλους κατακίπτουσι καὶ ἀλλήλους κατελύουσι,
 καὶ κοστωρίας ἐσφάζουσι (ν) ἀπὸ τὸν Ἀχιλλεῖα,
 καὶ ὡσπερ νὰ κίπτουσι θεομοιθεῖ γορῶν θαλαμῶν,
 κολοὶ, ἰσχυροὶ καὶ δυνατοὶ, καὶ γορῶσι μὴ ἔχουσι,
 ὅσως τὸς ἐκατόνταται καὶ γορῶσι μὴ ἔχουσι.
 575 Ἐκλίθησαν ὁ κοστωρίας τῆς ἀμυγομοσιῶσι,
 τοῦ Ἀχιλλεύου ἐγίμιασι ὁ μαῖρος ἐκ τὸν κίπτον·
 ἐξαπολεῖ τὸν σύντροπον, ἀράγει ἰσχυρὸν σπουτάρον,
 γορῶν τὸς ἐκατόνταται καὶ κατεφρονέουσι τους·
 καὶ γὰρ ὅσον ἐφαινετοσιν οὐθὶ διώκει ὄπισθεν,
 580 εὐθὺς ἄμπρός ἐπίσκειτοσιν, ὡς λίαν ἐπροσέβησαν
 καὶ εἰς ἀπορία τὸς ἐβόλιν καὶ ὅσα ἔχουσι τὸ νὰ ποίωσιν,
 ὅσθε νὰ φύγουσι ἔχουσι ὅσθε νὰ πολυμύζουσι.
 καὶ πάλιν εἰς τὴν μέσσην τὸς ἐπείρασαν συντόμως
 καὶ εὐθὺς πάλιν ἐπίσκειτοσιν πετόμως εἰς ἄκραν·
 585 Ἐθὺς τροπῆν ἐπείρασαν πολλὰ κατασχέματιν.
 Ἐπείρασαν τὸν ἑνὸς του ὁ μῆγας Ἀχιλλεύου.

Ἰδόντες δὲ τὸ θέαμα, τὴν ἀπειλὴν ἐκείνου,
 εὐθὺς ἀποαρπαζόμενοι, πίπτοντες, προσκομῶσιν του.
 Ὁρῶσι ἀημελιότηζουσι τους καὶ ἀσφρόνοσιν τους·
 ἀημελιωσίαν ἐπείρασαν ἀμείρητην, μεγάλην.
 590 Ὡς τὸ εἶδεν καὶ τὸ ζῆλον ὁ βασιλεὺς ἐκείνου
 τὸ θέαμα τὸ ἐγένετο εἰς ὅλον τὸν λαόν του,
 φεύγει πολλὰ ὅσον θάνατον, εἰς τὸν ἐκείνου τόπον
 μετὰ τὸν δύο τὸν ἄλλον τὸν ἑκατομυροθίντων.
 Ὅσως θιώσας ὁ Ἀχιλλεύος καὶ οἱ δέκα του ἀγοῦροι
 595 ἀπίσω τὸς εἰσέβησαν εἰς ἰδικὸν τους κίπτου,
 καὶ ὡσὰν τὰς πύργους ἔβησαν, ἔβη μικρὸν ἐσάθηγν,
 ἐπίψουσι οἱ δέκα του καὶ ὅλον του τὸ φουσατόν,
 ἐτίπτουσι καὶ ἐσάθηγναι, ἔβησαν τὰ ὄρημά τους,
 μικρὸν νὰ παρεσχέθησιν ἐκ τὸν πολλῶν ἰδράτων,
 600 κροῖσιζουσι ἐφείρασαν τὰ χέρια τους νὰ νύσουσι,
 Ὁ Ἀχιλλεύος ἐκείθησιν εἰς τὴν εἰντω τρεῖς ἡμέρας,
 λοπάται λόπην ἀπέτρου μετὰ τὸς δέκα ἀγοῦρους
 τὸ πὸς ἔχουσι τὸς δύο σπουτέφρους καὶ ἀδελφούς τους·
 καὶ δύο ἀρραστοκόλα κίπτου ἐκ τὸ φουσατόν
 605 ἐσφάζουσι καὶ φρουνοσιν, πάλιν ἀνδραειμῶντος,
 ἐσφάγναι εἰς τὸν τόπον τους ἐκείνου τὸν ἀγῶρον.
 ἠθέησαν ὁ Ἀχιλλεύος νὰ σάφεται τὸ κίπτου.
 ἠρέτρηκεν ὁ Ἀχιλλεύος νὰ σάφεται τὸ κίπτου·
 πεζὸς ἐπαρπαζέουσι τρεφίρον καὶ τὸ βλέπει·
 γουνοῖσιν ἐπαρπαζέουσι νὰ ἰδοσιν τὸ φουσατόν,
 610 καὶ μίσην τοῦτων ὅστω ἡ ἐξείρετος ἐκείνη
 ἐσφάγναι καὶ ἐσφάγναι, τὸν βασιλεὺς θεομύτην,
 ἦν δευτέρου ἐκείρετος ὁ Ἀχιλλεύος μὲ πῶδον.
 Βλέψας δὲ τοῦτων (ὁ Ἀχιλλεύος?) ἐπείραθη ἡ καρδιά του,
 εὐθὺς ἀνέφην ἡ φωνή ἐκείνου τοῦ ἐκείνου.
 Ἐπείραθη ὁ Ἀχιλλεύος εἰς τὸν ἔρωτον τὸν μῆγας.
 615 Ἰσάτω βλέπουν ἀφουσι ἐπὶ πολλῆς τῆς ὥρας,
 ἀφουσι καὶ ἀνίητος, καρδοστομῶντος·
 ἄφουσι ἀνδραειμῶντος εἰς τὸν ἔρωτον ὅσα εἶπεν τὸ ἐν·
 Ἄρ' ἦς ἐκατόμυροθιστη, πρῶδον, καθυλλαικέουσι,

εἰς τὸ καστὴλον ἔφθασαν τοῦ Ἀχιλλεύου ἕκτειον.

620 Ἐδώκεον τὰ βούκινα μὴ παραγοῖσιν μετὰ τιν·

Ἔφθασε εἰς τὸ καστὴλον τοῦ.

Εἰς ἄπαντίν του ἐξέβησαν ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες
καὶ ἄμπρός του ἐπήγαν ἄπαντες μετὰ χαρᾶς μεγάλης.

Πάντες ὑπερθεύωσαν του Ἀχιλλεύου τὸ κάλλος,
τὴν ἡλικίαν τὴν θαυμαστήν, τὴν ἄραιπτήριον του,
625 πάντες ὑπερσφίχσαν αὐτὸν ὡς βασιλέα:

Ἐδε στρατιωτῆς βασιλεύς, νικητὴς τροπαιοῦχος,
εἰς τὴν ἀνδρείαν του χαίρομαι, τὰ δὲ νὰ μὴ φοβῆται. —
παρακαλοῦν του ἄπαντες νὰ μὴ στραφῆ ὅποιον,
νὰ ἔλθῃ καὶ ὁ πατέρας του ἐκεῖ νὰ κατοικήσουν.

630 Ἐπειὸς διὰ τὸν Ἰρῶταν τῆς κόρης ἠπόυ εἶδεν
ἠθέλησεν εἰς τὸ ἐκ παντός ἐκεῖ νὰ κατοικήσῃ·
τὴν δὲ ὁ τόπος πεδινός, εὐάριστος καὶ ἄραιπτος.
καθίζει γράφει γράμματα πρὸς τὸν αὐτοῦ πατέρα,
καὶ τῆς γραφῆς ἢ συμπλοκῆς ἦσαν οἱ λόγοι τοῦτοι:

Γραφὴν ἀπέστειλεν ὁ Ἀχιλλεύς πρὸς τὸν αὐτοῦ πατέρα.

635 Ὁ δούλος τῆς βασιλείας σου καὶ τοιμῆρος υἱὸς σου
συχναίρομαι σε, δέσποτα, πόλιν συχναίρομαι σε.

Ἰδοῦ, τὰ πάντα ἐβούκηνα καὶ πόλιν εἶν' ἀπὸ σου,
καὶ τοὺς ἐχθρούς σου ἔφθονα καὶ ἐτξάσαμαι τούς·
ἄλλους αἰχμαλωτίσαμεν καὶ ἄλλους ἐκατακίψαμ,

640 καὶ ἄλλοι ἐβόργαν σίντορα μὴ ἐντροπὴν μεγάλην.

Πλὴν νὰ γυνώσκη, δέσποτα, πόλιν ἐν μουσίῳ
ἐγάσαμεν τὰς χώρας μας καὶ [ὄδοι] τὰς ἐπήσαν·
πείροισιν εἶναι οἱ ἐχθροὶ καὶ θέλοισιν μίαν κορραῖσταν.
Ἀλλὰ μὴ τοῦτο γένηται, κἂν τοιμῆρος ὁ λόγος·

645 ὄρωσι, τάξτε κεφαλὴν ἐκ τῶν αὐτῶν τόπων,
ἐκ τῶν γυνώσκων μας τινὰ πᾶσάν, δοκίμασμένον,
νὰ προμηθεύεται καλῶς τὴν σίστασαν τοῦ τόπου,
καὶ νὰ κρατῆ τὸ δίκαιον, κανείς νὰ μὴ ἀδικεῖται.
Καὶ δεῖ ἔλθῃ ἢ βασιλεία σου, δεῖ ἔλθῃ ἢ δέσπονα μου
650 μᾶνα μου, ἢ κορὰ μου, εἰδὼς νὰ κατοικήσῃ,
ὁ τόπος εἶναι πάντερον, καλλὸς εἰς κατοικίαν,

καὶ καθ' ἑκάστην τοὺς ἐχθρούς πάντα νὰ πολεμοῦμεν,
νὰ τοὺς αἰχμαλωτίζωμεν καὶ νὰ τοὺς καταλώμεν. —

Ἐκράτησαν τοὺς δώδεκα τοὺς χωριστοὺς ἕκτειους,
655 καὶ ἄλλους ἄλλους ἐκράτησαν τοὺς ἔθελον καὶ ἡγάπαν,
τὸ δὲ φουστόν τοῦ πάλιν ἄρασαν νὰ πηραῖν,
νὰ ὄρασαν εἰς τὰ ἀπείτια τους νὰ ὄρασαν εἰς τὰ παιδία τους.
Ἐπροσέκησαν οἱ ἄπαντες τὸν Ἀχιλλεῖα προπέντως,
εὐθὺς ἀπαγαγόντες καὶ τὴν ὄδον ἐπήσαν·

660 ἔφθασαν εἰς τὰ ἴσθια τους, ἔδωκαν τὸ πιτάκον.
τὴν γοῦν γραφὴν ὁ βασιλεὺς ὡς ἔλαβεν εἰς χεῖρας
χαρὰς ἐγάργον τὴν φρογῆν, χεῖρας ἐπικροῶντες,
δόξαν ἀνέπειπον θεῶν καὶ πάντας οἱ ἔδοκο τους.
ἢ δέσπονα ὡς ἔμαθεν τὴν γενομένην νίκην,

665 τὰ συχαρίνα τὰ λαμπρά, ἀνδραγαθίας τοῦ οἴου τῆς,
ἠγάλλετο ἀμείρητα μετ' εὐφροσύνης πάσης.

Ὡ γυνήσιν του συγγενεῖς καὶ οἱ πιστότατοι του,
κρότους ἀλῶν καὶ ποσειδῶν συναγαρόντες πῆθος,
τῶ βασιλεῖ συχναίρομαι μετὰ καὶ τῆς δεσποῖνης,

670 τὸν Ἀχιλλεῖα εὐχόμενος, προτύντες, εὐφρομόντες,
καὶ μέγιστο δίκαιον ἠγαρόν ἦσαν συναγαρόντες πῆθος,
ὀμώδεσται, συνίστασι γυνεῖα τοῦ Ἀχιλλεύου·
μετὰ τοὺς δέσπονας οἱ χοροὶ, μετὰ χοροῦς ὀρχήσταις,
μετὰ ὀρχησμάτων πάλαισιν καὶ συμπλοκῆ ἀλλήλων,

675 καὶ καθυλλήλασαν παρεσθὺς κροῦσαν τὰς κωταρίας,
οἱ μὲν εἰς στίλους τὸ ἔκοπαν, οἱ δὲ καὶ εἰς τὰ σκουτάρια.
Να εἶδες χαρὰς ἀμείρηταις, μεγάλην εὐφροσύνην,
ἀμείρητα τραγοῦδα, μεγάλην εὐθόμιαν.

Μετὰ δὲ τὴν παρέλευσαν τῶν ἡμερῶν ἕκτειον,

Ἰσχυαῖνοι ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἀχιλλεῖα.

680 ὀφείκει δὲ ὁ βασιλεὺς τὸν κρεῖττονα τῆς χώρας,
[τὸν κρεῖττονα] εἰς φρόνησιν, εἰς ἀγαθοπραγίας,
τὸν εἰς ἀνδρείαν ἐχλάτην καὶ μέγιστον ἐν πρακτικῶς
τοῦτον αὐθύντην ἔπεικεν νὰ κυβερνήσῃ τὴν χώραν
καὶ νὰ βαστῆ τὸ δίκαιον κανείς νὰ μὴ ἀδικεῖται.

685 Αἰτίου κροῦσιν παρεσθὺς καὶ ὄρασαν εἰς τὸ πᾶστρον
ἐκεῖ ὅπου ἀπέμεινον ὁ Ἀχιλλεύς ὁ υἱὸς του.

καὶ πρὸς τὴν πανευδαίμονον περιχίμαιον παῖδα,
τὸν Ἀχιλλεὺ τὸν θαυμαστόν, τὸν μέγαν τροπαίουχρον,
τὸν μεγαλὴν τε τὴν σταθρὸν, τὸν ὄψις ἀδοξευμένιον,
600 ἐπῆρας, ἀπεσώθησαν ὡς ἔγραψον ἐπιτύος.

Τὸ γὰρ τὸ μῦθος ὁ Ἀχιλλεύς, εἰς ὅσων τῆν του ἐξέβην,
ἐπιπόνησαν οἱ ἀθάνατοι καὶ δῖος οἱ ἀργουμένιοι, τοῦ,
καὶ στρατιωτικῆς ἀπαντες, καὶ γνώριμοι καὶ φίλοι.
τὸν βασιλεὺς ὁπάτησαν μετὰ καὶ τῆς μαριόης του.

605 Τύπου μιλίον τεσσάρωνάκοντα, κατονομασμένοι ὄνομα,
ἔγγισαν εἰς τὸ κίστρον τοῦς, ἐξέβην ὁ λαὸς τοῦ
ἀσπίδος, γυναῖκες, γέροντες καὶ νέοι καὶ παῖδια,
καὶ προσκυνοῦσαν ἀπαντες, μεγάλως ἀσπυροῦσαν
τὸν βασιλεὺς, τῆν ὀλοπικον, τὸν νέου βασιλεὺς.

700 ἐντὸς εἰσβάντων ἀπαντες εἰς τὸ ἀργουμένιον κίστρον,
επιπόνησαν, ἀγαλλόμενοι, χαρομένιοι, σικροῦντες,
πολλὰ τὰ ἔτη ἐπέβησαν τὸν νέου βασιλεὺς.

Θίλομαι ἀσπυροῦσαν τὸν ἔρωτα τὸν μέγαν, τὸ πῶς ἐπίστα ὁ θαυ-
μαστός ὁ μέγας Ἀχιλλεύς.

Ὁ δὲ Ἀχιλλεύς ὁ φοβερός, ὁ μέγας καὶ δυνατός,
ἀσπυ τὸ κίλλος τὸ λαμπρὸν ἐσπείφατο τῆς κόρης,
705 εἶχεν χρυσὰ ποιήματα, εἶχεν μεγάλων θιάμων.

Ἡ κόρη δὲ ἦτον ἐξαιρετός, πάντερον καὶ ὀραία,
τῆς Ἀσπιδότης ἀσπυρος καὶ Ἐλένης Μενελάου,
καὶ ἀσπυ εἶχεν ἀσπυρος εἰς αὐτῆν ὁ πατήρ τῆς,
καὶ ἀσπυ τῆν ἀσπυ τῆν πολλὴν θῦ πρὸς ἐκείτην εἶχεν

710 χρυσῶν ἀσπυροῦσαν ἐπιπόνησαν κοσμοῦσαν
καὶ διὰ λόγους τῆς ἐπιπόνησαν πάντερον παρεβύλεον.
Τὸ παρεβύλεον εἰς πάντος εἰς γὰρ τὸ ἀσπυροῦσαν;
ἔσπυρος παρεβύλεον.

ἦτον ὁ τῶνος του ὀραία, δῖος μετὰ μουσικόν,
εἶχεν καὶ πῶτος ποικίλως τῶν γὰρ φοβήται,

715 τὰ κίλλος δὲ, τὰς χάριτας τῶς τοῦ παρεβύλεον
ἐξασπυροῦ μου ὁ λογιότος καὶ ὁ εὐός μου γὰρ τὰς γράφω,
καὶ ἀσπυροῦται τὰ ἢ γλώσσα μου πῶς γὰρ τὰ ἀσπυροῦται.
δένδρα γὰρ εἶχεν θαυμαστά, πάντερον καὶ ὀραία.
ὡς ὑπερβαίνον ἀσπυροῦ ἢ πορφύρας εἰς τὸν τῶνος,

720 εἰς τὸ καθὲν κλωσάριον ἔρωτος κατοκοῦσαν.
Ἦσαν δὲ καὶ τραυτάφυλλα καὶ ὄψις ποικιλίατα,
καὶ ποῖος εὐός γὰρ ἀσπυροῦ κατὰ λαπτὸν γὰρ γράφω;

ἔσπυρος ἀσπυροῦ.

Βρόσις ἦτον ἔρωτος τῶν κῆπων κατοκοῦσαν
ἀπὸ φουσιόνας πάντερον καὶ πῶτος, ποικιλοῦσαν.

725 τὰ δένδρα δὲ καὶ τὰ φυτὰ ἔσπυροῦσαν ἢ φουσιόνας.
τῆς δὲ φουσιόνας τὰ λαμπρὰ εἰς γὰρ τὸ ἀσπυροῦσαν;
λεθάριον ἦτον πῶτος εἰς βάθος ἐξασπυροῦσαν,
γῶροισιν τῶτος ὄψις καὶ λῆοντες καὶ πῶτος,
ἀλλὰ λεθάριον πάντερον εἰς βάθος ἐξασπυροῦσαν,

730 ἐξ ὧν ἀπαντα ἔρωτος ὄψις εἰς τῆς φουσιόνας,
τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ σπῆρατος, τὸ δὲ ἄλλο εἰς τοῦ σπῆρατος,
ἔρωτος εἰς τῆς ἀσπυροῦ καὶ ἄλλο εἰς τὸν ὄψις.

Ἦσαν δὲ γῶνος πάντερον ἀσπυροῦ τῶν ποικίλων
καὶ ἐκλαδοῦσαν πάντερον Μαῦον τὰς ἔρωτος,
735 ὄψις τὰ ἀσπυροῦ ἐκλαδοῦ καὶ τὰ ποικίλα ἀσπυροῦ,
ὄψις τὰ δένδρα ὄψις ποικίλων καὶ θάλλουσαν τὰ πάντα,
ὄψις τὸ ποικιλοῦσαν καὶ γῶτος λεθάριον
ἢ (ἔρωτος εἰς) παρεβύλεον, μισροκατακοῦσαι το.

ἔσπυρος κλωσάριον.

Ἡ μέγιστος δὲ τῆς ἐπῆρατος ἐπῆρατος τῆς ἀσπυροῦ
740 χρυσῶν ἐπῆρατος πλάτωνον, μέσον τοῦ κῆπων σπῆρατος,
καὶ γῶτος ἀπῶν τῶν ποικίλων χρυσῶν κατακοῦσαι.
ἐπῆρατος ὄψις ἐπῆρατος ἐκείνη εἰς τῆν πλάτωνον,
ἐπῆρατος οἱ ἀσπυροῦ καὶ ἐκείνη ἐκλαδοῦσαν,
ἔσπυροῦ καθῆσαν τὸ αὐτὸ τὸ μέγιστος τοῦ οἰκίον.

745 τῶν νῶν θαυμαστῶν, ἐξασπυροῦ τῶν τεχνῶν
πῶς ἔρωτος τῆν πλάτωνον μέσον εἰς τὸ παρεβύλεον
καὶ πῶς ἐκασπυροῦσαν τοῦ ἐκλαδοῦσαν ποικίλων.
τὸ γὰρ ἀσπυροῦ ἀπὸ χρυσῶν ἢ ἐξ ἔρωτος εἰς
ποικίλων γῶτος, ἐπῆρατος ἢ καὶ τῶν τετραπόδων,

750 εἶδον ποικίλα ὄψις ἐπῆρατος καὶ ποικίλα καὶ νῶν.
τὸ δ' ἔρωτος τὸ ἐκλαδοῦσαν χρυσῶν μισροῦ μέγιστος,
χρυσῶν ὄψις καὶ ποικίλων, πῶτος καὶ τῶν ἔρωτος,

- ἐκτός σαρκεῖς καὶ αἵματος, ποῦς πτερῶν τε ὄργανοι,
 τῆς φώσεως ἴστω θαυμαστίον, πολλὰ ἐξαιρημένον.
- 785 Χαρὰ εἰς τὴν χρυσοπλάστου καὶ ἐκείνου τὸν τεχνίτην
 ὅπου τὴν ἐτεροποίησεν καὶ ἐκτετήρασέν τιν,
 πολλὴ χαρὰ εἰς τὴν δέσπονα ὅπου ὤρισεν καὶ γένεθ'
 χαρὰ καὶ εἰς τὴν θυγατέραν τῆς, ἐκείνου τὴν κορυτίσσαν,
 ὅπου τὸ ἐκτετέρηπεντο καὶ ἐκτεχραίρατόν τα.
- 790 Πουλίαν γένεθ' τῆς ἀσῆθ' καὶ νίκταν κηλαδοῦσαν,
 τὰ δὲ ἄλλα κήραρον κρόζουσαν καὶ πρὸς ἑστίαν ἄλλα
 τὰ δὲ χρυσὰ ποσίδεζα, τὰ τῆς χρυσοπλατάου,
 οἷος ἄνεμος ἔπνευεν, πάντοτε ἐκπλαδοῦσαν.
 Ἔδει χαρίτων ἀσέριον, ἔδει κατοῦσα ἑστίαν
- 795 καὶ τῆς ἀγάτης οὐρα καὶ ἀνάκαισος τοῦ πύθου,
 χρυσότοπον, χρυσόεχτον καὶ χρυσοπεριβόλον.
 Οἷα ὄστρογι το ἔ ἑπανῶν, ἀλλὰ ἀλῆθια λέγει.

Ἐπαιος κροῦβάτου.

- Ἔχει γὰρ ἡ ἐξαιρετος καὶ κροῦβάτου πανάριον
 ποικίλο-ἑρμοφοροῦσθεντος, χρυσῶν, μαλαγματέων,
 770 τρωπώτατον, ἐξαιρετον, δὴ ἴδιον καὶ μαργάρων,
 σέλλων, χρυσῶν σοσπίδα παρόμοια τοῦ κροῦβάτου,
 καὶ αἰτοὶ ἀλόχουσι τίσαστες, τοῦ κροῦβάτου,
 τοὺς πόδας ἐκρωπώσασαν καὶ ἐγαμοπετοῦσαν,
 καὶ μίσην τούτων ἴσταν τὸ δεινὸν ἢ κόρη
- 775 ἐξαιρημένη καὶ λαμπρὰ ἢ πάντερος ἐκείνη.

Ἐπαιος λοστροῦ.

- Ἐποίησεν δὲ καὶ τὸ λοστρὸν ἑρωτικό καὶ ὠραῖον,
 ὅπως πολλὰς βουλήθ' ἢ κόρη ἐκεῖ νὰ ἴδωται.
 Καὶ ποῖα γλώσσα δουρθὴ κατὰ λαπτὸν νὰ γράφῃ;
 Ἐξαιροῦναι μὲν ὁ λοστρός αἱ χεῖρας καὶ ἡ γλώσσα
- 780 ποῖαν ἀφῆγγεν ἀπὸ τοῦ λοστροῦ νὰ γράφω.
 Πυρφορροχρυσοῦραρον ἐποίησεν τὴν λοστρον
 μετὰ σαφίρων καὶ σαρδῶν καὶ σμάραθων ὠραῖων·
 τὰ πλάγια καὶ συνδέσας ἔστη, παραλλήλας,
 καὶ ὀφθῶν ἐκτετακείσασαν καὶ ἐκταμομακείσασαν το
- 785 τὴν κάρων ἐκείων μετὰ τῆς ἐσολόγης,

- καὶ τὸ νερὸν ροδόσταρμον, καὶ ἐλοῦτόν τῃ κόρη·
 πολλὰς ἀνεροθαῖμαζεν, ἔπειθεν εἰς τὰ ἄνθη.
 Ἐκεῖ ὅπου ἔτραγεν τὸ θερμόν τὸ θαυμαστόν ἐκεῖνο
 ζῶον ἔπληγεν θαυμαστὸν ἀνθρωπομορφον, ὠραῖον,
- 790 ἂν τὸ εἶδες νάπες ἐκ παντός ζῶντος ἀνθρώπου στίμου,
 καὶ τὸ θερμόν ἐπίδοτον καὶ ἐλοῦτόν ἢ κόρη.
 Χαρὰ εἰς τὰς λαμπροχρότους καὶ ἠδονὰς ἐκείνας·
 νὰ εἴπες τιὰς εἰς τὸ ἐκ παντός οἷα εἶναι ἀνθρώπου ἔργα,
 ἀλλὰ ἀγεμοποίητα πρὸς στερεὰς λαρίων·
- 795 ταῦτα γὰρ ἐκτετέλειον ὁ οὐδὲ καὶ ἡ χεῖρ τοῦ γράφειν,
 ὡς πρὸς τὴν κόρη τὴν τετρήν ὁ οὐδὲ μεταπραπέτων·
 εἰς τὸ ἐκ παντός γὰρ κἂν ποῦσας τὴς ἐξαιτεῖ ἰστίσας;
 οἷα ἠμπορεῖ μοῦ ὁ λοστρός νὰ ἀφῆγγῶ τὴν κόρη,
 ἀλλ' ὅσα γράφω πρὸς ἀσῆθ', πάλιν νὰ μὲ νικήσῃ.

Ἐπαιος τῆς κόρης.

- 800 Σέληνης ἦτον ἀγαμία, εἰκὼν τῆς Ἀφροδίτης,
 καὶ ὁ πόθος τὴν ἀνέθραξεν, ἔρωσ ἐγένεχσάν τιν,
 ὥσπερ βεργὸν τὴν ἐποίησεν λατὴν εἰς ἡλίαν.
 Ἠγάσαν δὲ καὶ πάντοτε φρόνησιν φορέσαν
 καὶ δευρογγίζην σπαστρικὴν μονόρολλον ἐφόρειν,
 805 ἄλλοτε πάλιν τὰ ἰεὸν τὰ λέγουσ ἀνεπίεζα,
 κατασφραγὰ ἀφρότερα δὴ ἴδιον καὶ μαργάρων,
 ἐκ δύο πλερμένη γαυχιά καὶ φρόνησιν ἑξωμένη
 φορεῖ στεφάνων καστροῦν καὶ βίβρασ ἰουστιωπένας,
 καὶ τραχηλίαν ἀλόχουσση, καὶ γυμνὰ βραχιλία,
 810 καὶ ἀγκυρόρα ἐξαιρετα δὴ ἴδιον καὶ μαργάρων.
 Ἄλλοτε πάλιν ἔπλεσαν οἱ ἔρωτες τὰ ἄνθη
 καὶ ἑπώσασαν στίφασαν καὶ ἐφόρσαν τὴν κόρη·
 γεγυροματελέσθηλιος ἦτον ἡ κόρη ἐκείνη,
 μέσα εἶναι τὰ ὄρημα τὸς ἔρωτος δοξέωσων·
- 815 τὰ φρόδα τῆς κωμωρῶν, ἑρμοφορὰ ἑραμένη,
 καὶ πικνωπολοῦσμεγέτη, σέληνης λαμπροτέρα,
 μαρμαρογυμνάδοτος, γλακωστοματωβρόσας,
 ἀσπροκοκκωμοσούσας, γέννημα τὸν χαρίτων,
 κρυσταλογυνοσφράξας, ὑπερμασταμένη,
- 820 στρογγυλο-ἑρμοφοροπούσων, καὶ κάλλος ἔχειν ζέων·

- τὰ μὲν τῆς ἐφίλησαν ἀπὸ φίλης θεωρίας,
τὸ στήθος τῆς παράδεισος ἑρωτικῆς ἐπαίρει·
εἰδὼ ὅπου τὴν ἐπύργησαν καὶ ἑκατεφύρασαν τῆν·
ἢ συντυχία τῆς θαυμαστῆς, ζωγραφολοκέρυτῆ·
825 τὸ στήθον καὶ τὸ λόγιον ἀνδρώπου κατασφραζέει·
τὸ κλίμα τῶ τραχήλου τῆς καὶ τὸ ὑπολόγησιν(ν)τῆς
φυγῆς ἀνίστατο σφύραζας καὶ ἑκατεφύραμεν τὸς,
τοὺς ἔρωτας ἰδοῦσαν (?) καὶ αὐτὴν τὴν Ἀρροδίτην,
πλὴν οὐκ ἔγνωσαν ποσῶς τὴν ἔρωτα ἢ κίρη·
830 Ἄλλ' ἦτον ὡς παράδεισος μετὰ νεφῶν καὶ δένδρων,
εἶχεν πορροῖα εὐγενικά, βλαῖς ἑξαφρομένης,
καὶ ἀργοντοπόλαις δάδεται, καὶ αὐτὰς ἄραιονίμας.
Πάντοτε εἰς τὴν παράδεισον ἀνεκτικῶς ἐπαίρει,
καὶ ἐκείνη μὴν ἐμυρετον τὰς χάριτας ἐκείνης
835 ὁ δὲ Ἀχιλλεύς ἐθλίβετο πάντοτε δι' ἐκείνην,

θλίβεται πάντοτε ὁ Ἀχιλλεύς.

καὶ τρώων εἶχεν ἔρωτας καὶ πόθου τῆς ἀγάτης,
καὶ εὐθὺς ἀκαταδούλωτος ὅλος ἐκατεδούλωθη,
καὶ θεὸς τὸν πόθου τὸν πόθου ὅπου εἶχεν εἰς τὴν κίρη
ἀγάτην ἐπαίρεισαν μετὰ πατρὸς ἐκείνης.

Ἐπίσταν ἀγάτην.

- 840 Πολιάας συνεπρωτοῦσαν καὶ συνεπερωτοῦσαν
ἡμέραν νόκτον ἅπασαν καὶ νόκτον καὶ ἡμέρας,
πλὴν δὲ ποσῶς ἀνάπασαν ὁ Ἀχιλλεύς οὐκ εἶχεν.
Ποσῶς ἀνάπασαν ὁ Ἀχιλλεύς οὐκ εἶχεν.
Ὅριζει ζωγραφίζουσαν τὸς ἀπίστω εἰς τὸ κρυφώτικον
τὴν Ἀρροδίτην τὴν φρεατῆρ, τὴν ἔρωταν τὴν μέγαν,
845 καὶ πρὸς ἐκεῖνον ἔλεγεν μετὰ πολλῶν θαυρίων:
λέγει μετὰ θαυρίων ὁ μέγας Ἀχιλλεύς πρὸς τὸν φρεατῆρ τὸν ἔρωτα
καὶ πλάστην τῆς ἁγάτης.
Ἔρω μου, τί σὲ ἐπίσταν καὶ τί κακὸν οὐ ποῖκα
καὶ τὴν καρδίαν μου σφύραζον καθόλου ἐξαναπαύσθη;
Ἐμὲ σπαθία οὐκ ἐπύρασαν, κοσμάται οὐδὲλαις,
καὶ ἀπὸ μόνου βλέμματός σου σφραζέται με ἐξέφραση.
850 Ἔχεις με, ἔρω, τρώουλον, δούλον δεδουλωμένον.

- Ἄν οὐ μ' εἴρηξ τὸ θεῖματός καὶ ἔτω τοῦ ἑρωτοῦ σου,
τὸν ἑρωτὸν μου ἴδων τὸν μὲν' ὄλης τῆς καρδίας,
καὶ ὡς ἄδικον καὶ ἀλλότριον ὄρασε καὶ ἄς με φρονέουσαν.
Εἰ δὲ εἶμαι τοῦ θελήματός καὶ τοῦ ἑρωτοῦ σου δούλος,
855 θιατὶ νὰ πάσχω, νὰ ποῦναι, καὶ νὰ βλάθωμαι ποσούτων,
νὰ ἀνοῦμαι καὶ τὰς χάριτας, τὸς συγγενεῖς καὶ φίλους;
Ἦν ἑρωτὸν μου ἴδων τὸς εἰς ἰδέσθαι σου χάριτας
καὶ εἶτι θέλει ὄρασε, αὐθιγῆρ, καὶ ἄς με ποῖσσαν. —
καὶ ταῦτα εἶπὸν ἐδήχησαν καὶ ἔλευσαν θαυρίως
860 καὶ πῶναι με τὰς χάριτας τοῦ χαρίτη καὶ καλαμάων
καὶ πρὸς τὴν κίρη ἔγραψαν ποσάλογον πιττάων,
καὶ ἐπύρασε βλαῖαν τῆς κίρη καὶ κίρη τὸ πιττάων.
καὶ τῆς γραφῆς τὰ γράμματα ἦσαν οἱ λόγοι οὗτοι:
πρῶτη γραφὴ μετὰ Ἀχιλλεύς πρὸς τὴν πορροφρονέουσαν τὸν
βασιλίαν θαυρίτηρ.

Γραφὴν σὲ γράφω ἑρωτικῆν, γραφὴν ὡς ἀπὸ πόθου·

- 865 ἄλκισα, πῶσε, ἀνδρώπου, μὴ τὴν περφορνήσης.
Ἦνωρισε, κίρη ἑρωτικῆ, μωροχουρωμένη,
ὅτι ἐρίν', τὸν οὐκ ἐπύρασαν ποσάριον ἢ σπαθία,
τὸ βλέμμα σου με ἐφίλησαν καὶ ἑκατεδούλωσέ με,
τὰ ὄμματα σου τὸ ἑρωτικὸ ἐπύρασαν τὸν νοῦν μου
870 καὶ δούλον με κατέστρεσαν, δούλον δεδουλωμένον.
Παρακαλῶ σε, ἑρωτικῆ, ἐξίμωρη κοῦρῆσα,
τὸν ἔρωτα νὰ δέξομαι μωσῆτην τῆς ἀγάτης.
Ποσῶς νὰ μὴ ἀναζουνοῦτῆς καὶ θέλεις με φρονέουσαν,
ἀλλὰ συγκλῆθῃ μικρὸν, πῶσε πόθου πῶσον
875 καὶ τὴν καρδίαν μου θρώσων· πολλὰ νὰι φρομαμένη.
Εἰ δὲ πολλὰ εἶπὸν ἄλκισος, τὸς ἔρωτας μὴ θέλεις,
ἐρῶ νὰ σπῶν τὸ σπαθίον νὰ σφάξω τὸ κορμὸν μου,
καὶ πιστεύω με, αὐθιγῆρ μου, θέλουν σὲ κατακρίνει. —
καὶ τὴν γραφὴν ἀπίστανε τυχίως πρὸς ἐκείνην·
880 ἢ κίρη ὅς ὡς ἰδέχτησαν πιττάων τὸν Ἀχιλλεύς,
ποσῶς οὐδὲν ἐβλήσαν ἵνα κίρη πρὸς πόθου,
ἀλλὰ καθίσει, γράφει τὸν ἀντήγραμμά ποσούτων.
τῆς γούνη γραφῆς τὰ γράμματα ἦσαν οἱ λόγοι οὗτοι:
πρῶτη γραφὴ τῆς κίρης πρὸς τὸν μέγαν Ἀχιλλεύς.

Κῆρς μου, τὸ πιτάνει σοὺ εἰς χεῖρας μου ἐδεξάμεν.
 885 Ὅχι οἶδα τί ἐσται τὸ ποιεῖς, οὐκ οἶδα τί ἐν' τὸ πάσχεις.
 Ἐάν σέ θανάξουσ οἱ Ἔρωτες καὶ πάσχεις διὰ πόθου,
 πάλιν τοὺς παρακαλέσει καὶ νὰ σὲ συμπαθήσουσι.
 Ἐγὼ, καλὲ μου, Ἔρωτες ποσῶς οὐδὲν φοβούμεμαι,
 πολλὰ εἶμαι ἀκαταθόλιωτος εἰς Ἔρωτα καὶ πόθου,
 890 οὐκ οἶδα θλίβην Ἐρωτος, οὐκ οἶδα ἀγάπης πόνον,
 καὶ ὃ ἂν ποιῆς καὶ ὃ δύνασαι τοὺς πόνομα νὰ βαστάξῃς
 σὸ δὲ μόνος νὰ φωνεῖτῃς καὶ μόνος νὰ ἀποθάῃς. —
 καὶ τὸ πιτάνει ἰστέλειν ὡς πρὸς τὸν Ἀχιλλεῖα,
 ὃ δὲ δεξάμενος αὐτὸ μετὰ περιχαρίας
 895 σπουδαίως τὸ ἀνετίνασκει, μετὰ πολλοῦ τοῦ πόθου.
 Γνωρίσας οὖν τὰ τῆς γραφῆς καὶ ἐπιθυμηθεὶς ἐκείνην
 αἰτίαια ἀλητοθήρησεν, ἔπειτα πρὸς τὴν κίρην
 καὶ ἐκείνητο ἀναίσθητος ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας.
 Πάλιν καθίζει, γράφει τὴν ἀντίγραφον ταύτου.
 900 Τῆς γὰρ γραφῆς ἡ συμπλοκὴ ἦσαν ταυτοῦτο λόγῳ:
 δευτέρα γραφὴ τοῦ Ἀχιλλεύου πρὸς τὴν κίρην.
 Πολλὰ φοβούμεαι, κίρς μου, ὅτι πολλὰ κωλύασαι,
 φοβούμεαι μὴ σέ τρώσωσιν τὰ βίβη τὰν ἄρωτων
 καὶ εἴρωσιν σε ἀλαζονικῶν καὶ κατασφάξουσιν σε.
 905 λέξε με, κίρς, συμβουλίαν καὶ κλήθην πρὸς πόθου,
 μάθε ἐν τὸ πιτάνειν μου τὴν διόβην ἦνεκε ἔγω
 καὶ τῆς φύχης μου τὸν σφαγῆρον, πῶς εἶμαι μαρμαρίνιος.
 Οἱ Ἔρωτες με ἐφόβουσαν καὶ κατατρώσασάν με.
 Ἐγὼ πάλε τῶς Ἐρωτες νὰ τοὺς παρακαλέσω
 νὰ πέμψῃ βίβως καὶ εἰς ἐσίν' νὰ σέ καταπληγώσω,
 910 νὰ μάθῃς καὶ τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἰσθμὴν τὴν ἔγω,
 μὰ μάθῃς καὶ τὰ τόξα τοὺς καὶ νὰ τοὺς προσκυνηθῆς. —
 Ἢ κίρς ὡς ἐδίδεστο τὸ δεύτερον πιτάνει
 ἰσπευθέλιθῃ τῆ φύχῃ καὶ οὐκ εἶχεν τὴ ποιήσαι,
 ὁμως καθίζει, γράφει τὸν ἀντιγραφὸν δευτέρου.

Δευτέρα γραφὴ τῆς περιφορομένης πρὸς τὸν ἄρην Ἀχιλλεῖα.

915 Τὶ σφάζεις με τοὺς λόγους σοῦ, καὶ τί με φοβερίζεις;
 Ὅταν με φέρουσι οἱ Ἔρωτες καὶ τρώσωσι με πρὸς πόθου,

τότε προκίρην εἰς τὸ ἐκ παντός νὰ σφάζω τὸ κορμὶ μου,
 ἵνα μὴ πῶσω εἰς ἔρωτα, νὰ ὑποκλιθῶ εἰς ἀγάπην.
 Ἄλλ' ὅμως ἂν ὑποκλιθῶ καὶ Εἰδη ἢ φύχῃ μου εἰς πόθου
 920 καὶ ἀγάπῃ σου, αἰθέτη μου, εὐγενεὶα μετάρχα,
 τὸ τί νὰ ποιῆσῃς ἀπορῶ νὰ μάθῃς τὸν σκοπὸν μου.
 Ἐγὼ γὰρ τεῖχος ἀγρῶν καὶ κατασφαιλιμένους,
 ἔγω καὶ πόρτας σιδηρὰς καὶ κατακατεδωμένους,
 φυλάσσωσι με καὶ λιόντες καὶ οὐκ ἔχεις τὴ ποιήσειν.
 925 Εἰ δὲ καὶ θέλει, ἄγνορε, γυναῖκα νὰ με πάρῃς,
 οὐ μὴ θελήσει σε ὁ κατήρ (μου) διὰ τὴν εὐγένειάν του
 καὶ διὰ τὸν φόνον ὅπου ἔποιες, λέγω εἰς τοὺς ἀδελφούς μου. —
 Τὴν γὰρ γραφὴν δεξάμενος ὁ Ἀχιλλεῖος ὁ μέγας
 ἐγάρχηεν ἐνθάδου καὶ γράφει πρὸς τὴν κίρην.
 930 Τῆς δὲ γραφῆς ἡ συμπλοκὴ ἦσαν ταυτοῦτο λόγῳ:

Τρίτη γραφὴ τοῦ Ἀχιλλεύου πρὸς τὴν κίρην.

Φῶς μου, φύχῃ μου, ἡμιτάτα μου, κίρς μου, ἀνασσαρὸς μου,
 ἦλε, Σελήνη ἀλάωτος, καὶ ἄστρον τῆς Ἀφροδίτης,
 ὅς μάθη μόνος θέλησαι, κίρς, τὸ ἰδοῖνί σου
 καὶ ἀφοῦ γνωρίσας τὸν σκοπὸν καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου,
 935 ὡς πῆδισαν ἐκ τὸ κλισίῳ, οὕτως νὰ σὲ ἄρπάξω,
 νὰ μετῆξω τὸ κοντάρι μου τὸ τεῖχος νὰ πηδῆσω,
 τὰς πόρτας σου τὰς σιδηρὰς μόνος λακτίαν νὰ τὰς δάσω,
 καὶ ἂν οὐ τὰς ρίψω κατὰ γῆς, ὡς με ἀναθεματίζου.
 τὰ γὰρ φρονάτα, ἔρωτικῆ, καὶ οἱ ἀγνοροὶ τοῦ πατρός σου
 940 οὐ μὴ τομῆσωσιν θαρρῶ σταθῆσαι ἐμπροσθέν μου,
 δούτι καὶ πρῶτα ξέρουσι με καὶ θέλουσι με προσέχειν. —
 καὶ τὴν γραφὴν ἀπίστευτον ἐγάρχηεν πρὸς τὴν κίρην,
 καὶ μετὰ ταῦτα ἐστάθηεν ἐμπροσθέν εἰς τὸν ἔρωτα
 τὸν εἶπε ζωγραφίσει, με τὰ δάκρυα τοῦ λέγει,
 945 τὰ γόνυτα τοῦ εἰς τὴν γῆν παρακαλεῖ τὸν ἔρωτα.

Παρακαλῶ ὁ Ἀχιλλεῖος τὸν ἔρωτα τὸν μέγαν.

Ἔρω μου, ποῦ 'ν' τὰ τόξα σοῦ τὰ ἰδοικας ἐθένας;
 Ἔρω μου, ποῦ 'ν' ἡ δύναμις τὴν ἰδοικας ἐθένας;
 Παρακαλῶ σε, σύντομα εὐθάσω ὡς πρὸς τὴν κίρην
 καὶ βάλει εἰς τὴν καρδίαν τῆς ἀγάπῃ ἰδοῖνί μου,

- 950 πόθον καὶ πόνον ἐὰ ποῦν, ἐὰ ἐπιθυμῆται ἔρινα,
 ἐὰ μάθη καὶ τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἰσχὺν τὴν ἔχεις,
 καὶ ἐὰ μὴ ἀλαζονεύεται πρὸς τὸ κοῖβιν σου κρότος. —
 Ταῦτα τὰ λόγια ἔλεγεν ὁ Ἀχιλλεύος μετὰ θυμολογίας
 εἰς τὸν φρεσίν, τοῦ θυμολογῆσαι τὸν ἔρωτα τὸν μέγα.
- 955 Ἐπρεχας τὰ ὁματιεῖα του ὡς τρέχει τὸ ποταμὸν
 καὶ ἔπεισε εἰς τὴν κλίνην του ἀνάσθητος καθύλου.
 Τρέχουσιν οἱ ἀνθρώποι του καὶ λαυαυαίρουσιν του·
 λέγουσιν του: τί εἶπες, δέσποτα, καὶ τί ἔνοι τὸ σὲ φράσῃ;
 Ἐκείνος ὡς ἡδέετο τὸν ἐὰ ἠμολογήσῃ.

Παραδιαβάζει μένον τὸν περιβόλιον.

- 990 Ἡ κόρη δὲ τὸ θεϊκὸν ὄραον ἀπὸ τὴν γυνῶν
 εἰς τὰς σιὰς ἔχαιρεινον [εἰς] τῶν θεῶν ἀπὸ κίτου,
 καὶ γύρωθεν της ἤστεον αἱ θεῖαι της ὄλας,
 ὄλας καλοῖ, εὐγενεαῖ, ἀργύνων θυγατέρας.
 Ὅριζε πάντοτε γυρὸν διὰ τὰ παραδιαβάζῃ.
- 965 Τὸ κίρκον, τὸ λόγισμα, τὸ ὑπέκλιμα της κόρης
 ἔκταν καὶ τὸς ἔρωτας, ἔκατεφίλιζεν τους.
 καὶ ἡ ἀκατωδούλωτος, ἡ ἐξαιρετος ἡ κόρη
 γλυκὺν τραυτὸν ἤρθετο παράθετον, ὠραῖον,
 καὶ καταλίην ἤρχετον μετὰ περιχαρίας.
- Τραυτὸν λέγει ἡ εὐγενεαῖ εἰς τὸ γυρὸν ἀπὸ της μετὰ τὰς ἀρτυ-
 τοποιίας της, μένον τὸν περιβόλιον.
- 970 Ἐδε φρεσίν καὶ νερὸν εἰς ἔρωτα καὶ κάλλος,
 ἔδε παράθετον τερπὸς καὶ πόθον περιβόλιον,
 ἔδε καὶ θεῶν συμπιασῆ, ἔδε χαρίτων βίσις,
 ἔδε πατέρμορφα κατὰ καὶ πόθον περιβόλιον,
 ἔδε ποδοπεριβόλιον πανέμορφον καὶ ὠραῖον.
- 975 καὶ τὸ λυβάνον ἤρθετον τραυταφύλλου τοῦ κίτου
 καὶ βόδα καὶ πορπίσματα, ἔδε ποταμῶν τύπος,
 ἔδε πανόρανον καὶ τερπὸν καὶ πόθον περιβόλιον.
 Βοῦλεται κίτες εὐγενεῖς ζητεῖν τὰ τὸν τραυτὸς,
 ἀλλὰ μὴ κίτων τραυτὸν εἰς ἔρωτα ἐὰ πῶσον.
- 980 ἀλλὰ οὐδὲ εἰς ἀγκάλιας τὰ σιβῶ ἔρωτακοῦ μεγάλου·
 οὐ μὴ δῖον τὰς χεῖρας μου, οὐ μὴ τὸν προσονύσσω,

ἀλλ' ὡς φυτὸν ἔρωτακοῦ μοσχοειδένδρον ἐὰ στίκω,
 εἰς τὴν μέσον τοῦ περιβόλιου ἐὰ στίκω καὶ ἐὰ θάλλω.
 Ἐδε πανόρανον, ἔμορφονον καὶ πόθον περιβόλιον. —

Ἐβίβον ἀπὸ τὸν γυρὸν ἐὰ ἀναπνοῆς ἡ κόρη.

- 985 Καὶ ὄφροτον γυρὸν ἐπέκρωσεν ἡ κόρη τὸν τραυτὸν,
 ραδύστορμαν ἐνίκατο λαβῶν ἐκ τὴν φρεσίνων.
 Ἐκείνος μὲν ἐχόρμαν, ἐχάριοντα συνήθως,
 καὶ ἡ κόρη ἀπεγώρησεν μικρὸν ἀπὸ τὰς ἄλλας
 καὶ ἔπεισε πρὸς τὴν κλίνην της, ἔβλεπεν πρὸς τὰ θεῶν,
- 990 καὶ εἰς τὴν γυρὸν τὴν πλάσαν ἔκατεφοτον γυρὸν
 μέγαν, μουτάτον, ἔμορφοτον, ὄλακίον, ὠραῖον·
 ἐτέρναται ἀπὸ της κίτης της ἐὰ ἐπέκρωσεν τὰ τὸ ποταμὸν,
 καὶ ἐκείνο(ν) λέγει πρὸς αὐτὴν ἀνθρωποτὴν λαλίαν:

Λαλί ἀνθρωποτὴν τοῦ ἔρωτος πρὸς τὴν κόρη.

Ἀπὸ τοῦ στίκω καὶ βλέπει μετὰ μὴ ἐπέκρωσεν ἐὰ μετὰ ποταμὸν.

- 995 Ἐγὼ εἶμαι τὸν κενδοθεῖς, ἔρωτα, φρεσίνος ἀνάστης·
 ἐγὼ μοι ὄπου σὲ ἐνέθραφα καὶ ἐκατεκάλονά σε,
 καὶ πῶς, κόρη, ἐτόλμησας καὶ εἶπες οὐδὲν φοβῆσαι
 τῶν ἔρωτων τὰ βῆσανα καὶ τὴν καρδίαν τὴν τρώσω;
 Ὅπως οὐδὲν σὲ μέμορφα, ἀπειράστος τωγάνης.
- 1000 Ἴδου γὰρ λέγω σε, ξανθῆ, ὠραῖα κορυτῖσα κόρη,
 τὰ κάλλη σου, τὰς χεῖρας σου, τὸς ἔμορφοτος τὸς ἔχεις
 καὶ τὰ καρδιοφίλιστα τὰ ἤθη ὄπου σὲ ἴδωτα,
 τὸν κόρμον ὄλον ἔδραμον τὸ τίς ἐὰ τὰ κερατῖς,
 καὶ γαίρια τὸ τὸ κάλλος σου, καὶ σὶ, κορυτῖσα, ἐκείνου,
- 1005 καὶ οὐκ ἔγρω ἄλλον ἔμορφοτον εἰς ἅπαντα τὸν κόρμον
 εἰς αὐτὸν τὸν ἄφροτον, τὸν λέγων Ἀχιλλεῦ.
 Ἐγει καὶ κάλλος θυμολογῶν, ἀνθρώπων ἐξοχρησίνην.
 Ἐδὲ ἔνοι καὶ ἐλαττωτέρως εἰς γένος, μὴ θυμολογῶν·
 αὐτὸν ἄρρωζεῖ ἐκ παντὸς ἐὰ γαίρια μωτῆ του.
- 1010 Ἐθῆκα εἰς τὴν καρδίαν του ἀγάπην ἔλαχῃ σου
 καὶ τρώεται ἡ ψυχή του τὸν δὸν πόθον ἐκείνου σου,
 καὶ δέζει βίλιος ἔρωτος καὶ εὐν ἐὰ τὸν γυρὸν της,
 καὶ δέζει βίλιος ἔρωτος ἔρωτος ἐνεργεῖα. —
 Καὶ εὐθὺς εἰς τὴν καρδίαν της ἐτόλμησεν ἀπίσω

1015 καὶ ἐκ τοῦ δένδρον ἐπέτασεν, ἐχάθην ἀπὸ ἴμερός τῆς.

Ἐύριππος Ἐρωταυράτορος.

Καὶ ἐκείνη ἢ ἀκαταδούλωτος εὐδὴς κατεδουλώθη,
ὠπείκην τὸν τραγῆλον, ἐπαύθη ἢ καρδία,
καὶ τότε ἢ κόρη ἐγνώρισεν δόμον τῶν Ἑρώτων,
ἐστίαζεν, ἰδάζευσεν καὶ πρὸς ἐκείνου γράφει.

1020 γλυκεῖα γραφῆν τὸν ἑστειλεν τῆν ἑκουσ ἐκείθωρον

Τὸ γλυκεῖαι τὸν πρῶτον, τὸ ἑστειλεν ἢ κόρη τὸν θαυμαστὸν καὶ
ἱερὸν, τὸν μέγαν Ἀχιλλεύου.

Ἐποίησεν ὁ Ἔρωσ, κίρις μου, θλίψαν ἰδιότης σου
καὶ ἱέρειαν ἐξεστράπτισεν εἰς τὴν πολλὴν σου ἀγάπην·
τὸν νότον μου τὸν ἀδοσίλουτο ἀκαταδουλώσαν τὸν
τὸν πόρνον τῆς καρδίης μου τὸν ἰσχυρὸν καὶ μέγαν,

1025 τὸν ἐκαστῶρον πύστιοι κενεῖς εὐὰ μὴ γαλάσῃ,

Ἔρωσ σαγίτων ἱερῶν καὶ ἐκατεφόνευσί με
καὶ εἰς πόδων τῆς ἀγάπης σου ἤφραρον τῆν φύξην μου
καὶ ἂν οὐκ ἴδω σε ἀύστομα(ν), ἀθήνητῃ μου ἀδουραμῆς,
εἰς τὸ ἐκ παντός ἀναίστητος γίνομαι ἀπ' ἐστίνου.

1030 Ἄρουμαι καὶ τὸ γένος μου καὶ τῆν λαμπρότητάν μου

καὶ ἀπαί τῶρα, ἀθήνητῃ μου, δίδω σε τῆν φύξην μου.
Καὶ ἴλα γοργῶν, καρδία μου, θέλω νὰ σὲ συνῶσω. —
Ἐκείνος δὲ δεξάμενος τῆς κόρης τὸν πύστιον
ἀνέβαλλε ἢ φυγῆζα του, ἐγάθησεν μετὰ τὸς

1035 καὶ τὸς ἀγούρους του ἔκραξεν καὶ εἰς βουλίαν ἐκάτξεν·

Ἐγὼ θαρρῶ εἰς τοὺς ἄρουρος σας καὶ θέλω σὺς συνίχητε,
θαυρήσων σας μεστήρων καὶ πόνον τῆς φυγῆς μου.
Διὰ μῖναν ἀγραπῆσθε τούτην τὴν κατὰ νόμον,
καὶ μὴ νομῆσθε, ἀγούροι, καὶ πόλιον σὺς θέλω,

1040 ἀλλ' ἔγω ἐρωτοπόλιον καὶ πόδων τῆς φύξης μου.

Ἐαυτὸν τὸν ἐκίχησμεν, λέγω τὸν βασιλεῖα
ὅπου ἐστωαίσαμεν τὰ φροσάτα του μῆλλον καὶ τρεῖς υἱός του,
τῆν θυγατέρα του παθῶ, θέλω νὰ τῆν κερδίσω. —
Καὶ ὁ σιγητός του ὁ Πάντοροκίος χαμογελῶν ἐλάλει:

1045 Ὅσα ἔλεγά σε, ἀίσποια, τὸς Ἐρωτας μὴ φέγγης,

Καὶ νὰ νοήσῃς τῶρα δὲ τῆν δόναρον τὴν ἔχου,

Εἰς τὸν ἑριμῶν σου ὡς ὀπύομεν καὶ εἴ τι ὀρίσεις ποῖσε. —

Ἄρις, ἐκαβαλλίευσαν καὶ οἱ δούδεκα φορῖα·

ἐπέσον πάλιν ἱστρώσαν τὸν μαῖνον τὸν φουδοῖλον.

1050 Ἀλλὰ καὶ ὁ ἦλιος ἔδουεν, ἰβρωμένον ἢ ἄρα
καὶ οἱ Ἐρωτας ἐπίπτονται εἰς τὸν δένδρον τὸς κλάδους·
ἀνεμος γαιτριούτξιος ὀπύομεν τὰ δένδρα,
ἔτραγεν τὸ κερουσίλιον εἰς τὸν δένδρον τὸς ρίζας,
ἦσαν τὰ πάντα ἱρωτικῶς, γάριτος πεπλησμένα.

1055 Καὶ ἢ κόρη μέσα ἐκάθευτο, ἔλεγε μοιραῖόν μου
καὶ ἐκδέχεται τὸν ἀγούρον νὰ ἰδῆν νὰ τὸν συνίχην,
καὶ πάλιν ἰσχυρότησεν καὶ ἔπεσον εἰς τὴν κλίσην.
Καὶ εἰς τῆν γοργῶν τῆν πλάτανον ἐκάθευτο ἀχθίνου,
εὐὰ εἰπας ὅτι ἰθιθήστων καὶ ἔκλειον διὰ τῆν κόρην.

1060 Καὶ ἐκείνη ἀπαί τῆν κλίσην τῆς πάλιν ἀνεστράπτου
καὶ εἰς τὸν κορυφὸν ἐκάθησεν ἐκείνου τοῦ πλατάνου
καὶ πρὸς τὸ ἀχθίνου ἔλεγε μετὰ πολλῶν θαυρήσων:
Ἀχθὸν μου πολυπόδων, ἱρωτικῶς μου ἀχθίνου,
εὐγαριστῶ σε, ἀχθὸν μου εἰς τὸν κενεῖς δὲ ἱέρειαν

1065 καὶ θιθήστων καὶ σαρπητῶν τὸν πόνον μου, ποῖλιν μου. —
Ἐύσω ταῦτα ἔλεγε ἢ κόρη πρὸς τὸ ἀχθίνου,
εὐδὴς τὸν κτύπον ἦμισεν τῶν θαυμαστῶν φορῶν.
Ἦν δὲ κενεῖς ἀπὸ τοῦ νότον ὄπισθε μεσοσυνάτων,
ἀλλὰ καὶ φέγγος ἦμισεν τὸν νότον τῆς ἀγάπης.

1070 Λίτινα ἀλιγυθῶθησεν καὶ πέταε εἰς τὴν φροσῖνα.
Ἐκείνος δὲ ἐπερῶρξεν ἀπὸ ἔσθεν τοῦ τοῖχου
καὶ ἐκ τοῦ φορῶν του ἐπίπτεσεν καὶ πῶσει τὸ κούτιον·
ὡς ἴλιον ἐπρωτῆθησεν καὶ ἔτιναξεν ὡς ἄρουρος
καὶ τὸ κούτιον του ἔρηψεν καὶ ἐπῆθησεν ἀπίσω.

1075 Ἄρματα ἐφόρειεν ὀγορῶ, κτύπον ἐποίησεν μέγαν·
ἢ κόρη δὲ οὐκ ἐγνώρισεν ὅτι ἔρηψεν ἀπίσω
καὶ εἰς τοῦ πλατάνου τὸν κορυφὸν βίβει τὸν ἀγούριτζον
καὶ εὐδὴς ἰλεγοθῶθησεν, ἔπεσον πρὸς τὸ δούδον.
Λραμῶν δὲ ἐκείνος παρενθῶς κρατεῖ τῆν ἐκ τὸ χέρον.

1080 Ἐτραπεν ἢ καρδία του βίβειν τοσοῦτον κίλλος·

περιλαμβάνου τῆν γλυκεῖα, σαρπητῶν αἰετῶν τῆν,
καὶ ἢ κόρη τὸν νεώτερον ἐπερῶρξεν του.

- Ἦσαν καρὸν τὸν ἤθελεν ὁ Ἀχιλλεύς ὁ μίγας.
 Πῶν οὐκ ἠθέλησεν ποσσὶς τὸν ἔρωται πικρῶσαι
 Ἐὰ μὴ πάλιν γένηται θερμότερος ὁ κόθος.
 1085 Ὅτι δὲ πρὸς κίεθρην ἔπασαν ἀμρότερος καὶ δῶο
 καὶ ἐκ τὰ πολλὰ φίλῃματα καὶ τὸς περιπλοκὰς τῶν
 τὰ δένδρῳ τὰ ἀναίσχητα καὶ αὐτὰ ἀντινοῦθου.
 Καὶ εὐθὺς κατέλαβεν ἡ αὐτῆ καὶ πρὸς ἐκείνου λέγει:
 Ἐγείρου χρυσοπτόρονα φάλακρον ἀπὸ τῆς κίεθρῳ.
 1090 ἄγωμαι εἰς τὴν μαχίρα σου τὴν ποιησάσθην σου·
 ἄριστον φθάσει σὺντομα, ἐγὼ ἀποστήσομαι θέλω
 Ἐκείνη εἰς τοὺς οἴκους σου, γοργὸν ἔλα νὰ μὲ ἐπάργῃ. —
 Ὡς ἀετὸς ἐπέδηξεν καὶ ἐξέβηκεν ὡς λίον
 καὶ τοὺς ἀγρόρους τοῦ χύροκεν καὶ ἐπαυτέρας τὸν·
 1095 ἄρματαίμους ἐπέσκοντα ἀπ' ἔξω ἀπὸ τὰ τεύχεῳ
 πηδοῦν, κυβαλλεῖουσαν, φθάνον εἰς τὰ ἔδαρ τῶν,
 ἀλλῶν ἐκαμύθησαν καὶ εὐθὺς ἐξημερῶναι.

Λίνα τοῦ Ἀχιλλεύου πρὸς τοὺς ἀγρόρους τοῦ.

- Καὶ λέγει πρὸς τοὺς ἀγρόρους τοῦ: δεῖτε, καλοὶ μου φίλοι,
 στρατιῶται ἀνδροειωμένοι μου καὶ παρσιτότατοι μου,
 1100 σφίτρον ἀς ὀπάγωμαι νὰ ἴδωτε τὴν κίεθρην
 καὶ νὰ θαυμάσῃτε καὶ ἐστὶς τὸ ἔρωτικὸν τῆς κίεθρῳ. —

Πόδα φορεῖταιν ἀπὸ νὰ ἴδωται πρὸς τὴν κίεθρην.

- Μίαν στολὴν ἐφόρεσαν καὶ οἱ δωδεκά τοῦ ἀγρόρου
 ἠρόγλι (ῆ) χρυσοπτόρονα εἶχαν ἀπανωρόρα
 καὶ χρυσοπτόρονα βλαττὰ εἶχαν τὰ φουστῆρα·
 1115 ἐφόρεσαν καὶ οἱ δώδεκα σιφάκους ἀλαχρόρους,
 ὁ δὲ Ἀχιλλεύς ὁ θαυμαστός, ὁ ἐξάρτος τοῦ κόθου,
 ἄστρον βλαττὸν ἐφόρεσεν μὲ τὰ χρυσὰ ποῦδῳ
 καὶ ἀπανωρόρον κίεθρον μετὰ ληρομαργάρου,
 τουβίτζια χρυσοπτόρονα μὲ ἀετὸς μεγάλου
 1120 καὶ περισσῆρα χρυσῆτὰ δῶο ἴδων καὶ μαργάρων·
 φορὸν ἐκυβαλλεῖσασιν ἄστρον ὡς περισσῆρα,
 καὶ μέσον τοῦτους ἴσταντο ὡς ἄστρον, ὡς σελήνη·
 οἱ ἔρωτες τὸν ἔγινονσαν καὶ ἐξωραγῆσαισάν τιν·
 σίλλαν εἶχον ἐκείροτον, χρυσῆν, μαλαγρῆταιν,

- 1115 μυστὰ μαργαροτόρονα εἶχαν ἡ σίλλα γύροτον·
 τὰ ἐπτελεῖαπροστέλλῳ καὶ ἡ κεφαλαρία
 μάλιστρον ἰσοπρόφορον μετὰ ληρομαργάρου,
 μὲ τὰ χρυσὰ δαυτοῦδῳ, μὲ τὰ χρυσὰ λειουτόρονα
 καὶ χρυσοπτόρονα τουβίτζια εἶχα εἰς τὸ φορὸν τὸν.
 1120 Τὰ ὄνῳρα καὶ τὰ κίεθρῳ μὲ τὴν χρυσὴν βαρμῆτα
 καὶ γαυανίτζια ἀλάχρῳσα εἰς τὸν σφάδρον ἦν πλερῳμῳ.
 καὶ κλαπῶτον καπῶτον εἰ(γεν ἡ) σίλλα ἐκείνη
 μὲ φούσας χρυσοπτόρονα, μὲ χρυσομαργάρου κίεθρου·
 φούβῳτα μεγάλη ἐμροση εἰς τὸ μέτωπον τοῦ ἀλλῶρου
 1125 μὲ δώδεκα κυρῶσῳ(ῆ) χρυσὰ σκουταρομῆρῳ.
 Ἐδῶκεν τὰ τουμπῶκα τῶν, πηδοῦν, κυβαλλεῖουσαν.
 Ἦτον ὁ ἦλος προαῖος, Μαῖον χητέρας ἦσαν,
 καὶ ἦσαν τοὺς ἐβλέπασαν ἐξίσταντο δι' ἐκείνου,
 ἀλλῶρου μὲ ἐκ τῶν ὀθρονοῦς ἀργεῖος ἐκατέβη.
 1130 φάροτον τοῦ τὰ λαγγέρατα, τὸν κωιδουῖου τὸς κῆποσῳ,
 τοῦ Ἀχιλλεύου τῆν ἠέκῳν, τὴ ἤθελεν τοῦ σφῆμα,
 τὸν νῆον τὸς παραταγῆς τὸν θαυμαστόν ἐκείνου,
 τῶνς φορηῆ νὰ μὴ ἐπρόσθῳ νὰ δουλοθῆ εἰς ἐκείνου;
 Ἄστρον τῆς κίεθρῳ ἐφῳσασαν πλερῳτον τοῦ κωιδουῖου,
 1135 λέγει πρὸς τῶν ἀγρόρους τοῦ τὸς δώδεκα ἐκείνουσῳ:
 Ἐπιμῆλῆσῳτε ἐμροσθεν καὶ δουρῆτε ἐκείθεν,
 νὰ ἀποσῆ ἡ κίεθρῳ, νὰ σταθῆ εἰς τὸν τῳγον καὶ νὰ βλέπῳ·
 καὶ ἐγὼ πάλιν κατόπισθεν νὰ ἐπιμῆλῆσῳ μῆνοσῳ
 καὶ τὴν καρδίαν τῆς σίρμῳζον εὐθὺς νὰ ἐξαναστάσω. —
 1140 Ἐξίστανον οἱ δώδεκα καὶ ἰδέθησαν ὡς εἶπαν,
 ἡ κίεθρῳ δὲ ἀνοῖσασαν τὸν κῆπον τὸν ἀλλῶρου
 εἰς τὸ νὰ ἰδῆ ἐσπύθηκεν μὲ τῶνς βαίτζιας ἄλας.
 Ἦσαντεν, δαυλοῖζονταν ἦσαν τὸν ἐμροσθεν,
 ἄλας ἀλλῶρουσῳ ἐλλῆσῳ: Καὶ πῶσῳ νὰ ἴναι ὁ ἀσθέντης;
 1145 Ὅλοι γὰρ μῆον ἐγῳσῳ ὡς βλέπω φορεῖσῳ. —
 Τὸ νὰ προσεῖσῳ ἡ ἠερεθῳ νὰ βλέπῳ πρὸς ἐκείνουσῳ,
 εἰδέκασαν ὁ Ἀχιλλεύς τὸν ἄστρον τὸν φουδοῖζον·
 γαυρομῆλον ἰδέθηκεν ἀπὸ ἠερεσθεν τῆς κίεθρῳ.
 Ἦ κίεθρῳ ταῦτα παρεσθῳς ἐγῳρῆσαν τὸν νῆον,
 1150 εὐθὺς ἐσπύθη ἄρῳνοσῳ ἐπὶ πολλῆς τῆς ὥρας.

- Ὡς εἶδασιν ἐρχόμενοι οἱ δώδεκα τὸν νῆον,
πάντες ἡμῶ πεζόουσι, πίπτουσι, προσκυνῶν τού.
Αἱ δὲ ἀρχοντοσσαι τῆς εὐγενεῖς παρακαλοῦν τὴν κόρην:
Δίσποτα μου, ἐλπίσω νὰ τὸν ἴδῃς καὶ κατοικήσῃσί του,
1155 βλέψον τὴν ἡλιάν του, τὸ θαυμαστὸν τοῦ κίλλου.
Ναρὰ ᾿ς ὄπου τοῦ ἐγένεχον τοῦ ὄργανου ἐτοῦτου.
Αὐτὸν ἀρμύζει ἐκ παντός νὰ χοίρει μετὰ τούτου. —
Ἐκείνη δὲ οὐκ ὑπέμενε νὰ στήλῃ νὰ τὸν βλέπῃ,
στέφανον πλάκει σόντομα μὲ τὰ δύο τῆς τὰ χέρια,
1160 ἀπὸ δὲ κρῖνου ρόδου τε καὶ τρακουταφύλλου
καὶ παμπούλιον καὶ περυνῶν ἀδίτζι μαριμαίνα,
καὶ ἐκράττειν τὸ εἰς τὰς χεῖράς τῆς, ἐστικεντος ὡς ἄστρου,
τὸν Ἀγυλλία ἔβλεπε τὸ πῶς παροιδιούβυζει.
Καὶ ὡσπερ ἐπισκέπτεσται τὴν Ἀφροδίτην τὰ ἄστρα
1165 ὅπως ἐτριγυρίζουσι οἱ ἀστροὶ τοῦ νῆου.
Ὁραν ἄλλῃν ἐποίησαν καὶ ἐγόρισαν οἱ ἀστροὶ
καὶ προσκυνῶν καὶ οἱ δώδεκα τὴν κόρην ἁρμοζόντος.
Ὁ Ἀγυλλίος κατόπισθεν στήκει καὶ ἐρωτᾷ τῆν:
Πῶς ἔχεις, κόρη εὐγενεῖ, φυγῆς παρηγορία; —
1170 Ἡ δὲ, καλῶς, ἀντήρτησεν, διὰ τῆς σῆς ἀγάπης. —
Ὁ Ἀγυλλίος τὴν ἔλεγεν: φυγὴ μου καὶ ζωὴ μου,
τὸ μεσοκύτιον ἔρχομαι, κόρη, εἰς τὸ παραβόλιον·
πλὴν βλέπει, κόρη εὐγενεῖ, πρόσχε μὴ μὴ προδώσῃς
ταῦτο πληροφρήθῃσαι, μὴδ' ἄρκου σὲ τὸ λέγειν,
1175 ἐὰν ἔξω ἀπὸ τοῦ κήπου σου τινὲς εὐρήσουσίν με
καὶ κώρυμαι εἰς τὸ ἵππερον μου καὶ εἶμαι εἰς κώρυπος ἔξω,
θαρρῶ σὲ μὴ με τριφύουσι, ἐὰν ἦναι αὐροῦδες.
Ἐὰν δὲ εὐρουσὶ με εἰς τὸν κήπον σου, μέσον τοῦ παραδείσου,
καὶ κίτωνα εἰς τὴν κλίβαν σου, κομώμαι μετὰ ᾿σέου,
1180 ὡσπερ γυναῖκαν ἀνδρῶν ὁπως νὰ μὲ φρονέουσιν. —
Καὶ εὐθύς ἡ κόρη ἐδάχουσα, λέγει τὴν Ἀγυλλία:
Αὐποῖμαι δὲ καὶ θλίβομαι, αἰθέτη μου εὐγενεῖ μου,
ὅτι ἀκόρη οὐκ ἐγναίρεσαι τὸ πῶθον μου τὸν τόσον
τὸν ἔγω, αἰθέτη μου, εἰς ἐσάν' καὶ κατατίρημαι σε,
1185 ἀλλ' ἔχει ὁ νόος σου διαταρῶν, θέλει νὰ μὲ ὀσποδίζῃς
καὶ θλίβεις τὴν καρδίαν μου, ποιήσεις τὴν πικρίαν.

- Τούτο πληροφρήθῃσαι, διὰ ᾿σέου νὰ ἀποθάνω,
εἰσὶν ἔγω ἀπὸ τοῦ νῆου πατέρα καὶ μητέρα,
ἐσὶ ᾿σαι ἡ καρδίτζα μου, ἐσὶ ᾿σαι καὶ ἡ φυγὴ μου,
1190 δούλι σου ἐκλήθηκα εἰς τὸ ἐκ παντός, θαρρῶ σὲ μὴ σὲ δάβω. —
Καὶ ταῦτα εἰπούσα παρρηθὸς ρίπτει τὸν τὸ στεφανίον,
καὶ ἐκείνος τὸ ἐπιπέδικτην καὶ ἐκατεφίλεισεν το.
Ἐγέλασεν ὁ Ἀγυλλίος καὶ λέγει πρὸς τὴν κόρην:
Ἐγὼ νὰ δώσω χάρισμα ὅθω νὰ μὲ θυμώσεται. —
1195 Τὸ ἀπελατίον τοῦ ἔσπερον τὸ ἐρωτικὸν τοῦ ἐκείνο,
ἐτίβαζεν τὸ χίρον του, κρούει το εἰς τὸ τεῖχος
καὶ ἀπάνω κάτω ἐρρόγιεν τῆς κόρης τὸ κορβουέλιον·
ἐλάττειεν τὸν ἄσπερον του, φθάει πρὸς τοὺς ἀστρούους.
Ἐκείνου τὸν ἔλτρουσιν, καλῶς οὐδὲν ἐποίησεν,
1200 ἄν τὸν ἴδων τὰ ἀδέλφου τῆς πάντα τὰ τὴν φηρίζου,
ὅπως καὶ νὰ θαυμάσουσιν τὴν θαυμαστὴν σου ἀνδρεία.
Καλῶς ἐποίησας δίσποτα, πάντα νὰ σὲ φροβούται. —
Ἐφθασαν εἰς τὰ ἴδιά τους, ἐπέζευσαν εὐθείας,
καὶ πάντες μὲν ἔχαιρονται, ἐχόρευον αὐθόως,
1205 καὶ ὁ Ἀγυλλίος ἐκείθεντος σῆς ὑπάρχον ὄλω.
Ἐρωτᾷν τούτων ὁ πατήρ, τὸ τί ἔχεις καὶ ἀναστεινάσει; —
Καὶ ἡ μήτηρ του τοῦ ἔλεγεν μετὰ πολλῆς τῆς λύπης:
Τέκνον, φυγὴ μου καὶ ζωὴ καὶ φῶς μου Ἀγυλλία,
εἰπὶ τί ἔναι τὸ ποιεῖς καὶ κώθεσαι ἐνοουσιμῆτος;
1210 Ἐὰν ἔρωσ σὲ ἐκατέρωσιν τοῦ βασιλέως δογάρη,
μετὰ χαρῆς παρόλαβε ταῦτην μὴ' εὐλογίας. —
Καὶ ὁ Ἀγυλλίος ὁ θαυμαστὸς τοσαῦτα ἀπληροφρήθῃς:
Ἄρες με, μήτηρ, ἄρες με, εἰρῶσιν ἐγὼ οὐδὲν ἔχει,
ἐγὼ σπορῶ καὶ χαίρωμαι καὶ σὲ ποιεῖς δι' ἔμειαν. —
1215 Ἐώσω ταῦτα ἔλιγαν ἐφθασεν ἡ ἐσπέρα·
ἔπην ἡ νύκτα ἰλόφρητος, πρῶτον, καθολικεύου
ἀρματωμένον δονατὰ καὶ κατοχυρωμένον.
Μοῦστον ἐκαθολικεύον ὄσπερ ἤρπαιον πλέον,
ἄσπερον ἔγην εἰς ἔρωτας καὶ μούτων εἰς πολέμου,
1220 καὶ τὴν ὄδον ἐπαίσασι καὶ ὑπῆσαν εἰς τὴν κόρην.
Ἀρίτου δὲ ἐπλησίωσαν ἀπ' ἔξωθεν τοῦ τεύχους
καταλογίζω τραγουδεῖ ὁ Ἀγυλλίος ὁ μέγας.

Τραγῶδην τοῦ μεγάλου Ἀχιλλεύου.

- Μετά τὸ φέγγος ἔρχομαι, κόρη, εἰς τὸ περιβόλιον,
 Ἐθνητικῆ μου καὶ ξανθῆ, ἐξόπνησε ἂν κοιμήσῃται
 1235 καὶ δὸς με ἀπὸ τοῦ κήπου σου μελέειν καὶ τὴν τροχῆσαι,
 καὶ ὑπάλαινε τὴν κορυφῆν, τοῖς κλάδοις καὶ τὰ ἄσθρ.
 Ἐξόπνησε, κοιράτῃ μου· φύγη μου, μὴ κοιμήσῃται
 τὸν ἐπιθυμῶσαι ἔρχεται πρόθυμα πρὸς εἶσα.
 Κόρη μου, ἂς χοιράσιον γίνωσκαισι ἔρωτιτις ἀγάτης. —
 1240 Ἐνόσθι ταῦτα ἔλθουσι, φθάνουσι εἰς τὸ περιβόλιον
 καὶ τὸ τραγῶδην ἤκουσεν καὶ ἔνόησεν ἡ κόρη.
 Ἐκρυσεν ἡ καρδίη της ἴνα τὸν περιβόλιον.
 Ἐκείνος ταῦτα παρουθῶς ἐπῆρθεον ἀπίστω
 καὶ ἄρματα ἐφόρειεν ὄμορῳ, κτύπου ἔποιετο μέγαν.
 1235 Καὶ ἡ κόρη ταῦτα ἀγρήχησεν, ἐπέβησεν ἀπίστω.
 Ἐκεῖ ἐσυναπασιζήθησιν μίσην τοῦ παραδείσιου·
 ἔκραζεν καὶ τοῦ Πάντρουκλου, ἐσβῆσεν καὶ ἐκείνος,
 καὶ ὁ Ἀχιλλεύς τὸν ἔλεγεν· Πάντρουκλε, συγγενὴ μου,
 1240 ἀλόγου τρησῶσε ἀπίσω ἀπὸ τὸ τεῖχος
 καὶ οἱ ἑτέροι μας ἀδελφοὶ ἀπέβησαν ἂς βιάσθωσι. —
 Ἐπόθως παίρειται τὴν ὄμοισιν, σφιγτὰ περιεπεπλασθῆναι,
 περιπατοῦντες ἔρχονται καὶ οἱ δύο πρὸς τὴν κλίσιν.
 Ὁ Ἀχιλλεύς ἐδάμασεν τὰς γόστιας τοῦ κήπου,
 τὰς ἰβιδῶς καὶ τὰ φυτὰ, τὴν πλάτανον ἐκείνην,
 1240 πλάτανον τὴν πανδαμῶστατον, σφιγτὴν καὶ ξένου θαύμα,
 ἦν προλαβὸν ἐδάμασα ὡς καθ' εἰρημὸν ὁ λόγος.
 Μετὰ δὲ τὰ φυτὰματα καὶ τὰς περιπλοκάς των
 ἔρωσε τοὺς ἐκατέρωθεν καὶ τοῖσιν δέλερσιν των.

Τὸ ἔρωτες ὁ γέλωτος, ἡ σαρπλοχὴ καὶ ὁ πόθος, ἔδωκεν ἡ ἄρα,
 ἔρθεσαν αἰδέματα τῶν δύο.

- Καὶ ἀλόγουσιν τὴν ἐκδοσαν μετὰ ἁνοῦ καὶ μίσην,
 1245 τὸ δὲ ἁνοῦ εἰς τὸ ἐκ παντός ἦτον ὡς ἀρχὴ μίσην,
 καὶ μετὰ πόθου τοῦ πολλοῦ ἐπέβησσαν τὸν ἔρωσι.
 Ὁ Ἀχιλλεύς τὴν ἔλεγεν· φύγητῃ μου, ἂς ὑπάωσι. —
 Ἐκεῖθεν ἐκ τῶν ἀγκύλων τὸν οὐκ ἔδραλε ἔγερθῆναι,
 ἀλλ' ὡς φωτὶ ἐκλιάνοντο, εἶχε τοῦ πόθου πόνοισι,

- 1235 ὡσπερ πῶσος εἰς τὸ δένδρον οὖτος τὸν ἐπιεπιπλάχῃ
 καὶ ἦτον δυσωποπλοχὴ ἡ κόρη ἀπὸ τοῦ νέου.
 Ἄλλ' ὁ καρφῶς ἐκούειεν τὸν καὶ ἔχρυσον ἀπ' ἔκει.
 Ἐγένε τὸ τεῖχος ἰσθαίν σκιάλας τε καὶ καρφῶρας,
 καὶ ὁ Ἀχιλλεύς ἐπέβησεν, καθίζει εἰς τὸ φρονίον του
 1240 καὶ πρὸς τὴν κόρην ἐβίασεν· Πρῶσπε, παρηγορία μου. —
 Καὶ τὰ κινύσιον (τοῦ) δέουσι καὶ κέρμασιον τὴν σκάλιν,
 καὶ ὁ Ἀχιλλεύς ἐστίεσθαι, καὶ ἔπεισε πρὸς ἐκείνου,
 καὶ ἀπέκει δὲ κατόπισθεν ὁ Πάντρουκλος ἐκείτους.
 Ὁ δὲ Ἀχιλλεύς ὁ διαμαστῶς, τὸ φρόσιον τῶν Ἑλλήνων,
 1245 γλοκίτι τὴν ἐπερίεσθεν, συγκαταταρξίει τὴν,
 καὶ παρουθῶς τὰ δάκρυα της ἐκατίεθαιον τὴς κόρης
 καὶ μετὰ θρήνοιον τὸν ἰδιόμορῳ τὸν νεώτερον ἐλλέειεν.
 Λόγος παρακωτωσιῶς τὴς κόρης Πολυξίνης εἰς τὸν Ἀχιλλεὺν τὸν
 φασίριον, τὸν ἀράκοντα τὸν μέγαν.
 Πατέρας καὶ μητέρας μου ἡ ἀδελτιὰ σου ἴνα
 καὶ ἀδελφῶς καὶ ἀδελφῶν καὶ φῶς μου καὶ ζωῆ μου, —
 1270 καὶ ὁ Ἀχιλλεύς τὴν ἔλεγεν τὴν ἡρωσιενημῶσι:
 Ἐσὺ ἴνα φῶς τῶν ἰσθαλιῶν, φύγη μου καὶ ζωῆ μου,
 καὶ τὴς καρφῶρας μου ἀνασπῶσις ἰσὺ ἴνα, διασπῶσι μου. —
 Καὶ ἀφότου ἐπαρηγόρησεν τὴν λιγυρῆν προπῶτος
 στρόφεται εἰς τοὺς ὀδοκτα τοὺς χωριστοὺς ἐκείτους·
 1275 τὸν Πάντρουκλιον ἐγῶσεν μετὰ συντροφῶσιν πάντε
 καὶ πρὸς ἐκείτους ἔλεγεν· Πιστότατῃ μου εἶπε
 καὶ ἡσυχρῆσι συγγενῆ, Πάντρουκλε ἀνδραμῶσι,
 ἔπαρον τὴν καρφῶσι μου, τὸ φῶς μου, τὴν ζωῆν μου,
 μετὰ τοὺς πάντε σου ἀδελφῶς, συντροφῶς τοὺς γενναίους,
 1280 ἐξησπῶσθῶσαι ἄσπρῳ, ἄρε εἰς τοὺς γονεῖς μας,
 καὶ ἀσπρῶσθῶσαι ἐγὼ ἔδω μετὰ τοὺς ἄλλους ἔξῃ,
 μέγας δωῶσιν ἴσθαθεν, πολλὰς πλανηθῶσι. —
 καὶ παρουθῶς ὁ Πάντρουκλος πέσειται σὶν τοῖς ἄλλοις
 καὶ προσκυνῶν γνησῶσιναι τὴν κόρην ἀρρωζῶσιναι.
 1285 Ἐπῆρῶν τὴν ὁ Πάντρουκλος, ὁ γῶσιος συγγενῆς του,
 καὶ τὴν ἀσπῆν κατέλαβον πρὸς τοὺς γονεῖς τοῦ νέου.
 Πῶσος ὀδῶν ἐνόησεν κανεῖν τῶν γενωσίμων.
 Ὁ Ἀχιλλεύς ἀπέμειεν μετὰ τοὺς ἄλλους ἔξῃ

- καὶ τραγοῦδιον ἤρξατο ἐκεῖ σπῆν εἰς τὸ κάστρον.
 Τραγοῦδιον τοῦ μεγάλου Ἀχιλλεύου.
- 1290 Πουλίτζον γῆρα εἰς τὸ κλουβὶν ἀγνώριστον τοῦ πύθου,
 ἀπειραστον, ἀδόλοιστον τοῦ Ἑρωτος, τῆς ἠγάπης,
 καὶ τὸ περθεῖν Ἰλαθὸν καὶ τὸ κλουβὶν ἀρῆκα
 ἔρηπον καὶ ἀόσφαιρον καὶ καταποροσμήμον·
 πῶσός οὐδὲν ἐνέσχων ἐκεῖνοι ὅπου τὸ εἶχον. —
- 1295 Τῆν γούν φωνῆν ἀκούσαντες οἱ ἀδελφοὶ τῆς κόρης
 πηδοῦν, καθυπακούσαν μετὰ πολλῶν φωνάτων,
 ὡς σφῆκες ἐξελθόντων μίση ἀπὸ τὸ κάστρον.
 Καὶ ὁ Ἀχιλλεὺς ἐλάλησεν εὐθύς τοὺς ἰδοῦσάς του·
 Ἔγω πῶς τριφυρίσαστε μὴ μὲν ἔχον πάθεν φύγον,
- 1300 καὶ ἐρίων ἀφῆτε μοισχὸν νὰ χαιρωμαι εἰς τῆν μέσην.
 Πῶς βλέπετε μὴ φωνεῖσθε τοὺς γυναικαδέλφους μου,
 μὴ θλίψω τῆν ἑρωτικῆν τὴν περιπόθητόν μου —
 Ὡς θράϊων κρότων ἔπουται, ὡς ἰλιον ἐβροχίστην,
 καὶ πάντες ἰδεκίθωσαν ἐκ τῆς φωνῆς του μόνου,
- 1305 τρώσος εἰσῆλθεν εἰς αὐτοὺς καὶ γάμος καὶ δαίλια,
 καὶ οἱ ἅπαντες ἐφρίξαν δαμ ἂν τὸν ἡπόσαν.
 Τὸν μόνον τὸν ἐπιλόγησαν καὶ εἰσῆτην εἰς τῆν μέσην·
 τρωκισίως ἀπέδρασαν ἄγρος ἂν ἰδαίθη,
 καὶ πάλιν εἰς τὸ γύρωμα ἄλλους περισσοτέρους.
- 1310 Ὡς γόρτον γάρ τοὺς ἔκουπτε καὶ ἐκατεφώνουν ποὺς·
 ἐγύριζον ὡς ἀντίς, ἐσπάραιεν ὡς πάρθος,
 ἐφώνωζον καὶ ἐκ τῆς φωνῆς πάντες ἀνοσθητοῦσας,
 πῶσός οὐδὲν χερῆμασ ἀδειαῖ ἴνα φύγον,
 ἀλλ' ὡς φολεῖνας Ἰατριφῆν καὶ ἐκατεφώνευσεν τοὺς.
- 1315 Ἀφῆκέν τοὺς καὶ ἀνίσταναι [μετῶν] καὶ ἐξῆλθεν παρῆξιν,
 τὸ ἀπείλατον ἴσωναι καὶ πάλιν κατεβῆσαν
 νὰ τοὺς φωνεῖεν ἤθελε καὶ πάλιν ἰλοπῆται,
 καὶ τὰ φάρια τοὺς ἔκρουον ἀπάνω εἰς τὰ καπούλια
 καὶ εὐθύς κατατρεφίζονταν καὶ ἐνεφροκοποῦσαν.
- 1320 Καὶ εἰς ἀπ' ἐκεῖνους, ἐπιτόμος γενεῶν στρατιωτῆς,
 ἀποτομῆ καὶ χροῖαι του εἰς τὸ σῆδος κοιταρίας.
 Πῶσός οὐδὲν τὸν ἴσωνεν ἀπάνω ἀπὸ τὴν σίλλα,
 ἀλλ' ὡς ἀδάμος ἵστατο μὴ φοβηθείς κἄν ἄλλος·

- ὡσὸς ὁ μύριμξ κῶσπος δύναιτο πρὸς τὸν λέων,
 1325 ἴσαι ἰδόναιτο καὶ ὁ ἐπιτόμος ἐκεῖνος στρατιωτῆς
 πρὸς Ἀχιλλεῖα τὸν φαρῆρον, τὸν δαίμοντα τὸν μέγαν.
 Ὅμως σταθίς πανήμερα λέγει τὸν στρατιωτῆν·
 Φαῖν τῆν κοιταρίαν σου καὶ τῆν πολλὴν σου τὸλμη,
 ἄμως, καὶ μιν, οἷα ἱλαθεὶς πῶς κροῖον τὰς κοιταρίας,
 1330 ἀλλὰ φιλοτιμήσου με ξενοῦσμαι μετὰ δα,
 κῶσπος καὶ ἀσφῆματα, καὶ ἐγὼ νὰ σὲ τὰς μάδω. —
 Κοντάρην ἀνάχνη σίστομα, τὸν μόνον του λυκίτζει
 καὶ κοιταρίαν τὸν ἴδωκεν μετὰ τῆν φοχῆν του πᾶσαν·
 δουζήδουλον τὸν ἔφριξεν συσελοσρατωρίνου.
- 1335 καὶ παρευθὺς ἐξῆλθον ὡς πλάτων μεγάλῃ.
 Ἐγίλασεν ὁ Ἀχιλλεὺς καὶ λέγει πρὸς ἐκεῖνον·
 Ἐμαθεὶς στρατιωτῆ μου, πῶς κροῖον τὰς κοιταρίας;
 φαίνεται με ἐντροπιστήτης· ἂν τύχη νὰ ἐκατῆθη,
 στρατιωτῆ μου μὴ λυπηθῆς, μὲν (νὰ) ἐντραπῆς τα.
 1340 Καλὸς ἔγον ὅπου σὲ ἴδωκεν καὶ ἀπ' ἐδῶ νὰ μάθης,
 καὶ λέγω σε, στρατιωτῆ μου, δὴ νὰ τὸ λέγῃς ἄλλους. —
 Ἐκεῖνος δὲ ὡς με φαίνεται κίλον οἷα ἐσκαυθῆν.
 Ἰδόντας δὲ τὸ θέμα οἱ γυναικαδέλφου του
 πιζέωνουν ἐκ τὰ φάρια, πίπτουσι, προσηυαῦν του,
 1345 καὶ λέγων του· Ἀπὸ τοῦ νῦν κράτῃσιν τὸν θυμὸν σου,
 ἐκεῖ τοσάστας χάρτας (σ') ἐχράσιν τῆ τύχη·
 ἔγχεσ καὶ κάλλος θαυρασιῶν, ἀδραῖαν ἐξυμνημένην,
 ἐπῆρας καὶ στανοῦ μας κροῦα τῆν ἀδελφῆν μας.
 Ἄπὸ τοῦ νῦν ἀφροῖς μας ἔα σὲ προσκυνώμενη,
 1350 καὶ σὺ γαρὰς νὰ χαιρῃσαι ἀπὸ τοῦ νῦν με ταῦτην,
 ὁ γὰρ θεὸς ἐγάρωσεν καὶ ἡ τύχη ἐτίμησέ σε
 καὶ ἐπὺς ἀρῶσῃ ἀπὸ τοῦ νῦν πρὸς σὲ παραγεῖσθαι,
 σὺν τῷ πατρὶ καὶ τῷ μητρὶ καὶ πᾶσι τοῖς ἰδίοις,
 τοὺς γάμονς νὰ ποιῶμενη τῆς ἡμῶν ἀδελφάδας
 1355 καὶ νὰ χαροῦμαι σὺν θεῷ τὰ τῆς ἐπιτυχίας,
 ὅτι ξῖνον καὶ παράδοξον εἰς τῆν ἀδραῖαν τῆν ἔγχεσ —
 Ὅστωσ ἀπόσας παρευθὺς ὁ Ἀχιλλεὺς τοὺς λόγους,
 ἐμολιστῆ τῆν φύγην, ἔπασσεν τοῦ πόλεμου
 καὶ σῆστομον ἀπέλξυσεν, κρατεῖ, καταφιλεῖ τοὺς.

- 1360 Ὁ Ἀχιλλεύς τοὺς ἔλεγε, ἔξαρτος τοῦ κίσμου:
Ἵπάγετε, ἀδελφοί μου, ἐπεὶ εἰς τοὺς γυνεῖς μας
μὲ προσκενήματα πολλὰ τὰ πρόπουν καὶ ἀρμόζουσι. —
Ἄς ἴσθωνται ἐγγύθηρα νὰ ποσώσωσι τοὺς γάρμους.
Καὶ εὐθὺς ἀπεγαρόντων καὶ ὕπνι πρὸς τοὺς γυνεῖς τους.
- 1365 Ὁ Ἀχιλλεύς ἀπίστων εἰς τὴν ἡλικουνηρίην·
εἰς τὸν τράχηλόν του στήθοντα ἐκρημάσθηεν ἡ κόρη,
σφρατὰ τὸν ἐκρημάθην, γλυκεῖα καταφίλῃ του,
καὶ ἡ κόρη λέγει πρὸς αὐτὴν: Πολλὰ ἔργασαι, αἰδέντη.
Μὴ τι δεινὸν συνέβηεν ἐκ τῶν ἀπροσδοκῶντων; —
- 1370 Καὶ ὁ Ἀχιλλεύς ἐγγύσασεν καὶ λέγει πρὸς τὴν κόρην:
Ἦ ἀδελφεὰ σου ἐξέβησεν, ἦθειλα νὰ μὲ ποίωσον,
νὰ μὲ καταρατῶσασαι, νὰ μὲ καταδουλώσωσιν·
ἐξέβησεν οἱ στρατοῦταίς τους μετὰ πολλῆς τῆς τάλμας,
ἀλλὰ νὰ ἔγωγ τὰ ματῆζαί σου νὰ σὶ γλυκοκερδίω,
- 1375 νὰ σοῦ, νὰ ἔγω, νὰ χαίρῃσαι, καὶ ἐγὼ κόρη μετ' ἐσίνων,
ραβδίαις, σπαθίαις ἐγάρμια εἰ τῶν γῆρα ἐκρησθῆν μου,
ἔως τὸ νὰ ζῆγῆσῃσιν ἀγάπην οἱ ἀδελφοί σου.
Ἵδοὺ μὲ παρεκαίεσσαν οἱ γυναικιδεῖραί μου,
σφρατὰ τοὺς ἐκρημάθην καὶ ἡλικουνηρίαν τους,
- 1380 καὶ τούτους γὰρ ἀπίστεια, κόρη, εἰς τοὺς γυνεῖς μας
καὶ προσκενήματα πολλὰ προπύοντα, ἀρμόζοντα
κατὰ τοὺς τέκνοισ ἀφελῆ καὶ χάρις πρὸς γονεῖσιν.
Ἄβριον ἐκτεγρήθηθα ἰδοὺ πάντας ἰδῶσιν
πατέρα καὶ μητέρα μου, τοὺς γυναικιδεῖραί μου,
- 1385 τοὺς συγγενεῖς μας ἀπάντας καὶ ὄλους τοὺς ἰδῶσι. —
Τούτων ἀκούσας ὁ βασιλεὺς ὁ πατὴρ τοῦ Ἀχιλλεύου
καταφιλῶσιν τὸν ὄνν καὶ χαίρουσιν μεγάλοις.
Ἀφῆτον ἐπεγύτθων, τοῦ δειλινοῦ τὴν ἄραν,
ἐπῆρῆν τὴν καὶ ἐσῆβηεν μίσην τοῦ κοσμοκράτου
- 1390 καὶ χαίρουσιν ἀφῆτεροι μέχρι καὶ τῆς πρώτης,
μῆτε δειπῶσι φροντισάσας, μῆτε καθίωσι ὕπνῳ,
καὶ ὄδῃν ἰδόνοντα καὶ οἱ ὄδοι, ὁ Ἀχιλλεύς καὶ ἡ κόρη
τὸ νὰ καταγορεύσασιν τὰ γλυκεῖα τους κλέην.
Ἀνείταιν ὁ ἦλιος, ἐπλάτῃσιν ἡμεῖρα
- 1395 καὶ ἐκεῖνοι ὄδῃν ἰθέλωσιν τὸ νὰ τοὺς ἐξουπῆσῃσιν.

- Ἀφῆτον δὲ ἐξημέρωσεν ὄδῃν ἐκουφῆθη,
ἡ κόρη ἡλικουνηρίσασεν εἰς τὸν Ἀχιλλεύου τὰς ἀρεταίας.
(Ὁ τῶν Ἑρωτῶν βασιλεὺς, ὁ Ἀχιλλεύς ὁ μῆγας
κατεδουλώθη εἰς ἔρωτον, ἐκείθην εἰς ἀγάπην,
1400 καὶ ὅπου οὐκ ἦθειλα ποσῶς τὰς νόστας νὰ κομῶται
μέχρι καὶ τοῦ προγεγῆματος ἐκεῖτον μετὰ τὴν κόρην.
Κωσῆς ὄδῃν ἐπλάτῃσεν ἔω τὸν ἐξουπῆσῃ·
οἱ δούδεκα ἀνίσθησαν θαρραλῶτες πρὸς ἐκεῖτον
καὶ λέγουσιν του: Δέσποτα, ἔρχεται ὁ πενθερός σου·
1405 ἐγῆσῃ, ἀς τὸν δεξιόμαθα μετὰ τῆς μεγάλης. —
Καὶ ὁ Πάτρικος ἐκράτῃσεν τὸ χεῖρ τὴν ἄραϊαν,
ἰθάρρειεν δι, καὶ συγγενεῖς, ἐξἄδελφός του ἦτον·
τὸν Ἀχιλλεὺ ἔλεγε γαμογελῶν ἠδίας:
Ἦς νὰ σ' ἐκράτῃς, δέσποτα, ἔως τῆς ἄρας ἀστῆς:
1410 Ἐγῆρασά του ἔρωτον νὰ καταφιλῆσῃσά σε,
νὰ μὴ κομῶσαι πάντοτε καὶ νὰ μὴ μὲ ὄσπελῆς. —
Ὁ Ἀχιλλεύς ἀλλοκρῶσιν τὴν κόρην καταφίλειται,
γλυκεῖα γλυκεῖα τὴν ἔβλεπεν χαρὰν πολλὴν καὶ ἀγάπην,
καὶ μετὰ ταῦτα λέγοντες, ὁ Ἀχιλλεύς ἠγῆθη
1415 καὶ αἶοι τους τὸν ἐνόθεσσαν ἐκεῖθον καὶ τὴν κόρην,
πῆδῶν, καθάλλεσῃσιν, ὕπνι εἰς τὸν πενθερόν του.
Ἄλλὰ καὶ ἡ κόρη ἐξέβηεν μετὰ τῆς πενθερῆς της.
Καὶ ὁ πενθερός του ἐγῆρτον βίβλῃσιν αἰτοὺς μακρόθεν,
ἀφῆθ δὲ ἐπλοκάσῃσιν ὄδῃν πρὸς ἀλλήλους,
1420 τὸν ἄστρον τὸν ἔρωτικὸν ὁ Ἀχιλλεύς ἐκτεζῆ·
μῆκος ἐπῆγεν ἡρωκρῶσιν πεζῆσῃται, προσησῃται του,
καὶ ἐκεῖθον πάλιν ἐπέζῃσιν, κρατοῦ, καταφίλου του,
καὶ εὐθὺς παρῆραβῆθεν τὸν αἰτὸν ἡ πενθερῆ του,
ἀφίλειται, καταφίλειται τὸν μετὰ πολλοῦ τοῦ πόθου.
1425 ἔβαν χαρὰν ἀνέκρηστων, βέβλῃσιν τοσοῦτον κλέην.
Ἀπῆρῆν τους καὶ ὕψῃσιν πρὸς τὸν αἰτὸν πατέρα.
Καὶ πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον οἱ συγγενεῖς τῆς κόρης:
Ἐδε κομῆσῃσιν ἀγομῆς, ἔρωτικῆς στρατοπῆγος.
Καλῶς εἶχεν τὴν ἀκοῦν καὶ τὰς ἀνδραγαθίας.
1430 Ἀπὸ θεωρίας τὸν ἔβριθον καὶ ἔλεγε πρὸς ἀλλήλους:
Χαρὰ εἰς τὴν ἔρωτικὴν ἐκεῖθον τὴν κομῆσῃσιν

- ὅπου τὸν ἐκολούθησαν τοιοῦτον ἀγροῦρίζειν. —
Ἐπῆσαν καὶ ἰορίζεσαν ἀμφοτέρω τὰ μέρη
καὶ ἀσπασίως χαίροισιν, ἀλλήλους ἀγαλοῦνται.
- 1435 Καὶ ὁ βασιλεὺς ἐβίβησε τὴν αὐτοῦ θυγατέρα
καὶ αὐτὴν ἐκωκυροῖσεν, χαίρομεν ἰδοίαι·
Κίρη, πῶς ἐγκατέλειπες καὶ πόδας τοῦ ἰδίου
καὶ ἄγουρον ἐκολούθησες ἀλλότρου καὶ ξένου; —
Ἦ κίρη δὲ ἔβαλεν εἰς γῆν τὸ βλέμμα καὶ τὸ ἴδός.
- 1440 Καὶ τὸν γα(μ)βρὸν του ἐκράτησεν καὶ ἐγκλωστέησεν του.
Κίσει τῶν ὄντων τὰς κεφαλὰς, γαμβρὸν καὶ θυγατέρα του
καὶ αἰχεται ἀπὸ καρδίας καὶ λέγει ἀπὸ φύξης του:
Ἐλθομαι, τίνα μοι χαλὰ, θήματα τῆς φύξης μου
καὶ μέλι τῆς καρδίας μου, στήματος κληρονομίαι,
- 1445 νὰ γένησθε μακρόβιοι μέχρι μακροῦ τοῦ γήρους,
νὰ γένησθε περιπόδοι καὶ δαΐδοχοι τοῦ κρήτους,
νὰ μὴ σὰς ἴδῃ λατρήν ἢ ἄλλο ἔσωντο
ἀλλὰ νὰ γαίρασθε διὰ τὸν χρόνον τῆς ζωῆς σας,
καὶ νὰ ἴδῃ τίνα ποθεῖνὰ πάει ἐκ τῶν μελῶν σας. —
- 1450 Αὐτὸς ἦτον ὁ γάμος τους καὶ πᾶσα ἡ εὐλογία τους·
ἀπὸς τῶν τοῦ ἐσήμεριζεν κρατῶν, καταφαλοῦνται
καὶ ἐνώπιον εἰς αὐτοὺς ἐβίβησεν ὁ Ἀχιλλεύς τὴν κίρη,
καὶ ὁ πενθερὸς του ἐτέλεισεν καὶ πόδας ἢ θεωροῦντες.
καὶ εὐθὺς ἐγένετο χαρὰ πέντετηνος εἰς ἐκείνους.
- 1455 Τὸ δευτερόν ἐξήτησεν τοῦ πενθεροῦ του οἱ ἀγοῦροι
νὰ σφῆξουσιν νὰ δώσωσιν ἀλλήλους κωταρίας.
Εὐθὺς ἐκαβαλλέουσαν καὶ ὄπισθεν εἰς τὴν ρένταν.
Ἦρισεν δὲ καὶ ὁ Ἀχιλλεύς, ὁ θαυματοῦς, ὁ μέγας,
ἦα καβαλλέουσαν οὐ δαδεκά τοῦ ἀγροῦρου,
- 1460 καὶ παρεπὸς εἰς τὰ φασίη πρῶτον, καβαλλέουσαν.
καὶ ὄπισθε φασὴ ὁ ἀνεμος τὰ φύλλα εἰς τὰ δένδρη
ὄντως ἐξετατάσαν οἱ ἀγοῦροι τοὺς ἀλλους.
καὶ ὁ Ἀχιλλεύς καθήμενος ἐκ τῶν παραθύρων
εὐφραίνεται καὶ ἤρῳατο βλέπωντας τοὺς ἀγοῦρους.
- 1465 Καὶ εἰς καβαλλίοντες ἑμμερροῦ, καλὸς καὶ ἀνδραιομένους,
Φραγκίτζης πολὺ ἐρωτικός, φρατικός εἰς τὴν ἀνδρεία,
φασὶν ἐκαβαλλέουσαν μαῦρον ὄπισθε ἰλαία,

- πίνας σποταροκόνταρον καὶ ἰαίμπην εἰς τὴν μέσην,
καὶ φράγκα ἐπιδήλοισιν, εὐτολίμη καταβαίνει·
- 1470 καὶ οὐδαὶ ἀπὸ τοῦ δαδεκά ἴσχωσι νὰ τὸν βίβῃ,
ἴσως γὰρ ἐραβήριζεν ἢ θεωρία τοῦ Φράγκου·
καὶ θεὸ κωταρία ἴσχωσαν καὶ ἰδοῦσά του ἐντάμη,
ποσὶς οὐκ ἠδυνήθησαν ἦα τὸν ρήθου κάτου.
Ὁ Πάντροκοῦς ἐλάεισεν, κροῖει τὸν κωταρία
1475 ποσὶς οὐδὲ τὸν ἴσχωσαν ἀπὸ τῆς σέλλαν.
καὶ ὁ Ἀχιλλεύς ἐκάθητο μετὰ τοῦ πενθεροῦ του.
Στρασεῖν καὶ ἰδοῖς ὁ Ἀχιλλεύς, ἐπρόσθη ἢ καρδία του,
ἴσχει νὰ τὸν στραῶουσαν τὸν ἰδοῦσά του μαῦρον.
καὶ ἡ κίρη τὸν ἐκράτησεν καὶ λέγει πρὸς ἐκείνου:
1580 Καθίξου, αὐθόνη, μὴν ὕψης, φοβόμαι τὸν Φραγκίτζη.
Πολλὰ εἶναι ὁ Φράγκος δυνατός, πολλὰ εἶναι ἀνδραιομένους. —
καὶ θυρωθεὶς ὁ Ἀχιλλεύς λέγει πρὸς τὴν ἰοραίν:
Σώπα λέγω, ἠμμεῖς μου, καὶ ἔρην' μὴ φοβερίζεις.
Ἄν εὐ' ὁ ἔγασον τὰ πολλὰ, τάχα σκοτάσει σῆγα,
- 1485 [ἀυτὴ] ὁράκοντα κροῖει, ἴσων περιλαμβάνεις
καὶ σμικροτάτην ἀλεπούν αἰδῆ καὶ ἐραβήριζεις.
Ἐγὼ κωτάξαι ἐρωτικῆ, φύξη μου, ἀνασασέ μου,
νὰ δεῖξω τὴν πατέρα σου τίπως ἀγροῦρους ἔχει. —
καὶ αἰδῆς κωτάρον ἴσασιν, χρῶσι, ζοτρωφισμένους,
1490 καὶ ἠλωῶδη ἢ θέα του ἀπὸ θυροῦ μεγάλου.
ἀπὸ μακρῆ ἐπῆρσεν καὶ εὐρόθη καβαλλίοντες.
Ἦ ἀστραπὴ ἐπῆρσεν καὶ οὐκ ἐραβήριζ ὁ Φράγκος,
οὐκ ἠδελίσσεν ποσὶς ἦα τὸν ἀπαιτήσας,
ἀλλὰ ἐκατέβη ἀπάνω του, κροῖει τὸν κωταρία.
- 1495 Ὁ Ἀχιλλεύς ἐτέλεισεν καὶ ἐκατέβη ἀπ' ἐκεῖθεν,
τὸν μωτόν του ἐπιδήλοισιν, λέγει του: λέγω, Φράγκη,
δέξου με, Φράγκη, δέξου με, ἔρχομαι πρὸς ἰσῆου. —
καὶ κωταρία τὸν ἴδασεν μὲ τὴν φύξην του πᾶσαν,
οὐσῆλλον τὸν ἐπέταξεν ἔλθωσθεν τοῦ πενθεροῦ του,
1500 καὶ λέγει πρὸς τὸν πενθερὸν του ὁ Ἀχιλλεύς ὁ μέγας:
Παράλαβε, ὦ δάσποτα, τὸ πρῶτόν σου κωτάρον. —
Ἐπῆρσεν τοῦτον ὁ θυρός, τὸν Πάντροκοῦν ἐλάει.
Πάντροκοῦε, ἀκόρη οὐκ ἔραβεις πῶς κροῖει τὰς κωταρίας;

- Μὰ τὴν ἀνδρίαν μου τὴν πολλήν, ἦν ὁ θεὸς μὲ ἰδῶκεν,
 1500 ἔλεγε ἔκ τ' ἱππάρου του πάραυτα νὰ τὸν ρήθης.
 Ἄπ' ἔξω σου καὶ ἐκῆθ' ἄκου καὶ πρὸς τὴν κόρην λέγει:
 Ἐλθε, φύγη, τὸν ἄκουσον τὸν ὅπου ἐφράδ' ἔθης:
 Ἄσπ' ποτὶ μὴ θομῆθ' ὀδῶ νὰ πικαίησ' σου.
 Ἐάν ἦσαι καὶ ἄλλοι ὄπισθεν νὰ ἴπρωται καὶ ἐκείνοι. —
 1510 Ἄφ' οὗ γούν ἐπετίθηναι χιρῶας τῆς χαρῆς τους,
 ῥῆσαν δὲ καὶ πλεῖστον ἐκράτιον ἢ χαρῆς τους,
 ἀπχαράτῃσαν εὐθὺς οἱ ἀδελφοὶ τῆς κόρης,
 πατέρας καὶ μητέρα τους, καὶ ὅλοι οἱ συγγενεῖς τους.
 Ἐτίθηναι ὁ Ἀχιλλεύς ἴσα πύξ παραβιάη,
 1515 Μίαν ὁδοὺ τοὺς ἰδοῦν ὀδῶ νὰ κυνηγήσων,
 ἦν γὰρ ὁ τόπος ἑρβαίως καὶ καλαμῶδ' ὄλος,
 καὶ ἴσαν ἐξέβη φοβερός ἐκ τοῦ καλαμῶδ' ὄλου,
 καὶ ὁ Ἀχιλλεύς ἐρώναξεν εὐθὺς τοὺς ὀδοῦς του
 μὴ νὰ καταβῶναι εἰς αὐτὸν, μὴ νὰ τὸν ποιήσωναι.
 1520 ἀλλὰ κανεῖς ὅσα ἐπόλεξαι ἴσα τὸν ἀσπίτην.
 ὅπαντες ἰδαίωσαι τοῦ λῆουτος τῆς ρώης.
 Πεζεῖται εὐθὺς ὁ Ἀχιλλεύς κρατῶν ἀσπίτην,
 ἀλλὰ ἐκατίβη ἄσπιν του ὡς φοβερός τὸ ἦθος,
 καὶ ἐτίναξεν τὸ χεῖρος του, κρούει τὸν εἰς τὸ κεφάλιν.
 1525 Εὐθὺς τὴν ράβδον ἔρραφεν, πῦναι τον ἐκ τὸν στήθην
 καὶ μὲ τὰ χεῖρα του ἔσπασεν τὸν ἴσαν μέσα δύν.
 Καὶ ὁ πενθερός του ἔδραμει, τοῦτον περιλαμῆσαι
 καὶ ἐχάον ἢ καρδίαν του, πάλιν πολλὰ εὐχεται του,
 εὐχεται καὶ ὑπεραῖχεται, γένοικαι καταπίουδ του.
 1530 καὶ εὐθὺς ἀπχαράτῃσαν καὶ ὄψ' πρὸς τοὺς γυνεῖς του.
 Ἐφθασεν εἰς τὰ ἴσα του, ἐπ' ἔξω του εὐθὺς,
 καὶ ἢ κόρη τὸν νεώτερον ἐπεριπέλαγχε τὸν
 τὰ ρωῖα τὸν ἑρρασιόθησαν ἐκ τοῦ θρηῖον τὸ αἶμα
 καὶ ρωῖα χρυσαστάτωκα τὸν ἦσσαν ἔ' ἀλλὰ ἔθ.
 1535 Ἐκῆθ' ἄκου καὶ ἐπρώσων μετὰ χαρῆς μεγάλης,
 Ἄφ' οὗ γούν ἰδαιπῆσαναι ἐπίσωναι νὰ χαρῆσωναι,
 ἔπιασεν ὁ πατέρας του καὶ ἢ μητέρα τοῦ Ἀχιλλεύου,
 καὶ ἢ κόρη ἢ εὐγενεὶ καὶ οἱ δαῖδατ' οὗ ἀγοῦροι
 καὶ τραγουδοῦν ἤρτατο ἢ κόρη μετὰ πόθου.

Τραγοῦδοι τῆς κόρης

- 1540 Ἄν σπῶναι τὴν καρδίαν μου, ἔσασθεν νὰ αἰ εἶρωμαι,
 νὰ αἰ εἶρωμαι μισοφύτουμαι, στρατιώτ' μου ἀνδραγαθίαν,
 φωνὴν εἰς τὴν καρδίαν μου, εὐθὺς ἐγυγενεὶ μου.
 Ἐξήλωσαν οἱ κλάδι σου εἰς ὅλα μου τὰ μέλη
 καὶ αἰ ρῶκα σου ἐκράτῃσαν πῶσαι μου ἁρμονία,
 1545 καὶ ἢ φύγη καὶ τὸ κορμὸν ἴσαι τοῦ ἄριστου σου,
 εὐθὺς μου, στρατιώτ' μου, τῆσ' τῶν ἀνδραγαθῶν. —
 Καὶ ἀφῶτον ἐκατίβηεν ἢ κόρη τὸν τραγοῦδοι,
 ὀπάσων εἰς τὴν κλήτην τους νὰ ἀναπαυοῦν οἱ δύν.
 Ἐφθασεν, ἤλθεν ὁ παρὸς ὁ θάνατος τῆς κόρης,
 1550 τὸ τέλος τῆς εὐμερίας ἐλάσασε εἰς τοὺς δύν.
 Ἄλλ' ὄρουσ' ἀνηγγεῖαμα τοῦ ἀπερῆτου πλῆθους.
 καὶ τί νὰ λέγει τὰ πολλὰ καὶ ὀδῶν τὰ περῶσται;
 Σωτήριμα τοῦτους τὸ λαπὸν, τὰ πάντα καταλείπει.
 Μετὰ τῆς κόρης ὁ Ἀχιλλεύς ἐξάσωναι ἵππους
 1555 τεροῦμενος, χαμῶμενος ὡς ἦθελαι καὶ ἦρταται,
 καὶ ἀνδραγαθίας ἐπίσωναι ἀμείτρητας, μεγάλας.
 ὄραντας γὰρ καὶ ἴωντας καὶ ἄλλα θρηῖον γένυ
 ὄσπαι ποσῖα ἤμερα ἐκέρωναι καθῖλου.
 Κανεῖς τοῦτον ὅσα ἔρραφεν ἢ ἐπέλεξαι πολλὰς,
 1560 ἀλλ' ὅσοι τὸν ἐγύρωσαν τὸ ἀλόφωτον ἐπῆσαν.
 τὸ κρῖμα εἰς τὸν νεώτερον τὸν ἄκουσον ἐκείνου
 τὸν ὄπου ἐκαταπίεσθαι τὸν μέγαν Ἀχιλλεῦ.
 Ἄφ' οὗ γούν ἰδαίησαν οἱ ἔθ' χροῖον ἐκῖπαι,
 χαμῶμενοι εἰς τὰ καλλή τους ἀρῶτεροι καὶ οἱ δύν,
 1565 ὁ δαίμων τῆν ἐρῶσθαι τῆν χαμῶμενον ἐκείνου.
 Ὁ θάνατος ὁ παρῖς.
 Καὶ μετὰ τοῦτα θάνατος καὶ μετὰ τοῦτα λύπη,
 καὶ πόνοι ἀπαραμῆθτοι καὶ ἄδύνη καὶ περῖα.
 Ἄλλ' ὅσοι καὶ ἄν ἀσθεῖναισθε τὸν πλῆθον αἴσωναι τοῦτον
 δεῖτε, περῶ θρηγγῖσαστε καὶ κλαῖσαστε μεγάλας,
 1570 καὶ ρωῖα δάκρυα χρίσαστε περῶ, φαρμακωμένα,
 καὶ τύψαστε τὰ γῶναι, καὶ τύψαστε τὰ σῆθ' ἔθ,
 καὶ ἐνθρηγγῖσαστε ὅπαντες ἐκείν' τὸν ὄρωμιν ζῆτος.
 Μάθετε τοῦτον κατὰ νόον τὸν πλῆθον αἴσωναι τοῦτον,

- πῶς ὡς ἀπὸ παρέργου ἢ δόξα τῶν ἀνθρώπων,
 1879 πῶς κἂν ποσῶς ὁ θάνατος οὐκ ἔλειπε κείνου,
 οὐκ κίεσσαν, οὐ πίεσσα, οὐ γέροντα, οὐ νέον,
 οὐκ ἔλειπε τὰ κάλλη τους καὶ τὰ κατακαρσάχη,
 ἀλλὰ τοὺς πάντας θάνατος, ᾄδης κατακαρσίζει.
 Ἔφθασεν καὶ εἰς τὴν ἑρωτικὴν ἐπέστη τῆς ὠραίας,
 Ὁ παρώτατος θάνατος.
- 1880 τὴν χαριτόβροτον περὶν, ἢ κρίσις τοῦ θανάτου.
 Ἐκοίτων τοίωον τὸ λαμπρὸν ἄστρον τῆς Ἀρροδίτης,
 ἢ ἀκτίς τοῦ ἡλίου ἢ ὑπερίκαρπος, ἢ ἰλλώματος ἀστέην,
 τὸ μέλαγμα τὸ καθαρὸν καὶ τὸ μαργαριτάρου,
 τὸ ἄστρον τὸ λαγάρισμον, τὸ καθαρὸν λίθου,
 1885 τὸ μέδον τὸ τρωατοφύλλον, τὸ ἴον καὶ τὸ κρῖνον
 τὸ ἄρπυρ, ὁ μύσχος ὁ κελός, τὸ μέλιον παραδείσου,
 ἢ εὐκαλίδα ἢ ἐξοίαιτος ἢ μοσχορωσισμένη,
 εἰς τὴν περὶν ἀστειναι ἐκοίτων τοῦ θανάτου
 καὶ εἰ τις ποτὲ οὐκ ἐθλιέθηεν καὶ εἰς θλίψιν οὐκ ἐστάθη,
 1890 εἰ τις ποτὲ οὐκ ἔλειπασεν δάκρυα ἀπὸ καρδίας,
 ἂν ἦτον θεοκακόδους ἢ φῶνον εἶχεν βόλου,
 ἐκεῖ ἄς ἐπῆγεν παραυθὸς καὶ ἐθρήνηζεν μεγάλως,
 καὶ εἶδεν, καὶ ἐνετράνηζεν τὸ δεικαρηγμένον κάλλος,
 τὴν κόρη τὴν ἀσύγκρατον τοῦ κίρκου τὴν καλλίω
 1895 πῶς εἰς τὴν κλίτην ἐκοίτευται καὶ συγκαταστεινάζει,
 καὶ πῶς ὡς βρόσαν ἔτραχε τὰ ὄμματα τῆς τὰ δάκρυα
 βλέπουσα τὴν πανέμορφον ἐκείνην Ἀχιλλεῖα,
 τὸν λαγρόν, τὸν δυνατὸν, κοπιότατον, θρηνησοῦσα.
 Ὅλον τὸ βλέμμα εἰς αὐτὴν ἔταξε ἢ κόρη
 1900 Ἦες χειρὸς τῆς ἐπέκλεισεν, κρατεῖ τὴν τραχὺλὸν τὸν
 καὶ πρὸς ἐκείνου ἔλεγεν μετὰ πολλῶν δακρύων:
 Λόγια παρώτατα πρὸς τὸν Ἀχιλλεῖ ἢ κόρη.
 Αὐτὰ ἦσαν τὰ μετ' ὑπέσχεσθαι, αὐθιγὴ μου ἀνδρομεινίνα,
 αὐτὴ ἔνοι ἢ ἀγάπη σου ἢ κολλή, ἑρωτικὴ μου αὐθιγὴ,
 αὐτὸς ἔνοι ὁ πόθος ὁ κελός τὸν εἶχε εἰς ἐμένα,
 1905 αὐτὰ ἦσαν τὰ μετ' ἔταξες οὐ μὴ ἀποχωρισθούμαι;
 Ἔδε συμφορὰ καὶ περνοσμός καὶ χωρισμός καὶ λύπη,
 οὐκ ἔχεις δύναμις πολλὴν καὶ περιστῆρ ἀνορέσια,

- καὶ πόθος τὸ σπαθίον σου καὶ κόρη τὸν ἔχθρὸν σου,
 ἀλλὰ ἐκ πωτός ἀφίεται τὸν καὶ πόθη τὴν φογγὴ μου; —
 Ἄρπυρία Ἀχιλλεύου.
- 1910 Καὶ ὁ Ἀχιλλεῖος ἐστάναζεν ἐκ βόθου τῆς καρδίας
 καὶ πρὸς τὴν κόρην ἔλεγεν μετὰ πολλῶν δακρύων:
 Νῆ ἦτον πόθος, ὀμνῶσιτα μου καὶ φῶς μου καὶ ζωὴ μου,
 καὶ τὸν ἰδοὺ τὰ ὀμνῶσιτα μου, καὶ ἐστάθην ἐμπροσθέν μου,
 καὶ ἂν οὐ τὸν ἐθανάτωνα ἄς μετ' ἐπιδοθώσασαι.
- 1915 ἀλλ' ὅσπερ ἐλάτεις ἔρχεται, κενεὶς οὐδὲν τὸν βλέπει,
 ἀπλόου καὶ οὐχ εὐρίσκειτο, τὸ εἶ νὰ ποίωσιν οὐκ ἔχει. —
 Λόγια πρὸς τὸν Ἀχιλλεῖα.
- Ἦ κόρη πάλιν ἔλειπεν, ἤλεγεν πρὸς τὸν νέον:
 Ἄλλα, αὐθιγὴ, οὐ βλέπεις μετ' ὁ θάνατος μετ' ὀράσει;
 ὁ Κίρκου βλέπω κενερεῖ τὰ προσφῶν μου κάλλη.
- 1920 Μήσμου, καρδία μου, μήσμου μετ' καὶ μὴ μετ' ἀρηνομήσης,
 ἀλλὰ τὸν τάφου βλέπει τὸν καὶ μήσμου τῆς ἀγάπης,
 ὁμοῦ καὶ πῶς μετ' ἀφῆραπτες ἀπὸ τὸ περιβόλιον,
 (πόσος) πολέμου ἐποικεῖ ὥστε καὶ μετ' κερδιστής,
 καὶ τάφου ὁ Κίρκου ὁ δεινὸς χορίζε μετ' ἔσταναι,
 1925 ἐπαίρει μετ' ἀπὸ τὰ γέμου σου, χορίζε μετ' ἔσταναι.
 Ἄκουσε, κούσε, κράτει με, σκόφη περιόβαβι με,
 σκόφη καὶ καταβίβησον τὰ ὀμνῶσιτα μου, αὐθιγὴ.
 Καὶ τοῦ καὶ κόρη, αὐθιγὴ σου, χορίζου μετ' ἔσταναι;
 Ὅς πλῆθος οὐκ ἀφίεται οὐδὲ ἢ κολλή σου ἀνορέσια.
- 1930 Ἦρχεσθαι τὰ φροσάτα σου καὶ ἢ ἐπιδοξοῦσθαι σου,
 ἐπαίρου μετ' ἀπὸ τὰ ὀμνῶσιτα σου, χορίζου μετ' ἔσταναι.
 Ἔδε κενερεῖ καὶ χορισμός. ἔδε πόθος, ἔδε θλίψη,
 Σκόφη καὶ καταβίβησον τὰ ὀμνῶσιτα μου, στρατιωτῆ,
 προτοῦ καὶ φθίσῃ ὁ θάνατος, καὶ τὰ καλόχη ὁ τάφος.
- 1935 Βλέπε μετ', αὐθιγὴ, βλέπε μετ' καὶ καταγάρσει με.
 Ἄλλ' οὐ καὶ γαίη μου ὁ κελός πρὸς ἔσταναι καὶ συστέγου. —
 Ἀκούσας ταῦτα ὁ Ἀχιλλεῖος ἐκείνου τὸν ὀμνῶσιτα
 ἀφρονος ἔπεισε εἰς τὴν ἰδίαν ἐξηλιμνίον.
 Ὁ βασιλεὺς καὶ ἢ ἔσπεσσα κρατοῦν τὸν ἀνορέσιτα,
 1940 καὶ οἱ δώδεκα ἐστάθησαν τραγῶσθαι τῆς κλέσης.

- μαύρας στολῆς ἐφόρεσας καὶ οἰ δαίδακι τοῦ ἀγροῦρου,
καὶ ὡσπερ πηγή τὰ ὄρηματα τοῦς ἔτραχαν ἀκαλότως,
καὶ πρὸς τὴν κίρην βλέπουσας πάντες ἀνωσθητοῦσαν,
ὁδὸν γὰρ εἶραν κἀν ποσσὶς φωνῆν κἀν νὰ συστήζουσαν.
- 1645 Καὶ ἐκείνη λέγει πρὸς αὐτοὺς μετὰ πολλῶν διακροῦσαν.
Λέγει πρὸς τὸν Ἑλλήδωρ ταῦτά τε.
Ἴδαστε πάντες, ἄρρηστοι, τοῦ κίρῃου τὰς περὶσας,
ἴδαστε καὶ θαυμάσιατα, γούτου τοῦ πλείνου κίρῃου·
ὡσπερ σπῆκὰ παρέργονται, πληροφροεῖσθε οἱ πάντες.
καὶ ἄρι γὰρ παρακαλεῖ, εἰς τὸν θεὸν σὺς ἄριστο,
- 1650 κρατεῖτέ με εἰς τὰς χεῖράς σας, καλὰ φρονίσαστέ με,
μὴ ἀφήσατε τὸν Χάριτον ὡς ἔα μετ' ἀφήσει,
καὶ ἄρι θανατώσει με ἐκ τῶν παρόντων κίρῃου. —
Τὸ νὰ τ' ἀκούσῃου παρεπὸς οἱ δαίδακα τοὺς λόγους,
τὰ ρούχα τοὺς ἐλαγίσασιν ἀπὸ παρακλησίας
- 1655 καὶ μίγας ἄρῃος καὶ ὀδυρμὸς ἐπίσασιν καὶ πίνθος.
Τε ἄρα ἀλχθῶνός ἐστιν νὰ μὴ θρηγνίσει τίς τε;
Εἰς χεῖρας τοὺς τὴν ἥρασαν πάντες ἀκαὶ τὴν κίρην
καὶ ταῦτην κατασπῆζοντο μετὰ παρακλησίας.
καὶ μόλις ἐσσύφραρον ὁ Ἑλλήδωρ τὸν νοῦν τοῦ
- 1660 τὰ ὄρημά του οὐκ ἐπίτημονσαι, ἔτραχαν ὡς ποταμῖον
καὶ πρὸς τὴν κίρην ἔβλεπον καὶ μετὰ διακροῦσαν λέγει:
Λέγει τοῦ Ἑλλήδωρ ταῦτά τε πρὸς τὴν κίρην.
Βλέπω σε, κίρην εὐγενεκή, φυγὴ μου καὶ ζωὴ μου,
παρῃμυθία τῆς καρδίας καὶ ἀνάπασις τοῦ νοῦ μου,
καὶ φέλιγες τὴν καρδίαν μου, μαρτύρας τὴν φυγὴν μου,
- 1665 καὶ ὅλου καθόλου ἐξαστηγὸν ἐργάζεσαι τὸν νοῦν μου
καὶ παντελῶς ἀναίστητον τὸ πάθος σου ποῦτέ με.
Ἀνάθεμα καὶ τὸν καρῖον, ἀνάθεμα τὴν ὄραν
ὅταν ἐγὼ σὲ ἥρασα ἀπὸ τὸ περιβόλεον
ὄρας βουλήν καὶ θέλημα πατρὸς σου καὶ ματρὸς σου,
1670 τὰν γυναικείων σου ἀδελφῶν καὶ ὅλου τὸν ἔδατον σου.
Ἐὰν ἤξευρα ὅτι οὐ δάστωσ' οὕτως σὲ θέλει πάρευν,
νὰ ὑστερηθῆν παρὰ καμῶν τὰ πάντερονά σου κίρην,
τὰ ὄρημά σου τὰ ἐρωτικά, τὰ πάντερονά σου κίρην,
τὰ ἄρημά σου τὴν λατρεῖν τὴν ὄντως θαυμάσια,

- 1675 οὐ μὴ ἐπιχόουζα εἰς τὸ ἐκ παντός, κίρην, νὰ σὲ ἐπέρας.
Ὁ ἔραον νὰ μ' ἐφόνευσεν πολλὰ τὸ εἶρα κίρῃου.
Ποῦ νὰ κροῦσῶν τὰ κίρην σου, κυράττε εὐγενεκή μου;
Πότε καὶ πότε νὰ σὲ ἴδω, πότε νὰ σὲ συντίχην,
πότε νὰ φιλῶσαι, ἐρωτικῆ, τὰ πάντερονά σου κίρην,
- 1680 τὰ ὄρημά σου τὰ ὀλόρακα τὰ δούχρητα τοῦ πάθου;
Πότε εἰς τὰς ἀγκάλιας σου τὴν εὐκτα νὰ διαβῶσαι,
νὰ σὲ γαρῶ, νὰ σὲ ἐφραμαῖω, νὰ σὲ καταγορεύωσαι;
Ἐδε πόσον τὸν με ἴδωσαι καὶ θέλω τὴν ἐπῆρα.
Βαβαῖ, βαβαῖ τῆς συμφορᾶς, βαβαῖ καὶ τῆς ὀδύνης.
- 1685 Εἰ μὴ καὶ πάλιν τέταρτον, εἰ μὴ καὶ πάλιν πέ(μ)πτου
προκρίνομαι τοὺς ἥρατος νὰ συνδαπῶν με 'σῖνα,
προκρίνομαι τὰς χεῖρας νὰ σὲ συναιπιδῶσαι
καὶ σύνδαπτος νὰ γένωμαι δοῦ τὴν ὑστερήσῃ σου,
τὸ θέλω πάθην ὑστερον ὡς μὴ τὸ πάθην πρώτον,
1690 νὰ θέλω νὰ συνδαπῶνται ἵπου πολλὰ ἀγαποῦσαι,
νὰ γίνω καὶ παραδέτρω εἰς ἀπαντα τὸν πόρμον.
Ὅδὸν προκρίνω ἵνα ζῶ χωρὶς τῆς σῆς ἀγάπης.
Νὰ εἶδωσαι τὰ ὄρημά μου τὸ τίς σὲ θέλει πάρευν,
ἂν εἶγαν ἴκωτος δύναμι καὶ ἀρῶντος ἀνορθῶσαι
- 1695 ἴαν ὃ τὸν ἔδωσαντα ἄς με ἐδοθηλοῦσῶσαι.
Ὡς μῆρμερα καὶ κίρῃου ἤθηλα τὴν συστήζει.
Ἄλλὰ θεωρῶ ὅτι γένωαι σε, τὸ τίς σὲ παίρειν οὐκ οἶδα.
Ἐδε κυρία καὶ γαμοσῆς ὅπου γίναται εἰς ἐμένα,
ἥραφουσαν τὴν καρδίαν μου καὶ τὸν ἤχρον μου οὐ βλέπω. —
- 1700 Ἐνῶσαι ταῦτα ἔλεγον ἐκεῖνος πρὸς τὴν κίρην,
ἐκείνη τὸν ἐτήρησαν ἀπὸ ἀνοθεν ἕως κίρην,
καὶ εὐθὺς ἐκατεφλέγξεν ὄλην τοῦ τὴν καρδίας.
Βαρεῖα βαρεῖα ἀεστῆναίτην, λέγει τὸν Ἑλλήδωρ.
Λέγει κίρην πρὸς τὸν Ἑλλήδωρ.
Βαρύνοσαι τὰ ὄρημά μου, κρατεῖται καὶ ἡ φωνὴ μου
καὶ σὲ σὲ πῶλο πρὸς ἐπὶ νὰ σὲ καταρῖξωσαι.
- 1705 Πῶλον ποτὶ σου οὐ βλέπεις με τὴν ἤθελες καὶ ἡγάπα·
ἡ γὰρ φυγὴ μου ἰσπάραζεν καὶ παίρειν τὴν ὀ Κίρην,
καὶ τάφου βλέπω σπευζῶν ὅπου νὰ θέλει θάσσει.
Τὰ χεῖρα μου ἐκατεφλέγξου, ἀπαντῶ μου τὰ μίγην.

1710 Καὶ ταῦτα εἰπούσα ἢ εὐχεται ἠθέλησεν πρὸς τὸν υἱὸν
τὰ ἄρματα εἰς ἐσφάλισον καὶ πλέον αἰ ποστειράει,
καὶ ἔπειτα εἰς τὰς χειρὰς τοῦ καὶ ἔξιστον ἢ φοχῆ τῆς
εἰς τὰς ἀγκύλας τοῦ ἰσχυροῦ μεγάλου Ἀχιλλεύου.

Ἀπόθαιον ἢ παρθαίματος γοῆ τοῦ Ἀχιλλεύου.

1715 Ὡς λέον ἔβρουχίστου καὶ τῆν σούλην του σφίλει,
κρούει εἰς τὸ στήθος, δένεται, ἔξουασθὲ τὰς τρώας,
κλαίει, θρηγνύεται, δένεται καὶ ὑπομοιχρὸν οὐκ ἔχει,
καὶ τὸ μαχαίρον ἤραπτεν τὸν αὐτὸν του
ἀπὸ τῆς δάφμας τῆς πολλῆς καὶ ὀδύης τῆς μεγάλης.
Φθάνει ὁ πατήρ του σόντομα καὶ οἱ δαδεται του ἀγούρου,

1720 καὶ τὸ μαχαίρον ἤραπτεν ἀπὸ τῆς χειρὸς τοῦ υἱοῦ.

Ἐπειτα γοῦν ἀνασθητος πλῆσθον τὸν κέρην.

Ἐχάουσαν οἱ ἄπαντες: ὁ Ἀχιλλεύς ἐσφάτην,
ἐκλαίγασαν, ἐπῶσαζαν: Ἀνεῖθεθε Μυρμιδόνες.

1725 Τῶς φοχῆ καὶ μετ' ἐπείθετ' ἢ δουλοθῆ εἰς ἐκείνην

1725 τὴν θλίψιν τὴν ἀμείρητον, καὶ ἀλάτῃ, καὶ θρηγνύσῃ;
Ἐσυνέχθησαν οἱ ἄπαντες αἰ συγγενεῖς τῆς κέρης
καὶ πάντες οἱ περιεκα τὸν δῖον βασιλεῖον,
μαροὶ μεγάλοι, γήροντες, μαρόνια, νεοῖστοι,
ἀπὸ τῆς πρώτης τάξεως μέχρι τῆς ἐκτῆς τάξης,

1730 ἄπαντες ἰσχυρόθῃσαν κομώμενοι τὸ πένθος,
κλαίοντες, ὀδυρόμενοι, κοπιώμενοι, θρηγνύοντες.
Μίλασας ἄπαντας στολοῖ; θληθρόμενοι φοραίνοντες,
μετὰ θρήνης ἐπαιόσαν εἰς ἄπαντα τὸν κόρην.
Χρυσὸν κηρόμενον ἐπαιόσαν καὶ ἰδέον τὴν ἀπίσαν.

1735 Οἰκτίον πένθος ἕκαστος τῆν συμφορὰν ἤρουντο.
Δοπὸ καὶ φῶς ἀργος, ἢ ἐμυθωμένῃν ἔγω,
ἐδλήθητε, ἐπίθησιν, ἔπειθεν τὴν καρδίαν
μη ἐσφίροντες πῶσος τὸ πένθος ὑπερίευν.
Ἦμος με θρήνος θαυμαστὸν ἐδάφισαν τὴν κέρην.

Ὀδύη τοῦ Ἀχιλλεύου.

1740 Ὁ Ἀχιλλεύς ἐκ τῆς πικρῆς χιμῆρας δέκα ἵπαιτεν
ἀρτων μεθὲν γεμῶμενος μεθὲ ποτιὸν καὶ ἴλωσ,
ἀλλὰ ἄρτων εἶχεν δάκρυα, καὶ πότον μοιολόγητα,

καὶ κλίην ἀνωστειρωμῶς, καὶ ἀνάπυσον τὰς ἰδίας.

Ἀπὸ τῆς δάφμας ἐκείνης . . . . .

1745 ποτὲ οὐκ εἶχεν χαρμονῆν, πάντοτε μοιολόγητα,
ἀλλὰ θρηγνῶν ὀδύμενος καὶ ἐπίπαιτον μεγάλως.

Ὁ ἦλος οὐκ ἰστέφισμον τὰ δάκρυά του καὶ ἴλωσ.

Καὶ ταῦτα μὲν ὁ Ἀχιλλεύς πρὸς τὸν αὐτὸν του λέγει:

Ἐφθασεν, χίθεν, ὦ Ἀχιλλεῦ, τὸ τέλος τῆς ζωῆς σου. —

1750 Ὁ Ἀχιλλεύς ὁ θαυμαστός, ὁ θρόνος καὶ ὁ ἔλιος,
ἐπίπαι ἐκείθεντο καὶ ἔκλειον εἰς τῆς κέρης τὸ μοιολόγητον.

Μοιολογῶνται ἀπὸ καρδίας εἰς τὸν τάφον τῆς καλῆς του:

Μοιολόγητον τοῦ Ἀχιλλεύου.

Ἐδ' ἔπρεπε ἢ μοῖρῃ γῆ ἢ ἀθῆ καὶ καὶ μοιρῆζῃ,

καὶ ἢ ἀνασθῆ βροδοσταρμον καὶ καὶ μοιρῆζῃ μοῖσπον,

1755 καὶ τὰ τραυτάφωλια ἢ ἀθῶνον εἰς τὸν τάφον τῆς καλῆς μου,
ὅτι τοῦ κέρησιν τὰ καλὰ ἢ γῆ τ' ἀπακτεράδει. —

Χρυσὸν κρηβῆδοντο ἐπαιόσαν εἰς τὸν τάφον διὰ τὰ μὲνη

καὶ τὰ προστάφωλια ἴθαιεν ἀπάντων εἰς τὸ μοιολόγητον.

Καὶ τότε ἀπέθαιον μετὰ κατέων χρόνον καὶ ἀπῶς, ... γεναρόν

ἐκ Τροίης.

Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν ἐνὸς καὶ μόνου χρόνον

1760 σποκροστῆθον πόλεμος εἰς Τροίαν μετ' Ἑλλήνων,
πόλεμος φοβερωτάτος, πόλεμος ἄλλος μέγας

τοῦτοσ οὐκ ἔγχετο εἰς ἄπαντα τὸν κόρην,
ἐν ᾧ σὺνῆσαν βασιλεῖς, ρηγάδες καὶ τοσάφωροι,

Ἄσας ὁ πολεμῶντων καὶ βροαρόθῃρον ρήτας,

1765 τῆς Σαλαμῶντος ὁ κρυτὸν δεσπῶζον καὶ ρασιόνων
ἐκ τῆς Ἰθάκης Ὀδυσσεύς(ς), Τρωπῶλεμος ἐκ Ρόδου,

ἐκ κρήτης ὁ Ἰδομενεύς, ρηγάδες καὶ τοσάφωροι,
καὶ ὁ βασιλεὺς Μενέλαος Ἑλλῆς ἠμενωτῆς,

δι' ἧς Ἑλλῆνος ἢ πληθὺς σὺνῆκτον παρ' Ἑλλήνων,

1770 δι' ἧς ἀπίωνται πολλοὶ μέγιστον τῶν Ἑλλήνων,
δι' ἧν ἢ Τροίαν ἤρῶσινται καὶ πᾶσα ἀρχὴ τῆς γῆρας,

καὶ ὁ βασιλεῖον εἰς αὐτῆν Ἀλέξανδρος ὁ Πάρις,

καὶ μετ' αὐτοῦ καὶ σὺν αὐτῶν τῆς Τροίας(ς) πᾶσα χώρα

καὶ πᾶσα πόλις καὶ λαὸς, μερὸι τε καὶ μεγάλοι.

1775 Τοῦτοσ τοῦς Ἑλλῆσιν σὺνῆν καὶ ὁ μέγας Ἀχιλλεύς,

- ὁ Μυρμιδόνων βασιλεὺς καὶ τῆς Ἑρθείας ἀσπίδος,
οὗ καὶ ἰσχυροτάτηα ταύτην τὴν βίβλον, φίλοι.
Ἐν ταύτῃ τοῖων τῆ λαμπρῆ, τῆ πρὶν ἰσχυροτάτη,
Τροίᾳ τε πόλει δόστουζῆ, τελείως ἤρασιμότην,
1780 ἐν πρώτοις οὐκ ἐγένοντο Ἐλλήνων ὄπλο ταύτην,
ἀλλὰ καὶ μάχας τὸ στερεὸν τοῦς Ἐλλήνων ἀνάγει.
Ὁ Πάρις οὐδ' ὡς ἔβλεπτο τὸν αἶψαν Ἀχιλλεῖα
γενναῖον, ἰσχυροτάτον, ὑπερνεκνῶτα πάντα,
γαμβρῶν ἠθάρτησιν λαβῆν τοῦτον εἰς τὴν ἀδελφῆν του,
1785 ὡς ὄφθασι εἰρανεύσασσαν ἢ Τροίᾳ μετ' Ἑλλήνων.
Τοῦ Πάριδος ὁ Ἀχιλλεύος ἄρασις φρακτοῦς πιστεύσας
εἰς Τροίαν γέγονεν ἐντός, εἰς τὸν ναῦν ἐπήγεν,
γάμων ἐπέκει καὶ θαρροῖ ὡς ἦσαν ἄμοσρῆνοι.
Ἄλλ' ὁ μὲν Πάρις δεξιά ἴσταντο τοῦ Ἀχιλλεύου,
1790 ἀσπερὰ δὴ φροβος, τὸ δόλιον τὸ ζεύγος,
οἱ καὶ μαχαίροις τὸν στερεὸν δολίως ἀναφροῦσιν,
ἀλλο μὲν φθεγεζόμενον εἰ μὴ τὸν λόγον τοῦτον:
Ἀειδέν με δὴ φροβος καὶ Πάρις μετὰ δόλιου. —
"Ὅσπο μαθόντες Ἑλλήνες μύχονται ἐπὶ πλῆον
1795 ἐν ἔτεσι δὲ τίσασσας καὶ δύο πλεραστάτους,
ἄσρῃ ἀνέλαβον τὴν Τροίᾳ καὶ ἠφάνισαν τελείως,
τὸ αἶμα ἐνδεδύσαντες μεγάλου τοῦ Ἀχιλλεύου.
Ἡμεῖς δὲ βίβλιος ποιητῶν, σοφῶν τε καὶ ἠγρόρων
καὶ φιλοσόφων παλαιῶν, μεγάλου διδασκάλου,
1800 Ὁμήρου πρώτου τῶν σοφῶν καὶ ποιητῶν μεγάλου,
Ἀριστοτέλου, Πλάτωνος, ἢ λέγου Παλαμῆδῃ,
ἀναγνωσκόντες δεῖ λόγου παιδείας χάριν
παρεβέβαλμεν αὐτὴν διήγησιν τοῦ Ἀχιλλεύου
καὶ μεταβέβαλμεν αὐτὴν εἰς σοφωτέρων ἄσρῃ,
1805 ὅπως γνωρίζουσι οἱ πολλοί, οἱ μὴ μαθόντες λόγους,
τὴν γένεσιν, ἀνατροφῆν, ἀνδρείου τοῦ Ἀχιλλεύου,
(καὶ) πῶς ἐπῆρεν τὴν ὕψιστον ἐκείνην τὴν κοσμοτίαν,
εἴτα τὸν ταύτης θάνατον, τὴν συμφορὰν ἐκείνην
καὶ τελευταῖον τὸν ἄδικον θάνατον τοῦ Ἀχιλλεύου.
1810 Καὶ οἱ ἀναγνωσκόντες τὴν ἱστορίαν ταύτην
μάθετε πῶς παρίχονται τὰ πρόφρατα τοῦ κόσμου.

- Κάλλος τῶν οὐκ ὠφελεῖ, οὐδὲ πλοῦτος, οὐδὲ ἀνδρεία,
πάντα μαρναίνει ὁ θάνατος, πάντα τὸ τέλος πλέκει,
οὐδὲν τοῦ κόσμου τὸ ἰσχυρὸν, ἀλλὰ ἀπὸ τὰ πάντα.
1815 Ἐδε τοῦ κόσμου τὰ τερατὰ καὶ ἡ χάριτες τοῦ πλάνου,
ἴδε τὸ πῶς παρέχονται κατὰ μέρος οἱ πάντες.
Κάλλος τῶν οὐκ ὠφελεῖ, οὐδὲ πλοῦτος, οὐδὲ ἀνδρεία,
πάντα κερδίζει ὁ θάνατος, πάντα τὸ τέλος πλέκει
ἴσα εἰς κόσμον χάριται ἀνθρώπων εἰς τὴν ζωὴν του,
1820 τέλος γὰρ πάντα ὁ θάνατος, τὰ πάντα καταβάλλει.

180 ἤτις μαντήρα πρόσσει καλῶς εἰς τὰ μαντήρα.
 καὶ καὶ εἰπόν, δομώτερον ὄμμα πρὸς ταύτην εἶπαι.
 181 ἔ δὲ τὸ τάχος ἔφησε· ἠποφῆτα, πῶς κατείδε
 Πλάτος ἰστί, βασιλίσσα, Νεκτεναβῶ καὶ πρόσσει·
 182 ἔφα, καὶ βουλόμενος εἶπαι μοι ταῦτα πράττας;

183 Ἐθεὸν ἀσπερόδων Νεκτεναβῶ πρὸς ταύτην.
 Αὐτὸς δ' ὁ γῆρας ἔφησε, ἄχορία, ὑπεροσθημί;
 186 ὅτι δεῖ σε βασιλίσσαν τὰ μέλλοντα διδάσκειν.
 187 τοῦτο λοιπὸν ὡς ἀλήθει· ἀπὲρ δ' βούλει κράσσει.
 Εἰτα βάλων ὁ μαρῶς ἴστω τὴν χεῖρα κίλποδ' ἄ.
 Ἴδαιτε πενακίδων κολλῆς κακοτηγίας, φ.

188 ὕπερ ὡς ἀνεμῆρτοντο ὁ λόγος ἔρμηνεύει·
 189 ἦν γὰρ χρυσίον σκευασθῆν ὀδοῖον ἐλεφάντων, χρυσουσκευασθῆν.
 ἔχον ἀστέρας τοῦς ἑσπᾶ, καὶνὸν ἄρροσποτίων·
 ἦλος ἀνδρῶν ἦν αὐτὸς καὶ χροσταλλὸς στήλην, αερωκίλινος.
 Ἐρμῆς ὡπερ σμαραγδίνου, ἀσπερῶν Ἀρροδίτη,
 ἀφίτης ἦν ἀερῶς ὁ Ζεὺς θεὸς ὁ Δίας·

205 ἔπειτα πάντα θαυμαστά καὶ ἔξωξ θεωρίας.
 Ὀλομπαὶ δὲ μέλιττα μεγάλης θαυμάθουσι·
 καὶ πᾶσαν προθαυμάσασα πῖνακος θεωρίας,
 ἔκλεισας ταχίστα νόμωσιν προσελάθει·
 206 εἰδ' ὅπως τῆρ Νεκτεναβῶ φησι ἰσκήφω, προσήτα,
 Ὀλομπαὶς ἔδεικται πῖνακος θεωρίας.

210 Φιλίππου τε τὴν χρῆσιν καὶ τὴν ἔμην εἰπεῖν μοι.
 Πλάτος ἰστί, βασιλίσσα, Νεκτεναβῶ καὶ πρόσσει.
 λόγος γὰρ ἐκρήθητο πρὸ ἀπαντος τοῦ κλήθους,
 ὡς, ἄπερ ἔλεθ Φιλίππου ἔν γῆρ τῆς ἀλλοτριῶς,
 αὐτῆ διασυνδύχουσαι, λέξθ' δ' ἔπειτα ὅπως.
 Ἐσχῶσιν οὖν Νεκτεναβῶ, ἠδὲπὸς θεὸς τὰς γενήσας,
 215 Φιλίππου αὐὸ πρῶτον ἀνδρῶν, Ὀλομπαῖδος εἶτα.
 καὶ τί ποιεῖ Νεκτεναβῶ; τίθῃσιν καὶ τὴν τοῦτο
 κακίστην ὅπως γίνουσαν πηρόσων τῶν αὐτῶν,
 καὶ πᾶσαν τοῦτοσιν κατιδῶν μερίστην γηγτίων
 καὶ προσφασσάμενος αὐτῆ· φησὶνός οὐκ ἴστω, εἶπειν.

216 Φιλίππου αὐὸ πρῶτον ἀνδρῶν, Ὀλομπαῖδος εἶτα.
 καὶ τί ποιεῖ Νεκτεναβῶ; τίθῃσιν καὶ τὴν τοῦτο
 κακίστην ὅπως γίνουσαν πηρόσων τῶν αὐτῶν,
 καὶ πᾶσαν τοῦτοσιν κατιδῶν μερίστην γηγτίων
 καὶ προσφασσάμενος αὐτῆ· φησὶνός οὐκ ἴστω, εἶπειν.

X. An. Kai. Epim. in L. (cap. 181. v. 186) ἦν λέγει γι φησὶν... ἄλλο ἔστιν
 ὡς ἔπειτα αὐτῶν πρὸς τὸν φησὶν...
 αὐτὸν αὐτῶν ὡς ἀνδρῶν... ὡς φησὶν...
 φησὶν... ὡς φησὶν...
 ἡ γὰρ φησὶν... ὡς φησὶν...

220 ἀλλ' ἀλθῆς τὸ ἐκλήθην, βασιλίσσα, καὶ πρόσσει·
 221 ὅσα δὲ βούλει, δύνασαι μετρίως ὡς προφήτης
 ἐντίγως βουθήσαι σοι πομπῆς μὴ γενέσθαι, φ·
 παρὰ τ' ἀνδρῶν ἀποβίχου, ἀπαντος τοῦ Φιλίππου,
 Ὀλομπαὶς δ' ἀντίφρασ· πῶς δουρήθησ τοῦσιν;
 222 Ὅ δὲ καὶ πάλιν πρὸς αὐτῆν, ἔδει σε θαυμάσιον
 τῶν ἐπιγῶν σκευεθῆν, καὶ τοῦτο συλλαβίσθαι,
 καὶ εἶσαι τίμων μετ' αὐτῶν καὶ τῶνδ' γενέσθαι,
 ἔδεικον ἔχειν τοῦτο δὲ πάντων χρηστηρίων
 τῶν γενομένων κρίματα πρὸς σε παρὰ Φιλίππου.

230 Ὀλομπαὶς δὲ πρὸς αὐτὴν· καὶ ποῖος φησὶν ὁστος;
 τίνα μωρῶν ἔχει θεὸς ὁ ἀσχημένους μοι;
 τί κλήσων ὁστος ἔσχηκε; ἢ Νεκτεναβῶ προσήτα,
 ὁ τῆς Ληθῆς χόρῶν, ὁ πλουτήριος Ἀρῶν,
 τὴν ἡλικίαν ἔσχηκε, νῦν ἀνθ' μασῆλε, φ.

235 εἶδος δὲ μελανόσπερος, χρυσάκος τὴν χεῖρα,
 ἔει κροτάρων κίοντα κομῶ πρόσειρον,
 ὅστω σιστῆν ἰταίμεσιν, ὡ βασιλῆς, πῶς τῶσιν,
 καὶ θεωρήσας ἔδεικον θεοῦ σοι μετρίων.
 Ὀλομπαὶς δ' εἶπει αὐτῆ, γενέσθαι ταῦτο ποτε;

240 οὐκ εἰς μακρῶν, Νεκτεναβῶ, ἠσῆρανον ταύτῃ λέγει.
 241 Ἄνδρῶν κακίοντο γέγως βίαιε μηχανομενῶν.
 242 δὲ δ' σοι καὶ προσημῶσιν αὐτῆ καλῶς κοσμήσαι
 ἔσθῃσαι βασιλίσσης ὀνομασίαν καὶ μῦθος,
 περιπλακῆσθαι σοι γὰρ αὐτῆς θεὸς ἔν βίωσιν.
 Ἡ δὲ πρὸς ταῦτον ἔφησε, εἰ γίνουσι τοιαῦτα,
 243 οὐχ ὡς προσημῶν ἔδει σε, μὴδὲν ἀσπεροῖσιν,
 ἀλλ' ὡς θεῶν τιμῶσιν σε καὶ προσεκήσῃσιν·
 ὅστωσιν εἰπόν Νεκτεναβῶ πρὸς τὴν Ὀλομπαῖδα
 ἐξέρχεται ταχίστα τῶν ἀνακρίων ὅστωσιν,
 καὶ μὴ βρωδίνουσιν ἔδεικται εἰς ἔρμηνῆς τῶσιν,
 250 καὶ πρὸς ἀσπεροῖσιν κρείττους κίοντα βότανος,
 τὰς δομαρίων ἀνιστρῶν Ὀλομπαῖδος πλάσσει,
 v. 203. Κερῶς (7)

244 δὲ δ' σοι καὶ προσημῶσιν αὐτῆ καλῶς κοσμήσαι
 ἔσθῃσαι βασιλίσσης ὀνομασίαν καὶ μῦθος,
 περιπλακῆσθαι σοι γὰρ αὐτῆς θεὸς ἔν βίωσιν.
 Ἡ δὲ πρὸς ταῦτον ἔφησε, εἰ γίνουσι τοιαῦτα,
 243 οὐχ ὡς προσημῶν ἔδει σε, μὴδὲν ἀσπεροῖσιν,
 ἀλλ' ὡς θεῶν τιμῶσιν σε καὶ προσεκήσῃσιν·
 ὅστωσιν εἰπόν Νεκτεναβῶ πρὸς τὴν Ὀλομπαῖδα
 ἐξέρχεται ταχίστα τῶν ἀνακρίων ὅστωσιν,
 καὶ μὴ βρωδίνουσιν ἔδεικται εἰς ἔρμηνῆς τῶσιν,
 250 καὶ πρὸς ἀσπεροῖσιν κρείττους κίοντα βότανος,
 τὰς δομαρίων ἀνιστρῶν Ὀλομπαῖδος πλάσσει,
 v. 203. Κερῶς (7)

245 οὐχ ὡς προσημῶν ἔδει σε, μὴδὲν ἀσπεροῖσιν,
 ἀλλ' ὡς θεῶν τιμῶσιν σε καὶ προσεκήσῃσιν·
 ὅστωσιν εἰπόν Νεκτεναβῶ πρὸς τὴν Ὀλομπαῖδα
 ἐξέρχεται ταχίστα τῶν ἀνακρίων ὅστωσιν,
 καὶ μὴ βρωδίνουσιν ἔδεικται εἰς ἔρμηνῆς τῶσιν,
 250 καὶ πρὸς ἀσπεροῖσιν κρείττους κίοντα βότανος,
 τὰς δομαρίων ἀνιστρῶν Ὀλομπαῖδος πλάσσει,
 v. 203. Κερῶς (7)

X. An. Kai. Epim. in L. (cap. 181. v. 186) ἦν λέγει γι φησὶν... ἄλλο ἔστιν
 ὡς ἔπειτα αὐτῶν πρὸς τὸν φησὶν...
 αὐτὸν αὐτῶν ὡς ἀνδρῶν... ὡς φησὶν...
 φησὶν... ὡς φησὶν...
 ἡ γὰρ φησὶν... ὡς φησὶν...

450 ἰσχύρια σφοδρῶτος, ὥστε οσιθῆναι πάντας
τῶν ἀνακτόρων τῶς μοχλῶς, αὐτοῦ δὲ συνεισπυρότος
τῶ βασιλεῖ πηδύσοντας μάλιν πολλῶ φόβῳ.

Ἰδούσα γοῦν Ὀλυμπιάς τὸν ἴδων κορυμνῶν
προσέειπε τὴν δεξιῶν χεῖρα πρὸς τὸ θέρην·

455 αὐτὸς δὲ δράκων ἀναστὰς καὶ κεφαλὴν τῆς τοῦτου
θεῖς ἐπ' αὐτῆς, ἐπέκλεισε πύλας ἐκτὶ τοῦς ὄψεως,
εἰδ' οὕτως γλῶσσαι ἐκλείων ὡς δελφῶν ὁ δράκων

Τῆ γλῶσση καταστρέφεται δράκων τῆ βασιλεῖ.

Ὀλυμπιάδος προσεφίλει τὸ στήρα καὶ τὴν γλῶσσαι,

460 δαίξας στοργῆς τεκμήριον πᾶσι ἐκτὶ τοῖς ὄψεσι.

Ἄπαντες φοβηθέντες οὐκ οἱ μετὰ τὸν Φίλιππον
ἄρα τε προσθεωροῦντες, ξένα προσθεωροῦντες,
τρήμων κατατελέτηστον βλέποντες ἀπορίστας,
αὐτὸς δ' ὁ δράκων ἀφανὴς γέγονε παραίτια.

Ἐν ἄλλαις οὐκ ἔως ἀεὶς αὐτὸς γενημένους

465 ἀνέπερ πρὸς οὐράναι, Φίλιππον θεωροῦντος·
αὐτὸς δ' ὁ Φίλιππος πολλῶν φόβῳ κεκρατημένος
ἔφησε σύνους πρὸς αὐτὴν τὴν βασιλίδα τοῦτου:

Ἄλυμπος, κατέμαθον τὸν περὶ σὲ ἄγωνα·
ἰθακάμην γὰρ θεῶν τὸν βοηθήσαντά σοι

470 ἐκ τοῦ κεδόνου· τῆ δὲ ἦς οὗτος θεῖς, οὐκ οἶδα·
ἰδαίεν οὐν ἐπι μορφῆν Ἄγγραιον θεοῦ πρώτου,
εἶτα μορφῆν Ἀπόλλωνος, μετέπειτα Ἀσκληπίου·

Ἄντιφρον Ὀλυμπιάς ἀνεῖρον τῶν Φιλίππου·
ἔκωθός καὶ προσθήμισαν, ὅτε μοι συνειρήνη,

475 Ἄγγραιον αὐτὸς ἔπει θεῖς ἀέρας τῆς Ἀθήνας·
αὐτὸς ἰσχυρῶν δ' ὁ Φίλιππος προσθεῖς Ὀλυμπιάδῃ
παντῶν κατακαράξας, ἀετρίων τῶν πᾶσι,
ὡς ἐκ θεοῦ συνέλαβεν Ὀλυμπιάς τὸν γόνου,

ὃς καὶ θεὸς αὐτῶν Ἰσθμῶν πολυχρόνιος ἔπει,

480 γάρου ἰδίας γυναικὸς ἦ ὁ θεὸς ἐμῆς·
Μετὰ τοῖς ἡμέρας δὲ Φιλίππου καθυποκύνουτος,
θαλάμῳ ἴδων τῶς αὐτῶν ὄραν ἄρῃ κλέθρος

71

προσνενομένων ἐν αὐτῶ τῶ τέλει διαφύρου·
ἔξαινης δ' ὄρας ἐξ αὐτοῦ, πηδύσασα πρὸς κλίτην

485 τῶ τοῦ Φιλίππου, ἔτεκεν ἄρῃ, ὃ παροργίζου,
τῶ κλίτην ἰσοκαλιθῶν, πεινὸν εἰς γῆν ἐπράγη·
ἔξῆθε δὲ δρακόντιον μακρὸν ἑπισπρόν·
ἑκαστοτριβέντος οὐκ οὐκ καὶ πάλιν ἐπιεχέται

490 εἶτα βαλῶν ἔντας ἄρῃ τὴν κεφαλὴν καὶ μόνον·
ἑδοθεν τὸ δρακόντιον ὑπίστη μόνου τάχος·
καὶ ταρασθεῖς ὁ Φίλιππος μεγάλως ἐξ ἀετρίου
ἀνερωλήτης τάχιστα λεκτομαρῶς προσέειπε·

495 οὐδὲς ἐστὶ σοι, ἀδύποτα, γόνος θεοῦ Ἀθήνας,
ὃς ἀνθρωπότητος σποράν ἔχει μετὰ φασαρίων·
περικλείεται δὲ γῆν καὶ κίσουρον αὐτῶ ἴσιν,
ἦλθον ἄρῶναι ἵναρον ὁ Φίλιππος κατείδεν·

500 πάντας κεισῶς ἀδρωκῶς καὶ γῆν καθυποκύντας,
ἦλθε κατὰ σφίραστα καὶ λόγους χαρακτηρίου.

Ἰσπερον δὲ στραφέντας πρὸς πάλιν τὴν ἰδίαν,
505 καὶ μὴν φθῶσας ἐν αὐτῆ τῆ πάλει τελευτήσου·
ὁ δράκων γὰρ βασιλείων τῶν χαρακτηρῶ φέρει,
τὸ δὲ στραγγίλων ἀπὸ ἀγῶν τῶν κίσουρον ἴσιν,
ἔσθε ὁ δράκων ἐξελθὼν ἐκκλίσει τὸν κίσουρον,
καὶ βασιλείας τῶν προσιδῶν ἰδεν αὐτὸς ἐξῆλθεν

510 οὐ φθῶσαι· προσνενομένη γὰρ ἐμπροσθεν αὐτῶ μόνου,
κωθὸς καὶ γόνος αὐτοῦ σός, ὃ Φίλιππε, ποιήσαι·
πάντας κατατροποῖσας καὶ γῆν καθυποκύντας,
ἀλλὰ στραφέντες πρὸς ἴσιν, μὴ φθῶσας τελευτήσου·

515 οὕτως οὐκ κρῆνατος κωθὸς ἀνερωπήσων ταῦτα
ἴδων πᾶσι θεδοκῶς ὄντος αὐτῶ Φιλίππου,
χαρισματα καὶ πάμπολλα δῶρα λαβῶν ἐξῆλθε.
Συντελεισθέντος δὲ κωροῦ τεκνῶ Ὀλυμπιάδα,
ἐκάθασε ἰσχυρῶς αὐτῆ τῶ κωροφῶν ἄρῳ,
ἰδῶνας ἔχουσα πικρῶς καὶ πόνους ἀμυνητάς·

520 Ἀλέξανδρος ἑταροσεύ βασιλεία καὶ βίαια.

70

προσνενομένων ἐν αὐτῶ τῶ τέλει διαφύρου·
ἔξαινης δ' ὄρας ἐξ αὐτοῦ, πηδύσασα πρὸς κλίτην

485 τῶ τοῦ Φιλίππου, ἔτεκεν ἄρῃ, ὃ παροργίζου,

τῶ κλίτην ἰσοκαλιθῶν, πεινὸν εἰς γῆν ἐπράγη·
ἔξῆθε δὲ δρακόντιον μακρὸν ἑπισπρόν·
ἑκαστοτριβέντος οὐκ οὐκ καὶ πάλιν ἐπιεχέται

490 εἶτα βαλῶν ἔντας ἄρῃ τὴν κεφαλὴν καὶ μόνον·
ἑδοθεν τὸ δρακόντιον ὑπίστη μόνου τάχος·
καὶ ταρασθεῖς ὁ Φίλιππος μεγάλως ἐξ ἀετρίου
ἀνερωλήτης τάχιστα λεκτομαρῶς προσέειπε·

495 οὐδὲς ἐστὶ σοι, ἀδύποτα, γόνος θεοῦ Ἀθήνας,
ὃς ἀνθρωπότητος σποράν ἔχει μετὰ φασαρίων·
περικλείεται δὲ γῆν καὶ κίσουρον αὐτῶ ἴσιν,
ἦλθον ἄρῶναι ἵναρον ὁ Φίλιππος κατείδεν·

500 πάντας κεισῶς ἀδρωκῶς καὶ γῆν καθυποκύντας,
ἦλθε κατὰ σφίραστα καὶ λόγους χαρακτηρίου.

Ἰσπερον δὲ στραφέντας πρὸς πάλιν τὴν ἰδίαν,
505 καὶ μὴν φθῶσας ἐν αὐτῆ τῆ πάλει τελευτήσου·
ὁ δράκων γὰρ βασιλείων τῶν χαρακτηρῶ φέρει,
τὸ δὲ στραγγίλων ἀπὸ ἀγῶν τῶν κίσουρον ἴσιν,
ἔσθε ὁ δράκων ἐξελθὼν ἐκκλίσει τὸν κίσουρον,
καὶ βασιλείας τῶν προσιδῶν ἰδεν αὐτὸς ἐξῆλθεν

510 οὐ φθῶσαι· προσνενομένη γὰρ ἐμπροσθεν αὐτῶ μόνου,
κωθὸς καὶ γόνος αὐτοῦ σός, ὃ Φίλιππε, ποιήσαι·
πάντας κατατροποῖσας καὶ γῆν καθυποκύντας,
ἀλλὰ στραφέντες πρὸς ἴσιν, μὴ φθῶσας τελευτήσου·

515 οὕτως οὐκ κρῆνατος κωθὸς ἀνερωπήσων ταῦτα
ἴδων πᾶσι θεδοκῶς ὄντος αὐτῶ Φιλίππου,
χαρισματα καὶ πάμπολλα δῶρα λαβῶν ἐξῆλθε.
Συντελεισθέντος δὲ κωροῦ τεκνῶ Ὀλυμπιάδα,
ἐκάθασε ἰσχυρῶς αὐτῆ τῶ κωροφῶν ἄρῳ,
ἰδῶνας ἔχουσα πικρῶς καὶ πόνους ἀμυνητάς·

520 Ἀλέξανδρος ἑταροσεύ βασιλεία καὶ βίαια.

71

Handwritten marginal notes on the left side of page 70, including symbols like 'L', 'X', and '482'.

Handwritten marginal notes on the right side of page 70, including symbols like 'L', 'X', and '482'.

Handwritten notes at the bottom of page 70, including a reference to 'L. 712' and other annotations.

Handwritten marginal notes on the left side of page 71, including symbols like 'L', 'X', and '482'.

Handwritten marginal notes on the right side of page 71, including symbols like 'L', 'X', and '482'.

Handwritten notes at the bottom of page 71, including a reference to 'L. 712' and other annotations.

615 ἦν ἴσως καὶ Νεκταναβὸν πολλὰ καταβαρύνου
 τοὺς οὐρανόσι δρόμοις τε καταμετρῶν ἐπιτέχνος,
 ἀπατηλῶς τοῖς ῥήμασι ταῦτον ἐλύχραζοντι
 μὴ σπᾶσαι πρὸς τὴν γέννησιν, καὶ συζητήσας πάντα
 κατὰ στοιχεῖα κοσμικὰ τῆ μαγευθ' διωόμεναι,
 620 ἐμῶσθε τὰ μέγιστα πρὸς τοὺς ἐπιστάται
 καὶ λέγει τότῃ πρὸς αὐτῶν· οὐ γίνου, οὐ μὴ τέχνῃ·
 ἱεραρχήσεις γὰρ αὐτῇ τῆν ἐπιστάσασιν φύσιν·
 ἂν γὰρ γεννήσῃς ἔν, ἰσχυρῶν, ἔσται σου τὸ παῖδιον
 ἠπόδουλον, αἰχμησίον καὶ παύσιον ἐν βίῃ. ἄν βίῃ
 625 Αὐτῆς δ' ὑπὸ τῶν ἰσογλομίνας σφόδρα,
 μὴ δυνατήσας κατασχεῖν τοὺς ἀρματώτους πότους,
 ἔρχασαι ὅστος πρὸς αὐτῆν, καρτερήσῃσι ἀλλήν,
 ἂν γὰρ κινήσῃς αὐτῇ ἔν, ἀρματωῶν καὶ γάλλων
 ἔσται τὸ γεννησόμενον, ἰσχυρὸν καὶ τῆ γενέσει. ἦν
 630 Ταῦτα ἔρησεν Νεκταναβὸν καὶ ταῦτον κολακεύων
 ἰσχυρόσας ἐ μᾶταισι διδάσασιν κοσιτήσας
 μὴ προῖται τάχιστα τὸ βρέφος ἐκ τῆς μήτρας,
 ἀλλ' ἐν μαγεῖσι κατασχεῖν τὴν γέννησιν τοῦ βρέφους.
 Τοὺς οὐρανόσι δρόμοις δὲ πάλιν κατασφῆσας
 635 ἀπὸ στοιχεῖα κοσμικὰ καταβαρῶν ἐπιτέχνος
 μεσοφανῶσθα σήματα κέρων μετρίσθ τεχνῶν
 καὶ λαμπρόσας παραπολλὰς ἐν πάλιν κατασφῆσας,
 αὐτοῦ μεσοφανῶσθας ἤλιον κατὰ τέχνῃν,
 τὸ τάσος ὅστος ἔρχασαι πρὸς τὴν Ὀλυμπιάδα·
 640 ὅστος πρὸς τὴν γέννησιν φωνῆν τέλει γὰρ βασιλεῖα
 ὄστος κοροκοκίταρα. Ἐρχοσάσθαι δ' αὐτῇ ἠνασρασθαι βίβ
 65 Ἐπιτέχνος Οὐρανόσι 'Αλεξάνδρου τεκοῦσα
 μεζῶν βούδ, ἔγγισσεν ὄστος ἀγαθῆ τέχνῃ.
 Παῖδὸς πεσίοντος δ' εἰς τὴν γῆν, μέγιστοι βροτιῶν κτύποι
 σὺν ἀστραπικῶσι γερῶσασιν, κρότου καὶ λαμπρόσας,
 645 ὅστος τὸν κέρων ἐσφῆσασθαι κεισῆσθαι καὶ κλεισῆσθαι,
 Πρωῖας ὄστος τὸ γεννηθῆν ἐ Φίλιππος ἐπιβλέσας,
 καὶ χαρακτήρα τὸν αὐτοῦ, φωνῆ Ὀλυμπιάδα·
 Ἐγὼ μὲν, ὁ βασιλῆσασ, πρὸς ἱκανῶν ἰσχυρῶν
 μήτ' ἀναθρήσασ τὸν αὐτῶν, μήτε κλεισῆσ παιδα,

115

116

117

118

640 δὲ τὸ μὴ μου γέννημα προσῆται, καθὼς λέγει·
 ἔπει δὲ τοῦτον καθορῶ θεοῦ σπορῶν ἐπέχεν
 ἐκ κοσμικῶν στοιχείων τε τὴν γέννησιν γενέσθαι,
 τραφῆσθαι καὶ παρ' ἡρών· εἰς ἡρώσιν δὲ παῖδὸς μου
 τοῦ τελευταῖουστος ἐπιπ πρώτης μου τῆς συζύγου,
 650 ἀνομασῆσθ' Ἀλέξανδρος καὶ γενέσθαι μου παῖδ·
 ὅστος εἰπόντος τοῦ πατρὸς Φιλίππου παρὰ τοῦτον,
 ἔσθαι τὴν ἐπιβίωσιν μετὰ τῆσθ τὸ βρέφος·
 πολλοὶ δὲ προσεγγῆσασιν Μακεδόνισιν, Θράσιν,
 καὶ Ἕλλησιν τῆν περιήκων αἰ σταφανηροσῆσιν.
 660 ἦν μὴ βραδύσας ἀπαται ἔσθαι καὶ ὄστος μετρίσθας
 τὰς ἀκοῶσ τὰς ἀναστασῆσ πλείστων ἀναστραπῆσιν.
 Ἡ τόχῃ τὸν Ἀλέξανδρον κατὰ ἀναθρήσθαι
 πρὸς ἡλίον ἰσχυρῶν καὶ πάλιν ἰσχυρῶν.
 665 φέρων δ' ἀνὸσθων αὐτῶν πάλιν τὸν χαρακτήρα,
 ὄστος Φιλίππου τῷ πατρὶ ὄστος δ' Ὀλυμπιάδα
 ὄστος πατρὶ τῷ ἐπιβίωσασιν παρῶσθων ἐσθῆσθ,
 67 ἀλλ' ἔσθαι ἰδῶν τὴν μορφήν Ἀλέξανδρος καὶ βλέψων.
 ἔσθαι ἰδῶν τὴν μορφήν ὄσθων καὶ χαρακτήρα·
 ἔσθαι τὴν γαῖαν ἰσχυρῶν, τοὺς ἀσθῆσθων δὲ μέλλων
 τὸν ἔν μὲν εἶχε ἰσχυρῶν, τὸν δ' ἔσθων μελλῶσων.
 670 ὄστος ὄστος παρασῆσθων ὄστος, ἀνασῆσθων·
 ἀσθῆσθων τῶσθων ἰσχυρῶν ἀσθῆσθων προδεδεικῶσθων.
 ὄσθων γὰρ ἔσθαι προῖδῆσθων, ὄσθων εἰς τὸ μέλλων
 ὄσθων ἐπιβίωσθων, πάλιν τῶν ἀσθῆσθων.
 675 ἢ ἀσθῆσθων Μελάντι, Ἀσθῆσθων κεισῆσθων,
 τῆσθ δὲ τῶσθων προσησθῆσ ὁ Λέων Ἀσθῆσθων,
 γραμμῶσθων δὲ διδάσῆσθων Ἕλλησθων Πολυκῆσθων,
 τῆσθ μουσῆσθ ὁ Λέων, Κῶσθων ὁ Ἀσθῆσθων,
 680 Πολῆσθων Πελοπόννησθων αὐτῆσθ γραμμῆσθων,
 ἄσθων ἄσθων Ἀθῆσθων ἀσθῆσθ Ἀσθῆσθων, ἢ τῆ
 φιλοσοφῆσθων Ἀθῆσθων μέγισθ Ἀσθῆσθων,
 ὄσθων ἀσθῆσθων τῶσθων ἀσθῆσθων Ἐσθῆσθων.
 Ἀσθῆσθων αὐτῶν Ἀλέξανδρον μετὰ τῶν ἰσχυρῶσθων
 καὶ τῶν μεθῆσθων παιδῶσθων ἐν πάλιν ἦν ἀσθῆσθων.

119

120

121

122

123

124

125

126

127

128

129

130

131

132

επιβίωσθων Ἀσθῆσθων ἐν πάλιν ἦν ἀσθῆσθων

585 ὅπως δὲ τὸ βασίλειον λαβεῖν προσμελέτα,
 590 αὐτοῖς τοῖς ἡττωμένοις τε κολιόμενος αὐτίκα,
 μέγας αὐτοὶ κατέσασα, αὐτοῖς προσσημύχθη,
 595 πρέχου ἀεὶ διὰ παντός μεθ' ἱπποκράτειον.

35. Τῶν 'Αλεξάνδρου παύσεων μᾶλλον καὶ τῶν ἀδράκειν.

Καὶ δὴ μὴ τῶν ἡμερῶν φέρονται ἱπποκράτους
 πάλιν παρεμνηστικῶν τῶν βασιλέων Φιλίππου,
 600 ἢν εἶπεν Βουκίριον, ἢν ὄφει μὲν πάντα,
 λέγοντας, ἐαυτῶν εἴρωσαν τεχνήματα παρὰ φύσιν
 605 ἢν τοῖς ἱπποκράτειοις σου καλλίστου ἔστιν πάντως.
 ἢν καὶ προσετίθεισαν αὐτῷ τῶν δεσποτῶν τούτων.
 Ὀψερ ἰδῶν ὁ βασιλεὺς τὸ μέγεθος καὶ κάλλος
 ἄρῶν ὑπερβαίνουσας καὶ καταπλάγῃ σφαιρούσας.
 610 Ὁ πάλος δὲ καταχρῆται τοῖς ἀσκήροις δεσποῖσι.
 ἔπειν οὖν ἱπποκράτῃ τῶ βασιλεῖ Φιλίππῳ,
 ἀνθρωπομορφῶς, βασιλεὺς πύκτους ὄστος ἵππου.
 Ὀπερ ἀκούσας ἔβησεν, ὡς ἐπληρώθη τούτου
 λόγος ὁ παρωμακῶς ἢν παλαιῶν προτίθει.
 615 ὡς ἔγνωται τοῦ κρείττους καὶ τὸ καὶνὸν ἐβήθη.
 ἔπει δὲ προσεγγίχεται τῶν ἵππων ὡς τὴν δαῦρον,
 λέφθαι τοῦτον παρ' ἡρώων ὡς δ' οὖν ἀνθρωπομορφῶν
 ἀνθρώπων θεῶν τε, κατάλειπτον πύκτους.
 Τούτων λαβὼν ὁ βασιλεὺς ἐπέλεισε γενέσθαι
 κόχηλιν μίγαν ἀσκήρων, ἐπεὶ δ' αὐτοῖς βαλεῖσθαι
 620 καὶ μένειν ἀγαλῶντον, ὡς οὐγγαρον τῶν κίνα.

36. Τῶν ἵππων τῶν Βουκίριον φέρονται τῶ Φιλίππῳ.
 εἶτα προστάζειν ἀεὶ αὐτὸς πάντας παρανομιόντας,
 625 μωχῶς, φροῦτος, ἀπειθεῖ, ληστὰς καὶ κακοτρόπους,

αὐτῶν νόμιος προσφασθὲν κακίους ἀποθῆσκειν,
 630 θροῶν τε παρανόμιον καὶ βροῶν γεγενῆσθαι.
 ἔπειν τῶ κακοτρόπων προσετίθεισαν τούτους.
 ἔγωγε τοῦτον τάχῃ, Φίλιππος καθὼς εἶπε.
 635 Διδάσκων ἀνὴρ οὖν 'Αλέξανδρος τὴν χροῖον
 ἦν καθοπέλιον ἐαυτῶν πρὸς τὰς παρανομίας
 τῶν στρατηγῶν οὖν πατρὶ καὶ τοῖς θροῦσι τῶν ἵππων.

640 Ἐβρών οὖν Φίλιππος αὐτῶν 'Αλεξάνδρου ἐγκλίους
 προσέφησεν, 'Αλέξανδρε, φίλῳ σου πάντας τράτους,
 στυγῶ δὲ χαρακτήρα σὺν, ὡς σὸ παρῳμῶς μου
 645 τυχάνεις, ἀλλ' οὐδὲ μετρί παρευσσεὶς ἀπίστοις.
 Ὀλομπῶς δ' ἀνέλαθε τούτω πρὸς τῶν παρόντων
 650 καὶ ταύτῃ πάντα λυτῶρα προσεγγίχεν πάλιν.
 Ὀδεν καὶ τὸν Νεκτεναβὶ κατέσασα καὶ πύκτον
 ὡς βροῦθον προσέφησεν, σάχῃσι, προφήται, τάχος
 655 ἄνω γ' αὐτῆς τῆν γένυσαν ὁμοῖως καὶ Φιλίππου.
 Καὶ θεῖς αὐτῆς τῶν πύκτων κατέβλεπεν ἀστέρας,
 660 ἔχου πολλῆ ἀσπέρτους περὶ τοῦ ἔρτομῶντος.
 Παρακαθήμενος δ' αὐτῶν 'Αλέξανδρος ἔκεισε,
 ἔβησε πρὸς τῶν γήγυτα, ἐαυτῶν ὅς σὸ δεκαπέντε
 ἀστέρας, ὅστω φωνοῖται τῶν οὐρανῶν ἀρῶντος.
 665 'Αλέξανδρος, προσέφησεν Νεκτεναβῶ, καὶ μύλα.
 670 Ἀντίφθον 'Αλέξανδρος, εὐδομῶν κατέβησθαι.
 καὶ προσεγγίχων αὐτῶν, ἐπέκτινος γενεῶντος.
 Καὶ τούτων ὁ Νεκτεναβὸς λαβὼν τὸ πρὸς ἐσπέρους
 βιβλίον τὸ κακότερον πόλιως ἔβη φίρῃ.

675 Ἀλέξανδρον Νεκτεναβὸν δεκαπέντε τοῖς ἀστέροις
 πρὸς τόσους ἀρῶντος τε, καὶ βλίπτον αὐτὸς πύκτον
 680 ἠμύρμενον 'Αλέξανδρον ἀστέρας οὐρανῶντος.
 αὐτῶς δὲ χεῖρα γήγυτος, 'Αλέξανδρος βροῦθῶντος
 ἐπὶ τῶν κορυμῶν αὐτῶν καὶ βιβλίοντος ἐσπέρους,
 καὶ τούτων κατὰ πρόσωπον αὐθῆσε πρὸς τὸ γήγυ.
 Νεκτεναβὸς δὲ τῶν πύκτων δεκαπέντε λαβάντες
 685 αὐτοῦ καταμωφῶμενος διαστυγῶσιν τῶν γήγυ.
 εἶτα πρὸς τῶν 'Αλέξανδρου, νόμιος, ἐφῆσεν, ἢν τίς
 εἶτα καὶ τὴν βροῦθῶντος ἔκτερας οὖν παύσεις.

Handwritten notes in the left margin:
 1) 2) 3) 4) 5) 6) 7) 8) 9) 10) 11) 12) 13) 14) 15) 16) 17) 18) 19) 20) 21) 22) 23) 24) 25) 26) 27) 28) 29) 30) 31) 32) 33) 34) 35) 36) 37) 38) 39) 40) 41) 42) 43) 44) 45) 46) 47) 48) 49) 50) 51) 52) 53) 54) 55) 56) 57) 58) 59) 60) 61) 62) 63) 64) 65) 66) 67) 68) 69) 70) 71) 72) 73) 74) 75) 76) 77) 78) 79) 80) 81) 82) 83) 84) 85) 86) 87) 88) 89) 90) 91) 92) 93) 94) 95) 96) 97) 98) 99) 100) 101) 102) 103) 104) 105) 106) 107) 108) 109) 110) 111) 112) 113) 114) 115) 116) 117) 118) 119) 120) 121) 122) 123) 124) 125) 126) 127) 128) 129) 130) 131) 132) 133) 134) 135) 136) 137) 138) 139) 140) 141) 142) 143) 144) 145) 146) 147) 148) 149) 150) 151) 152) 153) 154) 155) 156) 157) 158) 159) 160) 161) 162) 163) 164) 165) 166) 167) 168) 169) 170) 171) 172) 173) 174) 175) 176) 177) 178) 179) 180) 181) 182) 183) 184) 185) 186) 187) 188) 189) 190) 191) 192) 193) 194) 195) 196) 197) 198) 199) 200) 201) 202) 203) 204) 205) 206) 207) 208) 209) 210) 211) 212) 213) 214) 215) 216) 217) 218) 219) 220) 221) 222) 223) 224) 225) 226) 227) 228) 229) 230) 231) 232) 233) 234) 235) 236) 237) 238) 239) 240) 241) 242) 243) 244) 245) 246) 247) 248) 249) 250) 251) 252) 253) 254) 255) 256) 257) 258) 259) 260) 261) 262) 263) 264) 265) 266) 267) 268) 269) 270) 271) 272) 273) 274) 275) 276) 277) 278) 279) 280) 281) 282) 283) 284) 285) 286) 287) 288) 289) 290) 291) 292) 293) 294) 295) 296) 297) 298) 299) 300) 301) 302) 303) 304) 305) 306) 307) 308) 309) 310) 311) 312) 313) 314) 315) 316) 317) 318) 319) 320) 321) 322) 323) 324) 325) 326) 327) 328) 329) 330) 331) 332) 333) 334) 335) 336) 337) 338) 339) 340) 341) 342) 343) 344) 345) 346) 347) 348) 349) 350) 351) 352) 353) 354) 355) 356) 357) 358) 359) 360) 361) 362) 363) 364) 365) 366) 367) 368) 369) 370) 371) 372) 373) 374) 375) 376) 377) 378) 379) 380) 381) 382) 383) 384) 385) 386) 387) 388) 389) 390) 391) 392) 393) 394) 395) 396) 397) 398) 399) 400) 401) 402) 403) 404) 405) 406) 407) 408) 409) 410) 411) 412) 413) 414) 415) 416) 417) 418) 419) 420) 421) 422) 423) 424) 425) 426) 427) 428) 429) 430) 431) 432) 433) 434) 435) 436) 437) 438) 439) 440) 441) 442) 443) 444) 445) 446) 447) 448) 449) 450) 451) 452) 453) 454) 455) 456) 457) 458) 459) 460) 461) 462) 463) 464) 465) 466) 467) 468) 469) 470) 471) 472) 473) 474) 475) 476) 477) 478) 479) 480) 481) 482) 483) 484) 485) 486) 487) 488) 489) 490) 491) 492) 493) 494) 495) 496) 497) 498) 499) 500) 501) 502) 503) 504) 505) 506) 507) 508) 509) 510) 511) 512) 513) 514) 515) 516) 517) 518) 519) 520) 521) 522) 523) 524) 525) 526) 527) 528) 529) 530) 531) 532) 533) 534) 535) 536) 537) 538) 539) 540) 541) 542) 543) 544) 545) 546) 547) 548) 549) 550) 551) 552) 553) 554) 555) 556) 557) 558) 559) 560) 561) 562) 563) 564) 565) 566) 567) 568) 569) 570) 571) 572) 573) 574) 575) 576) 577) 578) 579) 580) 581) 582) 583) 584) 585) 586) 587) 588) 589) 590) 591) 592) 593) 594) 595) 596) 597) 598) 599) 600) 601) 602) 603) 604) 605) 606) 607) 608) 609) 610) 611) 612) 613) 614) 615) 616) 617) 618) 619) 620) 621) 622) 623) 624) 625) 626) 627) 628) 629) 630) 631) 632) 633) 634) 635) 636) 637) 638) 639) 640) 641) 642) 643) 644) 645) 646) 647) 648) 649) 650) 651) 652) 653) 654) 655) 656) 657) 658) 659) 660) 661) 662) 663) 664) 665) 666) 667) 668) 669) 670) 671) 672) 673) 674) 675) 676) 677) 678) 679) 680) 681) 682) 683) 684) 685) 686) 687) 688) 689) 690) 691) 692) 693) 694) 695) 696) 697) 698) 699) 700) 701) 702) 703) 704) 705) 706) 707) 708) 709) 710) 711) 712) 713) 714) 715) 716) 717) 718) 719) 720) 721) 722) 723) 724) 725) 726) 727) 728) 729) 730) 731) 732) 733) 734) 735) 736) 737) 738) 739) 740) 741) 742) 743) 744) 745) 746) 747) 748) 749) 750) 751) 752) 753) 754) 755) 756) 757) 758) 759) 760) 761) 762) 763) 764) 765) 766) 767) 768) 769) 770) 771) 772) 773) 774) 775) 776) 777) 778) 779) 780) 781) 782) 783) 784) 785) 786) 787) 788) 789) 790) 791) 792) 793) 794) 795) 796) 797) 798) 799) 800) 801) 802) 803) 804) 805) 806) 807) 808) 809) 810) 811) 812) 813) 814) 815) 816) 817) 818) 819) 820) 821) 822) 823) 824) 825) 826) 827) 828) 829) 830) 831) 832) 833) 834) 835) 836) 837) 838) 839) 840) 841) 842) 843) 844) 845) 846) 847) 848) 849) 850) 851) 852) 853) 854) 855) 856) 857) 858) 859) 860) 861) 862) 863) 864) 865) 866) 867) 868) 869) 870) 871) 872) 873) 874) 875) 876) 877) 878) 879) 880) 881) 882) 883) 884) 885) 886) 887) 888) 889) 890) 891) 892) 893) 894) 895) 896) 897) 898) 899) 900) 901) 902) 903) 904) 905) 906) 907) 908) 909) 910) 911) 912) 913) 914) 915) 916) 917) 918) 919) 920) 921) 922) 923) 924) 925) 926) 927) 928) 929) 930) 931) 932) 933) 934) 935) 936) 937) 938) 939) 940) 941) 942) 943) 944) 945) 946) 947) 948) 949) 950) 951) 952) 953) 954) 955) 956) 957) 958) 959) 960) 961) 962) 963) 964) 965) 966) 967) 968) 969) 970) 971) 972) 973) 974) 975) 976) 977) 978) 979) 980) 981) 982) 983) 984) 985) 986) 987) 988) 989) 990) 991) 992) 993) 994) 995) 996) 997) 998) 999) 1000)

Handwritten notes in the right margin:
 1) 2) 3) 4) 5) 6) 7) 8) 9) 10) 11) 12) 13) 14) 15) 16) 17) 18) 19) 20) 21) 22) 23) 24) 25) 26) 27) 28) 29) 30) 31) 32) 33) 34) 35) 36) 37) 38) 39) 40) 41) 42) 43) 44) 45) 46) 47) 48) 49) 50) 51) 52) 53) 54) 55) 56) 57) 58) 59) 60) 61) 62) 63) 64) 65) 66) 67) 68) 69) 70) 71) 72) 73) 74) 75) 76) 77) 78) 79) 80) 81) 82) 83) 84) 85) 86) 87) 88) 89) 90) 91) 92) 93) 94) 95) 96) 97) 98) 99) 100) 101) 102) 103) 104) 105) 106) 107) 108) 109) 110) 111) 112) 113) 114) 115) 116) 117) 118) 119) 120) 121) 122) 123) 124) 125) 126) 127) 128) 129) 130) 131) 132) 133) 134) 135) 136) 137) 138) 139) 140) 141) 142) 143) 144) 145) 146) 147) 148) 149) 150) 151) 152) 153) 154) 155) 156) 157) 158) 159) 160) 161) 162) 163) 164) 165) 166) 167) 168) 169) 170) 171) 172) 173) 174) 175) 176) 177) 178) 179) 180) 181) 182) 183) 184) 185) 186) 187) 188) 189) 190) 191) 192) 193) 194) 195) 196) 197) 198) 199) 200) 201) 202) 203) 204) 205) 206) 207) 208) 209) 210) 211) 212) 213) 214) 215) 216) 217) 218) 219) 220) 221) 222) 223) 224) 225) 226) 227) 228) 229) 230) 231) 232) 233) 234) 235) 236) 237) 238) 239) 240) 241) 242) 243) 244) 245) 246) 247) 248) 249) 250) 251) 252) 253) 254) 255) 256) 257) 258) 259) 260) 261) 262) 263) 264) 265) 266) 267) 268) 269) 270) 271) 272) 273) 274) 275) 276) 277) 278) 279) 280) 281) 282) 283) 284) 285) 286) 287) 288) 289) 290) 291) 292) 293) 294) 295) 296) 297) 298) 299) 300) 301) 302) 303) 304) 305) 306) 307) 308) 309) 310) 311) 312) 313) 314) 315) 316) 317) 318) 319) 320) 321) 322) 323) 324) 325) 326) 327) 328) 329) 330) 331) 332) 333) 334) 335) 336) 337) 338) 339) 340) 341) 342) 343) 344) 345) 346) 347) 348) 349) 350) 351) 352) 353) 354) 355) 356) 357) 358) 359) 360) 361) 362) 363) 364) 365) 366) 367) 368) 369) 370) 371) 372) 373) 374) 375) 376) 377) 378) 379) 380) 381) 382) 383) 384) 385) 386) 387) 388) 389) 390) 391) 392) 393) 394) 395) 396) 397) 398) 399) 400) 401) 402) 403) 404) 405) 406) 407) 408) 409) 410) 411) 412) 413) 414) 415) 416) 417) 418) 419) 420) 421) 422) 423) 424) 425) 426) 427) 428) 429) 430) 431) 432) 433) 434) 435) 436) 437) 438) 439) 440) 441) 442) 443) 444) 445) 446) 447) 448) 449) 450) 451) 452) 453) 454) 455) 456) 457) 458) 459) 460) 461) 462) 463) 464) 465) 466) 467) 468) 469) 470) 471) 472) 473) 474) 475) 476) 477) 478) 479) 480) 481) 482) 483) 484) 485) 486) 487) 488) 489) 490) 491) 492) 493) 494) 495) 496) 497) 498) 499) 500) 501) 502) 503) 504) 505) 506) 507) 508) 509) 510) 511) 512) 513) 514) 515) 516) 517) 518) 519) 520) 521) 522) 523) 524) 525) 526) 527) 528) 529) 530) 531) 532) 533) 534) 535) 536) 537) 538) 539) 540) 541) 542) 543) 544) 545) 546) 547) 548) 549) 550) 551) 552) 553) 554) 555) 556) 557) 558) 559) 560) 561) 562) 563) 564) 565) 566) 567) 568) 569) 570) 571) 572) 573) 574) 575) 576) 577) 578) 579) 580) 581) 582) 583) 584) 585) 586) 587) 588) 589) 590) 591) 592) 593) 594) 595) 596) 597) 598) 599) 600) 601) 602) 603) 604) 605) 606) 607) 608) 609) 610) 611) 612) 613) 614) 615) 616) 617) 618) 619) 620) 621) 622) 623) 624) 625) 626) 627) 628) 629) 630) 631) 632) 633) 634) 635) 636) 637) 638) 639) 640) 641) 642) 643) 644) 645) 646) 647) 648) 649) 650) 651) 652) 653) 654) 655) 656) 657) 658) 659) 660) 661) 662) 663) 664) 665) 666) 667) 668) 669) 670) 671) 672) 673) 674) 675) 676) 677) 678) 679) 680) 681) 682) 683) 684) 685) 686) 687) 688) 689) 690) 691) 692) 693) 694) 695) 696) 697) 698) 699) 700) 701) 702) 703) 704) 705) 706) 707) 708) 709) 710) 711) 712) 713) 714) 715) 716) 717) 718) 719) 720) 721) 722) 723) 724) 725) 726) 727) 728) 729) 730) 731) 732) 733) 734) 735) 736) 737) 738) 739) 740) 741) 742) 743) 744) 745) 746) 747) 748) 749) 750) 751) 752) 753) 754) 755) 756) 757) 758) 759) 760) 761) 762) 763) 764) 765) 766) 767) 768) 769) 770) 771) 772) 773) 774) 775) 776) 777) 778) 779) 780) 781) 782) 783) 784) 785) 786) 787) 788) 789) 790) 791) 792) 793) 794) 795) 796) 797) 798) 799) 800) 801) 802) 803) 804) 805) 806) 807) 808) 809) 810) 811) 812) 813) 814) 815) 816) 817) 818) 819) 820) 821) 822) 823) 824) 825) 826) 827) 828) 829) 830) 831) 832) 833) 834) 835) 836) 837) 838) 839) 840) 841) 842) 843) 844) 845) 846) 847) 848) 849) 850) 851) 852) 853) 854) 855) 856) 857) 858) 859) 860) 861) 862) 863) 864) 865) 866) 867) 868) 869) 870) 871) 872) 873) 874) 875) 876) 877) 878) 879) 880) 881) 882) 883) 884) 885) 886) 887) 888) 889) 890) 891) 892) 893) 894) 895) 896) 897) 898) 899) 900) 901) 902) 903) 904) 905) 906) 907) 908) 909) 910) 911) 912) 913) 914) 915) 916) 917) 918) 919) 920) 921) 922) 923) 924) 925) 926) 927) 928) 929) 930) 931) 932) 933) 934) 935) 936) 937) 938) 939) 940) 941) 942) 943) 944) 945) 946) 947) 948)

Ὁρίσθαι, καταστήσει σε δικαίωτα, προσέπειν.
Ἀριστοτέλης πάλιν δὲ πρὸς τὸν Καλλιμάχου ἔφη:

720 * καὶ σὺ, Καλλιμάχ', πρὸς ἐπὶ τὴ βούλησιν τοῦ δαδόναι:

Ἀντέχεσαι αὐτὸς αὐτῶν, ἀνοήτων αὐτῶν ποταῶν
καὶ βασιλείας σὺμβολοῦν καὶ κέρου ἐν πάσι.

Πρὸς δὲ Παύσην εἶπεν αὐτὸς Ἀριστοτέλης:

725 Ὡς πρὸς αὐτὸν ἀντέχεσαι δίδουσι πλείστα δάρα.
Εἶτα πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον εἶπεν Ἀριστοτέλης:

Ἀλέξανδρε, τί δὲ καὶ σὺ; Τούτων δ' ἀναπαρηθῆ,
οὐδὲ ἔγω σήμερον αὐτὸς ἐπέγραψόν σοι δόξαι.

730 Ἄν γὰρ ἐγὼ, φείδομαι, λάθω τὴν βασιλείαν,
οὐδὲν σοι πρόβου τοῦ κακοῦ χάρισμα καὶ τῆς ἄρας.

Ἀριστοτέλης εἶπεν, χάρισμα σὺ, κατακράτου
αὐτὸς γενεῆς βασιλείης μέγιστος παρὰ πάντας.

735 Ἀλέξανδρος καθήκειτο βασιλεὺς τὸν ἔπος.
Ἀλέξανδρος οὐν ἔξ αὐτῶν καὶ πάντων ἡγετόν.

740 Ὡς ἔγω ἀπόδος φρονίως καὶ πότμον γενναῖον.
Ὁ δὲ πατὴρ γε Φίλιππος χρεοβαίνειν αὐ τοῦτος:

745 Ἄν τὸ φρόνημα παιδὸς κέλαιον, βουβαίον,
μὴ φέρου τοῦτος δὲ μορφήν ἢ ἐν ἀμφιβόλῳ.

Ἀλέξανδρος γενόμενος ἔτιος δικαταστάσων.

750 ἔπει δὲ διαρχόμενος τῷ ἴπῳ τοῦ χαλκίλου,
ἔπος βουβαίον αὐτὸς ἔπος ἢν κατελείμενος,

755 ἔπεισεν ἄνω φοβερὴν χρεοτοσίαν τοῦ τοῦτος.
ἔξ ἐπρωτότητος αὐτὸς ἡπαροφῶν αὐτῶν, πρὸς ἔλαος δ, ἀρσίνους CL

760 ἔτιος οὐδὲ χρεοτοσίαν; καὶ λέγει Πτολεμαῖος,
765 ἔπεισεν ὁ κίρτος ἀρχῆν, ἠκουέφαλος ἢ ἔπος,

770 ἢ δὲ πατὴρ σου, ἀεσοπα, κατέλειπον ἐνταῦθα,
ἄσπερ θηρῶν τὸν αὐτὸν δεινὸν, ἀδραστοφάτου.

775 Ὁ δ' ἔπος πάλιν τῆς φωνῆς ἀκούσας Ἀλεξάνδρου
δαιτέρου ἐπρωμίσειν αὐ φοβερῶν, ὡς πάλιν, ταρταί φη.

780 ἄλλ' ἔπεισεν καὶ λυγρῶν καὶ ταπεινῶν καὶ παύσων.

785 Ὡς οὐ αὐτὸς Ἀλέξανδρος ἔγγιστος τῷ χαλκίλῳ,
εὐθέως ἔπος τάχιστα τοῦς ἐπιπροσθίους πόδας

ἔπεσεν πρὸς Ἀλέξανδρον, γαλίην αὐτῷ καὶ γλώσσῳ, * 3, 4
δεικνύων τούτου βουλήν ἅγιον κατὰ διαποτή.

785 ὧστε Ἀλέξανδρος ἴδων ἐγγυνομιστῶν ἔπος, τῆ
ἐπιπροσθίον τούτων λήθονα βουβαίον ἀδραστοῦν

790 ἔπεισεν προσέειπεν, ἐπίλθονα δούσι;
φοβρῆσι τοῖς γλώσσῳσι τὸ χαλκίλῳ αὐτίκα,

795 ἔπος ἔ' αὐτὸς ἀραξίμενος τὸ πέντονος τὸ τάχως,
700 ἔπεισεν ἐπιπροσθίον τούτων τὸν πρώην θῆρα,

805 Ἀλέξανδρος κατέγραψε μὲν ἔπος δραστοῦτος,
καθομαίλων τῆ χειρὶ τούτου πᾶν τὸ σαρκίον.

810 Εἶτα προσέταξεν αὐτὸς ἔξω γενέσθαι τούτους,
φ καὶ προσπειθεσθῆναι μίσην τῆς ἑσπεροῦ,

815 μὴ φέρουσι τὸν γαλίον ἐπρωγεν ἀκύνθῳσι.

820 Ἰσχυρῶν δὲ τῆ ἀπῆχονα Φίλιππος τὰ προχθέντα,
705 ἔπος τῶν ἡγεμόνων καὶ τῶν ἐγγυνομιστῶν.

825 Ὡς τὸν χρεοτοσίαν ἐπιπροσθίον τὸν ἐν λεικτοπαθῶν,
ὁ Φίλιππος Ἀλέξανδρον καθομαίλων ταγίστου

830 καὶ τούτου ἀσπασίμενος μὲν ἦδονος ἔπεισεν,
710 ἡγίους, τίενον Ἀλέξανδρε, σὺ γὰρ εἰ κατακράτατος.

835 Ὅθεν καὶ τούτου Φίλιππος ἔπεισεν εὐδορίας,
ἐπ' Ἀλεξάνδρον τῷ παιδὶ χρογίης ἑλπίδας ἔγω.

840 Τὰς βουβαίον σῖμασας μὲν τὴν ἑσπεροῦ
ὡς ἔπος ἢ ἀπίστων ἀδραστοῦν κατασθῆναι,

845 μίσην τῆ Μακεδῶν δ' ὅτι ἑσπεροῦ Ἀλεξάνδρου
τῆ βουβαίον εἶδον δὲ ταυτοτότους ἐπρω
715 ἦτοι γὰρ εἰς κεφαλῆν ἐν τῇ κερῶ σαρκίῳ,
ὡ μὴ βὸς ἐκείνου κεφάλῳ καὶ ἔπεισεν.

850 Ἐπ' ὅσων γὰρ Ἀλέξανδρος εὐδορίας ἐπρωσας
855 ἔπεισεν Ἀλέξανδρος ἑλπίδων εἰς τὸν ἀνάω.

860 Φίλιππος κατακράτατος λέξας πρὸς τούτους ταῦτα:

865 * Ἐπ' σὴ κελύουσι δέουσι, πάτερ, ἑλπίδων εἰς Ἥσπουσι,
καὶ τί, σαρκίον ὁ Φίλιππος, ἐ θεοσιμασθῆναι αὐ θέλας,

870 τὸν ἑσπεροῦ καὶ μέγιστον ἀδῶν τῶν Ὀλυμπίονσι;
875 Ὅχι, πάτερ, αὐτὸς σαρκίον, ἀλλ' ἀρρωσιμασθῆναι με.

880 Ὅσπου, σαρκίον, Ἀλέξανδρε, μεμῆσθῆναι τι τούτου,

885 ἔπεισεν αὐτὸν αὐτῶν καὶ ἔπεισεν τὸν ἀνάω.

890 ἔπεισεν αὐτὸν αὐτῶν καὶ ἔπεισεν τὸν ἀνάω.

895 ἔπεισεν αὐτὸν αὐτῶν καὶ ἔπεισεν τὸν ἀνάω.

900 ἔπεισεν αὐτὸν αὐτῶν καὶ ἔπεισεν τὸν ἀνάω.

κῶδ

δὲ αὐτῶν

β

α

α

α

α

α

α

α

α

α

α

α

α

α

α

α

καὶ τὸν ἔπος

καὶ τὸν ἔπος

καὶ τὸν ἔπος

καὶ τὸν ἔπος

καὶ τὸν ἔπος

καὶ τὸν ἔπος

καὶ τὸν ἔπος

καὶ τὸν ἔπος

καὶ τὸν ἔπος

καὶ τὸν ἔπος

καὶ τὸν ἔπος

ἐπιπροσθίον τῶν ἑσπεροῦ
ἐπ' ἔπος δὲ; ἢ τὸν ἔπος

ἐπιπροσθίον τῶν ἑσπεροῦ

ἐπιπροσθίον τῶν ἑσπεροῦ

ἐπιπροσθίον τῶν ἑσπεροῦ

ἐπιπροσθίον τῶν ἑσπεροῦ

ἐπιπροσθίον τῶν ἑσπεροῦ

ἐπιπροσθίον τῶν ἑσπεροῦ

ἐπιπροσθίον τῶν ἑσπεροῦ

ἐπιπροσθίον τῶν ἑσπεροῦ

ἐπιπροσθίον τῶν ἑσπεροῦ

ἐπιπροσθίον τῶν ἑσπεροῦ

νικήσει πρὸς τὴν αἰρῶν, σφν δὲ πατρίδα μάλλον
'Ασσυρίαν πορευθεὶς δίδρασι λάβει ταύτην. *ε 19*

850 Εὐαγγέλιον ἀγορεύσασθαι τὸν Ἀθηναίων ἐνώτι,
εἰ ὡς ἦσαν οἱ τέσσαρες νόμι τῶν βασιλείων,
πρώτος αὐτὸς Νικόλαος υἱὸς 'Αλεξανδρίου, 2.
Σαυθίας ὁ Βουσίτης, Κορύθιος ὁ Ἕλληνας,
καὶ τέταρτος 'Αλέξανδρος, ὁ παῖς τοῦ Μακεδόνα.

21 Ὅμοι αὐτὸς 'Αλέξανδρος φέρει τῷ Νικόλῳ

855 Ἐπειροὶ δ' ἦσαν σατραπίων καὶ ἡγεμόνων παῖδες·

22 Ὅπως τοῖς νόμοις θεαταὶ βλάψον οὐκ ἐπὶ τέλος
ἐπιθῆναι κρίσεις ἰσάα καὶ χίλρος τοῖς ἀνδράσι·
ἢ τὴν τὸν Νικόλαον ἐν τοῖς πρώτοις ἀγεῖ,
Σαυθίαν τὸν Βουσίτων δευτέρου ἐπιγράφει,
τρίτου αὐτὸν Κορύθιον τὸν Ἕλληνας προσάφει,

860 τέταρτου τὸν Κισθόμαχον καὶ πλάτων Ἀριστοπλάτην,
ἔκτου τὸν Φωκαίωνα, ἑβδόμου τὸν Κρηναῖον,
ἠγθῶν τὸν 'Αλέξανδρον, ἕκτου ἱστογράφον·
μεθ' ὧν πάντες ἐστῆσαν σὺν Ἀρραίοι τοῖς τότεσιν.
Τῶν ἱππων οὐκ ἢ τὸ βέλους ἐξῆλθε παρανοτία·

865 ἐπιγενομένη καθίστασθαι, ἡμιόβησαν αἱ πόλεις,
οἱ νόμοι προσετήθησαν ὁμοίωμα καλλίστη·
ὡς δὲ τὸν πρώτου, δευτέρου ἡμῶν δὲ καὶ τὸν τρίτου
καμπύτηρα προσετίθεισαν, οἱ μὲν αὐτῶν τῶν ἱππων
ἀποφρονοῦντων ὕστεροι γερῶσαι τὸν ἄλλον,

870 τέταρτος δ' ἦν 'Αλέξανδρος κατόπισθεν ἐλάσων,
ἀπὸλυθὸς Νικόλαος μετὰ πολλοῦ τοῦ θρασέως,
θίλων αὐτὸν 'Αλέξανδρον δούλων ἀναγῆσαι·
ἦν δ' Ἀρραῖος ὁ πατήρ αὐτοῦ τοῦ Νικόλαου
παρὰ Φιλίππου πρότερον ἀφαιγῆς ἐν τῷ πολέμῳ,

875 καὶ τούτου γυνὸς 'Αλέξανδρος ἔπραξεν ὡς φρονήτης
παραγορεῖν Νικόλαον ἔμπροσθεν κατατρέχειν.
καὶ τρέχων οὗτος ἔμπροσθεν, θίλων στεφανωθήσεται,
κατόπισθεν 'Αλέξανδρος κατέρειχε θρασέως.
v. 856. W. κέρει.

ἐπιθῆναι κρίσεις ἰσάα καὶ χίλρος τοῖς ἀνδράσι

*Αἰσχύνη ἢ ἄλλου
A. B. C. αὐτῶν
ἢ αὐτῶν*

23 Ὃς οὐκ ταχίστως ἤλυσεν μέχρι καμπύτηρων δόσι,
880 ἐχόμενος Νικόλαος 'Αλέξανδρον ἀφαιγῆσαι.
Σαυθίας δὲ κατέρειχε σφιν ὡς αὐτοῖσιν ἐποίησε,
ὅπως ἑλθὼν 'Αλέξανδρος ἐν ταύτῃ καταπέσει.

Ἐπὲν αὐτὸς Νικόλαος ὅπισθεν ἐπιβλήτων
ἔστασε κατὰ πρόσωπον βοουσίφαλον τὸν ἱππῶν·

885 καὶ τοῦ Σαυθίου τρέχοντος ἔμπροσθεν Νικόλαος
ἦτονος ὁ δεξιότατος ὁ τοῖσιν ἀκούδιλλε·
ἄλλο γούν ἄρρα σὺν αὐτῷ τάχιστα καταπίπτει.
Ἐργεται καὶ Νικόλαος ἐπᾶν τοῦ Σαυθίου,
κατ' 'Αλέξανδρον πρόσωπον πρόσωπον φέρων αὐτός·

890 ἄρρα δὲ τοῖσιν σὺν αὐτῷ κακίστως καταπίπτει.
Ἐδήχθη γάρ Νικόλαος παρὰ τῷ βοουσίφαλον·
καὶ βρούξας οὐκ 'Αλέξανδρος σὺν ἄρρασι τῷ ταύτου,
ἄρρα δὲ τὸ καταπέσει τῷ Νικόλαον φθασῶς
ἐπιμαρτυρεῖται στεροῦς τῶν ὀπισθεν ἀξίωνων,

895 καὶ ῥίπτει ταῦτο κατὰ γῆς σὺν γυῖσιν Νικόλαῳ,
καὶ τελευτῆ Νικόλαος ἔπεισε παρανοτία.
'Ὅθεν ἄρραμιν 'Αλέξανδρος ἐσταφανωθή μόνος·
ἐν ἅπασι δὲ θύρωσι καὶ θύρωσι προσετρέφοντι.

24 Τρέχεται γούν 'Αλέξανδρος πρὸς ἄλλο λατὸν σίφρος.
Πρὸς δὲ τὸν τελευτήσαντα φροῖν ἢ παρονομία,

25 Τὸν αὐτῶν τῶν σίφρων 'Αλέξανδρος ἐσταφῆθαι·
900 ὡς ἄλλοι τρέχει τὰ κατὰ ταύτῃ μάλλον ἀκούζει·
Ἐργεται γούν 'Αλέξανδρος κατασταφανωθήσεται
τὸν αὐτῶν τὸν σίφρων πρὸς Ὀλυμπιον ἄτα·

Ἄθῃ δὲ ἀμύκωνος δούλις ἔργων 'Αλεξάνδρον,
'Ὀλυμπιον, 'Αλεξάνδρον, Ζεὺς σὺν προσαγορεύει

905 καὶ Φωκίαν ὁ σβῆσθαι, ὕστερον σὺν τὸν ἄγων
τὸν τῶν Πισσαίων ἔπρασεν, ὅσῳ πολλοῦ πολέμου
νικήσας ἀνδροκρίτατα καὶ βασιλεῖς γενήσθαι·
λαθὼν σὺν σίφρος παρ' ἑμῶν γούτων ἀπὸ τῆς,
ἔπειτα σὺν καὶ τρυφῆς πατρὸς μητρὸς γενέσθαι·

910 'Αλέξανδρος δὲ τὸν χορηγῶν ἀπόσας ὀπέττει·
οἱ δὲ Πισσαῖοι πλείωνες ἕμουν αὐτῷ προσετίθει,
6

fol. 24^v fol. 24^v ἢ ἄλλου καὶ ἔστιν ἄλλο Νικόλαος τὸν γούν

Φίλιππε, τέττον, χόρταε, σὺν τῇ συζύγῳ χαιρε·
 ἡ τοκετὴς 'Αλέξανδρος αὐτοῦσαν ἐς ἄκρον·
 εὐφραίνου τούτου, ἢ πατρὸς τῶν Μακεδόνων αὐτῆ·
 915 στείλον αὐτὸν καὶ πρὸς ἐχθροὺς κίλιπτον κατὰ κράτον.
 Χαίρους λοιπὸν, 'Αλέξανδρε, χαιροὺς ὁ παροικιστῶν.
 Ἔθεν 'Αλέξανδρος λαβὼν τὴν κληρονομίαν ταύτην
 μεγαλοῦν ὑπέσχετο εἰς τὴν Μακεδονίαν·
 εἶρε δὲ τοῦτον πάλιν ἀπὸ τῆν κακίστων·
 920 παρὰ Φιλίππου τοῦ πατρὸς, αὐτὸν δὲ Κλεισπῆραν
 τὴν τοῦ Λυσίου γῆμονα καὶ γάμον ἐκτελοῦσα.
 Τὸν στέφανον δ' 'Αλέξανδρος φορῶν αὐτὸν τῆς νίκης
 εἰσῆλθε πρὸς τὸν Φίλιππον καθήμενον ἐς γάμον
 καὶ λέγει, πατέρα, δέχομαι μοι τὸν στέφανον τῆς νίκης
 925 τὸν ἐκ πολλῶν ἡρώων μου καλοῦς ἔρωι θεύτην
 παρὰ δὲ τοῦ θεοῦ καὶ Φοίβου σεβαστῶν·
 μητέρα δὲ γε τὴν ἑμὴν ἵταν πρὸς ἀνάθεσιν αἴμασιν.
 Φίλιππος αὖτε αὖτον ὀρεῖ ἑλαθε Κλεισπῆραν.
 930 σὺν σοὶ τῷ τότε συνάπτεται καὶ γάμον ἐκτελοῦσθαι.
 Ἐκείνου 'Αλέξανδρος ἐς γάμον τοῦ Φιλίππου.
 Καὶ ταῦτ' εἶπὼν 'Αλέξανδρος, ἀντικρὺς ἀπεκρίθη·
 935 Φίλιππου γελωτοῦσθαι, φοροῦν τὰ μέγα σέβασθαι.
 ἐπρόχου δ' ὁ Φίλιππος τοῦ λόγου 'Αλέξανδρου.
 Ἦν οὖν Ἀσίας συνάπτεται ἔργου τῷ Φίλιππῳ,
 Φίλιππε, πότμον πόλεον δουσία, ἴνυ τελοῦμαι = C. L. 100
 εἰς Κλεισπῆραν ἀδελφῆν σοὶ τῷ μεγίστῳ γάμον,
 940 ἐξ ἧς γήσονται παῖδες σὺ γενεῶσιν ἀνοικιστῶν, C. C. 101 13
 σὺν χαρακτήρῳ φέροντασ καὶ σὺν μορφῇ ἡρώων, C. A. 102 10
 Ἀσίας δ' οὖν 'Αλέξανδρος ἀρξίεται τὸ τάχος,
 ἦν δὲ κατεῖχε τῇ χειρὶ κύβηκα πρὸς Ἀσίαν
 ἀνελθὼν προσέειπε, χροίσας κατὰ προσέφου,
 945 καὶ τούτων αὐτῆς ἀναρῶν καὶ θανατοῦ κακίστων.
 Ὅλα ἔφαρ' 'Αλέξανδρος τῆς ἑρῆς τοῦ Ἀσίου.
 Ὅσπερ ἰδὼν ὁ Φίλιππος ἀνίσταται ἐπιρήρη,
 950 'Αλέξανδρος ἔπεισετο Ἀσίαν ἐς τοὺς γάμον.
 Ἔδωκε κίβηκα ἑκατῶν Φίλιππο τοῦ πατρὸς αὐτοῦ γέλοισιν.
 C.

915
 920
 925
 930
 935
 940
 945
 950

ἐπιρήρησιν μετὰ θυροῦ πλείστον κατ' 'Αλέξανδρου.
 Συμπιπτε δ' αὐτοσ ἀετιλοθεῖ ἐπὶ τῆς κληρονομίης· ἔργῳ τῆς ἀφῆρησιν (C. A. 102 10)
 δε καὶ τὰ γόστα πλεῖστος ἔπεισε παρανοτικῶν. C. L. 101 13
 945 Εἶπε δ' 'Αλέξανδρος αὐτῷ, ἐσπέδου σὺ τὴν Ἀσίαν
 καὶ τὴν ἑθρόπην καταγαῖν καὶ τούτῳ κατασείρησαι,
 σὺν ἡθροῦσθῃ, Φίλιππε, καὶ ἴνυ ἔρωι τὸ εἶρος
 ἀδικῶν ἐξῆρῶσθας ἀνελθὼν φροῦσασθαι·
 950 καὶ ταῦτ' εἶπὼν 'Αλέξανδρος ἀρξήσασθαι τὸ εἶρος
 αὐτοῦ Φιλίππου τοῦ πατρὸς καὶ πάντας τοὺς ἐκείνου
 ἡμισαγεῖς ἵποισιν ἐρημὸν τοὺς περὶ τῆσιν, C. B. C. A. 102 10
 καὶ ἦν ἰδὼν μὲν καὶ Ἀσπίων καὶ Κενταύρων C. A. 102 10
 ἐγγουμένην γάμον τε τοὺς ἐπὶ Περιοῦν.
 Ὅτι μὲν γὰρ ἔφρουσιν ταῦν κλητῶν προσαρῆστας,
 955 τραπέζας πάλιν δ' ἔφρουσιν καθήσασθαι ὡς ὅπλα,
 ἄλλο δ' εἰς τόπουσ σπεινωῖσ τῷ φάσθιν προσεχόρουσιν,
 ὡστε κ' αὐτὸν προσεθεῖσ μίσητον ὀδυσαῖα
 τὸν δουατοῦσ φροῦσασθαι μοχθηρῶσ Πηλοῖσθῃ.
 960 Ἦν ἀδελφῆν Ἀσίου δὲ, ἰομῆν τὴν Κλεισπῆραν
 965 φορῶν ἀπεκατῆσθαισ ἀήμων πολλῷ τάχῃ.
 Ἦν δὲ πατέρα Φίλιππον λαβόντες θυροσφῆροι
 πρὸς τε τὴν κλητῶν τὴν αὐτοῦ κατακλειούσιν ταῦτον,
 κακοῖσ ἐσάτωσ πνόντα τῷ σὺν αὐτοῦ συνάπτεται.
 970 Εἰσάγει δ' οὖν 'Αλέξανδρος ἐς βασιλείουσ ὄμοουσ
 975 Ὀλυμπιάδα τὴν αὐτοῦ μητέρα τῆσ πλείστῃ,
 αὐτῆσ τῶν γάμον ἐκδοῦσ αὐτοῦσ γενεῶσθῆσθαι. C. L. 102
 Μετὰ τῶνσ ἡμέρουσ δὲ πάλιν πρὸς τὸν πατέρα
 980 φῆρεσ μητέρ' 'Αλέξανδρος τὸ τάχος ἀνακτοῦσ.
 ἐπασειδὼν 'Αλέξανδρος, καθίσας προσεφώνεαι,
 985 Ἀδὲν πατέρα Φιλίππου παῖδι καλοῖσ ἐς λόγουσ.
 οὐτοῦσ πατέρα σε καλῶ, Φίλιππε μάλλον, χαιροῦσ·
 990 καὶ γὰρ σὺ βούλει σὺ κατῷ ἐρῶσ προικεῖσθῆσθαι·
 ζήλον λοῦσθιν σὺν ὡς υἱόσ, ἀλλ' ὡσ μωσῆσιν πάντων
 τῶν γενομένην παρὰ σοὶ κακίστων καὶ προσθῆστων
 πρὸς τε τὴν σὺν ἡρόσθῃ, ταῦτων ἔγωγ μητέρα·
 995 εἰ γὰρ κακὸν ἵποισιν 'Αλέξανδρος, εἶπά μοι,
 Ἦν δὲ πατέρα Φίλιππον, C. A. 102 10

945
 950
 955
 960
 965
 970
 975
 980
 985
 990
 995

975 αὐτὸν Ἀσσίαν ἀνελθὼν ἐν μέσῳ τοῦ κλήτους,
 976 ἐπὶ προσαγεμόσαστα λόγους τοῖς ἀποστείλαι·
 977 αὐτὸν δὲ καλῶς ἐπαιήσας ἰπποκράτους ἀφ' ἑταίρου,
 978 εἶπεν τὸ εἶρος κατ' ἑμοῦ, θέλοντι ἐπὶ σφαιροῖσι·
 979 καίτοι μάχην ἀδικηθεὶς παρὰ τῆς ἀνομοσύνης,
 980 μητρὸς ἔρως, ἡθελήσας ἑταίρου προσαλατῆσθαι·
 981 ἄλλοι δὲ πρὸς αὐτὸν γενόμενος, καὶ βέλους,
 982 πῶς αὐτὸν κενεῖν τὴν φύσιν καὶ σὺν αὐτῇ τὸ σῶμα.
 983 Ἐγὼ γὰρ πρὸς τὸν γένουσι πρὸς τὴν ἑμὴν μητέρα
 984 καὶ πίσω ταύτης Ἰλαρὸς σοὶ προσκαταλλήξωται
 985 καὶ συγγνώμῃσιν τὴν αὐτὴν πάντα τὰ τοιαῦτα·
 986 καὶ γὰρ ἑμοῦ πεισθήσεται καλῶς βουλευμένῳ,
 987 εἰ καὶ μὴ βούλησθε πατὴρ αὐτοῦ ἔρως κεκλιθῆσαι·
 988 καὶ ταῦτ' εἰπὼν ἐξέρχεται πρὸς τὴν Ὀλιμπίαδα
 989 καὶ κατ' ἴδιαν προσαλατῶντος κατακλιθεὶς,
 990 εἰ, γλυκυτάτῃ μητέρ μου, κεθεὶς καὶ σκευοκράτες
 991 περὶ τῶν γενομένων σοὶ κατὰ Φιλίππου·
 992 εἰ γὰρ αὐτὸν οὐκ εἴσθενοι τὸ γεροντὸν λυθάνει,
 993 ἀμάρτημα τὸ σοὶ πραχθέν, ἀλλ' Ἰατρὸς σου μάλιστά
 994 ἐστὶν τυχεῖον φανερὸν δεικνύμενος ἐν κόμῳ·
 995 ἀνδρῶν ἀνείπων γὰρ ὡς, ὡς αὐτὸν γινώσκεις, πῆλον.
 996 Ἀρχὴν σπουδῆς κατέλαβε περὶ τὴν κλήσιν τοῦτον
 997 καὶ τοῦτον καταλλήξωται πρὸς τὴν γυναικά
 998 κατέκλιται Ἀλέξανδρος ἐν γυναικὶ τοῦτοια.
 999 ἀνδρὶ καθοπιστάσασθαι, καθὼς ἔστιν ἡ νόμος.
 1000 Εἶπεν δὲ ταῦτ' Ἀλέξανδρος ἔπειτα τῆς μητρίμου
 1001 καὶ σὺν αὐτῇ πρὸς Φιλίππου ἔρχεται τὸν πατέρα,
 1002 λέγων, πῶς πατέρα Φιλίππου, εἴν σοι φωνῶν τοῦτο,
 1003 ὅτι καὶ σὺ τῶν ἑταίρων σου καλῶς προσκαταλατῆσθαι.
 1004 Πάρεστι νῦν ἡ μητέρα μου σοὶ κατασπαζομένη·
 1005 ἦτις παραίχων ἑμὴν αὐτῇ παραδεδωμένη
 1006 εἰσθλῆδεν εὐνοίας πρὸς αὐτὸν συγγνωμοῦσθαι
 1007 τὰ γεροντὰ κατ' αὐτῆς· προσκλίθειτε γοῦν τάχος
 1008 ἀλλήλους καὶ συγχώρητε· αἰσχρὸν γὰρ ὡς ὑπάραται
 1009 βλεπεῖν ἄλλοι Ἀλέξανδρον τὸν ἐξ ἑμῶν τεχθέντα
 1010 ἑμῶν τοιαῦτα φίλων καλῶς ἀποκατακλιθεὶς.

Αὐτὸν δὲ πρὸς τὸν ἑταίρου ἐπὶ τὸ σῶμα.
 Αὐτὸν δὲ πρὸς τὸν ἑταίρου ἐπὶ τὸ σῶμα ἑμῶν τῆς φύσεως ἀμάρτητος

1010 Ὅστωις εἰπὼν ἀπέλαξε τοὺς ἀμφοτέρους τοῦτον·
 1011 καὶ τὴν λατῶν Ἀλέξανδρος παρὰ τῶν Μακεδόνων
 1012 ἀριστοῦς θαυμαζόμενος καὶ μάλιστα ὡς ἀνδρείου.
 1013 Τὴν κλήσιν τοῦ Ἀσίου δὲ πάντως παρασιτοῦται
 1014 οἱ καὶ πῶς ἐταίρους καὶ γὰρ οὐκ ἐκτελούντες,
 1015 μὴ κλήσιν ἐκεῖ λέγεσθαι ταύτην τὴν τοῦ Ἀσίου,
 1016 μὴ γὰρ οὐκ ἴδωσι λέγεσθαι ὡς ἀπὸ τοῦ Ἀσίου.
 1017 Ἦν δ' ἴδων τι καὶ πόλις τις Μαθίων κλεινομένη, οἱ δὲ
 1018 ἀποστατοῦσα τῆς αὐτοῦ Φιλίππου βασιλείας.
 1019 Ἐπεμψέν οὖν Ἀλέξανδρον μετὰ τῶν στρατομαχῶν
 1020 ταύτην προσαγγελλόμενος κατὰ ἐξολοθρευτῶν
 1021 ὅς καὶ παραγενομένος τάχιστα πρὸς τὴν πόλιν
 1022 ἐν λόγους ῥήσας ἔπειτα τοὺς ἔδου ὑπακούειν
 1023 καὶ μήτε μηχανήσασθαι, μήτε δουρατῶν τρώσει.
 1024 Ἐπιστραφέντος τοιαυτοῦ ὅστος ἐξ τοῦ πολέμου
 1025 ἡ Μαθίων κλεινομένη πρώτη ἀποστατοῦσα.
 1026 καὶ πρὸς τὴν πόλιν εἰσελθὼν εὖρεν ἄνδρας ἰσότητος,
 1027 ἡ Ἦσαν ὑπερόπτες ἄγγελοι τοῖς φόροις τοῦ Δαρείου,
 1028 βαρβαρικῶν τὴν στολήμῳ πάντας ἐνδοκίμωνος
 1029 καὶ κατὰ πρόσωπον αὐτῷ Φιλίππου προσκλινοῦσας.
 1030 Ἀλέξανδρος δ' ἔβραζε, εἰπὼς εἰσὶν οἱ πρόβατοι·
 1031 οἱ δὲ πρὸς τοῦτον ἔρχασθαι, καταράται τοῦ Δαρείου.
 1032 καὶ πάλιν ὅστος πρὸς αὐτοῦ, καὶ τί εἰς φρονι, εἰστέτις·
 1033 οἱ δ' ἀπατηθέντες ἡμεῖς ἀντήρσησιν, ἐπὶ τὸν φόρον
 1034 τοῦ δουρατῶντος παρ' ἡμῶν κατ' ἔτος τοῖς συνθήματι·
 1035 ἡμεμθεντες δὲ παρὰ ταῦς· οἱ δὲ καὶ πάλιν εἶπουν·
 1036 εἰς βασιλείας τῶν Περσῶν τοῦ δουρατῶντος,
 1037 ἔνεκεν τῶν οὐκ ἠμεῖς τοῦ φόρου ἀπατεῖτε·
 1038 οἱ δὲ προσκατακλιθεῖν, εὐχόμενος τῆς γῆς ἡλίου,
 1039 ὡς γροισίους ἐκείνῳ λαβδίνου κατ' ἔτος
 1040 ἀπὸ λατῶν πρὸς εἰκοσὶν ἕνα κατ' ἕνα τῶντων·
 1041 Ἀπέπεμψεν Ἀλέξανδρος τοὺς κληθέντας κατ' αἰσχύνῃς
 1042 Ἀλέξανδρος πάλιν αὐτοῦ, ἡμῶν οἱ θεοὶ πάντες
 1043 Ἀρκετοῦς ἐπιπέσειεν Ἀλέξανδρος τοῖς πρόβατοις.

ὡς ἡμῶν ἀπὸ τῶν τῶντων· οἱ δὲ εἰς τὴν ἐξολοθρευτῶν· ἡμεῖς οὖν τὸν μετὰ ταῦτον
 οἱ κληθέντες εἰστέτις.

Χ *αὐτὸς ἔσται κ. ε. ἰσχυρὸς*
αὐτὸς ἔσται κ. ε. ἰσχυρὸς
αὐτὸς ἔσται κ. ε. ἰσχυρὸς

ἡ ἐπιτομή

ὡς διαρεῖν πᾶσαν ἡνίκα τοὺς ἀσπὸς ἐν τῷ κόσμῳ
αὐτὰ προσδιορίζονται, καὶ πῶς ἡρεῖς ἀδελφεὺς
θεῶν μεγίστων διαρεῖν κατὰς προσκαυαίετε,
1045 Ἰσχυροὺς προσλαμβάνοντες ὡς τὰ προρηθέντα;
ὅς δίκαιον τὸν Φίλιππον βαρβάρους ἐροῦντες,
μῆλλον οὐδ' ὑποτάσσασθαι δουλείᾳ τῶν βαρβάρων.

ἡ ἐπιτομή

Καὶ ταυτ' εἰπόν Ἀλέξανδρος εἶπεν αὐτοῖς βαρβάρους,
προρείθετε καὶ ἰάσθε τῶν βασιλείᾳ δυνάεω,
ὅτι φησὶν Ἀλέξανδρος, ὁ παῖς Φιλίππου, κ. ε. 292

ἡ ἐπιτομή

1050 μὴ ἔχων Φίλιππος οὐδὲν ἰδίον σοι καὶ φόρους,
οὐδὲν οὐδὲν ἐγέννησεν οὐδὲν, Ἀλέξανδρον τὸν κλησεί,
φόρους ἰσχυρῶν οὐδὲν δώσει σοι, ἀλλὰ καὶ φόρους πάντας
οὐδὲν παρ' αὐτοῦ κληρονομᾷς πρότερον κατὰ νόμον,
πάντας ἔγω προσέβουαι παρὸν πρὸς τὴν Πελοπόννησον.

ἡ ἐπιτομή

1055 Οὕτως εἰπὼν ἐπέστηεν ἀποστόλους αὐτοῦς πρέσβεις,
μηδ' ἀξιώσας γράμματα βασιλεῖ βασιλείᾳ.

ἡ ἐπιτομή

Ἐγραψεν οὐδὲν ὁ Φίλιππος ἐπὶ τε τῆ φρονήσεως,
τοῖς ἀποκρίσασιν αὐτοῦ, συνάσει τε τῶν λόγων.

ἡ ἐπιτομή

Πᾶν ἑτέρας πόλεως θρασυῶν ἀποστατωθῶσας,
Ἀλέξανδρος μετὰ πολλῆς δυνάμεως ἀπέβη
καὶ μάχην στήσας κατ' αὐτῆς κατέστρεψεν εἰς τέλος.

ἡ ἐπιτομή

Ἦν δὲ τις Θεσσαλονικεὺς πλοῦτος ἀπὸν σφόδρα,
κυλιός, θαυμασιώτατος, τῆ κλησεί Πανναωνίας,
περίθοξος, περιφανής, σπῶν δύναντο μεγάλῃ.

ἡ ἐπιτομή

1065 Ὀλυμπιάδος οὐδὲν αὐτὸς κρήσθη τῆς καλλίστης,
δοσε καὶ πέμφας πρὸς αὐτὴν τοὺς δυναμένους πείσαι
Φίλιππον καταλείψασιν καθ' ἃν λαρεθῆναι,
οὐδὲν κατέπεισεν αὐτῆν ἔθεν καὶ πρὸς μυρία

ἡ ἐπιτομή

α) Ἐρωτὰ τὸν θεοῦσαν βλήθω τὸν Πανναωνίαν.
β) Πανναωνίας ἐρεπῶν ἐβόλοισι φουδαίου

ἡ ἐπιτομή

γ) Ὁ Πανναωνίας θανατοῖ τὸν Φίλιππον ἐν δόλῳ.

ἡ ἐπιτομή

1070 τὸν βασιλεῖ Φίλιππον καὶ ταύτην καθαρισίαι.
Ὁ δ' εἶδε τὸν Ἀλέξανδρον ἐλθόντα πρὸς τὴν πόλιν
τὴν προρηθείσαν τῶν θρασυῶν μετὰ τὸν στρατοπέδου,
ἰσπευδεν, ἠγωνίζετο κατὰς ὁ Πανναωνίας

ἡ ἐπιτομή

δ) Ἐρωτὰ τὸν θεοῦσαν βλήθω τὸν Πανναωνίαν.
ε) Πανναωνίας ἐρεπῶν ἐβόλοισι φουδαίου

ἡ ἐπιτομή

δόλῳ τοῦ κτεῖναι Φίλιππον ἀπὸτος Ἀλεξάνδρου.
1075 Ἦν δ' ἰκαλιός ὁ Φίλιππος θυμηλικὸν ἀγῶνα
μὴ γινῶς ἐνέδραον τὴν αὐτοῦ, κακίαιον ἐπιβουλιῶν

ὅς πρὸς τὸ σταθῶν κέρων ἔρεπτον Πανναωνίας
ἐρηγῆρας ἐπεισέχρηται μὴ γινῶτος τοῦ Φιλίππου,
σημαίοντος ἔχων ἰσχυροῦς ἀνδρας πολλοὺς ἐνόστιους,

1080 βουλημένος τὸν Φίλιππον φουδαῖον μετὰ ἔξουσιος.
ὅς καὶ τὴν λόγγην τάστα κατὰ πλευρῶς Φιλίππου
προσαποστότους εὐκαίρῃ, καὶ μέγα πλῆξας τοῦτον
τὸ τέλος οὐκ ἀνηγοῦσ' γίνεται δι' θροῦς μέγας
καὶ ταραχῆ καὶ στήχους καὶ φόβος ἐν θεάτρον.

α) Κατὰ πλευρῶς ἀλόγγου Φιλίππου Πανναωνίας.

1085 Ὁ Πανναωνίας οὐδὲν ἰδῶν τάχος ἐν ἀνακτόροις
β) Κατὰ πλευρῶς Ἀλεξάνδρου βάλει τὸν Πανναωνίαν
σφόδρα κτερεβόλοισι λαβῆν Ὀλυμπιάδα.

Αὐτῆ δ' ἡμῶς Ἀλέξανδρος ἔργεται κατὰ τὴν ἔχην
κεκρηφῶν συνήρα τε παυτὶ τῶν στρατοπέδῳ.
ὅστις μεγίστην ταραχὴν κέρων καρὶ τὴν πόλιν

1090 κρήατα θέλων τῶν μαθεῖν, καὶ γινῶς ὡς Πανναωνίας
ἐφόδεσε τὸν Φίλιππον καὶ πρὸς τοῖς ἀνακτόροις
ἔβη λαβῆν βουλημένους ἀμύσθηρα τὴν τοῦτον,
ἐπέσει τάχος ἔδραμε ἔχων ἐνόστιους ἀνδρας,
καὶ Πανναωνίαν ἔρεπῶν αὐτῶν Ὀλυμπιάδα

1095 ἀρπάζοντα, μὴ θέλουσαν, καὶ συμπλακίοντα ταύτην,
ἠθέλησεν Ἀλέξανδρος, ἦν θεοῦσαν λόγγην.
ἐκρίατε, ῥῆσαι κατ' αὐτὸν κακίον Πανναωνίαν,
ἀλλ' ἐρηγῆθη μέποτε καὶ τὴν μητέρα πλῆξῃ.

Ὀλυμπιάς δ' εἶπεν αὐτῶν, εἶθε τοῦτον μετὰ λόγγην
1100 ἔροι γὰρ ἄριστον βοσθεῖ, κατὸς ὁ σός, ὃ τέκνον.
Πλῆξας οὐδὲν τοῦτον ἰσχυροῦς ἐπὸςτιγας μετὰ λόγγην,
θαύατον παραλίπῳ ἐπήγαγον αὐτόν.

Μαθῶν οὐδὲν ὡς ὁ Φίλιππος ἔρεπῶν ἀπὸν ὑπάρχει,
ἔδραμε τάχος πρὸς αὐτὸν φήσας; εἴ βούλῃ πάτερ;

1105 Ὁ δὲ ἀδὲς ἐπερωτῶσεν, εἰ βούλῃ Πανναωνίας.
Ὁ δὲ γερονότος τάστα, τὸ ἔξουσιος ἀπὸ χείρας

ἡ ἐπιτομή

ἡ ἐπιτομή

ἡ ἐπιτομή

ἡ ἐπιτομή

ἡ ἐπιτομή

ἡ ἐπιτομή

ἡ ἐπιτομή

ἡ ἐπιτομή

'Αλέξανδρος λαβὼν εὐθὺς ἔβηκεν εἰς τὴν χεῖρα
 Φιλίππου τούτου τοῦ πατρὸς· ὅστις τὴν χεῖρα ταύτην
 ἐνισχυμένως στερεῶς ἔχρει ταῖς 'Αλεξάνδρου
 1110 πικρῶς κατασφάρισε ὅστις τὸν Πασσαῖον,
 εἰπὼν πρὸς τὸν 'Αλέξανδρον, ὅτι οὐκ περιλήθηται,
 εἰ γὰρ καὶ θύσῃται φωνηθεὶς παρὰ τοῦ Πασσαίου,
 ἀλλ' ἐκτελέσῃ παρὰ σοῦ, φωνήσας τὸν ἑθρὸν σου
 ἰσχυρῶς χρεοῖ. *Ἰσχυρῶς* αὐτὸς καὶ θύσῃται ὡς λοιπὸν αὐτοῦ.

57. Πικρῶς κατασφάρισε Φίλιππος Πασσαίον.

1115 θὰς γὰρ Ἄρμων ἔρχεν ὁ μέγας τῆ μητρὶ σου:
 ἔχεις υἱὸν κατὰ γαστρός, ὅστις ἐκτελέσῃ σου,
 τοῦ δὲ πατρὸς τὸν φωνητῆν Φίλιππον κατασφάριξε.
 Ὅστις εἶπεν ὁ Φίλιππος ἔξῃ-πυεωσεν αὐτίκα.

1120 Τοῦ Πασσαίου φίλος δὲ, πάντας ἑθρῶς Φιλίππου,
 ἀνέχοντι 'Αλέξανδρος ἔχει συγκήσας τούτους.
 θάπτεται γὰρ βασιλεὺς ὁ Φίλιππος ἑυδῶς,
 πολλὰ θρηνησας γυναικὶς Ὀλυμπιάδος τούτου,
 Μακεδονίας ὄλης τε μεγάλης συμπεποιθήσας.

58. Βασιλεὺς ὁ Φίλιππος θάπτεται πρὸς Ἑλλάδα.

Ἐθνήτων πάντων δὲ λοιπῶν εἰς τὴν ταχὴν Φιλίππου,

61. 'Αλέξανδρος ἀνέρχεται πρὸς Μακεδονία ταῖα.

1125 'Αλέξανδρος ἀνέρχεται πρὸς ἀνδρόνιτα μέγαν
 αὐτοῦ Φιλίππου τοῦ πατρὸς· ὃς καὶ βοηθῶν μέγα
 εἶπεν· εἰὼ παῖδες τῶν Ἑλλήων καὶ Μακεδόνων πάντων,
 τῶν Ἑπείλων Θεταλῶν καὶ τῶν Ἀργυρουσίων, Ἐπειοῦ
 Θυβαίων, Κορνηθίων τε καὶ Λοκιδαιμόνων.

1130 τῶν Ἀθηναίων καὶ λοιπῶν Ἑλλήων τῆς Ἑλλάδος,
 προσέειθε μοι καλλίστα πάσι βουλευόμενῶν·
 τοῖς 'Αλεξάνδρου πείσθητε λόγους, στρατιώται·
 αὐτῶς ἔμοι πιστεύσατε κατὰ βαρβάρων πάντες.
 Καλῶς ἐπιστρατεύσομαι, ἢ 'Αλεξανδροῦθεν

1135 αὐτῆς δουλείας τῶν Περσῶν καὶ καταδουλοστίας,
 καὶ μὴ, πρὸς πάσης ἀριστοῦ πάντας Ἑλλήας ὄντας, ἢ
 κακῶς καταδουλοῦμαι βαρβάρους ἀναρχούς· ἢ.

ὄντως εἶπεν Ἀλέξανδρος καλῶς καὶ συμβουλεύσας
 πάντας τοὺς ἐν ταῖς πόλεσιν ἐκείνησιν ἄρχοντας.
 1140 ὅστις ἀπαντες αὐτοῖ συμβουλεύσθητες υἱὸν
 εἰς Μακεδῶνα ἔρχονται χάριον αἰτιολοῦντες,
 ὡς εἶπεν τὸς ἀπὸ φωνῆς κηρύττωντες θεοῦ ἰσχυρῶς.

75 Ἐπίει καὶ τοῖς γυναικῶν Ἀλεξάνδρου εἰς ἄρχην.

'Ανοίξας οὖν Ἀλέξανδρος πατρὸς τὰς ἀποθήκας
 τοῖς υἱοῖς ἐδωρῶσαντο πάντας τὰς παροσπίδας.

1145 Φιλίππου δ' ἐπιτραπιστάς πάντας προσηλαίετο
 λέγων αὐτοῖς· ἐπιτραπιστότερον, ἀλλοίωι δὲ πρὸς ὅλην,
 ἤμεις θεσπίται, γεραιοὶ πρὸς μίσην ἀφρονῶμεναι,
 πορρήσας πάντας ἀπέδωσαν τὴν χάριον τῶν Ἑλλήνων.
 ὅστις πρὸς Ἀλέξανδρον ἔρχουσι· εἰς γυναικῶν,
 1150 ἤμεις συστρατεύσομεν Φίλιππον τῆ πατρὶ σου,
 φέροντες σῶμα σθεναρὸν ἐν πάσι τοῖς πολέμοις·
 εἰς τῆρας καταστῆσαντες ἰσχυρῶς κακῶς κηρύττωντες·
 ἀπὸ καὶ παρατούμεθα τὴν ἐπὶ σοὶ στρατείαν,
 ὡς μὴ δυνάμενοι καλῶς πάειν πρὸς ἀντιπάλους.

1155 Ὁ δ' ἀδὸς ἀπεκρίθη, ἐπὶ ἄλλοις ὄντις στρατεύοις
 εἰ καὶ τὸ σῶμα γεραιῶν τυγχάνετε τῆ γρόνθι,
 (πολὴ γὰρ τῆς νεότητος τὸ τῆρας κατοχήσι)
 πολλὰς ἔχεται γὰρ ὅσα πρὸς μίσην γὰρ,
 αὐτῆ τοῦ σώματος διατῆ θαρραῦσα καὶ τραπέσια,
 1160 ὡς ἀμφοῦσα συμβουλιῶν, ἀπάλυτον τὸ πάρος, καὶ
 Ὁ δὲ πρᾶξις τῆς κατὰ τὸν πῦλον μακρότερον
 πράττει καλῶς βόηθους πάντας κωδίνου υἱούς.
 Τρεῖς οὖν συστρατεύσατε πάσι τοῖς Μακεδῶσι
 οὐχ ὡς ἀντιπαρασώμενοι ὄχη καὶ πολέμοις,

1165 ἀλλὰ φρονίμως μάχεσθαι προτρέποντες τοῖς υἱοῖς·
 ἢ γὰρ βοηθεῖα διττῶς παρ' ἀμφοτέρων πτελεῖ
 σῶσαι δ' αὐτὸ στρατιώτων ἢ γυνῶς σὺν ἰσχυρῶν
 μὴ ὄσας γὰρ τῆς γυνῶσεως ἡμῶν καὶ τῆς ἰσχυρῶς . . .

1170 κατασπείζων υἱὸς πολλῶν, ἰσχυρῶν καὶ τρεῖρας.

1175 Ἄρχη καλλίτερη ἰσχυρῶν βίαιε τῶν Ἀλεξάνδρου.

1180 κατὰ σπείζων υἱὸς πολλῶν, ἰσχυρῶν καὶ τρεῖρας.

of Phil. M. c. 10

e. 25.

1125

e. 24

καὶ ἔχει καὶ ἄλλο ἀπὸ τῆς
 ἡ δ' ἂν, ἢ τὸ πῦλον εἰς τὸν πῦλον
 καὶ τὸ πῦλον εἰς τὸν πῦλον

ὅτι ?

τὸ πῦλον εἰς τὸν πῦλον
 ἢ τὸ πῦλον εἰς τὸν πῦλον

καὶ τὸ πῦλον εἰς τὸν πῦλον
 καὶ τὸ πῦλον εἰς τὸν πῦλον

τὸ πῦλον εἰς τὸν πῦλον
 καὶ τὸ πῦλον εἰς τὸν πῦλον

καὶ τὸ πῦλον εἰς τὸν πῦλον
 καὶ τὸ πῦλον εἰς τὸν πῦλον

καὶ τὸ πῦλον εἰς τὸν πῦλον
 καὶ τὸ πῦλον εἰς τὸν πῦλον

καὶ τὸ πῦλον εἰς τὸν πῦλον
 καὶ τὸ πῦλον εἰς τὸν πῦλον

1180 κατὰ σπείζων υἱὸς πολλῶν, ἰσχυρῶν καὶ τρεῖρας.

Ος και προστάειν εὐδὴς τὰ πλεῖστα στρατευομένων
 ἐν ταῖς ναυσὶ ἐπιτρέχουσι μὲθ' ὅπλων καὶ λυγίρων.
 Πρὸς ταῖς τρέμας οὖν αὐτὸς ἐβόησεν οὖν Μακεδόσι
 καὶ μυριάδας τάλακα πέντε λαθῶν χροσίου.

1175 ὡς λίαν ἄσπερον αὐτὸς εἰς μάχην καὶ πόλεμον.

Πᾶσαν οὖν θράξην διελέθη, οὕσαν ὑποκεκρίμην
 αὐτῷ Φίλιππῳ τῷ πατρὶ καὶ καταδουλοκρίμην,
 ἠέκων ἑαυτὸς τοὺς προσκρῖναι λόγους.

Ἦδεν καὶ πρὸς τὴν Βόζαντος πόλιν κατασκευάσας
 καὶ στήσας τόπων ἐν αὐτῇ καὶ πάντας στρατηγούς,
 στρατῆρην ἐκέλευεν αὐτὸν ἔνθεν ἀντιπεράσας

καὶ τῷ στρατῷ νεῖρας χροσὸν ἄτακτος Ἰνδουάντιδος,
 χροσάσπειον ἀνόρησι τὸν τόπον ἀπὸ τοῦτου.

Εἶθ' οὕτως πρὸς Ἐλλήσποντον καταλίπων τὰς νῆας

1185 ἐκ τῆς Εὐρώπης ἔρχεται πρὸς χώραν τῆς Ἀσίας,

καὶ ὄρου πῆξας ἐν αὐτῇ ἀριστερῆν προστάξει. εἰ
 Ἐκείθεν δὲ παραλαβὴν πάντας τοὺς ἐπιλέκτους

τῷ ποταμῷ τῷ Γρανικῷ τόξῃ προσεβάναι,
 ὅν τετα καταφύλιτον σαράσων τοῦ λαοῦ.

1190 Μάχη οὖν ἐκατέρωθεν μαχητῆς γενουθήσ,

ἐπέτασεν Ἀλέξανδρος καὶ λαογραφουθήσας
 αὐτῶς σαράσων τῶν Περσῶν, πρὸς τὴν Ὀρμυτιάδα
 καὶ πρὸς Ἀθήνας ἔστιλε τὰ σκῆλα τὴν βαρβάρων.

Ἔδοξε γὰρ αὐτῷ καλὴν τὴν παραδολοασίαν

1195 κωλυνοτάτῃ πρότερον. Ὦδεν τὴν Ἰωνίαν,

Καρίαν προσεκρήσατο, μὲθ' ἧς καὶ τὴν Λυδίαν
 καὶ τοὺς ἐν Σάρδει θησαυροὺς ἔλαβε πλείστους ὄντας.
 Εἶθ' οὕτως ἄλλας ἔλαβε πόλεις τῆν τε Φρυγίαν

75. Πῆθε καὶ πρὸς τὴν Βόζαντος Ἀλέξανδρος τὴν πόλιν.
 Χροσὸν πρὸς τὴν χροσάσπειον Ἀλέξανδρος προσέειπε

Ἀσπίαν Παμφυλίαν τε καὶ τὰς ἐκείνη χώρας.

76. Ὡς εὐτυχῆς Ἀλέξανδρος θάλασσαν κατακρήσθ. 47 κ.

1200 Ἐν οἷς καὶ τὴν παραλίαν γέροντες Ἀλεξάνδρῳ

μὲ ἔχον οὕτως νῆας οὖν πέρασεν ὁρησθῆναι,
 v. 1176. W. ἀσπεροκρίμην. — v. 1200. W. καίτοι.

μῆκος ὑπενεχώρησαν, ὡς φασί, τῆς θαλάσσης,
 καὶ πᾶσα δοῦμας παρ' αὐτὸν διέλθον ἀκωλύτως.

c. 29. Αἱ γὰρ δυνάμεις τῶν πλοίων καὶ πάντων τῶν πλοίων.

1205 μακροτέρῃ ἡμῶν ἄπασιν ἴδεν ἀντιπεράσας
 εἰς Ἄνατολιν ἔρχεται καὶ τὸν πλοίων ἐλθόντων,
 ἀπῆλθεν ἐν τοῖς μέρουσιν αὐτῶν ἀσπεροκρίμην,
 καὶ τοὺς ἐκείνη στρατηγούς πρᾶττες καλῶς ἐπέταξας
 εἰς Σικελίαν ἐκαστῷ μετὰ τῶν στρατευομένων.

1210 καθυποτάξας δὲ τοὺς αὐτῷ προσεπαθούοντας,

ἦλθε τὸ τόξον ἐν αὐτῇ τῆς Ἰταλίας χώρα.

77. Ὡς δὲ Ῥωμαῖον στρατηγὸν πέμποσι δὴ Μάρκον
 ἐπιπέλιον στρατηγὸν τοῦ τοῦ Καπετωλίου

στίφροντα φίροντα δὸς ἐκ λίθων καὶ μαργάρων.

1215 λέγοντες πρὸς Ἀλέξανδρον, νῆμας χροσὸν στεφάνῳ
 σὴν δεῖας κάρων στίφροντα ὡς μίγαν βασιλεία,
 αὐτὰς ἑτάσων ἑκατὸν ἔχοντα τοῦ χροσίου.

78. Φαλαῖα χροσὸν στίφροντα ἀποδίδον Ἀλεξάνδρῳ.

• Καταδεξάμενος δ' αὐτῶν τὰ δῶρα καὶ τοὺς λόγους

79. Ἐκείνην Ἀλέξανδρον καὶ οὐκ ἀποδέχεται.

αὐτοὺς προσεπηγγεῖλατο τῶν καὶ δόξων νεῖρας.

1220 λαβὴν οὖν τόξου παρ' αὐτῶν γέμονας στρατιώτας,
 οὐκ ἔλαβε τὸν χροσάσπειον τοῦ χροσίου, ἢ Ἀλεξάνδρῳ

79. ἔλας ναῦσιν ἐπέτασεν εἰς Ἀρρεθρὸν τὴν χώραν.

80. Ἐλαυν δὲ καὶ πλείονα στρατῶν Ἰταλὸν δόσαναι,
 εἰ μὲ σπῆστων πόλεμον ὅσῃ Κερκεθονίους.

1225 Τῷ δ' Ἀλεξάνδρῳ στρατηγῷ πάντας τῶν Ἀρραίων
 τοῦδ' προσεαπειθήσαντες ἐπέτασεν ἐκείνησιν
 τοῦτον τῆς πόλεως αὐτῶν, μάλιστα Κερκεθονίους.

81. Τῆς ἀθροασίας οὖν αὐτὸς τούτων καταγείλασας
 καὶ κατακρήσας, ἀνέκρησεν: εἰ μὲ φανήτε κρείττους,

1230 τοὺς κρείττους τελέσθητε φρόσους, προσδουλοκρίμηντες.

Ἐκείθεν πάλιν οὖν αὐτὸς σπῆσθας ἀνακρήσας,
 ἀρδύων ὁρησθῆναι οὖν πᾶσιν τῇ δυνάμει,

82. πρὸς χώραν Ἀρραίων ἀνέκρησεν τὸ τόξον:
 εἶθ' οὕτως ταῖς ναυσὶ βαλὼν πάντας αὐτοῦ δοῦμας

= B. 2 v.

180

180

180

390

c. 29.

1210

c. 30.

1210

Ανακρήσας

2 αὐτῶν 3

2 αὐτῶν 3

2 αὐτῶν 3

2 αὐτῶν 3

2 αὐτῶν 3

2 αὐτῶν 3

2 αὐτῶν 3

2 αὐτῶν 3

2 αὐτῶν 3

2 αὐτῶν 3

2 αὐτῶν 3

2 αὐτῶν 3

2 αὐτῶν 3

2 αὐτῶν 3

2 αὐτῶν 3

2 αὐτῶν 3

2 αὐτῶν 3

2 αὐτῶν 3

2 αὐτῶν 3

2 αὐτῶν 3

2 αὐτῶν 3

2 αὐτῶν 3

2 αὐτῶν 3

2 αὐτῶν 3

1235 ἐκλείπουν ἀναπαύειν πρὸς τὴν Φωαίδα νῆσον ^{ἐπὶ τῆς Ἰσθμῆς}
καὶ περιμένειν ἀπαντὰς 'Αλεξάνδρου ἐκείσε.

1236 Τὴν Ἀρμυαία δ' 'Αλεξάνδρος θύσας ἐκταλάσας,
^{καθ' ἑαυτὴν} καθοπερνήσθη τῆς μετρώς, ὡς προσηγορίας τούτου,
Ἰρμιον σοῦ γίγνου πατρὸς ὁ συγγενεῖός μου.

1240 Ὅθεν καὶ προσευζόμενος Ἰρμιον προσηγορεύει:
Ἐγὼ ἄρα κατ' ἀλέθειαν Ἰορμπίος μου μήτηρ
εἶπαυ ἐξ σοῦ σπαρῆναί με, σὺ χορηγόματός μου.
Ὁρᾷ γούν οὕτως ἐν οὐκίᾳ κατ' ἄπυου τὴν μετέρα ^{ἡ δὲ}
μετ' Ἰρμιονος αὐτοῦ θεοῦ τούτου περιπλοκίοντα, ^{ἡ δὲ}

1245 'Αλέξανδρε, δὲ λέγοντα, ἐγὼνός ἐγὼς τυχάνου.
Ὅστις οὖν τόγισι' ἀναστὰς καὶ τοῖς αὐτοῦ σαυράσας

76 Ὀρεθ θεῖον μαχόμεντα καὶ σὺς καλὸν σμυλον.

ἀπαντα ταῦτα προσεπίων καὶ γρούς ἐξ τούτου μάλλον

77 Ἰρμιον τὴν 'Αλεξάνδρου τούτου προσελε κτίσις

ὡς εἶναι τὴν ἐνέργητον αὐτοῦ χορημῶν καλλίστην,
τίμενος Ἰρμιονος θεοῦ χορημῶν κατακλιπτε, τὴν εὐανειν ἀναμύνηται ^{ἡ δὲ}
1250 γράφας πρὸς θάλα τὴν αὐτοῦ, ἐγὼνός ἴδωτο ταῦτα ^{ἡ δὲ}
λεθόνος Ἰρμιονος θεοῦ τοῦ κατὰ μου μαχίονος
καὶ πάλιν οὖν 'Αλεξάνδρος τὸν Ἰρμιον προσελεπεν

1255 λαβέσθαι παρ' αὐτοῦ χορημῶν, ὅπως μετὰ τὴν πάλιν
κτίσι καλῶ ἀειμυζοτον εἰς ἀναγα τὸ τούτου.

1260 Ἐν τοῖς ἄνωγας πάλιν γούν 'Αλεξάνδρος κτελεῖα
τὸν Ἰρμιον θεῖον αὐτὸν ἐν γρησῶ τῆ ζωίτη,
φοροῦντα καὶ χρολεμῶν ἐν τοῖς προσηγορίας τούτου, ἐγὼνός ἐγὼς

ἀνασθεν καθοπερνήσθη τῆς κλίνας 'Αλεξάνδρου
πλήσιον ἐν τῇ κεφαλῇ καὶ φάσασατα ταύδα:

1265 Ἐ Μακεδόν 'Αλέξανδρε, θεῖος λεθόνος Ἰρμιον
ἐγὼνός προσεγορεύου σοι μέγας ὁ μαχίονος,
ἀν ἀρχαίως βυβλά σὺ ἐσθῆς τοῖς αἰσῶν,
πάλιν ἐπίσμενον αὐτὸς κτίσε πρὸς Προπητίδα,

1270 πρὸς τὴν Προπητίδος θεῖος μέγας αὐτὸς προσείστη, σὺ δὲ
ὡς χορημῶν καθῆσθαι πάλιν τοῖς πανταίσι,
ἐλάσων τὸν ἀτέρμονα πόρμον αὐτοῦ θανάτου.

78 Ἰρμιον ἐν ζωίτη γρησῶ ἀσθῆτα τούτου κτίσι.

79 Ἰρμιον ἐν ζωίτη γρησῶ ἀσθῆτα τούτου κτίσι.

80 Ἰρμιον ἐν ζωίτη γρησῶ ἀσθῆτα τούτου κτίσι.

81 Ἰρμιον ἐν ζωίτη γρησῶ ἀσθῆτα τούτου κτίσι.

82 Ἰρμιον ἐν ζωίτη γρησῶ ἀσθῆτα τούτου κτίσι.

Μαθὼν δὲ τούτου τὸν χορημῶν 'Αλεξάνδρος ἐξῆτι

72 Παράτουν ἀπέλασε τὸ βίλος ὁ τούτου.

73 ὄθεν παθεῖν πάλιν θηλοῖ τὴν Προπητίδα νῆσον,
καὶ τὴς ὁ προκαθήμενος θεῖος αὐτῆ τυχάνει

1270 ὄς δ' ἀναξίτη τῶν παθεῖν, πάλιν θεοῦ σπυθῆσας
Ἰρμιον τούτου τῶν πατρὸς μετὰ τὸν στρατευμένον

καὶ πάλιν ἀρχοῦσα αὐτοῦ, πορείαν ἵποσιτο
ἐν κλίμα γρησῶν τε περὶ λεθόνος.

1275 Τούτου περιπατοῦτος δ' οὖν ἔλαρος ταυροπότη
προσεκατηχῆσασα ποδὴν ἀπυου ἴσση τούτου

74 Ἰρμιον ἰδὼν 'Αλέξανδρος ἐγὼνους τούτου,
ὅπως τὸ βίλος κατ' αὐτῆς ἐσθῆσας ἐπιρρήθη.

1280 Ἐκείσε δ' ἀναμύνησας 'Αλεξάνδρος προσελεπεν:
Ἰρμιον, σὺ παρόντων ἀπέρροφας τὸ βίλος.

1285 Ὅθεν καὶ Παράτουνος ὁ τόπος ἐπεκλήθη
'Αλέξανδρος τὸ τόγος οὖν κτίσις ἐκείσε πάλιν

καὶ κατοικήσας ἐν αὐτῇ γυναικίονος ἀνδρος,
Παράτουνος ἐκείσε τὴν πάλιν καὶ τὸν τόπον.

1290 Ἐτ' ὅστις εἰς τὸ γρησῶν μετῆται κατῆλθεν,
ὄς καὶ μαθὼν τυχάνει παρὰ τὸν Ἰρμιονος

1295 εἶναι βογιῶν ὄσπερος ἐκείσε καὶ τὸν τόγος,
ἔκείσε Παράτουνος κτίσις τὴν πάλιν οὕτως.

1300 ὄσπερ θεοῦ τ' ὄσπερθε θύσας ἀναπλήσων,
ὄσπερθε οὖν αὐτὸς πάλιν προσεπίων,

καὶ προσελεθὼν ἐπὶ τὴν πεδὴν, ἐπ' ἑδάρους
1305 μήτμονος βίλεις χορημῶν πρὸς ἀπυου ἐκείτου,
καρμῶν δὲ ἀναμύνησων δάδετα θεομασίως.

1310 Κάρμα δ' οὖν ἀνομοῖζοντο Στράβου, Φανίτη,
Ἐθρῶτος, Ἐθρῶτος αὐτῆ, Ρακώτης οὖν Ἐπαινή,

1315 Κραμπίτης, Ἰδοῦσας, Ἰρμιῶν ἡ μετῆται,
ἡ Νεφελίτης, Πηλασῶς, καὶ οὖν αὐτῆ θεοργίτη

1320 μετρητοῖς δ' ἐγὼνους τὸν ἄλλον ἢ Ρακώτης,
ἔχον οὖν αὐτὰ ποταμῶν αἰ προρηθῆσας κάρμα

1325 μεγάλους, κατοχόμενος εἰς θάλασσαν τὸ βέδου,
μετρημένους δάδετα, καλοπληθῆσους πάλιν,

1330 καλοπληθῆσους δάδετα, καλοπληθῆσους πάλιν,
καλοπληθῆσους δάδετα, καλοπληθῆσους πάλιν,

1335 καλοπληθῆσους δάδετα, καλοπληθῆσους πάλιν,
καλοπληθῆσους δάδετα, καλοπληθῆσους πάλιν,

1340 καλοπληθῆσους δάδετα, καλοπληθῆσους πάλιν,
καλοπληθῆσους δάδετα, καλοπληθῆσους πάλιν,

1345 καλοπληθῆσους δάδετα, καλοπληθῆσους πάλιν,
καλοπληθῆσους δάδετα, καλοπληθῆσους πάλιν,

καρμῶν κτίσι

καρμῶν κτίσι

καρμῶν κτίσι

2/3

καρμῶν κτίσι

1870 'Εκείσε δ' αὐθις ἀνεβήθη 'Αλεξάνδρος καὶ πάλιν, καὶ ποταμὸς πολλὸς εὐρὺς κορυμνὸν διωρυχῆς τε, ἔκλεισε ταύτας ἀσφυλῶς εἰδ' ὅτιες ἐν θαλάσῃ· καὶ ταύτην εἰς ἀκρίθειον σωφῶς χειρογραφῆσας
 1875 καὶ τὸ μὲν ἄλλ' 'Αλεξάνδρος, καὶ βασιλεὺς τὸ βῆτα, γένος τὸ γάρμα προσαιπῶν, Διὸς αὐτῆς τὸ δέλτα, ε' δὲ καὶ πάλιν ἔπεισαν ἄριστον θεῖον τῆν πόλιν.
 1880 Ἡρώδης ἤρωτινὸν δὲ καλλίτοτος ἰδρυμάτων, ἰξαιήσης κλάς κατέπεισε πλήρης γραμματίων ὁδοῦ, εἰς τῆς ἄρας πηδῆσαστες πλείστοι πολλῶν τῶν τάχει ἐσθλῶν ἔργωντες αὐτοὶ πρώτος τὰς ὁδοὺς ἄσφατοι ἔδου ε' αὐτῶν τῶν οἰκῶν τῶν ὄντων ἐν τῇ πόλει· τῆν πόλιν γὰρ 'Αλεξάνδρος ἐπι παρῶν ἑκείνος ῥάβδον ἐγκαθίστασε, μέγιστον ἤρωτινόν, πρὸς καλανθῶν ποιήσας ἔξ ἡρώδης ἰωνομαχίῳ.
 1885 Ἐγγύρην κατ' ἔτος ὡν σφραῖζονται τοὺς ἄρας, ὡσπερ ἀναθοδαίμονας φρονεῖτες ἐν τοῖς αἰσῶς· οὐδὲ γὰρ ἔστιν ἐν αὐτοῖς θέρων ἰσθλῶν, Σταφύλιος δ' ὅστιν πλείοντες τὸ κτήρι σταφύλιουσι, ἄνθρωποιον παρήγοντες τοὺς κτήνας μερίστην, φολάτιοντες τὸ ἄριστον μέγιστος τῆς ἀεροῦ πόντος 'Αλεξάνδρει ἔγγυρην, τῆν ὑπερνοστήσαν.
 1890 Ἐβρε δ' ἐπὶ τοῖς ἰσθλῶν 'Αλεξάνδρος ἰσφάου τῆν πορφορίαν ἔβου ἰλλυσιῶν τε στάλιος
 1895 καὶ σὺν αὐτοῖς ἤρωτινόν· πάλιν δὲ κατεχέτης τὸν Σαραπείον ἔρωτινὸν ὡς ἡ γερμανὸς ἔπειθε, ὁ πρότερον δοθεὶς αὐτῶν τῶν ἡρωτινῶν ἰσφάουσι· ὡς Μακεδῶν 'Αλεξάνδρος, οὗ ἡρώδης ἀποφασίει ὁ ἰσφάουσι καὶ ἔβου, εἰ γὰρ ἡρώδης αἰσῶν
 1900 κερδῶν ἀγγιστῶν τε, κτήνη τῶν τῶν πόλιν ἐπίσημον, περιμενῶν πρὸς ἠρωτινῶν ἔβου, θεῶν τῶν ἐν τοῖς ὀρεσῶν 'Αλεξάνδρος ἔβου.
 v. 1874. W. τὸ δέλτα δὲ σὺν τούτοις.

932

931

931

932

931

Ἄλλῃ τῇ δὲ ἑκείνη ἐπὶ ἡρώδης ἐκείνη ἀποφασίει· καὶ ἡρώδης ἐκείνη αὐτῶν τῶν ἡρωτινῶν (αὐτῶν ἐν τῇ ἑκείνη ὡς) δὲ. A

1405 Ἐξήτει γοῦν 'Αλεξάνδρος ἔρωτινὸν τὴν πάντα ἀεραίοντες, ὡς δυνατὸν αὐτῆς γῆς προσοῦσα. Ποῦσας μέγαν δὲ βωμῶν ἀπ' ἐκαστοῦ ἔρωτιν, καὶ καλεῖται μέγιστος ἐν βωμῶν 'Αλεξάνδρου, θυσίας ἐπέτασε πολυτάλαις ἐν τούτοις.
 1410 Ὅθεν καὶ προσευχόμενος τῶνδε προσεφάνει· ἐκ βωμῶν ἐπέτασε, δέσποτα, μέγας θεὸς τὸν ἄλλον ἄλλον, ὡς δυνατὸς ἔπωρεξ, δέξαι μου τὴν θυσίαν, καὶ βωμῶν ἐπὶ γένου μάλλον ἐν τοῖς πόλιν.
 1415 Ταῦτα δ' εἰπὼν 'Αλεξάνδρος καὶ τῶ βωμῶν προσέθεας αὐτῆν θυσίαν ἄσπασ, μέγιστος παρανοστή ἀεραπῶν ἀπὸς θυσίαν ἀεραπῶν, καὶ πάντα ἀπλάγη θύματος, ἀπέτη πρὸς αἰθέρα, ἐπ' ἔρωτιν βωμῶν δ' ἑλθὼν ἔρωτιν ἔχει ταῦτα.
 1420 ἔβου οὖν οἱ κατεδάκοτοι τὸν τόπον 'Αλεξάνδρου, ὡς καὶ παρανοστήμονας ἐπίσας παρανοστή εἰσε βωμῶν προσεῖκτα θύματα, σὺν τοῖς ἀπλάγης. Ἦν δὲ καὶ μέγας ὁ βωμῶς κτισθεὶς ἐκ πολυτέρων, ἔρωτιν καὶ προσευχόμενος ἔβου ἔδου τούτου,
 1425 τῇ μὲν χειρὶ τῇ δευτέρῃ κατέγωγα θύοιον γῆν πολλὰ πολυτέρων, τῇ δὲ λαῖ τῷ τούτου σημείον ἀκρίτων ἐβουσι, κτήρι δὲ παρανοστή κατ' ἄντικρυ φουσίμονας ἔρωτιν ἄσπασ μέγιστος προσευχόμενος παρὰ τῶν κατοικούντων
 1430 ἄσπασ 'Αλεξάνδρος τὸν ὄνον Σαραπίον. ἔκλεισε, θέλων τοῦ μαθητῆ τῆς ἐστὶ θεὸς αὐτοῦ· αἰσῶντες εἶπον πρὸς αὐτὸν μὴ τούτων κατεδάσαι, ἐκ παρανοστή δὲ μαθητῆ ἀγαθῶν δὲς εἶπας, Ἦρα δ' ἡ κτήρι εἶπεν ἡ τούτου παρανοστή· ἐν τῷ προσευχόμενος μεγίστους ἄσπασ.
 1435 Θεῶν τῶν Σαραπίων τούτους ἐπεκρίνοντες τῶν περιβάλλον· ἔβουσι, αὐτοῦ βωμῶν πῆσαι.

τῶν ὄντων ἀπλάγης

ἐν οἷς ἦσαν καὶ γράμματα μεθ' ἱερογλυφίας
κεχωραγμένα πρότερον· ἔλεγον δὲ τοιαῦτα:

1440 ἄπειτον ὑπερέφρουσα πλῆθ' ἰσθμῶν καὶ ὄχλων,
ἀφρον εὐκράσιος τε πολλὰς ἐπιτοχοῦσα·
ἐγὼ δὲ ταύτης γένωμαι προστάτης καὶ δεσπότης,
ὅνα μὴ ταύτῃ χυλεπὴ τὰ τέλη ὑπομείνῃ,

ἧ καὶ λογῶν καὶ τοῦ σαύρου κίνδυνος ἐπιστάτης·
1445 ἀλλ' ὥσπερ Ὀμηρος ἀπὸς ἀπύπτος προσδραμεῖται,
ἤξουσι πλείστοι βασιεῖς σὸ μαχεσθῆναι ταύτῃ,
ἀλλ' εἰς προσκίνησιν αὐτῆς τούτους ἐλκόμενοι·
σὺ πρότερον ἀποθεωθεὶς κεκρὸς προσκινουμένης
καὶ δῶρα λήξῃ πάντοτε μεγίστων βασιλέων,

1450 αὐτῇ δ' ὀλέθους καὶ θανάου καὶ γῆθ' θανάου τῆν πόλιν·
ἔξεις καὶ τάφον τῆν αὐτῇ ἦνται κτίσεις πόλεως.
Δεῖξον σε γούν, 'Αλέξανδρε, τίς πέφυκα σούτῳμος.
Σύνθεσον δὲ τοῖς ἐκατόν καὶ μίαν πόλιν φῆσον,
ἕτερα πόλιν ἐκατόν, σὺν ταύτοις μίαν φῆσον.

1455 καὶ σὺν τετρακῆσι ἑξακὸν ἄλλα πρὸς τούτους κρούεις,
τὸ πρότερον γράμματα δὲ ἰσθμῶν ἔρχονται τοῦτο ποίει,
καὶ τότε μάθεις ἀκριβῶς, θεὸς ἐγὼ τίς πέλει.
Ταῦτα δ' ὁ Σάραπες αὐτῷ μετὰ χαρισμῶν προέλεγεν.

1460 ὅστις καὶ Παρμανίων προσέειπε τῷ Σάραπτι·
κατασκευάσει ζώοντι τῷ Σάραπι ταχίστως,
καὶ τρέμενος ἀφ' ἡμέρας στοιχάσι τοῖς Ὀμήρου,

1465 καθὼς αὐτὸς ὡς ἀοιδὸς Ὀμηρος προσεφώνει:
εἴ καὶ κινεῖσθαι ἐπ' ἡρώσι νεύσει κρονίως,
ἀμῆρῶσαι δ' ἄρα γαίαν ἐπερραδίσαντο ἄνακτος
κρατὸς ἀπ' ἀθανάτου· μίγαν δ' ἔλλεξεν Ὀμηρον·
Ὁ Παρμανίων σὺν αὐτῷ ἐπέουσα κλιθέτως
τὸ Σαραπέου τρέμενος σὺν τῷ ζώοντι τούτου, τὸ κελύφῳσι Παρμανίων
καὶ πάντα τὰ τῆς πόλεως καίαις ἀποκαυθήσθαι.

1470 ἔδωκεν αὐτῷ 'Αλέξανδρον σὺν πόσει τῆς δυνάμεως
καὶ τοῖς σατραπείαις τοῖς αὐτῷ πρὸς Αἴγυπτον ἀπέειπε.

1460
1465
1470
1475
1480
1485
1490
1495
1500
1505
1510
1515
1520
1525
1530
1535
1540
1545
1550
1555
1560
1565
1570
1575
1580
1585
1590
1595
1600
1605
1610
1615
1620
1625
1630
1635
1640
1645
1650
1655
1660
1665
1670
1675
1680
1685
1690
1695
1700
1705
1710
1715
1720
1725
1730
1735
1740
1745
1750
1755
1760
1765
1770
1775
1780
1785
1790
1795
1800
1805
1810
1815
1820
1825
1830
1835
1840
1845
1850
1855
1860
1865
1870
1875
1880
1885
1890
1895
1900
1905
1910
1915
1920
1925
1930
1935
1940
1945
1950
1955
1960
1965
1970
1975
1980
1985
1990
1995
2000
2005
2010
2015
2020
2025
2030
2035
2040
2045
2050
2055
2060
2065
2070
2075
2080
2085
2090
2095
2100
2105
2110
2115
2120
2125
2130
2135
2140
2145
2150
2155
2160
2165
2170
2175
2180
2185
2190
2195
2200
2205
2210
2215
2220
2225
2230
2235
2240
2245
2250
2255
2260
2265
2270
2275
2280
2285
2290
2295
2300
2305
2310
2315
2320
2325
2330
2335
2340
2345
2350
2355
2360
2365
2370
2375
2380
2385
2390
2395
2400
2405
2410
2415
2420
2425
2430
2435
2440
2445
2450
2455
2460
2465
2470
2475
2480
2485
2490
2495
2500
2505
2510
2515
2520
2525
2530
2535
2540
2545
2550
2555
2560
2565
2570
2575
2580
2585
2590
2595
2600
2605
2610
2615
2620
2625
2630
2635
2640
2645
2650
2655
2660
2665
2670
2675
2680
2685
2690
2695
2700
2705
2710
2715
2720
2725
2730
2735
2740
2745
2750
2755
2760
2765
2770
2775
2780
2785
2790
2795
2800
2805
2810
2815
2820
2825
2830
2835
2840
2845
2850
2855
2860
2865
2870
2875
2880
2885
2890
2895
2900
2905
2910
2915
2920
2925
2930
2935
2940
2945
2950
2955
2960
2965
2970
2975
2980
2985
2990
2995
3000

Καὶ πέφυκε πάντα ἄβερρα τάχιστα πρὸς τῆν πόλιν,
προσέειπεν αὐτὸς αὐτῷ ἐκείτῃ περιετρέψεν.

1475 ἔρχονται τούτων δυσχερῶς πρὸς τῆν ὀδοποιίαν.
Σὺν δ' 'Αλεξάνδρῳ πάροςτιν χριστοπροσφῆται πλείστοι,
1480 ἡ Κορυθαίη βίσιον σποῖν 'Αλεξάνδρου Μερπίται.

θεοὺς αὐτῶν κινεῖσθαι ἐκ τῶν ἠρίων τούτων,
δύναται ἅπανσι αὐτοῖς, αὐτῶν δὲ βασιλεῖα
καὶ νέον κοροκράτωρα λέγοντες καὶ μονάρχην.
1485 Ἐπεὶ δ' εἰς Μέρην ἔφθασον τῆν ὄδου ἐν Αἴγυπτον,
ἠρίστους θρονιστήσαν αὐτοῖς καταθρονοσάθῃ
καὶ τούτους ὡς Αἴγυπτιαν παριστάει βασιλεῖα,
1490 βάλλοντες ἔβασσαν στολῆν, νεγρίους ἐπὶ κρηνοῦσιν.

1495 ἔκτισε καθιστάμενος ἐκ ἰδίων πορφυρίτων,
εἰς δὲ τῆν βίαν τῆν αὐτοῦ προσεγραμμένα ταῦτα:
«Ὅστις φορῶν ὁ βασιλεὺς Αἴγυπτον πόλιν ἔξει
μὴ φέρων γῆρας ἀσθενῆς, ἀλλὰ νεώτερον μάλιν,
καὶ Περσας τοὺς ἐχθροὺς ἦρῶν ἦν καθυποτάξει»

1495 ἦρῶνα θέλων τῷ μαθεῖν παρὰ τῶν Αἴγυπτίων,
πέφυκε τέως ἀνδρῶς ᾧ προσεγράφη ταῦτα,
ὅτι δὲ «Νεκταναβῶς φυσῶν, τῷ βασιλεῦ, τυγχάνει,
ὅς ὑστερον γένωμιος ἀναξ τῶν Αἴγυπτίων·
ὅς ἐρχόμενος τῶν Περσῶν ἡρίστους καταστρέψει,
1500 ἡ 'Αλέξανδρος Νεκταναβῶ φησὶ τῶν ἀνδρῶντα.

1495 εἶδε δὲ τῆς μαγιῆς δυνάμεως καὶ τέχνης,
τῶν Αἴγυπτίων τοὺς θεοῦς στρατῶν τῶν πολεμῶν
τῆν ἐν αὐτῷ γενέσθαι μίλλουσαν προδοσίαν,
καὶ δεδιώσας ἐφυγε λαθραίως ἐξ Αἴγυπτον.
Ζητούντων σὺν ἡρῶν αὐτῶν καὶ καταδυσωπῶντων·

1500 ἴδους ἅπανσι θεοῖς, ὅσπερ μαθεῖν ἐκ τούτων
εἰ γένοιεν ὁ βασιλεὺς, ἦν χρησμός ἐδόθη
παρὰ Σαραπίου θεοῦ τοῦ πρὸς τοὺς ἀθανάτους·
«Ὅστις φορῶν ὁ βασιλεὺς Αἴγυπτον πόλιν ἔξει
μὴ φέρων γῆρας ἀσθενῆς, ἀλλὰ νεώτερον μάλιν,

Καὶ πέφυκε πάντα ἄβερρα τάχιστα πρὸς τῆν πόλιν,
προσέειπεν αὐτὸς αὐτῷ ἐκείτῃ περιετρέψεν.

Ὁ θεὸς προσεκύνησα· θεὸν γὰρ μάλιν τούτου,
 97 ἦμι καὶ τὴν προσέβουον 'Αλεξάνδρος τῷ θεῷ,
 μέγας θεὸν τὸν παρ' αὐτοῦ τιμώμενον ἐπιθέτως,
 98 Σχεῖα βίβηθαι θαυραστά τὰ προρηθέντα τούτου.
 1040 τὸν ὑποσχεόμενον ἔμοι κατὰ τῶν ἐναντίων
 δοῦναι τὴν βοήθειαν· ἥνικα γὰρ στρατιῶν
 ἐκίχησα κατὰ Περσῶν (ὄλεος γὰρ οὐκ ἐπίμωρον
 διὰ τὸ μέγεθος αὐτῶν προσεπαρήξην τούτους),
 ἐν θήναις ὤφθη μοι θεὸς ἐν σχήματι τοῦ θεοῦ,
 1045 θαρρεῖν ἐγκλεινώμενος ἔμοι, καὶ προθυμίαν
 μετὰ σπουδῆς ἐνταπεινῶς ἔρασαί μοι τοιαῦτα:
 'Ὡ Μακεδῶν 'Αλεξάνδρος, Πέρσας οὐ καταστρέψεις.
 'Αρβύδας τοῦτον ἀπέλαθ', οἱ δὲ μοι τὴν τούτου
 πῶσαν ἀρχὴν καὶ θέσην τελείως ἀπολλύσει.
 1050 Καὶ θεασόμενος αὐτὸν πάσῃ στολῇ τούτου,
 τὸν ἄντιον ὑπομνησθεὶς θεοῦ τὸν προρηθέντα,
 ἄρτίως προσεκύνησα τὸν θεόν· ἀπὸ τούτου.
 καὶ ταῦτα Παρμακίαν καὶ τοὺς σαυράτας φέρας
 ἔρχεται πρὸς τὴν Ἰερουσαλήμ παρεπιμίαν πάντων,
 1055 παρ' Ἰουδαίων τὴν δεχθείς μετ' ἐξορροσύνης πλείστης,
 ἔφερον καὶ τοῦ ἀναγῆ τὴν βίβλιον νομογράφου,
 λέγοντες πρὸς 'Αλεξάνδρον τὴν πρόβλεψιν τὴν τούτου,
 ὡς Μακεδῶνα διῆ τινά Περσῶν κηδελεῖν κράτος.
 1060 ἀνίδρωμα πρὸς ἱερὸν καὶ θεῖον μὴ θύσαι οὐδ' ἄλλο
 θεῖν, καθὼς ἀρχαίως αὐτῷ προσεκηδεύεται.
 'Αρχιερεῖ δ' οὐκ αὐτοῦ καὶ κούρας ἱερέας
 τινέρας ἀεσπρωτάως, λαμπροῦς τε καὶ μεγάλης
 περιουσίας τὸν ναὸν πολυτελεῖα δώρου,
 1065 ἐξώρμησας κατὰ Περσῶν ὡς πόδαλις αὐτίου,
 τινὰς συμμάχους προσλαβὼν ἀνδρῶν ἐξ Ἰουδαίων,
 99 Προσέβουον 'Αλεξάνδρος ἔδου ναοῦ ἑρῶν.

MS
 ἐν οἷς ἕλθοντες εἰς ἀρχὴν Μουσίουχος τῆ κλήσει,
 100 Ἐδοῦτος κατατίθειαι Μουσίουχος τὸν ὄρου.
 f. 70i. c. 4. p. 124 (Bonn) - ἠδὲ τὸν 271 καὶ 1907
 Hamath.

ἀριστος ὢν κατὰ φυγὴν εὐστόχως τε τοξότης,
 ἀνδρῶσις, θαυμαστότατος, 'Εβραίων ὑπερέχων'
 1670 ἦς τοῦ στρατοῦ βαδίζοντος ἐπὶ τὴν Βαβυλώνα,
 καὶ μόντεός τινος αὐτοῦ προσσηρονομήσαντος
 καὶ πάντας καταπέμψοντος, ἡρώτα τὴν αἰτίαν
 παρανομίας τῆς τοῦ λαοῦ Μουσίουχος μαθεῖσθαι.
 Αὐτός δ' ὁ μόντεός πρὸς αὐτὸν δεικνύων ὄρου ἔφη:
 1675 'Ἐὰν μὲν οὐκ ἀπείλωτος ὄρου ἐπιθῆδε μόντε,
 συμφύρει πάντας στρατιῶν τοῦ ὄρου προσσηρῖνεν'
 εἰ πέτατος δ' εἰς τούτουπροσθεῖν, πάντας ἤρας προάγει·
 εἰ δ' ὄπισθεν ἐπιστραφεῖ, πρότεται ἡμᾶς ἀσάβωτος.
 Παρὰ τοῦ μόντεως δ' αὐτὰ Μουσίουχος ἀκούσας
 1680 βίβλος τῷ τῷδρι προσβέβηκεν ἀκίρησεν εἰς ὄρου,
 καὶ τὸν μὲν ὄρου θασατοῖ, τὸν δὲ γε μόντε αὐτῷ
 ἕλπη αὐτὸς προξέμνησε καὶ τοὺς σπονδίας τούτου.
 'Ὅθεν λαβὼν Μουσίουχος νεκροῖ τοῦ ὄρου ἔφη:
 1685 'Ἦ, κακοδαίμονες, ἔμοι μέμψεσθε; πῶς γὰρ αὐτός,
 μὴ σωτήριον τὴν αὐτοῦ καὶ τὴν ἑσθὴν προσβέβηκεν,
 τοσούτου πλῆθους ἔβλεψε συμφύριον καὶ προξέμνησε;
 Εἰ γὰρ τὸ μέλλων ἔβλεπεν, οὐκ ἂν εἰς τόπου τούτου
 ἔβλεπεν αὐτὸς κατασφραγθεὶς τῷ τῷδρι Μουσίουχος.
 καὶ ταῦτ' εἶπὼν Μουσίουχος κατήγγειλε τὸν μόντε.
 1690 'Ἐκείθεν οὖν 'Αλεξάνδρος πρὸς πάντων τὴν Συρίαν
 ἐπαναγέτας ὄρου μετὰ πολλοῦ τοῦ θράσους,
 καὶ προσσηρῖτησας αὐτῷ Δαρείου λιγυρόρους
 1695 ἐπιστολὰς κομίζοντες, αὐτοῦ ὄρου καὶ σφαιρῶν, βλ. 94
 ἀσάβωτος καὶ κηδῶτον γροσῶν, περιχρησάμενος. γεν. 27. 1. 3. 4
 1705 λαβὼν δὲ τὰς ἐπιστολὰς 'Αλεξάνδρος Δαρείου,
 μέγαν στρατοῦ προσέταξε ταύτας ἀνογνωσθῆναι.
 ἔλεγον δὲ τὸ γράμματι τοιαῦτα λέξον:
 1710 1. Ὁ πρὸς τὸν μόντε ἔρχεται καὶ λέγει Μουσίουχος.
 2. Ὁ βασιλεῖον βασιλεῦς, μέγας θεός Δαρείου,
 3. Ἡ πρώτη πρὸς 'Αλεξάνδρον γραφὴ Πέρσου Δαρείου.
 συνανατίλλων δὲ λαμπροῦς ἦλθον θεῶν Μῦθου, ἀπὸ τοῦ 4. τοῦδριος τῷδρι Μῦθου
 1700 πάντων θεῶν ὁ σωτήριος καὶ κηδῶτος ἀνογνωσθῆναι.]

cf. v. 102.
 A ἐπιστολὰς κομίζοντες, αὐτοῦ ὄρου καὶ σφαιρῶν, βλ. 94
 ἀσάβωτος καὶ κηδῶτον γροσῶν, περιχρησάμενος. γεν. 27. 1. 3. 4
 1705 λαβὼν δὲ τὰς ἐπιστολὰς 'Αλεξάνδρος Δαρείου,
 μέγαν στρατοῦ προσέταξε ταύτας ἀνογνωσθῆναι. ὡς γεν. 27. 1. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

'Αλέξανδρε, προστάσαι σοι τῶν δούλων μου, ταυτά. Ἰππότερον γυρτάσαι τῆν ἐνεργασθῆαι, πεπλαγμέναι, πάλαι σου καὶ τῆν Ἰσλαμίδα, σὴν τὴν ἡνῶν, καὶ θήλαε, πῶς τὸ γάλα τούτου. Ζ

1706 Ἄξιον γὰρ τὸν ἡνῶν ἡλίαις καὶ μερισσῆαι ἀποδοῦναι μὲ τῶν ἀνδρῶν μὴ φρονεῖν τὰ κεφάλαια. +

Ὡς ἄφρονα δ' ἀβύσσον ἀπεισιτάει σοι σέκου, σφαίρας ἠρώ καὶ κηρώτων μεστήν πολλῶν ἡρώτων, ὅπως σὺ μάστιξ ἐξ αὐτῶν τὰ πρόποντα ἡρώτων.

1710 τὴν σέκου προσηνῶντα σὴν ἡρώτων γῶνας, τῆν σφαίραν δὲ διδάσκουσαι παίζειν μετὰ τῶν παιδῶν.

4. 119. τί δαὲ τοσούτων πλῆθος σὺ τῶν ἀρχαίων γένου ΣΕ F A
κακῶς συζητῶν καὶ στρατῶν ἐπιχειρῶν τούτων μάλλον, χειροτονῶν μῖνας αὐτῶν ἀνιέρχον βασιλεῖ.

1715 πόλις ἄρπάζων καὶ πυρῶν τὰς ἀπειροκαλίμους;

Γίνωσκε γούν, 'Αλέξανδρε, πόσις τῆς γῆς τὰ πλάτη καὶ πᾶσα δυνάμις ἀνδρῶν ὅσ' ἔνα συνειδυῖσθαι ὅσων Περσῶν δυνάσται συστρίφαι δυνάσταιν· τωσῆται γὰρ στρατεύματα πόσις παρὰ Πέρσους,

1720 ὅσων καὶ φόβου πλείονα καὶ μερισσῆαι τυχάνει.

Ζ λίθοι πύλιντοι γῆρας, ἄφρονας μάλλον πλῆθος, ὅστε τῆς γῆς τὰ παλάτια πάντα περιελάμβαι. + A ὅτε Ζ F A
Ζ ἢ δ' ἔσπευδι σοι κηρώτων ἔρωσιν τὸ γῆρας F A
κελεύω σοι μερισσῆαι τούτων τοῖς συλλεξήται σου,

1725 ὅπως αὐτὸν ἔδωκεν σφαιρῶν δυνάμειν ἔναστος τούτων ἕσπευθεν πρὸς πόλιν τῆν ἴδιαν, πρόνοιαν σοῦ ποσῶμενος, μήπως οὐκ ἔχων δοῦναι

Ζ F A B C D E F G H I K L M N O P Q R S T U V W X Y Z
ἢ. 'Αλέξανδρος ἰθαίωνα ἀνδραῖος Μακεδόνα, τὰ πρὸς ζωάρεταιν αὐτοῖς, πλείοντα μὴ κεκτρίμενος, σφαιρωθῆς σὺ παρ' αὐτῶν καὶ γένη θρωπῶν ἄρπῶτα.

1730 Εἰ δ' οὐκ ἀκούσῃς, τοῖσιν τῶν ἀδὲ γεγραμμένους, ἐκέρμην συλλεξήσθαι σε μερισσῶν καταπέσειν, F A
ἔθεν παιδείῃ σε λοιπὸν οὐχ ὡς Φίλιππου παῖδα, ἀλλ' ὡς ἀνιέρχον ἄφρονα σταυρῶσαι σε κακίωτος· F A
Ζ ὅς δὲ πλανῶν κατέχῃς σὺ, πεσοῦνται ταῖς χερσὶ σου

1735 καὶ πάντας πρὸς τοῖς ὄρεσι φόραξαι προσαναυθῶσαι.

Σ Ἔρχεσθαι οὖν 'Αλέξανδρος ταύτην γραφῆν Δαρίου μένον στρατῶν καὶ αὐτραπῶν πᾶσαν ἀναγνωσθῆαι. F A B C D E F G H I K L M N O P Q R S T U V W X Y Z
ἄπινες ταῦτ' ἀκούσαντες ἔχον πολλὴν δειλίαν, ὅπερ καὶ γινώσκ' 'Αλέξανδρος πᾶσι προσεπιφρονῶν:

1740 ἢ, Μακεδόνας ἰσχυροὶ φίλοι αὐτραπῶντα, μὴ ταραχθῆτε τοῖς νεοῖς καυχῆσαι Δαρίου, ὡς ὁτός ὡς ὑπέροχως μεγαλοχρεῖ καὶ γράφει. Δαρῖος μὲν κομπηροῦν ἀφρόνας ταῦτα λέγει, ὡς γεροντῶς ἀφρόνας τῶν τυχερῶν τοῦ βίου.

1745 ἔμοι δοκεῖ, παρόμοιος μάλλον κενῶν ὑπέροχ' ὅταν γὰρ κενῶς πέφονται πρὸς μειζυτέρας κινῆς, ἀδουατοῦντες κατ' αὐτῶν μεγάλως ἰλακτοῦσαι, ἰλιπῶντες ἐκ τῶν φωνῶν τῶν ἰσχυροῦς φοβήσθαι. ὅταν καὶ οὐ μὴ δυνηθείς Δαρῖος ἐκ τοῖς ἔργοις, F A

1750 λόγους κενῶς φοβῶν ἡμῶς ἀπαί-τας εἶναι μέτρος, F A
ὡς προσηφίκαται, καθὼς τοῖς ἰλαγμοῖς οἱ κενῶς. ὅμως, ὃ φίλοι δυνατοί, συνώμαθα καὶ ταῦτο, ἀληθινῶς ὡς ἴσταν τε πάντων τῶν γραφομένων· ἰταυρασθῆναι οὖν λοιπὸν καὶ φοιταρωθῆσθαι

1755 γενναίως τούτῳ μάχεσθαι μετὰ πολλῶν τοῦ θρόνου, μήποτε δειλιάσαντες καὶ παρ' αὐτῶν ἐχθρότης κινῶν περιπέτωμαι μερίτω καὶ θανάτῳ.

1760 Ὅπως εἶπὼν 'Αλέξανδρος ἐκίλευσε τούτῳ ἀνδρῶς κενῶς ἐξαυθῶν, ἐσθαι τοῖς γραφομένοις, τούτῳ τοῦ Δαρίου προσβλητῶς καὶ σταυρωθῆναι τούτους.

1765 Τῶν δὲ ἰερότων πρὸς αὐτὸν μετὰ πολλῶν τοῦ δέου, F A
εἴ σοι κενῶν ἔπαρταται, 'Αλέξανδρε γενναῖε, καὶ ὄντω πῶς ἀπέλωε θέλεις κηρῶ σταυρῶσαι; εἶπει αὐτοῖς 'Αλέξανδρος, ἐμῆμεσθε τῶν Δαρίου

1770 τῶν βασιλέων τῶν ἡμῶν τῶν μεγαλοφρονῶντα· καὶ γὰρ οὐκ ἔπαρταται ἡμῶς πρόσθετις πρὸς βασιλέα, ἀλλ' εἰς ἀνιέρχον καὶ ληστῆν κακίωτος φονεῖ, κενῶς τὰ τούτου γράμματα σαφῶς προσημαρτωσῶσαι. Ἄνασταυρῶ τὸν ἡμῶς ἔμοι προσεπιβλήτῶς

1775 ἀνδρὶ ληστῆ τυχάνοντι καὶ κακώτατον φύσει.

ὅτι δ' ἀναβήθην πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τὴν γῆν προάγουσ· 34.

Ἐξουσι λόγους, βασιλεῦ, καθήκοντος Δαρείου·
ἡμεῖς φρονήσῃ βέλτερον καὶ μέγιστον ἐν γνώσει
καὶ μεγαλόφρονα φύχῃ καὶ σωστὸν ἐν λόγῳ.

1775 Ἄς βασιλεὺς τοῖνον αὐτὸς καὶ βασιλεὺς τίκων
Φιλίππου τοῦ παρελευθέρου καὶ τῆς Ἀλευσιάνου, 35.

γάρμα τοῖς οὐκείτοι σου ζωῆν τὴν φιλοσοφίαν, 36.

Ὁ δ' ἀπεχρήθη πρὸς αὐτοὺς μετ' ἑαυτοῦ τὸν τρόπον· 37.

Ἄνδρες, ἐδεικνύσατε σταυροὺς τῆν τιμωρίαν.

1780 ἐπὶ καθικελευόμενος ζωῆν ἡμῶν γαρίσας.

Ὅθεν καὶ διδάσκω ζωῆν λογῶν τῆν ποδομίνην·

ἐγὼ γάρ οὐδε βούλομαι ἡρᾶς ἀναρτιθῆναι.

1785 Δαρεῖον τῷ Περσέφροντι γραφῆ παρ' Ἀλεξάνδρου.

ἀλλ' ἴσα τῆν θεωροῦν ἢν ἐγὼ δείξω πάσι

παρὰ Δαρεῖον μέγιστον τοῦ βυρβαροτηράριον.

1785 Μὴ προσδοκῆτε τοιγαροῦν θεῶν παθῶν ἐπαυθῆναι·

ἡμῶς ἐστὶν ὡς βασιλεὺς ἀγγελῶν ὡς φρονεῖται.

Ὅστις ἐπιὼν Ἀλεξάνδρου ἐπάσῃ πρὸς τὸ δέπνον

καὶ συνηφρόνῃσθι ὅν αὐτοῖς τοῖς προσβενταῖς Δαρεῖου.

Τῶν δὲ λεγόντων πρὸς αὐτὸν, ἴσως ἐν δόλῳ ἰδῆθῃ

1790 Δαρεῖον τὸν Περσέφροντα πολέμου κροτηθέντος,

εἶπεν αὐτοῖς Ἀλεξάνδρου· ἴθι θέλω τοῦτο πράξαι.

Εἰ γὰρ ὡς ἀπεφρονεθῆ πρὸς τὸν Δαρεῖον πάλιν,

ἐπεισθῆν ἂν τοῖς παρ' ἡμῶν λόγῳ ὡς ἀληθῆσθαι·

ἐπεὶ δὲ πάλιν πρὸς αὐτὸν μέλλετε καταβῆθαι,

1795 ὡς βούλομαι τὰ παρ' ἡμῶν λεγόμενα προσαναύσαι,

μηδὲ τὰς ἡμῶν κατόρθους ἐπέστη τῷ Δαρεῖῳ

ἢν ἐκτελούσατε βούλην καλῶς αὐτὸν προδόναι,

καὶ καθυπονοῦσθαι ζωῆν, ἢν ὡς ἔγραψάσθαι,

καὶ τῆς στρατῆς ἡμῶν ἐγὼ παραίτοις φανερῶμαι.

1800 Πάντας ὅν ἐπεφρόνησας σωτῆρας καὶ στρατιώτας

καὶ πάντα τὰ στρατιάκεα ὅν τοῖς γραμματοφόροις

τὸν θαυμαστὸν Ἀλεξάνδρου καὶ τὸ γενναῖον τοῦτου.

Ὅθεν ἐς αὐτὸν αὐτὸς ἐπιστολῶν προσγράψαι

Δαρεῖον τῷ καθήκοντι καὶ προσεγγίξω ταύτην

1805 μέσον ἰδῶν τοῖς αὐτοῦ καὶ τοῖς σωτῆραῖς πᾶσι.

ἡμῶν καὶ τῆν αὐτῶν

35

1780

34

1795

37

τῶν τοῦ Δαρεῖου προσβεντῶν ἐκείσῃ μὴ παρόντων.

Ἐλεγον δὲ τὰ γράμματα κατὰ λεπτόν τοῦτοῦτα·

Φιλίππου παῖς Ἀλεξάνδρου, ὡς Ὀλυμπιάδος,

τῷ βασιλεῖον βασιλεῖ, Περσῶν θεῷ Δαρεῖῳ,

1810 πάντων θεῶν τῷ συγγενεῖ καὶ τῷ συνδρόμῳ τοῦτου, καὶ ἄλλοι

τῷ συνεκλιμένον φανερῶς Πίπῳ Μίθρα, γαίρειν. 4. ἀπο p. 29

Ἰσχυρὸν ἐστὶ τὸν ἰσχυρὸν Δαρεῖον βασιλεῖα,

τὸν ἐπαυρόμενον πολλῇ φρονήσῃ καὶ δυνάμει,

συνδρόμου δ' ὄντα τῶν θεῶν καὶ συγγενεῖ τοῦτου, καὶ συνεκλιμένον ἕλῃν 8

1815 ἐν τετιμῆσιν αὐτῷ συγγαθῆσθαι δευροῦσας, 37.

πασὶν ἐκ δόξης εὐγενεῖς πρὸς κατωτέρων τύχην

καὶ δουλοσθῆναι δυνατοῦς ἀναρτῆ Μακεδόνι.

Τῶν ἀθανάτων γὰρ θεῶν οὐ σεβασίαν κίχσας,

ἄς πάσας περιβέβησθαι καὶ σωστὸν φανερῶνται,

1820 αἰτοῖ αὐ τὸς δύνανται πρὸς ἀθανάτων ἡφῶσαι.

Φῆς γὰρ αὐτὸς ὡς οἱ θεοὶ δύνανται προσενοῦσθαι.

Σοὺ τὸ φθαρτὸν σωμάτων τὸ φέρων κίχσας τοῦτου

ἡφῶ μεγαλόφωνον φωνῆ· εἰς τὸν αἰθῆρα πρῆγας·

κροταῖς τὸ νύκτῃ τῶν χειρῶν ὑπέροικα φανιδῆ,

1825 γλῶσσι καὶ καταρτάζων με μετὰ πολλοῦ τοῦ θόρουσος.

Γράψαι μοι μέσοσκα ἰσχυρῶν, ἀναρτῆσθαι καὶ φονία,

τοῖς ὅν ἐπὶ πάντας ἰσχυρῶν, ἀρχυλάτῃν ἐπὶ δε

κῶν ὡς ἰσχυρῶν φονιδῆται, πᾶν ὡς φονία φονίζον·

οὐα εἰ γὰρ ἀθανάτους αὐτοῖς· οὐα εἰ φονίας ὡς πάντας;

1830 Τοῦ γρόνου βίβιον τὴν τροχῶν, ἴδε φονία τῆς τύχης.

Τι τοῖς σωτῆρῶν ἐνδίδουσι θεῶν ἀνομασίας;

Ὅθι κατωκῶσαι μετὰ σοῦ βράβειον αἰῶνα φέρεις.

Κακῶστας γράψαι θάνατον σταυροῦ προσετυχῆσθαι μοι,

ἡμῶς δὲ φίλους ἰσχυρῶν, καλλίστους Μακεδόνους,

1835 πάντας αὐτοῖς ἐν ὄρει φούρεθαι προσαναυθῶσαι.

Ἀνωγαθῆσθαι ὅν αὐτοῖς καὶ μίγα κατηγνώσθαι

ἄσπε μηδὲν δυνάμενος ἐν ἰσχυρῶν γρησάτῃ πράξαι.

Ἐν λόγῳ σου τοῖς κομητοῖς φανιδῆ μίγας εἶναι.

Τὰς ὑπερόικους ἴσασιν φονίας καὶ μεγαλόφωνος

1840 γενήσθαι πρὸς πᾶσιν ἰσχυρῶν καὶ πρὸς μίγην.

Ἐγὼ γὰρ ἰσχυρῶν πρὸς σὲ ὅν πάσῃ μου δυνάμει

καὶ τῷ συνδρόμῳ τοῦτου

4. ἀπο p. 29

καὶ συνεκλιμένον ἕλῃν 8

φονίας

4. 179. 247.

πόλεμον στήσει κατά σου και πάντων στρατηγών σου, οχ' ως θεῶν μαγίσασθαι, πᾶλλον βροτῶν, Δαρείου και τῶν αὐτῶν ἐγὼ θυγῆς ως ἀνθρωπος ἐπίοργμα

1845
ἐκ δε προνοίας γίνεται νίκη, τροπή σὺν ταύτῃ.
Ἐγραφας εἶ δαί πρὸς ἡμᾶς ἀρτηροῦ καὶ χρυσίου ἔχεις σε παυσιπέποιον, ὅπως μαθόντες τοῦτο ἡμεῖς σοι γενναίωτερον ἀντιπαριστασθῶμεν καὶ λάβωμεν τὰ χρήματα τὰ σὴ καὶ πλουτισθῶμεν;

1850 Ἐγὼ γὰρ ὡς περίσῃμος γενήσομαι τοῖς πᾶσι, αἰσούς βαρβάρους, Ἑλλήσι, Δαρείου ἐκ κήσας τὸν μέχρι πόλου φθάσαντα, τὸν μέγα βασιλέα, τὸν συγγενέα τῶν θεῶν καὶ σὺδρονον Ἥλιου, τὸν γίγαντα τὸν ἰσχυρὸν, τὸν σπύτου θεῶν κήσας.

1847

1855 Σὺ γοῦν ἐὰν κήσῃς μοι, δόξω ὅσοι λαμβάνεις· ἐνάχσας ἀργεῖσάτην, ἀτάραττον καὶ κούφα καὶ Μακεδόνα μίρακα, τὸν παῖδα τοῦ Φιλίππου, Ἐστειλας εἶ δαί πρὸς ἡμᾶς τὸν σπύτου και τὴν σφαίραν, ὁσαύτως και κριώτων ἔχον πολὺ χρυσίου;

1848

1860 Σὺ μὲν ἐξέπεμψας αὐτὰ παῖδων και κυταροπέποιον, μὴ γινῶς τὸ συμπήθησανον ἐκ τούτων τῶν σταλλέντων. Ὡς ἀραθὰ γὰρ ἐκ θεῶν Ἰλαίου δῶρα ταῦτα· και τὸν μὲν σπύτου εἰλησεν, ὅπως ἡμῶς τοῖς λόχμας τύφω βαρβάρους ἰσχυροῦ, και Πέρσας καταστρέψω,

1865 καὶ πρὸς δουλείαν τὴν ἐμὴν τούτους καθουσιέψω. Τῆν δέ γε σφαίραν δούτερον πάλιν ἰδύλωσάς μοι, ὅτι τὸν κέσμον ἀπαντα κυλῶς ἐπεκατῆσθαι· σφαιροειδῆς γὰρ γέγονον ἡ κήσας και σφαιροῖλος. Τῆν δέ χρυσίου κησῶν τὴν παρὰ σου σταλείσας,

1870 ὡς μέγα δῶρον ἐκ θεῶν ταῦτην δευτεροῦν· ἐκ ταύτης γὰρ ὑποταγῆν ἰσχυροῦς μετίστην. Μίλλεις γοῦν ἐφοκῶσα ταύτανα γρηγορεῖ μοι, ὅτι χρυσίου τῶν ὠδῶν Φιλίππου τοῦ πατρὸς μου. Ἐρρωσθαι τοῖνον, βασιλεὺ Δαρείου τῶν Περσῶν.

1849
ἐκ δε προνοίας γίνεται νίκη, τροπή σὺν ταύτῃ.
Ἐγραφας εἶ δαί πρὸς ἡμᾶς ἀρτηροῦ καὶ χρυσίου ἔχεις σε παυσιπέποιον, ὅπως μαθόντες τοῦτο ἡμεῖς σοι γενναίωτερον ἀντιπαριστασθῶμεν καὶ λάβωμεν τὰ χρήματα τὰ σὴ καὶ πλουτισθῶμεν;

1875 Καὶ γράφας ταῦτ' Αἰλιάνδρου και δέχων ἀπὸ βούλλης, σφαιροειδῆς γρηματοφόρους δέδοκεν αὐτοῖς τοῖς τοῦ Δαρείου· οἳ και χρυσίου ἀποδοῦν, ὅν ἔστειλε Δαρείου,

Βεη Μάριε

οἳ και χρυσίου ἀποδοῦν, ὅν ἔστειλε Δαρείου, εἰσας τοῦτος ἀπειθεῖ μετ' εὐδορίας πάσης. Ἐπερωμαίεσαντες δ' αὐτοὶ τὴν γινῶσιν Αἰλιάνδρου, χυρῶντες ἀναχοίρησαν, ἤλθον δὲ πρὸς Δαρείου.

1880

Ὁ δὲ Δαρείου ἀναγοῦς τὰ γράμματ' Αἰλιάνδρου και γινῶς τῆν τούτων δύναμιν, ἐπιστολῆν προσηράσει πᾶσι στρατήσας τῆς αὐτοῦ, ταῦδε προσηρῶσασαν: «Πάντων Περσῶν ὁ βασιλεὺς ἐγὼ θεὸς Δαρείος, ἔστω τοῖς ὑμῶν χεῖρά μου λίγω γενέσθαι ταῦτα: Τὸν Μακεδόν' Αἰλιάνδρον, τὸν παῖδα τοῦ Φιλίππου, ἀποστατοῦν' ἀνέμαθον σὺν Μακεδόσι πλειστόσι, και ὁσαδάντα σὺν αὐτοῖς τὰ κέσμα τῆν Ἰσίου, ἔρξασθαι ταῦτην ἐκποροθεῖν, ὡς γινῶσιν ἐμὴν ὁδῶν.

1846

1885

1890 Λαβόντες ὁδὸν αὐτῶν ἡμῶς, ἀγάγετε τὸ τάχος, μηδὲν κυταροσάμενοι κούριον ὡς ἀπιστάτην· ἐκδῶσθαι γὰρ αὐτῶν ἐγὼν σπύτου τὴν πορφυρέαν, και τούτων κήσας ὡς εἰδὸς μετὰ πολλῶν κροτάλων, ἀστρογάλῃ τε παιγνικῇ κρούσας ὡς Μακεδόνα,

1895

1895 αὐτῶν πατρίδα τῆν αὐτοῦ, και πρὸς Ὀλυμπίαδα, ἔστω τοῖς στρατέας τοῖς αὐτοῦ γράφει Δαρείος ταῦτα. σωμασπειλάς μετ' αὐτοῦ γενναίον Πέρσων ἀνδρα,

1900 παυσιπέποιον ἄντα και σφαιροειδῆ, ὅς και ποσειδίσι τὸν αὐτῶν, ἀνδρα προτοῦ γενέσθαι φρονήμα τίλειον ἀνδρῶς τούτων μετ' προσλαβάνεσιν. Τὰς δὲ τρεῖς τὰς αὐτοῦ βυθῶν θαλάσσης πάσας κακῶς καταποντισσάτε, τούτους δὲ τοῖς στρατέας σφαιροειδῆς καταδύσαντες προσασπειλάτε μοι. Τῶς στρατεύσας σὺν αὐτοῦ, κακίστους Μακεδόνας, οἳ ἐκ Ἐρυθροῦν πέλαγος στείλατε κατοικεῖσθαι, ἵκνουσ' δ' αὐτῶν κατέγχεσιν σὺν ἄρμασι τοῖς τούτων. Φίλος ἡμῶν χαρίσασθε λύσασθαι Μακεδόνων. Ἐρρωσθε ταῦν, σκατοῦται μοι, πρὸς ἀπαντα τὸν γινῶσιν. Ἄθου δὲ τῆν ἐπιστολῆν ἰδόντας οἱ στρατῶται

1847

1910 Ἀντέγραψαν ἐπιστολὴν ταύτην τῷ Δαρτίν.

Ἐπιτομή - ἡ ἱστορία τῆς Σπυθῆος, Ἰδούης βασιλεῖς Θεῶν Δαρτίνος γυίαιου. *Handwritten note: ...*
Θαυμάζομεν, παρμήγιστε, πῶς οὐ κελίμεν ταῦτα.
Τὸ Μακεδόναυ Ἰδούης γάρ πάντῃ καταπερνούμενον
ἐπέβη χώραν τὴν ἡμῶν κακῶς καταλίχον.

1915 Ἰδούης ἡμεῖς ζωηρήσαντες κρούμεν τούτους τούτους
προσταπετείλαμεν αὐτοῖς σοῦ τῷ μεγίστῳ κράτει·
μαθεῖν γάρ μίλλιος ἐξ αὐτῶν τὴν πόλιν Μακεδόναυ,
ὡς μὴ τοιμῆσαντες ἡμεῖς σοῦ πούτου ἐξέτασαι.
Ποίησας οὖν αὐτῶς καλῶς, εἰ παραγίνῃ τούτῃ

1920 μετὰ δυνάμεως πολλῆς σὴν χώραν βοηθήσαν,
μὴ λάφορα γενώμεθα καπίστας Μακεδόσαι.
Ταῦτα Δαρτίνος ἀναγνώσας ἔγραψε τούτους ταῦτα:
Ἰθ βασιλείων βασιλεῦς μέγας θεῶς Δαρτίνος
Σπυθῆος σοῦ Ἰδούης γε, κελίμεν τούτους γυίαιου. *Handwritten note: ...*

1925 Μὴ προσδοκᾶτε παρ' ἐμοῦ λαβῆσθαι συμμάχων·
εἴπερ δ' ἐκλήθητε τῶν ἡμῶν τούτων καὶ τῶν ἡμῶν,
περὶν μὲγίστῳ ἐξετε τὴν τιμηρίων πάντες,
λόγῳ προσταπειτούμενοι τῶν ἀρχαλοκαπίστων
καὶ τῶν φθαρίνων ἀμείλις παρὰ τῶν Μακεδόναυ.

1930 Ἀρετῶν παρακλείομεν τὸ τῆς ἀνθρώπων μίλλιον
γενούων οὖν ἐδειξάσθε καὶ σταδῆρῶν καὶ μέγα,
Ἰγῶς δὲ τῆς ἐφάρθησε θροῦσας ταῦτα γυίαιου,
ἀνθρώπων γενουῶν ἰσχυρῶς, Πέρος ἀνθρώπων τούτους,
ὃ κεραιῶν δυνάμενοι μέγιστον κατασῆσαι,

1935 ἀνθρώπων οὐκ ἐπενέγκατε κρόνον τριβουλίαιων;
Πύθῃκα τῆς ἡμῶν ἀνθῶ ἐν παραπέτῃ μύχης;
Ἐλαθε τῆς ἡμῶν πλεγγῶ ἐν σαρκαλῇ πόλιν;
καὶ τί ἡμῶν βουλεῶμεν καὶ τῶν συμμάχων;
Ἰγῶν τῶς κατασῆσαναι Περσῶν τὴν βασιλείαν,

1940 ἀρχαλοκαπίστων φοβῶμενοι κακίστῳ Μακεδόσαι;
Ἐπαρτυπέτε γυῖν καλῶς, καὶ τὴν ἡμῶν ἀνθρώπων
γενουῶν ἀριστέοντες ἐδειξάσθε καλλίστῳ,
ὅπως πολλῆ δυνάμεν ἡμεῖς ἀπαρτυπῶν.
Ἐρωσθε πάντες, ἔρωσθε, στρατῶν καὶ στρατόδεκα.

540

1945 Ἐθ' ὅπως ποσθαυμάμενος Ἀλέξανδρος Δαρτίνος
κίχσιν ὄντα τῶν αὐτῶν, στρατοπεύσας οὗτος
ἐξ ἴσου παρεγίνετο τῷ ποταμῷ Πυθῶν. *Handwritten note: ...*
καὶ πάλιν πρὸς Ἀλέξανδρον ἀπέλει γραφῆν ταύτην:
Ἰθ βασιλείων βασιλεῦς ἐγὼ θεῶς Δαρτίνος

1950 καὶ πάντων ἰδούων κίρως, ἀντάδεχ Μακεδόσαι. Ἐκείνην οὐκ εἶπεν ἀπερῶν
Τὸ τοῦ Δαρτίνος θαυμάσιον ὄνομα σοῦ λαθάνει,
ἐν τετραμήσιαι θεοῖ σὺνθρονον κούστωστας· εἰ δὲ ἰσχυρῶς ἀλλοτῶν ἰσχυρῶν
αὐτῶς γάρ οὐ μακάρων ἔχησιν λαυθαυῶντες.

1955 Δαρτίνος πάλιν δεύτερον ἔγραψεν Ἀλεξάνδρῳ,
χωρὶς ἐμῆς θελήσεως ἀρχεῖν Μακεδόνας,
1960 ἀλλὰ καὶ χώραν ἱερωῶν, πόλεις φογγαζούσας,
1965 αὐτῶς καλῶς ἐπάρθησας καὶ βασιλεία μίλλιον
σασκῶ ἐχερωτόντῃσας, ἀνάσας ἐκόςας αὐλίξας
ἡμῶν σοῦ κακίστῳ, στρατῶν κατασῆσαναι, γῶ
καὶ μετ' αὐτῶν τῶς πόλιν ταῖς ἀπαρτυπῶν καὶ ἄ. Ἰδούης Δ. C.

1969 βασιλείων καταστράτεως, φέρους ἱερωῶν ἐκ τούτων Ἰδούης ἄ.
λαρβάνειν ὡς ἀρχαλοκαπίστων· ὅς τῶς ἐγὼ πόλεις
κίχτωμα πρὸς περίσσαν ὡς ἀπαρτυπῶν.
Νομῆσαι σοῦ, ὡς ἴσασιν, ἡμῶς τούτους εἶναι,
ὅπως εἰ σοῦ, τοιμῆσαι; κακῶς ὄλοκαρβάνειν.

1965 Ἀρετῆσαι τούτους τῶς ἡμῶν, ὅς ἔχειν οὐ καυχήσαι.
κακίστας οὖν περιγίνεσας, ἀβούλιως πρῆξας ταῦτα.
Ἐρωσας διορθῶσασθαι τὴν ἀρετῆν σοῦ πούτους
καὶ πρὸς ἐμῶν, σοῦ τῶν θεῶν, λόγῳ παραμένεσθαι,
καὶ μὴ θαρσύνειν σοῦ τῶν ἀρετῶν γυίαιου.

1970 Ἐπει δ' ἡ τούτῳ δυνάμεως εἰσέβηκε καὶ τούτῳ,
πρῆξας λαθεῖν καὶ γυίαιου καὶ εἰ παρὰ Δαρτίνος,
γράφῃ σοῦ καὶ προσταπέτω σοῦ τῶν τούτων Ἀλεξάνδρῳ
κίχων τὴν κέρων δουλειῶς Δαρτίν τῷ θεῶ σοῦ.
Ἐάν δ' ἀπέτῃ τῆς κακῆς ἀνοίως σοῦ προτέρας,

1975 οὐκίλως κούσσω σε θανάτῳ παρατόνῳ·
αὐτῶ δ' ἢ σοῦ πλανήσαντες καλῶς σαρκαλῶσασαι,
μὴ θίνεσας σαρκαλῶσασαι σοῦ μίλλιον ἀλλ' ἀπαρτυπῶν.
Ἦμεν οὐ σοῦ μέγιστον δύνῃ, ἐγὼν πατέρα,
ὡς μὴ μετῃσασθῶσῶ σοῦ πῶσι τῶς τοιμῆσαι.

1980 Ἐπει δὲ σοῦ πλανήσαντες καλῶς σαρκαλῶσασαι,
μὴ θίνεσας σαρκαλῶσασαι σοῦ μίλλιον ἀλλ' ἀπαρτυπῶν.
Ἦμεν οὐ σοῦ μέγιστον δύνῃ, ἐγὼν πατέρα,
ὡς μὴ μετῃσασθῶσῶ σοῦ πῶσι τῶς τοιμῆσαι.

1972 ...

Handwritten notes and signatures at the bottom right of the page.

τὸ αἷμα προσεπέλασε ποταμῶν τῆ γαίῃ.

Ἰδὼν γὰρ Ἦλιος αὐτὸς μίγναι καὶ συμπαθεῖς τοῖς γενομένοις ἄνω, καὶ θεωρῶν ἅτ' ἐράως

2060 τοσαῦτα τὰ μίσσηματα, συνίσταται ἄπιστος.

Τῆς μίχης γενομένης ὄντα μεγάλης 'Αλεξάνδρου, οἱ Πέρσαι πάντας ἄρραξαν εἰς τὴν φοβὴν τελείαν, καὶ μετ' αὐτῶν Ἀρσίνους Ἀντιγόνος τῆ κείνου, Ἀναξίμου δὲ Ἀντιγόνου δ

ὅς ἐπεσέβη πρότερον πρὸς Πέρσας τὸν Δαρεῖον, 2065 ὑπέβησαν στρατηγὸς αὐτὸς καὶ πρῶτος 'Αλεξάνδρου. Ἐπει δ' ὄβια γέγονεν ἢ τῆς ἐσπέρας ἤδη,

114 Ὅθεν γινώσκεις ὅσο ἔργον εἰς Δαρεῖον αὐτὸς Δαρεῖος φεβηθεῖς, ἄρμα δὲ καταλείψας ὡς ἐργαθὴς ἐργάμενον, (πάντας γὰρ τῶν ἄρμάτων εἰς τοῖς προσώπῳ κατέβηκε, καὶ γινώσκον ἦν πάντων.)

2060 εἰς ἴππων ἱπποκαθεσθεῖς ἐβίβη κατασχεθῆναι.

Ὅθεν φιλοτιμώμενος 'Αλεξάνδρος Δαρεῖον ἔδωκε καταλαβεῖν, μήπως τις φθόσος τοῦτον παρὰ τὴν γινώσκῃ τὴν αὐτοῦ κατασκευῆς τοῦτον.

115 Ἄλλ' ἔλασε τὸν ἀποτοχῆ Δαρεῖον νύξ σὺν ἴππῳ.

2065 ἔπειτο γὰρ ἔχον νεύρον, κρείττονα πάντων ἴππων, ἐκείνῳ προσεκαθεσθεῖς ἐβίβησε τοῦ κειμένου.

Τὸ μὲν ὅσο ἄρμα, τόξον τε, βίβη καὶ τὴν μητέρα, σὺν γυναίξιν καὶ τοῖς παῖσι καὶ σκεύεσσι χρυσέοις, ἐπὶ σταδίων ἑξακτῶν ἐβήκοντα διώξας

2070 'Αλεξάνδρος κατέβηκε, πρὸς δὲ σκεπὴν Δαρεῖου, ὄδῳ αὐτῆν ἐπ' ἑλασίου σὺν ἄνωγει τῶ τούτου, καὶ

116 Ἐσέβησαν 'Αλεξάνδρος πρὸς τὴν σκεπὴν Δαρεῖου.

τάχιστα κατασχέσασαι νύξας κατὰ κράτος.

116 Παλὸν τὸ πλῆθος τῶ ἀρμάτων ἀνάγει καὶ μίχας

τῶν ἐναντίων πάντων δὲ κρατήσας ὁ γενναῖος, καὶ ἐπιλαύσας πρῶτον ἀλώμενος μισήσασαι,

2075 σὺν ὑπέβησαν αὐτὸς, σὺν ἀγευθῆς ἐράνῳ, ἀλλὰ τοὺς τελευτήσαντας γενναῖος (πάντας) ἄνδρας εὐγενεστέρους τῶν Περσῶν, θέπεισθαι τούτους ἐβή· τὰ τέκνα καὶ μητέρα δὲ Δαρεῖου καὶ γυναῖκα

2080 πλείστη τιμὴ καθόφωσεν ἐν ἄρματι τῶ τούτου, ὡσαύτως δὲ καὶ τοὺς ἰακούς Περσῶν τοὺς ἀρχαυότους - καὶ μαγείας παρανοήσας πείσας αὐτὸς κατέβη. Τῶν δὲ πείσων ἦν πολλὸ τὸ πλῆθος ἀφοστῆσαν.

Ἐπειον πεντακισίοιοι πεζοὶ τῶν Μακεδόνων, = 2100, ἀρματῶν δ' ἐβήκοντα σὺν ἑαυτῶν ἱππέσι, γενναῖοι ἄνδρες, = 2100 καὶ τραυματῆαι δὲ αὐτῶν πλείους διακίοντες. ἤρματι δὲ ἐβήκοντα σὺν ἑαυτῶν ἱππέσι, γενναῖοι ἄνδρες, = 2100

2085 ἄλλοι τετρακισίοιοι λήφορα γενοῦντες. = 2100 Δαρεῖος οὖν δυνασθεὶς, ὡς εἰρηται, μετ' ἑαυτοῦ πλείονα δόναμον αὐτὸς ἐστράτευσε πρὸς μίχην·

2090 γράφει δὲ καὶ τοὺς ὑπ' αὐτῶν ἔδωκε καὶ βαρβάρους, μετ' ἑαυτοῦ ἄλλοι τετρακισίοιοι λήφορα γενοῦντες. = 2100 Δαρεῖος οὖν δυνασθεὶς, ὡς εἰρηται, μετ' ἑαυτοῦ πλείονα δόναμον αὐτὸς ἐστράτευσε πρὸς μίχην·

2095 γράφει δὲ καὶ τοὺς ὑπ' αὐτῶν ἔδωκε καὶ βαρβάρους, μετ' ἑαυτοῦ ἄλλοι τετρακισίοιοι λήφορα γενοῦντες. = 2100 Δαρεῖος οὖν δυνασθεὶς, ὡς εἰρηται, μετ' ἑαυτοῦ πλείονα δόναμον αὐτὸς ἐστράτευσε πρὸς μίχην·

2100 Ἐσέβησε τὸν ποταμὸν ἐπιβὰσι πολλοὺς βαρβάρους, = 2100 Ἄρματι δὲ καὶ τοὺς ὑπ' αὐτῶν ἔδωκε καὶ βαρβάρους, μετ' ἑαυτοῦ ἄλλοι τετρακισίοιοι λήφορα γενοῦντες. = 2100

2105 Ὅθεν 'Αλεξάνδρος γράφει τῶν Σκαινῶν βασιλέων αὐτῶν ἐπὶ τῶν γεγραμμένων· Ὅθεν 'Αλεξάνδρος γράφει τῶν Σκαινῶν βασιλέων αὐτῶν ἐπὶ τῶν γεγραμμένων·

2100 Ἄς ἔχεις πάσας φύλαγγας καὶ πάσας τὰς δόρυμας τῶν στρατευμάτων σὺ λαβὼν ἔδωκε τὸν τόξον ἄδω·

117 Ἄλλωθεν ἐπιστολὴν ἔπεμψε τῶ Σκαινῶν βασιλέων αὐτῶν ἐπὶ τῶν γεγραμμένων· ὁ γὰρ μακρὰν οἱ βάρβαροι πάρευσαν, ἀλλ' ἔγγος μου·

118 Εἰσέβησε σὺν Ἄλεξάνδρῳ εἰς κίον Περσῶν. Ὅθεν αὐτὸς Ἄλεξάνδρος μετὰ τῶν στρατευμάτων πορεύει ἐπιούσαστο πρὸς τὴν Ἄρσαν, = 2100

2105 πόλεις ποήσας τὰ ἐπεὶ πάσας καθυπάρχουσας. Ἐκ τούτων δὲ καὶ πλείονα λαὸν στρατολογήσας, καὶ χιλιῶδες ἀρσῶν δεκαεπταὶ σὺλλέξας, αὐτῶν οὐκ ἀποβλήσας αὐτῶν ἐπὶ τῶν γεγραμμένων·

2110 Ἐπὶ τῆς ἐσπέρας σθεναρὸς Ἕλληνας ἢ βαρβάρων, ἢ βασιλείων ἰσχυρῶς, τὸ δόρυ βαστασάτω. Σημεῖον γὰρ τι γαλιεῖν ἔλασε τοῦτο μᾶλλον,

2060

2070

2090

in Alexander Clark v. v. v. v.

2070

2100

2110

2060

2070

2080

2090

2100

2110

ὡς βασταρχήσεται καλῶς ἐκ βόθρων τούτου πόλις. ε
 Εἶθ' οὕτως παραγίνεται καὶ πρὸς τὴν Περσίαν,
 πόλιν ὑπάρχουσαν ἐκεῖ καλῆς τῆς Βαβυλῶνιαι.
 2115 Ὀρφέως δ' ἦν ἐκεῖ ναὸς ἀγαθὴ ἐν τῷ τούτου,
 ἔχου θύρην πύρρην ἰσθμῶν τῶν Περσίας.
 Βλέποντος 'Αλέξανδρου γούνη εἰς πρόσωπον Ὀρφέως,
 καθ' ἑαυτὸν εὐχόμενος Ὀρφέως.
 119 Ἦρσαν Ὀρφεὶ βίανον 'Αλέξανδρον προσέειπεν.
 Ἄστος δὲ τὰ στρατεύματα παραλαβὴν ἀπέβλεπεν
 120 Στείλοντι πρὸς 'Αλέξανδρον οἱ Ἀθήρηται πρόεδρος Ἰσθμῶν.
 2120 εἰς Βοιωτίαν, ἐν ᾗ οὐκ ἔστιν ἡμεῖς κατοικίας,
 πᾶσαν αὐτὴν τὴν Ὀλίβην καὶ γῆρας τῶν Χαλδαιῶν οὐκ ἐπέ-
 2125 ἔξαφαινας παντελῶς καὶ πάντας κατασφάζει.
 Εἶθ' οὕτως πάλιν ἔρχεται οὐκ πάση τῇ δυνάμει
 πρὸς ποταμὸν τῶν Εὐξείνου τῶν μέγαν καὶ πόλιν Ἰσθμῶν,
 2125 καὶ πᾶσαν πόλιν τὰς ἐκεῖ κούσας ὑπεκίονεν,
 τῷ Ποσειδῶνι δῖον καὶ πρὸς Μαιωτίδων λίμνην οὐκ ἐπέ-
 2130 σὺν πᾶσι παραγίνεται. Λόρα δ' οὐκ αὐτῇ πᾶσι
 χειμῶνος ἀπέβητος, τροφὰς μὴ κεκρυμμένη.
 Ἐβλήθη οὖν τὰ πρὸς τροφῆν αὐτοῖς τοῖς Μακεδόσις,
 2130 ὅσπερ λιμῶ τῶς ἀπαντας μέλλοντας ἀπολλίσθαι.
 Τί δ' ὁ φρονιτὴρ ἔπραξεν 'Αλέξανδρος ἐκείσε;
 Μέγιστον ἐσοφίσαιτο πρᾶγμα πρὸς σωτηρίαν·
 ἀποχωρίσας ἀπαντας τοὺς ἵππους τῶν ἱππέων
 Ἰσραελ, καὶ τὰ δέματα τῶν οὐκ ἐδεύοντες τάγους,
 2135 ἐκίλεσε τὸ σπέρμα τὰς αἰτίας ἐξοπίων.
 121 Πρωτότατος 'Αλέξανδρος ἵππους ἰστίων σφάζει
 καὶ κρεσσθῆναι τε τροφῆς καὶ μὴ λιμῶ φθαροῦται.
 122 Ὡς τῆς καλῆς σου γνώσεως, 'Αλέξανδρε φρονιτῆρ,
 λιμῶ δ' ἀνεκείσθαισιν ἀπαντες ἀπὸ τούτου,
 Ἀντιβαλλόμενοι οὐκ ἰστίων πάντων καὶ προσφασσόμενοι,
 2140 Ἐδοξε εἰ καλὸν αὐτῶν τῶν ἵππων κατασφάζει;
 2140 τροφῆς μὲν ἐκορίσθησαν ἀπαντες ἀπὸ τούτου,
 ἀπῆλθε δὲ τυγχάνουσαν εἰς πόλεμον καὶ πόλιν,
 αὐτῶν ἱππέων ἐβόηθη χυρὰ μὴ φιλασσόμενοι, τῶν ἰστίων ἰσχυροῦναι ἦν.

καλῶς
 2115
 2
 49
 2120
 2125
 2130
 2135
 2140
 2145

ἀκούσας ταύτ' 'Αλέξανδρος μίσην στρατοῦ προσέειπε
 καὶ λέγει τίχρη πρὸς αὐτούς: Ἄνδρες συστρατιώται,
 2145 τοὺς ἵππους μὲν κατέσφαξε καὶ αἰματωμένους οὕτως
 εἰς πόλιν, ὅπως ἔστιν τροφῆς προσκοσμήσθαι.
 Τὰ γὰρ μετέπειτα ἐκεῖνὸν ἐπὶ μετροῦστρον
 ἀντασχεόμενον, κακῶν μετρίων ἔχει λόγον.
 Ἄλλος οὖν ἀνιόντων τῆς εὐφροσύνης βράδιος
 2150 ἵππους ἀνδρακτιότους τε καὶ φεισθησοπιότους·
 ὁρῶν ἀπολλυμένους ἐκ χειρὸς λιμῶς μεγίστου,
 τοῦ Μακεδόνος ἔφραυετο οὐκ ἔρω τὸς καλλίστους,
 2155 Καλῶς καταπραΰνας οὐκ πάντας τοῖς λόγους τούτους,
 ἀπῆρχετο οὖν τῇ στρατῷ καὶ πρὸς ἑτέρας πόλεις,
 πᾶσας καταδουλοῦμενος τοῖς προστάταις λόγους.
 2160 ὅθεν ἰδὼν πρὸς τοὺς Λοκροὺς, ἐκείσε δ' ἐπιμείνας
 σὺν ἅπασι στρατεύμασι ἐπὶ ἄσπιν ἡμεῖρας,
 εἰς τότους ἐπισφραγίσει τῶν Ἀκραγαντινῶν,
 οἷς προσσπέργειν ἱερὸν Ἀπόλλωνος ἐκείνου.
 2160 Ἐλεγε δὲ Φωιβήλιον αὐτῷ προσημασθῆναι·
 ἦς μὴ χρησμοδοτεῖν αὐτῷ λεγούσης τὸ μαντεῖον,
 'Αλέξανδρος μετὰ θυροῦ τῇ Φωιβῆϊ λέγει:
 123. Εἰσθῆναι δ' 'Αλέξανδρος πρὸς τοὺς Ἀκραγαντινοὺς.
 2165 καὶ μὴ σὺ, Φωιβήλιε, βουλόη μαντευσασθαι μου,
 124. 'Αλέξανδρος ἐκράτης τὸν τρίποδα τοῦ Φοῖβου.
 ἐτῶ βασιτεῶν τρίποδον, ὡς Ἠρακλῆς ἐποίησε,
 2165 θεοῦ μὴ δόντος τὸν χρησμὸν Ἠρακλῆν τότε.
 Καὶ ταῦτ' εἶπεν 'Αλέξανδρος ἔχοντα τῶν τρίποδον,
 ἐν Φοῖβου δ' Ἀνθίνος προσέειπεν ὁ κριτῆρ.
 Ἰπελεθούσα δὲ φωνῆ τῶνον ἐξ ἀδύτου,
 Ἠρακλῆς, 'Αλέξανδρε, ταῦτα, ε φραῖν, εἰποῖτε,
 2170 θεὸς αὐτῶν οὐκ πρὸς θεῶν· σὺ δὲ θεῶν τυγχάνου,
 ἀνθρωπος εἶσαι γενοῦς, στήθεϊ καὶ μὴ παρῶντι,
 ὅπως μὴ μέγρι καὶ θεῶν οἱ πρόξενος σου μὴθῶσαι.
 2175 ὅστω μάλιστα τῆς φωνῆς ἀθρόον ἐνεχθείσης,
 εἶπε πρὸς τὸν 'Αλέξανδρον Φωιβήλιος μαντεία:
 2175 'Αλέξανδρε, θεὸς αὐτῶς κατεμυστεύσασθαι σου

ἐν τῷ τούτου
 ἐκείσε
 2165
 2170
 2175

ἰσχυροῦναι ἦν
 ἰσχυροῦναι ἦν
 ἰσχυροῦναι ἦν

ἔχει πάντας συγκάτους τοὺς ἔθνος ἐν τῇ πόλει.
Τὰ τεῖχη δὲ τῆς πόλεως ἔπαυον πολλῶ τάχει·
θεῶν γὰρ ἦν τὸ στρατόεμα πάντῃ τοῦ Μακεδόνου,
πῶρ' 'Αλεξάνδρου κλεισθῆς ὄστω ποικίθ' ἑθθαίαις.

ALC

2245 Ἐθνεσὶ καὶ τὰ προσηπαγῆ θεμέλια τῆς Κάδμου
αἵμασι καταβροχίετο πολλοὺς φεῖ! ἀνθρωπίνων,
καὶ στενωτέρως τὰς ὁδοὺς τὰ σώματα ἑθθαίων
ὄστω! καθοπεδίστην τῶν φουρυθῆτων τότε·
πόλις δὲ πᾶσαι τῶν ἑθθαῶν κατέπαυεν εἰς τίλιος.

ALC
ALC

2250 Τῶν Μακεδόνων χείρας οὐδ' ἀπέλαμον ἐς ὄστω,
ἐμβαίνασαι τὸν αἴθερον πῶνσφαρει τῶ ἰσθμῶ.
Ὅθεν κακῶς ἀπάλετο πᾶσα ἑθθαίων πόλις,
χρηστὴν γὰρ σφούσα σαρβαίου, ἀλλ' ἀντὶ τούτης μάλλον
ισθμὸν δεκανδ' ἀνίσχυρον, δι' ἧς κακῶς ἐφθάσθ.

2255 Καὶ τις ἑθθαίαις ἀνθρωπος ἔμπειρος μελιθίας,
σοφὸς τῶ λόγῳ γενοῦς, τὴν κίθον Ἰσχυρίας,
ἰδὼν τὰς θήβας ἐκποδῶν πάσας ἐκροτωμένους,
αὐτὴν τὴν ἤλικαν δὲ πᾶσαν ἀναρορμήντην,
μέγα στενώζας σαρπαθῶς ἑθθρ ἀτῆς πατρίδος

2260 Ἰδοθε τεχὸς προσπίθειν καὶ πῆλξαι θρηγοῦντας,
κρούων αἰλιῶς κατέμπροσθεν αὐτοῦ τοῦ βασιλέως,
ἔπας συγγνώμην γίνεσθαι δορῶν καταπρόσθας.
Ἐρχεται πόδων προσπίθειν εἰς πόδων 'Αλεξάνδρου,

120 Ἡλίγει πρὸς 'Αλεξάνδρου κρομάζων Ἰσχυρίας.
γουσιελῆς γενόμενος· ἔς ἤροζατο καὶ μέλιος
121 Ὅρα θρηγοῦντα, βασιλεῖ, μεγάλους Ἰσχυρίας.

2265 Ἐλαίνων προσφθίγγεσθαι καταυεῖς καὶ θρήνων
ἔθνον, παράδοξον, αὐτὸς λῆθην μετὰ κρούων,
νομίζων, διὰ τῶν αἰλίων, μελιθίων καὶ θρήνων,
εἰς αἰκτον τῶν 'Αλεξάνδρου προσαγαγεῖν ἰσθμῶσι.
Ὅθεν καὶ λόγους τεγματοῦς ἐπέλεξεν Ἰσχυρίας.

2270 καλλίστους, ἀρωμόδους τε δυνάμει πλείστη πάσθ.
Ἐφύσθη γοῦν ὁ δουραχῆς, ἀπίτυχεν ἑλιθίος.
τὴν χεῖρα προσπίλειςσας δὲ μετὰ πολλῶν διακρούων,
ἤροζατο φύλλειν μετ' αἰλιῶν τῶ βασιλεῖ τοιούτα:

ALC

121. Ἄρακα κράτει καὶ βουῆ· ἀφύσθη τῆς ἑλιθίος.
· κρούων τὸ σῶν, 'Αλεξάνδρου, τὸ μέγιστον ἰδόντας,

122. κρούων τὴν ἰσθμὸν δεκανδ' Ἰσχυρίας.

2270 ἰδοῦντων σαρπαθῶν τῆς πόρος Περσῶν ἀνίτες.
Ἐπίσχεσθ' ὅσθ' γαίρας σου τὰς ἰσχυρίας ἑθθαίαις,
ἀγνοῖα μήπως ἀσκήσει δόξαι τὰ συγγενη σου.
Ἡρακλῆος, Διονύσου, ὅστω θεοῦ ἑθθαίων,
μέγιστοι πάντων τῶν θεῶν βλαστήματα τε πρώτα,

ALC

2280 καθὼς παρὰ προσηπαγῆς δειξέως ἰσχυρίαςθ.
Ἀπὸ Σελήης καὶ Διὸς καὶ Κεραιρίας δίεξ
αὐτὸς ὁ περιόλετος Διονύσος ἐπέδθ·
παρὰ Διὸς καὶ Ἥρας τε Ἡρακλῆος ἰσχυρίας·
αἰτνας πᾶσι βοηθῆν ἑθθαίων ἀνθρωπῶν,

ALC

2285 ὡς σωτηρίας φύλαξες εἰρηναῖξς γνωσθῆντας·
σοῦ δὲ προπάτορος αὐτοῦ τεχνοῦντος, γενναῖο.
Τούτους ἔχρην μνησθῆσθαι σε καὶ συμπαθῆ γενέσθαι,
πάντας χαρίζων δουραῖς ὡς ἐκ θεῶν τεχθῆντα,
Μὴ γοῦν παρίδης, βασιλεῦ, θήβας ἀπολλυμένους,
2290 Ἡρακλῆος αὐτὴν τροφῶν, θεοῦ τοῦ Δουδῶσου,

μηδὲ τὸ βρωτῆστατον ἄστω προσαγαγεῖσθ·
ὄστω γὰρ ἐξ ἰσχυρίας γένεσθαι Μακεδόνισιν.
'Αλεξάνδρου, ἑθθαίαις εἰ καὶ μάλλον ἦ Ἡελλῶσι.
Ὅλεθ ἑθθαῶν ἢ γαῖρα σε θρηγοῦσα ἰσχυρίας,

ALC

2295 μέσον κριζέουσα θεοῦς αὐτοῦς τοῦ σῶντος προγόνου,
Λοιπὸν τοῦ Λυδίου τε, Διὸς καὶ Διονύσου,
ἐν εὐφροσύνας καὶ χοροῖς ὡς Ἡρακλῆς ἐπέδθ,
ὅς ἐν τοῖς ἔργοις βοηθῆν ἐφάνη τοῖς ἀνθρώποις.
Ἄν δὲ καὶ φανῆ μμηγῆς αὐτῶν τῶν σῶν προγόνων,

2300 καλῶν ὡς ὄστω ἀγαθῶν, καὶ πλείων τῶν οἰκτων
ἐκ τῆς ἀργῆς μεταπρατικῆς ἀθῆς εὐφροσύνας.
Μὴ γοῦν καθῆξας, βασιλεῦ, πατρίδα σὴν ἰδῶν,
μὴ καταστρέψῃς ἀγνοῶν τὴν τῶν ἑθθαίων πόλιν,
τὴν παρὰ Ζήδου μετ' αἰλιῶν Ἀμφιπόλιος κλαδίστων·

2305 καὶ γὰρ καὶ μέλι σου αἰλιῶν μετὰ κιδάρας ἤλιου,
ἦμαί τε θεμέλια ταῦτα προσαρορμῶντο

παρὰ Ζηνὸς ἀπὸ τῆς υἱᾶν· οὐκ ἴδωθ' ἀποτεικόμεθα
καὶ πιανυθῆσθαι τῇ κοκκί νόμῳ χοροῖς προσβλέπειν·
ὁμοίαν παρέχει τε πρὸς τὴν ποιοποιίαν

2310 δώματα, καὶ προσεπύργωσαι καλῶς τὰ τέγχε πάντα.
Τῶν Ἀρραβίων κἀδρος οὐκ ἔδει λαμβάνει νόμῳ, ἦν
ἦν Ἀφραγέτης προσγενεῖ, Κύπρος δώματα, ταῦτα.
Μηδὲ τῶν ἄρουρας τῶν σῶν ἀερίτως ἐπιμαύσαι,
μὴ καταφύεσθαι, βασιλεῦ, τὰ τέγχε τῶν θεῶν αἰώνων·

2315 ὑπάρχωσαι γὰρ δώματα λαβδάνου βασιλέως·
ἐν ταύτῃ δὲ προσάειπα δοσάδαιμον, πατροφόρον
Οιδίποσον, μήτηρ ἢ λυγρὰ· τοῖνον γαυοῦ συγγνώμων.
Τῶν Ἰσραηλίων τέμνος ἦν αὐτῇ θεῶν πόλις.
Πρώτος τοῦ Ἀφραγέτου οὗτος ὑπῆρχεν αὐτῇ·

2320 ἐς ὕστερον θεὸς δὲ Ζεὺς ταύτῃ προσεκοιμήθη,
καὶ τρεῖς τὰς υἱέτας, ὡς φασίν, ἠρίθησαν ἐς μίαν.
Ὁρῶς ἐκείνοισ, βασιλεῦ, τοὺς πυριλέκτους οἴκους,
ἀκρῶν τοῖς ἐπιστάζοντα ἐξ οὐρανοῦ τῶν μῆνι;
Ὁ Ζεὺς τὴν Σίμελιν ποτὲ βάλει τῶν ποθοομένων·

2325 αὐτῇ δὲ μέση τοῦ πυρὸς αὐτῶν ἰσραηλιῶν ἐπι-
ἐγένισσε δόσανον, Ἀρραβίων οὐκ οὗτος ἔδει.
Μίμνη πάλιν Ἰσραηλῆς, ὅς ὀστροσθεῖς ἀνείλε
Μεγάραν τοῦτον σόζον, παῖδος καταποζύσας.
Ὅν βλέπαι πάλιν δὲ βασιλεῦ, Μεξάνδρα ἐρετήρη,
2330 Ἰσραηλίου τέγχετα βασιλεῦ Ἀρραβίων οὗτος,
χρῆστος τοῦ Ἰσραηλίου ὄν καὶ σάρα Φιλοκτήτου
καὶ τοῦ Ἀραβίων ὁμοίαν ταῦτα φερβόλιον·
δώματα γεσεῖον γὰρ ἐν αἰς ὁ τραγευνοῖσι
γίνεται μόνος, ὡς φασίν, ἐκείνους ὁ Τροϊάνας.

2335 Κρήνην ὄρεθς αἶμα χρυσοῦ ἐχρίσανον ἐς ὕδωρ;
Βωὸς ἐπέχει νόημα τῆς λαυρμένης Ἄραξ.
Βλέψον πρῆν τῶν ἱερῶν, ἐπὶ τῆς αἰ Ἀρραβίων
Νόημα προσαναβόλωνον, αὐτῶς δὲ τὰς ἐλάδας,
ἐν αἰς χρῆσιν ἐγαυθόνων Ἀρραβίων καταβόουσα.

2340 Πολλοὶ καταπέτρωνον ἀνῶρας αὐτῶς τὰς θεῶν,
ὁ Πανδύκος στρατηγὸς Ἀρραβίων Ἀνωστράτου
μῆγστον ἐπαφροσύρον, καὶ λαγαρίον τοῦτόου.

Ἐν ταύτῃ πάλιν Κατακὸς ἀπέλεθθ, πρὸς τὸ τεῖχος
Ἀφρατος προσεξέστηρον· ἐξδομον πάλιν δ' αὐται,

2345 Ἀρραβίων δὲ τὸν Ἀρραβίων ἴδαρε θεῶν πόλις·
Τοσαῦτ' εἰπὼν μετὰ κλεισμοῦ καὶ θάρον Ἰσραηλίας
194. Οὐκ ἐπιμαύθησαν αἰεὶ, πολλὸν θοῶν ἀήθων.

ἐν Μεξάνδρου τοῦ ποθὸν ὅκε ἔτιγε συγγνώμη,
ἀλλ' εἰς ὀργὴν μᾶλλον αὐτῶν Ἀλέξανδρος ἀνέστηθ,
ὡς μὲν δὲ βλέπω πρὸς αὐτὸν οἴκτου προσεπυργώσας.

2350 Ὅταν καὶ τρεῖς μετ' ἄρχεθς ὀδόντας, θοῶν πένον,
πρὸς Ἰσραηλίων ἔρησε μῦθος, τὸν διστυγία·
Ἐὺ κἀκιστον ἀναγέλιμα καθάριον τῶν κακιστων,
ὡ βλάστηρα κακιστον ἐξ ὀστροσθεῖς τῆς βίβης,
ὡ μῆγες κακὸν λείφονον σὸ τὸ τῆς ἐπιστάζοντος.

2355 σοφιστικῶς μῦθος εἰπὼν κακῶς καὶ πεπλασμένως,
ὕπελαβες Μεξάνδρον πλοσῆναι, κακιστάτα;
Ἐάν οὐκ πᾶσαν τὴν θεῶν πάλιν προσεκαυθῆθ,
πυρὶ καταπερῶσασ τε, πάραθς δ' ἐξολοθρῆσασ,
αὐτῇ τῶν τῶν γενεαρχῶν ἐξέλεφα τὸν βίβαν.

2360 Αὐτὸς σπορῶν γινώσκεις σὸ καὶ γένον Μεξάνδρου
καὶ τίνες αἰ λογιεσάσας, αὐτῇ δὲ τῶν μῆγες,
ὡς ἐπι συγγενῆς ὁμοῦν ὁ παῖς Φιλοκτίδου. 194. 194.
Καὶ δῶρον τῶντον στρατῶν καὶ μὴ παραταχθῶμεν,
σῆμασθαι δὲ γινώμεθα μεθ' ὕπλων Μεξάνδρον,

2365 ὄντι γενεαῖν συγγενεῖ καὶ συμπολίτῃ τοῦτον·
δόξει γὰρ ὄντος ἐν ὕπνι τεχθῆς κριτικῶνος βίβης.
Εἰ δὲ καὶ πολεμῆσασ θεῶν Μακεδόνων,
αὐτὸ κατασχευθῆσασται καὶ θράσος αὐτῶν ἄπαν·
πρὸς μῆγες γὰρ οὐ δόσανθε καὶ πόλεμον θεῶν αἰώνων.

2370 Ἐλθόντος τοῖνον ἐπ' ἡμᾶς, ὡς ἵσκει, τοῦ τέλους,
καὶ θῆρας μὲν ἐκ τῶν ὀρῶν κακιστως κατασέφας,
αὐτῶν δὲ κρατιστάτου οἰκῆ τῶν Ἰσραηλίων,
τὸν αὐτῆ-τῆν, ἡμῶνλεκτον, δαμῆτον ἐρεσεῶτων,
προσεπιθῆγγομαι ταρὸ κακῶς καταβλήθῶμαι.

195. Πρὸς Ἰσραηλίων ἔρησε Μεξάνδρος καὶ ταῦτα.

2375 αὐτὸν τὸν πρὸς τὴν ἄλιον ὄλιχον προσεβλάστα

αὐτῶν

194

194

194

194

194. 194. 194. 194.

194. 194. 194.

194. 194. 194.

194. 194. 194.

194.

126. Προσέταξεν 'Αλέξανδρος ναύσαι τῶν Ἰσθμίων.

ὄργανον ἔχον κελαιῶν δίδυμον Βουστία, εὐθὺς εἰπὼν ἐκέλευσε πᾶσι τοῖς στρατοῦταις θηβαίων ἐπιταμίαι ταῖς συγκραταστράφαις καταποτίσασθαι γυνὴν αὐτῆς ἑλθούσα καθάιστον.

127. Οὐ δ' Ἰσθμίων ἀλέγρης ἐπέλεθ' ἑκατὸς θήβης.

Ἐπαυον ταῖς θυσίαις καὶ πόλισμα θηβαίων, θηβαίον δὲ τὰ σώματα τῆ τῆ προσερχησάντων. Καὶ γένοιτο παράδοξον ἐπὶ τῆ πόλει ταύτῃ·

128. ποτὲ γὰρ ταύτης τῶν τεχνῶν ἀνοικοδομοῦμένην

καὶ πληρουμένην τῶν θηβῶν, Ἀργίουος ἦν ἰδὲρα προσμελωδοῦσα κέλυσσα τῆ ἀνακτίου ταύτης·

129. αὐτῆς καταποτίσας οὐν ἤλθευεν Ἰσθμίων.

Τὰ γυνὴ παρὰ τ' Ἀργίουος τοῦ μελουργοῦ κτισθέντα κατίστρεψε προσμελωδῶν εἰς τέλος Ἰσθμίων.

130. Ὄβριον δὲ πᾶσα τῶν θηβῶν ἢ πόλις οὐν θηβαίων

εἰς τέλος ἐξηράνωστο κακῶς καὶ καταφθάρη. Καταλειφθέντων οὐν τῶν ἀλίγων ἀπὸ τούτων,

131. προσέταξεν Ἀλέξανδρος, ἥτις ἐπιβῆαι χώρας θηβαίων, ἀπολείψασιν ἀνάκτιον οὐ πάντες.

132. Οἱ δὲ σωθέντες ἐξ αὐτῶν τῶν ἀνακτίου θηβαίων

εἰς τοὺς Δελφούς ἐπέμπουσιν λαβῆναι χρησμοδοσίαν, ὅπου καὶ πόλις τῶν θηβῶν ἀνάκτιον εὐρέσθη.

133. Τούτους δ' Ἀπὸλλων ἔφησε καλῶς χρησμοδοήσας,

ἰφικταρόμαχος ὁ στεφάνος Ἐλισσακόων, ἅμα Ἰσθμίων ἡλιθίων

134. καὶ οὐν αὐτοῖς Πυθιδεύουσι, οἱ τρεῖς ἀδελφοθεύοντες τῆς θήβης ἀνακτίουσι. Ὅθεν χρησμοῦ δοθέντος, ἀποβησάντων ἰδέτε ἤλιθιον αἰ θηβαίων.

135. Ἐγχερατίων τῶν θηβῶν καὶ κατασκευασθέντων, Ἀργίουος ἦν προσμελωδῶν, οὐ τέλος δ' Ἰσθμίων.

136. Ἐκείθην οὐν Ἀλέξανδρος οὐν τῆ ἀνακτίου πᾶσιν,

137. Ἐρχετο πρὸς τὴν Κίρρονον μετὰ τῶν στρατοῦταιον.

καὶ τοῖς σατραπίαις τοῖς αὐτοῦ, πρὸς Κίρρονον ἀπέβη·

138. εἶπε δ' ἐκὶ τελούμενον ἄνωγα τῶν Ἰσθμίων·

139. αὐτῶν δε καθάιστευσιν οἱ Κίρρονθοι τελῶσαι

ἀγῶνα μεγίστου τῶν ἄλλων τῶν Ἰσθμίων.

Ὁ δὲ προσέταξεν εὐθὺς γενέσθαι τὸν ἀγῶνα·

140. ἔκτισσαν οἱ ἀλέγρης, ἄδρα συνακροῦντων, τῆ

141. θύρας πολλοῦς ὁ βασιλεὺς, μεγίστους τοὺς στεφάνους, ἅπανι καταπελότιζε τοῖς ἀγωνιστοῦσι.

142. Ἦν τὸς δ' ἐκὶ Κλειτόμαχος, ἀνὴρ ἐκ τῶν θηβῶν,

143. ἔχων λαβὴν παράδοξον· ἢς καὶ καθοπεσχήθη

144. προσεπρόφραξεν ἐσωτὶ πόλιν, πυγμῶν κέρσαι ἅμα τε καὶ παγκράτους, ἐνὶ σταδίῳ τρεῖς·

145. ποικίλος οὐν καλαίσροισι χρῆσόμενος τὴν πόλιν

146. πάντας κατατροπώσατο τοὺς ἀγωνιστοῦσι.

147. Ὅς δ' ἤϊδε τοῦ λαβῆναι αὐτοῦ τὸν στεφάνου τῆς νίκης,

148. ἔβλεπεν πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλεὺς ἔβουον,

149. θηβῶν δὲ Κλειτόμαχος ἤϊδεν ἐκ τῶν ἀγῶνα.

150. Πυγμῶν καὶ τὸ παγκράτους ἄνωγα αὐτοῦς ἐκείσθης.

151. Κλειτόμαχος ἔδειχεν ὁ ἀνοκτίου θηβαίων.

152. Διάφοροι τῶν καλοῦσι ἀγῶνας ἐτελοῦντο·

153. αὐτῶν δὲ τῶ κέρσαι τὴν πόλιν Ἰσθμίων

154. αἰτίας γήρας ἑκατόν ἰδέσθαι τὸ πρὸς γήρας·

155. ἐλαῖον δ' ἦν θαλλὸς ἀνὸς ἐν τοῖς Δελφοῖς ἦν ἄλλα·

156. ἄλλος δὲ κείδος στίβου λαβῆναι τῶν Κορινθίων·

157. ἐν δὲ Νεφές αἰτία κατατροπῶν αὐτοῦ,

158. ἢ θαλάσσης πύργου καλλίστου ἀνοκτίου,

159. ἄλλων τε καταγέλαστον καὶ κηρύκος ἄλλων.

160. Ζῆλον γὰρ καθοπεύοντες νίκης ἔρασανθαι,

161. ἰαβῶντων ἀντὶ πύργου ἡρώων τῶν κατῆναι,

162. ὡς εἶποι τῆς καὶ ὄνατον, αἰτία, αἴτιον, ἡλίθιον

163. ὡς καταγράφου πρότερον, ἐγὼ σε στεφανώσω

164. στεφάνουσι τρεῖς πολιτελεῖν· αἴτηνα δὲ σου δάισιν,

165. ὅπου ἐν αἰτήσθης μου, τοῦτο λαβῆναι αὐτίου, καὶ

166. Ἐνάσθης Κλειτόμαχος καλῶς ἐν τῷ σταδίῳ

167. πυγμῶν καὶ τὸ παγκράτους, ἀνοκτίου ἀνοκτίουσι.

168. Ἦϊδε πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον τρεῖσιν στεφανώθησαν·

169. ὁ κέρου ἐπεφύοντες λέγων αὐτῶν· Ἦϊς λέγῃ;

170. ἢ πόλις τοῖα σοὶ ἔσται, ἦνα σε προσεπαιτήσας·

171. Ἐφῆσαν ὁ Κλειτόμαχος· Κλειτόμαχος καλοῦμαι,

172. μὴ ζῆναι δὲ τῆ πόλιν μου· πατρίδα γὰρ οὐκ ἔχω.

εἰς τὸν ἴδιον ἱερῶν ἐπιβῆαι ἰσθμίων ἐπὶ τῆς πόλεως

c. 17.

καὶ τῶν ἄλλων

ἦν καὶ ἡ ἱστορία ἐκ τῆς ἱστορίας

καὶ τῶν ἄλλων

II

Ἐκτεταγμένῃ, πρὸς αὐτὸν 'Αλέξανδρος ἀντίπερ,
γεωμετρίας ἀδελφῆς εἰς τὴν γενναίως ἀρεστεύσας,

ἀσκήματα γενναίως ἐνὶ σταθμῷ τρεῖς,
πάλιν, πυρρῆς, παγκράτιου, κούρου τοὺς στεφάνους;

2435 ἤλθε λαβῆσθαι πρὸς ἑμὸν καὶ φῆς, πόλις οὐκ ἔχει·
ἔλεον αὐτῷ Κλειτόμαχος· ἔλεον αὐτῷ καὶ πόλις

πρὸ τοῦ εἶ, τὸν 'Αλέξανδρος γενναίως βασιλεῖα
σοῦ βεβησικεκότος οὐδ' ἀνάστασεν ποῦ πόλις·

Ἦδεν ἱερὸν 'Αλέξανδρος νοήσας τούτου πόλις,

2440 ὅπως δὲ μέλλει τῷ Σητεῖν ὑπὲρ πατρίδος οὐτός,

ἔφησεν· Ἐνὶ κτετασθῶσαν αἰ θῆβαι παρανοίκα
εἰς τε τρεῖς, εἰς ἄνομα θεῶν τρεῖς μεγάλων·

Ἐραῦ σὺν Ἡρακλῆος τε καλοῦ τοῦ Διονυσίου, *Καλοῦ τοῦ Διονυσίου*

2445 κτισθῆσαι πόλις τῶν θῆβαι, μὴ παρὰ σοῦ, δὲ μέλλον,

καθὼς χρησάμενος προσέφησεν Ἀπίλλωνος θῆβαιος;

91 Προεταξὲν 'Αλέξανδρος κτισθῆσαι θῆβαι πόλις.

Ἐμνημονεύσας ὁ σκερρῶς, σφῆς Ἐμνημονεύσας, κα 2449.

92 Παρ' ἱερῶν ἀρχαῖα τὴν χρηστικὴν προφητείαν.

τρίτος αὐτῷ Παλίδεος, αἰ τρεῖς ἀδελφειοῦτες,

πόλις θῆβαιν ταυταίως, προσκαυτιόσασαι αε.

2450 ἔλεα λαβῆν 'Αλέξανδρος πότις αὐτῷ σκερρῶτος
καὶ πότις τὰ στρατεύματα πρὸς τὰς Πλαταιάς ἤλθε·

πότις ἐπὶ τῶν Ἀθηνῶν· ἦς αὐτῆν τὴν κῆρυξ,

74 τὴν Ἀθηνῶν, ἐγγράσας θεοποιεῖσαι πάντας.

Ἐισθῆδεν οὖν 'Αλέξανδρος εἰ τὸν θῶμας τῆς κῆρυξ, ὁ ἱερῶν

2455 εἶρε δὲ τὴν ἱερεῖαν ἐνὶ αὐτῷ τελευτῶσας
προσπεφαινούσων ἱστίων αὐτῶν τῶν ἱερῶν,

καὶ μετὰ θύμβουος ἱσταιο ταύτην κατασκευάσων.

ἔλεε δ' αὐτῷ ἱερεῖαν ὅπως ὡς ἀπὸ κῆρυξ, 75

Ἐφῆ καλῆ πρὸς τὴν θεῶν, 'Αλέξανδρος, προσήλθε.

2460 Ἐπίσχεον γενέσθαι αὐ δὲ κατὰ πόσων πόλις
καὶ πόσι δῆμοις ὡς ἀστῆρ καλῶς ὑπερεκείαφρας·

Προφητευσάσας οὖν αὐτῆς οὐτός τῆς ἱερεῖας,

ἐτίμησεν 'Αλέξανδρος αὐτῆν πολλῷ χρυσῷ.

Μετὰ τῶας ἡμέρας οὖν ἔλθων ὁ Στασαγόρας,

93 Καθῆρσεν ἱερεῖαν καλῶς ὁ Στασαγόρας.

2465 ὁ τῶν Πλατείων ἀρχηγός, ἐν τῷ θῶμας τῆς κῆρυξ, *94*

ἱερεῖαν προσέφησεν· εἰ μὴ αὐ καθαρῶθῆσαι,

ὁ Στασαγόρας, τῆς ἀρχῆς· Ἦν ἀπειθήσας ἔφη·

Ἐν προφητείαις γενόσασας καλλίως ἀνάστα,

2470 πῶς 'Αλέξανδρος πρὸς αὐτῆν τὴν κῆρυξ εἰσιθῆσιν

ἔφη γενέσθ' ἐπίσχεον καὶ δῆμοις ἐπιλάμψαι,

ἔμ' δ' ἔλθιντα προσφρονεῖς λέγουσας τάναντια,

2475 πάσας ἀρχῆς καὶ δόξας μιν καλῶς καθαρῶθῆσαι·

Ἦ δ' ἀπειθήσας πρὸς αὐτῶν· Ἐμὴ γαλεπῶς τὸ πρῶγμα,

ὁ Στασαγόρας στρατηγέ, δέχθη· καὶ γὰρ τὸ θεῶν

2480 δαί σκερρῶν τοὺς χρησάμενος πόσων ἀνδρωπῶσι λέγει

καὶ μέλλον τοῖς ταχάσωνας ἐν ταῖς μεγίσταις δόξας·

καὶ γὰρ 'Αλέξανδρος ἔλθων ἐν τῷ τεμένει κῆρυξ,

2485 πρὸς τὴν ὄψην ἐβέλλετο πέπλον τῶν ἱερῶν

ἱστίῶν ὁ πορφυροῦτος, ἦν ἀπὸ κῆρυξ εἶπον

2490 γενέσθ' ἐπίσχεον αὐτίως ὡς ἀπὸ τῆς πορφυρίας,

Ἐξ ὕστερον δ' αὐτῷ ἔλθων τὴν κῆρυξ κατωπέσασαι

εἶρε τοὺς πέπλων πληρωθῆν ὅπως τελευτῶσων.

Ὅτε ἔσται τούτω φανερὸν καὶ αὐ καθαρῶθῆσαι,

2495 καθὼς ὁ πέπλος ἐπὶ σοὶ τελείως ἐπικρούσθη·

94 Ἦν Στασαγόρας ὀργισθεῖς μετίστησεν αὐτίως

ἱερῶσιν τὴν αὐτῆν, εἶπὼν αὐτῇ τὸ λόγος·

Ἐσὺν τὸ σκερρῶν, οὐκ ἔμῶν προσέφη γὰρ οὐκ ἔσθ' *ἰε ἱερεῖας· εἰ δὲ ἡ κῆρυξ*

2500 οὐ μετισθῆς, οὐκ ἔμῶν· οὐ κατ' αὐτῆς προείπας·

Ἦκουσε ταῦτ' 'Αλέξανδρος καὶ τὸν μὲν Στασαγόρας

2505 ἐκ τῆς ἀρχῆς μετίστησεν, αὐτῆν οὖν ἱερεῖαν

τῆς προφητείας μετασχεῖν ἐπέλευσεν αὐτίως.

95 'Αλέξανδρος ἱερεῖαν ἔλεε τοῦ προφητείας.

ἔλεε δ' αὐτῷ ἱερεῖαν πόσι· Ἐν Στασαγόρας,

96 ἱερεῖαν 'Αλέξανδρος ἔσχεον προφητείας.

ἔμῶν μὲν ἄρχων σφῆς σοὶ τὸ χρηστικῶσιν,

σὸ δὲ καλῶς μετίστησας ἐμὲ τῆς προφητείας.

2495 καὶ πόσων σοὶ τὸ μέλλοντα παρὰ τῆς κῆρυξ λέγει,

ὥσπερ μερίσσει τῆς ἀρχῆς, μερίσσει σου τῆς δόξης,
 ἐκίπσει οὕτως καὶ ζωῆς ἀτίμως χορηγῶνται.
 Ὁ δὲ πολλὰ κοπιήσας ἀπέδρα παραυτίκα
 ἔς καὶ λαθῶν 'Αλέξανδρον ἔλθεν εἰς τὰς Ἀθήνας.
 2500 τῶν Ἀθηναίων γὰρ αὐτίς ὡς στρατηγὸς ὑπέρχετο.
 Λαθῶν δὲ τὸν 'Αλέξανδρον ἔφρασε εἰς Ἀθήνας
 ἐκτραυματῶν τὴν ἰατρὸν παρ' 'Αλεξάνδρου λόγῳ,
 οὐκ ἔστιν ἀποθανόντες, ὕβρις κατ' 'Αλεξάνδρου
 καὶ λουδορίας ἔχουσι, ἄνωγον αὐτῶν καλοῦντες.
 2505 Ἀτύς δ' 'Αλέξανδρος αὐτίς ἔγραψε τὰ τοιαῦτα:
 'Αλέξανδρος ὁ βασιλεὺς τῶν Ἀθηναίων λέγει.
 Ἐγὼ μετὰ τὴν τελευταίαν Φιλίππου τοῦ πατρὸς μου
 ἔλαθον τὸ βασιλεῖον κίβας παρὰ τῆς τύχης,
 καὶ καταστίλας πλείνας γείρας τὰς τῆν ὄσσην,
 2510 Ἐλλῆνας ἔλαγον ἐξ αὐτῶν πολλοὺς εἰς συμμαχίαν,
 τοὺς ἄλλους δὲ κατέλιπον ὡς πατριώκας μου φίλους
 μείναν αὐτοὺς τῆς τῶν αὐτῶν πόλεως τε καὶ τῶν κώμας.
 Τῷ κλέθει γοῦν τῶν φίλων μου, πάντων τῶν Μακεδόνων
 καὶ πιστῆ καὶ δυνατῆ τε τοῦτον αὐτοῖς καθάρησας,
 2515 πάντων βαρβάρων βίβληται γενέσθαι διακωρῆτης.
 Ὅθεν τὴν ἑορτὴν δευτέρω καὶ κλέμα τῆς Ἀσίας
 καὶ καταπολιωσάμενος πόλεως πολλὰς ἔκλεψας,
 αὐτὴν Συρίαν ὑπελθὼν καὶ Τύρον ἐκατορθέσας
 καὶ τῷ Δαρείῳ συμπλακείας καὶ τοῦτον ἐνεκίσεας
 2520 Ἄλεξάνδρος ὁ βασιλεὺς γράφει πρὸς Ἀθηναίους.
 μετρίμα τοῦτον τε ληθῶν, ἠμῶν τε καὶ τέκνα,
 καὶ πλείστα λάφυρα Περσῶν, πρὸς τὴν Μακεδονίαν
 ἐπιδοκαστρήσας ἔφερον ἡμῶν μετρίμα ταῦτα,
 πρὸς Πέρσας δ' ἀπερχόμενος πάλιν πρὸς ἑθῆβας ἔλθων.
 2525 Ἡ δὲ θεῖαί μου στήσαστας μάχην γενναστέρως
 κέρων ὡς ἔκλιπον ἡμῶν λυμῶν τελευτῆ πτώσει
 πάντας κακῶς ἐπέθρησεν καὶ πόλεων αὐτῶν πᾶσαν
 κακίστως ἐκατόρθεσεν κακῶς γενναστέρως.
 Τοῖνον τὰ μέρη δευτέρω ἡμῶν τῶν Ἀθηναίων,
 λέγει τοὺς ἔσφρασεν ἡμῶν πᾶσι τοῖς Ἀθηναίους
 2530 ὑποπαύσθαι δουλείας καὶ κέρων ἡμῶν κίβας.

ἡμῶν
καὶ τῶν ἄλλων

κλέμα

καὶ τῶν ἄλλων

150. Α. ἡμῶν τῶν ἄλλων μετρίμα τῶν βασιλέων ὡς ἀπὸ τῆς πόλεως κατέστην
τῆς καὶ ἐθῆβας κίβας.

Ἔδαστε ἡμῶν αὐτοὶ γνώμεν τὴν τῶν θεῖων
 καὶ μύλων ὡς ἐχέμενος καθοποιοῦμαι μοι
 πάντα γὰρ τὰ κέρματα σωτήριος ἡμῶν λέγει.
 Ἦγῶς ὁ νόμος φέγγεται πᾶσι τοῖς ὄντι γείρας
 2530 δόουσι τοῦτον βασιλεὶ τῶν καὶ φίλων ἡμῶν
 γίνεσθε γοῦν ἢ κρείττους, ἢ τοῖς ἰσχυροτέροις
 ἡμῶν καθοποιοῦμαι καὶ φίλων γοηγεῖτε
 καὶ κείσθητε προτάσσουσι τὰ κρείττων', Ἀθηναίον,
 καὶ μὴ θεῖων τὴν ὄσσην ἐχέσθητε κακίστην,
 2540 ἦτος καὶ τέλος κίβων ἡμῶν τῆ πόλει φέρει.
 Ἀτύς δὲ τὴν ἐπιστολὴν αὐτοῖς προαναγνώνας
 ἀντέγραφαι ἐπιστολὴν 'Αλέξανδρου, τοιαύτην:
 Ἠσῶ' Ἀθηναίον ἢ πλῆθος ὄντι ἡμῶν τοῖς ὄσσην
 τοῖς ἔσφρασι καὶ δυνατοῖς, λέγουσι 'Αλεξάνδρου.
 2545 Ἠμεῖς καὶ ζῶντος σοῦ πατρὸς τοῦ τῶν μεμνημένου
 μετρίμα ἰσχυρῶν ἔλαγον, αὐτοῦ δὲ πεδωκῆτος
 γέφυρῆσθαι τὰ μέγιστα· οἱ δὲ νῦν καθωρῶστες
 τυραννικῶς κρατήσαντα, πληροῦμεθα τῆ ἰσχύ,
 2550 Ἐγραψαὶ πρὸς 'Αλεξάνδρου οἱ Ἀθηναῖοι ταῦτα.
 μεμνημένου παρ' ἡμῶν, θεῖων καὶ τῶν Ἑλλήνων,
 2555 Ἄλεξάνδρος ἀντέγραφε πάλιν τοῖς Ἀθηναίους.
 2560 ὁ παὶ Φιλίππου τοῖς ἡμῶν φέρων ἔσφρασι
 παρ' Ἀθηναίων γείρας τέκνα τοῦ γροσίου,
 ἢ πολικῶν ἡμῶν κακῶς, φροσῶν ὡς μεγαλίστην
 ἔγαν ἄνδρατος φρίσων ἔταυθα παραγίνωσκ.
 Ἰδῶν δὲ ταῦτ' 'Αλέξανδρος ἔγραψε τοῦτως ταῦτα:
 2565 Ἄλεξάνδρος ὁ βασιλεὺς τοῖς Ἀθηναίους λέγει.
 Πρωτίη καὶ νῦν πόρρω τῶν Ἀθηναίων, ὅπως
 ἡμῶν τὰς γείρας ἐκτεμῆ καὶ πρὸς ἐμὲ κούσας,
 φέρῃ δὲ καὶ τοὺς ἄρρωτας ἤτορος πολλὰ τάχει,
 γείρας ἡμῶν βλασφημῶν δεινῶν αὐτοῖς μὴ πρᾶξαι,
 2570 ἀλλὰ λαβίσθαι συμφορῶν καλλίστην παρὰ τούτων,
 ὅπως συγγνώμης τύχη πάντων τῶν τοῖς ἡμῶν.
 Εἰ δ' ὄντι ἐγὼ κατέρρωμα πᾶσαν ἡμῶν τὴν πόλιν
 κακῶς πορθέσων καὶ θεῖων τῶν Ἀθηνῶν ἐμπερῶν.

ἡμῶν πρὸς τὸν βασιλέα
ἢ τῶν ἄλλων βασιλέων
ἢ τῶν ἄλλων βασιλέων
ἢ τῶν ἄλλων βασιλέων

καὶ ὁ ἄλλος τῶν ἄλλων

καὶ ὁ ἄλλος τῶν ἄλλων

καὶ ὁ ἄλλος τῶν ἄλλων

καὶ ὁ ἄλλος τῶν ἄλλων

καὶ ὁ ἄλλος τῶν ἄλλων

καὶ ὁ ἄλλος τῶν ἄλλων

καὶ ὁ ἄλλος τῶν ἄλλων

καὶ ὁ ἄλλος τῶν ἄλλων

καὶ ὁ ἄλλος τῶν ἄλλων

καὶ ὁ ἄλλος τῶν ἄλλων

καὶ ὁ ἄλλος τῶν ἄλλων

καὶ ὁ ἄλλος τῶν ἄλλων

καὶ ὁ ἄλλος τῶν ἄλλων

καὶ ὁ ἄλλος τῶν ἄλλων

Και τὸν τοσαῦτα θαυμαστὰ Σέρξην τεταλιμάντα
ἀνδρείως ἀδούσανεν τούτων ἐπὶ τοῦ Περσέως ἴσθ
ῆος αὐτοῦ ἐκρήσαντες, πάσας δ' αὐτοῦ δυνάμεις

2635 πῶς ἐξαπειταίαν δέναν κατασθαιούσας
μόνηος ἔχοντας ἡμεῖς ἀνδρῶς ἀρίστους τότε,
τὸν Κινεζέριον ἀνὸν πολλοῖς, τὸν Βακαργάριον, Μεγαθύρατον
τὸν Ἀντιφάντα τὸν στερόν, ἕσασιν πάντας ὄντας

2640 ἀνδρῶν καὶ καὶ τοῖς ἰσθῶν κακίαισιν συμπίλλαι,
καὶ τοὺς αὐτοῦ μαχησάμεθα συστράτας καὶ στρατοῦρχας
καὶ πάντας ὑπερασπιστάς, ἄφρανας ὄντας τούτους,
καὶ Μακεδόνας πατριούς, ἴσας πεπαιχημένους;

Εἶτα δ' ἡμεῖς βουλεύσασθε τίς μιναι ἡμεῖς πρὸς τούτους

2645 τῶς δέκα, λέγει, ῥήτορας ὡς πρῶστεις δυνατοῦτας; ἢ
Συλλογασάμεθα ἑαυτῶν, εἰ κρείσσον ἐστὶ τούτου ἢ ἄνευ ἢ ἐμπερὶ
τοῦ πορευθῆναι πρὸς αὐτὸν καὶ μετὰ παντοίας;

Ὅθεν διαμαρτυροῦμαι καὶ πάσι προμηθῶς,
ἢ τοὺς Ἀθηναίους τοῖς σοφοῖς, ἢ τὸν πολλὰς δέκα ἢ ἄνευ ἢ ἐμπερὶ ἢ ἄνευ

2650 γενναίως κίνης, ἵλασθαι μεγάλας ἐπινοουμέντες,
ὅλας ἀγέλας ἰσούσων πορευομένων ἀπὸ δέκων
μάχην ποιοῦντων πρὸς αὐτὰς ἑαυτῶν ἐν συστασίμασι.

Ὅστις ἐκλήσαστατος ῥήτορας τοῦ Δημάδου,
οἱ πάντες ἔλεγον εἰπεῖν ἢ καὶ τὸν Δημοσθένην

2655 καὶ συμβουλεύσαι τοῖς αὐτοῖς ὑπὲρ τε τῆς πατρίδος καὶ τῆς σωτηρίας τῆς κοινῆς, ὡς ἄριστος καὶ πρῶτος.

Ὁ Δημοσθένης δ' ἀναστάς καὶ ταράχην τῆν τούτων
καταστροφῆς ἄπασαν τῆ τῆς γεννῆς ἐπέδειξε, ἢ ἄνευ ἢ ἐμπερὶ ἢ ἄνευ

2660 σοφώτατος καὶ προσηγεῖς, εἶδαι καὶ ἀναπαύεται,
καλῶς συμβουλευσάμεθα τὰ κρίνοντα τῆ πόλεως,
εἴπερ ἢ δυνατὸν ἦεν πρὸς μάχην ἀποσθῆναι

2665 ἢ πρώτην συστρέφασαι αὐτὸ τοῦ Δημοσθένους
καὶ μαχεσθῆναι τοῖς ἰσθῶν τῆ τοῦ Φιλίππου γόνου,

2670 ἢ Δημοσθένους ὑστερον καλῶς συστρέφαι.
ἢ καθυπέπειν τοῖς αὐτοῖς πάσι μελεουμένους.

c. 3.

φκ

2665 Πράξασθαι τῶν τὰ κρίνοντα καὶ τὰ πρὸς σωτηρίαν.

2670 Ἀναχρῆς γὰρ προσέειπε συστρέφασθαι λόγους εἰς ἑκάστην ἑαυτῶν ἢ
ῥήτα πρὸς πόλεμον ἡμεῖς ἐτοιμῶς γεγονέναι,

2675 ἢ ῥήτα προσκαταρροίμους ἔρχεσθαι πρὸς τὴν μάχην, ἢ ἄνευ ἢ ἐμπερὶ
ἀνδρῶν ἀνὸν πολυῶν πρῶτος αὐτῶς καὶ ῥήτορας, ἢ ἄνευ ἢ ἐμπερὶ

2670 ἐν ἐκλήσεισι δὲ πολλὰς πλείστα συστηροῦσας.

Δημάδης οὖν ἀπέειπε νεώτερος ὑπόλογον,
ὡς κατασχεσάμεθα ἀδούσαντες τὸν Σέρξην
νέον γὰρ ἔχων φρόνησια κατῆν τὴν ἡλικίαν
προσέειπε τὰ κρίνοντα πάντα τοῖς νεωτέροις.

2675 Ὁ δὲ γένος εἶχεκεν αὐτὸς ὁ ῥήτορας ὁ Δημάδης,
Σέρξην ἐμαχασάμεθα τὸν ἰσθῶν ἐκείνου, ἢ ἄνευ ἢ ἐμπερὶ
ἀλλ' οὖν συστρέφασαι ἰσθῶν τοὺς παλαιωμένους ἀνδρας, ἢ ἄνευ ἢ ἐμπερὶ
τοὺς ἕσασιν τοὺς δυνατοὺς ἐκείνους τοὺς γενναίους,
τὸν Κινεζέριον, Κίλιαρχον, ἀνὸν τούτους Ἐσθηθῶν, ἢ ἄνευ ἢ ἐμπερὶ

2680 τὸν Ἀντιφάντα τὸν στερόν, Ἀντιφάντον ἡπλίτην.
Εἰ πάρεται οἱ δυνατοῖς, καλῶς σφαι Δημάδης
εἰς μάχην ἡπλιωμένθα σφαιότες συστρέφασαι τούτους,
εἰς πόλεμον προσέειπεν πάντας κατ' ἢ ἄνευ ἢ ἐμπερὶ
Εἰ δὲ μὴ πάρεται αὐτοῖς, μὴ μαχεσθῶμεν τούτους.

2685 Ἐχει καιρὸς γὰρ ἴσως ἀδούσαν τὴν ἰδίαν, καὶ ἢ ἄνευ ἢ ἐμπερὶ ἢ ἄνευ
Δημητρίωντες οὖν ἔλεγον οἱ ῥήτορας οἱ δέκα
πρὸς δ' ὅλα καὶ πρὸς πόλεμον καὶ μάχην Ἀλεξάνδρου
ἀδούσαντα ταχύνωμεν καὶ γυνῶναι τὸν συστρέφαι.

2690 Σέρξης γὰρ μέγας ἦν ποτε, ὄντων ἔχων πλείστον, ἢ ἄνευ ἢ ἐμπερὶ ἢ ἄνευ
ἀλλ' ἐκείνη παρ' ἡμεῖς ἔχοντας, ὡσπερ ἔχων, ἢ ἄνευ ἢ ἐμπερὶ ἢ ἄνευ

ἐκείνους τοὺς πολέμαστας τοὺς δυνατοὺς συστρέφασαι ἢ ἄνευ ἢ ἐμπερὶ ἢ ἄνευ
αὐτῶς δ' ὁ Μακεδόνης Ἀλεξάνδρος ὁ νέος
πολέμους τοὺς τραπέζαιον τὸν ἀριστὸν ποίησας,

2695 οὐδ' εὖρον ἦταν ἐν αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ πόλεως μᾶλλον
καλλῶς κέρων ὑπέλασεν τούτων μὴ πολέμους.

2700 Ἐπέειπε ἴσως ἀδούσαντες πρὸς μάχην Ἀλεξάνδρου
καὶ ταύτην ἐκώλυθρον, καθὼς σφαι Δημάδης
ἀλλὰ πρὸς Σέρξην ἰσθῶν ἡγούσαντα ἴσως,
τούτου ὅσας ἐμαχασάμεθα καλῶς ἐν θαλάσῃ.

2700 Ὅχι ἢ θηβαῖον δυνατὸν πρὸς μάχην καὶ πόλεμους,

ἀδραγαθούτους ἐτόχως, δείποιε νεώτους;

'Αλλ' οὐχ ἐπέμεταν αὐτοὶ τῆν μάχην 'Αλεξάνδρου.

Τοὺς Παλοποννησίους δὲ, πάλιν φησὶ Δημόδοχος,

'Αλέξανδρος οὐχ ἤττησεν, ἀλλὰ ληϊὸς ὁ μέγος,

2700 καὶ τοὶ γε μάλλον ἐπαρμέν' ἄνθ' Μακεδόνας

οἶτον 'Αλέξανδρος αὐτοῖς καὶ πάντα τὰ πρὸς γούαν, ἢ

ἄστε καὶ τὸν Ἀχιλλεῖον τὸν στρατήριον εἰκόσμεν.

'Αλέξανδρος, τοῖς σὺν ἔθροισι, ὡς μέλλει πειρησάσαι,

οἶτον ἐκέρτατος καὶ τροφῶν καὶ δασυαῶν ἐπέδρασε·

2710 ὅς ἀπεκόθη πρὸς αὐτὸν, καὶ μάλλον, στρατηγέτα,

ὡς ἰσχυροὺς μαρμαίνουσι τοῦτους ἐγὼ νεύου

καὶ μὴ ληϊὸς παροιῶσις γενήσεται τῆς νείης·

'Αναγκαστέα τι ληϊόν, οἷον τὸν Στασαγόραν

μετίστησεν 'Αλέξανδρος κακῶς τῆς στρατηγίας,

2715 ὡς μὴ προπύτους ἔρχων οἶσος καὶ 'Αλεξάνδρου;

Ἐρχετο γὰρ ἴερου κλέστατος 'Αλεξάνδρου,

ἰδεῖ σε γενεῶθ' ἐπίσχυρον εἰς ἅπαντα τὸν κόσμον·

τῷ Στασαγόρῳ δ' ἔρχων, ὡς τῆς ἀρχῆς ἐκέρτα,

ληϊὸν καθήσχον αὐτὴν κακῶς ὁ Στασαγόρος.

2720 Ὅχι ἦν ἀναγκαστέα πρὸς τοῦτους βασιλεῖς;

Ἴσως ἴσθην 'Αλέξανδρος αὐτοῖς τοῖς Στασαγόροι;

καὶ λουδορεῖ 'Αλέξανδρος ὡς οἷον Στασαγόραν

πάντος ἀρχῆς μετίστησεν, κρείτερον οὐκ ἔστι;

τοῖς Στασαγόροι δὲ ληϊὸν μέγην προσπιπτεῖται,

2725 τῆν δὲ προήχτην μάλιστα τιμὰν ὡς Ἀθηναίων.

'Αλέξανδρος δεαδωκόσῳ ἡμῶν ἐποίησι τοῦτο·

μετίστησεν μὲν τῆς ἀρχῆς καὶ ἀόχτης Στασαγόραν,

πᾶσι δ' ἦννι ἀπέδωκε δόξαν, τιμὴν μερίσθην·

2730 Ἰσπίσως οὐτως εὐλογῶς ὁ Δημοσθένης πᾶσι,

ἔπαινος ἐπεγένετο πᾶσι τοῖς τοῦτου λόγις

παρ' Ἀθηναίους ἅπασιν καὶ τοῖς Ἀσπραγμοῖς;

Ὁ δὲ Δημόδοχος οὐκ ἐπείθετο Ἰσπίσως· ἔρχων

ὁ Πλάτων συνετίθετο Ἰσπίσως ἐμαρτύρου·

ἔντροπος ἀνοικότεος· ἔσπερος ἔμαρτύρου·

2735 αἱ πάντες Ἀσπραγμοὶ ἠμῶν συνερχόμενοι;

τὸ πλῆθος δ' ἅπαν τοῦ λαοῦ τοῖς ὀπὸ Δημοσθένους

προσελεγμένους ἅπασιν ταχίστως συνεθύθει. 27

Ἐπὶν καλλίστουτα πάντα τοῦ Δημοσθένους.

Αὐτὸς δὲ πάλιν πρὸς αὐτοὺς ὁ Δημοσθένης ἔφη;

135 Δημοσθόριον ἅπασιν καλλίστου Δημοσθένους.

2740 Ὁ Τὸς Ἀθηναίους ἅπασιν τὰ πρῶτα πρῶτα. ἵσως δηλαδὴ ἐν ἔσπερος καὶ ἄντ' ἄντ'.

2740 Ὁ Ἐρῆνης, ὡς προήχτην, ἔσπερος μάχην πλείστην,

πολλὰς ναυαγίῳ θάλασσαν, τῆν γῆν δὲ στρατοπέδους

κατιστρώσειν, ἐπλήρωσεν ὄψεως αὐτῶν ἄρα,

ἦν περιεστῆ ἔχρῳσται σάλλον πολλῶν, λαφύρου, ἔσπερος ἀγαλῶν 'Ελλήνων;

κακίστως ἔχρῳσται τὰ πλῆθη τῶν Ἑλλήνων. — καὶ ἐν τῇ ἰσπίσθῳ

2745 'Αλλ' ἔλεγον ὅν 'Αλέξανδρος καὶ γένος τῶν Ἑλλήνων, ὁ δὲς βασιλεὺς Ἰσπίσθῳ

'Ελλήνων συλλαβόμενος τοῖς τοῦτου μαχημένοις

οὐκ εἰς δουλείαν ἔνευρε, ἀλλὰ καλῶς στρατεύει

καὶ πολέμῳσι τοῖς αὐτοῦ κακίστως συμμάχους.

Ὅτως Ἀλέξανδρος ποιεῖν ἔρχων ὁ γενναῖος,

2750 ἦννι τὸ βασιλεῖον ἐπὶθῆ βασιλεῖ.

τοῖς φίλοις μὲν ἐπαρταίει, ἐχθροῖς δὲ κοῦν φίλους.

Ἥμεῖς γὰρ οἱ σωφύτατος θύλαρον Ἀθηναίους,

φίλοις ταχίστως ἀπὸν, καθήχται δὲ μάλλον,

πολέμῳ καὶ μάχῳσι τοῖσιν προσπιπτεῖται.

2755 Ἰσχυρόν ἐστι καὶ γὰρ ἡμῶν, καθήχταις τοῖς τοῦτου,

μήδην συνάσπειν πρὸς αὐτὸν ἦννι ὀμφρῳστικῶτα.

Ὅσθις Ἑλλήνων βασιλεῖς πρὸς Ἀγρυπτιοῖ ἀπεί;

μήνος αὐτὸς Ἀλέξανδρος πρῶτος κατέδε τοῦτον,

ὄννι μαχημένοις αὐτῆν ὀννεγείρα ταῦτη

2760 πόλις μερίστην, ἰσοδύον εἰς ὄνομα τὸ τοῦτου,

περικαυῆ τὸν ἅπαν Ἑλλήσι καὶ βαρβάρους;

ὅστις καὶ πᾶσι ἔνευρε κατῶν ἀνδρακατότητη.

'Ἐργον ἰσχυρὸν πάντος ἀρχῆς σπουδαίως γενομένης,

ταχίσως προδύλον ἐστι καὶ τέλος προσπενίσθην.

2765 Εἰσπίθῳ γούν 'Αλέξανδρος πρὸς Ἀγρυπτιοῖ, ὡς ἔφην,

εὐρε δὲ τοῦτον δασυαῶν κακῶς προσδολομένη;

θύλαρον οὐν Ἀγρυπτιοῖ δίδουσι συμμάχους,

καλῶς αὐτῷ συνευδίζονται πρὸς μάχην τοῦ βασιτεῖου,

εἶπεν αὐτοῖς, κρείττεν ἔστε ἡμῶν τοῖς Ἀγρυπτιοῖς

ἵσως δηλαδὴ ἐν ἔσπερος καὶ ἄντ' ἄντ'

καὶ ἐν τῇ ἰσπίσθῳ κατῶν ἀνδρακατότητη καὶ ἑλλήνων ἠμελίωσται. — ἵσως ἰσπίσθῳ καὶ ἄντ' ἄντ' 26, 18.

ἀλλὰ μὲν τῆν ἀνοικότεον τῶν ἰσπίσθῳ ἐστὶν ἀνοικότεον καὶ ἐπὶ τῆν ἰσπίσθῳ ἐστὶν ἀνοικότεον καὶ ἐπὶ τῆν ἰσπίσθῳ ἐστὶν ἀνοικότεον

ἰσπίσθῳ ἐστὶν ἀνοικότεον καὶ ἐπὶ τῆν ἰσπίσθῳ ἐστὶν ἀνοικότεον

2770 πληρέστερον τὴν τοῦ ποταμοῦ Νείλου καὶ γεωργίαν
 ταύτην ἐργάσασθαι τῆς γῆς, ἢ τῶν ἄλλων *ἄλλων*
 ἡμῶς ἐγκαθηλιπείσασθαι καὶ οὖν ἐποι στρατεύειν.
 ὅπως Ἰσχυρὸν 'Αλέξανδρος ἤρπυον ἐπορεύσας
 αὐτὸς καὶ γῆν τὴν ἄπασαν καλῶς ἐπαυράσει. *ἄπασαν*
 2775 Πρῶτος δ' αὐτὸς 'Αλέξανδρος Ἐλέθριον βασιλεῖον
 ἔσχε τὴν Ἀφροίον αὐτῆν, ὅσπερ καὶ πρῶτος αὐτὸς
 ἀρθῆσθαι καὶ βασιλεὺς Ἐλέθριον καὶ βαρβαρίων.
 Τούτου δ' ἡ πόλις μάλιστα πάσης τῆς πορείας
 τῶν στρατοπέδων θρόμβος καθῆται τῶν πολεμίων.
 2780 ἀνοστερήτους πέμπουσα πάντος μὴ μόνον τοῦτους
 τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ, ἀλλὰ καὶ πάντα κάμαθ.
 Πολλὰς κενὰς πόλεις ἐβόρην ἀνδρῶν ἐπέλθει ταύτας
 καὶ γὰρ ὡσπερ πολέεσσιν ἀφῆται γῆ τοῦ γένους,
 ἀσάτους καὶ πολυάκρους, πολέεσσιν ὑπάρχει.
 2785 Ὅσον γὰρ ἂν ὁ βασιλεὺς αἰσθῆται πρὸς ταύτας,
 ἀφθόνως ἐπιβύσσει· εἰ σίτων ἀμυγδαλῶν,
 εἰς χωρτασίαν χορηγίᾳ· πάλιν εἰ καὶ χρυσίου
 ἐν φόρῳ θέλει τοῦ λαβεῖν, ἀνοστερήτους ἔχει.
 Καὶ βούλεισθε μάχην ἰσθῆναι πρὸς ἀνδρῶν τλησόντων.
 2790 τὸν ἔχοντα τροφὰς πολλὰς, χορτασμάτα τε κλειστά
 πάντων αὐτοῦ τῶν ὀπίστων καὶ μετὰ μνησίων πάντως;
 ἠέστιον ἦν καὶ κάλλιστον ἡμῖν τοῦ μαχεσθῆναι,
 ἀλλ' ὁ κοῦρος οὐ δίδωσιν οὐδ' ἐπιτρέπει τοῦτο.
 Ὅπως ἐκκαθάσαντες καλῶς τὸν ἀρμαστῆρα,
 2795 ἐξ ἡμῶν ἴσως ἀπαστὴν πείθοντα λόγους τοῦτου,
 καὶ πέμπουσι τὸν στέφανον τῆς νίκης 'Αλεξάνδρου,
 156 Οἱ Ἀθηναῖοι κείθονται τοῖς λόγοις Δημοσθένους.
 ὄντα ἡτρώων πενήτωτα χρυσίου τοῦ δεσπῆου,
 157 Ἀπέστειλαν 'Αλέξανδρον στέφανον Ἀθηναῖον.
 στείλαντες ἐθρηνηστικὸν λόγον ἐκ φηροσμάτων
 μετ' Ἀθηναῖον πρίστειν, ἐνδοξόν τοῦτον ὄντων.
 2800 οὐ γὰρ ἀπέστειλαν αὐτῶν τοὺς ῥήτορας τοὺς ἄλλους.
 Εἰς τὰς Πλαταιὰς οὖν Ἰσχυρὸς οὐ πρίστειν ἐξελθόντες,
 καὶ Ἀθηναῖον φηροστικὸν πέμπουσι 'Αλεξάνδρου.

Τὰ γράμματα δ' 'Αλέξανδρος ἶδεν τῶν Ἀθηναίων
 καὶ Δημοσθένους ἐξ αὐτῶν ῥητῶν ἀρμαστῆρα,
 2805 Ἰσχυρὸν συνηρῶσεν, δέμου τὴν εὐπείθειαν.
 αὐτὸν Ἀφροίον τε καλλίστην συμβουλίαν, ἄμειν
 ἀνέγραψεν ἐπιστολῆν τοῖς Ἀθηναῖοις ταύτην:
 «Φίλιππος παῖς 'Αλεξάνδρου, οὗς Ὀλιμπιάδος,
 (ὅπως γὰρ λέγω βασιλεὺς μέχρι πάντας βαρβαρίους
 2810 δούλους ἴδεν τοῖς ἔλεξι καλῶς καθυποτάξαι)
 τοῖς Ἀθηναῖοις προσέειπεν τοῖς ἡμετέροις τὸ γένος.
 Ἐγὼ μὲν ἐπερβὰ ἔχων τοὺς ῥήτορας τοὺς ἄλλους
 158. Καὶ πάλιν ἔγραψεν αὐτοῖς 'Αλέξανδρος ταύτας.
 ἔλθην ταῦτους πρὸς ἡμᾶς, οὐχ ἵνα τοῦτους μάλιν
 ἐπάξω τε δευτέρου, ἀλλ' ὡς καθήκειας μου
 2815 κατασπασθῆναι αὐτοὺς τῆν αὐτοῖς (προσίωσι),
 ἡμεῖς δ' οὐκ ἐπετρέψατε ταῦτους παρακινῆσθαι
 μετὰ τῶν ὀπίων πρὸς ἡμᾶς ὡς γὰρ πολέμιον με
 κακίωτον ἔχρησασθε, μάλιν οὐ βασιλεῖα.
 ἠέτιον τοῦτους κτετέει, λαβεῖν δὲ συμβουλίαν,
 2820 ἵνα δεῖται τὴν ἡμῶν καὶ φῶσιν ἀπαλλάξω
 ἀλλ' ἔδ' ἡμεῖς κατέχοντες φθῶνεν τὸν ἐκ προγόνων,
 ἐνδομοχθόντες δὲ κακῶς, οὐκ ἀπιστεῖσθε μοι·
 τὸ γένος γὰρ ἡμῶν ἀεὶ κακὸν καὶ μέχρι τίλιος.
 Πρὸς Ζακύνθους οὐ ποτε Φιλίππου τοῦ πατρὸς μου
 2825 πόλεμον συνηρῶσμεντες, ἡμεῖς σπασμαγίετε
 τοῖς Ζακύνθιοις, ὡς ἔχθρον τὸν Φίλιππον ὄραντες.
 Ἔμεῖς δὲ πολεμώμενοι παρὰ τὸν Κηρωσίον
 ἐσχευατε τὸν Φίλιππον καὶ Μακεδόνας φίλους,
 2830 καλῶς ἐλευθέρωσαντες ἄρσται Μακεδόνας.
 Ἀλλ' ἐπονείσθαι ἡμῖς ἐν τῇ Μακεδονίᾳ
 ποιῶντες, κατέειπε τὴν στήλιν τοῦ πατρὸς μου
 2835 ἐπ' οἷς καλῶς ἐπαύξασθαι μάλιν πρὸς Ἀθηναῖους,
 ὅσα τὸ τίμῳν θεῶς αὐτῆς τῆς Ἀθηναίας,
 δικαίως οὐν ἐλάβομεν ἡμεῖς ἀντιμοχθίας,
 2840 ἐπ' οἷς καλῶς ἐπαύξασθαι μάλιν πρὸς Ἀθηναῖους,
 Ἰσχυρὸν πρὸς ἡμῶν τῆματα πάντα προσκαθορώσας
 ἔχετε γένους οὐ καλῶν, δευτῶν δὲ τὴν δευτεῖαν,

φοβούμενοι μήπως ἐγὼ σὺν Μακεδόσι φίλους ἀνάομαι τοῖς ἄφρονι ἡρώ καὶ καταφθίον.

2840 Ὡς Ἄθρηαις οὖν κἀγὼ πόλιν ἀνεκτησάμην. Πότε καλὸν ἐπαράτε πρὸς φίλους, Ἄθρηαι; Αἰεὶς τοὺς παρ' ἡμῶν σοφοὺς ἀειλάτε κακίστους ἀριστὰς συμβουλεύοντα μέγιστον βουλομένην. Εὐέλπιδε 4

2845 πρὸς Κύρον δὲ προσβέβαιον πάλιν τὸν Δημοσθένην, κακῶς ἐφυραδέσαστε πρόβαντα τὸ συμφέρον· Ἄκλιβιδην στρατηγὸν ὑβρίσατε τὸν μέγαν· Ἑλλάδος πανευτέρηρον ἀειλάτε Σακεράτην· ἤχηρισθήσατε ἰσχυρὸν ἐμῷ πατρὶ Φιλίππῳ,

2850 ἡρώ τῷ συμμάχῳ σὺν πόλεμος τοῖς προσπαίον· ἐμὲ δ' αὐτὸν Ἀλεξάνδρου μίγησθε κατὰ κράτος, ἔσκεν πρώτου στρατηγῷ, κακίστου Στασαγόρου, τοῦ καθυβρίσαντος ἡρώ, ἐμὲ καὶ τὴν προσηύτην 4

2855 ἔξωσε καὶ καθήρασε πάσης τῆς προσηγείας, ἐγὼ δὲ πάλιν τὴν αὐτὴν ἴσθησα προσηγείαν. Ἄλλ' ἡρώς ἀποθέγγοναι τὴν τῶν βηθίοναν πᾶσαν συνηγορίαν τὴν καλὴν, Ἀσκήν προσηγείως σφῶς ἐκλιγείσασιν· αὐτῷ δὲ Δημοσθένους ἰσχυρῶς βουλομένην 4

2860 τοῦ τὰ συμμάχοντα ἡρώ ἀριστὰς ἐκθερίνω. Τοῖον καὶ πάλιν ἴσθησα κακίστους Ἄθρηαις, ῥηθὲν ἐπέλιπονθεν ὀκνηθὲν παρ' Ἀλεξάνδρου· ἄπονον γὰρ ἡμῶν δοσε, γάρην ἐλευθερίας πάντας βαρβάρους μίγησθαι καὶ τῆς ἐλευθερίας

2865 τὸν Φίλιππον, τῶν Ἄθρηων καταπορθήσαι πάλιν. Ἐκείθεν οὖν Ἀλεξάνδρος σὺν πάσῃ τῇ δυνάμει ἦλθεν εἰς Λακεδαίμονα· ὄντων Λακεδαιμόνιοι γενναίως προσπασιπύθησαν, θέλοντες τὸ γενναίον ὑπεδείξασθαι στερωδῶς αὐτῶν, ἀσχηθῶν δ' Ἀθηναίων,

2870 πᾶς οὐκ ἀντίστησιν αὐτῷ πρὸς πόλεμον καὶ μάχην, ἀλλὰ προσειδουλώθησαν ἀίρωι Ἀλεξάνδρου. Τὰς πόλεις γὰρ τῆς πόλεως ἐγελτίσαντες ἐν τάχει, τὰς ἡγᾶς καταπέλιπονται· ἠαναίον δ' ἔσαν αὐτοί.

e.g.

ωγ

e.g.

155 Ἀλεξάνδρος ἐλήθευεν εἰς Λακεδαίμονα.

Μαθὼν οὖν τὴν παράσταυ Ἀλεξάνδρος τὴν ταύτην,

160 Ἔγραψεν οὖν Ἀλεξάνδρος τοῖς Λακεδαιμόνιοις.

2875 ἐπιστολὴν προσέγραψε ταύτης ὁλοθῶσαν ταύτη: Ἀλεξάνδρος ἐγὼ φημι τοῖς Λακεδαιμόνιοις, ἦν ἐκ προηόντων ἔχετε γρηγορ, καλῶς φυλάττετε ἡρώ καλῶς βουλομένην, καὶ μὴ καταπορθήτε. Τὸ γάρηον καίτοι πρὸς ἡρώς ὡς ἐν ὑπέρηρον μύλλον

2880 γαιρῶσιπύθηται παρ' ἡμῶν πάντας, κατὰ τὸ πρότερον. Ἰσχυρὸν Λακεδαιμόνιοι πολέμοισι γενναίως, γινέσθε πάντες ἔτοιμοι καὶ ὀκνητοὶ πρὸς μάχην, καὶ μὴ τῆς διόξης τῆς ἡρών κακῶς καθυβρίσθητε, μᾶλλον στερωδῶς ὑπεδείξασθε τὸ σθένος ἡρών πᾶσι 4

2885 τοῖς Ἀθρηαίοις, τοῖς ἡμῶν προσπαίονσι τὴν γάρην ἀνδρείως οὐκ ἠμῶσθε, μὴ καταπέλιπθητε, καταπορθήντες παρ' ἡμῶν καὶ παρὰ Μακεδόνα. Ὅπως καταλέω ἡρώς πᾶσι καλῶς τάχος, 4

2890 ἐπίοντες προσπασιπύθητε πάντων ἡρών ἡρώων.

161 Ἰσθῶν οὖν Ἀλεξάνδρος μίγησθε Λακεδαίμονας.

2890 Ἰνα μὴ παρανόμιον γίνεσθε παρὸς πάντας, αὐτοὶ δὲ τὴν ἐπιστολὴν ἰδόντες Ἀλεξάνδρου ἄλλο ἀ προσπασιπύθησαν, ἀλλ' ἄρησαν εἰς μάχην. Τῶσαντὴ δὲ παράσταυς γάρηον τοῦ καλῶν, ὅστε τοὺς ἀπὸ τῶν τεχνῶν ἄπονον μαχηρίτους

2895 τοῖς Μακεδόνασι βίβλασι δόντες καταπορθήντες καταπέσι ἐν ταῖς γαστρί καὶ σὺν αὐτοῖς καθήσθαι. καταπέλιπονθεν δὲ ἡρώ, αἱ ἔξ αὐτῶν οὐκ ἔβησαν. Ἄ σὲ καταπέλιποντες ἰσχυρῶς προσπασιπύθησαι λέγοντες Ἀλεξάνδρου μὴ πρὸς δουλείαν ἀπειθεῖ, ἀλλὰ τοχὴν συνηγορ.

2900 Ὅ δὲ πρὸς τούτους ἔρχεται: Ἄνω καταπέλιπθῆτέ μου; Ὅτε προσήλθον πρὸς ἡρώς καλῶς καὶ πεθῆναι, ἀντιπαροξύνοντα καταπορθήσασθε μου· ὅτε δὲ καταπέλιπθον ἡρών πάντα τὰ πλοῖα, εἰσῆλθετε δεόμενοι τοχὴν ἐλευθερίας, 4

2905 Ἐγὼς γὰρ αὐτῶν μίσησμαι γάρηον οὖν ἰσχυρῶς,

τὸν ἡρώ, καὶ παρ' ἡμῶν?

2

ὡς Ξέρξην ἐδώκατε, καὶ τῷ Φίλιππῳ γένος
κατατροπώσασιθε κακῶς, ἀλλ' ὅπλιον 'Αλεξάνδρου
τὴν δύναμιν ὑπεπερικύνεσθε μὴ ἀσθενήσατε, †

2910 ὅπως ἀποφθνήσκουσιν, καὶ Λακεδαιμονίους
τοὺς στρατηγούς παραλαβόντων καὶ τοὺς θεοὺς προσάδουσιν. †

τὴν πόλιν ἐγαρίασατο τοῖσι τοῖσι ἀπικουθήρας,
φύρουσ ἀπὸ τοῦ πατρὸς πρὸς τῶν μὴ διδόναι.

Ἔρμης οὖν 'Αλεξάνδρου δὴ τῆς Κιλικίας

2915 τοῖς τῶν βαρβάρων γένοιτο δόναται πᾶσαι φύρουσ.
Ὁ δὲ Δαρίῳ τοῦσ ἀπὸ τοῦ πόντου καθηγήμενος
συμβούλους τε χρῆσάμενος, ἔλεγε δημοσίᾳ:

c. 7. *Ὁ δὲ Δαρίῳ τοῦσ ἀπὸ τοῦ πόντου καθηγήμενος*

151. Λακεδαιμονίους ἄλλοις ζήδων ἐδουλοῦσιντες.

οὐδ.

155. Πρὸς τοὺς σατράπεις τοῦσ ἀπὸ τοῦ Δαρείου ταῦτα λέγει.

κρατεῖν τυραννικώτερον καὶ ἰσχυρότερον φρονούσα:

2920 ἔργῳ δ' αὐτοῦ ἐπιχειρεῖ βασιλεὺς καὶ πρώτης,
πᾶσιν μετὰ δυνάμενος ἐπιχόμενος εἰς μάχην. †

Ὅσον δοκῶμεν γὰρ ἡμεῖς μετῶν οἱ Πέρσαι τοῦτου, †

καθεστῆαι τοῖσ μὲν ἄλλοις 'Αλεξάνδρου ὑπάρχουσιν.

Ἐκμύθη πρὸς τοὺσ αὐτοῦσ ἀπὸ τοῦ ἡμῶν καὶ σαύρουσ

2925 τοῦσ ποιεῖν καὶ παιδείασθαι καὶ ταλασσοπορεύεσθαι. †

τέλειός δ' ὅπως παιδεύεσθαι καταπανίσταται ἡμῶν.

σφόδρα καταπαρήμενος ἡμῶν καταναίεσθαι.

Ὅθεν ἀπεφθόμενος κινῶσ ἡμῶν μετὰ συμφέρουσ,

πρώτισμα ἅπαντα καλῶσ, μὴ μεγαλοφρονούσας

2930 καὶ τὴν ἐχθρῶν 'Αλεξάνδρου εἶναι ἰσχυρῶν δακνόντες,

ἀφρόνους ἐλαττωμένους Περσῶν τῆ ἀναστασίᾳ,

μήπως τραπήμεν παρ' αὐτοῦ καὶ πόλιν ἡγεθῶμεν.

Τὸ μείζον γὰρ τοῖσ δέδοικτα μὴ ταπεινῶν φανείναι
καὶ τυχερῶσ τῶσ ταπεινῶσ ἡμῶν κατατροπώσῃσ,

35

2935 αὐτῶσ προνομίᾳ ἄνωθεν τοῦτου προσενεργούσας.
Εἰ τοῖσ καλῶν ἡμῶν δοξῶσ, ἄνωθεν Ἑλλάδα τοῦτου, καὶ τοῖσ συμφέρουσ ἡμῶν

152. Βουλεύματα τῶν σατράπεις καὶ ἄλλοι πρὸς Δαρίον. ἡμῶν συμφέρουσ
ὅπως ἡμεῖς κατόχουμεν γῆρας ἡμῶν ἀπείρασ

καὶ μὴ ὑπακούσας ἄρῃσασθαι τὴν χώραν τῆσ Ἑλλάδος ἡμῶν καὶ τῶν ζῶ.

2940 καὶ ταῦτα μὲν ἐγθῆξασα Δαρείου τοῦσ σατράπεις, †

τοῦτου δὲ προσαντίφρασε ἡραίουσ Ὀξυδάκτου: Ὀξυδάκτου δ' Ὀξυδάκτου †

Ἰθέρ, Δαρείῳ, φοβηθῆναι πᾶσιν τῶν Μακεδόνων,

ὁδοῦσ καὶ θάλασσας τῶσ αὐτοῦσ ἡμῶν τὰσ πόλεις πᾶσας

2945 παραγωγῆσας τῶσ λαβείναι, ὡσ ὁ κακῶσ βουλοῖσθαι·

αὐτοῦσ δὲ τὸν 'Αλεξάνδρου μίσησιν καὶ κηλίεσιν·

ἐκείνοσ γὰρ ὁ στρατηγῶσ τῆσ μάχης, οἱ σατράπεις

τῶν πόλεμον ἐπίστατοσ, ὥσπερ αὐτοῦσ πιστεύουσ,

ἀλλὰ γενναίωσ προσαρῃουσ ὡσ εἶναι εἰς τὴν μάχην, †

2950 εἰκῆουσ πᾶσιν τοῖσ αὐτοῦσ φίλοισ καὶ τοῖσ σατράπεις

ρημίσασθαι τῶσ τὴν ἡρῆσ καὶ πολιεῖν ἀνδρείωσ·

ἔδωκε αὐτοῦσ μαχόμενοσ εἶναι τῶσ βασιλεῖσ

ἐκπῆλαι καὶ κηλίεσ δὲ τοῦτου ἀναλαβόμεναι·

καὶ πᾶσ αὐτοῦσ μνησόμενοσ· πᾶσιν εἶπε Δαρείουσ.

2955 Ἔτεροσ οὖν ἀντίφρασε σατράπεις πρὸς Δαρείουσ:

Ἦλοσ βούλεσ ὁ μνησόμενοσ, Δαρείε, Μακεδόνισ;

Πρώτωσ καθήμεροσ αὐτοῦσ πρὸς πόλεμον καὶ μάχην,

ὥσπερ γὰρ αὐτοῦσ ἐκτεθῆσ κατὰ τὴν εἰρήναι·

2960 στήματα δὲ φέρουσ κινῶσ παροδῆσ τε τρόποσ. †

Ὁ δὲ Δαρείου πρὸσ αὐτοῖσ: καὶ πᾶσιν ἔγνωσ τοῦτουσ:

Ἦσαν ἐπιμῆδουσ, παρὰ σοῦσ, προσερχεσ σατράπεις,

πρὸσ τὸν πατέρα Φίλιππον τοῦτουσ τοῦ Μακεδόνουσ

λαβείσθαι φύρουσ παρ' αὐτοῦσ, εἶδον αὐτοῖσ ἐκείσ·

2965 ἔγνωσ γὰρ τοῦτουσ φύρουσ, ἰσχυρῶν καὶ χαρακτῆρα·

εἶπερ οὖν ὄψεσ σφραγισθῆσ ἔπεισ τοῖσ σοῦσ σατράπεις,

Ὁ δὲ Δαρείου πρὸσ αὐτοῖσ: καὶ πᾶσιν ἔγνωσ τοῦτουσ:

Ἦσαν ἐπιμῆδουσ, παρὰ σοῦσ, προσερχεσ σατράπεις,

πρὸσ τὸν πατέρα Φίλιππον τοῦτουσ τοῦ Μακεδόνουσ

λαβείσθαι φύρουσ παρ' αὐτοῦσ, εἶδον αὐτοῖσ ἐκείσ·

ἔγνωσ γὰρ τοῦτουσ φύρουσ, ἰσχυρῶν καὶ χαρακτῆρα·

(Ἰστί σοι δ' ὀρθόδοκον αὐν ἑκόντων τῶν τέτλη.)
στρέψουσιν ἅπαντας αὐτοῦς θέων τῆ σωμαχίχ.

2975 καὶ Μακεδόνας Ἐλίχων ἀντιπαροσχεθῶμεν

κἄν μὲν μὴ πάρεσμεν αὐτοῖς δυνάμει μαχησθῆναι
καὶ πολεμήσοι τοῖς ἔχθροῖς, ἀλλ' ὄν γε τοῖστος μάλλον
τῶ πλῆθει προσφθίσσομεν ποιήσαντες φυγάδας.

2980 Ἄλλὰ γε μὴ προσβῶν καὶ μύχῃ Μακεδόνων ἔκμηψέ γε.

βαρβάρων πᾶσαν τὴν πλῆθιν φάθων δειλίαν φέρει,
καθὼς περ εἰς Λακωνίαν κῶνον ἀποδωκεῖ
πᾶσαν προβάτων ἑκατόμβην ποιήσων καὶ καταστρέψει.

2985 Δαρκεῖος ἀνωρθώσεται προσιταξέ τῶ πλῆθῃ.

Ἰστέον ὄν 'Αλέξανδρος διὰ τῆς Κιλικίας
ἔσσει δ' αὐτῆ ποταμῶς Ἰσκαῖος τῆ κλῆσει,
ἔσων τὸ νῆμα διαγυῖν κατὰρῶνον καὶ γλυκῶδες
ὑπερ ἰδῶν Ἀλέξανδρος εἰσέσθε τῶν ἰουδιῶν.

2990 ὅς καὶ λουθεῖς καὶ καθεσθῆς μέρων ἀναπαυθῆναι,
ἤλγῃσεν μὲν τὴν κεφαλὴν (ψυχρὸν γὰρ ἦν τὸ νῆμα),
καὶ σὺν αὐτῇ τῶ σώματος κακῶς τὸ μέλη πάντα
δείκνυτο, καὶ γλυκῶδες τὸ ἔθνος ἤσθετο.

2995 Τοῦτον δὲ κατακείρῃσιν ὁρώστας Μακεδόνες

146 Ἄκουσθε τοὺς ἄρσαν Ἀλέξανδρος Ἰλιόσθῃ, δ.
ἐδώσουσιν οὐτοὺς τὰς φογὰς, μέγιστος καὶ γυνὸς Δαρκεῖος

147 Ἐπερ τὴν ῥῆσιν εἰρησὶ παρὰ Φίλιππον.

τοῦτον τὴν ἀνανάτρεσιν καὶ σὺν πολλῶ τῶ θρόσσει
τοῖς Μακεδόσιν ἐπεισθῆ καὶ τοῖστος καταστρέψῃ.

3000 Ὅρῃς καλλίστην φρόνησα, φύχην μετρίστην μῆν,
πᾶς ἐπιθρόσσειν φύχας πάντων τῶν στρατιωμέτων
καὶ δυνατοῦς πρὸς πόλεμον ἔπεισι καὶ πρὸς μύχην;
Ἄριστος δὲ τῆς ἰατρῆς, Φίλιππος κελεθρῖνος,
ὅς ἦν ἀνοραστότατος καὶ φίλος Ἀλέξανδρον, α. α.

φάρμακον καταπέσιον πῖνεν αὐτῶ προσέειπε

3005 καὶ τοῦ νοσήματος εἰσθῆς παντὸς ἀπαλλάξαινα.

Κατέκτεσεν Ἀλέξανδρος τοῦτο γενόσθαι τάρος
ἤτοιμασε τὸ φάρμακον ὁ Φίλιππος ἀποδωκῶν.

Ἐβόθῃ πρὸς Ἀλέξανδρον ἐπιστολῇ γραφεῖσιν
παρὰ τοῦ Παρμανῖονος, ὅς ἦν αὐτῶ στρατάρχης.

3010 ἴσος ὁ Δαρκεῖος ἔπεισι Φίλιππον τὸν ῥήθῃσιν,

εἶπερ εἰρήν εἰσαίρῃσιν Ἀλέξανδρον φάρμακον
δοκῶν τοῦτον ἀελεῖ μεθῶν κακοτρόπῃ,
ἐπαγγελλόμενος αὐτῶ ἰσθῶν τὴν δαδονέσθῃσιν.

3015 ἴδων δὲ τῆς ἐπιστολῆς πάντα τὰ γεγραμμένα
ὁ βασιλεὺς Ἀλέξανδρος ἴσως αὐτῶ ἐταροῦθῃ.

Ἰδῶν δὲ τῆς ἐπιστολῆς πάντα τὰ γεγραμμένα
ὁ βασιλεὺς Ἀλέξανδρος ἴσως αὐτῶ ἐταροῦθῃ.

3020 καὶ πῖνεν, ἦν ἐπέσθετο πρὸς τοῦτον καὶ φίλον.

ἄλλ' ἤρως τὴν ἐπιστολὴν ἀπέσθετο κροφῖος
ὕπερ τὸ προσκεράλαιον, μὴ τῶστος ταῦστος.
Παρῶν δ' αὐτοῦς ὁ Φίλιππος φέρων τὴν κολεκίδα,
αὐτὸ τὸ καταπέσιον φῶν τὸ τοῦ φαρμάκον.

3025 ἦν δειδοκῶν Ἀλέξανδρον, εἰσέσθετο, πῖνεν, λέγει

148 Ἐκούσῃσιν τὸ φάρμακον ὁ Φίλιππος ἀδελφῶν
ἀπαλλαγῆσθ γὰρ ταχὺ σὲ τῆς κακίστης νόσου.

149 Ἀλέξανδρος τὴν ἰσθῶν εἰρησὶ παρὰ Φίλιππον.

τῆ δεξιῇ δ' αὐτῆ χειρὶ τὴν κόλιαν κρατήσας
Ἀλέξανδρος ἀπέσθετο ἐπὶ πᾶσι Φίλιππον.
ἔπεισιν πρὸς Φίλιππον: ὀφίλιππε, πῖνεν τοῦτον;

3030 Σοὶ γὰρ ποτεσθῶν ἰουδιῶν! Ὁ Φίλιππος δὲ πᾶσιν,
πῖνεν τὴν κόλιαν, φῆσθῶν, ἔπεισιν ἰσθῶν τῶ πᾶσθῶν.

ἀνέγχετον τὸ φάρμακον καὶ καλλίστην ὑπάρχει.
Ἀντίσθετον Ἀλέξανδρον: ὀφίλιππε, πῖνεν τοῦτον;
ἔπεισιν γὰρ τὸ φάρμακον: εἰδ' οὐτος τῶ Φίλιππον

3035 ἔδωκε τὴν ἐπιστολὴν τὴν αἰσθῶν γεγραμμένην

ὁ δ' ἀσπῶνως καὶ κατῶν τὰ γεγραμμένα ταῦσθῃ
εἰσθε πρὸς Ἀλέξανδρον, νοσῆ ἤρως εἰρήσας
ἐπὶ κατὰ ἀλέθῃσιν τῶσθῃ ἀελεῖ γεγραμμένους.

κ. C. περιφ. 4
* περιφ. 3

3040 Ἰρασαλίς οὖν τῶνον Ἀλεξάνδρου τῆς νόσου
καὶ τῷ Φίλιππῳ προσέειπε· ὁ νόσος, φίλε.
οὐκ ἄξιόν ἐστιν αὐτῶν πρὸς σέ καὶ τὴν φίλιν· *καὶ πρὸς φ.*
Πρώτος αὐτὸς ἐπιστολὴν εἴληκε τῷ φαρμάκῳ,
εἰδ' ὅπως ἔβου αὐτὸ ταύτην μὴ προσπατεύσας,
καὶ τότε τὴν ἐπιστολὴν ἰδεῖσθαι σοὶ τῷ φίλῳ.
3045 ἤδη πιστεύσας ἐμαυτὸν σὺν τῷ πατρὶ Φίλιππῳ
ἦσαν γὰρ οἱ Φίλιππος καὶ κατ' Ἀλεξάνδρου
οὐδέποτε βουλεύσεται τοῦ θανάτου σου· *φ.*
Ὁ Φίλιππος δὲ πρὸς αὐτὸν ἀπέστειλε ταῦτα·
3050 * Ζῆξι λυπῶν, Ἀλέξανδρε· κίλιζε ἰδὸν ταχίστως
αὐτὸν τὸν Παρρασίωνα τὸν τὴν γραφὴν δίδοντα·
ἴσασθε γὰρ μ' ἐπὶ πάλῳ φαρμάκῳ σε φρονίσαι,
ἐφ' οἷς ὡς ἐν ἰατρῇ γρηγορῆν τὴν ἀδελφὴν Δαρσίαν,
τὴν Λαδοφύριαν καὶ πολλὰς γυναικῶν ἐπιπέχε· *φ.*
ἰσὺ δὲ μὴ δειλίσσασθαι ὁδῶν σε φρονίσαι.
70. Ἐργὸν οὖν αὐτὸς ἦν Παρρασίων.
3065 ταῦτα προσέγραψε καὶ πρὸς ἐπὶ προστάτῃσιν,
71. Ἀλέξανδρος ἐβόηεν εἰς τὴν τὸν Μήδων χώραν.
μήπως ἐγὼ προσέτιπαι σοὶ ταῦτα τῆς σεκυρίας· *φ.*
Ὅθεν λοιπὸν Ἀλέξανδρος ταῦτα καταστύσας
καὶ Φίλιππον ἀναίτιον εὐρών τῆς καταγορίας,
αὐτὸν Παρρασίωνα ἐκώλυσε ἰδιώτως.
3070 Ἐκείθεν οὖν παραλαμβάνει τὸ στρατόν καὶ πάντας,
πρὸς τὰς τῶν Μήδων ὄρησας χώρας καὶ πάσας πόλεις·
ἤθελε γὰρ καταλαβεῖν μεγάλῃ ἰσχυρίῳ.
καὶ ταύτας ἀνωμασίαν, ἐπὶ δουρασίαν ὅπως
ἀνδρῶν καὶ φαραγγῶν ἐν' ἰσχυρῆς χείρας
3075 ὡδεναν ὅπως σὺν στρατῷ τῶν Μακεδόων.
Ἐκείθεν παρατίθεται πρὸς ποταμὸν Εὐφράτην
ἀβυθὸς δ' ἦν ὁ ποταμὸς· καὶ τοῦτον γενομένης
κρημνίς φάσις ἀσχηρὸς ἐπάνω τῶν ὄρων βαίνειν
ἐκείνησιν τὸ στρατόν καὶ πρῶτον ὀρηκῶσιν.
3079 Ὡς εἶδεν οὖν Ἀλέξανδρος ὅπως δειλῶσιν,
προσέειπε διαστῶν βίος τριφῶς καὶ κάνας = β. Α. τριφ. β. β. 1011
1010 L 1011 1012

Π. C. περιφ. 4
* περιφ. 3

καὶ πάντα κτήνη πρόβατα, καὶ τότε Μακεδόνας. *1011*
Ὡς δὲ καὶ πάλιν ἔβλεθεν αὐτοῖς μὴ βουλομένων
διαστῶν τὸν ποταμὸν, κατάρροπον ταῦτον ὕδατος, *1012*
3075 μήπως λυθίσαι τὸν κρημνὸν, ἅπαντες ποταμῶσιν,
ἀτρώσας ὅπως πρώτιστος ἐπάνω τῶν φαλίδων
ἐπέβη σὺν ἡρασιπασίαι καὶ πύραθον ὀρηκῶσιν·
εἰδ' ὅπως πᾶν τὸ στρατόν κατακλιθεῖ τούτων,
3080 [Ἐστὶ δ' ὁ Τίγρης ποταμὸς μέγιστος σὺν Εὐφράτῃ· *1013*
ὅπως διαγρήμωσι τὴν Μεσοποταμίαν,
πᾶσαν Βαβυλωνίαν τε πρὸς ποταμὸν τὸν μέγαν
τὸν Νείλον ὑπερβύσσαν, τὸν ὄντα ἐν Ἀσσυρίῳ.
λέγουσι δὲ τὸν ποταμὸν τὸν ὀρεικῶσιν Νείλον,
ὅταν ἐξέλθῃ πλημμυρῶν καθὼς ἐν ἰσχυρῶσιν
3085 Εὐφράτῃ ἡγερούσας σὺν ἀσχηρῆς φαλίδι.
3090 τὴν κρημοτόρον Ἀσσυρίων, ἄρδαν αὐτῆς τὰ πλάτη,
71. Προσέειπε Ἀλέξανδρος φαλίδος ἑκατόναι.
τότε κευθνοῖται ποταμῶσιν Εὐφράτῃς τε καὶ Τίγρης
εἰς τοῦτον καταρρόποντα ἅπαν αὐτῶν τὸ ὕδατος. *1014*
Ὅταν δὲ πάλιν ὁ ὀρηκῶσιν Νείλος ἐκασατρέψῃ,
καὶ πρὸς ἴβαν τὴν νοτιῶν καὶ τῶσιν οὐρακῶσιν,
3095 ὁ Τίγρης σὺν Εὐφράτῃ τε μεγάλως πλημμυροῦσιν.]
ἐβόηεν οὖν Ἀλέξανδρος καὶ πάντας τοῦτον τάξιν
τῶν στρατηγῶν, σατραπῶν, ἐπίων τῶν φαλίδων·
εἶτα προσέειπε αὐτοῖς ταύτας κατακαταγῆναι
καὶ σὺν αὐταῖς τὴν γέφυραν ἅπαναν συναστρέψαι.
3100 Τοῦ δὲ στρατοῦ γρηγορῶσιν πολλὰ καὶ δειλῶσιν,
εἰ καὶ οὐρηκῶσιν τῶσιν ἰσχυρῶσιν ὕδατος τούτων,
πῶς ἔχουσι διαστῶν, φαλίδων ἑκατόναι,
πάντας αὐτοῖς Ἀλέξανδρος συναξίς τοῖς στρατηγῶσιν
ἅλων τε τὸ στρατόν, εἶλε ταύτας ταῦτα·
3105 * Καλὰς ἐλπίδας δίδου τῆς νίκης Ἀλεξάνδρου,
ἔχοντες πάντας κατὰ νόον ἡττημένων συναστρέψαι.
Ἔχουσι δεῖναι τὴν ὄντα καὶ δοῦ ταῦτο μᾶλλον
ἐκείνησιν τὴν γέφυραν ἅπαναν ἑκατόναι,
ὅπως ὁμοῖς κατέσχετε μαχημένοι γενεῶσιν
72. Ἐβόησεν οὖν οὐρηκῶσιν ἡ ἰσχυρῶσιν ἀσχηρῶσιν
καὶ ταχίστως πύραθον *1015*

1011
1012
1013
1014
1015

3105 καὶ μὴ τροπέντες φύγητε, κἀλλιστοι Μακεδόνας.
 ὅτι ἔστι γὰρ ὁ πόλεμος τῶν ὀπισθε φρονούντων,
 ἀλλὰ τῶν ἔμπροσθεν ἀφορῶν πάντοτε διακίονται.

Ὅμοι δὲ τὴν ἐπέσοδον εἰς τὴν Μακεδονίαν
 ἐγὼ ποιῶμαι σὺν ὄντι, πάντα βαρβάρους κτείνεις,
 3110 καὶ πάσας πόλεις τὰς αὐτῶν ἐλαφυρομαχίῃσας,
 εἰς τὴν Ἑλλάδα μάλιστα γένομαι κερφόρος.
 Ἰσχύουμαι, ὡ φίλοι μου, γοησὸς ἐπιδοῦν πᾶσι
 δίδωμι, πᾶσι τοῖς ἐμοῖς ἀποδοῦσα δαίμων.

3111 Ὅρα κατὰ βουλήματα καὶ γὰρ οὖν 'Αλεξάνδρου,
 ὡς παῖσιν ἦν ἔσται ἡ συμπολιχὴ πόλεμος.
 3112 Σύνεται πόλεμον αὐτῶν 'Αλεξάνδρος ἐν Τύρῳ.

3113 Τούτους τοῖς λόγοις ἄκουσεν 'Αλεξάνδρος βασιλεὺς,
 μεγάλας ἔλαγε τὰς τιμὰς παρὰ τοῦ στρατωσέδου,
 καὶ πάντες ὄρθρως εὐθὺς εἰς πόλεμον σὺν τούτῳ
 ὄθεν σκεπὰς ποιήσαντες προσέστην ἑκάστῳ.
 Τὸ δὲ Δαρσίον στρατεύμα πρὸς πόλιν τὴν Τύρῳ

3120 προσῆν ἰστομαζόμενον· ὃ δὲ καὶ προηρόντο
 πῶς σαυράτοι δυνατοὶ κἀλλιστοὶ εἰς πόλεμον
 ἔσται καὶ σφοδρῶς πόλεμον μετὰ τῶν Μακεδόνων,
 ἀμφότερα στρατεύματα γενναίως ἐπολιέμενον.
 Καὶ τὴν ἀρχὴν ἐκ τῶν Περσῶν, σαυράτης ἐπιεικέρως, ἦν

3125 ὄπλα περιβαλλόμενος ὡς εἰς τῶν Μακεδόνων,
 καὶ Μακεδῶν συμμετῆς ὡς στρατιώτης τούτου,
 τὸ ξίφος ἐπιεικόμενος κατὰ τοῦ βασιλέως
 καὶ τούτων κατὰ κεφαλὴς ὄλιγον ἐπιθροάσας
 τὸ τάχος συλλαμβάνων παρὰ τῶν Μακεδόνων.

3130 Ὡς 'Αλεξάνδρον παραστάς λέγει πρὸς τούτων ἄνδρες:
 ἢ τί θέλω, τί βουλήμενος, ἄριστε στρατωτά,
 ἐξήλυθας φρονιστὴ με κρυφίως μετὰ δούλου·
 Ὁ δὲ καὶ μὴ βουλήμενος ἔρχου 'Αλεξάνδρου:
 ἢ μή σε πλανήσῃ, βασιλεῦ, τὰ Μακεδόνων ὄπλα.

3135 Πέρσης εἰπὼς, ποιήσας σαυράτης τῶν Δαρσίων,
 ὃς πρὸς αὐτὸν καυχόμενος εἶπεν, εἰ μοι γάρβῃ,
 εἴ σοι κούρω, βασιλεῦ, τὴν 'Αλεξάνδρου κούρω;
 ἢ ἄρα Α· ἄνθρωποι βλε τῶν ἡρώων τῶν ἐκ Μακεδονίας φρονιστῆν μετ' ὡς κἀκεῖσται
 τοῖς βαρβάρους ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἡστυερέσται.

Αἰεὶς γὰρ ἐπηγγεῖλαιτο δοῦναι μοι βασιλείαν
 καὶ θυγάτηρα τὴν αὐτοῦ πρὸς γάμον κοινωνῆν.

3140 καὶ ὡς παρουσθέντος οὕτω ἐτοχίῃσεν ἑρῶν.
 Ἀκούσας οὖν 'Αλεξάνδρος καὶ πάντας συναθροίσας,
 τούτου, ὄραντων τῶν πολλῶν, ἀπίστω ἐκ Πέρσης,
 δραχηγίσις πρὸς αὐτοῦ: ἢ φίλοι Μακεδόνας,
 τοὺς ὄντας ἄνδρας ἀληθῆς τούτους εἶναι πρόπει.
 3141 δούλος ἐλάτῃ πλεῖν 'Αλεξάνδρου ἐκ Πέρσου.

3145 Ὁ βαρβάρου λευφθέντες σὺν τῆν χρείαν τῶν αἰτίων,
 3146 'Αλεξάνδρος ἐλευθεροὶ τὸν τούτων πλεῖν δόντα
 πρὸς χώραν τὴν Βακτριανὴν τὴν σαυράτην ἐποιούου.
 Ὁ δὲ στεροῦς 'Αλεξάνδρος ἐκεί προσεπαινεύσας
 κἀλλιστως ἐπεκράτησε παντὶς ἐκείας τόπου.
 Καὶ τούτῳ πάλιν προσεἰδὼν Πέρσης ἄλλος σαυράτης
 3150 προσέειπεν: ἢ 'Αλεξάνδρα, σαυράτης ἐγὼ πάλιν
 πολλὰ δὲ κευροθήματα ποιήσας τῶν Δαρσίων
 καὶ νίκας παρακόλλῳσ ἀσὶν μεγίστους τε κἀλλίμους,
 ἔχουριστήθην παρ' αὐτοῦ· ὅς μοι σὺν ἡρωῖσι
 ἐνὸς πλοῦς ἄνδρας ἰσχυροὺς καὶ συμβαλίων Δαρσίων

3155 πρὸς πόλεμον καὶ συλλαβῶν τούτων σοι παραδοῖσται.
 Ὁ δ' ἀπεκρίθη πρὸς αὐτὸν: ἢ Περσῶν σὺ, βοῖσθι
 τὴν βασιλείαν τῶν αὐτοῦ· καὶ γὰρ σὺ σοι πιστεύου
 τοὺς Μακεδόνας τοὺς ἡρώς, ἄνδρας τοὺς ἰσχυροὺς μου,
 τῶν βουλημένων θύματα προσέβηαι τοὺς ἰδούς.

3160 Ἐπιστολῆν δ' ἀπέπεμφεν σαυράται πρὸς Δαρσίον
 ἐκ τῶν ὄρων τῶν αὐτῶν, δηλοῦντες τὰ προχθέντα
 ἦτις γραφῆ προσέβηαι κατὰ λεπτὸν τῶσται:
 ἢ ἄνθρωποι, ἴσαστε τῶν Περσῶν θεῖον Δαρσίον γάρβου.
 3161 Δαρσίον τῶν Περσῶν γένουσι ἴσαστε γάρβου.
 Ἐτε καὶ πρότερος ἡμῶν μετὰ σπουδῆς μεγίστης

3165 τὴν γενομένην εἰς ἡρώς ἔροδον 'Αλεξάνδρου
 διὰ γραφῆς, ὡ βασιλεῦ, ποιήσαντες γνωσθῆναι σοι,
 ἦδη καὶ πάλιν τὴν αὐτὴν ἐν τούτοις σοι δηλοῦμεν.
 καὶ γὰρ αὐτὸς 'Αλεξάνδρος γένουσι ἄριστεύων
 σὺν πᾶσι τοῖς στρατεύμασι καὶ πάλιν ἐπιεικῆσται,

ἢ ἄρα Α· ἄνθρωποι βλε τῶν ἡρώων τῶν ἐκ Μακεδονίας φρονιστῆν μετ' ὡς κἀκεῖσται τοῖς βαρβάρους ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἡστυερέσται.

ἢ ἄρα Α· ἄνθρωποι βλε τῶν ἡρώων τῶν ἐκ Μακεδονίας φρονιστῆν μετ' ὡς κἀκεῖσται τοῖς βαρβάρους ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἡστυερέσται.

φύρον τε ταύτας τάχιστα μετά των τετραπύλων.
 3240 Χρησόμεθα δ' αὐτὰς ἡμέρας ἐν τοῖς παρεσχημένοις, φ. 316 A)
 στερομένους τῆς ἡπαρτίσεως ὑπὸ καταδυσμενότητος. αὐτὸν δ' ἡμεῖς ἀνοίξατε πόδας τὰς ὀπλοθήκας,
 καὶ πᾶσαν τὴν κατασκευὴν λαβόντες τῶν ἄρμάτων
 ταύτην προσεκλιπώσαντες στείλατε πρὸς Συρίαν.
 Ἐγὼ γὰρ ἴταξ' ἀριθμὸν καμήλων τριακίλιον
 3245 ἀπὸ τ' Ἐδμήτων ποιητῶν Ἀντιγείας,
 προσφέρειν ταύτας τάχιστα πάντα τὰ πρὸς τὴν χρείαν.
 Ἀπὸ Συρίας οὖν αὐτῆς ἑτέρας τριακίλιος
 καμήλων, τοῦ προσεπαρητῶν αὐταῖς καὶ πάντα φόρτον
 κορίζειν ταύτας πρὸς ἡμᾶς μετὰ σπουδῆς μεριστῶν.
 3250 ὅστε τὰς μὲν εἰσπράξαται μὲχος Ἀντιγείας
 καὶ πάλιν ταύτας πρὸς ἡμᾶς ὑποστρέψαι,
 τὰς δὲ διέπραξαται καὶτὰς ἀπὸ τ' Ἀντιγείας
 εἰσπραξιούσας πρὸς ἡμᾶς πάντα τὰ προσηθέντα,
 ὅπως δεκαιοτέρητον πᾶσαν τὴν ὑποορίαν.
 3255 Ἐγὼ μὲν ἀπουτες ἡμέρας γενέσθω γούν σὺν τάξει
 Παρ' Αἰξάνδρου γούν καλῶς πάντων προσενομήτων,
 3260 Νοστήρας Πέρσης ἔγραψέ ταῦτα πρὸς τὸν Δαρείου.
 ἔγραψε μέγιστος ἀνὴρ σατράπης τῷ Δαρείῳ
 ἐπιστολὴν προσεγράφουσαν περὶ τῶν γενομένων.
 Νοστήρας αὐτῷ τῷ βασιλεῖ δεινὸν Δαρείῳ γούρην.
 3265 Γράφω σοι ταῦτα, βασιλεῦ, φάβω πολλὰ πληροῦμαι,
 ἀλλὰ καταναυαγόμαι καὶ τόχουσι στήθωνός. αὐτὸς δὲ
 Ὁ Μακεδόνων ἀρχηγὸς ἔλθε καὶ πάλιν ἰδὲ αὐτὸς δὲ
 γούρην ἡμῶν καταπορθῶν καὶ μεριστῶνας δύο αὐτὸς δὲ
 κινῶς σου, φάσι περιφρονεῖν ἢ δ' ἡμῶν ὀδῶνας αὐτὸς δὲ
 3270 ἔχει καίριον τῆς πύργῃν. Ἔς καὶ φούρον αὐτοῦ
 πρὸς γούρην ἔλθε τὴν αὐτῶν σὺν πᾶσι τοῖς αἰετίαις,
 ἔκρησθεις ἀποσκευῆ, ἢν εἶχεν οὐτός πᾶσαν
 σὺν Ἀνασίῳ δὲ καυλῶν καὶ πάντες αἱ σατραπῆαι
 αὐτοῖς πρὸς τὸν Αἰξάνδρου προσέφουρον κακίστους,
 3275 λαβόντες παλαιὰς αὐτῶν καὶ πάντα πλοῦτον τοῦτον,
 σθένους καὶ πρῶσθον πολλῶν οὐτοι παρ' Αἰξάνδρου
 κατέκωσαν δ' Αἰξάνδρος τὰ μέγα σου γούρην. αὐτὸς δὲ

μν 4

κίβη

3260

3265

Νανίας Α

3270

316 A)

3260

3265

3270

3275

Δαρείου γούν ὡς ἔραθεν ἅπαντα τὰ προσηθέντα,
 3275 ἔγραψε τῶνος Μετακῶν σατράπῃ τῷ πύργῳ Τορσίῳ Α
 ἔγραψε δὲ καὶ τοῖς ἔγγροι τοῖς βασιλείου οὐτοῖς:
 Ἰδούτος ἀπομάζουθε καὶ πρὸς τὴν μύρην πάντες
 τῶν Μακεδόνων ἔγραθε, κακῶς προσεπειθόντων·
 3280 ἔφ' οἷς γὰρ οὕτοι τοῖς μύρῃσι ἀντεπαύθησάν μοι,
 οὐδὲν ἔπειτα πύργῳ ἀντιπῶν τὴν ὄβριον.
 Ὁσαύτως ἔγραψεν αὐτοῖς καὶ βασιλεῖ τῷ Πύργῳ,
 ὀφλόν αὐτῷ τὸ γούρῳ παρὰ τῶν Μακεδόνων
 καὶ προσεκόμῃνος τυχεῖ τῆς βοθείας τοῦτου.
 3285 Μαθῶν δὲ Πύργος ἅπαντα τὰ παρὰ τοῦ Δαρείου
 τούτου γραφέντα ἀστυγῶς, πύργουσι λίπν, πλείστη,
 αὐτῷ δὲ προσανέγραψεν ἐπιστολὴν ταύτου:
 183. Δαρείου Πύργος ἔγραψε καλῶς εἰς σαρραπίαν.
 Ὁ Πύργος Ἰδῶν ὁ βασιλεὺς τῷ βασιλεῖ Δαρείῳ
 177. Πύργος ἀνέγραψεν αὐτῷ Δαρείῳ ταῦτα λέγων.
 Περσῶν, προσεκαρτίων σοι καὶ προσάλλα σοι γούρην.
 Τῆν σὴν ἰδὼν ἐπιστολὴν καὶ πάντα τὰ προσηθέντα
 3290 καλῶς ἐκ ταύτης διδαχθεὶς λόγων μεγίστην λύπην
 ἔθειον γὰρ σε κατείδεν καὶ σαρραπυλῆσασθαι ἔβ
 ὅσον σαρραπῆον ἐπὶ σοὶ καὶ κρῖστων ἄρρηξεν·
 ἀλλὰ κακῶς κούλομαι· πολλὴν γὰρ ἔγω νόσον
 σαρραπῆον καὶ προσείδην κτεροποθῶσάν μοι.
 3295 Ἰδούτον γούν ὡς ἰαχρῶς οὐτῶν πολλῶν δεῖλον
 εἰδόμενος σὸ γενόμενος σὺν πᾶσι σου σατραπῆας,
 ὡς ἐν ἄλλῃ γὰρ ἐγὼ μέλλω καταλαθεῖν σε,
 καὶ πάντα καλῶς προήσταντες ἔγραψαν τὴν ὄβριον. ? αὐτῶν
 Ὅσα δὲ πάλιν βοθήξω σοὶ, σαρραπῆον μοι τάχα·
 3300 πᾶσαι γὰρ αἱ δομαίους μου καὶ τὰ στρατεύματά μου = AL
 καὶ τὰ μακροτέρη ἔδωξέ μοι σοὶ προσεκομῃνοῦνται. αὐτῶν
 Ἀναπαύσασθαι ταῦτα γούν ἢ μύρην τοῦ Δαρείου,
 κρούσας δ' αὐτῆ γραφέντα γούρην πρὸς Δαρείου
 ἐπέστε ταῦτα πρὸς αὐτόν· Ἐλεγὸν δὲ ταύτου:
 3305 Ἰδῶν σοὶ μέγιστον ἀστυγῶς, οὐδὲ Δαρείῳ γούρην. αὐτῶν
 Τορσίῳ Α, ἄλλοι μὲν αὐτῶν αὐτῶν.

Τορσίῳ Α

αὐτῶν

αὐτῶν

3285

177

3290

3295

3300

3305

Τορσίῳ Α καὶ τῶν παρὰ κρούσας Δείκους καὶ Περσῶν
 - - τῶ Τορσίῳ ἐπεταύθη (στρατῆρας εἰσῆλθε) BLC

145. Ρωδὴ Δαρειῶν γέγραπται ἢ ῥήτηρ τοῦτον λέγων.

Ἦκουσα πάλιν, βουλεῦ, πρὸς μάχην ἔρχεσθαι σε, ἔθνη δὲ συναθροίζοντα πολλὰ καὶ βουλόμενον σὺν Μιζάνδρῳ πύλαμον συνίσταται ἐκ δευτέρου, καὶ συμβουλευόμεν κίλισται, μὴ τοῦτο πράξῃς, τίκουν.

3310 Σχεδὸν γὰρ ἄπαντα τῆν γῆν καὶ πᾶσαν οὐκηνίην ἔχον αὐτῆν εἰ δουθηζῆς κρατῆσαι καὶ στρατεύεσθαι, καταθαρσύνεται ἰσχυρὸν αὐτῆ παρ' Μιζάνδρου, ὡς μεγάλωνος γέροντος καὶ δυνατοῦ πρὸς μάχας. Ἄσχηλον οὖν ἐστίν, οὐδέ, τὸ μέλλον, ἢ καὶ πρόφασις.

3315 καὶ μὴ κακῶς αὐ τὴν ζωὴν ἀβουλίᾳ ἀπολλοῖς· τμήρις γὰρ ἀπειλάσασμεν ἤρως παρ' Μιζάνδρου μερίστως τε καὶ κραιττωσὶ καὶ λίαν περιδέξου, ἐμὲ δε κατοικτείραται ὡς ὡς ἔχθρῶν μετῆρα, ἀλλὰ δοξάζει ἡμε καὶσὶς ὡς τὴν Ὀλιμπυάδα.

3320 Αὐτῆν δὲ τὴν ἑπιστολὴν πᾶσαν ἰδὼν Δαρειὸς ἑδάκρυσεν ἀνοικρατῆρις μετῆρα, συζήσας, τίκουν, ὁμοῦ προσηλαρασθόμενος ψυχῆν τε καὶ καρδίαν, καὶ χάριον βυατρακωσῆ καὶ πᾶσαν τὴν Ἰουδαίαν εἶχον προσεκαίλισται πρὸς μάχην Μιζάνδρου.

146. Εὐαγγέλιον οὖν Μιζάνδρου ἔδωκε αὐτῆς Περσίδος.

3325 Εὐαγγέλιον οὖν Μιζάνδρου μετὰ τὸν στρατευόμενον καὶ πάσις τῆς παρακαλοῦς ἔδωκε αὐτῆς Περσίδος, πολικρῶν πᾶσαν αὐτῆν μετὰ πολλοῦ τοῦ θρόνου. Ἰππάρχου δ' ἑφῆλίσταται τὸν πόλιον τὰ τεύχη, ἀλλὰ καταδέχεται σφοδρῶς παρὰ τοῦ Μακεδόνου.

3330 αὐτὰ καταγεωροῖσθαι καὶ κατοικειροδοτο. Ἦ δ' ὁ φρενῆρις ἐπροσῆν Μιζάνδρου ἐκείσι· Ἐπίκουρον τεχνάζεται καὶ ἀσφίρα φηνοῖν· ἀιχραλοιστίας πύραμολα πρόβατα τῆς Περσίδος καὶ κλάδους κίχας ἐκ δευτέρου καὶ τούτους καταδέχεται.

3335 ἐπὶ τοῖς νότοις Δαρειῶδὸς πάντων αὐτῶν προβάτων, προσίσταζεν ἀκοιουθεῖν ἄσπασεν στρατοπέδου· οἱ κλάδοι δὲ σφάραμνοι πρὸς γῆν, καὶ πᾶσαν κόνιν μέγιστος Ὀλιμπου πέρποντες, ἐφῆθον πάντας Πέρσους,

καὶ δὴν ἐν γῆ, καὶ ἡ δὲ ταράχῃ, τέκον τῆν ἀσφίρα

δοκῶντας ὡς ἀμείνων τὸ στρατεύματα τυγχάνει ἀσὶν τὸ Μακεδόνων τὸ τούτους ἀπαρτῆται. Ὡς δ' ἐπέλασαν αὐτὸς ἐνδοξότερον Περσίδος, εἶναι τὸ μέγιστος ἡγεμονίᾳ ὀδῶν πίστε καὶ μένον, καὶ τοῦ ἡίου δόξατος, ἐσπίρας γενομένης, προσίσταται τοῖς κίρασι πάντων αὐτῶν ποιητῶν

147. Θείρατον ἔδωκε, τῆν γῆων Μιζάνδρου.

3345 προσεκαλλήθην παρπολλὰς ὁδοῦς ἀραπαρτῆται, λαμπάδας πλείστας σὺν αὐταῖς ἔδωκε τὸν πῆρ ἰδούτες Πέρσους καὶ δευλιόωντες κατακροῖσθαι φῶβον· τόποι γὰρ ἦσαν πεδῆνοι, καὶ προσεῖδοι Πέρσους ἄπαντος καταρῆλγασθαι τοὺς τῆς Περσίδος τόπους.

3350 νομίζοντες εἶναι πολλὸν στρατεύματα Μακεδόνων. Ἐξῆτι γοῖν Μιζάνδρου πύλαμα πρὸς τὸν Δαρειὸν ἀρχίλον θέλων τοῦ μαθεῖν, πῶς τὴν μάχην αὐτος καὶ πύλαμον βουλεύεται συνάψαι Μακεδῶσι. Κακώρηται δ' Μιζάνδρου καὶ πρὸς τοὺς ὕπαικος βλέπει

3355 αὐτῶν ἔρρηξ τὸν Ἄρμανον θεοῦ φοροῦντα σῆμα, κροῖσθαι γλαυρία τε τούτων ἐνδοξοῖσιν, καὶ εὐαγγέλιον. πύλαμα Μακεδόνων ἐπὶ τὴν χάριον τούτων, καὶ πορτοστῆριον αὐτῶν καὶ τούτην προσεκαίλισται: Ἐπει κακῶς ἐφῆσταν σῆς βοηθίας, τίκουν,

3360 πύλαμα οὖν Μιζάνδρου, φράζων σοι τὸ σαρτῆρον. Γνωσθε κατ' ἀλήθειαν ἢν πύρατις πρὸς Δαρειὸν, μέλλει κακῶς προδοῦσθαι σε. μὴ φοβηθῆς ὡς ὕπαικος. Μιζάνδρου τὸν Ἄρμανον πάλιν ἐν ὕπαικος βλέπει

3365 ἄγγελος αὐ πορτεύθην· θεοῦ γὰρ βοηθούσας. οὐδέτις ἐχθρῶς ἢ κακῶς προσεκαλλήθῃσι. ἴδων πρὸς ἑλπίσιν καλῶς τὸν ἀσολομῶν, ἢ, βλέπει ἐπὶ θεῖν τὸν Ἄρμανον φαρῶντα σὺν πατέρα, ἴδων δε τούτων τὸν χορηγῶν Μιζάνδρου ἐν ὕπαικος, χαίρων ἄσπασται ταχὲ καὶ λίγει τοὺς ἀσπράτας.

καὶ καὶ δὲ εὐαγγέλιον τῆς Περσίδος ἡμερας πύλαμα - ἴδων ἂν ἔχθρῶν τῆς Περσίδος ἢ κατ' ἔργον (ἀσολομῶν δ) ἡμερῶν ἴστω LC -

3506 οὗτος ἔν βλέπειν πρῆσθεντῆν καὶ σοι προσομιλοῦντα,
 αὐτὸς ἔστιν 'Αλέξανδρος ὁ Μακεδόνων ἀναξ,
 ὃ πρὸς πόλεμον ἰσχυρὸς, ὃ τοῦ Φιλίππου γένος.
 Ὡς δ' ἔρουνεν 'Αλέξανδρος τὰ παρὰ Περσασίην
 λαλοῦμενα τῷ βασιλεῖ καὶ δακτυλοδεικτούτα.
 3510 ὄρῳ τε πόδιν κινήμενος ἔδωκεν ἐν τῷ κλισίῳ,
 (ἀνάσσειεν γὰρ ἀπ᾽ αὐτῆς Πέρσαι ἀνὸν οὐρανίου),
 αὐτὸς τὸ μίλλον φασγανθεῖς πλανήσας πάντας τοῖτους
 ἐξήλθεν, ἔχων τοὺς χρυσοῦς κυπέλλους ἐν τῷ κόλπῳ.
 Προσεπιθὼς οὖν ἔπαυε τὸν αὐτὸν τῷ κατὰ τύχην.
 3515 ἑσπόμενον ἔπαυε βροσθῆ τῷ προφανοῦς κινδύνου·
 καὶ προσυγῶν πρὸ τῶν ποδῶν Πέρσαι τῶν φρουροῦντα
 καὶ τὰς χεραὶ κατέχοντα θάλας ἑραττογυμνάς,
 τάχα κατασφάγισαι τὸν ἄνδρα μετὰ ξίφους·
 ὡς δ' αὐτὸς κενεαθῆναι τῷ πόλῳ καὶ τὰς θάλας
 3520 ἑραττογυμνάς τῆς χερσίν, ἔραυε κρατῶν ταύτας·
 Ἐξήτων οὖν 'Αλέξανδρου οἱ περὶ τὸν Δαρσίον,
 εἰ μήπως οὗτος κρούεται περὶ τοῖς βασιλείῳις,
 εἶτα μαθησάτες τὴν φυγὴν τὴν τοῦτον καὶ τὸν ἄνδρα
 ἰδόντες ἀιματοφόρον κείνον ἐσφαγμένον,
 3525 ἔσπολοι πάντες ἔτραχαν, θλίοντες τοῦτον φθάσαι.
 196. Γενεῖται τὸν 'Αλέξανδρον Δαρσίην Περσασίην.
 Καὶ γέγονεν οὖν 'Αλέξανδρος ἄρχετο δευτέρου
 197. Ἐραυεν οὖν 'Αλέξανδρος ὀπίσθε χερσὶ βασιτάων.
 ἀσπὴ τῆ δάδα τὸν αὐτὸν πόδιν ὀδὸν δευτέρου
 ἢ νῦν γὰρ ἦν ἀσπίλων καὶ αὐτὸς κατ' ὀλίγον,
 πλείστοι δὲ τοῦτον βυρβάρου δεικνόντες μεθ' ἵππων
 3530 καταλαβῆν οὐκ ἴσχυσαν· ἔ μιν γὰρ εἶχε ὀδῶν
 φωτιστικῆν, δευκόμενος τῷ τρέχειν ἀπροσπίπτως,
 αὐτὸν δ' εἰς γῆν κατέπετον τρέχοντες ἐν τῷ σέτει.
 Ὅθεν καὶ φασίον ὡς ἀσπὴν ὀφείνεται τοῖς Πέρσαις,
 σχεδὸν εἰπεῖν κρημνίμως ἀπὸ τῆς γῆς εἰς ὑψος,
 3535 αὐτὸς οὐδὲν ἠγρόμενος μίλλον διὰ προσομιλοῦσαν.
 Ὅ δὲ Δαρσίον σφαγμένον τοῦτον κατασφάγισας
 σωντῶν καταστρέψατο κακῶς καὶ προσεδόρμηαι.

Handwritten note in red ink: ἡ ἐν τῷ κλισίῳ

Handwritten note in red ink: κατ' ὀλίγον τῶν ὀφθαλμῶν

Handwritten note in red ink at the bottom: καὶ οὐκ ἔστιν ἡ ἐπιπέδου Ἀλεξάνδρου εἰς τὴν ἐπιπέδου.

εἰς χεῖρας ἔχων τὸν ἐχθρὸν καὶ τοῦτον ἀποκίνας.
 Ἐξήρατος δ' ἑδάσαντο καὶ κράτην σπυρίων·
 3540 εἶκον γὰρ ἦν εἰς ὄρατον τοῦ βασιλείου ξίφους,
 ἦτις πεσίσαι πρὸς τὴν γῆν, ὄρατον σαλευθέντος,
 ἐτρέθη καὶ προσήγαγε δευτέρως τοῦτον ἵππῳ·
 εἶχε λοιπὸν αὐτὸν αὐτῆν ἠραττογυμνῶν ἀσπὴν.
 Ὀδῶν οὖν 'Αλέξανδρος τὴν Περσασίην τὴν χεῖραν
 3545 ἐσπόμενον, ἐπλησάσθη τῷ ποταμῷ τῷ Στραγγῆ·
 αὐτὸν δ' ἐβρόν κρημνόμενον ἀπὸ τοῦ φέροντος,
 ἀφάρβως ἔτραχαν αὐτὸς καὶ φθάσας εἰς τὴν σπῆν,
 οἱ πάγου δεικνόντου νότου προσομιλοῦσαι. ἔτι τὸν τῷ ἡμῶν ἐκείνῳ φ.
 Ὅ πόλις οὖν μετὰ τῆς γῆς τοὺς ἑραττογυμνῶν μόνους
 3550 πόδας ἐκρίψας τυχερῶς, τὸ σῶμα δὲ τὸ κλειστόν
 κατέχων ἐν τοῖς ὀδῶν ἐλάττειν ἀπράκτως.
 Ἴππος δ' αὐτὸς ὀσομοῖς ἐκ τῶν πολλῶν βρομάτων
 καὶ πυγμῶν ὄραττογυμνῶν προσεδόρμηεν αὐτίαν
 τὸν ἐπιπέδον εἰς τὴν γῆν, θεοῦ τῆ συμφορῆς.
 3555 ὄθεν λοιπὸν 'Αλέξανδρος χεῖρον προσομιλοῦσας
 ταύτου χερσὶ τὸν τῆς ἐχρῶς ἐξήλθεν ἀποκίνας.
 198. Ἐπύρασαν 'Αλέξανδρος ἑραττογυμνῶν τοῦ κινδύνου.
 ὅτι δὲ διακινῶντες αὐτὸν ἐλάττειν παρὰ πόδας
 199. Ἐβρόντο 'Αλέξανδρος ὡς ἐβροτῆς καὶ πόλις.
 εἶρον αὐτὸν τὸν ποταμὸν τὸ βροτῆν κρημνοῦντα·
 αἰτίας μὴ δύναται περσοποιῆσαι τοῦτον,
 3560 (ἤρατος γὰρ ὁ ποταμὸς ἄρατος καὶ πόλις ὄρατος).
 ὀπύρασαν ἠραττογυμνῶν καὶ πρὸς Δαρσίον ἔλθον,
 εἰπόντες ὅτιος πρὸς αὐτὸν ἐβροτῆν 'Αλέξανδρου·
 ὄρατος Δαρσίον, ἐκπλαγεῖς ἐπὶ τῷ γεροντί,
 ἐκάθευθε λυγόμενος σὺν τοῖς αὐτοῦ σπυρίων.
 3565 Ὀλίγον οὖν 'Αλέξανδρος μόνος περσοποιῶντας
 καταλάβε τῶν ἑραττογυμνῶν/καὶ προσομιλοῦσας ταύτου,
 ὅτι χεῖρον, ἐβροτῆ, φησὶ, ἐποκίται μοί φίλε
 ἀπὸ τῶν ἀφάρβωτων τῶν ὄρατον κρημνίμως.
 Ἐν πόλῳ δὲ προσομιλοῦσας ἔρατο μετὰ τοῦτον,
 3570 προσομιλοῦσας ἀπαντα τὰ παρ' αὐτοῦ προσηδόντα.

Handwritten note in red ink: ἡμῶν

Handwritten note in red ink: ἡ ἐν τῷ κλισίῳ

Handwritten note in red ink: αὐτὸς γὰρ ἐπὶ τῷ φ.

Handwritten note in red ink: αὐτὸς γὰρ ἐπὶ τῷ φ.

e. 16.

καὶ πρὸς τὸν πόλεμον αὐτοῦ ἐτοίμως γενομένου.

Ἐλθὼν δ' εἰς τὰ στρατεύματα γαυρὸς πεπληρωμένος, ἐλάλει τὰς ψάλλας πάσας τοῦ Μακεδόνα ἔνα πρὸς ἓνα κεικλιῶς ὄμιλος καθοπλισθῆναι καὶ πρὸς τὸν πόλεμον αὐτοῦ ἐτοίμως γενομένου.

3075 Οὕτως γὰρ ἔσχετο αὐτὸς πρὸς τὸν στρατοπέδον,

3080 ὅπως γὰρ ἔσχετο αὐτὸς πρὸς τὸν στρατοπέδον,

3085 ὅπως γὰρ ἔσχετο αὐτὸς πρὸς τὸν στρατοπέδον,

3090 ὅπως γὰρ ἔσχετο αὐτὸς πρὸς τὸν στρατοπέδον,

3095 ὅπως γὰρ ἔσχετο αὐτὸς πρὸς τὸν στρατοπέδον,

3100 ὅπως γὰρ ἔσχετο αὐτὸς πρὸς τὸν στρατοπέδον,

3105 ὅπως γὰρ ἔσχετο αὐτὸς πρὸς τὸν στρατοπέδον,

3110 ὅπως γὰρ ἔσχετο αὐτὸς πρὸς τὸν στρατοπέδον,

3115 ὅπως γὰρ ἔσχετο αὐτὸς πρὸς τὸν στρατοπέδον,

3120 ὅπως γὰρ ἔσχετο αὐτὸς πρὸς τὸν στρατοπέδον,

3125 ὅπως γὰρ ἔσχετο αὐτὸς πρὸς τὸν στρατοπέδον,

3130 ὅπως γὰρ ἔσχετο αὐτὸς πρὸς τὸν στρατοπέδον,

3135 ὅπως γὰρ ἔσχετο αὐτὸς πρὸς τὸν στρατοπέδον,

3140 ὅπως γὰρ ἔσχετο αὐτὸς πρὸς τὸν στρατοπέδον,

3145 ὅπως γὰρ ἔσχετο αὐτὸς πρὸς τὸν στρατοπέδον,

3150 ὅπως γὰρ ἔσχετο αὐτὸς πρὸς τὸν στρατοπέδον,

3155 ὅπως γὰρ ἔσχετο αὐτὸς πρὸς τὸν στρατοπέδον,

3160 ὅπως γὰρ ἔσχετο αὐτὸς πρὸς τὸν στρατοπέδον,

3165 ὅπως γὰρ ἔσχετο αὐτὸς πρὸς τὸν στρατοπέδον,

3170 ὅπως γὰρ ἔσχετο αὐτὸς πρὸς τὸν στρατοπέδον,

ἐπὶ τοῦ Στράγγου ποταμοῦ κατὰς προσεχόμεναι ὅπως εὐρὴν περὶ τὸν ποταμὸν ἐπέστησε.

3085 ὅπως εὐρὴν περὶ τὸν ποταμὸν ἐπέστησε.

3090 ὅπως εὐρὴν περὶ τὸν ποταμὸν ἐπέστησε.

3095 ὅπως εὐρὴν περὶ τὸν ποταμὸν ἐπέστησε.

3100 ὅπως εὐρὴν περὶ τὸν ποταμὸν ἐπέστησε.

3105 ὅπως εὐρὴν περὶ τὸν ποταμὸν ἐπέστησε.

3110 ὅπως εὐρὴν περὶ τὸν ποταμὸν ἐπέστησε.

3115 ὅπως εὐρὴν περὶ τὸν ποταμὸν ἐπέστησε.

3120 ὅπως εὐρὴν περὶ τὸν ποταμὸν ἐπέστησε.

3125 ὅπως εὐρὴν περὶ τὸν ποταμὸν ἐπέστησε.

3130 ὅπως εὐρὴν περὶ τὸν ποταμὸν ἐπέστησε.

3135 ὅπως εὐρὴν περὶ τὸν ποταμὸν ἐπέστησε.

3140 ὅπως εὐρὴν περὶ τὸν ποταμὸν ἐπέστησε.

3145 ὅπως εὐρὴν περὶ τὸν ποταμὸν ἐπέστησε.

3150 ὅπως εὐρὴν περὶ τὸν ποταμὸν ἐπέστησε.

3155 ὅπως εὐρὴν περὶ τὸν ποταμὸν ἐπέστησε.

3160 ὅπως εὐρὴν περὶ τὸν ποταμὸν ἐπέστησε.

3165 ὅπως εὐρὴν περὶ τὸν ποταμὸν ἐπέστησε.

3170 ὅπως εὐρὴν περὶ τὸν ποταμὸν ἐπέστησε.

3175 ὅπως εὐρὴν περὶ τὸν ποταμὸν ἐπέστησε.

3180 ὅπως εὐρὴν περὶ τὸν ποταμὸν ἐπέστησε.

3185 ὅπως εὐρὴν περὶ τὸν ποταμὸν ἐπέστησε.

ἄλλοι δὲ εἰπὼντες ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμεῖς οὐδὲν ἄλλο ἢ τὸν ποταμὸν ἐπέστησε.

ἄλλοι δὲ εἰπὼντες ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμεῖς οὐδὲν ἄλλο ἢ τὸν ποταμὸν ἐπέστησε.

ἄλλοι δὲ εἰπὼντες ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμεῖς οὐδὲν ἄλλο ἢ τὸν ποταμὸν ἐπέστησε.

ἄλλοι δὲ εἰπὼντες ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμεῖς οὐδὲν ἄλλο ἢ τὸν ποταμὸν ἐπέστησε.

ἄλλοι δὲ εἰπὼντες ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμεῖς οὐδὲν ἄλλο ἢ τὸν ποταμὸν ἐπέστησε.

Διὸς

ἄλλοι δὲ

ἄλλοι δὲ

ἄλλοι δὲ

ἄλλοι δὲ

ἄλλοι δὲ

ἄλλοι δὲ

ἄλλοι δὲ

ἄλλοι δὲ εἰπὼντες ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμεῖς οὐδὲν ἄλλο ἢ τὸν ποταμὸν ἐπέστησε.

ἄλλοι δὲ εἰπὼντες ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμεῖς οὐδὲν ἄλλο ἢ τὸν ποταμὸν ἐπέστησε.

ἄλλοι δὲ εἰπὼντες ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμεῖς οὐδὲν ἄλλο ἢ τὸν ποταμὸν ἐπέστησε.

ἄλλοι δὲ εἰπὼντες ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμεῖς οὐδὲν ἄλλο ἢ τὸν ποταμὸν ἐπέστησε.

ἄλλοι δὲ εἰπὼντες ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμεῖς οὐδὲν ἄλλο ἢ τὸν ποταμὸν ἐπέστησε.

ἄλλοι δὲ εἰπὼντες ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμεῖς οὐδὲν ἄλλο ἢ τὸν ποταμὸν ἐπέστησε.

3635 ὅπως οὐδὲ τὰ σώματα μεταρῆσι τῶν ἀφαιρέτων. ἵπποι γὰρ ἔειπτο νεκροὶ κἀθανεὶ τῶν σωμάτων, ὑπέστρωστο δὲ σώματα τοῖς νότοις τοῖς τῶν ἵππων, ὡς ὑπὸ τάφους κείμενα σώματα, καὶ τοῦ πάθους.

3640 Ὁ δὲ Δαρεῖος φοβήθηκε ἄρμα προσπιπτέοντα καὶ τὰς ἡνίας τὰς αὐτοῦ στραφεῖς πρὸς τοὺς ὄπισθεν. Τὰ πλῆθη Μακεδόνων δὲ οὖν τοῖς ὀρμητικαῖς φέρους καὶ τοὺς τὰ βίβη βύλλουσαν, ἔδωκαν τοὺς Πέρσας αὐτοὺς καταθερόντας ὡς στάγους ἀρούρας.

3645 Ὁ δὲ Δαρεῖος προσελθὼν τῷ ποταμῷ πρὸ πάντων καὶ τούτων προσπνεύμενον εἰρήνην καὶ χρυστάλλωθι, διηπερώσει ἔφυγε οὖν ἄρματι τῷ τούτου.

3650 ἐπίβησαν τῷ ποταμῷ, καὶ παγετῶν λιθίντων ἐκείθεν καὶ ἔστασαν πάντες κατεποντίσθησαν πενήτην ἐν τῷ Στρογγύῳ.

3655 Καὶ τούτους μὲν τὰ βήματα τάφος προσεμερίσκει. Δαρεῖος οὖν ἔφυγε πρὸς τὸς Στρογγύον.

3660 τοὺς δὲ λοιποὺς τοῖς ὀπισθεν ἔλειπεν ἔλθοσι εἰς τὸν Δαρεῖον ἀφίχθησαν ἐνθάδε οὖν ἠφρονοῦσα.

3665 εἶρος τὸ Μακεδονικὸν ἀπέλας ἀφίχθη. Ὅθεν φυγὰς γενόμενος ὁ ἀναστῆς Δαρεῖος, αὐτοῦ τῇ πόλει προσελθὼν καὶ πρὸς τοὺς ἀνακτόρους βίβας αὐτὸν ἐπὶ τῆς γῆς μέγα πρὸς δ' ἀνομιῶνς τούτου μερίστην συμφωνίαν ἔλειπεν ἐθροῖται, ὡς ἀπέλας τῶν Περσῶν τὸ στρατόντα καὶ δόξαν.

3670 Ἴσχυον δὲ καταλιπεὶν ἀφρονοῦς τὴν Περσίαν, ἀπὸ καρδίας κεκορημένος καὶ μετὰ θυμῶν κρῆσιν.

3675 Ὁ τριετούτος βασιλεὺς, ἔβη δὲ τὰ τοιαῦτα κατακρατῶν ὡς κέρως, πόλεις καταδοῦναι, ὁ σίθωνρος αὐτῶν θεῶν, ὁ οὖν ἔληρ λήπτων

3680 οὖν ἐγενόμην Ἴσχυονς φυγὰς — ἠ φεῦ τοῦ πάθους! Ὅσαίς γὰρ δόματα φυγῆς ὡς ἀλεθῶς τὸ μύλλον.

καὶ τῶν

= 3 L

ε ἡ ἡμεῖς ὑπερβαῖν (ε ἡ) εἰς ἀπὸς ἐπέμειν ἕδωκε τῶν Περσῶν βασιλεῖας

ἐν γούν ἡ τύχη τὴν βοήθη βραχείαν ἐπιλάθη, τοὺς γθαυραῖος καὶ ταπεινὸς ἐπάνω πόλιος φέροι, εἰς ἕθρον καταγάγει δε πάντα μεγαλοφυῶντας. Ἔρμος οὖν ἐγένετο Δαρεῖος ὁ Περσάρχης, πάντων βαρβάρων βασιλεὺς καὶ τῶν ἰθῶν δεσπότης.

17

3675 Μετ' οὐ πολὺ δ' οὖν ἀναστῆς ὁ τριετούτος γῆρας καὶ κίνας αὐτοῦ τραχέως ἔγραφεν 'Αλεξάνδρῳ ἑπιστολὴν αὐτοχειρὶ λίσσασαν κατὰ μέν:

3675 'Ἐγὼ δεσπότη βασιλεὺς Δαρείος 'Αλεξάνδρῳ, πάντων ἰθῶν τῷ βασιλεὶ καὶ πάσης τῆς Περσίας.

3680 Σῦνος φρονήση βασιλεῦ, σὺ πῶν τροχῶν τῆς τύχης, βιάσθων τὴν ἀνομιῶντων ἐναλλαγῆν τοῦ γούνου, ἐξ ἕθους πᾶς ἐπὶ τὴν γῆν, ἀπὸ δὲ γῆς εἰς βίβας.

3685 Πρὸς τὸν 'Αλεξάνδρῳ γραφῆ ὀπισθῶν Δαρείου. τὰς μὲν ἀνάγει συνοφίον, τοὺς δὲ καταγεί τάχος· ἠμῶν δὲ πάντα ἀστυ γῆ μέλλει περκαλόφαι.

3690 Ἴδε λοιπὸν, 'Αλέξανδρε, πᾶς ἀνθρώπων ἐγένετο θεοῦς ὑπαρῶν καὶ εσθροῦς· ἱσπὼν μὲν μέγα φρόνη· σίμωσεν ὄσθη πάσης γῆς, αἰῶνι σοὶ τῇ τάφω.

3695 Καὶ γὰρ ὁ Ἐσθρῆς, ὁ ποτὶ κέρως τῆς Περσίας, ὁ καὶ τὸ φῶς δειξας ἔποι μεγαλοφύσας μέγα μετ' ἠρωτος ἱσθροῦσεν 'Ελλάδα καταστρόφας, ἀπληχτος οὖν χρῶσθῶ πολλοῦ καὶ τῆς εὐθαμιανίης τῆς ὑπαρροῦσας ἀνωθεν ζῆν ἐν τῶν προφῶν.

3700 Ἀπῆλθεν ἀπολίσας οὖν χρῶσθῶ πολλὴν ἀφρονοῦς, πόλιον δε καὶ τὴν ἀφρονον οὖν στρατῶ τῇ πλείστῃ ὄθεν αὐτοὺς ὡς σωμαθῆς, φρονίῳ ἔλας μέγα, σὺ κατουκτεῖσθων ἡμῶς ἐν σοὶ προσεφευγότας, θεοῦ δὲ εὐκροσθεῖς καὶ τῆς ἡμῶν προτίρας

3705 προουκροῦσας τῶν Περσῶν μετίσθης εὐγενείας, ἀποδοῦς μετῆρα μοι, γυῶσθῶ οὖν τοῖς τέκνοις. Ἐγὼ γούν ὑπαγοχῆσαι σοὶ δεῖξαι σοὶ χάρος τούτων χρῶσθῶ μετίστος θησαυροῦς ἐν Ἀγκυρῶ γέρας, Μορέτῃ ἄ, Μορέτῃ ὄ, Μορέτῃ ὄ, Μορέτῃ ὄ.

3710 ὡς ἔδωκεν παρὰ τὴν γῆν ἔμοι προῖτοι πατῆρος. Ἐπεύχουσι δ', 'Αλέξανδρε, καὶ τῶν Περσῶν καὶ ἠθῶν ὑπερομῆσαι ἑ.

17

3710 ὡς ἔδωκεν παρὰ τὴν γῆν ἔμοι προῖτοι πατῆρος. Ἐπεύχουσι δ', 'Αλέξανδρε, καὶ τῶν Περσῶν καὶ ἠθῶν ὑπερομῆσαι ἑ.

3715 ὡς ἔδωκεν παρὰ τὴν γῆν ἔμοι προῖτοι πατῆρος. Ἐπεύχουσι δ', 'Αλέξανδρε, καὶ τῶν Περσῶν καὶ ἠθῶν ὑπερομῆσαι ἑ.

3720 ὡς ἔδωκεν παρὰ τὴν γῆν ἔμοι προῖτοι πατῆρος. Ἐπεύχουσι δ', 'Αλέξανδρε, καὶ τῶν Περσῶν καὶ ἠθῶν ὑπερομῆσαι ἑ.

3725 ὡς ἔδωκεν παρὰ τὴν γῆν ἔμοι προῖτοι πατῆρος. Ἐπεύχουσι δ', 'Αλέξανδρε, καὶ τῶν Περσῶν καὶ ἠθῶν ὑπερομῆσαι ἑ.

3730 ὡς ἔδωκεν παρὰ τὴν γῆν ἔμοι προῖτοι πατῆρος. Ἐπεύχουσι δ', 'Αλέξανδρε, καὶ τῶν Περσῶν καὶ ἠθῶν ὑπερομῆσαι ἑ.

3735 ὡς ἔδωκεν παρὰ τὴν γῆν ἔμοι προῖτοι πατῆρος. Ἐπεύχουσι δ', 'Αλέξανδρε, καὶ τῶν Περσῶν καὶ ἠθῶν ὑπερομῆσαι ἑ.

= A. ἡμεῖς D. C. ἡμεῖς ἐν ἡμῶν.

ἡμεῖς ἐπέμειν ἐν ἡμῶν ἐπὶ τῆς εὐθαμιανίης τῆς ὑπαρροῦσας ἀνωθεν ζῆν ἐν τῶν προφῶν.

ἡμεῖς ἐπέμειν ἐν ἡμῶν ἐπὶ τῆς εὐθαμιανίης τῆς ὑπαρροῦσας ἀνωθεν ζῆν ἐν τῶν προφῶν.

ἡμεῖς ἐπέμειν ἐν ἡμῶν ἐπὶ τῆς εὐθαμιανίης τῆς ὑπαρροῦσας ἀνωθεν ζῆν ἐν τῶν προφῶν.

ἡμεῖς ἐπέμειν ἐν ἡμῶν ἐπὶ τῆς εὐθαμιανίης τῆς ὑπαρροῦσας ἀνωθεν ζῆν ἐν τῶν προφῶν.

ἡμεῖς ἐπέμειν ἐν ἡμῶν ἐπὶ τῆς εὐθαμιανίης τῆς ὑπαρροῦσας ἀνωθεν ζῆν ἐν τῶν προφῶν.

ἡμεῖς ἐπέμειν ἐν ἡμῶν ἐπὶ τῆς εὐθαμιανίης τῆς ὑπαρροῦσας ἀνωθεν ζῆν ἐν τῶν προφῶν.

ε ἡμεῖς ἐπέμειν ἐν ἡμῶν ἐπὶ τῆς εὐθαμιανίης τῆς ὑπαρροῦσας ἀνωθεν ζῆν ἐν τῶν προφῶν.

σὸ κυριεύσῃς πάσαν γῆν καὶ πάντας ἐθνῶν ἀρχῆς.
f. Ἐρωσὶς πόλει/ Ἰερουσα'. Ζεῦ σε ποιῆσαι μέγαν. *Handwritten note: αὐτὸς ἄνθρωπος*

3705 προσέταξε κατέμαρσθεν πάντων ἀναγνωσθῆναι.
ἔπε δὲ τις τῶν στρατηγῶν τῇ κλήσει Παρμενίου:

3706 Ἐγὼ μὴ οὖν, ὦ βασιλεῦ, χῶρον καὶ τὸ χροαίου
3707 Δαρεῖν τὰς ἐπιστολάς εἶπεν ἀναγνωσθῆναι.
ἔλαβον ἂν αὐτογραφεὶ καὶ πάντας ἀντὶ τούτων

3708 Ἀλέξανδρος πρὸς τοὺς αὐτοὺς Σαρδάς ταῦτα λέγει.
ἀπέδουκα τοὺς συγγενεῖς τῷ βασιλεῖ Δαρεῖν,

3710 πρότερον συμμεινόμενος τοῖς θυματοῖσι τούτου. *Handwritten note: αὐτὸς ἄνθρωπος*
Ἀλέξανδρος δ' εἶπεν αὐτῷ: «καλῶς σφῆς, Παρμενίου·
ἔλαβανον καὶτὸς ἐγὼ· τεθοήματα δὲ μᾶλλον,

3711 δει Δαρεῖος ἀξίω δὲ πολλῶν χορηγῶν. *Handwritten note: αὐτὸς ἄνθρωπος*
λοτρῶσασθαι τοὺς συγγενεῖς, ἐμῆν δὲ πάλιν χῶρον

3712 καθοπισμεῖται δοῦναι μοι· καὶ γὰρ αὐτὴν οὐκ ἔξει. f.
ἀδός δὲ πάλιν ἀνοῦαὶ τὸ μῆλλον μέχρι τέλους·

3713 εἰ γὰρ αὐτὸν τροπῶσσομαι καὶ σφείρω κατὰ κράτος,
αὐτὰ πάντα τὰ χορήματα λάβω καὶ τὴν Περούσιν·

3714 εἰ δ' ἂν αὐτὸς κινήσῃ, λάβω μὴ μῖνον πάντας
γνησίους καὶ τοὺς συγγενεῖς, ἀλλὰ καὶ σὺν τούτοις.

3715 Εἰ μὴ οὖν ἦσαν πίστεον ἐμοῦ καθὸς οὖν γράφει,
μεθ' ἡμῶν ἐπαγγελλόμενος μοι τὴν ἐμὴν δόδοον.

3716 Τί δὲ προσέφησας ἐμὲ ταῖς τούτου θυματοῖσι
συγκυτασθῆναι κακίαια καὶ ταῖσας ἀποδοῦσαι,

3717 ὅσων πεισθῆσομαι τοῖς σοῖς λόγους, ὁ Παρμενίου,
οὐδὲ συμμοκινθῆσομαι Δαρείου θυματοῖσιν,

3718 εἰ καὶ τὸ κίλλος κέκτηται θυμασίον καὶ μέγα·
ἠγῆσθαι γὰρ οὐκ ἀγαθὸν ἐμὲ τῷ καθελοῖνι
γενναῖος ἀνδρας λογορῶς προσανασθῆναι μῆλλον
παρὰ τὸ κίλλος γυναικῶν καὶ καταγελοσθῆναι.

3719 Καλῶς οὖν ἄπονας ἤρει ἀνταραματῶσθαι
Δαρεῖν, μοχθῶσσομαι περὶ τῶν ἡμετέρων·
εἰ μὴ γὰρ ὑπελάμβανον ἐμῶν Ἀσίαν ὄσων,
οὐκ ἂν ἐπιπέθον πρὸς αὐτὸν οὐ Μακεδῶν φίλος. f.

3725 Εἰ δὲ καὶ πρότερον αὐτῆς Δαρεῖος κακῶς ἔργεν,
οὐκ ἔστι τοῦτο θαυμαστόν· τοῦτο γὰρ κερδαίνωται,

3726 ἂν ἐπειθῆς ἐτόλμωναι, καὶ σωροσῆναι μέγας.
ὡς ἔχων ἀλλοτριῶν γῆν ἐπὶ πολλοῖς τοῖς χρόνοις,

3727 θάπτεσθαι πάντας ἔργος Πέρσας κατασφαρίτας. *Handwritten note: αὐτὸς ἄνθρωπος*
δεινὸν οὐκ ἔπαθεν οὐδὲν ἄρχων ὀδῆσας τούτης·
καὶ ταῦτ' ἐλοῦν Ἀλέξανδρος ἐκίλευσε τοῖς πρότεροις

3740 ἀπράκτους ἐπιστρέφασθαι καὶ προσεπέδω Δαρεῖν
πάντας τοὺς λόγους τοὺς αὐτοῦ, εἰ μὴ προσεγράψας τούτων· *Handwritten note: κεραμίτια μὴ π.*
αὐτὸς δὲ διτιτύφατο πάντας τοὺς γενομένους *Handwritten note: οὐκ ἔστι - αὐτὸς ἄνθρωπος*

3745 κηδεύεσθαι καὶ θάπτεσθαι μετὰ τῆς κλειστός.
Τὸν ἀνωσῆσθαι λοιπὸν χροαῖα τροσινεῖσθαι,
θεοῖς τοῖς ἐγχορῶσις δε ποιήσας τὰς θυσίας, *Handwritten note: αὐτὸς ἄνθρωπος*
προσέταξεν Ἀλέξανδρος ἀνάκτορα τοῦ Εἰρέου
καταμαρῶσθαι ταρὶ κίλλιστα πόνου ταῖτα

3750 κατὰ τὴν χῶρον τῆν αὐτῆν· δε μετατροῦς αὐτίκα
προσέριχε μὴ κακίαια καταλέξασθαι ταῖτα.

3755 Ἦσαν δ' ἐκεῖ τὸν Πέρσων τάφου μεμωσμηῖνι *Handwritten note: 2 κεστωρ μῖνι*
περικαλίει τοιχῶνιουτες μερίστων ἡμετέρων.

3760 Πρὸς τούτους ἐπέσαστο καὶ τὸ Ναβουδασῶρος *Handwritten note: Ναβουδασῶρος*
3765 τοῦ Ναβουδοδασῶρος τὸν τάφου μέγαν ὄντα, *Handwritten note: ταῖς ἀπ' ἐκείνῃς κινήσας*

3770 Τὸν κίλλος τῶν θείων καὶ μῖδου τὰ γραφίτα. *Handwritten note: αὐτὸς ἄνθρωπος*
ἀργόρην καὶ χρυσῆν τὴν πάντη κεκοσμημένην,
κίμαια δ' ἀνάθησται πάντα τῶν Ἰουδαίων
καὶ τοὺς κροτήρας τοὺς χρυσοῦς οἷς τὴν κροαῖον θείαν.

3775 Ἰσῆστω πυραλίθους ἐκεῖ καὶ κῆρον τάφος,
3780 ὀδῶσος δουδεκῆστος πύργος· δε ἐν τῇ στήγῃ
κῆρος αὐτὸς κατέκειτο πολλῆ τῇ χρυσῆ·
βίλος οὖν ἐφῆλῆστω ταύτῃ μεγάλῃ τίγρη,
ὅσπε τὸ τούτου ἐρίγμων τοῖς ἔξωθεν ἠρῶσθαι·
σῶμα γὰρ ἐπεσῆστω τούτου πρὸς τῆς βίλλου.

3785 Κατέκειτο τοῦ τάφου δε τοῦ κῆρος βασιλείος
ἐτέγραπτο καὶ γράμματια λέγοντα κατὰ λέξιν·

Handwritten note: αὐτὸς ἄνθρωπος
κεραμίτια μὴ π. οὐκ ἔστι - αὐτὸς ἄνθρωπος

* Ἰσπίδων ἔχει, ἄνθρωποι, καὶ τίς δὲ πέλει φράσσει·
 ὅτι μὴ ἔχει, ἀφραδὸς ἰσπίταιος ἐλάττω·
 εἰρή γὰρ κήρος βασιλέος ὁ κείνου ἐπιθήσει.

3770 Πέρσης ὁ δεῖξας τὴν ἀρχὴν καὶ βασιλείαν στήσας·
 ἤν γούσ ἀλίχης μου τῆς γῆς καὶ ταύτης ἀφ' οὐφούρης·
 ἔην γὰρ σάμα δυστογίας αὐτῆ περικαλύπει·
 Ταῦτα δ' Αἰζάνδρος ἰδὼν καὶ γούος ἐς περὶ τούτου
 ὁ κήρος ἐνεγράφειν ἐτι ζών ἐν τῷ τάφῳ.

3775 Βαυρίσας ἐπεδύκατος περιπαθῶς τῷ Κήρῳ·
 ἦσαν γὰρ ἄνδρες Ἕλληνας ἐπὶ τῷ τάφῳ Εἰρήνῳ
 λελωθῆναι κείνου πύδας οἶ μὴν καὶ βίνας,
 ἑτέροι δ' ὄτ' ἀνικεῶς κακῶς ἐκτετηρημένοι
 καὶ πύδας ὄδοι· ἄσχητος ἄπαντες δεδωμένοι·
 εἴτις ἰλιούσης γῆ· ἄνδρες λελωθῆναι ἴσται

3780 εἴνας πρὸς Αἰζάνδρον ἐκείνου ἐλάττω·
 Ἰσπίδων δ' αὐτοῦ ἐδάρουσα ὡς πεποιθὸς ταῦτα·
 δεύων γὰρ ἐν δευτέρῳ τῷ τῶν ἀνδρῶν κείνου,
 Ἕλληνας ἄντες ἰσχυροί, φεῖ δὲ λελωθῆναι·
 αὐτῶν γούσ προστάσει δόδοι ἀσχυρῶς χιλίας.

3785 Ἄνδρες ἄσχυρῶς κέρρου κείνου Εἰρήσο τάφῳ.
 Ἰλιεῦ δὲ τούτους ἀπαντας πρὸς τὴν πατρίδα τούτων·
 Τὰ ἐρηθῆναι παρ' αὐτῶν ἐπάρουσι ταχίστου·
 οἱ δὲ λαθόντες τὸ βρῆδεν ἀργύρου σὺν τάφῳ,
 Αἰζάνδρον ἔχισσας τῶν ἀσχυρῶν ταῦτος
 γούραν ἐπίσει κατοικεῖν προσεταμειροθῆσιν.

3790 ἐς δὲ πατρίδας τὰς αὐτῶν μὴ τούτους ἐκπερηθῆναι·
 Ἐκ ὄνικος γὰρ ἴσασθαι πείλουσι τοῖς ἀλκίαις,
 ἔπερ ἐς γούραν ἄσχυρῶν ἀπὸλθωμεν καλλίστην·
 Ἀποῖσας οὖν Αἰζάνδρος εἶπε γενέσθαι τούτου,
 αὐτῶν δε δέλλουσ αὐτῶν· ἴδων καὶ τῶν μετῶρας
 καλῆρ καὶ μερσαίμενος καὶ δούς ἐπίσης τούτους,
 ὄσοῦτος σίτων, σπέρματα, καὶ βίνας, ἔξ ἐκῶστος,
 πρόβατα, κτήνη κάλυπτολα γουράσματά τε πλείστα,
 ὅσα δὲ πάντα τὰ λοιπὰ πύδας γεργουίας,
 καὶ πάλιν ἄλλα γούματα τὰ προσσηοῦντα τούτους.

3770
3775
3780
3785
3790

3800 εἶπασ τούτους κατοικεῖν ἐκίσει καὶ προστίνας,
 μὴ δόδοι φράσει πρὸς αὐτῶν, ἀλλ' ἐλευθέρουσ εἶνας·
 ἄσχιος γούρατίσει καὶ πάλιν ἐς τὴν μάχην
 καὶ πολέμου Αἰζάνδρου ὁ δυστογίας ἐς ταῦτος·
 ἴδων Ἰνδῶν τῷ βασιλεῖ τῷ Πώρῳ γούσαι ταῦτα·
 Καὶ πάλιν γούρατίσει πρὸς μάχην Αἰζάνδρου·
 ἄσχιος βασιλέος Πέρσουσ ἄνακτι Πώρῳ γούσαν.
 ἄσχιος Πώρῳ γεργουίας ἐλάσει σαρμαξία.
 Ἐπὶ τῇ γερονίῳ μου καταστροφῇ καὶ πρώτου
 πύσ' ἀσχιος ἀνέμαθες, καὶ πάλιν ἐν θηλίῳ σοι
 ὡς ἐπίσει μοὶ τες ἀνθρ νίος ἐκ Μακεδόνου,
 ἔην ἀγρίου τε θηρὸς πύχης, ὡς βασιλευσῶστος·
 3810 οὐ βούλαται δόδοι μοι [μυτῆρ]α καὶ τὰ κέκα,
 ὄτ' ἐσὴν τῆν ἡμῶστα, καὶ σοι πολλὰ πρὸς τούτου
 γούματα δόδοι κάλυπτολα καὶ θησαυροῦσ μετῶστος
 ἐν Σούδας ἔην ἀσχυρῶς καλῶς ὑπαχουοῦστος·
 ὄσται ἐσὴν βουλήστος ἐν ἀφρουα σαρμαξία
 3815 ἔφ' οὖς ἐπὶ προστάσει σὺν Ἕλλησι κούσιστος·
 ἔτρου μάχην σαρμαξία πάλιν σαρμαξία τούτου,
 ὅπως ἐξολοθρεύσαιμι κακῶς καὶ προσπορήσω·
 δίκαιον οὖν ἐσὶ καὶ σὶ ἄσχιος σαρμαξία
 ἀνακατῆσὶ τε σαρμαξία κατῆ καταστροφῇ μου,
 3820 μετῶστος δὲ τῶν γουάτων ἔην πύτων δεικαίον,
 καὶ σὺν ἐπὶ τῆν ἔσταν μου καλῶς δεκαθῆστος·
 ἄσχιος αὐτοῖσ σαρμαξίαστος Ἰνδῶν πάντα τὰ γένη·
 ἐς Πύλα τὰς Κασπιακὰς καὶ τοῖς σαρμαξίαστος
 ἀσχιος οὖν γουράστος γουάν πύδων καὶ σίτων
 3825 καὶ πλείστα τὰ γουράσματα· πάντα γούσ τῶν λαφύρου
 ἔσται σὺν τὰ κῆματα· χουρίσσαι οἱ πύλλον
 ἐν ἰσπου τῶν βουκισαίον ἐν αὐτοῖς ἐποχίσει·
 ὁ Μακεδόνουσ τύρανικος, ὄσοῦτος δόδοι σοι
 τῶν παυλοπάσ τῆν αὐτοῖσ σὺν παλλασκῶ τὰς τούτου.
 3830 λαθῶν οὖν σὺ τὰ γούματα μετὰ σαρμαξίας τῆς πλείστος
 ἀθρουσιν πύδων σαρμαξία καὶ σίτων ἔην τῶστος·
 ἔσρουσο, Πώρῳ βασιλεῖ μέρουσ τῆς Ἰνδίας·
 καὶ τῶστος τούτους καλλῶστος ἐπὶ μετὰ τῶν ὄστων Α

3810
3820
3830

3770
3775
3780
3785
3790
3800
3810
3820
3830

3800
3810
3820
3830

118. Βήσους, Ἀρούβαρος ἕιδον Δαρτεῖον κτείον.
 Μαθὼν δὲ ταῦτ' Ἀλέξανδρος ὑπὸ τινων προσφύγων
 τῶν τοῦ Δαρτείου πρὸς αὐτὸν, εὐδὸς ἀναλαμβάνει
 3835 πῶσαν τὴν δύναμιν αὐτοῦ, ποσειδῶν τὴν πορείαν
 ἐπὶ τὴν Μέθωον αἰτῆν, (ἔραθε γὰρ Δαρτείου = B, M, S, A
 ἐν Πόλει ταῖς Κασπαίαις αἰνὸι πρὸς τοὺς Βατάνους.) = B, L, C

καὶ σὺσταῖον τὸν διαγωγὸν ἔποιετ' καὶ θρασυῶν.
 Βήσους αὖν, Ἀρούβαρος, σαρμάροι τοῦ Δαρτείου,
 3840 ὡς ἔγνωσαν Ἀλέξανδρον πλάγιον προσεγγίζοντα,
 παρατραπίντες ταῖς φρεσὶ, βουλόη κατὰ Δαρτείου
 κακῶν συνεσκέυασατο, θέλοντες τοῦτον κτείνειν,
 καθ' ἑαυτοῖς νομίσαντες, καὶ κτείνουσαν Δαρτεῖον,
 δῶρα πολλὰ ἐχρήσατο, τιμὰς παρ' Ἀλεξάνδρου.
 3845 Καὶ βουλεύσασθαι κοκῶς ἐπίστανον ἐπιφύρας
 Δαρτεῖον τῷ Περσῶντι θέλοντες τῷ φρονεῖναι f
 ὅς δ' ὁ Δαρτεῖος ἔβλεψε φρονεῖς ἐκείνου ἄνδρα
 ἔλευσιν προσήγαγε μετὰ κλεινοῦ τοιαῦτα:

« Πι κατ' ἔμω, δεσπότης μου, ἀδελφοὶ μου πρῶτον ὄντες,
 3850 βαρβαρικῶν πολέμηται προσήλατε ἐπιφύρας.
 Πι γὰρ ἡμῶς ἡδέισα, καὶ δέλετε φρονεῖσαι.
 Μὴ πείον τι προσδράσχη τὸν Μοκεδόνων φίλος.
 ἔμω λοιπὸν εἰσατε ἰσχυθῆτα τῶν μετὰφρονεῖς
 κλεινὸν ἔμω ἀνώγειον καὶ δοσση γων τέρην.

3855 Ἐὰν δ' Ἀλέξανδρος εἰδὼν εὐρη πρ' φρονεῖσθαι,
 τὸ βασιλεὺς βασιλεὺς αἶμα διακείσθαι. f τελεῖσθαι τὸ ἀπὸ καὶ
 οἱ δὲ πεσθίντες ἡφιδραῖος ταῖς ἐκασίας τοῦτον,
 λόγγος αὐτὸν ἡφιδραῖος φρονεῖσαι παρατίσθαι f
 οἱ δὲ Δαρτεῖος ταῖς ἀνοὶ χερσὶν αὐτοῦς κρατήσας f

3860 (ὕπαρχει γὰρ καὶ ἀνωτὸς εἰς μάχη καὶ γενναῖος.) f ἡμῶς ἰσχυρὸς δ
 Δαρτεῖος δ, L, M, N, K

387 Δαρτεῖον λόγγος ὄθασιν, ὅς τὸν φρονεῖς προσήγαγε
 καὶ τὸν πέν Βήσων τῇ λαῶν χειρὶ πρὸς τῶν ἐκείφας.

388 Ὅτε ἦν Δαρτεῖος εἰσυχθῆ, ἀλλ' ἦν ἀνδρείος μέλλων.

389 Ἠμίνθητον κατέλειπον Δαρτεῖον ἀ ἐκασίφρονε.
 γόνου τε τὸ εὐνογιου εἰς τὸν βασιβῆιον τοῦτον f

κατασθῆναι, αὐτὸς ὡς πρόβατον ἐκράτει, f
 τὸν δ' Ἀρούβαρον αὐτὸν τῇ δεξιῇ κατέχευεν,
 3865 ὥστε μὴ φέρεσθαι κακῶς τὰ εἶψη κατὰ τοῦτον.
 ἡ λόγγος γὰρ ἦσαν οἱ πῆλαι τοῦτον πρὸς τὸν Δαρτεῖον. = B, L, M, N, K
 τῶν διανοηθῶν ἐκείνου δι' ἀρχῆτι διανοηθῶν
 ἐκείνου καθέλειν αὐτὸν, ἐπὶ αὐτὸν αὖν ταῦτον. f
 Τάγος δ' εὐρῶν Ἀλέξανδρος τὸν ποταμὸν τὸν Στραγγῶν εἰς Μακεδόνες ἔμω
 3870 τῷ κρείνι προσεγγίζοντι, περὶ πορείας αἰνὸι f
 αὖν πῶσι ταῖς ἀτραπιέμασιν εἰσῆλθεν ἐν τοῖς αἰκοῖς
 τοῦ βασιλεὺς τῶν Περσῶν, ζήτην αὐτὸν Δαρτεῖον. f
 Βήσους αὖν, Ἀρούβαρος, ἀνωμῆθοντες ταῦτα,
 3875 ἔσπον καταλείψαντες ἡπίουσαν τὸν Δαρτεῖον,
 ὅπερ Ἀλέξανδρος εὐρῶν κείνου ἐπ' εἰσῆγον
 ἡμίνθητον, ἀνώγειον, πῶσι κλεινὸν γένεσθαι f
 πολλὸν τὸν θρῆον ἐπείχε, μετὰ τὸν ἀνωμῆθον,
 καὶ δάφρου κατέχευεν ἑαυτὸν τοῦ Δαρτείου.
 Τὸ σῶμα τοῦτον δε λοιπὸν σκεπῆσας τῇ χιμαρῆτι

3880 ἔπεισεν αὐτὸν Ἀλέξανδρος κείνου ἐπ' εἰσῆγον.
 ἔπεισεν αὐτὸν Ἀλέξανδρος κείνου ἐπ' εἰσῆγον.
 3885 ἔπεισεν αὐτὸν Ἀλέξανδρος κείνου ἐπ' εἰσῆγον.
 ἔπεισεν αὐτὸν Ἀλέξανδρος κείνου ἐπ' εἰσῆγον.

3890 ἔπεισεν αὐτὸν Ἀλέξανδρος κείνου ἐπ' εἰσῆγον.
 ἔπεισεν αὐτὸν Ἀλέξανδρος κείνου ἐπ' εἰσῆγον.
 3895 ἔπεισεν αὐτὸν Ἀλέξανδρος κείνου ἐπ' εἰσῆγον.
 ἔπεισεν αὐτὸν Ἀλέξανδρος κείνου ἐπ' εἰσῆγον.

3900 ἔπεισεν αὐτὸν Ἀλέξανδρος κείνου ἐπ' εἰσῆγον.
 ἔπεισεν αὐτὸν Ἀλέξανδρος κείνου ἐπ' εἰσῆγον.
 3905 ἔπεισεν αὐτὸν Ἀλέξανδρος κείνου ἐπ' εἰσῆγον.
 ἔπεισεν αὐτὸν Ἀλέξανδρος κείνου ἐπ' εἰσῆγον.

3910 ἔπεισεν αὐτὸν Ἀλέξανδρος κείνου ἐπ' εἰσῆγον.
 ἔπεισεν αὐτὸν Ἀλέξανδρος κείνου ἐπ' εἰσῆγον.
 3915 ἔπεισεν αὐτὸν Ἀλέξανδρος κείνου ἐπ' εἰσῆγον.
 ἔπεισεν αὐτὸν Ἀλέξανδρος κείνου ἐπ' εἰσῆγον.

3920 ἔπεισεν αὐτὸν Ἀλέξανδρος κείνου ἐπ' εἰσῆγον.
 ἔπεισεν αὐτὸν Ἀλέξανδρος κείνου ἐπ' εἰσῆγον.
 3925 ἔπεισεν αὐτὸν Ἀλέξανδρος κείνου ἐπ' εἰσῆγον.
 ἔπεισεν αὐτὸν Ἀλέξανδρος κείνου ἐπ' εἰσῆγον.

3930 ἔπεισεν αὐτὸν Ἀλέξανδρος κείνου ἐπ' εἰσῆγον.
 ἔπεισεν αὐτὸν Ἀλέξανδρος κείνου ἐπ' εἰσῆγον.
 3935 ἔπεισεν αὐτὸν Ἀλέξανδρος κείνου ἐπ' εἰσῆγον.
 ἔπεισεν αὐτὸν Ἀλέξανδρος κείνου ἐπ' εἰσῆγον.

3940 ἔπεισεν αὐτὸν Ἀλέξανδρος κείνου ἐπ' εἰσῆγον.
 ἔπεισεν αὐτὸν Ἀλέξανδρος κείνου ἐπ' εἰσῆγον.
 3945 ἔπεισεν αὐτὸν Ἀλέξανδρος κείνου ἐπ' εἰσῆγον.
 ἔπεισεν αὐτὸν Ἀλέξανδρος κείνου ἐπ' εἰσῆγον.

3950 ἔπεισεν αὐτὸν Ἀλέξανδρος κείνου ἐπ' εἰσῆγον.
 ἔπεισεν αὐτὸν Ἀλέξανδρος κείνου ἐπ' εἰσῆγον.
 3955 ἔπεισεν αὐτὸν Ἀλέξανδρος κείνου ἐπ' εἰσῆγον.
 ἔπεισεν αὐτὸν Ἀλέξανδρος κείνου ἐπ' εἰσῆγον.

3960 ἔπεισεν αὐτὸν Ἀλέξανδρος κείνου ἐπ' εἰσῆγον.
 ἔπεισεν αὐτὸν Ἀλέξανδρος κείνου ἐπ' εἰσῆγον.
 3965 ἔπεισεν αὐτὸν Ἀλέξανδρος κείνου ἐπ' εἰσῆγον.
 ἔπεισεν αὐτὸν Ἀλέξανδρος κείνου ἐπ' εἰσῆγον.

3970 ἔπεισεν αὐτὸν Ἀλέξανδρος κείνου ἐπ' εἰσῆγον.
 ἔπεισεν αὐτὸν Ἀλέξανδρος κείνου ἐπ' εἰσῆγον.
 3975 ἔπεισεν αὐτὸν Ἀλέξανδρος κείνου ἐπ' εἰσῆγον.
 ἔπεισεν αὐτὸν Ἀλέξανδρος κείνου ἐπ' εἰσῆγον.

3980 ἔπεισεν αὐτὸν Ἀλέξανδρος κείνου ἐπ' εἰσῆγον.
 ἔπεισεν αὐτὸν Ἀλέξανδρος κείνου ἐπ' εἰσῆγον.
 3985 ἔπεισεν αὐτὸν Ἀλέξανδρος κείνου ἐπ' εἰσῆγον.
 ἔπεισεν αὐτὸν Ἀλέξανδρος κείνου ἐπ' εἰσῆγον.

172

172

173

3870
 3875
 3880
 3885
 3890
 3895
 3900
 3905
 3910
 3915
 3920
 3925
 3930
 3935
 3940
 3945
 3950
 3955
 3960
 3965
 3970
 3975
 3980
 3985

3870
 3875
 3880
 3885
 3890
 3895
 3900
 3905
 3910
 3915
 3920
 3925
 3930
 3935
 3940
 3945
 3950
 3955
 3960
 3965
 3970
 3975
 3980
 3985

ἀναστε ἐπισηθάρου· εβραοι εν θερια

245 ἑβραῖοις γάρου εν αὐτῷ, δασὺς καὶ πολυτρίχης. *αὐτὸ τὸ*

4225 προσδεσμένα πόσιπαιλα τίνα θύρας τῶν εισόδου, *αὐτὸ τὸ*

ὡς κίονα τούτου φοβερούς, ὡς δίδωτας καλοῦσαν, *αὐτὸ τὸ*

ὡς γερασίου τῶν ἐγγύων ἕως αὐτοῦ καὶ πάλιν, *αὐτὸ τὸ*

4230 ὄθεν καὶ προσπαύρατες ἀπέβησαν εἰς τόπον, *αὐτὸ τὸ*

ἐν τῷ περὶ κατέρρεε κρασιῶν καὶ πλουσία, *αὐτὸ τὸ*

ἔκει δὲ τὴν παραμυθολῆν ἐκείλευσα γενέσθαι, *αὐτὸ τὸ*

4235 καὶ μενεχάριος συγγενὸς ἦσαν τῶν ἀριστοφάνου, *αὐτὸ τὸ*

4240 καὶ συλλεγεθεὶς κατώπτερον ἤρας ἀνοιδεστώτας, *αὐτὸ τὸ*

4245 ὅθεν οὕτως προσεκέλευσα γυναῖκα ἐκδοθῆναι, *αὐτὸ τὸ*

4250 ὅθεν οὕτως προσεκέλευσα γυναῖκα ἐκδοθῆναι, *αὐτὸ τὸ*

4255 ὅθεν οὕτως προσεκέλευσα γυναῖκα ἐκδοθῆναι, *αὐτὸ τὸ*

4260 ὅθεν οὕτως προσεκέλευσα γυναῖκα ἐκδοθῆναι, *αὐτὸ τὸ*

4265 ὅθεν οὕτως προσεκέλευσα γυναῖκα ἐκδοθῆναι, *αὐτὸ τὸ*

4270 ὅθεν οὕτως προσεκέλευσα γυναῖκα ἐκδοθῆναι, *αὐτὸ τὸ*

4275 ὅθεν οὕτως προσεκέλευσα γυναῖκα ἐκδοθῆναι, *αὐτὸ τὸ*

4280 ὅθεν οὕτως προσεκέλευσα γυναῖκα ἐκδοθῆναι, *αὐτὸ τὸ*

4285 ὅθεν οὕτως προσεκέλευσα γυναῖκα ἐκδοθῆναι, *αὐτὸ τὸ*

4290 ὅθεν οὕτως προσεκέλευσα γυναῖκα ἐκδοθῆναι, *αὐτὸ τὸ*

4295 ὅθεν οὕτως προσεκέλευσα γυναῖκα ἐκδοθῆναι, *αὐτὸ τὸ*

4300 ὅθεν οὕτως προσεκέλευσα γυναῖκα ἐκδοθῆναι, *αὐτὸ τὸ*

4305 ὅθεν οὕτως προσεκέλευσα γυναῖκα ἐκδοθῆναι, *αὐτὸ τὸ*

4310 ὅθεν οὕτως προσεκέλευσα γυναῖκα ἐκδοθῆναι, *αὐτὸ τὸ*

4315 ὅθεν οὕτως προσεκέλευσα γυναῖκα ἐκδοθῆναι, *αὐτὸ τὸ*

4320 ὅθεν οὕτως προσεκέλευσα γυναῖκα ἐκδοθῆναι, *αὐτὸ τὸ*

ε 34-37

ὄθεν διεφθάρου τροφῆς ἀπολοιούσης,

4290 ἐκείλευσα παραμυθολῆν εν τούτῳ γενομένην, *αὐτὸ τὸ*

4295 ἐκείλευσα παραμυθολῆν εν τούτῳ γενομένην, *αὐτὸ τὸ*

4300 ἐκείλευσα παραμυθολῆν εν τούτῳ γενομένην, *αὐτὸ τὸ*

4305 ἐκείλευσα παραμυθολῆν εν τούτῳ γενομένην, *αὐτὸ τὸ*

4310 ἐκείλευσα παραμυθολῆν εν τούτῳ γενομένην, *αὐτὸ τὸ*

4315 ἐκείλευσα παραμυθολῆν εν τούτῳ γενομένην, *αὐτὸ τὸ*

4320 ἐκείλευσα παραμυθολῆν εν τούτῳ γενομένην, *αὐτὸ τὸ*

4325 ἐκείλευσα παραμυθολῆν εν τούτῳ γενομένην, *αὐτὸ τὸ*

4330 ἐκείλευσα παραμυθολῆν εν τούτῳ γενομένην, *αὐτὸ τὸ*

4335 ἐκείλευσα παραμυθολῆν εν τούτῳ γενομένην, *αὐτὸ τὸ*

4340 ἐκείλευσα παραμυθολῆν εν τούτῳ γενομένην, *αὐτὸ τὸ*

4345 ἐκείλευσα παραμυθολῆν εν τούτῳ γενομένην, *αὐτὸ τὸ*

4350 ἐκείλευσα παραμυθολῆν εν τούτῳ γενομένην, *αὐτὸ τὸ*

4355 ἐκείλευσα παραμυθολῆν εν τούτῳ γενομένην, *αὐτὸ τὸ*

4360 ἐκείλευσα παραμυθολῆν εν τούτῳ γενομένην, *αὐτὸ τὸ*

4365 ἐκείλευσα παραμυθολῆν εν τούτῳ γενομένην, *αὐτὸ τὸ*

4370 ἐκείλευσα παραμυθολῆν εν τούτῳ γενομένην, *αὐτὸ τὸ*

4375 ἐκείλευσα παραμυθολῆν εν τούτῳ γενομένην, *αὐτὸ τὸ*

4380 ἐκείλευσα παραμυθολῆν εν τούτῳ γενομένην, *αὐτὸ τὸ*

4385 ἐκείλευσα παραμυθολῆν εν τούτῳ γενομένην, *αὐτὸ τὸ*

4390 ἐκείλευσα παραμυθολῆν εν τούτῳ γενομένην, *αὐτὸ τὸ*

4395 ἐκείλευσα παραμυθολῆν εν τούτῳ γενομένην, *αὐτὸ τὸ*

4400 ἐκείλευσα παραμυθολῆν εν τούτῳ γενομένην, *αὐτὸ τὸ*

4405 ἐκείλευσα παραμυθολῆν εν τούτῳ γενομένην, *αὐτὸ τὸ*

4410 ἐκείλευσα παραμυθολῆν εν τούτῳ γενομένην, *αὐτὸ τὸ*

184

Handwritten notes in left margin

Handwritten notes in right margin

Handwritten notes in right margin

Handwritten notes in right margin

Handwritten notes in right margin

Handwritten notes in right margin

Handwritten notes in right margin

Handwritten notes in right margin

Handwritten notes in right margin

Handwritten notes in right margin

Handwritten notes in right margin

Handwritten notes in right margin

Ἐτερα δ' ὄνεια πολλά τῷ ποταμῷ παύθησαν.
 4290 παρεμφερόν τῶν παρ' ἡμῶν ὄντων ἐν κόσμῳ· ἢ
 ὅστις δ' αὐτῶν ἴδιον, καταφρονεῖτο τοῖσι· τῶν ἐξ ἄλλου ἐξ αὐτοῦ
 ὡς πῶρ γὰρ ἦσαν οἱ στρατιῶται καὶ τὰ περὶ τὸ τοῦτον· ἢ
 Τῆ μετ' αὐτῆν ἡμέρᾳ δ' αὖν ἐπαύθησαν ἐρήσιος
 κακίους πελάγησαν· πάντας ἡμέρας βήθησαν ἐν ἁμαρ
 4295 θηρία φοβερώτατα, τροφθαλάρα καὶ μελίαια, ἔξαιελε βε
 ἔξαιεθαλα, πολυθαλάρα, δίκα πηχῶν τὸ μήκος, καὶ αὐτοῖσι
 ἄλλα θηρία πάροικα στήνα μορφήν ὁμοίαν
 καὶ ταῦτα πάντα ἀπὸ πηχῶν εἰσὶν τῶν μελίαι, ἢ

ἡρῆσι
 ε. 37.

350 Πῶς τὰ πάντα θαυμαστά καὶ ξένα πρὸς τὴν βίαν.
 εἰς ἀφθαλμῶς μὲν ἔχουσι, βλεπόντα τοῖς ὀσφί δε.
 351 Βλέψας, Μελανδρίε, λαοὺς ἔθνα καὶ προσθαλασίους.
 4300 Ὅσα ἦσαν ταῦτα μέγιστα μύθου ἀλλ' ὡς ἥτις
 ἔθεν καὶ τόδα βλλόντες αὐτοῖς οἱ στρατιῶται
 χωρῶν προσέπειπον αὐτά, καὶ προσήκοντες ἑαυρῶν· ἢ
 Ἀὐτὰ δ' ἀφίντες ἔλθομεν εἰς ἕτερον χωρίον.
 Ἐλεγον οὖν αὐτοῖσι μὴ καὶ πάντες μεριστῶσαι,
 4305 Ἐλέξανδρε, εἰ κήριον· τί μάστιγ καταμίαι;
 Ἀπίθωμεν τοῖς ὄσφισιν, μὴ πως κακίους μύθου
 Σχημαθῶμεν τῆν ζωῆν αὐτῶν τῆν ποθυμῆται·
 Ἀὐτοῖς δε πάσι ἔλεγον, κοῖα ὁραστῶν μοι τοῦτον
 βούλομαι γὰρ τοῖς ἐπιπροσθεν ὅσπαι καταδῶναι·
 4310 Ὅθεν ἕσπαι, καθήλομεν ἐπὶ θαλάσσιος τόποις,
 κορυφαῖς ὀσφίσι καὶ φοβεραῖς ἡμέραις δὲ προσσητῶν
 ἀνδρῶν μέγιστα σώματα, κίρας μὴ κεκτημένοι.
 Ὅσα εἶχον ὄσφαι κεφαλῆς, ἑλάσθον δ' ἀνθρωπίνους
 4315 ἰδία γέσπαι φοβεράν· ἔθεν αὐτοῖς ἰδόντες· ἢ
 τῶν εὐχῶν συστασθέντων· ὁσπαι γὰρ ἦσαν ὄσφαι,
 ἐνδεδυμένοι ὄσφαι, πάντες ἰχθυοφάγοι.
 Ἰθῆσας οὖν ἀφρέοντες ἐκ τῆς θαλάσσης τοῦτον
 ἡμῶν προσπακίοντες πῆλας μεγεθεσιῶντος· ἢ

ἡρῆσι
 ε. 37.

ἡρῆσι
 ε. 37.

ε. 37.

θάλασας οὖν πλείους εἰδῶν ἐπὶ τῆς γῆς ἐπιπύσας· = L. ἑσπαιεῖς 3
 ἄσπαι πάλιν οἱ φίλοι μου συστασθέντων μοι
 καθυποστρέφαι οὖν αὐτοῖς· ἔγῳ δ' οὐκ ἔβουλήθην,
 θέλων τὸ τέλος πάσης γῆς ἴδων τῶν κατὰ θάλασσαν.
 4320 Εἰθ' ὄσφαις προσπακίοντες πάλιν ἐπὶ τὰ πρῶτα
 τῆν ἔσπαι ὁδοῦσαν πῆλας τῆς θαλάσσης, εἰς θαλάσσαν 3
 μεθῶν ἄφροντες ἐν αὐτῇ τῶν ὑπὸ τὴν αἰθέρα
 τῶν πεπεσῶν ἢ τῶν στρατιῶν ἢ ταῦτων τῶν θηρίων· ἢ
 εἰ μὴ τῆν γῆν, τὸν ὁρατῶν ἐσπαιεῖς τῶντος· ἢ
 4330 ἀλλ' οὐδ' αὐτῶν τῶν ἑλῶν ἐβλέποντες, οὐκ ἄστρων, = L. ἑσπαιεῖς 3
 μόνον ἀέρα σκεπτεῖν καὶ ἡμέρας δίκα, καὶ αὐτοῖς L. ἑσπαιεῖς 3
 ἔστα παραθαλάσσιον τόπος καταβάνοντες,
 παρεμφερόν δε καὶ σκεπῆν ἐκείσε διαθέντες
 εἰς ἕσπαι ἔλθομεν πῆλα μετὰ τῶν πλείονων,
 4335 οὐκ εἰς μακρῶν ἀπὸ τῆς γῆς ταῦτον καθυποστρέφαι·
 ἡσπαιεῖς οὖν λαλιῶς ἑλληνικῆς ἀνθρώπου, ἢ τῶν σφῶν καὶ μόνων·
 ἀνθρώπουσιν οὐ προσβλέποντες, ἢ τῶν σφῶν καὶ μόνων·
 ὄσφαι τοῖς τῶν ἐξ ἡρῶν καὶ ἑσπαιεῖς διειδόντες
 αὐτῆν τῆν ἡρῶν κατὰ τῆν, εὐθὺς ἐβλεπόντες
 4340 καρδίαι προσπακίοντες τόχιστα πρὸς τὸ ἴδιον, ἡσπαιεῖς αὐτοῖς εἰς τὸ ἴδιον
 καὶ φοβηθέντες εἰς τῆν γῆν ὑπερσπαιεῖς πῆλας.
 καρδίαν δ' εἰρημον ἐκαὶ κήριον ἐν ἡσπαιεῖς
 4345 τὸ ὄσφαι ἔχοντα πολὺ θαύματα ἴδων τοῦτον·
 πόδες οὖν οἱ κατῆρασαν, οἱ ὄσφαι καλοῦσται, ἡσπαιεῖς C. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
 Ἰδόντες οὖν αὐτῶν ἡσπαιεῖς καὶ ὄσφαι λαβόντες
 τοῦτον κατεφρονέσαμεν μετὰ πολλῆς τῆς θύας
 ἀστράκας γὰρ τοῖς τοῦ θηρῶς σπῆρας οὐκ εἰσῆται,
 26. Ἐσπαιεῖς κήριον μέγιστον κήριον ὡς ὄσφαι. ε. 3. 4.
 ἀλλὰ ποῖ σπῆρα τῶν ἐσπαιεῖς ὄσφαι.
 27. Μελανδρίε εἰς θαλάσσαν εἰσὶν μετὰ πῆλας.
 4350 Ὅθεν καὶ τοῦτον κτήναντες καὶ ἡσπαιεῖς αὐτοῖς
 ἔστα μαργάρους εἰρημον ἔδωκ ἀστράκας τοῦτον,
 καλοῖς καὶ πάσι θαυμαστοῖς καὶ ἴδων ποθυμῆται·
 οὐδὲς γὰρ εἶδε ποῖσται μαργάρους ἴσους τοῦτον.
 ἑσπαιεῖς C
 ἑσπαιεῖς L

ε. 37.

ἡρῆσι
 ε. 37.

ἡρῆσι
 ε. 37.

ε. 37.

ἡρῆσι
 ε. 37.

ἡρῆσι
 ε. 37.

ἡρῆσι
 ε. 37.

γίνονται ζώντων πλείονες· ἀλλ' ὡς μὴ ζῶντες οὗτοι
 4745 ἐλάττωτες εὐρίσκονται τῶν ζώντων, ὡς οὐκ ὄντες·
 οἱ ζῶντες γὰρ ἀφαιμένοι τῶν τῶν κόσμου μύλλον
 τελευτησάντων πλείονες εἰσὶ μὴ φασινομένοι.
 Πάλιν αὐτοῖς Μεξάνδρου· Ἐπιδοματὶν ὑπέλαβον, ἴσην τρεῖς τε
 ζωῆ λοιπὸν ἢ θάνατος· οἱ δὲ Ἐπιδοματὶν προσείπον.

216. Πρώτα ταῦτ' Ἀλεξάνδρου, θέλων μαθεῖν τὴν λέξιν.

4750 ὡς ἀνατίλλων ἦλος ἔχει λαμπρὸς ὀπίστας,
 216. Ἦθελε ταῦτ' Ἀλεξάνδρου μαθεῖν παρὰ Βραχμάριον.

αὐτοῖς δὲ θῆσαν ὑπὸ γῆν ὡς ἀσθενῆς ἀράται·

Ἐπι προσεπρωτόησαν Ἀλεξάνδρου καὶ πόλις·

ἠλείων ἢ θάλασσα τῆς γῆς· ἢ γῆ μύλλον προσείπον·

ἢ θάλασσα γὰρ ἄπυσσα παρὰ τῆς γῆς κρατεῖται·

οἱ ACL καὶ 40
 ἢ ἄπυσσα ὡς ἄπυστος
 ἢ ἄπυστος ὡς ἄπυστος
 ἢ ἄπυστος ὡς ἄπυστος

4755 Ἐπερὶ ἐπιπρωτόησαν· Ἄρα τί πόλιον ζῶντων
 ὑπέλαβον κατωφερότερον· οἱ δ' Ἄνδρουτος προσείπον.

Ἔπειτα ἐφώνησε αὐτοῖς· καὶ πῶς· Ἄρα τί πόλιον εἶπον·

ἠείδοναι τὴν ἀπόκρυσιν ἀπὸ σαυτοῦ καὶ πύθου.

Ἔφη ὡς ὑπέλαβον ἔπος ἀπὸ πολλὰ θέρρα μύλλον,

4760 ὅπως ἐπέρον τὴν ἄνω ἀσθενῆς ἀράταις·

ὅθεν αὐτοῖς τῆς αὐτοῖς Μεξάνδρου ἀκούσας,

ἀλλὰ προσεπρωτόησαν καὶ πόλις εἶπον ἄλλοι·

ἢ βασιλεία τί εἶπον· ὁ δὲ ἠέλιον ἐλάττω,

ἀλλοιὸν πάλιν ἀκούσας, χροσὸν φορτίον μέγα,

4765 πόλις καλίστη καὶ δεινὴ κυρὸν προσεπρωτόησας·

ἄλλοι αὐτοῖς ἔρωτησαν· Ἐπι πρώτων ἐνευθῆδη·

ἡμέρα πρώτη τῆς νοτιῆς ἢ πρώτων ὡς ἐλάττω·

Ἄρα τί προσείπον· ἢ ὡς καὶ γὰρ τὰ γενηθῆναι

ἀσθενῆς ἀράταις, εἶτα πρὸς φῶς γεννῶνται·

4770 καὶ πόλις ἔρχεται αὐτοῖς· κρείττονα ποῖα πύλις,

τὰ μέγα τὰ πρὸς δεξιὰ ἢ τὰ πρὸς εὐνομήσας·

ἔπειτα ἐλάττω· ἀλλὰ τὰ χρεῖστα τοιχοῖς

πρώτων γὰρ αὐτοῖς ἦλος τοῖς δεξιῶν προσείδοναι

ἐς ἄσπερον εὐνομήσας τοῦ πόλιον καταρῶνται

4775 θηλόζει πρώτων ἢ γυνὴ ἢ γενηθῆναι πύθου

αὐτῶν μαστῶν τῶν δεξιῶν, μεθ' ἃν εὐνομήσας.

οἱ ACL καὶ 40

Μαθῶν δὲ ταῦτ' Ἀλεξάνδρου ἔρχεται πάλιν τοῦτος·
 Ἐπεισοτὶν ὄντων ἐν ἡμέρῃ ἔπειτα αὐτῶν Βραχμάριον·
 καὶ, πρὸς αὐτὸν ἔρωτησας· Ὅ δὲ καὶ πόλις εἶπον·

οἱ ACL καὶ 40
 οἱ ACL καὶ 40

217. Βραχμάριον δὲ προσέειπον τῷ βασιλεῖ τοῦτου.

4780 ἢ ἠθέλον τούτους κατεῖναι· Ἐπίδοματὶν οὐκ ὄντων

217. Ἦθελον τούτους κατεῖναι· Ἐπίδοματὶν οὐκ ὄντων

ἄσθενῶν καίμων ἢ γῆ, ἐν εἶλον, τὸν Βραχμάριον·
 φέλλοι δὲ πλείοις τῶν διουράδων ζῶντων αὐτοῦ ἐκείδον·
 καίμωναι τούτου πύθου πολλὰ πύθου μύλλον,
 ὅπως καλλιστόταται, γὰρ καὶ αὐτοῖς.

4785 Ἦν δ' αὐτὸν Μεξάνδρου ἔρωτησας τὸν τῶντος·

Ἄρα τί Βραχμάριον ἔρχεται καθεῖσθαι πρὸς τοῦτον·

καίμωναι, Ἀλεξάνδρου, καίμωναι, καίμωναι αὐτὸν τῶντος

ὡς βασιλεῖα μέγιστον· ἐκ γῆς γὰρ οὐκ ἔχησθαι,

ἀλλ' ἔπειτα αὐτοῖς καθεῖσθαι γυνῶντων ἔπειτα.

4790 Ἐπειτα καὶ προσεπρωτόησαν Ἀλεξάνδρου Βραχμάριον·

κείμωναι πύθου καίμωναι αὐτοῖς ὡς ἔχεται προσείπον,

καίμωναι τετραπόδιον ἦλον, οὐκ αὐτοῖς, οὐκ ἔχεται

ὡς ὄντων ἐκείδοναι, γυνῶντων, οὐκ ἔχεται,

ὡς ἔχεται, οὐκ ἔχεται, οὐκ ἔχεται, οὐκ ἔχεται.

4795 Ὅτις ἔχεται ἔπειτα, οὐκ ἔχεται.

οὐδὲ τῶν πρὸς ἀπύθου ἔχεται συσταίνοντων

218. Ἀλεξάνδρου ἔρωτησας Βραχμάριον τί τοῦτου.

ἢ συσταίνοντων μέγιστον τῶν πρὸς τὴν γενηθῆναι

218. Ὅτις αὐτὸ καίμωναι Βραχμάριον καὶ τὸν ἦλον·

ἀλλ' ἔχεται τὸν καλλιστότατον ἀέρα καὶ γυνῶντων,

τὸν εὐνομήσας καὶ καίμωναι καὶ πύθου εὐνομήσας,

4800 τὸν πύθου ἀρρωστίαν τὴν φορὰς ἀπύθου.

ἔχεται φῶς τὸν ἦλον, ὅπως καὶ αὐτοῖς

πρὸς αὐτὸν ὅτι ἦλον, ἐν καίμωναι ἀσθενῶν

καίμωναι ποικίλοισι τῶν πρὸς τοῦτον·

κίμωναι γυνῶντων αὐτῶν καίμωναι αὐτοῖς.

4805 Ἐν τούτοις ἄλλο μὲν ἀνδρῶν, ἄσπερον καίμωναι.

ἄλλο τῶν πρὸς τὸν ἦλον ἦλον καίμωναι καλλιστότατον.

219. Ἐπεὶ δὲ αὐτὸν ἐκείδοναι ἔχεται, οὐκ ἔχεται, οὐκ ἔχεται, οὐκ ἔχεται.

οὐκ ἔχεται, οὐκ ἔχεται, οὐκ ἔχεται, οὐκ ἔχεται.

οἱ ACL καὶ 40

οἱ ACL καὶ 40

οἱ ACL καὶ 40

οἱ ACL καὶ 40

Ψαύτως ἔστιν ἦν δὲ ποταμὸν Εὐφράτης, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐργόμενοι πλοιοὶ ἠδ' ἀφάστες, δοξάζοντες τὸν πλαστογραφὸν μετ' εὐφροσύνης κλισίης.

4810 ἢ δὲ γυναῖκες πῆρραθεν εἰς ἀποικισμοὺς πύριον Γάγγου ποταμοῦ τοῖς Ἰνδοῖς τοῖς τόποις· οἱ γὰρ Βραχμῶνι πρὸς αὐτὰς περῶσι τὰς γυναῖκας καὶ ἔν τῷ καιρῷ τὰ πρὸς βυρσὴν ἕλκος ἀναρθεῖ, ἐν ἰουλίῳ τῷ μηνί, τὸ γὰρ μετ' αὐτῶν ἀφίσταται.

4815 οἵτινες ἐκκρατότεροι γενήσονται Βραχμῶνι πρὸς αὐτοὺν διαγίρονται, μετρήσονται γυναῖκες.

4820 Μήνας δὲ τὸν ποταμὸν Λαῖον τὸν ἐν Αἰγύπτῳ μετὰ τοῦ θέρους τὸν αὐτὸν μὴ πλημμυρῶν, ὡς ἔθος, ἀλλ' ἅπασαν τὴν Αἴγυπτον καλλίστως παρακίσειν,

4820 ὅσῳν ἕλκον θύοντες τότε βοιωτῶνται, καὶ τοῖς μὲν ἄλλοις ποταμοῖς ἀμειβόμενος τῇ θέρῃ καὶ ὄχμῳ τῶτος, τούτῳ δὲ πλείστον ἀποφεινόμενος. Βραχμῶνι δὲ μετρήσονται γυναῖκες, ὡς ἐρημίθ, μήνας εἰς τεσσαράκοντα καὶ μετρητῶν ἡμέρας.

4825 Ἐγὼν αὐτοὶ καὶ γυναῖκα, πῆρ μετὰ σαρραβῶν. ἀντιπερῶσι πρὸς ἡμᾶς, ἀεὶς καταλιπόντες.

4830 Ὡς σάρραβος βλήρον, βασιλεῦ, Βραχμῶνι σαρραβῶν. Παιδιά δὲ τῆς γυναῖκος δύο προσσημαίσει, αὐτοὺς ἠδ' αὐτῆς ἀνεύκτους ἀντιπερῶν πρὸς ταύτην· καὶ τὸ μὲν ἄρρον ἀνδραθῆν λαμβάνουσι ἐνταῦθα, τὸ ἄλλο ἐνταύθι πρὸς αὐτὸν πατρός, ἐπεὶ δὲ πρὸς μητέρα τὸ θεῖον συναμύλλεται, πρόσωπον φέρου ταύτης.

4830 Ἐπὰν δὲ ταύτης ἐβραθῆ γυνὴ σαρραβῶν, μῆτρος καὶ πέντ' ἀνεύκτων ἠδ' ἀνεύκτου ἠδ' αὐτῆς ἐκεῖ προσσημαίσει αὐτῇ συναμύλλει· εἰ δ' ἐν αὐτοῖς τοῖς ἔτεσι ὀσπιοὶ σπέρμα,

4835 ταύτης ἠδ' αὐτῆς ἀνεύκτους ὀκτεῖς προσσημαίσει, ἀλλ' ἔτιον' ἐγκρατέστατοι ζῶντες ἐν σαρραβῶν. ἔθεν οὐδὲ πάλιν αὐτῶν ἔστιν ἡ γυνὴ ἢ χωρὶς ἀπὸ ταύτην ἐγκρατέστατον, τὸν ἀλλοποικισμοῦ.

4840 Καὶ αὐτῇ μὲν ἔστω ἡμῶν Βραχμῶνιαν πολιτεία·

v. 4838 W. ἀλλοποικισμοῦ, ἢ ἄλλοποικισμοῦ

Handwritten notes:
3. 2. 377
4. 2. 307

Handwritten number: 1367

Handwritten notes at bottom left:
x. ...
y. ...
z. ...

4840 Ἰσραηλῶν δὲ λέγουσι τὸν ποταμὸν τὸν Γάγγου ἴστωι εἶναι δυσπερῶστατον καὶ κλισιῶδη τούτου.

4845 Ὀδοντοθήρας ἐκεῖ θηρίον ἐρεῖλαι, λίαν πάλιν τὸ μέγεθος, ὥστε πῆρ ἀκόσμη ἐλλέοντα τὸν ἰσχυρὸν ἴσον ἐξ ἀλλοκλήρον·

4850 καὶ μὲν ἀλλὰ καὶ θράσκοντες μέγιστοι πρὸς τοῖς τόποις πῆρρον ἰθόσθροισι τὸ μέγεθος κατοικοῦσι,

4855 τὸ πῆρρον φρουροῦσιν αὐτοὺς καὶ φοβερῶν δεινότες, ἀξίως ἐκπερῶσονται τοῦ πλείστον καὶ σαρραβῶν.

4860 Ἄδιδ' ἀσπορῶν γίνονται τῷ τόπῳ περῶν, πῆρρατες ἢ πρὸς ἔργων ταύτην καλοῦσινται, ὅθεν καὶ θρασυόθενται τυγχάνουσιν οἱ τόποι

4865 τῇ κατοικίῃ τῶν θένων θηρίων ἰσθόσθρων. Ἐλείσονται δὲ γίνονται κλισίαι τοῖς τοῖς ἐκείνοις.

4870 Εἶνα θηρία, θεοτά, πρὸς ποταμὸν τὸν Γάγγου, ὅστε σκεδὸν ἀγελθῶν βλάσθαι τοῦτους ἄρα.

4875 Ἢ θέλει δοῦναι, βασιλεῦ, δὲς τὴν ἀθανάσιον.

4880 Ὀδοντοθήρας ἰσθῶν, τὸ πρῶτον θηρίον, ἐν ταῖς τῆς περῶσινος ἡμέρας τῶν Βραχμῶνιαν ἡλικίας ταῖς τεσσαράκοντα φέρουσι, θεοὶ προστάξει, ἀπόδουον αὐτοῖς ποῖον τοῦ Γάγγου τὴν πορῶν.

4885 Ἐἰ δ' ἔραθεν Μελιτάρχου πύριον τὸν βίον τούτου, ἰθαίμας τῆς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων πολιτείας,

4890 τῆς εἰς θεὸν εὐθείας, χορηγῶν φιλοσοφίαν, ἴθων καὶ στήλην ἔστιται παρὰ Βραχμῶνιαν, γράφας·

4895 Μελιτάρχου ὁ βασιλεῦς ἔσθασα μέχρι τούτου·

4900 εἶνα προστάξειν ἀεὶς ἅπασιν τοῖς Βραχμῶνιαν·

4905 Ἀτρήσασθε, τί θέλειτε, κἀγὼ προσσημαίσει·

4910 ἀὐτὰ δὲ πάσας ἔκραβον· ὁδὸς τὴν ἀθανάσιον·

4915 Ὁ δ' ἀπαραθῆ πρὸς αὐτοῖς· ὀδοντων δεσποῖον ταύτης·

4920 κῆρος ταύτης οὐκ εἰρή· ἔθων τὸ πῆρρον, εἶδος·

4925 βουτῶν τυγχάνω καὶ θυγῆς, ἴσως, πῆρ καὶ τέρας·

4930 ἀὐτὰ δὲ προσσημαίσει· ἔραρα θυγῆς ἰσθόσθρων·

Handwritten note: ἴστω καὶ ἰσθῶν μετ' ἰσθῶν ἀπὸ τῶν τούτων ἢ ἰσθῶν ἢ ἰσθῶν (Mansel ad loc. d.)

Handwritten note: ἴστω καὶ ἰσθῶν ἀπὸ τῶν τούτων ἢ ἰσθῶν ἢ ἰσθῶν

Handwritten note: ἴστω καὶ ἰσθῶν ἀπὸ τῶν τούτων ἢ ἰσθῶν ἢ ἰσθῶν

Handwritten note: ἴστω καὶ ἰσθῶν ἀπὸ τῶν τούτων ἢ ἰσθῶν ἢ ἰσθῶν

Handwritten note: ἴστω καὶ ἰσθῶν ἀπὸ τῶν τούτων ἢ ἰσθῶν ἢ ἰσθῶν

Handwritten note: ἴστω καὶ ἰσθῶν ἀπὸ τῶν τούτων ἢ ἰσθῶν ἢ ἰσθῶν

ἦεν δ' ἀπειρήτης τοὺς αἰετοὺς, ποὺ καταλίθη τούτους;

4875 τίς τὸν σὸν κράτος δέξεται, τίς τὴν ἀρχὴν κρατήσει; ὡς εἰς Βραχμάνου, βασιλεῦ, μέλλεις τῆ γῆ ταφῆσαι; τί τρώγεις, ἄνθρωπε, λοιπὸν; ἀθάνατος εἰ σπένδεις; αἴθρην σὺ καὶ τὴν ζωὴν καὶ δόξαν ἀπολίσεις; καὶ πάντα τοὺς σκόντας σου· φεῖ τίνα καταλήψεις;

4880 ἔπειθ' αὐτοῦ· Ἀλέξανδρος· ὡς δοκεῖται ταῦτα φασὶν γὰρ Προνοίας ἀνοθεῖν· ἡμῶν γὰρ οὐκ οὐκ ταῦτα ἰδόντων καὶ πρότερον ἐπιταγῆ ἔλθουσιν·

185. ἔπειθ' Ἀλέξανδρος αἰετοὺς πάλιν Βραχμάνος ταῦτα ὕδρην κινεῖται θάλασσα μὴ κινουμένης ἄνεμου,

185. Ἀλέξανδρος ἀτήρητος καὶ ταῦτα τοῖς Βραχμάνοις, οὐ δένδρα δὲ σπαιδόντα κινουμένης μὴ κινουμένης,

4885 οὐκ ἐνεργεῖ γὰρ ἄνθρωπος, Προνοίας μὴ θεοῦ. Πολλίτας θλίβει παύσασθαι πάλιν καὶ τῆς μάχης, ἀλλ' ὁ τῆς γνώμης τῆς ἐπὶ οὐ ἀνυπαίθετος δεσπότης. Εἰ γὰρ ἡμεῖς ὑποβυθιστοὶ πάντες ἔμεν ἐν κίστρῳ, ἔρακτεν, ὅπως ὡς ἀργαῖς ἔχουσιν, ἀεραται πάντα·

4890 οὐκ ἐπαρεῖτο θάλασσα, εἴπου ὁ γῆ κατεῖχε, οὐ γὰρ κίστρῳ πύλασσιν, οὐκ ἔν παιδιόσσι· τίνας γὰρ ἰδυσθῆρασαν ἐν τοῖς ἐποῖς πόλεμοις ἄνδρας συναπολίσεσσι, πάντα δ' ἄλλοιαν κίσειαν· ἐπιούστων οὐδὲν ἐπὶ ἄλλοιαν, ἠνιχησάμενοι·

4895 τὰ πάντα δὲ λαμβάνοντας ἡμεῖς ἐπὶ τῆς ταῦτα θάλασσας, αὐτοῖς δ' ἦτο ἰσθμὸν ὑπέλαβε τούτους· ἔπειθ' οὖν ταῦτ' Ἀλέξανδρος προσήνεκε Λαυδάμῳ γροσίου, ἄριστος, ἔλασσιν, οὐκον, τρωπὸς παντοῖας, ἄλλοι ἄλλοιαι καὶ ἰσθμῶν· ἄλλοι, φασὶν, προσεβύθητε, πρὸς ἡμεῖν· Ἀλεξάνδρου·

4900 Γελάσας δ' ὄντος ἔρχεται· ἔλεον ἀρχαῖα ταῦτα· μὴ σοι γὰρ πάλιν δόξωσαν ὡς ὑπερβαίνοντες, ἔλασσιν αὐτὸ λάβωμεν· ὅ καὶ λαβόντι Λαυδάμῳ, ζύλου σκηνήσας καὶ σκηνῶν μετὰ κυρτῶν ποταμῶν, τὸ εἰρημένον ἔλασσιν ἔχει κατακαύσας·

4905 εἶπε δὲ πρὸς Ἀλέξανδρου· ἄπειθε πρὸς εἰρήνην· εἰμ' ὄντως ἀνεγύρησαν ἀνεπρότερον τὴν μέσσην ὑπέστραφεν Ἀλέξανδρος ὅδον τὴν παρ' εὐθείαν ἐπὶ πρῶτον φέρουσαν Πρωσασίην τὴν πόλιν,

καὶ ἔπειθ' αὐτῶν ἔλεον ἀρχαῖα ταῦτα· μὴ σοι γὰρ πάλιν δόξωσαν ὡς ὑπερβαίνοντες, ἔλασσιν αὐτὸ λάβωμεν· ὅ καὶ λαβόντι Λαυδάμῳ, ζύλου σκηνήσας καὶ σκηνῶν μετὰ κυρτῶν ποταμῶν, τὸ εἰρημένον ἔλασσιν ἔχει κατακαύσας·

εἰμ' ὄντως ἀνεγύρησαν ἀνεπρότερον τὴν μέσσην ὑπέστραφεν Ἀλέξανδρος ὅδον τὴν παρ' εὐθείαν ἐπὶ πρῶτον φέρουσαν Πρωσασίην τὴν πόλιν,

καὶ ἔπειθ' αὐτῶν ἔλεον ἀρχαῖα ταῦτα· μὴ σοι γὰρ πάλιν δόξωσαν ὡς ὑπερβαίνοντες, ἔλασσιν αὐτὸ λάβωμεν· ὅ καὶ λαβόντι Λαυδάμῳ, ζύλου σκηνήσας καὶ σκηνῶν μετὰ κυρτῶν ποταμῶν, τὸ εἰρημένον ἔλασσιν ἔχει κατακαύσας·

ἦεν ἐστὶ μετρόπολις τῆς Ἰνδοῦ τῆς χώρας,

4910 εἴς τιν καὶ Πάρος πρότερον ἔλεγεν βασιλείου.

Ἀπεργετο δ' Ἀλέξανδρος σὺν στρατῷ μεγίστῳ·

207. Ἀλέξανδρος ἀπεργετο πρὸς Ἰνδοὺ τὴν χώραν,

πάντας οὖν οἱ τῆς πόλεως ἐξῆλθον παρουσίῳ,

211. ἄνετος προσεχόμενος Ἀλέξανδρον ἐν κόφῳ,

ματὰ τῶν Ἀλεξάνδρου καὶ ὄψεως προσεχόμενος·

4915 ἔλεον δὲ πάντα τῶν Ἰνδῶν καλοῖς ἀνεμνήσας,

4915 ἔλεον τῶν Ἰνδοῦν λέγοντας γροσσιόλου·

πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον Ἰνδοῖν τὰ μέλλοντα συμβῆναι·

Μεγίστη πάντων βασιλεῦ, λήθη μεγάλης πόλεως,

ἀναστροφῆς, θαυροσσίας, ὄρη καὶ βασιλείας,

ἀπερ οὐδέτις τὸν ἐκαμίαν κατήρησε βασιλείου·

4920 ἄλλοι δὲ τούτων πρόσεσαν, ὅπως ἐκ Πολυδρόμου,

λέγοντες πρὸς Ἀλέξανδρον· ἔχουσι σοὶ τι δεῖξαι παράδοξον ἄριστον, ἀνάσσειν σφ' κράτες,

ἐν ἀνθρωπότη τῇ σφῶν φυτὰ οὐκ προσαυλαῖοντα,

ἔπειθε γὰρ, Ἀλέξανδρε, τῶν καυθῶν τὰ δένδρα·

4925 ὅς προεβύθη καὶ κατὰ τὴν ἔλασσιν καὶ σελήνην,

ἔπειθε μέγαν τὸν βασιλῆν, κράτα, ἄλλο τὰ δένδρα;

214. Ἀλέξανδρος, οὐκ ὄντως σπουδάζεις εἰ μετρίως;

214. ὅτι δ' ἔδειξαν τὸ φρούριον· ἦσαν οὖν δένδρα ὄν,

214. Ὅρη δὲ δένδρα, βασιλεῦ; μὴ μάθης τούτων λόγους,

ταῖς συπαρίσσις ἔμεναι, καυθῶν ἄλλα δένδρα,

ἔχοντα ταῦτα καὶ καρπῶν ὡς τῆς ἀγορῆ βασιλείου,

4930 τῆς ὄψεως πρὸς τὴν Ἰνδοῦν ἐν τύποις ἐρχόμενος·

ἔκαλλον οὖν ἀνδρατα δένδρα ἰσθμῶν ἰσθμῶν ἔλασσιν,

τοῖς φθεγγόμενοις τὴν φωνὴν ἡμιάν των ἀνθρώπων,

τὸ πρῶτον ἄρασαν ἦσαν, τὸ θῆλον δὲ σελήνην·

Ἰνδοῖν δὲ ταῦτα λέγουσι ἀνεμνήσασθαι κίβωτον,

4935 ἰσθμῶν οὖν δένδρασι τοῖς ὄψαι δορὰ πολλῶν θηρίων,

πλείστη προσεχόμενος, ἀφόντων τὸ μὲν ἄρασαν,

θηρίων δὲ τὸ θῆλον· οἷα ἔν τιν παρ' ἐλασσιν,

οὐκ ἰσθμῶν οὐδὲ χαλκῶς ὄψαι πηλῆς εἰς πλείον, ὅτι κινεῖται ὡς φ.

Εἰμ' ὄντως ἀνεγύρησαν ἀνεπρότερον τὴν μέσσην ὑπέστραφεν Ἀλέξανδρος ὅδον τὴν παρ' εὐθείαν ἐπὶ πρῶτον φέρουσαν Πρωσασίην τὴν πόλιν,

οὔτε γυνούς, οὐ μήλοθός, οὐτ' τι τὸν ἐκ κίναμο.

4940 Ἦσθε γοῦν 'Αλέξανδρος μαθήσθαι παρ' ἐκείνου, καθάτι δοροὶ τίνες εἶπον αἱ σάπρονσαι τὰ δένδρα.

Ἐρχσαν αὐτὰς πρὸς αὐτόν: «Παρὰ δόξαν καὶ ἐόντων.»

Καὶ πάλιν ἤθελε μαθεῖν αὐτῷ φωνῆ τῶν δένδρων· οἱ δ' ἔρχσαν: 'Αλέξανδρος, πρῶτος γενομένης.

4945 ἦλθον τοῦτον φάντος, φωνῆ τις ἐκ τῶν δένδρων ἀνθρωπῶ παραστήνεται καλοῖς χορηγοδοτοῖσι.

96. Εἰκόσιν ὅς παρόνται τὰ δένδρα τοῖς ἀνθρώποις.

Ἵταν γοῦν πάλιν ἦλθον ἀνιέθη μίσην πάλιν, ἔτιρα φωνῆ γίνεται, εἰς ὅσον πάλιν αὐτῷ, τὸ πρῶτον ὅσον ἐκφανεί, τοσαύτης καὶ τὸ ἄλλο.

4950 Εἶπον δὲ πρὸς 'Αλέξανδρον ἦρα καὶ τῶν δένδρων: «Εἰσελάς καὶ προσκίνησον ἀδυνατίως τούτους, ὅ- ὅπως ἀποστήσῃς αὐ φωνῆς καὶ σὺν χορηγίῳ ἐκ τούτων.»

Λοιπὸν αὐτῷ θελήσαντος εἰδέν ἐντός τῶν δένδρων, εἶπον ἐκείνῳ πρὸς αὐτόν: «Σίγησον ὡς καθήκει»

4955 πρὸς ἱερόν, 'Αλέξανδρος, πρῶ προσελάθει, καὶ πρῶτος.

Ἐκέλευσε δ' 'Αλέξανδρος ἕξω προσπαροθιάσει τοῦ περὶ πόλιος ἀσφραῖ πάντα τὰ ἕξη τοῦτο.

Εἶδ' οὕτως ἦλθε σὺν αὐτοῖς ἰσάνθη τῶν ἀδύτων, ἀνδρας κατέγων ἰκαυός· ἄλλοι κελύει κέλην

4960 τούτους τὸν τόπον κρυπτεῖν καὶ πάντα κατοπιεδοῦσαι· καὶ τινος δ' ἀπὸ τῶν Ἰνδῶν ἐκεῖ προσεκαλεῖτο καταροθιάσει παρ' αὐτῶν πάντα τὰ κερμαίνοντα.

96α Ἦς δ' οὐκ ἠκοντο φωνῆ, καθὼς αὐτοῖς προσέειπον, εἶπον αὐτοῖς 'Αλέξανδρος μεθ' ὅσον χορηγοδοτοῖσι:

4965 Ἄν μὴ φωνῆ προσπαροθῆ μίσην αὐτῆς ἑσπέραι, ὅστε λαθεῖν ἐπὶ χορηγίῳ, ἄντως ἐπιτεροῦσαι.

Ἰαυῶ δύναι δὲ τὸν ἦλθον, ὡς σύντροφος, τὸ δένδρον φωνῆν Ἰνδῶν ἐφώνησε φεγγημένον ἀριστος· οἱ δὲ σπάντες σὺν αὐτῷ, πάντα τὰ λαλοῦσθαι.

4970 καλοῖς κατανοήσαντες καὶ σάφους φορηθέντες, ὅσα ἤθελον τῷ βασιλεῖ τὰ τῆς φωνῆς μαθήσθαι:

σίνους σὺν ὁσῶς γενοῦσας καὶ τούτους κατὰ μέλους παρακαλεῖν φωνῆσαι: «Τίς ἢ φωνῆ τοῦ δένδρου.»

Κουρίας δ' οὐτα πρὸς αὐτόν, 'Αλέξανδρος, προσέειπον, εἶπ' ὃ δὲ ἀντιφάσι

4975 ἔρχης καὶ σὺν ἐκ τῶν Ἰνδῶν τὸν βίον ἐξελάθει σε.

96β Μὴ μάθη τὸν χορηγίον αὐτόν, 'Αλέξανδρος, τὸν δένδρον.

Τῶν παροστωτοῦ πάντων οὐκ ἀποτραποῦσθαι, 96γ

96δ Ἔνα φησὶ μαθήσθαι· πρῶτος καλὸς καὶ μάθος

96ε ἠθέλησεν 'Αλέξανδρος πάλιν χορηγοδοθῆναι, μαθεῖν δὲ πάντα μέλλοντα πρὸς τῆς φωνῆς τοῦ δένδρου· καὶ σὺν αὐτοῖς οὐκ ἐπαροθίον, ὅπως μάλιστα τοῦτον καὶ εἰδέν προσκατανοῦθ' καὶ γὰρ τῶν Μακεδόνων.

4980 Ἀνατελλούσης δὲ ἡμέρας ὡς ἴσος τῆς σελήνης, τὸ δένδρον προσφωροῦσθαι ἑλληνικῇ τῇ γλώσσῃ: «Ἐν Βαβυλωνί σε θανεί, 'Αλέξανδρος, προλέγω· σὺ φουροθῆς ἐκ τῶν Ἰνδῶν καὶ μέλλον οὐ δύνησ' ἵδμεν ἢ σὺν ἡμῶν.»

4985 γῆν Μακεδόνων καταθεῖ ἢ τὴν Ἰσθμίδα· Ἐκθαυμάσῃ σὺν γενομένης 'Αλέξανδρος αὐτίκα στεφάνους ἑβουλοῦσθαι καλοῖς βαλεῖν τοῖς δένδρον.

ἦρα καὶ προσέειπον: «Ὅχι ἐξέστι γενέσθαι· εἰ δὲ βούλῃ, βασιλεῦ, καὶ βούλῃ, πρῶτον τοῦτο·»

96δ ὅσα γὰρ ἔδωξ' βασιλεῖ ποιεῖσαι, νόμος ἔστιν· βασιλεῦ μετὰ τῆς πολεμίας ἔσθ' ἔστιν.

96ε Αὐτὸς γοῦν ὅλος γενοῦσας ἐπέχ' ἑβουλοῦσθαι, ἄρθρον ταγίως ἀνοσπῶσ' σὺν ἱεροῖσι πύλας· καὶ φωνῆ αὐτοῦ αἰ τὸν ἔδωκε καὶ ἐκείνην Ἰνδῶν μετ' αὐτῶν τῆς ἱεροδοξίας, ὡς τὸ ἱερόν ἢ

καὶ προσεβούλησεν ἐκεῖ σὺν πάνσι ἱεροῖσι τῶ ἱεροῦ ἢ

4995 καὶ γέγρα θεῖς τὴν ἐκιντο σπλάγγν τῆ τοῦ δένδρου, τῶ ἱεροῦ ἢ

ἀν ἄρα προσπεπλήρονται ζωῆς τῆ τῆς τοῦτον τὸ δένδρον ἑπρωτότης, θέλων μαθεῖν τὸ πέρα, πῶτε ἀνιέμενος καὶ ἢ

Ἄρα δὲ τὴν ἀνατολὴν ἦλθον γενομένην καὶ τὴν αὐτῆν ἰδὼσθαι τε πρὸς τὴν ἡορῆν τοῦ δένδρου, ἐρρωσθ' ἢ

5000 ὄξεια φωνῆ γένηται ἄγρῳσας διαροθῆναι: 'Αλέξανδρος, κενήσῃσθαι σὺς γῆρος ὃ τοῦ βίου, πῶν σὺ ταρῆς σὺ πρὸς τὴν γῆν τὴν σὴν Μακεδονίαν ἢ

ἢ καταθεῖν μάλιστα σὺν ὅσῃ γῆρι, ἀλλ' ἐν ταύτῃ τῇ Βαβυλωνί πρὸς μερῶν καλοῖς κατανοήσῃσθαι, ἢ ὅπως ἀνιέμενος

5005 καὶ μετ' ἄλλῳ μάλιστα σὺ, σὺζῆσθαι σοο Ρωσῆν ἄνα ἡμῶν

96δ Θεῶς φωνῆ, 'Αλέξανδρος, καίσῃσθαι τὴν τῶν δένδρον.

310. Κανθαλίη τὴν ἠρόζυγα Βέβροκος ἀρατάρξει. γ κ.

5070 ἠρόζυγ' Ἀλεξάνδρου δε λαβὴν καὶ ζυγοσφραῖσα,
καὶ καταρτίσας πρὸς αὐτὴν δίδουσι τὴν Κανθαλίην. f.
ὃ καὶ ποιήσας εὐτυχῶς ἦντεκε ταύτῃ τοῦτο.
Ἄσχη δὲ συγκατεργασεν αὐτὸ μετ' ἀσφαλείας,
καλῶς παραφυλάττωσα, μὴ τῶνος τοῦτο γρόντος.

5075 Καὶ μεθ' ἡμέρας δέ τῶνος αὐτὸς οὗος Κανθαλίης
πρωτοῦ Κανθαλίης, ἐξελθὼν οὐν μετροῦσις ἱππῶν
φέρων καὶ τὴν ἠρόζυγα ἀπέτρεψεν ταύσαν. f. in h. v. in h. v. *Κανθαλίη*
ὅστιαν Ἄσει δὴ πρὸς τὰς Ἀμαζονίδας. *καὶ τὴν ἀναλήγουσιν ἄσχη*
ὅστις κακίστως συλλεγθεὶς παρὰ τὸν Βεβρόκιον
τυραννικῶς ἀπάλασεν ἠρόζυγα τὴν τοῦτον.

5080 αὐτὸς δὲ φέρων, πρὸς σκηνὰς μὴ θέλων ἦλθε τάχος. f.
τὰς Ἀλεξάνδρου, προσωπαίς γενναίαι τοῖς Βεβρόκιος.
Ὅ δ' Ἀλεξάνδρου φύλακας τοῦτον ἀναλαβόντας
πρὸς Πτολεμαῖον ἤνεγκαν σατραπὴν τοῦ Σαύθρα,
5085 τὸν Ἀλεξάνδρου φέρωντα πάντα τὰ δεινερταῖα.
ἔτυγον οὐν Ἀλεξάνδρου ἐν βουσις αἰναι τότε.
Ὁ Πτολεμαῖος οὐν αὐτὸν ἤρωτα: ὅτις τυγχάνουσι. f. *ἄσχη ἄσχη*

311. Κανθαλίης φέρων πρὸς σκηνὰς εἰσέλθων Ἀλεξάνδρου.
καὶ τίνας οἱ συνόντες σοι καὶ πόθεν παρατήρησε. f.
Ὁ δὲ φησιν: ὡς ἐστὶ Κανθαλίης βασιλεύσας.

5090 Ὅτι θέλων ἦλθε πρὸς ἡρώς: πάσις ὁ Πτολεμαῖος.
Ἐφη: Ὅσον τῆ αὐζῶν μου καὶ μετροῦσις ἱππῶν
χορήγησεν ἐνωσίον μουσῆτρον ταύσαν
οὐν Ἀμαζῶν σὺνχθας: ὅθεν καὶ καταδὼν μου
τὴν σύνταξιν ὁ τυραννὸς τοῦ τοῦτον τῶν Βεβρόκιων.

5095 μετὰ δυνάμειος πολλῆς κακίστως ἐπεκρήσας,
ἤρωσας ταύτην, τῶν δ' ἠμῶν ἀνεῖλε στρατιώτας. *τῶν ἐλευθέρων φ.*
Αὐτὸς οὐν κευθιστότεργα πρὸς τὴν ἡμῶν παρῶν
ἀναλυθῆσαι θέσασιν, ὅπως τὰς τῶν Βεβρόκων
ἀποίας πόλιος γήρας τε κακῶς ἐξολοθροῦσαι. *ἡμῶν*

5100 Ὁ Πτολεμαῖος δὲ μάθων παρὰ Κανθαλίης ταῦτα,
εἰσῆλθε πρὸς Ἀλεξάνδρου, καὶ τοῦτον ἀπεινάσας
προσέφησας κατὰ λεπίον τὰ κατὰ τὴν Κανθαλίην. *κατακτείνουσιν τὴν τὸν*
Βεβρόκιον μου φ.

Ἀποίας οὐν Ἀλεξάνδρου πάντα τὰ γεγονότα,
ἤρας αὐτοῦ τὸν στίφασιν ἔβαλε Πτολεμαῖον. f. *ἡμῶν φ.*

5100 ἔσθητα τὴν βασιλεύειαν, ἰσοσῶσας καὶ χλαυδίον. f.
Ἐκείθεν ἔβησας πρὸς αὐτὸν Ἀλεξάνδρος τυγχάνων. f. *ἡμῶν φ.*
ἔπει δὲ μετουόρασθον Ἀντίγονος τῆ κλήσει
καὶ μίγαν ὑπερασπιστῆν σὺμβουλίον Ἀλεξάνδρου. *ἡμῶν φ.*
Καίτισον οὐν αὐτὸς ἐπὶ καὶ λέγων τὰ Κανθαλίον.

5110 βουλήν μου δ' αὐτὸς ἔζητησον, τί περὶ τούτου πράξεις. *ἡμῶν φ.*
Ὁ Πτολεμαῖος οὐν βάλων χλαυδίον βασιλεύειαν
καὶ κἀθεσθεῖς, ἠμῶνται κατέγωσ' Ἀλεξάνδρου. f. *ἡμῶν φ.*
ἔλεγεν τὰ στρατεύματα: Ὅτι πάλιν Ἀλεξάνδρου
ἐσθῆρα προσέδοξε, τίς ἡ βουλή τυγχάνουσι.

5115 Ὁ δὲ Κανθαλίης καταδὼν αὐτὸν τὸν Πτολεμαῖον
καθήμενον βασιλεύειαν, φοροῦντα τὴν χλαυδίον,
5120 ἄγει Κανθαλίης συμφορὰν τούτον τὸν Πτολεμαῖον
καὶ τὸν Ἀλεξάνδρου αὐτὸν ἰωρίσας τούτον αἰναι,
5125 ἴδε κατὰ βουλήματα καὶ γῶσιν Ἀλεξάνδρου.

ῥῆμα καταδεικνύσας, μίγαν καὶ κευθιστῆν. *ἡμῶν φ.*
ὁ Πτολεμαῖος δ' ἔφησεν: Ἀντίγονος μου πάντας
5130 τὸν σὺμβουλίον καίτισας, τὸν ὑπερασπιστῆν μου. *ἡμῶν φ.*
Καὶ τούτον προσελθόντος οὐν τυχιστως Ἀλεξάνδρου,
ὁ Πτολεμαῖος ἔφησεν: Ἀντίγονος, τί βουλή;
Ὅστις ἔστιν οὗος αὐτῆς Κανθαλίης βασιλεύσας,
παρὰ Βεβρόκιον δ' ἄγοντος, μάλλον οὐν τυραννίδουτος, *ἡμῶν φ.*

5125 ἤρωτῆ τούτου ἀδύτου: τί σὺμβουλίης πράξεις;
Ἀλεξάνδρου, προσέφησεν Ἀντίγονος αὐτίκα,
σατραπίον σὴν καθόπιεσον, καὶ ῥῆμα πρὸς Βεβρόκιος
στήσασιν γενναίαν κατ' αὐτῶν, ὅπως λαβόντας τούτον
Κανθαλίον τὴν ἠρόζυγα, διασωσιν τούτον ταύτην,

5130 εἰς τε τῆσιν αὐτοῦ μητρός, ἥμῶν δὲ πλείεσσιν ὀδῶσιν. f.
Ὁ δὲ Κανθαλίης ἔγραψε ταῦτα καλῶς ἀκούσας.
Ὁ Πτολεμαῖος ἔφησεν: Ἀντίγονος, ὡς βουλή,
τάχιστα ταῦτο ποιήσασιν ὡς ὑπερασπιστῆς μου.

5135 Ὅθεν καὶ πάσαν στρατιῶν ἔσπολον γενομένην
παραλαβὼν Ἀντίγονος ἤμα τῶν Πτολεμαῖον. f. *ἡμῶν φ.*

πρός τὸν Βεβρόκου τύρανου ἀπέλθεν σπουδῆ πλείστη.
καὶ πάλιν αὐτὸν Ἀντίγονος φράσῃ τῷ Πτολεμαίῳ:

»Μὴ τοῖς Βεβρόκου, βασιλεῖ, πρὸς μάχην ἐν ἡμέρᾳ
ὄρθιμον τοῖς κακίωρον, ἀλλ' ἐν νυκτὶ δε μάλιν,

5140 μῆπως μωθῶν ὁ τύρανός ἡμῶν ἐπιχρήσῃ,
Κανθαλίη τὴν ἡμιζύγα κωκυτός σφραγίσῃ.
Ἦσαν δὲ χιλοῖ ἐν ἡμῶν γενέσται τῆς εἰσεγ.

εἶπερ Κανθαλίης τὴν αὐτοῦ Στρατονῆ γυναικα· *ἀποκρίνεται β*
νοκτὶς γὰρ ἐπιπέλασθεν τῆ πόλει τῶν Βεβρόκου,

5145 πῦρ δ' ἐπιβόλαμεν αὐταῖς οἰκίαις πόσιος τούτων·
καὶ τάχος ἅπαντες αὐτοὶ συναναστάντες ἔχλοιο,
δοδοῦσι ζωῶν πρὸς ἡμῶς Κανθαλίαν τὴν γυναῖκα.

39. Ἐρχεται πρὸς τὸν πόλεον Ἀλέξανδρος Βεβρόκου,
ὃ περὶ δόξεσ τροπικῶν, οὐ περὶ βασιλείας.

ἦσαν ἢ μάχῃ γίνεται, γυναικὶ μάλιν ἴστρου.
5150 Ὅστις Ἀντίγονος εἶπων, ἔφησαν ὁ Κανθαλίης·
»Ἐν τῆς φρονήσεως τῆς σῆς, Ἀντίγονε φρονήσῃ·
φρονῆσθαι γὰρ ὡς Ἀλέξανδρος, οὐ συμβουλοῦν δὲ τούτου,

5155 ὅθεν νυκτὶς ἐμβάλλουσι τῆ πόλει τῶν Βεβρόκου,
καὶ κωκυτῶν ἅπανται πῦρ ἐν οἰκίαις τούτων. *τῶν δὲ ἰουδαίων β*
Προσέειπε δ' Ἀλέξανδρος θοῶν τοῖς στρατιώταις, *ὡς ἐπιβόλα μωθῶν β*
ὡς ὁ Κανθαλίης πῦρην δυνάμει πλείστη πάσῃ·
κελεύει δ' ἅπανσ ἡμῶν δοῦναι μοι τὴν γυναῖκα,
πρὸς ἣ τὴν πόλει τὴν ἡμῶν παρέλκετον ποίσησ.

Οἱ δὲ Βεβρόκου τόγματα μωθόντες τὴν αἰτίαν,
5160 αἰσχύνας καὶ τὴν δυνάμει δόξεσ Ἀλεξάνδρου, *β*
πάλιν τῶ τάχει πρὸς αὐτὴν κατέρραμον οἰκίαν
τοῦ τυραννοῦτος ἐν αὐτοῖς, σφραγίσαντες δὲ πόλις,
εἰσῆλθον ἑὸν ἅπαντες καὶ τύρανου εὐρόντες
ἀφαινοῦσιν κωκυτῶν τὴν αἰτίαν Κανθαλίαν,

5165 κατεργασθῆς τύρανους γυναικὶ κατασχίνων.
5170 τόγματα προσεπίσπεσον δόξεσ αὐτὴν Κανθαλίη,
Ἀλέξανδρος ἀπέρχεται πρὸς τὴν Κανθαλίη πρὸσθες
αὐτὴν δε τὴν παραίτησ ἀνελίον κακίωτότητ.

5175 Ὅθεν αὐτὸν Ἀντίγονος εἰχμαρσάου Κανθαλίης,
ἔχμαρσ

καὶ συμπεριλατικῆς αὐτῶ καὶ δοῦς τειρῆ μεγίστην,
προσέφησεν: Ἀντίγονε, πιστότατ μοι εἶσε, *β*
5170 αὐτοῖσ μοι καταπίστανται, φίλος μὴ σγῶν μεθ' ἐνα·
ἀπὸλθαι πρὸς τὴν ἡμῶν μητέρα τὴν Κανθαλίη,
ὅπως σοι δοῶσ πάρολλα βασιλεῖ τὰ δῶρα,
ὅσῃ γνώσεσ ἀνάξια, καλύτερσ συμβουλίαισ.

5175 Παραφάσῃ δ' Ἀλέξανδρος γενόμενος αἰτίαι
πρὸς τὸν Κανθαλίη ἔφησεν: Ἄλλο Ἀλεξάνδρου μάλιν
Ἀντίγονῶν με ζητήσοσ· κατὰ γὰρ σοῦ τῆς γυροσ
δίλω γενέσθαι θεατῆς, *β* ὅσων τούτων πάντα *β*
Μετίστανε Ἀλέξανδρος τούτῃ τῷ Πτολεμαίῳ,
»Ἐς ἴσπερον εἰπὼν αὐτῷ, οὐκίλιν με σὺν Κανθαλίη,

5180 ὡς ἀγγελοῖ σοι καταδὲ γυροσ ἀσῆς Κανθαλίης·
»Ὁ Πτολεμαῖος δ' ἔφησεν τόγματοσ τῷ Κανθαλίη:
»Βούλομαι κατασπάσαισθαι διὰ γραφῆς Κανθαλίην,
καὶ ἰάβε τὸν Ἀντίγονοσ ὡς ἀγγελοῖ, Κανθαλίη,

5185 τὸν σῆγαν ἀπειρασπιστήτ, τὸν προσεσίμβουλοῖ μου, *β*
καὶ τούτων σῆγαν πρὸς ἡμῶς ἀντιστρέφον ἑαδύξωσ,
ὅσπερ ἤσπερ καὶ αὐ ἰουδοῖ καὶ τὴν ἡμιζύγα σοσ
στέλλομεν πρὸς μαχῆρα σῆγ, πλείστη τειρῆ καὶ δόξεσ.

5190 Ὁ δὲ Κανθαλίης ἔφησεν: Ὅστις αὐτὸν λαμβάνω
σὺν προσηνέτῃ Ἀντίγονοσ, ὅσπερ τὸν βασιλεῖ
σὺν ἰουδοῖ στρατιώταισ καὶ ἄσπορος Ἀλεξάνδρου, καὶ πάλιν ἀπεθόνος
σῶ κρείται προσεπίσπεσάου βασιλεῖσ ἐν δῶροσ.

5195 Ἔθεν καὶ πορευόμενος Κανθαλίης πρὸς μαχῆρα,
σὺν ἰουδοῖ στρατιώταισ καὶ ἄσπορος Ἀλεξάνδρου,
ἔχε καὶ τὸν Ἀλέξανδρου τὸν σῆγαν οὐσ πρὸσθον,

5200 μὴ γνώσεσ αὐτοῦ Ἀλέξανδρου, Ἀντίγονοσ δὲ αἰλίον.
ἔειπε καὶ ἄλλοσ Ἀλέξανδρος, ὁπάρησ κατασπάσαισ, *ἔχμαρσ β*
Ὅθεν αὐτὸν Ἀλέξανδρος ἀδαιμαρσσε μεγάλοσ
θῆσ ποικίλα καὶ θουλοῦσ γῆσ τῆς χρυσταλλοκόρου, *β* 594
φθόνοντα μέγροσ σφραγίσ τῶν σφραγίσ τῶν πάντα,
δένδρα πανπερπαθούσαστα καρποῦσ πεπληθυσμέναισ, *ἔχμαρσ β*
5205 σῆγ ὡσ παρ' Ἑλλῆσιν αὐτοῖσ, ἀλλὰ τὸ δῶμα ζῆνοσ·
ἦσαν μέγροσ παρ' αὐτοῖσ χρωοῖνοσται τὴν ὄρησ,
ὁπάρησ ὄρησ ἔγροσται μέγροσ μεγίστουσ αἰτίων: *ὄρσ ἐκ' ἔχμαρσ αἰτίαι*

βοτράου δ' αὐτα σταφυλαὶ πλήρεις καὶ παρυμγίδες, καρόων τὸ περίμετρον ἰσόμετρον παπύων·
 5205 αὶ πύθρες ὡς τέλειον παρόρουσι τῶν ἄρκων, ὡς ποικίλα τῆ γροῦ, ἕνα τῆ θεοῦ ἀρετῆ φρ
 5210 Τόποι γὰρ ἦσαν ἕνωσι πετρώδεις καὶ κρηνοειδεις προσκαταβάσεις ἔχοντες, φέρων πόλιν ποικίλτες· ἴσως αὖ ἕρη καὶ ἴσως
 ἔπε δὲ πρὸς Ἀντίφωνα Κανδαλῆς· ἘΑ σὺ βέλτες· ἴσως ἕρη - ἴσως
 5215 Θεῶν κατακρήνη καὶ τόποι προσκαλύπτονται· ἴσως ἕρη καὶ ἴσως
 Πόρσιον οὖν κοίφιστας ἔβησαν εἰς τὴν πόλιν ἴσως ἕρη καὶ ἴσως
 5220 ἐν ἀνακρήσει τοῖς αὐτοῖς· ἄθεν καὶ προσσπύγγου ἢ μήτηρ οὖν τοῖς ἀδελφοῖς καὶ συγγενεῖσι πάντων ἴσως ἕρη καὶ ἴσως
 ὡς δ' ἔβηλον καὶ φίλῃα δάδονα τῷ Κανδαλῆ, ἴσως ἕρη καὶ ἴσως
 5225 δεῖξας αὐτοῖς Ἀντίφωνα ἔφησεν· ἐλὶ μὴ πρῶτον τὸν εὐεργέτην τὸν ἑμῶν, σωτήρα δὲ μου μάλλον καὶ τῆς ἡμεῖς τῆς γυναικὸς ἴσως ἕρη καὶ ἴσως
ἴσως ἕρη καὶ ἴσως
 τὸν Μελάνδρου πρεσβυτέρῳ Ἀντίφωνα, σοῦ φίλου, αὐτοῖ προσκατασπάρσασθε, λόγων ἑμῶν πᾶσι· ἴσως ἕρη καὶ ἴσως
 5230 ἔπειτα γοῦν αὐτοῖς πρὸς αὐτοῖς· ἘΠ σοὶ παρίστανε ἴσως ἕρη καὶ ἴσως
 Ὁ δὲ Κανδαλῆς ἔφησεν αὐτοῖς τὰ γεγονότα, τῆν ε' ἀραγῆν τῆς γυναικὸς τῆν παρὰ τὸν Βερθόκου γεμετημένην εἰς αὐτοῖ καὶ τὴν φορὴν τῆν ταύτου, ὡσαύτως καὶ βόηθησαν καλῶ τῷ Μελάνδρου.
 5235 Κανδαλῆς ἔπειτα ἀπεμύθη· ἔπειτα πρὸς τὴν Κανδαλῆ· ἴσως ἕρη καὶ ἴσως
 5240 Τὰ γεγονότα γοῦν αὐτοῖ πάντα καρὰ Κανδαλῆ
 5245 Κανδαλῆς ὡς Ἀντίφωνα ἔειπε τοῖσιν πρῶτον· ἴσως ἕρη καὶ ἴσως
 ῥαβδίους, κατασπάρσονται τοῖσιν βασιλευσάντων, ἴσως ἕρη καὶ ἴσως
 δεῖπνον λαμπρὸν κοίφιστας ἔδωκε τοῖς ἀνακρήσει· ἴσως ἕρη καὶ ἴσως
 Τῆ δ' οὖν ἑσπέρου αὐτῆ προσέβλεπεν ἡ Κανδαλῆ βασιλεῖς ἱματιοῖς καλῶς κεκοσμημένῃ, ἴσως ἕρη καὶ ἴσως
 5250 (τῆν ἡλείων αὐτῆ γὰρ ἔσεν ὑπερημένην,) ἴσως ἕρη καὶ ἴσως
 δεκνούσῃ καὶ τῆν μωρῆν θεῶν ὡς παρονοῖαν· ἴσως ἕρη καὶ ἴσως
 Ὡς δ' ἔβλεπεν Μελάνδρος αὐτῆν, ἔδωκε μάλλον ὡς τῆν μητέρα τῆν αὐτοῦ βέλτες Ὀλυμπιάδ· ἴσως ἕρη καὶ ἴσως
 εἶδε καὶ τὰς οὐνομαρῆς αὐτῶν τὸν βασιλεῖον, ἴσως ἕρη καὶ ἴσως
 5255 ἐν χροσσοφόροις στέγασιν ἀστράπτουσα τὰ πάντα, ἴσως ἕρη καὶ ἴσως

τεταρτανοειδῶς πέτρας τε μαρμάρων τὰς συνθέτας· ἴσως ἕρη καὶ ἴσως
 τέχνας ποικίλας αἱ στρωμαὶ καὶ στρομαῖς τοῖς πέπλοις ἴσως ἕρη καὶ ἴσως
 αἱ πόδι κατεκασμυνο τῆ τῶν Βαβυλωνίων, ἴσως ἕρη καὶ ἴσως
 χροσόν ἐπὶ κλειστοῦ καλῶς κεκοσμημένας, ἴσως ἕρη καὶ ἴσως
 5260 ἀνακρήτῃ δὲ χροσῶα βάσις ἱματιοεινῶ· ἴσως ἕρη καὶ ἴσως
 τρώπεσαι δ' ἦσαν ἀπαιτωαί μα· ὕψος ἑλεφαντῶν, ἴσως ἕρη καὶ ἴσως
 5265 Κανδαλῆ οὖν ἱματιοῖς ἐξήθε ποικίλους καὶ ῥαβδίους κίονες ἔχοντες κεφαλίδας ἴσως ἕρη καὶ ἴσως
 5270 Ἔνα καὶ πόδα διακοσῶ τὰ τῆς Κανδαλῆς πέλι· ἴσως ἕρη καὶ ἴσως
 ἐξ ἑβελίνης τῆς γροῦς, ἀστράπτουτες μεγάλως· ἴσως ἕρη καὶ ἴσως
 5275 Ἦ δ' ἀνδράσιν ἅπαντες χάλκιοι ποῖοι πλῆθος ἀρχῶν, ὡσπερ ἄρματα πλείστα ἀρματαφόρα ἴσως ἕρη καὶ ἴσως
 εἰς λίθου πορφυρεῖν τὰ πάντα τεταρτανοεινῶ, ἴσως ἕρη καὶ ἴσως
 ὡστε δοκεῖν Μελάνδρου αὐτὰ προσασπέρεσθαι· ἴσως ἕρη καὶ ἴσως
 5280 Τοῖς τῶντος οὖν ἑλεφαντοῖς ἦσαν ἐγγεγραμμένον ποῖα πατοῦντες τοῖς αὐτῶν τοῖς πολεμίοις τούτων, ἴσως ἕρη καὶ ἴσως
 5285 αὐτῶν δὲ τοῖς προσπίπτεισιν ἐλλίσσοντας κακοκόρους· ἴσως ἕρη καὶ ἴσως
 Τὰ δ' ἑρπῆα οὖν ναοῖς ὡς ἐκ μῶς ἑρπῆας ἴσως ἕρη καὶ ἴσως
 ἅπαντα κατακαύσαντο οὖν κίονι περὶ τοῖς· ἴσως ἕρη καὶ ἴσως
 Ὁρῶν οὖν ταῦτ'· Μελάνδρος ἑθάρμοσ ἐγεγόνει· ἴσως ἕρη καὶ ἴσως
 5290 ἦν δὲ συνίστασις αὐτοῖς τοῖς ἀδελφοῖς Κανδαλῆ, ἴσως ἕρη καὶ ἴσως
 5295 οὖς κατῆλθον παρμόλια μήτηρ αὐτῶν Κανδαλῆ τῶν πρεσβυτέρῳ Ἀντίφωνα δάρα πολλὰ δίδοναι ἴσως ἕρη καὶ ἴσως
 καὶ πόρφα πρὸς Μελάνδρου μετὰ τῆς μερίτης· ἴσως ἕρη καὶ ἴσως
 οἱ δὲ καθυπεσπάρσθησαν τοῖσιν ποῖσιν τῶντος· ἴσως ἕρη καὶ ἴσως
 5300 Μετὰ τῶν ἡμεῖς οὖν Ἀντίφωνα λαβῶσθα ἴσως ἕρη καὶ ἴσως
 Κανδαλῆ, καθυπέδιδεν ἑαυτὸν τοῖς βασιλείωσι ἴσως ἕρη καὶ ἴσως
 κενόων τούτῃς διαγωγῆς ἐκ ἑαυτοῦ πολυτίμου· ἴσως ἕρη καὶ ἴσως
 ὡστε τὸν ἦσαν αὐτῶν ὕπουσιν τοῖς ἑαυτοῦ ἴσως ἕρη καὶ ἴσως
 5305 συνουσιᾶσιν ἐν αὐτοῖς ἑαυτὸν τῶν μαρμάρων· ἴσως ἕρη καὶ ἴσως
 πρὸς τοῦτῃς δὲ καὶ τρώσειον ἐκ λίθου ἀμάντην, ἴσως ἕρη καὶ ἴσως
 5310 ἄλλῃ οἰκῶν οὖν αὐτοῖς, μὴ κατεγμένην στήθιν· ἴσως ἕρη καὶ ἴσως
 θερλεῖον ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλλὰ μερίσις ἑλπίς ἴσως ἕρη καὶ ἴσως
 τοῖς τετραγώνωσι ἄσθεν ἐπύχως σκευασθείσων, ἴσως ἕρη καὶ ἴσως
 καὶ συρμῆσιν ἐν τρωχοῖς ἑτασιν ἑλεφαντῶν, ἴσως ἕρη καὶ ἴσως
 5315 βαρύνοντα ἡ τὸ Κανδαλῆ τῆς μητέρας καὶ ἦσαν ἑαυτοῦ τῶ ἄσπῳ καὶ ἴσως

εἰς ἦν αὐτός ὁ βασιλεὺς ἐρχόμενος εἰς μάχην
5270 τῇ πολιτῆσαι πρὸς ἐχθρούς ὡς ἄρα καταστῆναι. *ἡ μάχη κατεῖπεν* *ἔ*

Ἔρχεται οὖν Ἀλέξανδρος Κανδάχη βασιλισσῆς
θεσπιαστος ἦσαν ἄρα τὰ παρ' αὐτῆς ἀφίαις.

111. Τι φησὶ πρὸς ταύτῃ, Ἀλέξανδρος; δοῦλος εἶ τῆς Κανδάχης.

εἰ ταῦτα πρὸς τοῖς Ἑλλήσιν ἐπιγίγνηται μεγίστου, *ἡ μάχη κατεῖπεν* *ἔ*

113. Ἀλέξανδρος ἀφίαιτος ὡς πρὸς τὴν Κανδάχη. *ἡ μάχη κατεῖπεν* *ἔ*

5275 ἡ μάχη κατεῖπεν ὡς πρὸς τὴν Κανδάχη, *ἡ μάχη κατεῖπεν* *ἔ*

ἡ μάχη κατεῖπεν ὡς πρὸς τὴν Κανδάχη, *ἡ μάχη κατεῖπεν* *ἔ*

1280 Κανδάχη προσεφώνησεν· Ὁδὴ, κυρία, μύλλιον
Ἀντίμωνος προσεπέλασται καὶ πρὸς τὸν Ἀλεξάνδρου.

Ἢ δὲ Κανδάχη· Ὁδὴ, φησὶν, Ἀντίμωνος ἐπέλασται, *ἡ μάχη κατεῖπεν* *ἔ*

ἀλλ' οὐν ἐπιμὸν καὶ βασιλεὺς Ἀλεξάνδρος ἀπέλασται
ἄρα σοι δεῖξαι, βασιλεῖ, τὴν σὴν μαχὴν ἐγγράφου. *ἡ μάχη κατεῖπεν* *ἔ*

1285 Καὶ ταῦτον αὐτῆς τῆς χειρὸς κρατήσασα τὸ τόξον,
εἰσέγαγεν Ἀλέξανδρον εἰς τὸν κούρτιον ταύτης,

καὶ φέροι στήθεα τὴν αὐτοῦ, ταῦτα προσεπέλασται, *ἡ μάχη κατεῖπεν* *ἔ*

Ἀλέξανδρος, γνωρίζεις οὐ σαυτοὺ τὸν κρατήσασα;
Ὡς εἶπεν οὖν Ἀλέξανδρος ὡσαύτως καὶ ταῦτα, *ἡ μάχη κατεῖπεν* *ἔ*

1290 Ἔδειξε τὸν Ἀλέξανδρον Κανδάχη τοῦτο στήθεα. *ἡ μάχη κατεῖπεν* *ἔ*

1295 προσεταράχθη *ἡ μάχη κατεῖπεν* *ἔ*

Ἢ τὴν μέγαν, μύλλιον τὴν φοβὴν καὶ τὴν προσεταράχθη;
ὁ τὸν Περσῶν καὶ τὸν Ἰνδοῦν ἀλλοῖος δυνασταίον.

ὁ στήθεα πολλὰ τρώπια Νήδου καὶ τοῦ Πέρσου,
καὶ πῶσον τὴν Ἀνατολὴν καὶ Ἰνδοὺ ἐκπορεύσασα. *ἡ μάχη κατεῖπεν* *ἔ*

1305 ὁ κῆρυξ ἐνεκένευσεν, γυνὴ αὐτοῦ πόλεμον. *ἡ μάχη κατεῖπεν* *ἔ*

καὶ πάσης ἄλλης στρατιᾶς γένουσι τῆς Κανδάχης
τῆς χείρας ὑπαγεῖντος. ταῦτον μὲν φέρουσι μέγα. *ἡ μάχη κατεῖπεν* *ἔ*

Πεισθητὴ γυνὴ, Ἀλέξανδρος, κῆρυξ εἶπε τὸν ἀνθρώπου.

5297 Ὡς τὴν γυναικα, Ἀλέξανδρος, εἶπε ἔπειτα τὸν ἀνθρώπου ὑπαγεῖντος μέγα
καὶ ἄλλας καίρια ταῦτα φέρουσι ἡ μάχη κατεῖπεν ἔ

ἡ μάχη κατεῖπεν ἔ

ὑπαγεῖντος μετὰ τῶν, ἑτέρον προσεφώνησε
5300 φρονοῦντα μαγιστῆρα, καθὼς εὖ βέβαιος ἄρα·
Ἐθόρακα δ' Ἀλέξανδρος, ἐτραψε τοὺς ὀδόντας. *ἡ μάχη κατεῖπεν* *ἔ*

ἢ δὲ Κανδάχη πρὸς αὐτόν· Ἢ τρώξῃ τοὺς ὀδόντας, *ἡ μάχη κατεῖπεν* *ἔ*

Τὶ δύνανται; εἰ θέλεις οὐ καὶ τὴν ποῦμαι βούλιξ.
Πῶς ἐρατῆθης οὐδ' αὐτός ὁ τρεμνύτος ἦρας,

5305 γενόμενος ὑπόπαινος μᾶς γυναικὸς χείρας; *ἡ μάχη κατεῖπεν* *ἔ*

Καὶ φεβηθεῖς Ἀλέξανδρος ἠθέλησε τῇ χερὶ
αὐτὸν διαχειρῆσθαι καὶ τὴν Κανδάχη ἄρα·
ἦτος καὶ πρὸς αὐτόν φησιν· Ἀλέξανδρος, καὶ τοῦτον
γενναίου καὶ βασιλεῖος γυνὴ προσεβουλήσασα. *ἡ μάχη κατεῖπεν* *ἔ*

5310 ἀλλὰ μὴδὲν ἀνανοῆς· μὴ φεβηθῆς, ὦ τέκνον·
ἄσπερ γὰρ αὐ μοῦ τὸν οὐν καὶ τὴν γυναικα ταύτου
εἰ τὸν Βεβρῶντων ἴσους μεγίστου σου φρονοῦσι. *ἡ μάχη κατεῖπεν* *ἔ*

οὐτος κἀγὼ φυλάξω σε πῶς ἐπινοήσῃς σε
πρὸς τὰ στρατεύματα τὰ σὲ φύβου μὴ σγῶν μεδέω. *ἡ μάχη κατεῖπεν* *ἔ*

5315 αἱ προσεφώνησ' Ἀντίμων· εἰ γὰρ καὶ γνωρίζω
εἶναι σε τὸν Ἀλέξανδρον, ἀποκτενοῦσι σῆρα,
ὡς Πάρου ἀποκτείναντα τὸν τὸν Ἰνδοῦν δεσπότην·

112. Ἀλέξανδρος, μὴ φοβηθῆς· φυλάξω σε Κανδάχη.

ἢ γὰρ γυνὴ θάρσυνος μοῦ τέκνον, θυγάτηρ Πάρου. *ἡ μάχη κατεῖπεν* *ἔ*

113. Εἰ καὶ Κανδάχη ἔσους, ὡς ἔστιν σε φρονοῦσι. *ἡ μάχη κατεῖπεν* *ἔ*

114. Ταῦτα δ' εἰποῦσα οὐδ' αὐτῇ Κανδάχη προσεβλήθεν
καὶ τῇ Κανδάχῃ προσεφώνησε· Ἐτέκνον, προσεπέλασται, *ἡ μάχη κατεῖπεν* *ἔ*

5320 Ἐσπασα σὺ δε θυγάτηρ, εἰ μὴ γὰρ κατ' ἐπίδειξιν
ἐφίχεται τὴν στρατιάν τῆς Κανδάχου πῶσον
προσεβουλήσασα ἕμῃ, οὐτὰ Κανδάχη μείτηρ
ὡς ἀδελφὸς ἠδύνατο λυρωσάσασα Βεβρῶντων,
5325 ἀλλ' οὐτε οὐ τὴν σπουδὴν γυναικα, τέκνον, αἰδῶς
ἔδει μετὰ τὰς οὐν χεῖρας ὄσασπον Ἀλεξάνδρου
ἀγγέλω τε καὶ προσεβλήθη χεῖρας Ἀντιμόνω,
καὶ ὄσασπον ἠπαύειντας σπείλαιον Ἀλεξάνδρου. *ἡ μάχη κατεῖπεν* *ἔ*

Προσέφησεν οὖν ἠδύνατος ὡς αὐτῇ Κανδάχη;

5330 Ἐσῶσα μὲν Ἀλέξανδρος καλῶς τὸν ἀδελφόν μου
εἰ τὸν Βεβρῶντων τὴν αὐτοῦ σπείλαιον ἀφροπέσασα,

ἡ μάχη κατεῖπεν ἔ

ἡ μάχη κατεῖπεν ἔ

ἡ μάχη κατεῖπεν ἔ

ἡ μάχη κατεῖπεν ἔ

ἡ μάχη κατεῖπεν ἔ

ἡ μάχη κατεῖπεν ἔ

ἡ μάχη κατεῖπεν ἔ

ἀλλ' οὖν ἀπέκτεινε αὐτὸς Πῆρον τὸν βασιλεῖα,
πατέρα τῆς συνήθου μου· φέρει γὰρ ἄγθος αὐτῆ
καὶ τὸν ἰσχυρὸν προσβαντὴν βούλειτο σφαγίσαι

5335 κακῶς, αὐτὸν Ἀντίφρον· Ἐρχαν ἢ Κανδάκη:

Ἐκείναι τὴν ἐξουσίαν οὖν, οἷο, τοῦτον ἔχον φρονήσεως;

Μετὰ δὲ τὸν Ἀλεξάνδρου· Εἶπε δ' αὐτῷ Κανδάκης:

Ἐφ' ὧς σωτὴρ ἐγένετο καὶ τῆς ἐμῆς σφύρας

5340 αἰσῶς ἐκτίρηθαι πρὸς αὐτὸν, Ἀντίφρον μου φίλον.

Ἐκείναι τὴν ἐξουσίαν οὖν, οἷο, τοῦτον ἔχον φρονήσεως;

Χάρῳ οὖν τοῦτον μάλιστα ἐκ μαχίμοις ἀπαντήσας

μεθ' ὅπιον καὶ μετὰ ἔξωτον, εἰ βούλῃ κτείνει τοῦτον·

Ὁ δ' ἀδελφὸς εἶπεν αὐτῷ: «Κανδάκη, κἀκεῖ μου, ἀλλοῦ ἐστὶν

τὸ παρὰ σοῦ λεγόμενον παρεόντων τυγχάνει.

5345 Κατὰ δὲ βούλησιν τὴν σὴν κατὰ μνημονεῖόν σου·

ὄθεν παρεσκευάσθη πρὸς τὴν μνημονεῖον.

Ἀστὴ δὲ καθαιρέσασα Κανδάκην τὴν καρδίαν

5350 ὄρα καὶ αὐτῶν καὶ γυνῶν Ἀλεξάνδρου.

Ὀπὲρ τε τίκων τὴν αἰσῶν, καὶ πέποιον εἰς μάχην,

καὶ φόνου παρανομήματα γενόμενοι κακίστους·

5355 λαβῶσα' αὐτὸν Ἀλεξάνδρου ἔτρεψε καταφρονῶν;

τὴν ἐξουσίαν?

Ἦός σέ, φρονήσεως μέγας ὄν, τὸ πάντα δοῦς τ' ἀπράκτα,

ἀπὸ φρονῶν οὐ δόξῃ σὲ τὴν ἀφροσύνην ἀδύνατον,

καὶ οὐκ αἶμα τὸν κακῶς προσφρονεῖσθαι;

Εἶπε δ' Ἀλεξάνδρος αὐτῷ: «Κανδάκη, ἀναστὰς τὴν

5360 ἐμὴν πρὸς τοῦτον ἀπέλιθον τὸ τάχος εὐχρηστίας,

καὶ προσεβόησεν αὐτοῖς φωνῶν: Ἄκουε, θῆς, Κανδάκη,

ὅταν με σφραγίσῃτε, μάλιστα ἐμὴν μείζονα

φόνου ἐπὶ τῷ βασιλεῖ ἢ τῶν στρατιωτῶν τοῦτον·

καὶ τί τὸ κέρδος ἴσασιν Ἀντίφρον σφραγίσαι;

5365 οὐ τὴν ἐντήριον γὰρ εἶναι οἱ πρόφρων Ἀλεξάνδρου

ἢ τὸν ἐνδόξου στρατιωτῶν, ἀλλὰ τῆς κτείνου τὸν

ἰσχυρὸν ἐμὸν με κτείνει, πλείονος ἀγγέλιος ἔχει

Ἀλεξάνδρος ὁ βασιλεὺς ἰσχυρὸν με μάλιστα

ὅταν δὲ καὶ βουλῆσιν ἔχω, ἐπὶ τὸν βασιλεῖα

5370 Ἀλεξάνδρου ἀγγέλιον κακίστους παραδόντων

μῶνον ὀφείσασθε κέρου χάριτος ἐπιδοῦναι.

Πείσω καὶ γὰρ Ἀλεξάνδρου τῷ προσελθεῖν τοῖς ὄδοι,

ὅς *ἡντιμότητος* παρ' ὄρω, ὅπως κατ' ἄφρον τοῦτον

τὰ θύρα προσανήγγεστε καὶ τὰς εὐχαριστίας·

5370 καὶ τότε τὸν ἐχθρὸν ὄρων λαβόντας ἀπὸ χείρας,

ἐπιδοθήσεσθε καλῶς, φρονήσαντες τὸν ἄνδρα·

Ἄτοιο δὲ καταπεισθῆσαν τοῖς λόγους Ἀντίφρον

καὶ πρὸς εἰρήνην ἔλθασαν· ἔβησεν αὐτῷ Κανδάκη

εἰς ἀφροσύνην

θανάτουσάν τὴν φρονήσας καὶ γυνῶν Ἀλεξάνδρου,

5375 *κροῦσας* ἔτρεψεν αὐτῷ: «Φίλοι σου, τίκων, ἰσχυρῶν·

527. Ἀλεξάνδρου, φρονήσαντες· οὐκ ἀληθῆ οὐ λέγειτε

εἶπε καὶ σὲ προσετίκων μάλιστα αὐτῷ Κανδάκη,

528. Ἀπίστων Ἀλεξάνδρου Κανδάκη δοῦς καὶ θύρα

πάντων ἐχθρῶν καὶ πάσης τῆς ἐπιλοῦν κερδοῦσαι

παρὰ τὰ σὲ φρονήσαντες, περιστάσεις ἀναβουλίας·

οὐ γὰρ μεθ' ὅπιον ἢ ἔξωτον, οὐδὲ μετὰ πλείονων

5380 τοῦς ποιήσαντες ἔτρεψας καὶ πάσης σὲ καθέλειες,

ἀλλ' ἀγγεῖα σὲ πολλῆ καὶ τῆ καλλίστη γυνάμει·

Ἀστὴ δὲ τὸ μνηστῆρον παρ' ἐμῆ κατεῖχε,

μη τίνας τὸν ὄρω αὐτῆς τοῦτον προσεπνεύσαντες·

καὶ μεθ' ἑμῶν δὲ τίνας δοῦσα Κανδάκη θύρα

5385 μέγιστα πρὸς Ἀλεξάνδρου, πάλιν τῆς χιτῶνα,

στύβανον ἀθανάτων ποιήσαντος καὶ μέγαν,

ἡντιμότητος τὰ θύρα καὶ πύλων χαλκῶν·

5390 χροῖτον ἰσοφρονῶν, πλείστη τῆς προσημῆται,

πολλὰς ἑτέρας θύρας ἰσοῦς καὶ στρατιώτας,

5395 εἰπέσας ταῦτα πρὸς αὐτὸν: «Μήρησον τῆς Κανδάκης

καὶ φρονήσιν μου τοῦς ἰσοῦς· ἐξῆν δε ταῦτον χάριον

ἔσων ἀπελευθέρων· ἀπέλιθε πρὸς εἰρήνην·

Ὁ δὲ διακρίσας ἔτρεψεν: «Ἐμὴ τῶν μου Κανδάκη,

τὴν ἄνω θύρας Πρώτων διαμαρτυροῦμαι σοι,

πάντα καλῶς φρονήσαι με τὰ παρὰ σοῦ ἡντιμότητος

5400 ὡσπερ δ' αὐτῶν μετῆρα μου τὴν Ὀλυμπίαν σφῶν σου·

ὅπως ὄν ἀναστῆσαντες καὶ ταῦτα γίνονται φέσας·

5405 ὀδοπορήσαντες ἔφθασαν εἰς πόλιν, ὅς Κανδάκης

εἶπε κατοικητήριον θεῶν προσεβῆται τοῦτον.

ἡντιμότητος

ἡντιμότητος

ἡντιμότητος

ἡντιμότητος

ἡντιμότητος

ἡντιμότητος

ἡντιμότητος

ἡντιμότητος

ἡντιμότητος

διδάσκον χροῖματα δ' αὐταῖς ταῖς συγγενεῖσι τούτων.

Εἰ δ' αὖτε ἤδη δὲ τῆς ἡμῶν ἐκ τῶν ἐχθρῶν κορίαι:

5635 τινὰ πρὸς χάριον τῆν ἡμῶν αὐτῶν τῶν πολεμίων, *ἀπὸ τῆς ἐπιπέδου*
πρίσεται ταύτῃ στήθεος ἐκ λίθων καὶ μαρμαρίου, *ἀπὸ τῆς ἐπιπέδου*
ἀσάτου στήθεος, πύλῃ χρυσαίου πύθου. *ἀπὸ τῆς ἐπιπέδου*

Γενναῖος οὖν μαχηθεὶς ἀγρῶς αἰσώτος πάσαι, *ἀπὸ τῆς ἐπιπέδου*

δοξάν ἕρπυσσαι τῆν ἡμῶν καὶ τῆς πατρίδος ταύτης.

5640 Εἰ ταχρῶς δ' ὑποληφθῆ παρὰ τῶν πολεμίων *ἀπὸ τῆς ἐπιπέδου*
'Ἀραζόνες τῆς ἐξ ἡμῶν, ἔχουσι αὐτοὶ πάσαι *ἀπὸ τῆς ἐπιπέδου*
λόφου καὶ θλίβου, ὀσμῆος πρὸς ἅπαντα τὸν χρόνον.

Ἄν γὰρ περιγενώμεθα τῶν πολεμίων αὐτοῖ, *ἀπὸ τῆς ἐπιπέδου*
τοῖς ἕτεροῖσι, ὄντος μίγα καταλαβόμεν:

5645 εἰ δ' αὖ αὐτὰ κέρσασα, γυναικῶς προσηκούσας.

Ἄρα ἰστέον σὺ, βασιλεὺς μίγατε Μεκεδόνας, *ἀπὸ τῆς ἐπιπέδου*

μη πάθης παραπλήσια τῶν ἄλλῃ γραφομένων:

ἦμαίς γὰρ στεφανώσῃσι σε τῶν δώριος καθῶς βούλῃ. *ἀπὸ τῆς ἐπιπέδου*

Γράψου ἡμῖν τῆν θέλησιν ἔρωσας, τροπαιοῦχε:

5650 Γραφῆν δε ταύτην κατιδὼν 'Αλεξάνδρου τῆν τοῦτον, *ἀπὸ τῆς ἐπιπέδου*
ἔρωσας προσηκούσας καὶ γὰρ αὐταῖς ταῦτα:

Ἄρα βασιλεὺς 'Αλεξάνδρου πάσαι ταῖς 'Ἀραζόνες:

Τὸ τρίτον μέγα πόδες γῆς αὐτῆς τῆς ἀναομένης *ἀπὸ τῆς ἐπιπέδου*

ἦμαίς ἐκπορεύσασιν· ἀσπρῶν γὰρ ἡμῶν φαίει, *ἀπὸ τῆς ἐπιπέδου*

5655 ἐάν ἦμαίς καὶ πρὸς ἡμῶν μὴ πείθουσι τὸ ὄμμα· *ἀπὸ τῆς ἐπιπέδου*

εἰ δ' ἴσως ἦμαίς βούλεσθε πρὸς τῆν ἴδιαν χάριον *ἀπὸ τῆς ἐπιπέδου*

τοῦ κατοικῆναι καὶ μὴ λυθῆναι πείραν πολεμῶν πάσαι, *ἀπὸ τῆς ἐπιπέδου*

περίσαστε τὸν ποταμὸν, ὅπου ἡμῶν ἀφθῆτε, *ἀπὸ τῆς ἐπιπέδου*

καὶ λίθου φόρουσ παρ' ἡμῶν ὄσους ἀν αὐτοὶ δοῦτε.

5660 Στείλατε δὲ καὶ πρὸς ἡμῶν ἐπίστατος 'Ἀραζόνες, *ἀπὸ τῆς ἐπιπέδου*

ἵν' ἴδωμεν αὐτῶς ἦμαίς, πᾶν μετὰ νοσηθῆσιν.

Ἄλλω αὐτοὶ τὰ γράμματα πάσαι προσκαταδοῦσαι *ἀπὸ τῆς ἐπιπέδου*

ἀντέγραφον: 'Αλεξάνδρου, σοὶ δὲ καίριος *ἀπὸ τῆς ἐπιπέδου*

τοῦ προσηκούσιν καὶ κατιδὼν πάσαι ἡμῶν τῆν χάριον.

5665 ἀσάτουσ κατ' ἐναυτίου δοδοῦσιν σοὶ χροῖον *ἀπὸ τῆς ἐπιπέδου*

παδῶν ταυτῶντων ἐκατόν, ἕκαστον σοὶ δε χάριος *ἀπὸ τῆς ἐπιπέδου*

ὄστα καὶ μὴ παρόντα σε καὶ καταπροσηκούσῃν.

Ἐρωσας τοῦτον 'Αλεξάνδρου, μίγατε τροπαιοῦχε:

ἀπὸ τῆς ἐπιπέδου

X E ἡν ὅν ὄσους βούλεσθε καὶ ἀσπρῶν τῆς ἡμῶν γυνεὶς γενεθῆσ μετῆσ
βῆ τῆς ἡμῶν (ἡμῶν) αὐτῶν

33. Καὶ πάσαι ὅν 'Αλεξάνδρου γράφει ταῖς 'Ἀραζόνες τῶν ἡμῶν.

34. Καὶ πάσαι αὐτοὶ γράφουσι τῶ βασιλεὶ ταυτῆσ.

35. Προσηκούσῃν πάσαισ δὲ καλῶς παρ' 'Αλεξάνδρου, ταῖσ δὲ βασιλεὶ ταυτῆσ.

36. Ἐρωσας τοῦτον 'Αλεξάνδρου πρὸς τῆν Ὀλυμπιάδα.

37. Ἐγραψεν ὄσους γράμματα πρὸς τῆν Ὀλυμπιάδα, ἀπῆν μαχητῆσ τῆν αὐτοῦ, λέγοντα ταυτῆσ:

38. Εἰς ποταμῶν τὸν ποταμὸν ποσειδῶνος ποταμῶν

εἶδον αὐτῶν τῶν ποταμῶν ὄσους θεοῖσ δοτα, καὶ ὀσῶσθῃ θυμῶσαςτασ πάσαισ ὄσ στρατωτάσ.

39. ἀφέντες ταυτῶν ἤλθον ἐκσ ἀλλῆν πεδῶνα

εἰρωμεν δ' ἀλλῶν ποταμῶν, θερηθῶσιν τῆ χείρῃσ, ἅσ ἐκ παδῶσ παδῶσ καλλίστασ.

40. ὄσους ὁ τόπος ἐναυτι αὐτῶν 'Ἀραζόντασ,

αὶ καὶ τὸ μέγασ ἔρωσας παδῶν γυναικῶν μίγα, ἐκσ ἐν τ' ἐρωσῆσ τῆ πολλῆ καλῶσ καταπροσηκούσ ταῖσ ἀσπρῶσασ ἀσπρῶσ· ὁ ποταμῶσ δὲ ταυτῶν ὑπάρχει διαδοῦσασ, ἔχων πολλὰ θῆρια.

41. ἦμαίς δ' ἐπισπῶμεν αὐτῶσ διὰ γραφῆσ καὶ μίγα

δοδοῦσ φόρουσ πρὸς ἡμῶσ, ὄσ καὶ καλῶσ λαβῶστες ἀσπρῶσασμεν εἰδοῖσ πρὸς θέλωσασ ἐφόρουσ.

42. πρὸς τὸν σταυτῶν τὸν ποταμῶν· ὄσ ἡμῶν ἐκείσ

34. Εἰς τὸν σταυτῶν τὸν ποταμῶν 'Αλεξάνδρου ἀπέλθῶν, ὄσ τ' ὀσρῶμεν αὐτοὶ τῆν γῆν, ἀλλ' ἡμῶν τὰ πάσαι αὐτοῖσ.

43. Παλλὰ γὰρ ἔθῃσ πείρῶσασ ἐν ταυτῶν κατοικοῦσασ,

ἀσπρῶσασ ποσειδῶνασ, βῆμασασ δὲ κατέχουσ, ἐστῆσ καὶ τῶ σταυτῶσ, πρὸς ἐξ τῶσ χείρῶσ ἀλλῶν.

44. ἔρωσιν ταυτοπροσηκούσασ, λίου ἕρπυσασ,

ἀλλῶν δασῆσ, τὰ πρῶσασα δεκνῶσασ ὄσ λεῖπασ, ἡμῶν δὲ καὶ τὰ σῶσασα παρῶσασ τῶν τροφῶν, θῆρια τε ποσειδῶνασ, ἀσπρῶσασ πρὸς βῆμασ.

45. εἰς ἀποπλεῶσαστασ ἡμῶσ τὸν ποταμῶν ταυτῶσασ,

ἡμῶν μαγῶν εἰρωμεν ἀπῆρωσασ ἕτερουσ ἡμῶν μαγῶν πρὸς ἐκατόν ἐκατόν τοῖσ σταυτῶσ:

46. εἰς ἡμῶν ἐλθῶσασ εἰρωμεν πῶσαισ αὐτῶν ἡμῶν,

ἔρωσασ πύρρῶσ δῶδεκα χρῶσῶσασ ἀσπρῶσαστασ:

34. ἡμῶν ὄσους βούλεσθε καὶ ἀσπρῶν τῆς ἡμῶν γυνεὶς γενεθῆσ μετῆσ
βῆ τῆς ἡμῶν (ἡμῶν) αὐτῶν

εις Κύρον δε βασιλεύει πάντες χθόνιον αἰθῆς.
 'Ἦσαν δ' ἐκεί τῶν ἡμερῶν πλείηται μεγάλαι πόλεις.
 Πρὸς ταύτας ἦν ἐπίσκοπος ἕντος πόλεως μία,
 μέγιστος οὖν ἔχουσα Κύρον τοῦ βασιλέως.
 5670 εἰς δὲ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς ὁ Κύρον καταβύθισεν.
 5671 Ἐπιθόον εἰς βασιλεύει Κύρον τοῦ βασιλέως.

κατελευσάντα τὰς πόλεις
 πόλεις· καὶ ἐξ ἑκάστης αὐτῶν
 ἐπίσκοπος ἓνα· ἕνα δὲ ἦν
 ἡ πόλις μέγιστος· ἡ δὲ
 βασιλεὺς ἐκείνην αὐτὴν ἔβαλε

Πρὸς τοὺς τοὺς ἦσαν κἀλλίστα βασιλεῖ· Ἀναξίβριτος
 5672 'Αλεξάνδρου, μωτήρμα ἔϊνα καὶ ταῦτα φάσκει
 οἰκίαι πλείηται καὶ καὶ αὐτὰ τῶν ἡμερῶν μεγάλα·
 ἔμοι προσέπειον δὲ τινες ὕμνον ἐξέζήτηεν.
 ἀνδράσιον ἔλεξε προσάϊον, πάντα διεργαζέον.

καὶ ταῦτα φάσκει
 ἔμοι προσέπειον δὲ τινες ὕμνον ἐξέζήτηεν

5675 Ἔβον οὖν αἶνον γενοῦσι, τεράστια μεγάλα
 αἶνον πάντα δαίμοντος κατέβον πολλὰ φάσκει
 ἦν γὰρ ἀλόγουσος αὐτὸς· ἐν μίαν τοῦ ὁρόου
 εἶδον χρυσοῦν κερματίον ὄμνον ἔβον ἔβον.
 παρόμνον περισσεύει, ἄλλοι τε χρυσοῦν.

τέραστια μεγάλα
 ἀλόγουσος αὐτὸς· ἐν μίαν τοῦ ὁρόου
 εἶδον χρυσοῦν κερματίον ὄμνον ἔβον ἔβον.

5680 Τοῦτο γὰρ ἔλεγον φωνῆ πάντα διεργαζέον,
 ἔλεγον φεγγερόμενον τοῖς πόλοι βασιλεύειον,
 αὐτὴν ἑσθὴν καὶ τελευτὴν σωφρότητα προέβον.
 εἶναι τὴν δ' ὕμνον ἱερὰν· εἶδον οὖν καὶ κρατῆρα
 μέγιστον καὶ χρυσοσφόνοντον ἔβον τὴν οἶκον Κύρον.

καὶ ταῦτα φάσκει
 εἶναι τὴν δ' ὕμνον ἱερὰν· εἶδον οὖν καὶ κρατῆρα
 μέγιστον καὶ χρυσοσφόνοντον ἔβον τὴν οἶκον Κύρον.

5685 πρὸς ἔβον ἔβον τὰς μετρούτας γενοῦσι.
 'Ἦν οὖτος πᾶσι θαυμαστὸς κατασκευὴ κἀλλίστη,
 ἔχον εἰς περιπέλεον τορυμῆματ' ἀνδροπύκον
 καὶ ναυμαχίαν ἀνάθεον, μέγιστον δὲ ταύτης ἔβον,
 θεομαχίαν θαυμαστὴν καὶ τετρακοσμίαν·

καὶ ταῦτα φάσκει
 ἔχον εἰς περιπέλεον τορυμῆματ' ἀνδροπύκον
 καὶ ναυμαχίαν ἀνάθεον, μέγιστον δὲ ταύτης ἔβον,
 θεομαχίαν θαυμαστὴν καὶ τετρακοσμίαν·

5690 οἶον ἦν χρυσοσφόνοντον ἔβον τοῦ κρατῆρος.
 ἔβον γὰρ ἔβον αὐτὸ πρὸς τὴν Ἀγύονον μέγιστον
 ἐν τῆς μετῆρος πόλεως ἀπὸς ἀναμύθονον,
 κατ' ἔβον τορυμῆματ' οἶον ἔβον κατεπερὶθον
 αὐτὴν κακίως τὴν Ἀγύονον τοῖς πελαγίστοις γενοῦσι.

καὶ ταῦτα φάσκει
 αὐτὴν κακίως τὴν Ἀγύονον τοῖς πελαγίστοις γενοῦσι.

5695 ὅπως οὖν κατεπερὶθον ἔβον ἔβον ἔβον,
 ἔβον αὐτὸς ὁ βασιλεὺς εἶδον γενοῦσι ἔβον,
 ἐγγεγραμμένη δ' ἦν ἐκεί καὶ ἔβον ναυμαχία,
 ὁρόου ἐκεί προσέπειον χριστὸς μετὰ ἔβον.

καὶ ταῦτα φάσκει
 ὁρόου ἐκεί προσέπειον χριστὸς μετὰ ἔβον.

καὶ ἦν γὰρ ἐν μίαν τῆς πόλεως θαυμαστὸς κατασκευὴ κἀλλίστη
 ἔχον εἰς περιπέλεον τορυμῆματ' ἀνδροπύκον
 καὶ ναυμαχίαν ἀνάθεον, μέγιστον δὲ ταύτης ἔβον,
 θεομαχίαν θαυμαστὴν καὶ τετρακοσμίαν·

ἄδουσα ἔβον θαυμαστὴ τὸ μέγιστον αὐτομάτως·
 5700 κίελον ποταμὸν ἔβον δὲ πύχους ἔβον ἔβον ἔβον.
 5710 Εἰ θέλει ταῦτα τοῦ μωθῆ, ἀναγνῶσι καὶ μέδου.
 ἀναβαθμὸς ἔβον ἐκεί, καὶ τοῦτον ἔβον
 5720 Ὀλοιστὴ δὲ γὰρ πᾶσι καὶ ταῦτα γράσει.

κατελευσάντα τὰς πόλεις
 πόλεις· καὶ ἐξ ἑκάστης αὐτῶν
 ἐπίσκοπος ἓνα· ἕνα δὲ ἦν
 ἡ πόλις μέγιστος· ἡ δὲ
 βασιλεὺς ἐκείνην αὐτὴν ἔβαλε

ἔβον μέγιστον ἀπὸς ἔβον κίελον στίβον,
 πρὸς τοῦτον ἦν ἀναμύθονος ἐπικακίος χριστὸς,
 πρὸν φέρονσα χρυσοῦς ἀπαστος τοῖς ἀπὸ ἔβον.
 5705 Περὶ δὲ πάντων τῶν ἐκεί μετῆρος θαυματῶν
 οὐ δύναται κατὰ λεπτὸν προσγράψαι σοι, κυρία·
 χρυσοῦν πᾶσι τῶν αἶνον, ὡς μὴ τὰ τοῦτον κίελον
 προσδοκῆσθαι ἀμύθονος στίβου καταγέλειον.
 ἔβον γίνεσθαι μου ἔβον ποσειδωνοῦτος.

καὶ ταῦτα φάσκει
 ἔβον μέγιστον ἀπὸς ἔβον κίελον στίβον,
 πρὸς τοῦτον ἦν ἀναμύθονος ἐπικακίος χριστὸς,
 πρὸν φέρονσα χρυσοῦς ἀπαστος τοῖς ἀπὸ ἔβον.

5710 Πρὸς τοῦτον ἔβον ἔβον ἔβον γράσει καὶ πᾶσι
 ἔβον ταῦτ' ἔβον ἔβον ἔβον καὶ ἔβον:
 5720 ἔβον τῶν ἔβον ἔβον, οὐ μὴν γίνεσθαι,
 οὐ πᾶσι τοῖς στρατεύμασι· ἐκεί δ' ἔβον ἔβον
 αἶνον ἀνδροπύκον ἔβον, ἔβον τοῦτον αἶνον

καὶ ταῦτα φάσκει
 ἔβον τῶν ἔβον ἔβον, οὐ μὴν γίνεσθαι,
 οὐ πᾶσι τοῖς στρατεύμασι· ἐκεί δ' ἔβον ἔβον
 αἶνον ἀνδροπύκον ἔβον, ἔβον τοῦτον αἶνον

5715 πάντων τὴν ζῶον ἔβον, καθάπερ ἔβον ταῦτα·
 τοῖς γὰρ ἔβον οὐκ ἔβον, ἔβον ἔβον τοῦτον.
 καὶ θαυμαστὸς αὐτὸς ἔβον ἔβον ἔβον
 καὶ δειδοῦσι τὴν ἔβον, ταῦτ' δ' ἔβον ἔβον
 ὅπως ἔβον κατ' αὐτὸν, ἔβον ἐκ τῶν αἶνον
 5720 ἔβον ἔβον τῶν αἶνον μῆσται τὴν κτῆσον,
 αἶνον καταποσῶσται οὐτως εἰς πᾶσι μέγα,
 σφῆλαις πᾶσι τῶν ἔβον, τοῖς ἔβον ἀπῆσται δούλους·
 σφῆλος γὰρ ἔβον ἀπαστος ἐκεί τοῖς γενηνῶντος
 ἀπὸ τοῦ μετῆρος αἶνον μέγιστον καὶ τῶν ἔβον.

καὶ ταῦτα φάσκει
 ἔβον πάντων τῶν ζῶον ἔβον, καθάπερ ἔβον ταῦτα·
 τοῖς γὰρ ἔβον οὐκ ἔβον, ἔβον ἔβον τοῦτον.
 καὶ θαυμαστὸς αὐτὸς ἔβον ἔβον ἔβον
 καὶ δειδοῦσι τὴν ἔβον, ταῦτ' δ' ἔβον ἔβον
 ὅπως ἔβον κατ' αὐτὸν, ἔβον ἐκ τῶν αἶνον
 5720 ἔβον ἔβον τῶν αἶνον μῆσται τὴν κτῆσον,
 αἶνον καταποσῶσται οὐτως εἰς πᾶσι μέγα,
 σφῆλαις πᾶσι τῶν ἔβον, τοῖς ἔβον ἀπῆσται δούλους·
 σφῆλος γὰρ ἔβον ἀπαστος ἐκεί τοῖς γενηνῶντος
 ἀπὸ τοῦ μετῆρος αἶνον μέγιστον καὶ τῶν ἔβον.

5725 ὅπως πάντες ἀπῆσται, ὡς ὁ τῶν Μακεδόνων
 ὁ βασιλεὺς ἔβον τῶν ἔβον, καὶ ἔβον
 πρὸ τῶν τῶν πόλεως τῶν αἶνον καὶ πάντως κατασφῆσαι,
 καὶ βούλει τοῖς βασιλεῖς αἶνον καταποσῶσται,
 καὶ πᾶσι γέρον τὴν αἶνον κακίως ἐβον ἔβον,
 5730 ὅπως πολλὰ τρομαίνοντας ἀπ' ἔβον ἔβον ἔβον,
 ἔβον ἔβον ἔβον καὶ μῆσται ταῦτα.

καὶ ταῦτα φάσκει
 ὅπως πάντες ἀπῆσται, ὡς ὁ τῶν Μακεδόνων
 ὁ βασιλεὺς ἔβον τῶν ἔβον, καὶ ἔβον
 πρὸ τῶν τῶν πόλεως τῶν αἶνον καὶ πάντως κατασφῆσαι,
 καὶ βούλει τοῖς βασιλεῖς αἶνον καταποσῶσται,
 καὶ πᾶσι γέρον τὴν αἶνον κακίως ἐβον ἔβον,
 5730 ὅπως πολλὰ τρομαίνοντας ἀπ' ἔβον ἔβον ἔβον,
 ἔβον ἔβον ἔβον καὶ μῆσται ταῦτα.

καὶ ταῦτα φάσκει
 ὅπως πάντες ἀπῆσται, ὡς ὁ τῶν Μακεδόνων
 ὁ βασιλεὺς ἔβον τῶν ἔβον, καὶ ἔβον
 πρὸ τῶν τῶν πόλεως τῶν αἶνον καὶ πάντως κατασφῆσαι,
 καὶ βούλει τοῖς βασιλεῖς αἶνον καταποσῶσται,
 καὶ πᾶσι γέρον τὴν αἶνον κακίως ἐβον ἔβον,
 5730 ὅπως πολλὰ τρομαίνοντας ἀπ' ἔβον ἔβον ἔβον,
 ἔβον ἔβον ἔβον καὶ μῆσται ταῦτα.

καὶ ταῦτα φάσκει
 ὅπως πάντες ἀπῆσται, ὡς ὁ τῶν Μακεδόνων
 ὁ βασιλεὺς ἔβον τῶν ἔβον, καὶ ἔβον
 πρὸ τῶν τῶν πόλεως τῶν αἶνον καὶ πάντως κατασφῆσαι,
 καὶ βούλει τοῖς βασιλεῖς αἶνον καταποσῶσται,
 καὶ πᾶσι γέρον τὴν αἶνον κακίως ἐβον ἔβον,
 5730 ὅπως πολλὰ τρομαίνοντας ἀπ' ἔβον ἔβον ἔβον,
 ἔβον ἔβον ἔβον καὶ μῆσται ταῦτα.

καὶ ἦν γὰρ ἐν μίαν τῆς πόλεως θαυμαστὸς κατασκευὴ κἀλλίστη
 ἔχον εἰς περιπέλεον τορυμῆματ' ἀνδροπύκον
 καὶ ναυμαχίαν ἀνάθεον, μέγιστον δὲ ταύτης ἔβον,
 θεομαχίαν θαυμαστὴν καὶ τετρακοσμίαν·

πήρσαν ὀδυζήοντα σὺν εἰκοσι τοῖς πλείοις. = B
 τῶν Ἀρμενίων καὶ Τούρκων ἔθνος διαχρισθῶν. η
 5800 Κακίθεν πάλιν ἄρματα πρὸς Κιρκισίαν τὸ γένος
 ῥαθίων ὡς παρετάξαντο πρὸς πόλεμον μοι στήμων
 πάντα μοι δὲ στρατιῶν τὰς ὅλους συγκρομήσας
 ἕλθον πρὸς τούτους ὡσπερ ἄθρο και λίαν ἐν τῇ θύρᾳ. αβ
 Συναφῶς οὖν τὴν πόλεμον καὶ τούτους καταστρέφας
 5805 κατάρρατον ἀνέλεος τούτους καθάπερ θῆρας
 σὺν Κόνου τῷ βασιλεὶ τῶν Κιρκισίων τῶν γένους.
 Ὄθεν τῆν γαῖαν τῆν αὐτῶν πᾶσαν ἐξολοθρεύσας
 καὶ πάντα πλοῦτον συλλεβῶν, τούτους δ' ἀγματοκίνας
 ἀπέλθον ἐν τοῖς ὄπισθεν σὺν πύξῃ στρατῷ μου.

5810 Ἐβρου δ' ἐκείθης τὸν οἶον Κανδαίλης βασιλείας
 τὴν ἐφορῶν πρὸ μικροῦ Κανδαίλη, ἐπὶ σέλιον,
 δὲ θεατῆς ἐγένετο τῶν τότε προαγομένων.
 Ἐρωσῶν πάλιν ἔρωσῶν, μέγαρο ποθητοτέρῃ. f
 Ἄλλῃ ἀπίστειλε γραφῆν ὄνομα Ὀλυμπιάδι,
 5815 παρασημένιος ἀπὸς μεγάλην Βαβυλῶν ἐλθῶν
 καὶ μίλλον τὸν ἀνθρώπων βίον καταλημπῶνται,
 ἦρας ἐθῆλον πρὸς αὐτῆν κατὰ λεπτὸν ποιεῖται.

375 Ἐγραφε πάλιν πρὸς αὐτὴν καὶ τὰ περὶ τὸν βίον.
 Ὁ βασιλεὺς Μιξάνδρου καὶ ταῦτα τῇ γυναικὶ μου. f
 311 Βίαιος τὸ βίον, βασιλεὺς, σὺν πόρῳ προαγομένη.

Ἡ τῶν δαιμόνων πρὸβλεψίς μεγάλην ἰσχὺν ἔχει. μετὰ τῆς τῆς γυναικὸς
 5820 τῶν ἔργων τῆς γυνῆ βίον ἀποκτείνουσα.
 εἶχε τὰ μὲν αἰματῶς μύθος αὐτῶν λαγῶν
 ἀνθρώπων πάντα φυσᾶ· κρητὸν γούν ἕως αὐτοῦ
 θηρίων ἦσαν προαγομῆ· τὸ βίον καὶ γὰρ ὄνομα = B
 ἀπὸ τῆς αὐτῆς παρῶν, δαιμόνιον ὡς τῆρας. ἦρει γὰρ ἐξ ἐρωσῶν

5825 Ἐθῆριον δ' ἦσαν αἱ μοῦσαι γενόμενοι ὡστε πᾶσαν
 τὸν τῆρον καὶ τῆν οὐδέθεον· αὐτῆ δὲ τοῦ παιδίου
 ἦν τεθνηκυία προαγομῆ, μύθος αὐτῆς προαγομῆ. f
 τὰ περὶ τοῦτο δ' ἔτερος ζῶα συγγενηθέντα
 ἦσαν αὐτὰ κινῶμενα καὶ κρέοντα καὶ ζῶατα. f
 5830 Ἡ γούν γυνῆ γενόμενα τὸ βίον, προαγομῆ.

κακίθη ἄρματα εἰς αὐτοὺς ὡς λέγει εἰς ἄλλοις ἐν ἑρωσῶν
 ἡ ἄνω αὐτοῦ καὶ ἐν αὐτοῦ βασιλεὺς καὶ προαγομῆ τὸ πῶλυτα αὐτοῦ τῶν
 αὐτοῦ κακίθη (αὐ) εἰς ἄλλοις (αὐ) εἰς τὰ πῶλυτα αὐτοῦ. — ἄνω γὰρ ἐν
 ἑρωσῶν εἰς Κανδαίλη, αὐτὸ δὲ γυν. καὶ ἑρωσῶν.

ῥάως περιελύφασα, πρὸς τὰ βασιλεὺς μου
 ταχίστως παραγέταται· τῷ δὲ τῶν ἄγγελλων
 προαγομῆ ἔλαγε· Ἡ βασιλεὺς μου θέλω
 θαυμασίον τεράστιον εἶπαὶ αὐτῷ κροφίως.

5835 Ἐγὼ δ' ἀναπαύομενος ἔσταν ἐν κλειδίῳ ἐν τῷ κλειδίῳ
 22 Ὅρθς κακίτου τακτοῦ συνόσιας καὶ μορῶσιας;
 ἔξοπος οὖν γενόμενος, ἔξω δὲ προακαθίως
 23 Ἦθεν εἰς τὸν Μιξάνδρου ἢ τὸ κατὰ ταυτοῦ.
 εἰσάγεσθαι προεταξα ταύτην ἐν βασιλείῳ,
 ὡς ἀπαντα τῆς γυναικὸς λαλῶμενα γυναικῶν. f
 Ἐλθούσης ταῖς ἀρῶν αὐτῆς ἔδοον τοῖς ἀνακτόροις,
 εἶπον γενέσθαι ῥήματα, ἔξω δὲ πάντας βίαιου.

5840 Τῶν δ' ἐξελθόντων τάχῳ ἢ ἀστοχῆς δευτέρι
 τὸ γεννηθῆν ἄλλοιου ὡς τίρας ἐπροσθέν μου,
 φάσκουσα τοῦτο τῆν αὐτῆν κακῶς προστετακίαι.
 Ἄτῃκα γούν προεταξα τάρτατα συναχθῆναι

5845 ἀσμελιότως καὶ σαρῶς μύθων καὶ γορρασιόγους. f
 καὶ τούτων πάντων ἐν σπουδῇ μεγάλῃ συναχθέντων,
 Καθαίον ἔδοον σὺν αὐτοῖς, ἐπὶ προεπίπου τούτους
 τῆ κροῖαν πᾶσαν καταπέτῃ τοῦ γεννηθέντος ἄρῃφως,
 ἐπαγγελίημος αὐτοῖς θάνατον, εἰ μὴ τάχει

5850 φράσαι τῆν ἀλήθειαν, εἰ τὸ σαρῶν ἔλαγε. f
 Ἦσαν οὖν πέπε σὺν αὐτοῖς περὶ τοῦ Κανδαίλων·
 αὐτῶν Κανδαίλων δ' ἔτερος τῶν ἄλλων ὑπερέχειν,
 ἢς κατὰ τάχει ἔλαχος ἐύργων τῶν τότε.
 Ὡ δὲ παρόντος ἔλαγον ἐσάσθαι τοῖς πλείοις

5855 ἐπὶ πάντων ἀνακτόρων, πάσης δὲ γῆς κατέφθεν·
 ζῶα γὰρ ἀλημῆματα προεπίπου ἔλαγον πάντα
 ἐν ἀνθρωπίνῳ σῶματι καθυποταγμένα.
 Ἡ ταῦτο σαρῶν, βασιλεὺς, τὸ θαυμασίον σημῆναι. f
 καὶ μετὰ τούτους ἔτερος προσέλαθεν ὁ Κανδαίλων. = B
 5860 ἰδὼν δὲ τὸν ἄδικοτον τὸ γεννηθέντος βίον
 μεγάλης ἀνεβόχης μετὰ διακροῦν καὶ εἰάσας,
 ἰσῆτον ἀφῆρας δεινοπαθῶν καὶ εἰάσας. f
 Ὄθεν ἐπὶ περὶ τῆν τὸν ἄδικον καταπέτασας

5865 Ἐγὼ γὰρ ἐπὶ τῷ βασιλεὺς Μιξάνδρου περὶ τῆς σαρῶν ἑρωσῶν
 εἰς τῶν αὐτοῦ. = B

Handwritten notes in red ink at the top right of the page, including a large blue 'B' and some illegible text.

6080 τὰ δειλὰς μαχίρων, εἶπε πρὸς τοὺς τάγους: *ἡ δὲ ἰσθμὸς ἔστιν ἡ δὲ ἰσθμὸς*
 ἢ ἂν σὲ τὴν τύχην ἀλλάξω ἢ τὴν ἐγὼ τὴν χεῖρα. *ἡ δὲ ἰσθμὸς ἔστιν ἡ δὲ ἰσθμὸς*
 6085 Ἡ Πέρσαι γούν ἠμῶντο μετὰ τῶν Μακεδόνα, *ἡ δὲ ἰσθμὸς ἔστιν ἡ δὲ ἰσθμὸς*
 'Αλέξανδρον βουλόμενοι Περσῶν καταβάθειν, *ἡ δὲ ἰσθμὸς ἔστιν ἡ δὲ ἰσθμὸς*
 πάλιν ὡς πάλιν τὸν αὐτῶν· αὐτοὶ δὲ Μακεδόνας *ἡ δὲ ἰσθμὸς ἔστιν ἡ δὲ ἰσθμὸς*
 ἀνταπεικούντο διέποντες τούτους εἰς τὴν Ἑλλάδα, *ἡ δὲ ἰσθμὸς ἔστιν ἡ δὲ ἰσθμὸς*
 6090 πρὸς τὴν πατρίδα τὴν αὐτῶν, καλῶς κοινωσάμενοι. *ἡ δὲ ἰσθμὸς ἔστιν ἡ δὲ ἰσθμὸς*
 Ἔργον οὖν ἡ Φίλακος αὐτοῦ ὁ Πτολεμαῖος, *ἡ δὲ ἰσθμὸς ἔστιν ἡ δὲ ἰσθμὸς*
 ἔστα μιστήριον τοῦ δῶδ' εἰς χώραν Βαβυλωνίαν *ἡ δὲ ἰσθμὸς ἔστιν ἡ δὲ ἰσθμὸς*
 καὶ παρ' αὐτοῦ ἠγέρθητα χρηματοδοτῶν πάντας, *ἡ δὲ ἰσθμὸς ἔστιν ἡ δὲ ἰσθμὸς*
 δῶκεν δὲ τούτους λείψανον ἑποῦ θεῶς κελύειν. *ἡ δὲ ἰσθμὸς ἔστιν ἡ δὲ ἰσθμὸς*
 6070 Ὁ δὲ δῶδ' ἀφείκει φωνῆν ἐκ τῶν ἀδύτων ἔργη: *ἡ δὲ ἰσθμὸς ἔστιν ἡ δὲ ἰσθμὸς*
 ἠΐσαν ἐγὼ τὰ σήμερον καὶ μέλλουσα προλίγω. *ἡ δὲ ἰσθμὸς ἔστιν ἡ δὲ ἰσθμὸς*
 Πόλις ἢ Μήνη τοῦτοια πρόσσται ἐν Αἰγύπτῳ, *ἡ δὲ ἰσθμὸς ἔστιν ἡ δὲ ἰσθμὸς*
 καὶ αἰ δεῖ τὸν 'Αλέξανδρον ἐπισημῶς ἐνδραυρίζειν *ἡ δὲ ἰσθμὸς ἔστιν ἡ δὲ ἰσθμὸς*
 ἐν ἀνδραῖνα τοῦ πατρὸς Νεκτανοβῶ τοῦ πόλιος. *ἡ δὲ ἰσθμὸς ἔστιν ἡ δὲ ἰσθμὸς*
 6075 Ὅπως δωθέντος τοῦ χρηματῶς πόλιος κατασώπων. *ἡ δὲ ἰσθμὸς ἔστιν ἡ δὲ ἰσθμὸς*
 Ὁ Πτολεμαῖος οὖν ἰσθμὸν τὸν ἀφείκει 'Αλεξάνδρου *ἡ δὲ ἰσθμὸς ἔστιν ἡ δὲ ἰσθμὸς*
 ἐν πολυθῶν ἰσθμῶν τοῦτο κατασώπων, *ἡ δὲ ἰσθμὸς ἔστιν ἡ δὲ ἰσθμὸς*
 πρὸς Μήνη κατὰ τὸν χρηματῶν πρόσσται ἰσθμῶν. *ἡ δὲ ἰσθμὸς ἔστιν ἡ δὲ ἰσθμὸς*
 6080 ἐπὶ δ' ἀφείκει θέρμενος ἐποῦ τὴν ποσίαν, *ἡ δὲ ἰσθμὸς ἔστιν ἡ δὲ ἰσθμὸς*
 εἰς Αἴγυπτον ἐρχόμενος αὐτὸς ἐκ Βαβυλωνίας, *ἡ δὲ ἰσθμὸς ἔστιν ἡ δὲ ἰσθμὸς*
 Μερμήτι γούν ἀκούσαντες ἐβήθησαν τὸ σῶμα, *ἡ δὲ ἰσθμὸς ἔστιν ἡ δὲ ἰσθμὸς*
 εἰσθῶν δὲ πρὸς τὴν αὐτῶν 'Αλέξανδρον τὴν πόλιν. *ἡ δὲ ἰσθμὸς ἔστιν ἡ δὲ ἰσθμὸς*
 Ἀρχιερατῆρας οὖν εἶχε Μερμήτι, χαρισάμενος: *ἡ δὲ ἰσθμὸς ἔστιν ἡ δὲ ἰσθμὸς*
 6085 ἔταξ' αὐτὸς μὲ πρόσσθῆτα λείψανον 'Αλεξάνδρου, *ἡ δὲ ἰσθμὸς ἔστιν ἡ δὲ ἰσθμὸς*
 6095 εἰς Βακτριὰ μάλιν δὲ τὴν παρ' αὐτοῦ ἐπισθῆσαν. *ἡ δὲ ἰσθμὸς ἔστιν ἡ δὲ ἰσθμὸς*
 εἰς ἢ γὰρ πόλιν ἀφείκει λείψανον 'Αλεξάνδρου, *ἡ δὲ ἰσθμὸς ἔστιν ἡ δὲ ἰσθμὸς*
 6105 Ἡ ἐπὶ τοῦ σώματος ἀφείκει γένος πάλιν ἰσθμῶν. *ἡ δὲ ἰσθμὸς ἔστιν ἡ δὲ ἰσθμὸς*
 6110 εἰς πόλιν 'Αλεξάνδρου 'Αλεξάνδρου ἐπὶ σῶμα. *ἡ δὲ ἰσθμὸς ἔστιν ἡ δὲ ἰσθμὸς*
 ταύτη μῆχη καὶ πόλιος, θέρμενος οὐκ ἐκείκει. *ἡ δὲ ἰσθμὸς ἔστιν ἡ δὲ ἰσθμὸς*
 Ὅπως εἰς 'Αλεξάνδρου ὁ Πτολεμαῖος εἶπε: *ἡ δὲ ἰσθμὸς ἔστιν ἡ δὲ ἰσθμὸς*
 τὸ βασιλεῖος σῶμα, πείσαντες μῆχαι τάγους, *ἡ δὲ ἰσθμὸς ἔστιν ἡ δὲ ἰσθμὸς*
 6090 καλῶς τούτων ἰσθμῶν δε μῆχαι πᾶσι καλῶσαι *ἡ δὲ ἰσθμὸς ἔστιν ἡ δὲ ἰσθμὸς*
 'Αλεξανδρείου ἰσθμῶν καὶ τάγους 'Αλεξάνδρου. *ἡ δὲ ἰσθμὸς ἔστιν ἡ δὲ ἰσθμὸς*

24

24

ἡ δὲ ἰσθμὸς ἔστιν ἡ δὲ ἰσθμὸς

ἡ δὲ ἰσθμὸς ἔστιν ἡ δὲ ἰσθμὸς

ἡ δὲ ἰσθμὸς ἔστιν ἡ δὲ ἰσθμὸς

ἡ δὲ ἰσθμὸς ἔστιν ἡ δὲ ἰσθμὸς

6100 τούτου τὸ σῶμα τίθησθαι, ὃ σπουδαῖος μετῆρας. *ἡ δὲ ἰσθμὸς ἔστιν ἡ δὲ ἰσθμὸς*
 6105 Ἐξ ἡρώων γούν 'Αλέξανδρος τρεῖσιντα σῶν δοῦ. *ἡ δὲ ἰσθμὸς ἔστιν ἡ δὲ ἰσθμὸς*
 αὐτὸς οὖν ἐπιβόησαν ἀπ' εἰσοσθῆται. *ἡ δὲ ἰσθμὸς ἔστιν ἡ δὲ ἰσθμὸς*
 6110 ἔλθεν εἰς τὸ βασιλεῖον, δώδεκα χρόνος ἄρως, *ἡ δὲ ἰσθμὸς ἔστιν ἡ δὲ ἰσθμὸς*
 6095 αὐτὸς αἰὶ μαχίμων, ἰσθμῶν πάντας πόλιος, *ἡ δὲ ἰσθμὸς ἔστιν ἡ δὲ ἰσθμὸς*
 εἰσαν ἰσθμὸν ἠσθῶρα καὶ δύο πρόσσθῆται *ἡ δὲ ἰσθμὸς ἔστιν ἡ δὲ ἰσθμὸς*
 καὶ δεκατίσασα φούλα πάντων αὐτῶν Ἑλλῶν. *ἡ δὲ ἰσθμὸς ἔστιν ἡ δὲ ἰσθμὸς*
 6100 Ἐκίον πόλιος δώδεκα μετῆρας ὀσας πόλιος, *ἡ δὲ ἰσθμὸς ἔστιν ἡ δὲ ἰσθμὸς*
 6105 πόλιν τὴν 'Αλεξάνδρου κατ' Αἴγυπτον ἐκείκει, *ἡ δὲ ἰσθμὸς ἔστιν ἡ δὲ ἰσθμὸς*
 6100 αὐτὸν τὴν 'Αλεξάνδρου τὴν πρὸς τοὺς ἠσθῶν, *ἡ δὲ ἰσθμὸς ἔστιν ἡ δὲ ἰσθμὸς*
 6105 ἠσθῶν 'Αλεξάνδρου, χεῖρας 'Αλεξανδρείου, *ἡ δὲ ἰσθμὸς ἔστιν ἡ δὲ ἰσθμὸς*
 ἐν ποταμῶν τῶν Γρηῶν πόλιος 'Αλεξανδρείου, *ἡ δὲ ἰσθμὸς ἔστιν ἡ δὲ ἰσθμὸς*
 6100 'Αλεξανδρείου ἀλλῆν τε τὴν ἐπὶ τῆς Γρηῶν, *ἡ δὲ ἰσθμὸς ἔστιν ἡ δὲ ἰσθμὸς*
 6105 πόλιν τὴν 'Αλεξάνδρου, χεῖρας ἠσθῶν, *ἡ δὲ ἰσθμὸς ἔστιν ἡ δὲ ἰσθμὸς*
 6105 τὴν ἐν Γρηῶν τῶν ποταμῶν πόλιν 'Αλεξανδρείου, *ἡ δὲ ἰσθμὸς ἔστιν ἡ δὲ ἰσθμὸς*
 ὀσασθῶν 'Αλεξανδρείου τὴν ἐπὶ Μεσοβῆται, *ἡ δὲ ἰσθμὸς ἔστιν ἡ δὲ ἰσθμὸς*
 6100 ἠσθῶν τὴν 'Αλεξάνδρου, χεῖρας ἠσθῶν, *ἡ δὲ ἰσθμὸς ἔστιν ἡ δὲ ἰσθμὸς*
 6105 κατὰ τὴν 'Αλεξάνδρου ἠσθῶν τοῦ Βουκεραίου, *ἡ δὲ ἰσθμὸς ἔστιν ἡ δὲ ἰσθμὸς*
 6110 Ἐτῆχον γούν 'Αλέξανδρος ἐν ἠσθῶν, *ἡ δὲ ἰσθμὸς ἔστιν ἡ δὲ ἰσθμὸς*
 6110 νοσηρῆς πρὸς αὐτῆς ἀνατίθει ἠσθῶν, *ἡ δὲ ἰσθμὸς ἔστιν ἡ δὲ ἰσθμὸς*
 ἐν Ἀφείκει τίθησθαι τούτων νοσηρῆς, *ἡ δὲ ἰσθμὸς ἔστιν ἡ δὲ ἰσθμὸς*
 ὀσας ἠσθῶν ὀσας, κατασθῶν δε τούτων νοσηρῆς, *ἡ δὲ ἰσθμὸς ἔστιν ἡ δὲ ἰσθμὸς*
 6105 τῆς τεισῆς ἠσθῶν χεῖρας ἠσθῶν, *ἡ δὲ ἰσθμὸς ἔστιν ἡ δὲ ἰσθμὸς*
 6110 αὐτὸ δὲ τὸν 'Αλέξανδρον κατῆρον τεισῆσαι. *ἡ δὲ ἰσθμὸς ἔστιν ἡ δὲ ἰσθμὸς*
 6115 Ἐκκαθερῆ τὸ μῆχαι ἠσθῶν ἀφείκει *ἡ δὲ ἰσθμὸς ἔστιν ἡ δὲ ἰσθμὸς*
 ἠσθῶν χεῖρας τοῖς πενταμετρίοις, *ἡ δὲ ἰσθμὸς ἔστιν ἡ δὲ ἰσθμὸς*
 ὀσασθῶν: οὖν αὐτοῖς, πέπται τῆς ἠσθῶν, *ἡ δὲ ἰσθμὸς ἔστιν ἡ δὲ ἰσθμὸς*
 6120 Ἐργῶν δὲ πρὸς ἠσθῶν τοῖς ἠσθῶν, *ἡ δὲ ἰσθμὸς ἔστιν ἡ δὲ ἰσθμὸς*
 6125 ἠσθῶν οὖν τοῖς ἠσθῶν καὶ τοῖς δεκαμετρίοις, *ἡ δὲ ἰσθμὸς ἔστιν ἡ δὲ ἰσθμὸς*
 ἠσθῶν: ἐν αὐτοῖς τεισῆσαι ἠσθῶν.

245

245

245

ε εσθῶν δὲ πρὸς ἠσθῶν τοῖς ἠσθῶν καὶ τοῖς δεκαμετρίοις, ἠσθῶν: ἐν αὐτοῖς τεισῆσαι ἠσθῶν.

ἡ δὲ ἰσθμὸς ἔστιν ἡ δὲ ἰσθμὸς

ΤΑ ΚΑΤΑ ΛΥΒΙΣΤΡΟΝ ΚΑΙ ΡΟΔΑΜΝΗΝ.

(Στίχοι πολλὸ ἐρωτικοὶ, ἀφήγησις Λυβίστρον,
πῶς ὁ φίλος ὁ Κλετοβόδς διηγείται τῆς Μορτάνης.)

- Πῶς ἄνθρωπος εὐαίσθητος, ἐρωτοπαθεμένος,
ἀνατροφή καὶ παιδεία τῶν εὐγενῶν χαρίτων,
5 βασανισθεὶς ἐξ ἔρωτος, πῶς ἐκ τῆς αὐτοῦ τύχης,
πῶσα φύγη καλοθελῆ, ἐρωτοπαθεμένου,
εὐγενισμοῦ καὶ εὐδοκίας, εὐδοκίας καρδίας,
τώρα ὡς εἶδῃ μετ' ἐμὲ ν' ἀκούσῃ ἀγάπης πάθος,
ἐρωτικῶν ἀφήγησιν τὴν θέλω ἀφήγεισθαι.
- 10 Καὶ εὖ Μορτάνη δέσπονα, βασιλίσσα χαρίτων,
βρώσις ἐρωτικῶν τῆς εὐδοκίας φωνῆς,
χαρὶς χαρίτων ἑσφραγίς, κηρὸς τῆς Ἀφροδίτης,
ὅση πάση χάρις τῆ λαμπρῆ, τῆ ἀγαθῆς χάρις,
μετὰ λαμπρῶν σου συγγενοῦ μέχρι τῆς αὐτοῦ τύχης.
- 15 Ἄνθρωπε, γυναῖκες εὐγενεῖς, γέροντες, νέοι, πόνοτες,
ὡς εἴδωσιν, ὡς φθάσωσιν, ὡς περισσευθῶσιν·
ἔγω γὰρ ξενοχόρητον ἀφήγημα ἀγάπης,
καὶ πόνοτος τοῦ ἐπάσχεσθαι ἐξαιρετός ὁ καὶ τῆς
πολυπαθῆς, πολύποτος, ἐρωτοπαθεμένος,
- 20 μέλλω, Μορτάνη δέσπονα, σήμερον ἀφήγεισθαι·
καὶ ἀπὸ τοῦ ἀφήγηματος καὶ τῆς ποδημιανίας
οἱ πάντες ἐρωτήσωσι τὰς ἐρωτοπαθίας
καὶ νὰ δαμῶσιν ἀνθρώπων ἀγροῦν ἐκ τὸν κλάμον,

- ἀφ' οὗ ἐπέβην, νὰ ποθῶ ὅσα κατὰ ὑπεστάθην.
- 25 Ἀπὸν καὶ τὴν ἀφήγησιν ἀξίωμα τῆς ἀγάπης
Λυβίστρον τοῦ πολυπαθοῦς καὶ κήρυξ τῆς Ροδάμης.
Νῶς εἰς ἀναπόταμον, εἰς ἀναλιβιδίαν,
μέσ' εἰς στενὴν ἐδαίβανεν θλιμμένος μονοπάτι·
ἔπρεπε τὸ ἀναλιβιδον νάνη ἢ κατόσα εἶναι,
- 30 καὶ τὸ γλυκὸ ἀναπόταμον θλιμμένους νὰ ποιῆξ,
εἶχεν ἐκεῖνο χάριταν καὶ αὐτὸ παραγορίαν,
ἐκεῖνο δὲ τὰ δένδρα του, τὰ ἄνθη καὶ τὰς βρούσεις,
καὶ αὐτὸ δὲ τὰ καθάρων καὶ τὸ γλυκῆτον του.
Αὐτὸς ἀπὸ τὸ ἐδαίβανεν πολλὰ ἦτον ποικίλους·
- 35 ἄνθρωπος ἦτον εὐγενῆς ἀκούσιος ἀπὸ χάριον
ἀγροῦ, ἐπιπέσιος, ἐπιμαροῦ εἰς τὴν πλάσιν,
[αὐτὰ] πολλὰ καλοῦσιος εἰς εὐδοκίαν καὶ σῆχην,
ξανθὸς, μακρὸς, ἀγέσιος, τρυφῶν κουρεμένους·
φαρὶν ἐκαβαλλίαιεν, ἐβίασταξ γερούεν,
- 40 καὶ ὅσιος του ἐκιοῦθησε σκελὴν μὲ τὸ κινῆρον·
ἴωσιμος ἦτον ἄρματα καὶ ἐπῆταν τὸν θρόνον,
νὰ βροῖεται ἐκ τὰ δάκρυά του, νὰ συγνοαστενάζη,
καὶ ἀπὸ τ' ἀναστενάζματα νὰ καίη τὸ μονοπάτι.
- Ἦμον καὶ ἐγὼ ἔχ τὴν χάριον μου δαυτήνους δὲ πάθος,
- 45 θλιμμένους ἐκ τὸν ἐρωτικῶν, χαρμίνους δι ἀγάπης,
ἐξέβην' ἀπὸ λόπης μου, καὶ κήρυξ περιπέσιος
δὲ κουρεμένους καὶ ἀνάστασιος τὸν πόνον μου τὸν πόνον·
καὶ, πῶς οὐκ εἶδ', ἐκράτῃσα καὶ ἐγὼ τὸ μονοπάτι
τὸ ἐκράτῃ ἐκεῖνος [ὁ καλὸς, ὁ νέος] στρατιώτης·
- 50 ἦμιον ἐπεροπέσιος, εἰς ἄλλην ἐφθασά του,
κατόπισθεν ἐπῆγματον καὶ ἐκεῖνος ἐπρροσθῆν μου,
καὶ λούεται ἐκ τὰ δάκρυά του καὶ συγνοαστενάζει.
Ἐγὼ ὡς τὸν εἶδα ὅτι ποιεῖ καὶ θλίβεται τοσοῦτον,
ἀγνοῦσιν καὶ ἔβηλα τοῦ νὰ τὸν ἐρωτήσω
- 55 τίς ἐν, πόθεν ὁ ἄνθρωπος, καὶ τί ἐν τὸ στενάζει·
καὶ τίως οὐδὲν μ' ἐβίασταξεν, ἐκ τὰ πολλὰ θηανάσιον,
ἐσπασά του ἔς τὸ πλεονῶν, θαρρῶν ἡγαρέσιος του,
εἶπά του — πόθεν περατιῖ, εἶνε συνοδοπήγη; —
καὶ ἐκεῖνος ἐκατεστέσιος ὁ νέος του ἀπὸ τοῦ πόνοτος,

- 90 οὐδὲ ἱστρούργῳ εἰς ἐμὲ, οὐδ' ἔγκριτόντι με,
ἀλλὰ τῆς στράτας τὸ στενὸν ἐκράτει μουσάειον,
καὶ τὸ ποτάμι ἰθάτερον ἐπέγνωε διελμαίνων.
Ἴδω πάλι ἐλάλιον πρὸς αὐτόν, ἰσχυροναυχηρόντων
— βάσταξέ, ζῆνα, μὴ πωλεῖ, μὴ ἀλλέθειαι τοσοῦτον·
95 εἰς ἄρῳον τόπον περπατεῖς, καὶ ἄν τύχη ἀπὸ τοῦς πόνοισι
ἄλλον ὄντι ἐπώδυνον νὰ γένετ' εἰς ἱστίαν,
νὰ ἦσαι ἀπαρηγόρητος ἰδὼ ἔς τὴν ζευκτηίαν. —
Ἄνθρωποι ἀνεστίναζεν καὶ στράτες' εἰς ἱστίαν
πολλὰ θλιμμένως, σοβαρὸς καὶ ἀπελογηθήσει μου.
70 — Ἄνθρωπε, τί ἐν' τὸ μ' ἔρωτας καὶ βολέξαι τοσοῦτον;
νὰ μάθῃς τί ἐν' τὸ θλίβονται καὶ συχνοαστενάζουσι
ἄνθρωπος εἶμαι καὶ ποῦν, καὶ τὸ ποῦν γυροῦμαι;
ἄν ἦσαι πέτρα νὰ σαγγῆ, νομίζω, ἐκ τῆν ἰσπίτη,
δοῦναι, μὰ τοῦς πόνοισι μου τοῦς πάσχω δαὶ τὸν πόδον.
75 καὶ πέτρ' ἄν φθάσῃ τόπαθα τοῦ νὰ τὰ βίβῃ μάθει,
εἰς ἑκατὸν νὰ διαρραγῆ καὶ νὰ θρυθῆ ὡς χάριον. —
Ἐγὼ ὡς καταγνώρισα δαὶ πόδον ἐν' τὸ πάσχει,
ὄρκουσι φρενιτὸς τὸν ἄρῳον νὰ μ' εἴπῃ τὰ ἰσπίται.
εἰπά του — ζῆνα, γνώριζε, λέγει ὁ θεμώδης λόγος,
80 ἐκείνου ἐνε εἰς ὄδον ἀδείφῳς ἢ μαγείρας
καὶ ἄν τὸ πωλεῖς νὰ λέγῃς τον, καὶ εἰρήσασε' εἰς ἱστίαν,
ὑποδ φυλάσσει τὸ ποῦν, γίνετ' εἰς κινδύνον τοῦ.
Καὶ ἄνθρωποι' ἀπὸ βίως του σπρίφεται καὶ θωρεῖ με,
νὰ γένετ' ἐκ τὰ ἄρῳαί του τὸ ἄδερμον ὡς ποτάμιον,
85 καὶ λέγει — ἄν σ' εἴσω τίποτε, ζῆνα συνοδοκίπῳς,
ἐξὸν ὡς μ' ἔκατιστάχεν ἢ τύχη μου εἰς τὸν πόδον,
ἀντι πατρός, ἀντι ματρός, ἀντι ἀδελφοῦ καὶ φίλου
Ἐγὼ ἱστίαν σήμερον ἰδὼ ἔς τὴν ζευκτηίαν,
καὶ ἄλλος νὰ σ' ἀφῆγηθῶ τ' ἐπάσχησα ἔς τὸν πόδον·
90 καὶ ἄν κατ' ἀλλέθειαι ἱσπίτες νὰ συμπολεῖς τοῦς ζῆνοισι,
νὰ πώλεξῃ ὄρκου μετ' ἐμὲ νὰ μὴ ἀποκηριαστῶμαι,
πρῶτον μεθ' ὄρκου λέγα μοι ἀπὸ φυγῆς ἐν πρώτους·
ἐγνώριζε τοῦς πόνοισι μου τοῦς ἔγω εἰς τὴν φυγῆν μου·
χρόνιον ἀκρίμων περπατῶ καὶ πόδον νὰ γυροῦν,
95 καὶ ζῶ νὰ τὸ γεράν μου, θρίφρον' ἀπ' τὸ σκολὸν μου,

- ἐνε ζῳή μου τὸ φαρὲν, φυγῆ μου τ' ἄρῳαί μου,
καὶ ἄλιόν εἰς τίποισι, φίλε μου, κατήχησα μανίαν,
θεὶ ἐγύγῃ εἰς ἐμὲν ὡς χάρις τὸ σπαθίον μου,
θύματος τὸ λογιόν μου καὶ τάφος τ' ἄρῳαί μου·
100 ἰδὼ ἔνδ' τὸ πάρα ἐγνώριζε καὶ τί ἐνε τὸ στενάζω.
Φίλε μου, εἰς τὴν χάριον μου ἀνθρώπος ἦρῳον μίγας,
τοπαρχῆς πλούσιος, σαφῆρός, ἔς τὴν ἀνδρείαν τοσοῦτος,
τίποισι, νομίζω, ὁ καιρός νὰ σὲ τ' ἀναδοῦξῃ·
σῶστρονον εἶχα τὴν χάριον, φίλον τὴν ἀδελφίαν,
105 εἰ τι καλὸν καὶ ἐνδοκον ποτὶ νὰ μὴ μὲ λείπῃ·
καὶ μετὰ τόσας ἡδονὰς, μετὰ καλὰ τὰ τόσα
καὶ μετὰ τὸν τόσον πλοῦτόν μου, μετὰ τὴν εὐφροσύνην,
μὲ τὰς τροφὰς μου τὰς πολλὰς, μετὰ τὰς γλυκευτῆάς μου,
τὰς εἶχα, τὰς ὑπέτασσα, τὰς εἶχα καὶ ἐδώρονον,
110 ἱρωτος εἶδος εἰς ἐμὲ ποτ' οὐκ ἀνεβιβάσθη,
ἦτον ὁ κῆρς μου ἀμείψῳσι καθέλιον ἀπὸ τὸν πόδον,
ἔς τὸν λογιμῶν μου ἐνθόρησις ἀγάπῃς οὐκ ἀνίβη,
ἔξου ἀκαταδόλοτος καὶ μετ' ἐλευθερίας,
ἱρωτοκατακρίματος καὶ παρακτὸς ἀγάπῃς·
115 ἀλλὰ καὶ μάλλον, φίλε μου, ποτὶ ἄν συνοπλάξῃ
ἄνθρωπος ἀπ' τοῦ γένους μου καὶ ἀπὸ τοῦς ἰδεκοῦς μου
εἰς τίποισι παθοσθεθῶρον καὶ ἀνάσχησον ἀγάπῃς,
πολλὰ τὸν κατεπείρανα, γίνομαι τὸν ἡμερόργῳ.
Καὶ μὴ ἤμερος ὄργῳ με νάβῳ νὰ κινηγῆσω
120 μὲ τοῦς ἡμῶς τοῦς συγγενεῖς καὶ μετὰ τοῦς ἰδεκοῦς μου·
ἐξῆβητ' εἰς παραπλάγα κ' εἰς ὄρεον βουνίσιον,
καὶ ἐφῆλαφρον πώποτε περὶον νὰ ἴπτιχῳ
νὰ ἴσω τὸ γεράν μου, νὰ ἴδω ἄν ὄραμῳν·
ἐκείνην ἱπρόρῳργῳ τὴν ἴδῃν τὴν ἡμέρον
125 εἰς κάρπου, εἰς παραπλάγα, μεθ' ὄρουνοθεσίαις
καὶ μὴ ἴπτιχῳ πώποτε νὰ ἴσω τὸ γεράν·
καὶ ἀπὸδῶς ὄργῳ τὸ δεικνῶν, τὸ πᾶρῳον ἡμέρας,
εἰς δειθροῦ κλῶνον γῳργῳ καὶ πᾶρῳον δῶ,
ἐντάμα νὰ καθίζουσαι καὶ νὰ καταφιλῶνται,
130 καὶ ὄνον τὸ γεράν μου καὶ ἐβῳγῳν τὸ δοξῳρον
116. ὄρα τας.

- γαμῶν το, καὶ ἐδόξεσα ἓνα ἀπὸ τὰ δύο·
καὶ εἶδα μυστήριον φοβερὸν εἰς τὰ τραγοειπίαια·
ἦμα τῷ πῖσσω εἰς τὴν γῆν ἔκειτο τὸ ἄνοιόθη,
135 ἔ' ἄλλον εἰς βῆθος ἔδωκεν, ἀτίθηε εἰς τὰ νείθη,
χαρίζεται ἀπίκει τὸ πταρὸν ἐκ τοῦ βῆθος τασσάτου,
καὶ πίπτει εἰς τὸ ταῖρον του καὶ ἐκεῖτο φουκομίον.
Εἶδα, καὶ ἔξενιστρον τὸ καὶ μέριμον μ' ἐσίθη,
συνελυτήθη τὸ πούλι καὶ ἀπὸ τοῦ εἰδωτοῦ μου,
ἓνα μου ἐρώτων σαρραθῆν τὸ τί εἶχε καὶ ἐροῦσῶθ.
140 Καὶ ἐκεῖνος ἐκ τοῦ πρόφρατος ὡς ἱραδ', ἐφ' ἡλῆρα
πᾶντ' ἀρομή τοῦ νά μ' εἰπῆ τοῦ ἔρωτος τὰς ὁδούς,
καὶ τὰ ῥωτοπαρίγνικα τοῦ πόδου νά μὲ μῶθη·
καὶ ἦμα τὸν ἐρώτησα, σύντομα μ' ἀπεκρίθη,
— Μῆθε, τοπαρχα Λάβιτρον γῶρας ἐμῆς καὶ τόπου,
145 ἂν κάσαι καὶ ἀσθῆξαι σε δὴ τὸ πούλι τὸ βλέπει,
τὸν σοῦν σου τὸν ἀμύριμον μέριμον νά δουλέωσθ,
καὶ τοῦ ἔρωτος τὴν ὁδοῦν νά μυρομεταῖωσθ.
Καὶ παρεῖθες εἰς τὸ πλερὸν τὸν σαρραθῆ μου ἐπῆρα,
διὰ τὸ πούλι τὸν ἔρωτ', τὸ ἔρωτικόν τραγόν,
150 τίς ἐνε ἢ τοῦφροβος ἐρωτοδυναστεία.
Καὶ ἐκεῖνος ἐπεκρίθησε τοῦ νά μ' ἀναδιδάξῃ
τοῦ ἔρωτος τὰ μυστήρια καὶ τὰ δεσφὰ τοῦ πόδου.
— Βλέπεις ἴστω τὸ πούλι, λίγει με, τὸ τραγόν,
πάντως εἰς ἦρος πίπτει καὶ εἰς ἀέραν τριχεῖ,
155 καὶ ἂν φουκοθῆ τὸ ταῖρόν του καὶ λείψῃ ἀπὸ τὸν κόσμον,
ποτὶ εἰς δένδρον οὐ κείσεται νύχθ χλωρὰ τὸ φύλλο,
ποτὶ νερὸν καθάρον ἀπὸ πηγγῆν δὲν πίνει,
πάντοτ' εἰς πέτραν κάθεται, θραγῆ καὶ οὐκ ὑπομένει,
τὴν στέγασόν του ἀνωτορεὶ καὶ πᾶσι τὸν ἰουάνν του.
160 Καὶ τί [τῷ] θέλεις τὸ πούλι τὸ ἄσθῆται καὶ βλέπει;
ἀλλὰ ἴδεις καὶ θαύμασε τὸ δένδρον τὸ φουκίον,
ὡς [ἂν] οὐκ ἔχη ἀσκακεῖν τὸ θηλυκὸν φουκίον,
τῶτ' οὐ κερταίει εἰς τὴν γῆν, πάντα θλαγμένον στέκει.
Ἄρες αὐτὸ καὶ θαύμασε τὸν λίθον τὸν μαγνήτην,
165 ὡς ἔλκει ἀπὸ τοῦ πόδου του τὴν φῶσον τοῦ σῆδρου·

- θαύμασε καὶ τὴν σμύριον κατὰ τὴν θαλασσίον,
ὡς ἀποκίτω ἐκ τὸν βυθὸν δὴ πόδον ἀναβαίνει,
καὶ μετὰ τὸν ἔρωτ' ἀγίεται δι' ἐρωτικῆν ἀγάπην.
ἔβουσε καὶ τὸν ποταρὸν τοῦ λέγουσιν Ὀρφέα,
170 πῶς τὸ θαλασσοπέλαγος τὸ τόσον παρατρέχει
καὶ πρὸς τὴν λίανη ἔρχεται τὴν εἰς τὴν Σικελίαν.
Καὶ τί, τοπαρχα Λάβιτρον γῶρας ἐμῆς καὶ τόπου,
κατὰ λατῶν νά ἄρσῃται τοῦ νά σ' ἀναδιδάξω
τοῦ ἔρωτος τὰ μυστήρια τὰ δείχνει εἰς τὴν ἀγάπην;
175 πιστεύω, ἀνασθητέρετος ἂν ἴσαι παρὰ λίθον,
νύχθς μικρὸν εἰς ἀσθῆσαι νά νοήσῃ τὴν ἀγάπην,
νά φορηθῆς τὴν δύναμιν τοῦν ἐρωτοερατῶρου.
Καὶ μετὰ τίτοινα τὰ πολλὰ τὰ μετὰ ποδοσθητήθην,
τὰ μ' εἶπε, τὰ μ' ἐδόξασα ὁ σαρραθῆ μου ἐκεῖνος,
180 ἔρῃασα 'ς τὴν κατοῦσα μου, περσεῖς τ' ἀλογόν μου,
καὶ ἐκ [τοῦ κόπου] ἤθελα τοῦ προανασσίον,
καὶ κατ' ἴδιον ἐσίθηκα καὶ φρονίζω τοὺς λόγους,
τοὺς μ' εἶπε δὴ τὸν ἔρωτα ὁ σαρραθῆ μου ἐκεῖνος.
Καὶ ἀπλῶς καὶ μὴ βουλίμενος εἰς μέριμον ἐσίθη,
185 καὶ ἐσοῦσῆν ἢ κερταῖα μου μετὰ πλῆξοι εἰς τὰς ὁδοῦς·
ἀσῶποτε ἐκάλεισε ἢ ἐσπῆρα τὴν ἡμῆρον,
καὶ ἔκλεινε ἢ ἦμος καὶ ἐσίθηκα ἢ νύκτα,
ἰνῶσατ' ἐκ τὴν μέριμον τὴν εἶχεν ἢ φυγῆ μου,
ἔπειτα ν' ἀπικουμῶθᾰ, καὶ ἀκούσε τί μ' ἐφῶθη.
190 Ἐφῶθη μ' ὅτι μόνος μου περιτρέχα λεθάδον,
λεθάδον πανεξείρητον μυρονοσμητόν
καὶ κρῖον νερὸν γλυκῶστρον, χίλια δένδρᾰ γεμάτον,
χίλια ζωγράφον νύκτες, ἂν εἶδες τὸ λεθάδον,
τὸ ἐπὶ οὐκον χλωμῆροσρον, μυροχρωματῆρινον·
195 ἔβλεπα τ' ἀναίβιαδος, ἐπρόσχα τὰ δένδρᾰ,
ἐπιεραπόχην τὰ φυτὰ, ἰθαίμαζον τὰς βρώσεις,
εἰς τῶνθη ὁ νοὸς μου ἐκέρμετον, ἐξέλιμα τὸν τόπον,
μόνος καὶ μόνος ἔλεγα καὶ ἰνῶσα περιεπάτων,
οἶπον εἰς τίτοινα ἀνθρώπος λεθάδον κατονομήθῃ
200 καὶ ἔχη εἰς τίτοινα γῶρας ζωῆς σου τὰς ἡμέρας,
192. χήλιδενδρῶ.

- οὐ χροῖται τὸν παράδεισον, οὐκ ἐν' ἑσπέρῳ στρατοπέδῳ.
 Καὶ ἐνὸς τὸ ἐπαράτρειχά το ἔρωστον ἑβήδον
 καὶ ὑπὲρ αὐτὸ ἐβήδονα καὶ ἐσπέρῳ εἰς ἐκείνον,
 ἀπὸ μακρὰ ἀνετράνισα καὶ βίβλου ἀρματουμένους,
 205 ἀνθρώπους ἄλους περὶ τοὺς καὶ ἔρχονται ἴ ἑμένα,
 μετὰ θυμῷ καὶ [πίτατος] ἔτρασαν τὸν λιβάδον
 καὶ ὡς τοὺς ἐνετράνισα πολλοὺς ἐβήδονα ἔβηδον,
 ἐκ τ' ἀλλοῖον μου ἐπέλεσσα, καὶ σίρῳ τὸ σπαθὶν μου,
 καὶ ὡς αὐτὸ ἐν σίρῳ τὸ σπαθὶν, ἐκείνῳ ἐπέπεσον με,
 210 καὶ τριγυρὰ μου ἐστάδῃσαν καὶ ἀρματουμένους φέρουσαν,
 καὶ λέγουσιν — ρίψε τ' ἄρματα, μὴ τὰρα ἔχεις πάθῃς.
 Καὶ ὡς τοὺς εἶδα περιεσπῶς, ἄλους ἀρματουμένους,
 τοὺς ἄλους ἄρματα περὰ καὶ ἴ ἀνασπῶσαν φέρουσα,
 περιαντιστάθην ἄπειρος σιγῆθῳ ὅτι ἀπαὶ τὰρα
 215 εἰς ἄθῃν ἐκατήνῃσα καὶ τὴν ζυγὴν ἀφείδην.
 παρῖθῳ ρίπτῳ τὸ σπαθὶν, παρῖθῳ τὸ δοξάθῳ,
 ἄλους τὰ χεῖρα, λέγουσιν — δοξάθῳ σου, μὴ ἀποθάνῃς.
 Καὶ εἰς ἀπ' ἐκείνους ἀνθρώπους πανετρωφῶς εἰς εἶδος,
 πολλ' ἔρωφος, καλλόκοπος εἰς σύνδεσον καὶ σῆμα,
 220 εἶπε περὰ ἴ τοὺς ἄρματα του, ἔπῳ ἀρματουμένους,
 ἔλθῃν ἐκείνῳ ἔμπερα, κρατεῖ μ' ἀπὸ τὸ χεῖρον,
 ὄνει μ' ἀπὸ τὸν τράχηλον καὶ λέγει μ' — ἀκούσθεθε,
 καὶ ἄφες τὸ θράσος τοῦ πολῆν, τίποτ' οὐκ ὠφελῖ σέ. —
 Ἥροξάρθεθῳ ἐν τρέχῳσαν ἐκείνῳ τὸν λιβάδον,
 225 ἀπὸθῳ μου καὶ ἀπῖκει μου καὶ ὄπισθῳ μου καὶ ἄμπερῳ μου
 εἶπα τοὺς ἀδόκρητους, τοὺς ἐρωτοδῆμονας.
 καὶ πῶς ἐν εἶπῳ, εἶπε μου, καὶ πῶς ἐν σ' ἀφῃγούμαι,
 τοῦ καθῆνος τὸς ἀπειλῶς καὶ τοὺς φοβερισμῶς του;
 Ὅμως τὰ νοουτεγῆματα τοῦ ἐνὸς ἐν σὺν σιστόθῳ,
 230 τοῦ ἐνὸς ὀπὸν ἴ τὸν τράχηλον ἔδῃσε καὶ ἔσπῳνι με.
 — Λάβιτρος, ἔρωπος νοουτεγῆ καὶ πῶθος παραγγέλλει. —
 — ἀνθρώπος, θέλεις ἐν σιστόθῳ; [να] δίδῃς το ὡς θέλεις. —
 — ἐν σὺν ἐπλάστῃς ἐκ τὴν γῆν καὶ οὐκ ἔσῳον ἐκ τὸν κῶσῳν,
 καὶ ἔσῳον σπῶρα ἴ τὸ σῖσῃρον καὶ ἀπόκρημα ἴ τὴν πέτραν,
 235 ὅσῳ μὴ τὸ εἶπα παραβῆνον ποσῶς ἐν σὺν ἀισθῶνον

- τὴν δόναρον τὴν ἀπειρον τῶν ἐρωτοκρατόρων,
 δοῖτε καὶ πέτρα καὶ θεοδῶν καὶ σῖσῃρον καὶ λίθος,
 καὶ πῶσα γῆσις ἀφῃγος ἴ ἐμῳγομένη πῶσα,
 ἔκτος ἐρωτοπολιτῆσις οὐκ ἐν ὀδῶς ἐν ζῆσῳ.
 240 καὶ ὅσῳ τοσοῦτος ἀνθρώπος ὁ ἐξαιρετός καὶ νῖος,
 ἀνασπῶσαντῆς τὸν ἔρωτα καὶ πῶθος ὁ φηφῖσει;
 ἄρτι, ἐν μ' ἀκούς, σισθῖθῃσαι, ρίψε τ' ἀφῃγῳν σου,
 τράχηλον κλίπε εἰς τὸν ζυγὴν τῆς ἐρωτοδουλείας,
 ἔρωτα ἴ τὸ πῶθος τὸν διαρῶν, δέδῃτε ἴ τὴν Ἁγάθῃν,
 245 πρόσῃσαι ἴ τὴν Ἀσπῆλῃσαν, τὴν Κοκκῳσῖον ἰδί σου,
 καὶ ὄπισθῳ ἐν εἶπῳ τὸν ἔρωτον, ἐν τὸν παρακαλίσῳν,
 καὶ ἀπαὶ τὸ τῶσον μακῖον τὸ κατ' ἰσοῦ ἑκατόθῳ,
 ἐν μεταπίθῳ, ἐν ἀλλοθῳ καὶ ἐν σὺν σισθῳθῳ.
 Καὶ ἐν σὺν εἶπῳ τὸν ἀνθρώπου, θές ὅτι οὐδὲν ἐν πάθῃς,
 250 ἀνῃσῳτος ἐν ζῳ' ἀπ' ἔρωτον, οὐδὲν ἐν σὺν φηφῖθῳ,
 ἐν λέγεις ἐν ζῳαι παρατῆς ἐρωτιτῆς ἀφῃγῳς;
 κρείπε σέ, ἰδί το ἄνῃος σου, σῳῃται τὸ σὺν ἀρῳθῖθῳ.
 Νὰ τὸ σπαθὶν τὸ δῖστονον τῆς ἐρωτομανίας,
 οὐκ ἔρω σέ τὸ τίποτε δῖθῳ τρέπῳν κολακῖας,
 255 ὡσῳν καὶ ἐν ζῳαι ἐξαιρετός εἰς σύνδεσον καὶ πλάσῳ,
 ἐν σὺν ἔρωθῳ εἰς τὸν ζυγὴν τοῦ πῶθος ἐν πῶθῃς,
 ἐν παυθῃθῃς τὰ ἐρωτικά καὶ πῶθῃς, ὡς ἀρῳθῖθῳ,
 εἰσ' οὐδὲ τίποτε! ἀπ' ἔρωτῳ πῶθος φηφῖθῳσῳ τὸ
 καὶ παραγγέλλῳ σ' ἀπαθῳ, καὶ λέγουσιν σέ καὶ ἀκούσι μου,
 260 ἄρτι ἐν βῆθῳ εἰς ἔρωτον καὶ βίλλῳ προσινῳθῳσαι,
 ἔρωτα κλίπε τὸν τράχηλον καὶ χαρῖθῳ τὸ σῆμα,
 ποῖσε ἀπῳον τὸ βίβῃσαν ὡσῳν φοβερισμῶς,
 θέσε τὰ χεῖρά σου σισῳτὰ καὶ πῖσ' εἰς τῆν ἄμπερῳ του,
 καὶ ἀπὸ καρδίῳ σου σισῳθῃσαι καὶ παρακαλίσει τὸν.
 265 πῶθῳ ὅταν ἔρωθῳς πῶθῃσε ἀπῳον εἰς τὸ ἀνῃφῃν
 τῆς πῶθῳς, ἐπεσῳτῳσαν ἐν βῆθῳ πῶθῃθῳ,
 ἀνῃσῳσε τὰ γράφῳματα πῖ γράφῳον εἰς ἐκείθῳ. —
 Καὶ μὴ τὰς τῶσῳς τῶς πολλῶς ἐρωτοδουλείας
 ἀνάμπερ' εἰς τοῦ ἔρωτος ζῖδαρε τὴν κατῳνα.
 270 καὶ τὴν αὐθῳν ἀισθῃσαν τῆς ἐρωτοκρατίας.
 ἴ ἔρωτῳ ἴ τὸς πῶθῳς τῆς αὐθῳς ἀφῳθῳ μου ὀπίθῳ

ἄνθρωπος ἦτον σοβαρός, γυμνός ἑσπαθοφόρος,
 ἄγριος πολλὰ τὸ πρόσωπον, θευρὸς ἀπὸ τῆ στήρ᾽
 εἶχεν χαρτὴν ἔς τὸ χέρον του τὸ ἔσαν ἄπλωρινον,
 275 ἔγερν ὄλον γράμματα, καὶ ἄκου τί λλαλοῦσαν.
 «Πὸς ἀνθρώπος ἀδοῦλος εἰς ἑρωτικρίτην,
 πᾶς ποδοκατάκρητος νὰ μὴ ἔρωσιζ ἀγάπην,
 ὡς ἐν παρήν ἐκ τῆς αἰδέης τῆς ἑρωτικρατίας·
 280 ἄν δὲ καὶ ἔθλῃ νὰ ἔρπῃ νὰ ἰθῆ καὶ τὴν αἰδέην του,
 ὡς ὑπογράψῃ δουλιὸς του καὶ ὡς γίνατ' ἑδαιός του.ε
 Ἔρωσ ἐξέθην ἀπειτὴ καὶ λέγει τον ἐκείνου
 ὅπου μ' ἐφύλασεν ἔριν — ἔπαρ' του, εἰα ἀπίσω —
 Κ' ἐκείνος τὸν ἐρώτησαν ἐπὶ λόγους ὡς διὰ τούτους·
 ἐκείνος ἀπεκρίθηεν κρυφῶς νὰ μὴ τὸ πᾶν·
 285 ἢ Ἀγάπῃ μεστέθει τον, ἐγγυαίται τον ὁ Πόθος,
 καὶ σαρπαθεὶ του ὁ Ἔρωτας, πίστε μὴ λυπήται.ε
 Καὶ εἰπὶν μοι ἐπαρσιότης, μὴ θιβέθει ἀπὸ ταῦρα·
 Ἐρωτῶν ἀπίσω μετ' αὐτῆς, πλῆθος πᾶν ἐρώσαν·
 ἦσαν μυριάδες ἀνθρώπων, καὶ ἡ δέη τους τσαυτῆ,
 290 δι' ἀγάπην, ἔρωτος σπορῆν, διὰ πόθου ἀνεκρίαν.
 Καὶ μέσω εἰς τούτους, φίλε μου, μαθε τὸ τί ἐξεύστην,
 τὸ εἶδαν τὰ ἀργαίαι μου, ἔξαπαρῆ τ' ὁ νόος μου.
 Ἔρωσ τρομορροσποσίωπος κἀθεται εἰς τὸν θρόνον,
 τὸ πρῶτον του τὸ πρόσωπον ἄπαρ μικροῦ παιδίου
 295 ἀπαισιόσμου, φοβεροῦ, ε' εἶχεν ἐυανθὸν τὴν πλάση,
 τοῦ νὰ τὸν εἶδες ἐκ παντὸς γέρον καλοῦ ζωγράφου
 τεργίτου τὸν ἐστῆσαν, φέγος οὐδὲν βαστάζει·
 τὸ δεύτερον ἐφαιέταν ὡς μίσης ἡλικίας
 νᾶχῃ τὸ γένυ στρογγυλόν, τὴν ἄψιν ὡς τὸ χυόν,
 300 καὶ τὸ ἀπ' ἐκείνου πρόσωπον γέροντος εἶδες ἄψιν,
 σῖνθεσαν, σχῆμα καὶ κοιλὴ καὶ πλάση ἀναλόγη·
 καὶ τὸ μὲν πρῶτον πρόσωπον εἶχεν ἐξ ἀνωλήρου
 τὰ χέρα, τὰ ποδάρια καὶ τ' ἄλλον του τὸ σῆμα,
 τὸ δ' ἀπ' ἐκείνου πρόσωπον μένον ἀπὸ τοῦ ἄνω·
 306 ἐθάρονσαν τα ὅτι ἐκείνους, ὡς ἦσαν κατ' ἀψίν,
 ἔβλεπα τὴν τρομφορῶσαν, ἔλεγα ἐπὶ ὁ πλάστης,
 ε' εἶπε τὸ ξυνογράμτου τὸ βέλτου, τί ἐνε τοῦτοι;

τίς νὰ μ' εἰπῆ τὸ θεοῦ, τίς νὰ μὲ τὸ ἐρωτικῶδες;
 τίς ἀνθρώπος φειδάλιος νὰ μὲ τὸ ἀναδιώξει;
 310 Καὶ ἔδωσα εἰς τίτους μέρουςν ὁ νόος μου περισκοπῶτον,
 ἀκούστω καὶ ἡ ζήτησις γίνατω ἢ ἰδαίη μου·
 εὐ ἀνιστοῦντες ἐς ἑλθῆ· φωνάζει ὁπίτης Ἔρωσ·
 γίνατω τῆς μέρουςν μου ἀπίσω μου καὶ ἀπίσει,
 λέγει με ὅπου μ' ἐφύλασεν εἰλα νὰ προσκονήσῃ.ε
 315 Ἐπίθην εἰς τὸν ἔρωτον, πίστε εἰς γῆν ἄμφοῦ του,
 καὶ χροῦσθην μετὰ δάκρυδ μου νὰ κλαίω καὶ νὰ τὸν λέγω.
 Ἔρωσ, σῖθιντα βασιλεῦ, ἀσποτα γῆς ἀπάσης,
 τῶν ἀνασθῆζων ἀρχηγε, τῶν ἀρχηγῶν κατέσθην,
 πάσης φυχῆς ἐρωτικῆ, τοῦ πόθου δικαιοκρίτα,
 320 καὶ τῆς ἀγάπης σωαροῦ, τῆς ὑπολήφωσις φίλε,
 ἄν ἀπ' ἀναισθησίας μου τὴν εἰλα πρὸς ἐσίνας,
 κατερωσιόσθῃς ἀπ' ἐρίν, δίσποτα ποδοκράτωρ,
 μὴ ἐξερσιόσθῃς τὸ πταισίμ μου, τόσον μὴ τὸ κακώσις·
 γνώρισε, ἦρουν χωρῶς καὶ συγγνωμῆσαι το,
 325 ἀρετὴ τὸ μ' ἐροβήρισε, ἐλίγη μ' ἀποι ταῦρα,
 [ν]ὰ ἄρῶσα νὰ ἦμαι δοῦλός σου, δοῦλος τῶ ἄριστοῦ σου,
 λέξως τοῦ θελήματος καὶ τοῦ προσοῦμῶτός σου.ε
 καὶ τότ' ἀρετὴ τὸ ἐπλήρωσα τὸ τὸν ἐπαρεκάλου,
 λέγει μ' ἐγείρου ἀπὸ τοῦ νῦν διὰ μεστικῶν τοῦ Πόθου,
 330 διὰ τὴν ἐγγώσις, γνώρισε, τὴν εἰλα ἐκ τὴν Ἀγάπην,
 σπλαγγίζουσαι σ' ἀπὸ τοῦ νῦν, εἰλαὶ καὶ σαρπαθεὶ σε·
 ε' ἔπιωσις σὸ φησίζω το, ἀμνησιὸν εἰς ἐκείνου,
 ἀπὸ τοῦ νῦν παρῆλαθε ἀγάπην εἰς τὸν νοῦ σου,
 καὶ πόθου κίρης ἔδαξῃς, ἐρωτικῶστρομῆσις,
 335 πόθου Ροδάμηνς θυγατρὸς Χροσῶ τοῦ βασιλέως.
 Χροσῶν, πατέρα τὸν λαμπρῶν τῆς κίρης τῆς Ροδάμηνς
 νὰ διακλῆθῃς ἔς τὴν χάρη του καὶ νὰ κοσμοκρατήσῃς,
 μετὰ δὲ χρόνου δίσποτα νὰ γάσῃς τὴν Ροδάμην
 ὑπὸ γυναικῶς ποιηροῦ, τῆς κακοῦμῶν γυναικῶς,
 340 καὶ νᾶθῃς ἔς ἀναζήτησον τῆς κίρης τῆς Ροδάμηνς·
 ἄχρονον θέλις περπατεὶ νὰ ὄνηγῃς νὰ τὴν εἰρηξῇ,
 καὶ ἀρετὴ τὴν εἰρηξῇ πὸ κολοῦ φίλου σου σωαροῦσις,
 εἰς ἄλλον ἔνα δισποταμῶν νὰ ποροσάμῃ χρόνους,

καὶ πάλιν κώτρων τοῦ Ἀργουοῦ νὰ γίνωσι θεσπέτης,
 345 μὲ πόρην τὴν παράξενον, καὶ νὰ συναπαθίσῃς.
 Εἶπεν ἐκεῖνος ὁ παῖς ὁ πάντης ὁ προγενέστερος,
 ἐλάλησε τὰ μέλλοντα, καὶ ἐξουχίᾳ εὐθείας·
 ὁ νοῦς μου εἶχεν ταραχὴν καὶ φόβον ἢ φοβὴν μου,
 μέγιστον ἢ κατὰ μου καὶ κίονον ἀπὸ πάθον.
 350 ὄρος χαίμενος περισσὴν νὰ κείτομαι νὰ βλέπω
 τὸ πότε νάλλῃ ὁ λογισμὸς τοῦ εἶ' ἂν οὐκ ἐλάθῃ.
 Ὅσποτα' ἐναντήφρα καὶ ἴλλαν τὰ λογικά μου,
 ἀνέβη ἀπὸ τὸν βυθὸν τοῦ ἀνείρατος ὁ νοῦς μου,
 ἔρρηξ' ἀπὸ τὰ ὀρηκτά μου τὸν ἕπαιον παρανεία,
 355 ἐκάτω κ' ἐκλαύσθητον ὁ νοῦς μου ἀπὸ τὸν φόβον,
 ἀνεφθάρων διὰ δόξασον μὴ ἔχῃ ὁ σφρόδολός μου,
 ἔβλεπ' ἂν ἔμαι ὡς μ' ἔσθριον ἐκείνοι θεσμομένον·
 ἦτον ὁ νοῦς μου εἰς ἔρωτον τὸν τρίμορφον ἐκείνον. —
 Πάλιν λαλεῖ καταλειπὸν ὁ Διόδοτος ὁ ξένος
 360 τὸς τῆς φυσικῆς συμφορᾶς τὸς εἶδεν ἐν ἑσέρῳ·
 — ἦτον ἡλιακὸς γαυρότατος πιστὸς ὑπὲρ μυσσίτη,
 γήρω τὸς λεφτοκάλαμα λατομημένα στήθου,
 καὶ τὸ καθέναν ἐπρησασθεν εἶχεν ἱστορομένον,
 ζωδία ἐρωταδιόπουλα ἔμφορα ἔσταναιμένα,
 365 καὶ ἴσα μιὰ ἐκαθίζουσαν εἰς τὸ στήθος τὸν τραγύρου,
 ἴλα νὰ πίνουσι νερὸν ἀπὸ τὰ στυρατὰ τοῦς.
 Καὶ παρεκτός τοῦ ἡλιακοῦ φυσικῶς ἦτον κτημένη,
 νερὸν νὰ γέρῃ διότλιον καὶ ἄριον ὡς ὁ πάγων,
 καὶ εἰς τὴν φυσικῶν ἰσοθεν ἰσχητικὸν ἄνωγον,
 370 καὶ ἀπάνω εἰς τὸ ἀνώγειον μύρομαρον ὡς ἰκάνηχ,
 καὶ εἰς τὴν λεπάνην ἰσασθεν ἀνθρωπος μὲ ἐφάνη
 ἐφθυγὸς ἦτον, ἔλεγες ἔῃ καὶ κείτοι τάχα,
 τὰ δὴν τὸν γέροντα νὰ βισπᾶν ἄμπερὸς τοῦ εἰς τὸ στήθος
 γαρτὸν καὶ [εἰς τοῦτο] ἔγραφον αὐτοῦ ἔγγραφοι στήχει.
 375 Ἄς μὲ ποιῇ ὀπὸν μὲ θεωρεῖ, καὶ ὀπὸν μὲ βλέπει ἄς πόσῃ,
 ἄς βλέπειται ὀπὸν τὰ ὀρηκτά μου γαυρίζον πρὸς ἑμέναν,
 τοῦτῃ τὴν καταδύξῃ [μου] τὴν ἔχει καὶ τὴν πᾶσχα,
 τὴν ὀμομένον ἀπὸ ἔρωτων τὸν ἐκτεθεικαστήν,
 374 γαρτὸν καὶ ἔγραφεν ὀπτα ἔγραφοι στήχει.

διὰ τὸν οὐκ ἐγνωρίζα καὶ οἶδεν τὸν ἐγνωρίζον.
 380 Καὶ τὰ μὲν γράμματα ἔγραφον καὶ τάχα ἀνάγνωσά τα,
 καὶ ἔσθριον τὸ κεφάλει μου νὰ μὴ καὶ ἔμεινον οὕτως
 καταδύσασθαι ὁ φοβερός ἐρωτοκράτης ἔρωτος·
 εἰς δὲ τὸν ὀπὸν ἔβαστανεὺν τὰ γράμματα ἐπρόσχα τοῦ,
 καὶ ἔβλεπα ἀπὸ τὰ ὀρηκτά του τὰ δάκρυα νὰ σταλάσων
 385 καὶ νὰ γαυρίζων ὡς ἑρμῆος, νὰ βροῖζον ὡς τὸ κακάβην·
 ἀπάνω εἰς τὸ κεφάλει του νὰ κείτοται ὡς τὸ φεῖδον
 ἴλη νὰ περιπέσεται τάχα τὴν κορυφὴν του
 νὰ ἴσται τὸ σῆμα τοῦ πηκτὸν εἰς τὸ μίτωπον τοῦ ἀνθρώπου.
 καὶ ἐκῶνος τὸν ἐπρόσχα νὰ εἴπα, ἔρωταξί μου,
 390 ἐρροδοῦ μὴ πάθῃς τὰ ἴπαθα καὶ μυστοροναυθία.
 καὶ τὴν φωνὴν ὡς ἔκουσα, ὡς εἶπας ὑπετάγη,
 καὶ ἀνδοχρεῖν ἐπεγείρασα τὸν ἄμωρον ἐκείνον,
 νὰ κλαῖον τὴν καταδύξῃ του καὶ νὰ τὴν ἀντιπάσχοι·
 καὶ εἶπε μοι ὁ ἔρωτος μου τὸν εἶγα μετ' ἑμέναν,
 395 ὡς δὴ τὸ πταίσαν τὸ ἴστανε ἀνδρὸν τυραννεῖται.
 καὶ μετὰ ὀρηκτῶν ὀλίγων εἶδα ἀνοικτὸς τὸς πόρτας,
 ὀπὸν ἢ Ἀγάπη λαίβηθεν ἀπῶσι μὲ τὸν Πόθον,
 εὐθύνων εἰς τὸν ἔρωτον νὰ ποιῇ μὲ τὸν Πόθον
 νὰ εἰποῦν τίποτε δὴ σὲ καὶ νὰ σὲ συναπαθίσῃς.
 400 Πόθον ἢ Ἀγάπη ἔσθριον καὶ ἰσάθη μὲ τὸν Πόθον,
 καὶ λέγει ὡς πρὸς τὸν ἔρωτον τάχα ὡς πρὸς τὸν Πόθον·
 «δὴ τοῦτον ἔδοξαίτερον προσήδης ὁ ἔρωτοκράτης,
 δὴ τούτου ἦτον ὁ βισπῶσις καὶ ἢ ἔσπασας ἢ τῶσις»
 καὶ εἶπά τῃν — Καὶ — καὶ τὸ εἶπεῖν τοῦτα ἐπροσεύξατο τῆς,
 405 ἔπασα εἰς τὰ ποδάσῃ τῆς καὶ τίτῃον τὴν ἐκείλιον,
 ἌΓάπη, δούλη τοῦ ἔρωτος, γήρησά μου συγγενίδα,
 καὶ Πόθε, δούλη τοῦ ἔρωτος, καὶ γήρησά μου συγγενίς τῆς,
 οὐκ ἔζησα τὸν ἔρωτον νὰ δοσολοθῶ εἰς ἐκείνον,
 ποιῶσα τίποτε εἰς ἑμένα, Ἀγάπη μου καὶ Πόθε,
 410 συντήχεται τὸν ἔρωτον, παρακαλιῶσαί του,
 ἀνθρώπος ἦτον γαρτὸς καὶ τίς εἶσαι οὐκ ἔζησα σὲ,
 καὶ δι' αὐτὸ οὐκ ἰδοσολοθῶν εἰς τὸ ἐξουπιστικὸν σου,
 καὶ δι' ἑμένα ποιῶσα ἔγγραφα, λόγους καλοῦς εἶπες·

- καὶ ἴνῳ ἢ ῥίσῳ εἰς τὸ ἔρωτος τὸ τάφος καὶ τὴν φίλον,
 415 καὶ ἦσαι ἀπὸ τῶρα δουλὸς του καὶ τοῦ θελημάτος του.
 Πλὴν ὡς ἐλάτῳ, φίλε μου, καὶ τοῦ ἐπαρεσβῶσαι,
 ἀν ἦτος φάος τοῦ ἔχουτο ἢ μὴ ἐφραγοῦνθῃ.
 Καὶ ἀφῶτος ἐπαρεσβῶσαι μετὰ πολλῶν θαυρῶν
 σῶσαιτῃ ἢ ἄγαπῃ ἀπὸ τὴν γῆν, σπῆσαι με καὶ λέγει.
 420 «Πόθε μου, διὰ τὸν ἀνθρωπον ταυτον νὰ τὸν εὐκῶρη,
 τοῦ Πόθου ἔρωτακράτορος μὴ νὰ τὸν σαρπαθῆσῃ.
 Καὶ ὁ Πόθος μὴ εἶπαι ἰσασασι, τίποτε μὴ ἰσῶσαι,
 ἐπεὶ ἀπετὸ δουλόσαι καὶ ἠρώσις νὰ μὴ ἀπιστήσῃ.
 ἔχεις καὶ κῶθος ἡσῆς, εὐγενεῖς ἀγάπῃ.
 425 καὶ ἀπὸ ἔρωτος συμπάθειαι καὶ τὴν ἠρωταίαν.
 Καὶ εἶπαι ὅπου μὴ ἐβόλλετται τὸν ἔρωτος ἐκείνου,
 ὡς ἴσθῃ τῶρα μετὰ ἴσιν εἰδὼ ὅπου δευξῶ,
 καὶ γῆν ἢ σαρπαθῶσαι του νὰ ῥόσῃ εἰς τὸ πικρῶν μου,
 καὶ τῆς ἀγάπῃ τὸν δεσῶν νὰ ἐπάρῃ διὰ τὴν κῶθη.»
 430 ἔρωτασάθῃν διὰ ἡνὸν ἢ ἄγαπῃ μὴ τὸν Πόθου,
 ἀλλήλῳις νὰ χειροκρατοῦν καὶ νὰ κρηφορῶσαι
 Καὶ ἀφῶτος ἐπεὶ ἀπεσῶσαι εἰς [τῆς] ἔρωτακράτην,
 εἰς ἔκῳν τὸν ἀνένεχσεν ὁ Αἰθήρων τὸν Πόθου·
 ἅμα τὸ ἔβη τὴν τρηκῆν ἀσασαυτῆ με ὁ Πόθος.
 435 ἀνδρας πολλὰ πανεῖρηρος, ἀσπρος, ξανθὸς τὴν τρίχων,
 ἔχεν εἰς τὸ κεφάλῳ του στεφάνῳ ἀπὸ δάρκων,
 ἔχεν καὶ εἰς τὸ χεῖρά του κλαυθὸν ὅσω τὸ στεφάνῳ·
 καὶ σῶθος ὡς μὴ ὀψῆτῃται ἔρωτος νὰ μὴ λέγῃ
 λόγους ὡς δεκαῖματος ὄρθῃ καὶ νοθεῖσας.
 440 «θαυράζῃ» ἄρε τὸν θυμὸν τῆς ἔρωτακράτης,
 τὸ πῶς εἰς ἕνα ἀνθρωπον μακροθῆρη τωσῶτον!
 τὸ πῶς εἰς ἕσῳν δουλὸς του, πῶς τὸν ἀνωγεινῆθῃ,
 τὸ τάφος του εἶπαι εἰς ἴσιν καὶ πῶς οἷα ἐτύχῃσεν σε;
 φρίτῳ τὸ πῶρ τὸ κωσῳτῶν τὸ εἰς χεῖράς σου βαστάζει
 445 πῶς ἀκῶρη οἷα ἐβλόγῃται τὴν ἄκῳ σου κορδῶν!ε
 Τίως μὴ λέγει — ἔρωτακράτης με; — καὶ ἐπῶν του — ὄχι, τῶτα·
 — ἐγὼ μὲν ὁ Πόθος — λέγει με; — καὶ ἐπῶν του — προσκῶν σε,
 τρέμα τὴν ἔρωταίαν σου, φρίτῳ τὴν δούραμν σου.

431. κρηφορῶσαι. — 440. θαυράζῃ. — 446. τῶτα.

- δουλόνομαι εἰς τὸν ἔρωτα ζήλιος του νὰ γίνω. —
 450 — Ἐδὲ, ἀν φρονῆς καὶ δουλοθῆς, ἐκείνος μὴ ἀπεκρίθῃ,
 καὶ πῆσῃ εἰς τὸ ἔτρησῳν τῆς ἔρωτακράτης,
 χρόνῳ γίνεσθῃ ἐπῆρῃσας κῆρας ἀνωθῶσαι,
 ζῶν κολλῆν παρῶσαι ἐχῆσαι ἀπὸ τῶρα.
 Ἐνῶσθῃ ἰσασῆσαν, τὸν Πόθου ἐβίασά του,
 455 ἔρωσῃν ἄλλῃ ἔρωταίῳ γυναικῇ ἐφραγῆν,
 εὐρωφῳ, καλογάμῳ, ἀσῆπασῳ, μακρῶν,
 τὸ χροῖμα τὸν μαλλῶν τῆς ἦτος ὡσῶν τὸ γάλα,
 εἰς ὄσῳ πλερῆνῃ χαρῆλῳ καὶ εἰς τόπος νὰ γαρῶσαι,
 στεφάνῳ εἰς τὸ κεφάλῳ τῆς ἔχεν ἀπὸ μωραῖτης,
 460 σμωραῖνῃ ἦτος σῆκαρτος καὶ εἰς τόπος ἔχεν ἀθη·
 ρόθῳν παντομορφῶσαι τὸν ἔρωτα ἀποκάτῃ
 γροσῶν ἀσπρον, ὄγα ζῶσματος, ἐπῶν μετὰ γῶνας,
 καὶ εἰς τὸ χεῖρῳ τῆς ἐβῶσῃται τρωσῆσῳφῳλῳ ἢ κῶθη,
 καὶ εἰς τὸ ἄλλῳ τῆς γαρῶσαιου καὶ τὸ ἔρωσῃν οἷα ὄσῳ,
 465 καὶ ἐκείνος ὅπου μὴ ἴσῳν — ἢ ἄγαπῃ ἔει, μὴ λέγει,
 καὶ ἄρε δουλοθῆκα καὶ εἰς ἀσῆ μωραῖτης ὡς διὰ ἴσῳν.
 Του ἡλιαῶν ἐθαύμαζῳν καὶ τὴν καλῶν φρεῖσαι,
 ἐβῆσαι νὰ εἶπαι ἀσῶθῆτῃ τῆς ποθορωκασῳσῳν,
 ἦσῳν εἰς τῶσῳ καὶ εἰς αὐτὸ καὶ εἰς τὸ ἄλλῳ τὸ παρῶσῳ,
 470 ἦθῆλῳ ἐκείνα νὰ σῶσαι, καὶ τῶσῳ νὰ φρονῆσῳ,
 [εἰ] τὸ ἄλλῳ νὰ ἔχω μῆρῳν, καὶ νὰ μὴ μὴ ἴσῳν ἐκείνου,
 καὶ τίσῳσῳ με εἰς ἐκῶν ἐκῶσῳν ὁ νόσῳ σου·
 καὶ μετὰ ἦσῳν παρῶσῳ, μετὰ τὸν σῆκαρῳ μου
 ἐκείνου ὅπου μοῦ ἔλεγε τὰ δῆσαι ἢ ἀγάπῃ.
 475 Ὁ Αἰθήρων τὸ ἄνωρον λέγει τὸν σῆκαρῳ του·
 — ἴδῃ τὸ τί μὴ ἦνῳσῳ τὴν χῆσῳσῳν ἡσῆσαι,
 ἐπῆσαι ὁ ἔρωσῳ ἄνωρον τὸ νὰ εἶδῃ ὅτι ἐβῆσαι,
 νὰ ἔχῃ ὁ νόσῳ μου ἄνωρον καὶ ὀδῶν ἢ φῳγῆ μου·
 ἐπῆσαι ὁ ἔρωσῳ, σῆκαρῳ, πρῶτα φρεῖσῳν ἄνωρον,
 480 τὸ ἀκῶρη βῆσαι ἔρωταίῳ καὶ ἰνῳτῆσαι εἰς ἀφῳταίῳ μου. —
 Καὶ ἐκείνος μὴ λέγει — Αἰθήρων, δῆσῳσῳ, τῆς τυπῶσῳ,
 τῆς κωσῳκράτορ τῆς ἡσῆς, εἰπέ, ἀφῳτῆσῳν μὴ το. —
 Καὶ ἡρῶσῳ τὴν ἀσῆκαρῳ, φίλε μου, νὰ τὴν λέγει
 485. ἴδῳσῳ? — 474. ὄσῳ.

- τοῦ ἀνείκελτος τοῦ ἔρωτος τοῦ σπργανῶ μου ἐκείνου·
 485 καὶ ἑστίαις ἤλθεν εἰς τὸ ὄνομα τῆς κόρης τῆς Ροδάμωσ
 εἶπέν μοι — κράτει, Δόξαστρε, δι' αὐτὴν τὴν αὐτοχαινεῖς
 εἶδρον ἔχει καὶ ἄνοουσι, τώρα κυρὸς παρελθόν,
 καὶ σῶπασε μὴ θλίβῃσαι, τίποτε μὴ λυπήσαι,
 ἔπει καὶ μάντις ἀνθρώπων προσιπὶν σοὶ τὸ μέλλον·
 490 ἀλλήθειαι, τὴν πατρίδα σου καὶ ἴδιος τοὺς ἰδιούτους σου
 θλίβεις, λυπήεις, στενοχωρεῖς, φαρμαίνεις, θανατοίνεις,
 ἂν ἴσῃ εἰς ἀναζήτησιν τῆς κόρης τῆς Ροδάμωσ,
 ἀλλὰ τὴν κόρησ κέρδιμασ τὴν σὶ ὀπισθεῖθην ὁ ἔρωσ,
 καὶ κάλοσ τοὺς ἐλπίησαι, καὶ τοὺς παρεργήσῃσαι.
 495 Ἥροσται, φίλα, ὁ σπργανῶς ἐκείνοσ ὁ δακρύσ μου
 ὡσ διὰ παρεργήσαν σου καὶ δι' ἀνοικωμωμῶν μου,
 λόγροσ καὶ ἐκαστῶ ἔρωταυόσ καὶ ἄλλα καὶ μὴ δέησ,
 καὶ ἔρωτασ λόγου καὶ λαλῶ, μὴ καὶ μὴ μεταφέρῃ,
 Παροξύνει καὶ τὸ ὀπίσθεσαν τῆσ ὄλησ τῆσ ἡμέροσ.
 500 ἤλθεν ἡ νόστα, ἐκατότασιν, ἐφάνη τὸ φεγγάροσ,
 ὁ σπργανῶσ μου ἔρωτασ τὸν εἶνα μετ' ἐρίμουσ·
 ἰδέτησασ με τὼσ ἐρωσ, ἐσόντοσρα ὑποδύσασ,
 τὸ ἔπλασιν ἔρωσ διὰ ἐρίν καὶ τὸ ἐπίασεν ἡ νόστα·
 ἐφάνη με εἰσ παραξένουσ ἐσθῆσ παρεξίλιν,
 505 εἰσ μυροδουλοφασίτουσ, εἰσ ἴδιον ἐξυρθωμένουσ,
 τὸ ἐκόσμησεν ἔρωσ βασιλεύόσ καὶ ἐλάμπροσιν ἰδέτῃσ
 καὶ ἡ ἄγαστῃ ἐκατεκάλυτοσ μὴ τὰ παραξένουσ τῆσ
 ἐπασεσάτουσ, ἐβλέπα τὸ τέτυον παρεξίλιν,
 ἔτραγα εἰσ τοῦτο τὸ δευδρόν, χαυόμεζα εἰσ ἐκείνου,
 510 ἐσπασα εἰσ τοῦτο καὶ εἰσ αὐτό, μετέτροχα εἰσ ἐκείνου,
 καὶ [ἐσπασα] τοῦτον τὸν καρπὸν, ὄντοσ ἀπέκει ἐτρογόνουσ,
 μέτροσ οὐκ εἶχαν τὰ καλὰ τὰ εἶχεν τὸ παρεξίλιν,
 ἐφάνη με ἔτρον καὶ πολὺν τὸ ἔρωτασπαρεξίλιν,
 καὶ ἰδὼ ἀνατρέχουσ καὶ τὸ ἰδὼ καὶ ἐκεὶ καὶ τὸ γυροσῶσ·
 515 συναπαντῶ τὸν ἔρωτασ, πῆρσ τὸ μερὶν τὸ βρέφοσ,
 ἐκείνου ὅπου ἐκαθέζετοσ μετὰ προσώπουσ δύοσ
 εἶχεν εἰσ ὄμοιοσ τὰ περὶ, καὶ εἰσ τὸ ἴδιον τοῦ τὸ χέροσ
 εἶχεν ὀδύροσ ἀργυρόν, καὶ εἰσ τὸ ἄλλοσ τοῦ τὴν κόρησ,

495. ζρεα. — 507. κοραλέοσ τῆσ.

- τὴν κόρησ τὴν παραξένου ἐκείνου τὴν Ροδάμωσιν,
 520 εἶχε τὴν κόρησ, βάσταζε, πολύποισ κοροδία,
 μὴ τώρα πάθησ καὶ σφαγῆσ καὶ νεκροθῆσ ἐκ πόνου!
 εἶχεν τὴν κόρησ, βάσταζε, φυγῆ, μὴ ραθυμῆσῃσ!
 εἶχεν τὴν κόρησ, πρόσασε, φυγῆ, μὴ ἀνωστηγῆσῃσ!
 εἶχεν τὴν κόρησ, λογιμῆ, μὴ φύγησ ἀπὸ ἐρίμουσ!
 525 εἶχεν τὴν κόρησ, τῆσ ἐπῆσ ἀνάπαυσ καρδιάσ!
 εἶχεν τὴν κόρησ, φίλεσ μου, τὸ φῶσ τὸν ὀφθαλμῶν μου!
 εἶχεν τὴν κόρησ, πῶσ καὶ εἶπὼ, βάστα, φυγῆ, μὴ ἐξέβῃσ!
 Συναπαντῶ τὸν ἔρωτασ, τὸν γέροσ τὸ βρέφοσ,
 τὸ βρέφοσ τὸ παραξένου τῆσ μέσοσ ἡλικίασ,
 530 συναπαντῶ τὸν ἔρωτα, εἰν ἔρωσ καὶ τὴν κόρησ,
 τὴν κόρησ καὶ τὸν ἔρωτασ τοῦ καὶ χειροκρατοῦνται·
 συναπαντῆ με, βλέπει με, πρώτοσ αὐτόσ ἐρίμουσ,
 βλέπει με τόσουσ, κράζει με — Δόξαστρε, σίμοσί με —
 βλέπει, γυρορίζω τίσ ἐνί, σημαίωσ προσώπουσ τοῦ
 535 ἄσ μὴ φοβῆσῃσαι, λίγει με, φίλεσ τὰ λογιμῆ σου·
 Στήσαι, θυροσ τὸν ἔρωτασ, τὴν κόρησ ἐτρασιζῶ,
 [ἐ]πρόσασα τὸν ἔρωτασ, ἰθαύμαζα τὴν κόρησ,
 ἔλεγα μόνουσ κατὰ οἰῶν — ἔρωσ καὶ ἐτοῦτοσ ἐνί
 καὶ ῥόθοσ μεταπλάττεται καὶ γίνεται γυναῖκα.
 540 Ὁ ἔρωσ μὴ λίγει — Δόξαστρε, βλέπεισ τὴν κόρησ τοῦτοσ,
 τὴν βλέπεισ καὶ ἐνέξασαι καὶ τὴν πολλὰ θυροσάζασ,
 ἐνε ἡ Ροδάμωσ τοῦ Κροσσοῦ θυροσδέτησ βασιλιάσ,
 τὴν σὶ ὀπισθεῖθην, Δόξαστρε, τὴν σὶ εἶπα καὶ σοῦ δόισασ,
 καὶ καὶ τῆσ ἐπαρῆσ τῆσ, καὶ τὴν χαρίζω σοῦ τῆσ,
 545 ἀπλοσσε χέροσ κράτησε τὴν κόρησ ἀπὸ τῶρα,
 καὶ ἔχεσ χρόνουσ μετ' αὐτῆσ καὶ συναπαντῶσ τῆσ,
 καὶ σὸν τρέχῃλοσ ἀλείπουσ κλίνα πρὸσ ἔρωτασ τῆσ. —
 Πᾶσασα λόγουσ ἔρωτασ, ἀπλόνοσ μου τὸ χέροσ·
 ἔρωσ τῆσ κόρησ δίδει με τὸ χέροσ μετὰ δάροσ,
 550 καταφιλῶ τὸν ἔρωτασ, ὁμοῦ καὶ πρὸσ τὴν κόρησ,
 καὶ ἀπὸ τῆσ τάσῃσ ἔδοθησ ἐξυποσασ ἐγενόμεσ,
 ἐξυποσασ μετὰ δόνοσασ, μετὰ πολλῆσ παροῦσ,
 ἐξυποσασ καὶ ἔχασ στανιγρόνοσ καὶ ὀδύνοσ ἀμετρογῆτοσ,

555. ἀνίστα μὴ φ. — 556. στίχου.

ἔξωτος ἐν φλογίζουσαι, ἐν κόπται ἐκ τοῦ πάους.
 555 Τὸν ἔπειον ἀνεγέρουσα, τὸν ἔρπασα, τὴν κόρη,
 τὰ δένδρα καὶ τὰς χάριτας τὰς ἔβλεπα εἰς τὴν κήπου,
 κατεκοπύουσα, ἔπαυσα τὸν νόκτασ, ἐπαθάρουσα
 τὸ δεύτερον ἀφύγεται ὁ νόσ μου ἐν τὸ βέβησ,
 τὸ φῶς ἑπαρκατόρου το, ἔρπασου τὴν χείρα,
 560 τὴν νόκτασ εἰγα δέσπασου, ἢ ἀνήν ἐν με τρανέζ.
 Πάλιν λαλῶ τὸν φίλον μου, τὸν συγγενῆ μου ἐκείνου,
 καὶ πάλιν ἀφηγησόμεν τοῦ ἀσείρατος τὴν πλάσ,
 καὶ μετ' αὐτὸ κενολογῶ, βυλλομαι ἀπαὶ τότε
 τὰ πρὸς τὸ κάστρον τὸ Ἄργουρον ἐν ἔβρω ἐν τὸ γυρεῖσασ,
 565 πῶς ἐν ἀπείγω τὸν Χρυσὸν τοῦ κάστρου βασιλεία,
 καὶ πῶς ἐν ἰδοῦν τὰ ἡμαρτίῳ μου τὴν κόρη τὴν Ροδάμην.
 Καὶ πρῶτα μὲν ὁ συγγενὴς ἐκείνος ὁ ἰδικὸς σου
 ἔλεγε — πῆρε καὶ ἄς ἔβρου καὶ ἄς γυρέουσ πρῶτου,
 καὶ ἄς δῶσασ εἰδῆσ ἀπὶ ἔσιν τίς εἰσαι καὶ [δ]πόθασ,
 570 τὴν φήσιν σου ἔνωρῖζου τῆ, καὶ τὴν ἀνδρείαν σου πάλι
 ὁ κόρησ ἰδος γέμει τῆν καὶ πάντες τὴν ἔξασου,
 καὶ μετὰ συμβηδέσασ ὁ πόθασ σου ἐν γέτῃ. —
 Ἄς δὲ εἶδεν ἡμαρτάθει τὴν γυρῆν μου εἰς τὸ πρῶτῃμ,
 λέγει καὶ συμβουλεύεται μετὰ θιμνέσου τρόπου,
 575 κίθεται συμβουλεύεται μετὰ τοῦ συγγενῶ τοῦ,
 τὸ τί ἐν ποίησ ὁ Λάβιτρος καὶ πῶς ἐν τὴν γυρέζ.
 — Ἐκεῖ, τοπάρχα Λάβιτρος γυρεῖσ ἔρπασ καὶ τόπου,
 γυρεῖσ Λιβάνδρου βασιλείσ, ἀναγῆτῃ καὶ κίλλου
 ἐπὶ ἔλθῃσ ἀπὸ τὸν ἔσασ, ἐπαρῆσ δι' ἀγῆτῃ,
 580 ἔπαθεν ἢ καρδιά σου πῆγῃ ἀπὸ τὸν πόθου,
 ἔθελουκατοῦσῃλῃτα δασῆσ τῆς ἀγάπῃ,
 λέγω καὶ συμβουλεύειν σε, τοῦτο παρακαλῶ σε,
 φρόντισου πρῶτα τὸ καλὸν τῆς γυρεῖσ σου γυρεῖσ,
 ἀνδρωσιν σῆσ ἐν κρατῆ τὴν γυρεῖσ ὡς ἀνὶ σου,
 585 μῆρε ἐν ἔρπῃσ τὸ πειθῆμῃ, ἐν τύχῃ τὸ γυρεῖσ.
 Ἐπαρ' ἐκ τὴν πατρίδα σου ἀνδρώσῃσ ὅσασ θέλῃσ,
 καὶ ἄρῃσ εἰς ἀναζῆτῃσ τῆς κόρησ τῆς Ροδάμην. —
 Παρεδεδῆσαν τὴν βουλήν, τὴν συμβουλήν ἐκείνην,

550. ἑπαρτίσ μου. — 581. ἔθελουσατ . . ἐπῆρεσ.

λέγω ταῦτα τὸν φίλον μου, τὸν συγγενῆ μου ἐκείνον·
 590 αὐτὸ μὲν ὡς πρῶτον ἀνδρωσιν καὶ ὡς πρῶτον συγγενῆ μου
 εἰς τὴν πατρίδα τὴν ἑμὴν ἀφῆσα σε ἀντὶς μου,
 μῆρε ἐν ἔβρω τὸ ἐπαθάρῳ καὶ ἐν χαρῶ τὸ θέλω,
 καὶ πάλιν ἐν ἔβρω εἰς τὴν ἑμὴν πατρίδα μετὰ θάρρους·
 595 καὶ ἀπαὶ τὴν πατρίδα μου καὶ ἀπαὶ τὰ γυρεῖσ μου,
 ἔβρωσ ἐν περικατῶ καὶ ἐν κοσμοαναγυρεῖσ
 ἀπὸ τὸ κάστρον τὸ Ἄργουρον, ἀπὸ τὴν καλὴν Ροδάμην.
 καὶ ὅπουσ ἀπὸ τοῦς φίλουσ μου καὶ ἀπὸ τοῦς ἰδικούσ μου
 θέλω ἐν ἔβρω μετ' ἐμῆ, ἄς βεβατωθῆ ἀπὸ ἔβρωσ,
 600 ὅτι ἐσ εἰς τὰς ἰδύνασ μου πολλὴ παρηγορία.
 Καὶ ὡς ἔκασασ οἱ πρῶτεῖσ τῆς γυρεῖσ μου οἱ τοπάρχα,
 καὶ ποίωσ ἑαπῆσ ἀνῆρεφῃσ ἐν δῶσῃ τὸ παιδί τῶ
 ἐν ἔβρω εἰς παρηγορίαν μου ἀπὸ μετὰ θεραπέτῃ.
 Ἐβρωσ ἀπαὶ τὴν γυρεῖσ μου, καὶ ἐκ τὰ γυρεῖσ μου,
 εἰγα μετὰ ἐμῆ, φίλε μου, ἐκατὸν τέτωσ ἄλουσ,
 605 ἔτῃσ τῆς καρδίασ μου τὴν ποσμετῃσῃσ,
 μῆσιν μετὰ τὰ κωστῆσ τοῦσ ἐν ἔβρωσ γυρεῖσ.
 Ὁ Λάβιτρος ἐκίθησ ἀπὸ τὰ γυρεῖσ τοῦ
 εἰς ποθουσῆτῃσ τῆς κόρησ τῆς Ροδάμην.
 Ἐβρωσ ἀπαὶ τὴν γυρεῖσ μου, καὶ ἐκ τὰ γυρεῖσ μου,
 610 καὶ τί ἐν σὶ εἰπῶ, φίλε μου, καὶ μετὰ πόσου πόθου,
 καὶ μετὰ πόσου πειρασῶ ἄρῃσ ἐπαρκατίουσ,
 ἔωσ σὶ ἐν ἀπείγῃσ τὸ κάστρον τῆς Ροδάμην
 ἐγῶ καὶ ἐκείνου οἱ ἐκατὸν οἱ σωμαρῆμῃσ μου.
 καὶ ἄρῃσ ἐν σὶ ἀφῆτῃσῃσ, φίλε μου, τὰ ἐν τῷ μεσῷ,
 615 καὶ τὰ καλὰ καὶ τὰ κακὰ τὰ ἐπάθασιν ἐντῆμ
 ὅσῳ ἐν ἀπείγῃσ τὸ κάστρον τῆς Ροδάμην.
 Ὅσῃσῃσ ἔπαρκατῃσ τὸ κάστρον τῆς Ροδάμην,
 ἐξῆτῃσ τὰ δῆσῃσ καὶ ἐξῆτῃσ λιβάνου,
 620 εἰς τὴν ἀρχῆν ἐπίσῃσ, ἀρχῆν τὸν λιβάνου,
 ὅσῳ τὸν περῃσῃσῃσ τὸσ παρῃσῃσ χρόνῃσ·
 βραδίη ἔσιν ὅταν ἔβρωσ, φίλε μου, εἰς τὸ λιβάνου,
 καὶ εἰδῆσ ἑκατουσῃσῃσ ἐν περῃσῃσῃσ.
 ἤρῃσ ὁ ἔτιωσ Λάβιτροσ τὸ κάστρον τῆς Ροδάμην

600. ἔτῃσ.

μετὰ πολλῆς τῆς συμφορᾶς, μετὰ πολλοῦ τοῦ πόνου.
 625 Ἔδωκεν ὁ ἦλιος τὸ πρῶτὸν καὶ ἀντίτειλεν τὸ κίστρον,
 ἐλάμπασεν ἢ ἀκτίνες τοῦ καὶ ἐδύρασε τὸ κίστρον,
 καὶ ἄλλας ἀκτίνες ἔδωκεν τὸν ἥλιον ἐκ τοῦ κίστρον·
 ἤθελες ἴδει, φίλε μου, καὶ ἂν ζοῖται νὰ ἴδῃς πάλι,
 τὸ κίστρον ἰσχυρότερον τὸν ἥλιον εἰς τὸ λάμπειν.
 630 εἰ μὴ εἰς ἥλιον ἤθελες πολλὰς ἐντραυνοῦσαις,
 ἔδωκεν ὁ ἦλιος τὴν αἰγὴν τὸν πύργου τοῦ κίστρον,
 καὶ ἔβλεπες ἥλιον αἰσθητῶν, οὐκ ἔχον συντυχία,
 ὅτι ἀνυπέστη τὴν αἰγὴν ἀπὸ τοῦ ἀπαι τοῦ κίστρον·
 ἂν δὲ εἰς ἀστρον ἤθελες πολλὰς ἐντραυνοῦσαις,
 635 ἔβλεπες τὰ λιθάρια τοῦ κίστρον ὅτι λάμπουσι
 ὡς ἐν τῷ ἀστρον τὸ ἀδαῖον διον λογαριασμοῦναι,
 καὶ ἤθελες ἴδει ἔραται τὸ κίστρον καὶ τοῦ ἥλιου,
 νὰ εἶναι ὡς κάλλος ὁ ἦλιος καὶ ἀντὶ ἀστροῦ λιθάριον.
 Ἔδωκεν ὁ ἦλιος τὴν αἰγὴν ἐξοπλισί μου ἔδωκεν,
 640 ἐβγαῖναι ἀπὸ τὴν τέντα μου, θάρσῃ ἀντίκρου τοῦ κίστρον,
 λίγα τοὺς συντοπίτας μου, φωνάζει ἀπὸ χαρᾶς μου·
 — βλέπετε τὸ Ἀργυροκόσμου! Καὶ οἱ ἐκατὸν ἐκείνοι
 παρέλαβεν καὶ ἡ χαρὰ καὶ ἀφῆκεν καὶ ἡ θλίψις.
 — Λάβιτρον, ἦρεσ ἀπὸ τοῦ εἶναι, ἤρξατο τὸ ἐπεθόμεις. —
 645 Ἀναπέτω τὴν τέντα μου, στένω τὸ φλέγματό μου,
 συνάγω τὰ παιδία μου τὰ συνομηθικά μου,
 δίδω βουλῆν, νὰ μένωμαι ἀπίσω εἰς τὸ λιθάριον,
 ἔδωκεν τὰ φαρία τοὺς πόιντες εἰς τὸ λιθάριον,
 εἶεν ὁ τόπος ταραχῆν καὶ ἐβόησαν τὸ λιθάριον,
 650 ἀπὸ τὰ χειμνωτοῦσιν τῶν ἐκατὸν φαρίων.
 Ἐπίσταν ἀμέριστα τὴν ἄβην τὴν ἡμέραν,
 καὶ πρὸς ἄριστον δεικνύει, πρὸς ἄρην καταφύγου,
 κρατούμεν τὰ φαρία μας ἅλα καὶ σπρωνομένη τα,
 καὶ τάχα δι' ἀναπόφιν τῶν πόιντων μας τῶν τόσων
 655 καθυλλιστάει ὁ Λάβιτρον, καὶ πάλιν τὸ ἐκείναι
 μετὰ τοὺς συντοπίτας τοῦ τοὺς ἐκατὸν τοὺς εἶεν.
 Ὅλοι ἐκαθυλλιστάμενοι εἰς τῶννωστον λιθάριον,
 ἠρξάμεθα νὰ παίζωμεν νὰ νυκταροχοροῦσιν.
 Ἦνοσαν τὴν σιγρότερον ἀπίσω ἀπὸ τοῦ κίστρον,

660 εἶδαν τὸν τόσον πληθυσμὸν καὶ τὸ κατοικοῦσιν·
 ἀπαι τὸ κίστρον τὸ Ἀργυρὸν ἤλθεν ματατοφόρος,
 νὰ μάθῃ τίς ἡ ταραχὴ τῶν τόσων τῶν ἀνθρώπων,
 καὶ τίνας ἐν τῷ πείσμον καὶ τὸ κατοικοῦσιν·
 λέγει τοῦ εἰς ἐκ τοὺς ἐκατὸν Λυβίστρον τοὺς ἀνθρώπους
 665 — ἀνθρώπος ἐστὶ κεραλὴ γούρας τῆς γῆς λιθάριον,
 Λάβιτρον ὁ παρόξινος μετὰ τοὺς ἐδικούς το·
 ἄφρονον νῦνα παρατεῖ, κίστρον πόιντα γυροῖται,
 ἀπειροὺς εἶδεν συμφορὰς καὶ ἀνάγκας ὑπεστάθην,
 ἤλθεν εἰς τόπον καὶ ἤρξατο ἀνάπασαν μεγάλην,
 670 καὶ θέλει ἀπὸ τοὺς πόιντων τοῦ ἐκατὸν τοὺς τόσους
 τίποτε ἀλίον, ἀνθρώποι, τοῦ νὰ περιουσιασθῶν.
 Πῶς δὲ τὸ λέγουσιν, ἀνθρώποι, τὸ κίστρον τὸ θωροῦμεν;
 καὶ πῶς τοῦ κίστρον τοῦ λαμπροῦ λέγουσιν βασιλείαν;
 — Λέγουσιν τὸ κίστρον Ἀργυρὸν, Ἡροῦδον τὸν βασιλείαν,
 675 ἔχει καὶ κέρων ἤδειχεν Ροδίμην θυγατέρα. —
 ἔραθεν, κατεγνώρισται ὁ μνηστήρ ἐκείνος
 τὸ τίνας ἐστὶ ἡ ταραχὴ καὶ τίνας ἡ κατοῖα,
 ἀπῆγεν, καὶ ἀνεδίδαξεν Ἡροῦδον τὸν βασιλείαν
 ἀπὸς ὡς δὴ τὴν κατοῖα μου καὶ ὡς δὴ τοὺς ἐδικούς μου.
 680 Παρήλθεν, ἐπαίρησαν τὸ πάσις τῆς ἡμέρας,
 ἤγγισε πάλιν τὸ βραδίον, εἰσέμωσεν ἡ νύκτα,
 καὶ ἐγὼ μὲ τὸς ἀγῶνας μου τοὺς ἐκατὸν ἐκείνους
 δεκνῶ καὶ συμβουλεύομαι, τίτοις τοὺς συντοπίταις·
 — ἄρα τοῦ ἰδοῦμαι τὴν αἰγὴν ὅτι παραχαράζει,
 685 νὰ τοπομεταθέσωμαι, νὰ γῆσωμαι τὸ κίστρον,
 νὰ δέσωμαι τὴν κατοῖα μας ὅσον δοξάται χέρει. —
 Ἦρσεν ἄλλους ἡ βουλῆ, καὶ ἀπεγομῆσθαι με,
 καὶ μοναζῶν μὲ ἴψικουσι ἐμὲ οἱ ἐδικὸί μου
 ἀπίσω εἰς τὴν κατοῖα μου μὲ τὰ παιδία τοῦ μου·
 690 καὶ ἄκουσε πάλιν, φίλε μου, τὸ τί ἔταξεν ἡ νύκτα,
 καὶ πάλιν τὸ μὲ ἐβόησαν ὁ ἰροστοποχοροῦσιν.
 (Ὅτιον τρίτον ἔρατος Λυβίστρον πολυπόου).
 Ἐπεσα εἰς τὸ κραββατῶν μου καὶ εἰδὼς ἀπεγομῆσθην,
 καὶ πάλιν ἐν ὄνειρῳ μου τὸν ἔραταν ἐθώρου,
 695 ἐπέτετο καὶ ἤρξατο μετὰ πολλοῦ τοῦ θράσους,

καὶ ἄπιστο εἰς τὴν κατοῖάν μου ἔδραμον μετὰ θύραρον·
καὶ ἄρα τὸ ἔραψ', μὲ τὸ πτερόν διδοναί με εἰς τὸ κεφάλιν,
λέγει — κομῶσαι, Δόξιατρε; — καὶ εὐθὺς ἐξύπνησά με,
μῶθεν λυπῶμαι ἀπὸ τοῦ οὖν, μὴ δὴ βρασαι, μὲ λέγει,
700 ἔφθασας, εἶδες ἀπεπὸ τὸ κάστρον τῆς Ροδάμηνς,
καὶ ἀπὸ τοῦ οὖν ἐγνωρίζε τῶρα ἀπὸ λαῶν ὀπίστω
μὲ πόδων τὸν παραίτητον καὶ τὴν θέλω δοξάσαι,
καὶ εὖθις με ἀπόρει, Δόξιατρε, τίποτε μὴ λυπῶσαι. —
Ἐβγαίνει ἀπὸ τὴν τέντα μου, καὶ ἐχάθη ἀπὸ μένου,
705 ἐξύπνησα ἐκ ε' ὄνειρον καὶ πάλιν ἀνεγύρουν
μετὰ μεγάλης τροχῆς καὶ εἶρος τὸν ἔρωτά μου.
Παρίδραμον, ἐξέφυγεν, ἐμίσησεν ἡ νόστα,
πάλιν θεωρῶ τὴν τὴν ὄληθ' καὶ ἤραστο νὰ χαράσῃ,
καὶ πάλιν ἐκ τὴν τέντα μου πρόχραρος ἐπαυθῆν,
710 καὶ ἔλοι — γαῖρον — μ' ἔλεγαν — τοπάρχα, ἀπαι τῶρα. —
(Ὁ Κλειτοβῶν ἀνερωτᾷ τὸν Δόξιατρον νὰ μάθῃ
δοῦ τὰ εἰσάθεν τὰ πρόσωπα τὰ ἑρωτικά τὰ τρία).
Καὶ λέγει τὸν τὸν φίλον μου — δε σὲ περιπέφω ὀλίγον,
ὄκατι ἀπίσω μ' ἔλαδον τὸ νὰ μὲ θέλῃς εἶπει·
715 καὶ πάλιν ἐνοητικῶς σε νὰ μὲ ἀναδοῦξῃς. —
Καὶ λέγει δοῦ τοῦ ἔρωτος τὰ πρόσωπα τὰ τρία,
τὰ μὲ εἶπεν, τὰ μ' εὐδαξεν ὁ ῥάτης ὁ προγνώστης.
(Τὸ Πόθος τὴν ἰσότηταν ὁ Λόξιατρος διδάσκει,
ἐκεῖνον τὸν παραίτητον φίλον τὸν Κλειτοβῶντα).

720 Εἶπεν με, τὸ τριπρόσωπον τὸ ἑρωτικὸν τὸ βλέπει,
ἄουσαι, μάθε, Κλειτοβέ, τὸ τί ἐν διδάξωσι σὲ το.
Ἔρωσι εἰς ἐνασχόλητον πρόσωπα οὐ διακρίνει,
οὐδὲ ἐνί μίγας ἀνθρώπων καὶ μὴ ἀσφαλίζεται πόθος,
καὶ ὀδύνας μῖσα τοῦ καροῦ καὶ πάλιν εἰς ἐκεῖνον

725 ὁ Πόθος τρέχει, γνωρίζε τὸν εἶδες μετὰ σίταν,
καὶ μάθε οὐκ ἐν προτίμασι τῶν ἑρωτικατῶρων,
εἰς τίποτε οὐκ ἐγνωρίσαι, μὰ τὸ σταθὸν τοῦ Πόθος.
Ἔδε τὰ μὲ ἀφηγήσατον ἐκεῖνος ὁ προγνώστης,
φίλε μου, δοῦ τὰ πρόσωπα τὰ ἑρωτικά τὰ τρία·
730 εἰ δὲ καὶ πάλιν, ἄουσαι, μάθε νὰ σὲ ἀφρηθῶμαι
καὶ πῶς ἐμεταπίσασαμεν ἐκ τὸ κατονωτότων

καὶ τὴν ἀρχὴν ἦν ἤραμον τὸ ἄρηρον τὸ κάστρον.
Πλὴν ἀπαι τῶρα, φίλε μου, κατέλαβεν ἡ ἐσπέρα,
καὶ εἰς κάστρον ἐκατηχῶσασεν καὶ ἄς εἴραμον μόνην μας·
735 καὶ πάλιν ὅταν ἐκώσασαμεν καὶ πόσασαμεν τὴν στρατίαν,
καὶ τὴν ὁδὸν κρατήσασαμεν πάλιν νὰ σὲ ἀφρηθῶσαι,
τὸ πῶς τὸ κάστρον ἤραμον, καὶ μετὰ τῶντα πάλιν
πῶς τὴν ἀρχὴν ἐσέβημεν τῆς κήρης τῆς Ροδάμηνς·
ὄνωσον καιρὸς ἀπὸ τοῦ οὖν καὶ ἄς κομηθῶμαι, φίλε.

740 (Δεύτερος λόγος ἔρωτος Δοξιατρον καὶ Ροδάμηνς.)
Τὴν νόστον παραδράμαμον ὄμοι καὶ τὴν ἡμέραν,
πάλιν κυβαλιεῖσασαμεν καὶ τὴν ὁδὸν κρατούμεν.
Καὶ πάλιν ὁ κοθόδαρος τὰ τίτεια μ' ἀφρηθῶται.
— Ἠξέουρες ποῦ κατήχτησεν τοῦ πόθου μας τὸ τίλος,
745 φίλε, τὸ ἐστυχῶσαμεν τὴν χροσῶν ἡμέραν; —
Καὶ εἶπέ τον — ναί, καὶ εἰς τὰ πρόσωπα τὰ ἑρωτικά τὰ τρία,
καὶ πῶς ἤλαδον ἀπεπὸ σήμερον εἰς τὸ κάστρον,
καὶ πῶς εἰς τὴν ἀσχόλητον ἐσέβηκες τῆς κήρης.
Εἶπέ τον — ναί, καὶ ἀφρηθῆσασαμεν τὸ ὄνειρον τὸ εἶδα,
750 τὸ εἶπα τῶν ἀγάρων μου, καὶ εἶπασον ἐκεῖνον
— Ἴτι παρατρέχει τὸν καιρὸν, Δόξιατρε, γῆς τοπάρχα,
εἰ τὸν καιρὸν καινωτικῶς τοῦ ἐπιχειρηματός σου,
καὶ τὴν βραδύνην τὸν καιρὸν καὶ ἐντί σου ἀνακατοῦμεν;
755 τί σὲ κρατεῖ ὁ λογισμός, καὶ γόβος σὲ προσάδινει;
τί σὲ ταραξάσει πύδωνος καὶ πάλιν ἀναμίσεις;
Ἔδες τὸ κάστρον, γῆρες το, τί κερτερεῖς, εἶπέ μοι;
Καὶ ὡς ἤνωσα ἀπὸ τοῦς ἑμοῦς ἐνι στενωγοῦράνται,
τοῦς ἐκατόν ὁ Δόξιατρος στίει καὶ ἀπληγῶται·
— εἶπατε, φίλοι ἐγνωρίμοι καὶ συγκακοποθητοῦ μου,
760 γῆς τῆς ἐμῆς οὐδετήρας καὶ συνονωμαστῆραι,
ἐπεὶν συνεπασάσατε ὄνηρον γῆρ τῶρα
καὶ τοῦς πολλοῦς μου κερασμοῦς συνεπασάσατε τοῦς,
καὶ τὰς πολλὰς κερῶσεις μου συνεκακώθητέ τας,
τὰς συμφορὰς μου τὰς πολλὰς συνεκακώθητέ τας,
765 τὰς ἀβαστάτους λύπας μου συνεκακώθητέ τας,
καὶ μετὰ τόσα τὰ πολλὰ τὰ ἐπιθῶμεν ἐντόμα,
τὸ ἐφληκαρῶμεν πάντοτε, γῆρ ἐπιτόγαμν το,

- καὶ τόπου κατηγέσθαι γλυκὴν ἐλευθερίας,
 βλέπετε μὴ σπουδάσωμεν, καὶ μὴ τοὺς τίσιος κόπους
 770 ἐρήθῃ τὸ κέρδος ἀεικρον τοῦ κόπου μας τοῦ θάσου·
 ἀλλὰ ὡς προσκαρτερήσωμεν, γαρτώμεν τὸ κάστρον,
 μαθαίμεν ποῦ παράκειται τῆς κήρης τὸ κορυθαίλιον,
 στήσωμεν τάντων ἀπαιτὴν, πείσωμεν ὅταν ἔσται ἕνα,
 σπουδάσωμεν νὰ ποίσωμεν φίλον ἀπὸ τὸ κάστρον,
 775 τὰ πάντα καταμάθωμεν, γυροῦσθαμεν τὸν τόπον,
 καὶ μετὰ πόδου μηχανῆς ἄλλων κατ' ἄλλου
 ἴσθαιεν τὸ ποδοῦμαιον, ἔρωσι ὅσ' φέρεταιί μας,
 ἔσθαιεν χρόνος μετ' αὐτῆν, γαρῶμεν, γλυκαθώμεν,
 ἔσθαιεν πόθος τὸν σκοπὸν τοῦ ἔχει μὴ ἀλλόθεν,
 780 καὶ ἔρωσι ποίησ' τὸ γλυκὸν νὰ γωιστῆ φαρμάκον.
 Ἦρσαιεν δίους ἢ βουλή, φίλε, τοὺς ἔδικος μου,
 αὐγῆν ἔμεταπίσωμεν, ἔσθαιεν εἰς τὸ κάστρον,
 εἶδαμεν κάστρου καλλοῆν, εἶδαμεν κάστρου κτίσμα,
 καὶ ὡς ἔχω ἀπὸ ἀρηγήματος νὰ ξενοστῆ ἢ φύγῃ σου.
 785 (Ἐκφρασις κάστρου τοῦ Ἀργουοῦ τῆς κήρης τῆς Ροδάμω)
 Τρίγωνον ἦτον, φίλε μου, τὸ κάστρον τῆς Ροδάμω,
 καὶ εἰς τὸ καθέτανον τῶν πλευρῶν δώδεκα πύργους εἶχεν,
 καὶ ἐπάνω εἰς τὸν πρυγματός τὸ ἴδιον τὸ καθέτανον
 ἀνθρωποὶ ἀπὸ γαλακίματος νὰ στήσαν καὶ ἐκ λίθου·
 790 τοὺς μὲν ἐν ὄπλοις ἔσθαιεν ἑκάστος ὁ τεργίτης,
 νομίζων νὰ εἴπαι ἐκ παντός, φίλε μου, ἂν τοὺς εἶδες,
 ζῶντες, ἀντιπαρτάσσονται καὶ στίκονται πρὸς μάχην·
 τοὺς ἄλλους πάλιν ἔσθαιεν ἑκάστος ὁ τεργίτης
 τὸν μὲν νὰ παίζῃ ἴσθαιεν . . . .
 795 καὶ ἄλλος νὰ παίζῃ τεργικὸν καλάρην ἀπὸ πύθου,
 καὶ τὸ καθ' ἓνα τῶν ἡγῶν τοῦ καθένος καλάρου
 ἔσθαιεν πῶς ἐφύσθαιεν ἐκ τῆν φωσφῶ τοῦ αἵματος,
 ὡς ἦτον ἀπὸ μηχανῆς ἑκάστος τοῦ τεργίτου.
 Ἦσαν λεθάρου ἔλεγχαι ἐνὶ τὸ κάστρον αἴου,
 800 ἄρμος οὐκ ἦτον πρὸς αὐτῶν, πέτρων πρὸς ἄλληλιν πέτρων.
 Καὶ εἰς τὸ πλευρῶν τὸ ἀριστερῶν τὸ πρὸς τῆν πύρτον μέρος
 εἶδα τὰς δώδεκα ἀρετὰς ἐκεῖ λατομημένας,
 τὸ ἕνα χεῖρον τοῦ καθένος χαρτῶν μετὰ γραμμάτων,

- καὶ ὄλοις τοὺς ἦτον εἰς τὸ στήσαν τῆς καθένος φεδοῦλας.
 805 (Ἐκφρασις τοῦ καθένος τῶν ἐφ' ἀρετῶν τοῦ χρόνου.)
 Ἦτον ἡ πρώτη Φρόνησις, καὶ εἶχεν τὸ στήσαν τοῦτο,
 νὰ στήχῃ σέσωκος, εὐχέσις, καὶ τὸ ἕνα τῆς τὸ χεῖρον
 κλειτὸν εἶχεν εἰς μέτωπον καὶ νὰ δακτυλοδείχῃ
 τοῦ λογισμοῦ τῆς τὸ ὄφρατον, τὸ ἀεικρον φρονημένου τῆς·
 810 καὶ τὸ χαρτῶν τὸ ἐξέστασεν εἰς τὸ ἄλλου τῆς τὸ χεῖρον,
 τοῦτα ἔγραψον τὰ γράμματα, φίλε, καὶ ἀποσῶσι τα.
 ὁ τοὺς φροσὴν ὅπου σκοπεῖ τὸ τέλος τῶν γραμμάτων,
 καὶ πρὸ τοῦ τέλους τῆν ἀρχὴν ἀποχωρεῖ ἀπὸ πύτας·
 Ἦν Ἀυθάραια εἶδα, ἔσθαιεν ἀπὸ αὐτοῦ . .
 815 θρασυῖον ἀπὸ τοῦ στήματος, καὶ τὸ ἕνα τῆς κοντάρου
 καὶ εἰς τὸ χαρτῶν ἔγραψον, φίλε, ἐκτῶσι λόγος·
 ἐφύσθαιεν? τὸν χρόνον ὅπου σκοπεῖ τὸ τέλος τῶν γραμμάτων,
 καὶ ὄλα τὸλμας χρόνον τοῦ καὶ παρεκτός ἀγάπης·
 Ἄπ' αὐτοῦ εἶδα καὶ ἔσθαιεν ἢ Ἀλέθεια μετὰ θρόνου,
 820 ἀιχθῶνος τρεανθροῦλον τὸ χεῖρον τῆς ἔκρας,
 καὶ τὸ χαρτῶν εἰς τὸ χεῖρον τῆς καὶ ἔγραψον τοῦτο λόγος
 ἐκτός ἀιχθῆς ὅσα ἀποτυγῆ, τὸλμας ἐπιτυχῆσαι,
 καὶ τὸ ῥαχθῆ πύρτοις τα, ποτὶ ὡς διαιγνωμῆσι·
 Ἄπ' αὐτοῦ ἢ Σύνεσις ἦτον ἐν ἀτῆ καὶ εἶχεν τὸ στήσαν τοῦτο,
 825 σέσωκος, δεσφῆ, προσκτικῆ, καὶ εἰς τὸ ἕνα τῆς τὸ χεῖρον,
 εἶχεν στανρόν, καὶ εἰς τὸ ἄλλου τῆς χαρτῶν μετὰ γραμμάτων,
 καὶ ἔλεθσαν τὰ γράμματα τὰ ἦσαν ἐκεῖ γραμμένα·
 ὄλα τῆς πίστεως γνώριζε, κἂν ὅσα ἂν ἀιχθῶσις,
 σφάλλει εἰς τῆν ἀιχθῶν, βεβαιώθησι ἀπὸ ἔμταν·
 830 Ἦν δικαιοσύνην ἀνοσσε ἔβλασα ὡς πρὸς τῆν Πιστιν,
 τὸ στήσαν νὰ ἔχῃ χαρτῶν καὶ ἐξέθουον τὸ βλέμμα,
 τὸ ἕνα τῆς χεῖρον νὰ κρατῆ ζυγὸν νὰ κερπανίζῃ,
 καὶ τὸ ἄλλου, φίλε μου, χαρτῶν μετὰ γραμμάτων [τοῦτων]
 καὶ ὄλα τῶν ἔργων ἀπ' ἀρετῆς καὶ ἐσὶ ἀπὸ ἐμῶν τὸ μῖθε,
 835 εἰσὶ κεκρά τὰ πρόφρατα, πίστεως τὸ σὶ λέγω·
 Ἦν Σωφροσύνην ἀπ' αὐτῆν νὰ ἔσθαι ὡς ἄλλου·
 τὸ ἕνα τῆς χεῖρι νὰ κρατῆ κλειδὸν ἀπὸ μωροσύνη,

- καὶ τὸ ἄλλον τῆς ἐβίστασεν χαρτὴν ἀπὸ γραμμάτων·
 — καὶ ἀλεθρῆς, καὶ δικαίως, καὶ ἐξ ἀρχῆς πιστεύεις,
 840 ἅτα τὰ προτερόρηματα τῆς ἀσφρασίσης εἶναι·
 Ἄπ' αὐτῆν εἶδα ἰσχύειται καὶ ἡ Ταπεινωσάουσι,
 εἶχεν τὸ σῆμα ζῆμρον, γένεσιν πολλὰ τῆν ὄφιν,
 ζῆμρη εἰς τὸ πρόσθεν, καὶ τὸ ἕνω τῆς τὸ χεῖρ
 εἶχεν ὡς πρὸς τὸ σῆδός τῆς, καὶ εἰς τὸ ἄλλον χεῖρ
 845 χαρτῆν, καὶ εἶχεν γράμματα γραμμένα [ἴδα] τοῦτα·
 «πὺς ταπεινώφρον ἀνθρώπος πιστεύει καὶ ἀλεθρῆσει,
 φρονεῖ τὸ δικαίον, ἐκ παντὸς οὐκ εἶναι σωτορία.»
 Ἀγῶνυ εἶδα μετ' αὐτῆν, εἰς ἔντροπῆς ἠγάδην,
 καὶ νύξην εἰς γῆν καὶ καὶ θωρήξ, καὶ εἶχεν δεῖον τὸ βλέμμα,
 850 καὶ εἰς τὸ χαρτῆν τὸ ἐβίστασεν τούτου ἔγραψαν λόγῳ
 ἴδωσ καὶ ἄν ἦσαι ταπεινὸς καὶ ἀνάστη οὐ φοιτῆς,
 βέβαιον οὐκ εἶναι τὸ φρονεῖς, πληροφροῦσθαι το·
 Εἶδα ἀπ' αὐτοῦ τῆν Προσιγῆν γουαίαν εἰς τῆν ὄφιν,
 καταλυμένῳ καὶ δευρῆ, εἶχεν εἰς γῆν τὸ βλέμμα,
 855 καὶ εἰς τὸ χαρτῆν τὸ ἐβίστασε τούτου ἔγραψαν λόγῳ·
 «εὐχῶ μὴ μόνον, ἀνθρώποι, τοὺς ἀγαπᾷς καὶ μόνον,
 ἀλλὰ καὶ ὅπου σὲ ἐθρονοῦσται εὐχῶ καὶ ὑπὲρ ἐκείων.»
 Ἄπ' αὐτοῦ τῆν παραξίνον εἶδα Μακροθωρίαν,
 σόνουσι, δευρῆ, ὡς καὶ ἐπρόσθεσι ἀνθρώπων θυραμῆνον,
 860 καὶ ἀπὸ θυμοῦ του νάστεκεν ὡσὶν γλωσσολογῆς,
 τὸ ἕνω τῆς χεῖρον καὶ κρατῆ τῆμα τὸ μαρτυρίῳ τῆς,
 καὶ τὸ ἄλλον ἐβίστασεν χαρτῆν μετὰ γραμμάτων [τούτου],
 «θυμῶδες πᾶς καὶ ρουαῖος φέρεται παρὰ πότον,
 καὶ πόδες τῶν μακροθύμων οἱ πόδες τῶν ἱπποσύων.»
 865 Ἄπ' αὐτοῦ πόδες γῆρυκα καὶ ἐστέκεται ἡ Ἐλπίδα,
 καὶ βλέπει ἄπῶνον εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ τὸ ἕνω τῆς τὸ χεῖρον
 καὶ δειγνὴ πόδε εἰς οὐρανόν πρὸς τῆν μακροθυμίαν,
 καὶ εἰς τὸ ἄλλον τῆς χαρτῆν καὶ ἔγραψαν ὅτου οἱ λόγοι·
 «ἀνθρώποι, θάρομαι λόγῳ σε, ποτὶ μὴ ἀεκλίθης,
 870 ἔλπει εἰς τὸν οὐρανόν καὶ βοηθηθῆς ἀπίκει·
 καὶ ἀπίκει τῆν παραξίνον Ἐλεγκωσίνῳ εἶδα
 καὶ στίχῳ, καὶ νομίσματα τὸ χεῖρον τῆς καὶ γίγερ

848. προτιμισαυγν εἶδα .. χράδς — 850. δευρῆς. — 890. εὐδερ-
 γουαροθωρίανος.

- καὶ [νὰ] τὸ διδῶ τῶν πτωχῶν, καὶ εἰς τὸ ἄλλον χεῖρον
 εἶχεν χαρτῆν καὶ ἔγραψαν, φίλε μου, ἐσοῦσι οἱ λόγοι:
 875 «τοὺς θεοτοχοῦντας βλάπτετε ἐσθὶς ὅπου εὐτυχεῖτε,
 καὶ ἐλεήσετε τοὺς θλιόντας, καὶ μὴ θανατωθῆτε·
 Ὅσδες τῶν δώδεκα ἀρετῶν τὰ γράμματα καὶ οἱ λόγοι
 τὰ γῆρυκα, φίλε, εἰς τὸ πλεονόν τοῦ Ἀργυροῦ τοῦ καύτρου·
 καὶ εἰς τὸ ἄλλον πόδε τὸ πλεονόν τῆς πόρας τὸ ἀπίκει.
 880 τοὺς δώδεκα καὶ ἴσωνται μῆκος λειτουργήσων,
 χαρτῆν καὶ ἐκείων καὶ κρατῶν ὅλοι μετὰ γραμμάτων.
 (Ἐκφρασίς δώδεκα μῆρον πόδε ἐκ τοῦ Αἰθήρων).
 Ὁ Μέρτης ἦτον ἑσπολις στρατιώτης εἰς τὸ σῆμα,
 ἔπῶνος αὐτοῦ νύλλεγες ὅλος ἀνδρομῆνος,
 885 ἑσπολίος ἦτον ἀρατα, καὶ εἰς τὸ ἕνω του τὸ χεῖρον
 ἐβίστασε σταθῶν καὶ εἰς τὸ ἄλλον χαρτῆν μετὰ γραμμάτων
 «πρόσθεσι εἶμαι τοῦ κοροῦ, στρατιώτης τοῦ πόλλου,
 καὶ ἀπάρτι μὴ καθέλειθε, κούτε εἰς τοὺς ἐχθροὺς σας·
 Ὁ Ἀπίριος [γῆρα] ἀπ' αὐτοῦ, καὶ εἶδες πομπῆων ἀνδρῶν,
 890 ἀεκίπαστος, ἀκτίπαστος, ἀσταλιος εἰς τῆν πῆδον,
 καὶ εἶχεν ἐκροῖς του πρόβητα καὶ βίσκεν ὡς πομπῆος,
 τὸ ἕνω του χεῖρον καὶ κρατῆ πομπῆων καλίμν.
 καὶ τὸ ἄλλον χεῖρον καὶ κρατῆ χαρτῆ μετὰ γραμμάτων
 «διόγῳν πρόβητα πολλὰ καὶ βίσκεν ὡς πομπῆος,
 895 καὶ τῶν ἀρῶν τοὺς ἀποτοσῆμος ἦτον το εἰς χαρτῆ μου·
 Τὸν Μῆσον χεῖρα ἀπ' αὐτοῦ ἀνδρῶν καλὸν εἰς εἶδος,
 καὶ εἰς τῆν κούτῃ καλὸς μῆλλον καὶ εἰς τὸ σῆμα,
 φίλε μου, εἰς τὸ κεφάλῳ του νύξην στεφάνῳ ἀπὸ ἄσθῃ,
 καὶ εἰς τὰ χεῖρά του τριανταφύλλια πύκῃνα καὶ βαστάξ,
 900 καὶ εἰς τὸ ἄλλον του εἶχεν τὸ χαρτῆν καὶ ἦσαν οἱ λόγοι οὗτοι:
 «ἔσες τοῦ κόσμου τὸ καλὸν πᾶς ἀνθρώπος εὐγνώμων,
 μὴ παραδράσῃς τὰ καλὰ, γάροσι, στίριτῆσι τα·
 Τὸν Ἰούων πόδε ἀπ' αὐτοῦ ἀνθρώπου τέτονον φίλε,
 πιατὸς εἰς ἕως, καὶ γουτῶν τῆν κεφαλῆν, τῆν μέσην,
 905 γουτῶν ἦσαν τὰ χεῖρά του μέχρι καὶ τῶν ἀγκῶνων,
 μέσω εἰς ἐλθάδην θαλιερόν καὶ κούτεται ἀπαιμένον,
 τὰ χεῖρά του ἄσθῃ καὶ κρατοῦν ἀπὸ διαφόρους χράδς,
 904. τὰ μέσω.

- 990 ἀστέρητε εἰς ἀστέριον ἑστίς ὅπου ἀγαπᾶτε
τοὺς ἔρωτας, καὶ σὺν αὐτοῖς πόθον μὴ ἀποθνήητε,
ἢ ἀνομιῇ καλὸν ἔνι, πληροῦσι ἀέριον πρόγραμμα.
Ἀπαύτου τὴν Ἐνδύρασαν εἶδα μετὰ γραμμῶν
«πόθον ἐνθουσιεῖτε λίγων σας ὅπου ἀν ἀποθνήητε,
985 καὶ ἔχε εἰς τὸν νοῦν σου πάντοτε τὰς ἐρωτοσχολίας.»
Ἐίδα καὶ τὴν Ἀνάγκησιν καὶ ἔγραψα εἰς ἐκείνην·
«ἔχετε ἐρωτοσάμνητον ἑστίς ὅπου ποιεῖτε,
στιμῆν ἐκ τὴν καρδίαν σας μὴ κείνη ὃ, τι ἄρμυζει.
Ἐίδα ἀπαύτου ἰστέκετον ἢ ἔδω πολυφῶν
990 ἔς τὸ χέρον τῆς ἑβόσταζεν γαρτὶν μετὰ γραμμῶν·
«ὅπου ποθεῖ εὐπόληπτον καλὸν ἔνι εἰς τὸν κόρησιν.»
Ἐίδα τὴν Ἀεριοῦτητα καὶ ἰστέκετον ἀπίκει
[καὶ νῆ] βασάνη καὶ γαρτὶν, καὶ ἦσαν ἠ λόγι οὐτοι·
«ὃ ἀχέριος ἔς τὸν ἔρωτον ποτὶ ὡς ἀποτυχεῖται.»
995 Ἀπαύτου τὴν παραίτησιν εἶδα Ἐυδαοκρίσιν
μετὰ γραμμῶν ἴσταται καὶ τεινοῖα θανατοῖζεν·
«καλὸς ἔνι ὃ μακρόφορος καὶ ὅπου χροῖον ἑσπεῖται
παρὰ τὸν ὀλιγόφρονον εἰς τὴν ἐρωτοτέγγη.»
Ἀπαύτου τὴν Ἰσμορῆν καὶ αὐτὴν μετὰ γραμμῶν
1000 ἀνάγκη, μὴ ὀλιγορῆς, ἀν χροῖον ἀγαπήσῃ,
δύτε καὶ ὃ πόθος εἰς φύγη ἑσμορῆν φουρῶσαι.
Ἀπαύτου πάλιν ἰστέκετον πάλιν ἢ Μακροδορία,
ἑβόσταζεν καὶ αὐτὴ γαρτὶν εἰς τὸ ἄλλον τῆς τὸ χέρον,
καὶ τὰ ἔγραψε καὶ σὶ τὰ εἶπα, ὅρι ἀεικροτή τα·
1005 «θροῖν ἐγὼ οὐ θυμῶσμαι, ὄργην οὐ γαλιέζω,
ὃ φεύγω τὸν ἕβροζοντα τὸν καυθελῆτῃ μου.
ἔχει ὃ καιρὸς ἀναλοῖας, καὶ ἔρως μου πῶν φίλους.»
Ἰδὲ καὶ τι παραίτησα τὸ εἶδα εἰς τὸ ἄλλον μέρος,
καὶ νῆ ἐπιτόργον νῆ θεωρῶ νῆ ἐκέραιτον ὃ νοῦς μου·
1010 καὶ ὄφου τοῦτα ἐγύρασα καὶ ἐσπίστα καὶ γράφουσι,
καὶ εἶδα τὰς ἱστορίας των τὰς εἶχεν τρηγοῦσιν,
καὶ εἶδα πόθεν ἔκειτο τῆς κόρης τὸ κουβοῦκιν,
ἔβλεπα ἔδω τὰς ἀρετὰς, τοὺς μῆσος ἀπ' ἐκείθεν,
ἔδω τὰ ἐρωτοδόπουκα καὶ ἐπάνω τὰ ζωδία,
1015 ἰσπεῖν ὃ νοῦς μου ἐγύρασε τὸ πῶς νῆ ἐπιχειρήσω

- τῆς κόρης τὴν ὀπόθεσιν καὶ μετὰ τέχνης ποίας·
καὶ ἄλλως ἐκατεκόπητον εἰς ἐκατὸν ὃ νοῦς μου,
ἤμεραν ἐπαρῆρα καὶ ἐπέφρασα τὰς θίω,
καὶ τρεῖς ἀπεπληρώθησαν καὶ τέσσαρες, καὶ τότε
1020 εἰς μὲ λαλεῖ ἀπὸ τοῦς ἐρωῶς καὶ συμβουλεύεται με.
Πλὴν, φίλε, ἀπὸ τὴν παραδορῆν τὸν ἡμερῶν τωσούτων,
ἔβλεπα ὅτι ἐπρωσπίτασιν ἀπίσω ἀπὸ τὸ κάστρου
ἄνδρας, γυναῖκες, γέροντας ὄρω τε καὶ παιδία
τοῦ νῆ σκοποῦν τὸ πέριον καὶ τὸ κατονοσπίου.
1025 καὶ ἀπίκει ὄφου ἔστιν ὃ κωτὶν τῆς κόρης τῆς Ροδάμως,
ἔβλεπα ὅτι ἐπρωσπίτασιν φουδουλαῖς ὄρωσιν, αἰσας,
μὲ ἔσαν εὐνοχόπουκον, τὸν σκεῖον τῆς κόρης
εἰς λόγους καὶ εἰς μυστήρια καὶ εἰς κροφροσυμβουλαῖς τῆς.
ἄκουσε τάως τὴν βουλήν τὴν μὲ συμβουλεύεσθην.
1030 (Ἀνθρωπος ἐκ τοῦς ἐκατὸν Λαβιτρον τοῦς ἀγῶρους,
στέχει καὶ συμβουλεύεται τὸν Λάβιτρον ἐκ πόθου.)
εἶπαν — ὅτι ἐπαρῆρασιν, Λάβιτρον, ἡμέραις τόσαις
καὶ γυῖορμον ἐγενοῦσθα τοῦ κάστρου ἀπὸ τῶρα,
βλέπεις τὸν εὐνοχόπουκον αὐτὸν ὅπου προσάβαζ;
1035 εἶμαι ἀπὸδὸ παρένομος τοῦ νῆ τὸν ποῖος φίλον,
καὶ αὐτὸς εἰς τὴν ὀπόθεσιν τῆς κόρης νῆ ὑποπρήσῃ.
Πλὴν τότε συμβουλεύει σε, ποῖσέ με τὸ, μὴ ἀεικροῦς,
γράψε εἰς τὴν σαγίταν γράμματα, καὶ ὅταν ἴδῃς ἀπίκει
ἀπὸ τὸ πονεῖριετον τῆς κόρης τὸ κουβοῦκιν
1040 ὅτι προσάβει ἐρωτοῦ χυμῶν τοῦ νῆ μῆς βλέπῃ,
ποῖας ἀφορῶν ὅτι θεωρεῖς ποῦν εἰς τὸ κουβοῦκιν,
καὶ δόξωσαι, ἀλλ' ἀγερῶν, καὶ πρῶσιζε νῆ πέσῃ
ἀπίσω εἰς τὸ κουβοῦκιν τῆς τῆς κόρης ἢ σαγίττα,
καὶ τάως νῆ δόσις ἀφορῶν καὶ ἀρχὴν εἰς τὴν ἀγάπῃ,
1045 καὶ νῆ εἶδες τὸ ἐπιχειρήμα ποτακῶν νῆ τὸ ἐπέβῃ.
Ἐπάσεν με ἢ συμβουλή καὶ ὃ λόγος ἤρασεν με,
— πρῶτον ἐσὺ ἐπιχειρήσῃ, τὸν εἶπα, τὴν φίλων·
— ἄς ἔγω ἀπίσω σσεργῶν, ἄς ἐγνωρίζῃ πρῶτῃ,
νῆ ἦμαι ἐγὼ παράνομος εἰς τὸ ἐπιχειρήμα μου. —
1050 Μισοῦν ἀπὸ τὴν κατοῖα μου, ἐβγαῖται ἀπὸ ἐμῖν παρῆξο,

- γίνεται ὡσάν πραγματικῆς, ἐμπνέει πρὸς τὸ κάστρον,
καὶ πῶς τὴν αἰκονίαν οὐκ οἶδα τὴν φίλιαν·
τοῦτο καὶ μόνον ἔγραθα, παρέδραμον ἡμέρας,
καὶ βλέπω ὅτι ἐπαρέκλειψεν ἐκείνος ἐκ τῶ κάστρου,
1065 ὅπου τῆς κήρης ἔπειτον τὸ ἐξορίστων κωβουκλιαν,
καὶ ὑπέκλειον τὸν τράχηλον ὡς θῆρον ἐπροσέειπαι
καὶ σχῆμα ζωοτόμουτος ἐποίησεν εἰς ἔριάν, καὶ
καὶ πάλιν ἐσέβηρον γοργά [νῶ] μὲν τὸν ἴδιον πόντον.
Ἄφρο τὸν ἐσετράνισα, κἀδραμὶ καὶ εἰς τὴν σαγίτταν
1090 ἔγραψα, φίλα, γράμματα ἄκουε τί ἐλαλοῦσα.
(Ἠρώτη γραφῆ καὶ δοσιολῆ Λαβίτρον πρὸς τὴν κήρη).
Γράφει εἰς τὴν σαγίτταν γράμματα καὶ εἰς αὐτὴν τὰ δοξεύει
ἂν ἀστογίσης τὸ ποῦδι ὡς εἰς ἔριάν, σαγίττα,
ἢ ἦναι πολλὰ παρόξενα τὰ γέμισα τοῦ τοξοῦτῃ·
1065 ἂν δὲ εἰς ἀνθρώπου ρουαφῆ καρδὸν ἐπέτογχε,
καὶ ἀπὸ ἔριάν τόξου κήρη ἀπὸ τὸ κάστρον,
τὴν κάλλιν ἀπὸ αὐταῖς, καὶ ἄς πάθω καὶ ἄς πασιση·
Ἐπλήρωσα τὰ γράμματα, ἐβγαίνω ἀπὸ τῆς τένας,
γεμίζω τὸ δοξάρι μου προσέχω εἰς τὸ κωβουκλιαν,
1070 ἐσχηματίσθην διὰ πόντον, καὶ σῆρῶν τὴν σαγίτταν.
Καὶ ἐκεῖ τραγῆρον τοῦ ἡλιακοῦ ἔπεισε ἢ σαγίτταν·
καὶ ἀπίσω τοῦ ἡλιακοῦ τῆς κήρης τὸ κωβουκλιαν,
καὶ ἀφῶ ἔπεισε, ἐσέβηρον εἰς τὴν τέταν μου ἀπίσω,
καὶ πάλιν ἐσκόπουον τὸν καιρὸν τοῦ πόντου τῆς φάραξ,
1075 καὶ τῆς ἀγάπης τὴν ἀρχὴν ἐσκόπησα καὶ γράφω.
(Ἄλλη γραφῆ παλαιωθῆς Λαβίτρον πρὸς τὴν κήρη).
— Πιστὸς ἐκασοτόμουτος ἀγχορῶν ἔδη ταῖρα,
τόπουσ πολλοὺς παρέδραμα καὶ πόνοσ ὑπεσκόπηθον,
γῆρηκα τὸ εἶνα θήληρον μετὰ πολλὰς ἀδύνας·
1080 ἐπέτοχεν τὸ ἀφρέγετον ὁ υἱὸς μου μετὰ βίας,
τόσ ἀπεδάρτε τὴν ἀρχὴν ἐσκόπησ τῆς ἀγάπης,
φίλον μου ποῦδι τὸ ἀρέγομαι καὶ τὸν κωβουκλιαν;
πρῶτον καὶ πέρωσ μενοῖτη — καὶ τίωσ καὶ τὸν πέρωσ;
ἢ γράφω πάλιν γράμματα — καὶ εἰς καὶ τ' ἀναγνώσθ;
1085 θῆς ὅτι χῆρα φίλον μου καὶ ἐθάροσα τὸ πάγχω,
πῶς καὶ τοῖμησ καὶ τὸ εἰπῆ πάλιν αὐτὸς τὴν κήρη;

- καὶ ἡ κήρη ἂν ἐκνωθῆτος, καὶ θυρωθῆ τὸν λόγον,
καὶ ἡ κήρη οὐκ ἐγνωρίζε με, τίς εἶμαι οὐκ ἔξεύρατε,
καὶ ἂν τήχη ἄδειε κατ' ἐμοῦ καὶ ἐργάζεται ἢ φεδοῦλα!
1090 Ἄλλὰ νομίζω τοῦ ἔρωτος οὐ φεδοῦται τὸ σῆμα,
ἔξεύρατε ὅτι ἐπασιγίθη με καὶ αὐτὸς καὶ τὴν δουσίση,
εἰπὲν με διὰ πόντου [ἔμπιστον αὐτῶν καὶ μοῦ] χαρίση·
ἐθάροτε καὶ τὸ φεδοῦται! καὶ πάλιν τίς ἢ βία;
θῆς ὅτι ἐκατίθην τὸ καὶ ὑπέκλειον εἰς πόντον,
1095 ἀγάπη μου ἐπαροῦλθεν — καὶ πῶς καὶ τὸ γνωρίσω;
ἢ γράφῃ ἐκείνη πρὸς εἶναι — καὶ τοῦτο οὐδὲ ἀρμύζει.
Λοῦπον ἔριάν ἀγέται πρῶτον τοῦ καὶ τῆς γράφω,
καὶ εἰ μὲν τὸ παρωδίζεται, τοῦτο εἰσχυρὰ μιν ἀλλῆ,
εἰ δὲ καὶ οὐδὲν τὸ δίζηται, πάλιν καὶ δευτερώσω,
1100 καὶ εἶδω καὶ εἰς τρεῖς καὶ εἰς τίσασμας καὶ εἰς πέντε καὶ εἰς ἔξη,
καὶ ἄδειπαι ἀπὸ τοῖς ἔξη μου γραφῆς καὶ παρῶλθη,
καὶ μετὰ τοῦτων τῶν σκοπῶν τὸν λογισμὸν ἐρελίττων,
σχεῖνομαι ὅσοσ σοβαρὸσ καὶ ἐβγαίνω ἀπὸ τῆς τένας,
ἔνα κρατὶ τενύσσωσιν καὶ στίλω ἐκασομένωσ,
1105 ὁ υἱὸς μου εἶχεν παραχθῆν καὶ φῶδον ἢ φοχῆ μου.
Καὶ ἐθῶρα ἔστω καὶ ἐβλίπα μενοῖτησ μενοῖτησ,
καὶ γωκορροφῶλῆτοσ ὅσοσ ποδοθῆμενωσ,
εἰρηὶ εἰς τῆς κήρης τὸ κελῖν, προσίχω εἰς τὸ κωβουκλιαν,
καὶ εἰς τὸν τραγῆρον τοῦ ἡλιακοῦ βλίπω τῆς ἀραιομένωσ,
1110 ὅτι τὸ βερῆν καὶ μάγομαι τὸ ποῦδι καὶ τὸ κρατῆσ·
γίνεται ἄπεισε σιγῆ, στίλωσαι αἱ φεδοῦλαι,
κρατὶ τοῖ μου ἀπ' αὐταῖσ καὶ ἢ ἄλλωσ καὶ τὸ βλέπωσ,
καὶ ἀνέγνωσαι τὰ γράμματα, οὐκ οἶδα τὸ τί ἐλαλοῦσα.
Καὶ ἀφῶται τὰ ἀναγνώσσωσ, ὅσοσ ἀστῆμα τῶγχωσ
1115 καὶ εἰς τὸ κελῖν ἐσέβηρον ἀπίσω τῆς φεδοῦλαι.
Καὶ κἂν τὸ εἶδεν τὸ βερῆν τί ἔγραψεν ἢ κήρη,
καὶ κἂν οὐ μὲ τὸ ἔραθεν . . . ἐξ ἄστῆρον,
ὡς εἶδεν ὅτι μάγομαι, ἀναρωθῆ ἢ φεδοῦλα,
τὸ τί ἔνε τὸ ἀεικίζονται, ὅσοι ἔνε τὸ σκερῶζουσ,
1120 καὶ τὸ βερῆν τῆς δειγῆστωσ τὸ κῆρασ γραμμένωσ·
ἀρμύζει καὶ ἀναρωθῆτε το, θυρωθῆ καὶ φηλασῆ το,
καὶ ἀφῶται εἶδεν καὶ ἔραθεν τὰ ἔγραψαν εἰς ἐπίσω.

- ποῦ τὸ χέρον χρώσθησεν καὶ πόθεν ἔν γραμμίνον;
 Εἰπὼν τῆς πῶς τὸ χέρον, καὶ σφαλὴ ἢ φασόλια
 1125 λέγει — τίς τὰ τὸ ἔρωξεν; προσέειπε τὸν ἰδίην.
 Ἐπαύειν ἢ κήρη τὸ βεργίν, πλείον ἄνε ἔσπερξέ το,
 ἐκράτεον τὸ εἰς τὰ χεῖρά τῆς καὶ ἔβλεπε τὰ γράφει,
 πάντα ἔστυπαράγγειε τίς τὰ ἔσπερξέ τὸ μῆθη.
 Καὶ μετὰ ὤριεσαν ἄλλῃν ἐξέβησεν ἢ Ροδίων.
 1130 τὸ πῶς ἐκείν τὸ βεργίν, τὸ τὸ στυπαυολίται,
 τὸ περκατὴ ἢ κασιόγεως τὸ πύργωμα τοῦ κῆστρου
 μετὰ καυρίσασεν μουσῆν καὶ μετὰ τὸν εὐνοῖον,
 τὸ τὸ προσέειπε τὸ βεργίν καὶ τὸ τρώται ἑρίων,
 καὶ πρὸς τὸν εὐνοῖοποιόν τὸ στυπαυολί ἔδει.
 1135 καὶ ἐγὼ ἀπὸ τοῦ στήματος ἐνοῖσασεν τὴν κήρη
 τὸ τίος ἔνε τὸ βεργίν ἐκατενώριεσεν τὸ,
 καὶ πρὸς πεττάσασεν ὄρωσεν ὁ νοῦς μου τὸ τὴν γράφει,
 καὶ ἄνωσε τί τὴν ἔσπερξεν, φίλε μου, εἰς τὸ πεττάσεν.
 (Ἀρχὴ πεττάσεν καὶ γραφὴ Ἀνθίστρον πρὸς τὴν κήρη).
 1140 Ἐνωῖω, ἀν ἐκατεῖσασεν διὰ ἑρίων ἢ φυχῆ σου,
 ἀν ἔσπερξεν τὸ τίς εἶσαι καὶ διὰ τίνας πάσασ,
 ἀν ἔσπερξεν ἀνδρωτῶς τὸν οἰ πληροφροσῆσεν
 τὸ τίος γένουσι διόστρεπον παράδραμα διὰ δέσμων,
 τίοςσεν κασιόγεως ἔσπερξεν καὶ ἀνδρῶσεν ὄρωσασεν.
 1145 τί πράγματα ἐσπερξασεν διὰ ἑρίων εἰς ἑρίων,
 πῆσασεν ἀν εἰσῆσεν ἀνδρῶσεν καὶ ἀνδρῶσεν καρδίαν,
 τὸ μὲ ἔσπερξασασεν, ἀν ἔσπερξεν τὰ πάσασ.
 ἄσπερξεν τὸν ὄρωσεν ἔσπερξεν διὰ ἑρίων ἀνδρῶσεν,
 ἔσπερξεν ἔσπερξεν μουσῆν διὰ ἑρίων τῶσεν.
 1150 ὄρωσεν ἐκείνος ἔσπερξεν τὴν καρδίαν σ' τὸ μῆθη ἐκδύσασεν μου.
 βραδύσασεν, ὄρωσεν τὸ πῶσασεν, καὶ ἀσπερξεν τὸ μ' ἔσπερξασεν.
 ἐγὼ τὰ πάσασεν διὰ ἑρίων τίνας τὸ ἔσπερξασεν;
 πίστευαι ἢ καρδίαν μου ἀσπερξασεν ἀπὸ τῶσεν πῶσασ.
 Ἐδύσασεν ἐδί τὴν τὴν γραφῆν, ἀνδρῶσεν τὸ πάσασ,
 1155 γνῶσασεν τίος τὸ γαστῆν, ἐλέσασεν τῶσεν πῶσασ,
 ἄσπερξασεν ἔσπερξασεν τὸν πῶσασεν ἑκείν σου.
 Ἐσπερξασεν, φίλε, τὴν γραφῆν, γαστῆν ἑκείν σου,
 καὶ πῶσεν εἰς ὄρωσεν ὄρωσασεν, πῶσεν εἰς ἀρχῆν ἑσπερξασεν

- δίνω το ἔσπερξεν σαφίτας μου, δοξάσεν τὸ τῆς κήρης.
 1160 Ἄλλὰ πρὸς τὸ μασίοντον ἐκείνος τῆς ἑσπερξασεν,
 ἔσπερξασεν ἔλθεν εἰς ἑρίων ἐκείνος ὁ ἐκείνος μου,
 ὄρωσεν εἰς τὸ κῆστρου ὄρωσασεν διὰ τὴν φίλιαν τοῦ εὐνοῖου,
 ἔσπερξασεν εἰς τὴν κασιόγαν μου, σμῶσεν με, λαλεῖ με,
 λέγει με — κοινάσασεν, Διόφιστρον, σκασιόγαν ἐκ τῶν ὄρωσεν.
 1165 Ἄσπερξασεν, εἰδὼ τὸν, ὄρωσασεν καυρίσασεν τὸν,
 λέγει με — γαστῆν ἀπὸ τοῦ ὄρωσεν, τίοςσεν μὴ ὄρωσασεν,
 ἔσπερξασεν φίλον ἀσπερξασεν γνῶσασεν τὸν εὐνοῖου.
 εἰπὼν μου λόγους τὸν κροσφῶσεν, μαστῆσασεν ἐδίτῶσεν τὸν,
 ὄρωσεν σκασιόγαν ἔσπερξασεν τὸν εἰπῶσεν εἰς ἀλλήλους
 1170 τὸ τὰ παραφασίονσασεν, κανεῖν τὸ μὴ τὰ μῆθη.
 καὶ ἀσπερξασεν τὸν ἑσπερξασεν καὶ κατεδύσασεν με,
 εἰπὼν με — ὄρωσεν εἰπῶσεν, τῶσεν κοινῶσεν παρέχει.
 ἐκείν ἢ κήρη ἐκείσασεν, ὄρωσεν τῆς ἑρίων,
 ἔλθεν ἔδει πτερωτῶσεν παιδιόποιον εἰς ὄρωσεν
 1175 τὸ πῆσασεν εἰς τὸν ὄρωσεν καὶ ἀπὸ ὄρωσεν τὸ ὄρωσεν
 καὶ τὸ ἔσπερξεν εἰς τὴν κασιόγαν τῆς καὶ τίοςσεν τὸ τὴν λέγει:
 — Διόφιστρον τῆς λασιόγαν, γαστῆν τῆς τῆς Ἀνθίστρον
 ἄσπερξασεν ἔσπερξασεν περκατῆ διὰ πῶσεν ἐκείν σου,
 ἔσπερξασεν τὸν ὄρωσεν τὸν, δουλιόσασεν εἰς ἐκείν,
 1180 καὶ σὸν τραγῆν ἄσπερξασεν εἰσῆσεν πρὸς ἑσπερξασεν τὸν,
 μῆσεν τὸ τὸ κινδύσασεν, ὄρωσεν τὸ ἔσπερξασεν,
 πῶσεν ἔσπερξασεν διὰ ἑρίων, μῆσεν ὄρωσασεν εἰς πῶσεν.
 καὶ ἀσπερξασεν τὴν εἰσῆσασεν, εἰς τὸ ἀσπερξασεν τὸν
 δαξάσεν τὴν ὄρωσεν κατὰ καρδίαν μῆσεν,
 1185 καὶ ἀπὸ τοῦ φῶσεν ἐξέσπερξασεν, φασίται με, λαλεῖ με:
 — Πῶσεν, φῶσεν, κροσφῶσεν τὸν ὄρωσεν τῶσεν τῶσεν,
 τὸν ὄρωσεν τῆς καρδίαν μου, τὸν ἀσπερξασεν μου.
 Ἄσπερξασεν, εἰδὼ τὴν, πῶσεν τὴν ἐκ τὸ χεῖρον.
 — Μῆσεν φῶσεν, λέγει τὴν, πῶσεν τὸν ὄρωσασεν. —
 1190 λέγει με — Ναι, παιδιόποιον, μὲ τὰ περκατῆ ἔσπερξασεν,
 καὶ ἀσπερξασεν μὲ ἔσπερξασεν εἰς τὸ ἀσπερξασεν τὸν
 ἐδίτῶσεν τὴν καρδίαν μου καὶ ἐγῶσεν ἔσπερξασεν μου. —
 Γίνωσεν εἰς ὄρωσεν τῶσεν καὶ φῶσεν διὰ τὴν κήρη,
 ἔλθεν ὄρωσεν ὁ βασιλεύσεν, στίει καὶ ἀσπερξασεν τῆν

- 1195 — πῶς ἐφαντάσθης, καὶ δευτὴ ἦτον τὸ ἐφαντάσθης;
 Ἡ κήρη οὐκ ἀμυλίσθησε τὸ ὕαιρον ὡς ἦτον,
 ἀλλὰ εἶπεν — ἀνθρώπος ἐστὶς, κατὰθεός μου ὕδατος
 ἦλθεν, δοξάρι ἐβόσταξεν καὶ ἄρραξεν νὰ μὲ δοξέσθῃ,
 καὶ ἀπὸ τοῦ φόδου ἐξήνεμα μωροφρονημαίνῃ. —
- 1200 Ἐλῆφεν ἡ τοραχὴ, ἡ Ἰὼλη ἀπεπληροῦσθῃ,
 οἱ πάντες ἰακωροῦσθαιον, γίνεται μοναξία,
 ὑπάγει Χρυσὸς ὁ βασιλεὺς ὅπου εἶπεν τὸν κοτύωναν,
 καὶ ἡ κήρη μόνῃ ἀπέρασεν νὰ σουτοχάινῃ ἐρέιναν,
 νὰ λέγῃ διὰ τὸν Λόβητρον τὸν ρήξαν τῆς Λεβανδρου,
- 1205 νὰ μὲ ἀφῆλῃται τὸ ὕαιρον, ἀπλῶς νὰ μὴ χορτασθῇ
 καὶ ἀπὸ τῆν τόσον μείριμαν ἐμίσεισεν ὁ νοῦς τῆς,
 σχεδόν μὴ ἀναπαύεται τὸς νόκτας, τὰς ἡμέρας,
 ὁ νοῦς τῆς πάντα νὰ ποῦν διὰ τὸ ὕαιρον ἐκείνου
 δεὰ τὸν ἄγραρον αἰτὸν τὸν εἶδεν ἐν ὀρέφῳ,
- 1210 καὶ ἦλθεν καὶ ἐκωτόνευθεν καὶ εἶδὲ τὸν ἡ φεδοῦλα,
 καὶ τὸ βερῖον ἐγνωρίζεν ὅτι ἀπ' ἐκεῖνον ἐν,
 ἀλλὰ φοβᾶται τὰς κακὰς ἀνθρώπων ὑπολήψεις·
 καὶ ἄρα ἀπὸ ἐκείν προσάσπασεν, καὶ εἶπὲ τὸν καὶ τοῦτον,
 γράψτε, μὴ ἀνεήσῃς τὰς γραφὰς, ἡ κήρη ἄρραξται σε·
- 1215 οὐκ ἐνὶ ὁδοῦ νὰ συγκλιθῇ μὲ τὸ ἔναν σου πετάταν,
 ἡ κήρη ἐνὶ παραξένῳ, καὶ τὸ παραξένῳ τῆς
 κρατεῖ τὸ ὠς ἐκδιέχεται καὶ ἀγαροχρῆσται το,
 καὶ σπουδαζέ τὸ ἀπὸ τοῦ νόου, καὶ ὡς ἀπὸ τῶν γραφῶν σου
 ἐλιπῶν καὶ τὸν ἔρωτον τῆς κήρης νὰ κροδίσθῃς.
- 1220 Ἐδὲ τὸ με ἐσύντηγεν, Λόβητρον, ὁ εἰνώθηρος,
 ἀφ' οὗ τοῦ ἑσπερώσιου καὶ ὑπόκαζι τοῦ φίλου. —
 καὶ ἀφ' οὗτον πάλιν μὲ ἐσύντηγεν, πάλιν ἐρωτάσθαι τοῦ
 νὰ εἰπῇ μοι πῶς ἐμετοχρησίσθη τὸν καὶ ὑπέταξέ τοῦ φίλου.
 καὶ εἶπὲν μοι — τάρα μὴ ἐρωτῆς, σπουδαζῶ ὅς ἐν καὶ νόκτα
- 1225 νὰ ἔρωτῃ εἰς τὸ κίστρον σύντομα, ὅτι ἐπαράγγειλόν με
 νὰ μὴ μὲ φθάσῃ ὁ ἡμερμὸς παραξένῳ τὸν κίστρον·
 πλὴν τὸ πετάειν τὸ ἔγραφες, μάθε, κρατεῖ τὸ ἡ κήρη,
 βλέπει τὸ καὶ ἀναγνώθει το καὶ ἀνιστορεῖ τὸ λέγειν,
 καὶ γνωσθὸν ἀπὸ τοῦ σχήματος ὅτι ποιεῖ διὰ ἐσείνα.

1223. καὶ εἶπὲν μοι πῶς ἐμετοχρησία τὸν καὶ ὑπέταξέ τοῦ.

- 1230 καὶ εὐχνομαι, κίρι Λόβητρον, γῆς τῆς ἐμῆς τοπάρα. —
 ἄρραξ με, καὶ ἐμίσεισεν μετὰ σπουδῆς μεγάλῃς,
 ἀπλῶς νὰ ῥοι εἰς τὸν βυθὸν τοῦ πόθου ζαλισμίνου.
 Ὅσῳποτε ἐξημέρωσται, σγαδνομαι ἐκ τὸν ὕαινον,
 ἐβγαίνω ἀπὸ τῆν τένομα μου, θαρωῖ τὸς ἰδικούς μου,
- 1235 λαλοῦ τους ἤλλω εἰς ἐρέιν, ἤρραστο νὰ μὲ λέγων
 καὶ νὰ μὲ σουτοχάινουσι ἀεφρόσῳ ὑποδίσταται,
 καὶ μετὰ ὀφίταν ἄληθῃ ἐπαρηγοῦντάς μου,
 καὶ ἀρῶσιν με εἰς τῆν τένομα μου μὲ τὰ παιδιπούλιά μου,
 νὰ στήνωμαι καὶ νὰ θαρωῖ τῆς κήρης τὸ κορυβούλιον.
- 1240 Ὅσῳποτε ἡ παραξένῳ ἐβγαίνω ἐκ τὸ καβοῦλιον,
 ἐμῆρος τῆς ὁ εὐνοχρόσιου καὶ ὀπίου τῆς κωρίτσα,
 ἐκείνη νὰ ἔχῃ εἰς τὰ χερά μου τὸ ἔγραφα πετάταν,
 καὶ τὸ βερῖον τὸ ἐμπροσθενὸν νὰ ἔχῃ ὁ εἰνώθηρος·
 ἐξέβῃ ἡ παραξένῳ ἡ κήρη ἀπὸ τὸν πύργου,
- 1245 ἀνέβῃ, ἐκατέβῃ, ἐρωτοσχηματισθῃ,
 ἀνάγκασέ τῆν τῆν γραφῆν, εἶδὲ τὸν τὸν εἰνώθηρον,
 ὡσὸν ἐμετοχρῆσται, πάλιν τὸν τοῖχον εἶδεν,
 καὶ ὀπίου εἰς τὸν κοτύωναν τῆς ἐσέβῃεν ἀπέκει.
 καὶ ὡς εἶδα πάλιν τὸ χερὶν ὅτι κρατεῖ ἡ φεδοῦλα,
- 1250 καὶ ἄλλω πετάειν ἔγραφα, φίλε, καὶ ἀσπασί το.
 (Ἄλλω πετάειν καὶ γραφῇ Λόβητρον πρὸς τῆν κήρη).
 Ἄλλω νὰ περιπέσῃς τὸ κίστρον τῆς ψυχῆς μου,
 πότε τὸν πύργου τῆς ζωῆς νὰ ἐδιώθηται, καρδιά,
 καὶ νὰ χροτοπίσθῃς ἀδενεικτὰ εἰς ἐμίαν;
- 1255 πότε τὰς πόρτας τῆς ἐμῆς ἐρωτιστῆς καρδίας
 τὰ χερά σου νὰ ἐκλείδωναι, χωρίς σου οὐ μὴ ν' ἀνοήσῃ;
 πότε νὰ ἐμῆς εἰς τῆν ἐρέιν ἐρωτικῶν καρδίων
 ἐβουασασθῆς νὰ τῆν κρατεῖ, σὺν ἄθάρρῳ εἰς ἐσείνα,
 παρὸ τὸ ἀγκυλωτικῶμα δεὰ πόθου ἰδικῶν σου,
- 1260 παρὸ τὸ κίστρον τῆς ἐμῆς προδίδεται καρδίας
 ἀπὸ τῶν δῆμων ἐρωτων, ὀρατία, τὸν ἰδικῶν σου.
 Ἄλλὰ θαρωῖ εἰς τὸν ἔρωτον, ἐλιπῶ εἰς τὸ ἀφενδός του,
 τὸ εἶπεν οὐ μὴ τὸ φεύγεται, νὰ τὸ πληρώσῃ ὡς ἔξω·
 τὸ κίστρον τῆς καρδίας μου μόνῃ νὰ τὸ ὑποτάξῃ,
- 1265 ἀρρωτικὰ νὰ τὸν θαρῆς τὸν πύργου τῆς ζωῆς μου·

- τοῦ χρόνου τὸ ἐπιβουλεύματα καὶ λείψα ἀπὸ ἐρίων,
καὶ ἀπὸ τὰ ἀρχαιολογίαν καὶ λήθη λειψωρίων,
καὶ ὁπότεν φανῶ τὰ ποῦθ, καὶ μὴ κέρως ὁ φθόως.
Ἐγραφα, φίλε, τὴν γραφὴν, καὶ πάλιν εἰς τὴν σαγίταν
1270 ἴδωσα καὶ ἰδίφωσα εἰς τῆς κήρης τὸ κωβουδάλιν·
καὶ καὶ ἦτον ὄρα γέωματος, ἐξίβην ὁ εὐνοῦχος,
βλέπει γνωρίζει τὴν γραφὴν καὶ λέγει τὸ τῆς κήρης·
πίπτει εἰς τὴν γῆν ἐκείνην τῆν, καὶ σύντομα ἐπιπίπτει
ἀπέσω εἰς τὸν κοπιῶν τῆς τῆς ἐρωτήτου κήρης.
1275 καὶ ὡς ἔραδα ἐκ τὸν ἀνθρωπον, φίλε, τὸν ἰδαῖον μου
τὰ ἴφωσα τὴν ἐσυντηγὸν διὰ τὴν γραφὴν ἐκείνην·
— ἴδες, Ρωδόμεν δέσπονα, βουδίσσα χαρίτων,
χαρίτων τὸ ἐκείτων ἔξω εἰς τὸ ἡλιακὸν μου,
καὶ τὴν γραφὴν οὐδὲν οὐδα, οὐδὲ ἀνύρωσὸν τῆν.
1280 καὶ ἐρήνευσέ με τὰ λαίλα καὶ διὰ τὸ τίνας εἶνα. —
Ἀπλῶνα ἐπιπίπτει τὸ χαρτίον, ἴδωσα τὸν δεαρίον μου,
τὸ ἐκτυλίσσασαι, ἐβλέπει το, τὰ γραφεῖ ἀναγνώσκει
καὶ ἀφῶτου τὸ ἀπεπλήρωσαν, ἔραφει τὸ πιττάκον,
ὡσάν ὑπονοαστίνωθεν καὶ λέγει τὸν εὐνοῦχον.
1285 — τὸ τίνας εἶνα τὸ γαρτίον καὶ διὰ τίνας γραφεῖ,
βέλιταν, οὐκ ἐγνωρίζω το, πλὴν τοῦτο ἐπιφοβώμαι,
καρτίον ἀπὸ τῆς καρχήρας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἰδικαῖς μου
εἴρωσ ὅτι δέχεται γραφῆς καὶ ἀντήγραφα ἀντετίμηται,
ὡς ἐγνωρίζω ὅτι ἀπὸ ἐρίων εἰς μέν ἐθανατώθη. —
1290 καὶ ὡς εἶδεν τὴν ἀπόκρισιν μετὰ θυμοῦ τῆς κήρης,
στέχεται καὶ ἀποκρίσεται, τὰ τέτοια τῆν ἐλάει,
ὁ εὐνοῦχος ἀποκρίσεται τὴν κήρης μετὰ θάρρους.
— ἄρες τοῦ καὶ θυμώσαν, γεθόλα, οὐδὲν ἠμώριζει,
ἄρες τοῦ καὶ καίνωσαν τοὺς ἐρωτοποθῶντας.
1295 φοβοῦ μὴ ἐπιπίπτει εἰς δεσμίον πολλῶν τῆς ἀγάπης
βλέπει μὴ ἐπιπίπτει εἰς δεσμίον ἐρωτηνὸν ἀέσω,
μὴ σε φλογίσθ, πρόσχε τοῦ πόθου τὸ κωμῖον·
βλέπει καλὰ μὴ κωτισθῆς εἰς θάλασσαν τοῦ πόθου,
πρόσχε τὴν καρδίαν σου καὶ μὴ τὴν παραδείξην
1300 κύμα τῆς ἀρχολήσεως καὶ βίω του καὶ σὲ πνίξθ,
καὶ τότε τοὺς ἐπάθωσαν διὰ πόθον καὶ συμπάσχθ.

- καὶ συμπάσχθ τοὺς ἐπλεῖθεν ἢ φλόγα τῆς ἀγάπης,
τοὺς ἴδωσαν ἢ ἀρχολήσεως καὶ τοὺς συναποθῶνθ·
τοὺς ἐκαταποθῶσαν τὰ χέρια τὸν Ἐρώτων
1300 καὶ τοὺς δεαρίον τὴν ἐσυντηγὸν, ἀρίων τῆν καὶ ἰθῶνται,
τοὺς λίγους τοὺς ἐλάλῃσαν ὁ εὐνοῦχος καὶ φραυτίξθ.
Ἐγὼ δὲ πάλιν ἐξίβην καὶ σῶδην εἰς τὴν τέταν,
καὶ ἐσῶδων ἀπὸ τὸν σῶπῶν τῆς κήρης μὴ ἀποτίγθ·
1310 καὶ ἀπλῶς μετὰ ὀλίγην ὄρα βλέπω καὶ τὸν εὐνοῦχον,
ἡμῶν καὶ τὸν ἀνθρωπον, φίλε, τὸν ἰδαῖον μου,
τοὺς ἴδω καὶ παρακρίθωσαν καὶ καὶ μὴ κούθω — γραφεῖ.
καὶ μετεσῶθην ἀπεκί καὶ σῶδην εἰς τὴν τέταν,
καὶ πάλιν, φίλε, ἔγραφα καὶ ἀκούσθ τὸ πιττάκον.
1315 (Ἄλλθ γραφὴ πολύπονος λοθίστρον πρὸς τὴν κήρη).
Ἐρωσ μου, τὰς κακώσεως μου τὰς ἐπαθα διὰ ἰσῶν,
ἔχως τὰς ἐν εἰδήσει σου, σκοπίω οὐκ ἔλαθέ με·
Ἐρωσ, τὰς ὑποσχίσεως σου τὰς μὴ ἀνομοπεσχέθης
ἴδωσ ἐγὼ γνωρίζω τὰς τίποτε οὐκ ἔλαθέ με.
1320 ἰδὼ δὲ τὴν ἐπῶθωσαν ἐγὼ τὴν ἰδικῆν σου
τόπον καὶ γάρων τῆν ἐρήν καὶ γῆν καὶ γυνεῖ μου
καὶ κόρῃον καὶ παρῶνα μου ὅλα παρατησῶμεθ,
αἰχμαλωτισθῆν ὡς διὰ σὲν καὶ τὴν ἀρχολήσιν σου,
ἰθῶκα διὰ τὸ ἀνερωσ τοῦ πόθου τὸν ἐναυτίον μου,
1325 καὶ ἄθρῶνον ἐπάσχαμα πικρίας ἀναρεθῆμεθ·
ἐφῶσα εἰς τόπον γλυκασμοῦ τὸ μὴ εἶπεσ εὐρηκά το·
πλὴν μὴ τῆν ἀγαπάτην τὴν πολυραγητήμεθ
χῆρῃκα τὴν ἀθήρωσον καὶ ἐξάθρῃον ἐπάθω,
καὶ γραφῶσαν τὰ χέρια μου πιττάκα καθ' ἡμέραν,
1330 καὶ ἐκείνη καὶ μῆδην δέχεται κανίνα ἀτ' ἐκείνα·
ἴδε ἐγκαλιῶ σὲ το, Ἐρωσ μου, σῶπῃσε τὸ σὲ λέγω,
μὴν ἐπῶθωσαν καὶ αἰτέθ, ὡς μῶθω δῶναμῖν σου·
ὡς δέχεται πιττάκον μου, γαρτίον μου ὡς ἀναγνώσθ,
ὡς μῶθθ διὰ τὸν πόθον μου καὶ ἀντίσχοθ ὡς γραφῆθ.
1335 Ἐγὼ δὲ καὶ μῶθθ ἔγραφεσ καρδίαν μου καὶ στενώθθ,
καὶ ἐκείνην οὐκ ἐδόξωσθ, σῶπῃ, ἀδικῆς ἴμῃων,
καὶ τὴν ἀκαρχίον σου καὶ τὴν γνωρίσθ ὁ κόρῃος.

Ἐγραψα πάλιν τὴν γραφήν, ἰδέσθαι τὴν καὶ ἐκείνην,
καὶ πάλιν εἰς τὸ ἥλικόν ἐπίτασθαι τῆς κόρης.

1340 Ἐβγάνει ὁ εὐνοχὸς παρηνθός, βίβει καὶ γινώσκει τῆν,
καὶ πάλιν λέγει οὕτω — φέρωκα, βασιλίσσα, πετάσκω. —
— Καὶ λέγει — ἄς τὸ ἴδω, Βίλιαντα — ἴδω τοὺ τῆν φεδοῦλιον.

Ἐλάσε μὲ τὰ χεῖράς τῆς τοῦ πατρικίου τὸ ἄδρα,
στέλλεται καὶ ἀναγνώσθαι τοὺ καὶ λέγει τὸν εὐνοχόν

1345 — ὁ μὲ καὶ τ' ἄλλον τὸ γαρτὶν τὸ χύρος προκτὴς τὸ γέφυρα.
Ἐβγάνει, δίδει τῆς ἀπὸ, σήφει τα καὶ τὰ δύο,
ἔσαν θεσπὸν τὰ ἰδέσθωσαν, ὡς ἔμαθα ἔξωστῆρον,
δίδει τα τῆν καυχίτσον τῆς, τὰ τίτωνα στυγαίνει
(λόγος τῆς συγκυριαθίσεως τῆς κόρης λαπηρέτης).

1350 — Ἄλλοιφρον τὸν ὠθησθωσι, τίς ἐστὶ οὐκ ἐγνωρίζω!
πολλὰ εἶνα τὰ ἔκαυτάδραον ἀπὸ πύθου εἰς τὸν κόρην,
πολλὰς περὶς ἕπιμειον ἀπὸ πύθου ἢ φυχῆ τῶν,
ἔπαθον πύθους φορητὸς καὶ ἀνάγκας ἔκαυτάδρα,
μὰ τῆν ἀλξίθων ἔχθιλα τίς ἐστὶν ἐνὰ τὸν αἶδα,

1355 καὶ ἀπὸ τὸ τίνας τὰ ποιεῖ καὶ ἐνὰ τὸν ἐκποῦσθον.

Ἐδραξεν, ἤρως ἀφρηρὸν ὁ εὐνοχὸς πρὸς τὴν κόρη·
— πίνει τοὺς δάξει ὁ κρημασθός, ἰακὸν τοὺς δάξει ὁ πόθος.
συμπίνει τοὺς ἐπίκρανος ἢ ἀγύπη ἀπὸ θυμῷ τῆς·
ἴδω καὶ γινώσκει τὰς γραφάς, μάθε ἀπὸ τίνας ἐν·

1360 οὐκ ἐστὶ δὴ καυχίτσον σου, ἀπὸ σέων τῆν χερῶν μου·
σκέπτησον, δέσπονδ μου, τὸ ἔκταρον τὸ ἐραντάσθης,
καὶ τὸ δὴ τίνας σὶ ἔλεγον γινώθω καὶ ἀσπίθω το. —
Ἦκουσαν τὸν εὐνοχόν τῆς, ἢ κόρη ἐκασταίνου,
τὰ δάκρυά τῆς ἐπὶδρασαν, λόγος διαμηνέως εἶπεν.

1365 (Τῆς κόρης λόγος δάξεραι πάλιν ἀπὸ τῶν πύθου)
— Ἰδὼ τὸν καυτάδραον τὸ τύφον τῆς ἀγύπη,
ἀλλὰ τὸν ἐκατέκρυφεν ὁ κρημασθός τοῦ πύθου,
ἀλλὰ ὅπου τὸν ἐλάμωσαν ὁ ἔρωσι εἰς τὸν πύθου,
τοὺς χροῖνος ἄσους ἔβγαν ἔσαν μετὰ ἄσους. —

1370 Καὶ ἀφῆσαν τὸ ἐπὶστυγε, ἢ κόρη μετεσπάρθην,
καὶ ἀπῆσαν εἰς τὸν καυτῶν τῆς ἐπὶδρασαν διαμηνῆν,
ἔτων πηγμένη ἐκ τῶν βυθῶν τοῦ πύθου τοῦ Λοβίτρον.

1366. ἀεστερῶσως.

Καὶ ὡς εἶδεν ὁ εὐνοχόπουλος τὴν κόρην οὕτω ἐβίβηεν,
καὶ μετὰ πύθου ἔβρωσαν ὅπου ἔχεν τὸν κοπῶν,
1375 τὸν ἀφρηρῶν μου στίφεται ὁ εὐνοχὸς καὶ λαλεῖ τον,
τὸν ἀφρηρῶν μου ἐλάξωσι, λέγει — συγκαίρωμαι σου,
θάξεται ἢ παρῶσιν δὴ πύθου τοῦ Λοβίτρον·
καὶ πάλιν ἀπῆκε πρόσεξε καὶ ἄρε καὶ ἰδὸς καὶ ἔπ' του
καὶ μὴ ἀσπίθωσι εἰς γραφάς τὰ χεῖρα τοῦ τὸ γράφουσι.

1380 Παρῶσιν τὸ δάξεραι ἐκείνου τῆς ἡμέρας,
εἶδα τὸν ἔλιον ἔκλινον καὶ ἐλάμωσαν ἢ οὐκτα,
τὸ φέγγος ἐκασταίνου καὶ βέβηον οὕτω ἀπὸ τῶρα
ἐκ τὰ βυθῶν ἐπαρῶσιν καθῆρον τοῦ τὸ λῆμψ·
καὶ ἀπῆκε μετὰ ὄρων παρῶσιν ἐβίβηεν ἢ παιδοῦλα,
1385 ἔμπρὸς τῆς ὁ εὐνοχόπουλος καὶ ὅπως δύο καυχίτσας
τοῦ να καυτῶσιν τρημασθῶσαν διὰ ἔμειον.
(Τῆς κόρης πρὸς τὸν ἄσους τρημασθῶσαν ἐκ πύθου).
Ἄσους ἐκ τῆν γαρτῶν του καὶ ἀπὸ τὰ γινώσκει του
αἰγυλάτωσι ἐβίβηεν καὶ μνηστορῶσινται·

1390 μέλλει ὁ σπρωτῶσθης τὸ ποῦ καὶ ἢ κόρη τὰ τὰ μάθη,
καὶ πῶς τὸ εἶπειν οὐκ ἔχει του καὶ σφῶσει τον ὁ πύθος,
στενωχωρεῖται, οὐκ ἔμπραξαι, πῆχεται ἀπὸ τῆν ἰσπην,
ἀπὸ τῆν βῶν του τῆν κολλῶν τὸν ἔρωσαν τὸ λέγει·
Ἄρῶσιν ἐπαρῶσιν εἰς ὄρων ἢ φεδοῦλιος,
1395 πύθου εἰς τὸν κοπῶν τῆς ἐβίβηεν ἢ κόρη,
καὶ ἐπὸ τῶν πύθου τὰ θυρῶν τὸν ἢ φεδοῦλιος ἐπῶται·
ῶσιν ἐκατέκρυφον καὶ ἐπῶσιν εἰς τῆν τίνας,
ἔπασα εἰς τὸ κρημασθῶν μου, πύθου ἐκασταίνου,
μῆλεις ὁ τοὺς μου τὰ σπῶθαι καὶ τίτωνα τὰ φρονεῖξθ.

1400 (Πάλιν Λοβίτρον δάξεραι μέλλει μετὰ πύθου).
— Πῶς τὸ πύθου τὰ διαβῶν καὶ ε' ἀναβῶ τὸν πύθου,
πῶς τῆς κόρης μνηστορῶσιν δέξομαι πρὸς γαρῶν μου;
πῶς κρατῶσι εἰς χεῖράς μου πετῶν ἰδεῶν τῆς,
πῶς τὰ ἴδω μετῶσιν τῆς καὶ λόγος τὰ ἀσῶσιν;

1405 πῶς λαλεῖσαι σῶμα τῆς Λοβίτρον τῆς ὠρῶσι,
πῶς πατήσιν ἐπῶσιν τῆς κόρης τὸν κοπῶν;
πῶς κρατῶσι χεῖράς τῆς καὶ σῶμα τῆς φεῖξω,
καὶ γερῶσθαι τὸ σῶμα μου γερῶσθαι ἀπ' ἐκείνου;

- πότε τὸν χρυσταλλόφωνον τρύχητον τῆς ὤρας
 1410 περιπλακῶ ὡς ἐπιθυρῶ, μαρμαραταφίλητον,
 καὶ πότε εἰς ὄλον σῶμά τῆς τὰ χεῖρά μου νὰ ἀπλώσῃ,
 ποθαγοροβατήσῃσσε, ὀρμηδοφίλασιόνου,
 καὶ ἐπιγαρῶ τὸ ἐπιθυρῶ, κερδαίνου τὸ τὸ θέλω!
 Βίβανον γνήσεται ποτε νὰ τὸ χρυσοπέγῃ,
 1415 καὶ νὰ ἀναπαύθῃ τὰ ὀστέα τὰ πάχος καθ' ἑκάστην; —
 Καὶ μετὰ ποθοῦργονος τὰς τόσας καὶ τοσαύτας
 ἀποι τὸ κάστρον ἔφθασεν καὶ ἑκείνος ἰδαίος μου,
 ἐρπαίνει εἰς τὸν κοκκῶν μου καὶ λέγει με — κωμάσαι;
 Καὶ λέγω τον — οὐκί — θραύσαι, καταφείλω τον'
 1420 ἔβγαίνει ἀποι τὸν κόρπον του καὶ δίδει με πιττάου
 τὸ με ἔγραψεν ὁ εὐνομαχόπουλος ἑαυτοῦ καὶ Ἰταλιῶν με,
 καὶ ἀκουσε τί ἔβην ἢ γραφῆ, φίλε μου, τὸ εὐνοῦχος
 «Λοιῶδες σου ἀλλὰ καὶ ἀνεργονος, ἔξνος ἀλλὰ ἰδαίος σου,
 τὸν ἀμορὶ ὡς ἐγνωρίσας, οὐδὲ ἰστυογῆς του,
 1425 γράφει πιττάου, στίλει σε, Λίβητρον, γῆς τοπάργου,
 νὰ μάθῃς τίος ἐκ τῆν γραφῆν ὅτι δουλοῦμαι σε'
 καὶ μὴ διὰ τὸ ἀνεργονος τὸ ἐρῶ ὡς πρὸς ἑαυτοῦ,
 ἤχησσαι το σωβαρῶν καὶ ἀπαιδεῖσθαι τὸ κρῖτες,
 ἀλλὰ τὸ σπλόγγον τὸ ἀπὸ ἐρῶν ἐνοουστῶν πρὸς ἑαυτοῦ
 1430 καὶ δοῦκρον τῆν δουλίωσιν τῆς σὲ ἑκατοδουλιῶδην'
 καὶ μάθε διὰ τὸν πῶθον σου ἢ κῆρξ ἀναστοναζῆς,
 καὶ ἀγάπῃ σου ἐπαρέλαβε, καὶ πάσχει ἐκ τὸ ἰστυοῦ'
 πλῆν ἢ φραδοῦσις ἔχον τὸ δεῖ κενοδοξοῦσιν,
 καὶ γράφει, γράφει, Λίβητρον, γράφει μηδὲν ἀνήσας'.
 1435 ἔχει τα τὰ πιττάνα σου πᾶλλον τὰ ἀμπεροστῶνά σου,
 κρατῆ καὶ ἀνεργῶναι τα, βλέπει τα κατ' ἄλλῃν,
 τῆν ἀμπεροῦν σου κῆκωσιν ἀνωταρεῖ ἢ φοχῆ τῆς.
 Ἀνάγνωσθαι τῆν τῆν γραφῆν, περσπατοροφῆδην,
 τὸν ἀμπεροῦν μου ἐρῶντα πᾶν νὰ μὴ συντόχη
 1440 τὸ πῶς ἐκευτερωῖσεν τοῦ εὐνοῦχου τῆν ἀγάπῃν'
 καὶ εἰπὲν μοι — τῶρα σῶσαι, σποσάδῃ νὰ παγαίω,
 καὶ παρεμῆρος νὰ σὲ τὸ εἰπῶ, μὴ με τὸ ἀγαπητήσας'.
 πλῆν τῶρα γράφει ἀνεργῶναι καὶ ἐπὶ πρὸς τὸν εὐνοῦχον.

1411. ἄλλον ἀντάτος. — 1430. ἀμπεροῦ.

- Ἐκατοῦ καὶ ἀνεργῶναι ἔγραψα πρὸς ἑαυτοῦ,
 1445 καὶ ἀκουσε τὸ ἀνεργῶναι τοῦς λόγους τοῦς ἑλλείει.
 (Ἄλλην γραφῆν ἀνεργῶναι πῆρπον πρὸς τὸν εὐνοῦχον).
 «Φίλε, τὸν ὡς ἐγνωρίσας, δοῦδὲ μου, τὸν ὡς οἶδα,
 καὶ ἐκ τούτου τῆς παιδείωσος τὸ ἀμπεροῦν ἐγνωρίσω,
 τὸ εἰς ἐρῶν ἀμπεροῦν καὶ τὸ εὐνοῦχῶν σου,
 1450 καὶ ἐπὶν οὐδὲν με ἐγνωρίσας καὶ τῆν φίλιαν μου θέλεις,
 καὶ τῆς δουλοῦσας τὸν ἀμπεροῦν τὸν ἰδαίος μου'.
 1455 ἑλλῆξω, ὡς φθάσας τῆν ἐρῶν φίλιαν νὰ γνωρίσας,
 καὶ νὰ συγκάσας μετὰ πᾶν νὰ με καταγνωρίσας,
 [δ]ιδάσπαστὸς μου νὰ γνήσῃς ζωῆς σου τὰς ἡμέρας.
 ἰδαίος του, φίλε, τῆν γραφῆν, καὶ ἀφῆκί με καὶ ἰδαίην,
 καὶ πᾶν ἰστυοῦν ἰώσας μου καὶ ὁ ἰωῦς μου ἑκτοσποσάτου.
 1460 τὸ τί νὰ γράφω εἰς τῆν γραφῆν τῆς ἡλιωτενηνῆς,
 καὶ ἀκουσε τῆν τῆν γραφῆν, τί ἔγραψα εἰς τὸν πιττάου.
 (Ἄλλῃ γραφῆν καὶ ἀκουσε Λίβητρον πρὸς τῆν κῆρξ).
 — Παρηγορῶν μου τῆς ἀλήθῃς, ἐκῆρῶν μου ἐρωσῶν,
 1465 ἀνάπλοκί μου κροασμῶν καὶ ἐνῆρῶν μου πόθε,
 μάθε τα τὰ περσπῶναι, γνωρίσας τὰ λυπῶναι,
 ἑλλῆξας τὰ θλίβῶναι, παρηγορήσῃ με,
 ρίψε το τὸ κενοδοξῶν, ὡς τὸ ἐκῆρῶναι,
 ἰδὲ τὸ θανατοῦναι, καὶ πῶσας εἰς ἐρῶναι,
 πῆρπον ἀπέσω εἰς τὸν βῆθον τὸν ἰδαίος σου [πόθου].
 1470 κῆρξ με δίρειν φοβεροῦν τοῦ ἀπογοῦσῶν σου,
 παρῆ με εἰς τὸν ἀμπεροῦ τῆς ποθοσποσῶν.
 κῆρξας κατασῶστας πῶς ἐπυνολατίστας,
 λογίωσιν καὶ ἀνεργῶναι καὶ ἰδαίος πῶς με ἔλδαν,
 πῶσας περῶναι ὑπέμεινα καὶ ἀνῆρξας ὑπεσῶναι
 1475 τούτου τὸν ἀμπεροῦν διὰ ἑαυτοῦ καὶ τῆν ἀργίωσιν σου'.
 καὶ ἂν ἔσῃν ἀγάπῃς γνήσῃναι καὶ παιδείωσιν γαρίτων,
 συνδίδεσσαι εἰς τὰ θλίβῶναι, σμαρτάστας εἰς τὰ πάσας,
 τὰ χεῖρά σου ὡς κρατήσῃσιν πιττάου ἰδαίος μου,

1461. ἔγραψα, εἶπε σοι, εἰς τὸ π.

- ἀνάγνωσά το ἀπὸ φύγης, ἀντισηκῶν με πέρη·
 1480 ἄς διέχωμαι πηττάει σου, ἄς ἴδω γράμματά σου, καὶ τὸ μὲ ποιῆμι τίποτε, ἄς τὸ περιανασάσω.
 Ἄλλὰ πολλὰ ἐκακώθηκα διὰ ἰσίων ἢ φύγῃ μου,
 ἔχει ἡ καρδίᾳ μου συμφορὰς γοηρίας φορηταίνας,
 θοῦνιν ἀκαταύρατον βλαστᾷ τὰς ὁδοῦσιν·
 1485 καὶ ἀκόρη ἂν ὀδῶν μεταπέθεξ ἀπὸ τῶ ἀγέρονθιν σου,
 ἴδω ἀπειθὰ φωνεῖσθαι καὶ εἰς ἄθῃν ἔπαυθῶ. —
 Ἦκουσε, φίλε, τὴν γραφὴν καὶ ἑτοῦτον τὸ πητάν,
 [ἐ]ποῦτα τῆς ἀπιστείας μετὰ καρδιοκωσιῶς,
 ἀκουσον πάλιν τὴν ἔραφην ἢ κίρη πρὸς ἔρινας.
 1490 (Πητάνος ἠθελῶν πρὸς Λύβιστρον τῆς κίρης).
 — Κατρήγχε εἰς τὸν οὐρανὸν, ἐλάλιον εἰς τὰ νέφη,
 εἰς γῆν ἐκαταρτήρουον το καὶ εἰς ἄερα ἑλερά το,
 ποτὶ εἰς τοῦ πόθου τὸν θαρῶν τραύχῃον ἀσυχελῶν,
 καὶ τῶρα βλάπῃ τὸ ἀέλιον τὸ ἐκροῦτον συνελίθη,
 1495 καὶ τὸ πολλὰ μου ἀγέρονθιν ἐκαρτεπῆσά το·
 ἰδοῦλῶσα τὸ ἐλεύθερον τῆς γνώμης μου εἰς ἰσίων,
 καὶ τὸ εἶχα εἰς κατεπόδουρον ἰδῶ ἐκαοσῶσῆρά το,
 καὶ τὰ ὄρωσα εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἀφίρωσα εἰς τὰ νέφη,
 ἄρκαπατῶ ἀπὸ τοῦ εἶν, ἄρωουρα ὀδῶν τὸ λέγαι,
 1500 καὶ γράφω σε πητάνου μου, τοῦτο πολλὸν τὸ ἤσῃμαι. —
 — Ἔδε καὶ τὸ εἶχεν τὸ χαρῶν, φίλε μου, τῆς ὄρωμαρῆς,
 καὶ ἄκουσε τί τὴν ἔγραφα, φίλε, πρὸς τὴν γραφὴν τῆς.
 (Ἐρωτος ἀνταπίστατον Λυβίστρον πρὸς τὴν κίρη).
 • Ἐπεὶς ὄρωσα, τὸν οὐρανὸν καὶ ἐπαρτήγχε τὰ νέφη,
 1505 εἰς γῆν κατεκαρτήρουσε καὶ εἰς ἄθῃν ἐπὶ ἔραψῃ,
 ὃ μὴ ἔραψῃ εἰς τὸ ἀρχήνομα ἐὰν δουλαθῆς εἰς πόθου,
 καὶ ὄρωσε ἄρου φουβερὸν ἐὰν μὴ [τὸν] ὀθετήγχε,
 καὶ τοῦτο ὀδῶν σε τὸ ἀπιστῶ, πιστέω σε εἰς τὸ λέγαι,
 διότι καὶ ἐπὶ ἐκ τῶν οὐρανῶν ἀπόκορημα ἔγινου,
 1510 τὰ νέφη σὲ ἔρευνησσαι καὶ ἂν ἴθων εἰς ἐκείν
 τὸ ὄρωσε ἂν τὸ ἐφύλιγες, ὅτε ἐν συντηγία·
 ἄρε ἀφῶ ἐπάτηγχε τὴν γῆν ἀπὸ τὰ νέφη,
 καὶ εἰς κίρηον οὐρανὸπλάστον ἀεθαίνεις με τοὺς ἄλλους,
 1307 μὴ ἰδοθήγχε.

- τὸ ὄρωσε ἂν τὸ ἐβήγχε, παραῖξου ὀκ ἐν,
 1515 τίποτε ὃ σφάλλεις εἰς αἰῶν, βεβαιώθησε ἀπὸ ἔρινας·
 ἀλλὰ ἂν σκοπήγχε ἀνθρωπῶν ὑποσὸ ποσὶ δαδ ἰσίων,
 τὸ πόσα ἐκακοπάθησεν καὶ ἐπάτησεν διὰ ἰσίων,
 τὸ πῶς καὶ πῶς καὶ διατὶ ἔπαθε καὶ παθαίνει,
 καὶ ἄρκαος ἂν εἶγχε ἐκατόν, ἐὰ τοὺς ἐκαρτεπῆσῃ.
 1520 Παρακαλῶ σε ἀπὸ τοῦ εἶν με τὸ ἄλλου σου πητάνου,
 ἄς ἔγω [ἔν] σφῆμῶν σου, ἐὰ τὸ θαρῶ ἀντὶ σου. —
 (Πάλιν γραφὴ ποιήτοκος Λυβίστρον πρὸς τὴν κίρη).
 Ἐγραφα, φίλε μου, τὴν γραφὴν, δίνου τῆν εἰς σαγίτας,
 καὶ ὡς ἦτον ἢ συνήθεια, πάλιν ἐπέασά τῆν·
 1525 καὶ πάλιν ἢ κίρη ἐβέβηχεν καὶ γῆρῶικε τὸ πητάνου,
 ἴδει καὶ ἀνατῶθει το καὶ πάλιν ἀναστῶσῆ·
 καὶ ἀργὰ βραδὸ ὄταν ἔρῃσεν, ἐβέβηχ τὸ φεγγῆρον,
 ἐβῆταιου εἰς τὸν ἥλιακον τῆς κίρης ἢ καηγίτωσιν,
 καὶ στήκου καὶ ἐὰ λήγῃσιν τῆς κίρης καταλόγῃν,
 1530 καὶ ἄκουσε τὸ με ἔλεγα, φίλε μου, εἰς τὸ τραυῶδῃν.
 (Ἐρωτικὸν κατεῖλαγμα διὰ πόθου τοῦ Λυβίστρον).
 * Ἄγαρος ποθοκαρῶλῶτος ἀπὸ τὰ γουετὰ τοο
 εἰς τὸ ἔρωσῶν ἀναλῆθῶν ἔλθεν καὶ κατονοῦει,
 ἀγῆ ποτὶ ὃ σφῆττει το, νόκτι ὃ καταποῦει το,
 1535 ἢ μῆρῶν το σφᾶζει το, κίπτει το ἢ φρονεῖται,
 πῶτε ἐὰ ἰθῆ τὸ ποθεῖ, πῶτε ἐὰ τὸ κερδαῖσῃ·
 παρακαλεῖ τὸν ἕλιον καὶ ὀμει εἰς τὸ φεγγῆρον,
 ἂν τὸ κερδαῖσῃ τὸ ποθεῖ, ἐὰ τοὺς ἀναστῆσῃ·
 ἔπαθεν γάβῃος κερμασῶς καὶ ἀνάγκας ὑποσῆθη,
 1540 καὶ ἀκῶπτε γῆρας τὸ ἤβηλιν καὶ ἀκόρη τυραννεῖται.
 Κατέλεθον ἢ ἔρωτικῶς τὸ ποθοκαταλόγῃν,
 ἄραν ἐποῖκεν κερμασῶ καὶ ἀνάγκας ἀπίσῃ·
 ἔρωσῶ τὸ παραῖξου ἐκείνου καταλόγῃν,
 εἰνήσῃ τὰ χεῖρά μου καὶ πάλιν εἰς τὸ πητάνου.
 1545 (Ἄλλου πητάνου ἔδουξῃς Λυβίστρον ποιήτοκος)
 — Φέγγος μου, τὰς καυσιῶς μου τὰς ἐπῶδα ἐγναρῖζεις,
 τὰ πόσα με ἐπαρτήσῃσεν ὀκ ἑλωδῆς ὃ πῶνος·
 τὴν ἀγῆν ὀκ ἐκαυγῆζουον ἐκ τοῦ πόθου τὴν ὀδοῦσιν,
 1348. καὶ ἀγῆ.

- τάχα ἐσχηώθην καὶ ἔστηκα καὶ ἔβλεπα σε, φίλτρος,
 1560 πῶς ἐνεδόθης σήγηρα ἢ ἀόνης ἀπὸ τῶρα,
 καὶ ἤρξάνην σε παρακαλεῖν θανάτῳ περαιοτήσης,
 ἢ σε ἐγκαλέσω τὸ πῶσθ, καὶ ἀπικε, ἂν θέλῃς, θόνης,
 καὶ εἰς ἄλλην ὕψου ἢ τὸ εἰπῆς τὴν ἡλιουσκλήτην
 καὶ πάντα σέ, φεγγάρον μου, μυρωτοπαρκαλιῶ σέ,
 1555 ἢ συμπονήσης τὰ ἔπαθα, ἢ ἀόνης τὴν φαιδολίαν,
 ἢ τὴν βερβαιώσης τὰ πῶσθ, τὸ θέλωμαι δὴ ἑαίτην,
 ἄρῳς φορετῶς ἢ τὴν εἰπῆς, ἢ τὴν παρακαλήσης,
 σημάδιον μὲ τὸ ἄλλου τῆς πετιάνου ἢ μὲ στείλῃ,
 ἢ βλεῖται τὸ σημάδιον τῆς, ἢ τὸ πῶσθ ἢ ψυχὴ μου.
 1560 Ἄστα ἔξω τὰ ἐγκαλέσω δὴ ἑαίτην τὸ φεγγάρον,
 ἢ εἰδῃ ἢ σέ εἴρη ἢ σέ εἰπῆ τὸ πῶς στενηγοροῦμαι. —
 Ἄκουσες, φίλε, τὴν γραφήν, ἀπίστευτα καὶ ἐπὶ οὐρανῷ,
 καὶ πάλιν ἄλλου μὲ ἔστειλε πετιάνου τῆς ἢ κόρη,
 καὶ ἀκουσε, φίλε, τὴν ἔγραψεν ἢ σέ τὸ καταλίξω.
 1565 (Ὁρῆς πετιάνου ἀλιθροῦ πρὸς Λόβιτρον τῆς κόρης).
 — Ἄραξέ σε τὸ πετιάνου μου καὶ εἰς ἔχεις γρόμματα μου,
 καὶ εἰς ἑδὴ ἑαλίθροισι ἀκίτου νοῦν εἰς πόθου.
 τὸ δὲ εἰ καὶ σημάδιον μου σπουδαίως ἢ πείσης,
 καὶ ἴσχυρον ἀράτης μου τὰ χέρι σου κρατήσωσιν,
 1570 ἔξαπαρῶ ἄνω τὸ ἔγραψες τὸ πῶς οὐκ ἐνεράτης,
 καὶ αὐτὸ ἐν' τὸ σὲ παρακαλεῖται ἢ βῆ σου ἢ μὲ γράψης.
 ἄλλου σὲ μὴ ἴδης ἀπὸ λαῖν πετιάνου ἑαίτην μου,
 ἢ ἐξερῆγες ὡς δὴ γραφήν, καὶ σὲ μὲ τὴν ἐτραυρίσας.
 ἀφῶτον τὸ σημάδιον μου μὲ βινάξεις ἢ σέ ἀκούσω. —
 1575 Πάλιν παιδὲ με τὴν γραφήν, ἀλίθρου ἑαίτησά τῆν'
 καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἢ γραφὴν ἀλόγηρον μὲ ἔπαυται,
 καὶ ἀφῶτον τὴν ἀνάσσω, ἢ εἰπῆς ἐπεπείτην,
 καὶ οὐκ ἔξωρα τὸ τίς εἰμι, νεκρὸς ἀποκατέστην,
 καὶ μετὰ βίως ἀκούετε ἕλθω τὰ λογικά μου,
 1580 καὶ τὴν γρόμθου εἰπῆσιν πετιάνου, καὶ ἀκούσε τῷ.
 (Θλίβρας ποσειωνπιπταίου Λοβίτρον πρὸς τὴν κόρη).
 — Εἶδα ἀκούσας τὴν γραφήν ἐρωτικωτραμηνῶν,

1550. πῶς ἐνεδόθησάσθρα ἢ ἀόνη. — 1552. ἄδῳς. —
 1554. ἀπῆρα τῶρ. — 1561. εὐφ. — 1568. σπουδαίως.

- τὸ ἢ πηδῆση ὁ θάνατος σωματομεμφεγομῆσος,
 καὶ ἐνεκρῶσιν ἀδυστακτὴ τὴν ἄλγῃ μου καρδίαν.
 1585 οἶδα γὰρ ἂν τὴν ἐρωτικὴν τῶρα ἢ γίνῃ ἀνδρόπου,
 καὶ τὰ ῥωτικὰ λόγια τοῦ θυρωθιναταίω μου.
 ἔλαγα ἢ ἐνθ τὸ χαρτί, φεγγάδι, τὸ ἑαίτην σου
 εἰπῆσες τὴν ἀγάπης μου παρηγορία ῥωτικῶν,
 καὶ πῶς τὸν ἐκατακρότησα καὶ πῶς τὸν ἀσχηλῆθην,
 1590 καὶ μετὰ πῶρα μου τῆς χαρτί, φεγγάδι, τὸ ἑαίτην σου
 καὶ οὐκ ἔξωρα εἰτι τὸ χαρτί εἰτι τὸ θάνατον μου,
 καὶ τίς εἰμι οὐκ ἐγνώριζε, τὸν ἄδην ἐφηλόφωσιν,
 καὶ ἔλαγα μὲ τὸν ἐνεκρῶσιν, ἄρατα μου, τὸ πετιάνου
 καὶ τὸν ἐκαταθανάτωσιν ἢ ἐρωτικὴν γραφὴν σου.
 1595 πάλιν μετὰ ἄλλῃ σου γραφήν ἰδὲ ἀναβόλῃσά με,
 ἂν μὲ κρατήσης εἰς αἰῶν, πετιάνου σου σὲ πῆρθε,
 πιστεύω, ἢ καρδίᾳ μου ἀράξεται δὴ ἑαίτην.
 Ἐδάρη ἂν ἔσαι ῥωτικῶν, τὰ πῶσθ ἐγὼ δὴ ἑαίτην,
 καὶ ἂν ἐνθ τὸ ἔργου ἀκούω, τὰ πῶσθ ἢ τὰ παρῆξω,
 1600 ποῖσε καὶ τοῦτο καὶ ἄρες το, πετιάνου μὲ με πῆρθεξ. —
 Ἐγραφα τὸ πετιάνου μου καὶ πάλιν ἐπέτασά τῷ,
 καὶ πάλιν ἢ κόρη εἰπῆσας τὸ καὶ ἐκείνη τὸ ἀναγνώσει,
 ποῖσε, στενωξί εἰς τὴν γραφήν, τὰ ἔγραφα εἰσπῆθην,
 καὶ πάλιν ἀναγράφεαι με πρὸς τὴν γραφήν ἐκείτην.
 1605 (Τὸν Λόβιτρον ἀνίστην πῆρθε γραφῶν ἢ κόρη).
 — Νὰ ἔξω λεγῶσθ χαρτίον, φωνάκου ἢ ἔχη φῶσιν,
 θηρίου φεγγῆ ἢ ἐπαύσασθ, θηρίου ἢ ἐρατῆ γυνῆ,
 καὶ ἢ τὸ σπουδαίως καὶ με ἔγραψα[ς] πετιάνου,
 πῶσθ δὲ μῶλλον ἀνθρώπος ἢ ἀχίται πετιάνου,
 1610 πετιάνου ἢ ἔχη θάνατον ἀνθρώπου εἰσπῆλῆσιν,
 λεγῶσθ ἢ ἔχη χαρτίον, ἀνθρώπου ἢ ἔχη γράψας,
 θηρίου φεγγῆ ἢ μὲ κρατῆ, ἐγὼ φωνάκου γυνῆ.
 πῶς εἰς τὰ γράψας εἰς τὸ χαρτί ἢ μὲ πῶσθ καρδίᾳ μου,
 πῶς ἢ μὲ πῶσθ εἰς τὸ λαλεῖ τὸ ποσειωνπιπταίου σου!
 1615 καὶ γυνῆξ, ἀνῆπαθα τοῦτον σου τὸ πετιάνου,
 ἐθλίβην εἰς τὸ μὲ ἔγραψες καὶ συνεπέσασά σε.
 καὶ ἂν εἰπα [θεότερον] χαρτί ἢ μὲ σέ ἀποστείλω,
 1585. ἐρωτικῶ. — 1600. ἐρατῶ.

πάλι ἐβουλομένην σε καὶ γράφω σε πετάειν,
 γραφὴν μου ἰδιόγραφον, καὶ πάλι ἀνάγνωσά τῃν,
 1820 καὶ νόμος ἀπὸ τὸ πετάειν μου, ποῦδ' τα τὰ ἀσπίσαι
 καὶ ὀλίγωρά εἰς τὸ θλίψαι, ῥαδίον μου τὸ ἀποστήσει. —
 Πάλιν πετῆ με τὴν γραφὴν, ἀράσσει, καταγλιῶ τῃν,
 ἀνάγω ἀσπιτοῦσόν τῃν τὰ εἶχεν ἀνάγνωσά τα,
 ἀφῆκα τὸ εἶχε εἰς ἑλθόν μου πικρατοργήθησεν,
 1825 καὶ ἀντίσχεον τῃν ἔγραφα πετάειν καὶ ἀκούσά το.
 (Πετάναι ἄλλο ἡδονῆς Λοβίτρον πρὸς τὴν κόρη).
 — Ἄν ἀπὸ τὸ πετάειν σου, καὶ ἀπὸ τὰ γράμματά σου,
 θανάτου ὑπέστην σαρφοῖν καὶ ἀνάγω ὑπεστάθην,
 πάλι ἀπὸ τὸ πετάειν σου καὶ ἀπὸ τὰ γράμματά σου
 1830 [αὐ] ἔφυγεν ὁ θάνατος καὶ ἠρίσισται ὁ τάφος,
 καὶ πάλι εἰς κόσμον χιφώμαι καὶ ἴω ἀπαι τὴν γραφὴν σου,
 καὶ ἐνώθησα τῆς δευκρίσιός σου τὴν εὐαπολήθειαν,
 ἔραθα τῆς ἀγάπης σου τὸ ἀπλόγησόν τὸ εἰς ἑμένας,
 ἔλεπῶ ὅτι ἄν ἦσαι ἀνάσχετος καὶ πάλιν ἀπὸ γραφῆς σου·
 1835 γράφω σε, δεσποτεία μου, παροπαρκαλιῶ σε,
 πῆμῃ σφραῖον εἰς ἑμέν' ἐν τὸ ἔγω ἀντὶς ἔσταν. —
 Ἐγραφα τὸ πετάειν μου καὶ πάλι ἰδέουσα τα,
 καὶ πάλι τὸ τευτῶσόν μου ἐκράτου καὶ ἐπαλλέτου
 πῶτε ἐν ἐρωσῶν τὴν γραφὴν καὶ ἐν τὴν ἀσπιτοῦσόν·
 1840 πλὴν τοῦτο τὸ πετάειν μου καὶ δεκτοῖδον εἶχεν,
 καὶ τὸ δεκτοῖδὸν σου ἀκούσει ἐν τὸ ῥαδίον.
 (Ἐκφρασις πανεξαιρετικῶν τῶν δεκτοῖδων σου).
 Εἶχεν ἰσθάρου, φίλε μου, καθάρου λοχητάριον,
 εἶχεν ἀπέσω σίδηρον καὶ ἀπέκει τὸν μαγνήτην,
 1845 καὶ μία ἀντὶ τοῦ ἀεματιῶ τῶ σπυρομαγνήτου
 εἶχεν χρυσάφου ἀδολου μωρολαγαριάνου,
 καὶ ἔγραφα ἀπάνω εἰς τὸ χαρτὶν ὡς θεὸς τὸ δεκτοῖδον
 ἐπὶ ἐκπασίον τὸ ἀσπιτοῦσόν ἢ ἀγάπῃ σου εἰς ἑμένας
 κίμων σε, κρίκει φέρει το καί θέρει το ὡς ἀντὶ μου.·
 1850 ἔβην ἢ κόρη τὴν γραφὴν, εἶχεν τὸ δεκτοῖδον
 στήκει, σκοπέθ' θαυμάζεται, θέρει, κρατέ, φέρει το,
 παθοσιναιγώθει τα, [σπυρί], σφραγὴ εἰς τὰ γράμματά του,
 κρῶσει καὶ τὸν ἐνωγῶν τῆς, δέχεται τοὺ τὸ πετάειν,

καὶ τὸ δεκτοῖδὸν σου τὸ ἐφέρει ἀπὸ ἑμένας·
 1855 ἔβλεπες ἰδὼ παραξέων, τῶ λέγει, δεκτοῖδον,
 ἐν ἔγγ' χρυσάφου, σίδηρον, λοχητῶν καὶ μαγνήτην,
 ἐκπασίον τὰ τίσασα πρὸς κρημασιῶν ἀγάπης·
 καὶ εἶπεν τῷ — καὶ, πωροσφῆνης, εἶν τὸ δεκτοῖδον
 σου πρὸς τὴν ἀσπιτοῦσόν, ὅραμα, τὸ ἰδεῖν σου·
 1860 ἔβλεπε ἀντιστοιχῆσθαι καὶ παροργῆσά το,
 γράφει το καὶ πετάειν σου παθοσιναιγώθει σου.·
 ἔβλεπε γράφει τὸ χαρτὶν, φίλε μου, καὶ ἀκούσά το.
 (Τῆς κόρης πανεξαιρετικῶν γραφῆ εἰς τὸ δεκτοῖδον).
 — Στρατιώται, τὸ μὲ ἀπέσχετες μὲ τὸ ἐρωσιναιγώθει,
 1865 εἶλεσαι τὴν καρδίαν μου ἐκ πόθου ὁ μαγνήτης,
 ἑμένα ἀκρίθου με ἔχρηκε, καὶ ἀντὶς καρδίας μου [πάλιν]
 ἔγω τὸ δεκτοῖδον σου διὰ πικρατοργῆμα μου·
 θεωρῶ τὸ λοχητῶν σου, βλέπω τὸ σίδηρόν σου,
 καὶ τὸ μωρολαγαριάνου τοῦ χρυσασιῶ θαυμάζω,
 1870 πῶς ὁ τευτῶν τὰ ἔνωσεν καὶ κατεκρίσισται τα
 Σηλωτά εἰς ἀσπιτοῦσόν, ἐρωσιναιγώθει εἰς ἀγάπην·
 καὶ ἰδὼ πικρατοργῆσθαι, στρατιώται, ἐκ τὸ πετάειν,
 καρδίαν κατωσιναιγώθει σε, σφραγὴν μου εἰς ἐπιγράψαι,
 λέγω σε δεσποτείαν μου καὶ εἶός μου εἰς χροῦται,
 1875 καὶ [πάλιν] ἀντιστοιχῶμαι σε, καρδίαν μου δεκτοῖδον. —
 Ἐγραφε τὸ πετάειν τῆς, καὶ πάλιν ἀντὶ δεσμοῦ τῆς
 εἶχεν τὸ δεκτοῖδον τῆς τῆς ἡλιογεννημένης·
 ἐπέτασεν με τὴν γραφὴν, ἐπέθρα, ἐπέλεσά τῃν·
 καὶ ἔχον τὸ δεκτοῖδον τῆς, φίλε μου, τῆς φουδοσίας
 1880 χέρον ἀπὸ τὸ σίδηρον καὶ ἄλλον ἀπὸ μαγνήτην
 σφραγὴ ἐν ἀράσσειν καὶ φιλοῦν, ποῦδ' ἐν ἀπλοῦνται·
 καὶ ἀπάνω εἰς τὸ πετάειν τῆς τοῦτους τοὺς λόγους εἶπεν.
 (Ἐπιγραφή τῆς ἡθεῆς τοῦ δεκτοῖδων σου).
 Ἄντων βλέπεις τὸν δεσμοῦ τοῦ δεκτοῖδων σου,
 1885 καὶ ἀπέσχεσε ἐκ τὸν δεσμοῦ καὶ τίτῶν μου τὸν πόθου.·
 Ἀνάγνωσά τῃν τὴν γραφὴν τοῦ δεκτοῖδων σου,
 καὶ ἀντίσχεον τὴν ἔγραφα πετάειν καὶ ἀκούσά το.
 (Πετάναι ἄλλον ἡθεῖον Λοβίτρον πρὸς τὴν κόρη).
 — Ἄντων εἶχεν τὸν δεσμοῦ, ὅραμα, τὸ δεκτοῖδον

- 1600 τούτων τὸ μὲ ἀπίστευτος μὲ τὸ ἑρωτιστικῶν,
καὶ τίτουν χῆραχε τὸν νοῦν μάθε τὸν ἰδεῖν μου,
ἄκουον εἰς τὸ δάσμον τοῦ πόθου τοῦ ἔδικό σου·
ἀνὴρ σὸς τῆν τῆν γραφῆν, εἶδα τὸ δακτυλίδιον,
φορῶ τὸ εἰς τὸ δακτυλὶ μου καὶ ἄνω τὸ τί μὲ λέγει·
1605 ἄθάρει με, πόθου εἶμαι δεσμός, ἀρῆσθε ἴβροι πρῶτα,
κράτει με ὅτι ἀπὸ ἀγαλῶν φουδούλας ἀποστῆναι,
βλέπε με καὶ ἀνιστόρει· τῆν ἐκείνη τῆν φουδούλαν
ὅπου εἰς ἐσὶν μὲ ἀπίστευτε! μὲ φορῆς ἀντίς τῆς,
σχινομασπίλου, μῆσσκον τῆν, θάρρει με καὶ ἑνθάρω τῆν,
1700 καὶ ἀντίς ἐκείνης ἔχε με, παρηγορία τῆς ἔγω
μὲ μὲ θωρῆς, μὲ μὲ θωρῆς, μὲ εἰ δακτυλοσφίτου,
ἢ ἀνάρμοστος τοῦ πόθου τῆς ποτὶ μὲ μὲ εἰς λείπει·
ἴδε τὸ τί ἐν τὸ μὲ λαλεῖ δὸς εἰς τὸ δακτυλίδιον,
πῶς μὲ ἑνθάρωσκον πάντοτε μὲ ἔγω ἀνάρμοστος σου·
1705 ἐδώρει ἢ βροσίς τοῦ καλοῦ καὶ ἢ ρίζα τῆς ἡγάρας,
τῆς ὑπελίθους ὁ δεσμός, τοῦ πόθου εὐδακρυσία·
παρακαλῶ σε ἀπὸ τοῦ εἶν μὲ ἴδω μὲ σε συντόρει,
μὲ βεβαιωθῶ τοῦ πόθου σε τῆν εὐποκρήνικον. —
Ἐγραφα, φίλε, τῆν γραφῆν, καὶ πάλαι ὡς τὸς ἄλλος
1710 καὶ τούτῳ εἰς τὴν ἡλιανὸν ἀπίστατος τῆς κίρης·
καὶ ἀργὰ βροσῶν εἰς τὸ ἑστέρον καλοῦ τὸς ἰδακός μου,
ἡλθασαν ἴβροι ἀναπεθῶν τῆν τέτραν [μου] τῆσφρου,
καὶ εἶχα καλοφωσποπλοῖα δὴ[παιδιὰ] ἰδακί μου,
καὶ ἄνωστος εἰ παραξένου εἶπασον καταλόγῳ.
1715 (Ἐρωτικῶν καταλόγῳ Λυβίστρον πρὸς τὴν κίρη).
— Κορῶσιν ἡλιγίνεχτον στρατιώτης ἀρχολέται,
στρατιώτης καυκαυγῆς ἀρχολέται τῆν ἡραίαν,
καὶ δὸς τὸν πόθου τῆς ἡραίης εἰς ἡλιβῶν κατοουθεῖ,
μὲ τὸ φέγγος τὸν ἰσῶσει καὶ κελὶ του ἢ ἡραμυρῆν,
1720 καὶ τὸ κάλλος τῆς ἡραίης τὸν ἔπεικεν τὸν στρατιώτην
μὲ ἀγχαλωτισθῆ ὁ στρατιώτης ἔξω ἀπὸ τὰ γυναικὰ του,
καὶ ἔπεικεν πολλὰς ἰδούσας ἄσσοι μὲ εἶρη τῆν ἡραίαν,
καὶ ἡρῶν τῆν καὶ ἀκίρη τυραννεῖται
καὶ πάλαι παθαίνει δὸς τὸν πόθου·
1725 ἔχε ὁ στρατιώτης εὐγενῆς καὶ ἐξυμνημένη ἢ κίρη,

- βλέπει τῆν καὶ ἀνασταυρῆσει, ἐνθάρωται τὸ ἐπικράσθη,
καὶ ἐκ τοῦς πόθους τροποποιεῖται καὶ κινεῖται ἢ φυγῆ του·
τοῦ ἡλίου βλέπει καὶ ἔγκαλει τὰ ἐπὶ ἔραστον δὸς ἐκείνη,
καὶ τὸ φέγγος ὄταν λήμνη, μετὰ δάκρυά του τῆν λέγει·
1730 μὲ τὸ εἶπῃ τῆν ἡραμυρῆν, μὲ μὲ τυραννεῖται ἀδίκως·
ἔπεικε καὶ ἐτραγοῦσθῶν τῆν τούτῳ τὸ καταλόγῳ,
ἡμῖς ἐκαταλίγαμεν καὶ ἐπὶ ἔραστον ἐκείνας,
καὶ ἐπὶ ἡρῶντας εἰς ἔραστον ἢ ἑρωτικῶς ἐκείνας·
καὶ ἀρῶντος ἐκατέλεξαν, ἐπίστασαν ἢ κίρη,
1735 καὶ ἔπεικε ἀπογαοίτῃσσαν, φίλε, οἱ ἔδικοι μου.
ἠρῶσκει ἢ κίρη τῆν γραφῆν, χῆρον ἀνάρμοσιν τῆν,
θυρῶσκει εἰς τοῦς λόγους τῆς, στραγγίσει ἀπὸ θυμῶν τῆς,
καὶ πάλαι γράφει μου γραφῆν, φίλε, καὶ ἀνάρμοστος τῆν.
(Ἀντίστοχον ἀντήραμνα μετὰ θυμῶ τῆς κίρης).
1740 — Ἐπρεπε τῆν καρδίαν μου καὶ ἐλάγασε τὸν νοῦν μου,
μὲ μὲ σε γράφω ἀντηγραφῆν πρὸς τῆν γραφῆν ἑτούτῃν,
ἔπεικεν τὸ πετάσκου σου τούτῳ τὸ ἑστέρον σου
χέριμ μου μὲ τὸ κῆφωστος μὲ μὲ φασῆ ἄμπρὸς μου·
καὶ ἀπὸ τοῦ εἶν ἐγνώρισε τοῦτόν σου τὸ πετάσκου
1745 ἔπεικεν τῆν καρδίαν μου μὲ κακοῦ εἰς ἐσῆναι
κῆφωστος τίτουν φοβερῶν τοῦ μὲ βιασθῆ ἢ φυγῆ σου
μὲ δέξασαι ἄλλῃ μου γραφῆν ἢ πόθου μου σφῆμα. —
Πάλαι περὶ μὲ τῆν γραφῆν ἢ κίρη ἐκ τὸ κίτρον,
ἔπεικεν ἀναγινώσκων τῆν, καὶ ἀπίστατος με, φίλε,
1750 τὸ πόθους ἀπερίλαβε κίρῶντος ὁ λογισμός μου,
καὶ εἰς τὸ ἐπὶ ἡραμῶν ἐπίστασον κακώστος ἢ φυγῆ μου·
καὶ πάλαι μὲ τῆν βίαν μου τῆν τῶσθη καὶ τοσούτῃν,
μὲ τῆν στενωχορῶν μου τῆν εἶχα ἐκ τὸ πετάσκου
μὲ τὸ καρποπονοῦσθῆμα τὸ εἶχα τὸ τοσούτῳ
1755 πάλαι γραφῆν τῆς ἔγραφα, φίλε μου, καὶ ἄσσοι τῆν.
(Πολύθλιφον, πολὺπονον πετάσκου τοῦ Λυβίστρον).
— Ἐπε δερμῶν χειρῶν μου, ἡραίαν μου, τὸ πετάσκου,
ἔπε ληστού κακώτερον τούτῳ τὸ μῆνῶν σου,
ἔπε γραφῆν ὅπου ἐξίστασθαι ἀπὸ τῶν ἡραμῶν μου
1760 ἀρῆτῆς μαγαθῶν διστορῶν τὸ ἐγῆλκασον ὁ Πόθος·
ἔπε γαρτῶν ὅπου ἐξίστασθαι σταθῶν ἡραμῶν μου

- νὰ κατακόπη σώματα καὶ νὰ μερίζῃ αισθήσεις,
 ἴδε χαρτὴν ὅπου ἔγραψεν ἀπίστω ἀντηραρμίνων
 πόνους νὰ θανατώσῃσιν αισθητικῆς καρδίας,
 1765 ἔλιξαι με ὅταν τὸ ἔγραψαν τὰ χεῖρά σου, κυρά μου.
 (ὼδὸν μὲ ἔλιξας πᾶς ποσὶς ἴσως μὴ ἀποθάνω,
 ἀλλὰ τοσοῦτον κάκιστος διὰ λόγον ἑκατόμβης
 νὰ θανατώσῃς ἄνθρωπον ὅπου ποιεῖ διὰ ἑαῖναν·
 ἀλλὰ τοσοῦτον μεικρὸν ἴπτερον ἢ φοχὴ σου,
 1770 καὶ ἴθιες νὰ εἶδες ἄνθρωπος αἰδοῦ σκοταρμίνων,
 καὶ ἔγραψαι τὰ χεῖρά σου πιτάνει μειωμίνων,
 πιτάνει νὰ ἔχη θάνατον ἀέριον ἰδαῖόν σου,
 πιτάνει ὅπου θάνατος οἱ λόγοι του τοὺς ἔχειν
 νὰ ἔξερωζώσων ἀπὸ ἐμὴν τὴν ἄλγυ μου καρδίαν,
 1775 πιτάνει τὸ ἑπαράλυσον ἔλιν τὸν ἑραυτὸν μου
 πιτάνει τὸ ἄρρωστόν καὶ ἐγιάσσει με ὡς χῆρον,
 πιτάνει τὸ ἐκτετάραφεν ἀπὸς τὴν φοχὴν μου,
 εἰς θάνατον μὲ ἀπίσωσε, τέλος οὐκ εἶχεν ἄλλο
 τὰ λόγια τὰ εἶχεν τὸ χαρτὴν τὸ διχτυόματό μου. —
 1780 Ἐγραφα, φίλε, τὴν γραφὴν, ἔπαιξα τὸ πιτάνει
 μὲ τῆς φοχῆς μου τὴν πολλὴν ποθοποιωθροσίαν,
 καὶ ὡς τὰς ἄλλας μου γραφὰς ἀπέστειλα καὶ τούτην·
 χῆρον καὶ ἐκεῖνη τὴν γραφὴν, ἀνίστησον οὐκ αἶδα,
 ἴμερα μία ἑπαράδραμεν, ἄλλην μὲ ταύτην ἔλθεν,
 1785 καὶ τρεῖς ἀπεπληρώθησαν, καὶ πάλιν ἄλλην γραφῶν.
 (Ἄλλων πιτάνει ἡθικὸν λοβίστρον πρὸς τὴν κέρην)
 — Ἦσαν ἔχθρις εἰς ἄθωσον καὶ εἰς ἄθον ἑπεραύτου
 ἴχ τῆς ὀργῆς σου τὸ ἄπειρον καὶ φοβοποστοτικὸν σου,
 καὶ παρ' ἑλπίθω σήμερον ἐπῆρθησα ἐκ τὸν ἄθον,
 1790 ἀπίσω ἀπὸ τὴν ἄθωσον καὶ ἐκ τοῦ ἄθου τὴν καρδίαν
 ἔδω εἰς τὸν κόσμον, ἐγνωρίζε, καὶ τὸ ἀπὸ τὴν γραφὴν σου,
 καὶ σήμερον ἀρέσονται πόνος νὰ μὴ μὲ ἔλθῃ,
 μόνον διὰ τὸ πιτάνει μου δοατ' ἐπορηγορήθη·
 καὶ ἀλέθηται τὰ μὲ ὀργίζονται ποιεῖ το ὁ λογισμὸς μου,
 1795 ἀλλὰ τοῦ σπλάγγνου τοῦ εἰς ἐμὴν' εὐδωκισίαν τὴν ἔχεις
 φθάνει, καὶ τὰ περαινόμεναι καὶ τὰ ἔγω εἰς κάκωσιν μου,
 εἰς μίαν πάντα χαίρομαι καὶ ἔχρωσῶ τὸ πάσχα,

- καὶ εὐχρηστώ τῶν εὐδωκισίαν, ὀραία, τὴν ἔδωκεν μου
 παθῶ τὰ μὲ ὀργίζονται ἀπὸ ἑαῖν, κυρά μου,
 1800 διὰ πόθον σὸν ἐν τὸ θλίβωμαι, καὶ ὡς ἀναμίνων ἔχεις;
 ἂν ἔχη τὸ περαινόμεναι διὰ πόθον ἰδαῖόν σου,
 οὐκ ἔγω ἀπλοιστῶν φοχὴν καὶ ἀδωκιστον καρδίαν,
 ἀλλὰ εἰς αισθητικῆς μεγάλως ἀνέπεσον ὁ νοῦς μου,
 καὶ ἔξέθρω δεῖ ὅταν θλίβωμαι μόνη σου τὸ διακρινεῖς
 1805 καὶ συμπωνεῖς μου εἰς τὸ πόνος καὶ μετὰ ἴμιν' συμπάσχεις. —
 Ἐγραφα τὸ πιτάνει μου καὶ ἐθόξενσα καὶ ἐταῦτος·
 παρῆραμεν, ἔμισποσον τὸ πλάτος τῆς ἡμέρας,
 καὶ πρὸς τὸ ἡλιοβασιλευσαν ὅταν ἄργεῦ ἢ νόκτα,
 ἔφθασεν ὁ εὐνοχόπουλος, ἔλθεν ἐκ τὴν Ροδάμανη,
 1810 ὡς μὲ ἔγραψεν ἢ ἔξαιρετος μὲ τὸ ἀρωπιτάνειν·
 ἀπὸ μακρόθεν ἐκ τὴν τέτα μου πεζεῖται ὡς παιδομίνους·
 εἰδὰ του, εἰς ἀπάντησιν ἐξέβηται τὸν εὐνοχόν,
 καὶ ἀπὸ τὸ χεῖρον τὸν κρατῶ, μωρακαταρτὶδὸν τὸν·
 1815 ἔχου μετ' αὐτον, φίλε μου, καὶ ἐκείνος ὁ ἐδικὸς μου
 ὅπου τὴν οἰκονόμησε τοῦ εὐνοχόν τὴν φίλει.
 Τὸν εὐνοχόπουλον ἐπῆρδον τῆς κέρης ἐκ τὸ χεῖρον,
 ἔμπαυον εἰς τὴν κατοῖνα μου μόνος ἐγὼ καὶ ἐκείνος,
 καὶ αὐτὸς τὸν εἶχε ἄσφραγτον ὅπου ἔχου εἰς τὸ κάστρον·
 καὶ τί νὰ τὸ ἐπέστην καὶ τί νὰ με ἀπεκοιθῆν,
 1820 καὶ μετὰ ποῖος μου τῆς γαφῆς, οὐκ ἡμωρὸς τοῦ λέγειν.
 Πᾶς ἄνθρωπος μονταταυτῆς εἰς ἄπιστον δουλείαν
 ὄθρον λαμβάνει πρῶθον καὶ θίλχημ πληροῖ·
 πᾶν γένος γὰρ εὐνοχῆτων εἰσεῖ τὴν κολατίαν,
 καὶ μᾶλλον ἂν εἰς ἔρατος ὑπόθεσον ἐπιπέτῃ·
 1825 λοιπὸν ἐκείνος νὰ σὲ εἰπῶ τὸ πῶς ἴμιν ὁ εὐνοχός
 νὰ τὴν ἴδω μὲ ἀμείρωσαι καὶ πῶς νὰ τὴν σουτόγη.
 ἔπεσαν — αὐτῆς ἢ εὐχρηστικὴ θέλει νὰ καθυλακιστοῦς
 ἐκεῖνη καὶ δῶο καυχίσινας τῆς καὶ ἔων παιδοπουλὸν τῆς,
 καὶ ἐγὼ μὲ τούτας, ἔξαιρε, νὰ ὕπαιρ εἰς τὸ κυρτῆν·
 1830 καὶ ὅτε ἐρογγήρει τὴν αὐτῆς, ὅταν μῆς ἐντρασιόσῃς,
 μέσου δεῖ διαβαίνωμε τοῦ λιβαθίου τὸν τόπον,
 αὐτίκα καθυλακιστοῦσαι καὶ εἰς τὸ βουνοῦ ἐκείνου
 τὸ μωρασευδροφύτουτον τὸ ποικιλοκαθημερινόν

- 1835 μίση εἰς τὸ δάσος τοῦ βοσκῆος κροβήσου μοναχῆς σου,
καὶ ἡ κόρη μὲ τὰ χεῖρά της γροῖαν θέλει λίσαι,
καὶ τόχα νὰ σχηματισθῆ [πῶς] ἀκούει τὸ γροῖαν,
νὰ εἰδῆ ἐκεῖ νὰ σὲ εὐρῆ καὶ ἐκεῖ νὰ σοῦ συντόχη·
πλὴν ἤξευρε 'ς τὸ δάσωρον καὶ ἐπὶ τὴν θέλει εἶραι,
νὰ ἦσαι εἰς παρηγορίαν σας ἀπὸ τῆν ἀγριοταίαν·
- 1840 καὶ εὖξου με, ῥήγα Λόβητρο, ἀρῶ ἐνὲ νὰ ἐπαυαίον,
τὸ κάστρον ἀνοίξει με τοῖς πόρταις νὰ σκαλίση. —
Καὶ πῶς τὸν παρετίβηλα καὶ μετὰ πῶσον δάρον,
τοῖλά εἶναι πολυῶρηγτα καὶ οὐκ ἤμπορὸ τοῦ λίγαν·
πῶς ἀνθρωπος μοναχαιοτῆς εἰς ἀπασαν δουλείαν
- 1845 δῶρον λαμβάνει πρόθυμον καὶ θέλημα πληροῖται.
Ἐρῶν ἐπαυαίωτησιν, ἐπῆγεν εἰς τῆν κόρην,
καὶ ἀπλῶς τὰ ἐσυνόγαρον δὲ ἀφῆγγῆθ τῆς τα.
Καὶ ἀρῶ πρὸς τὸ μεσόκοπον ἐβραίνει ἐκ τοῦ κελλῖν της
ἐκεῖνη καὶ ἡ καλοφωνας ἡ δὴν παδοπούλιας,
- 1850 καὶ ἀπάνου εἰς τὸ τραγγῆλιον ἐκούνησιν τοῦ πύργου
καὶ ἐλέγσει τραγοῦδημν, φίλε μου, καὶ ἀκούσέ το·
ἡ κόρη ταῖς καυήταις της δὲ παρηγόρησάν μου,
προστάσαι καὶ τραγοῦδημν δὲ ἐρῶν καλοφωνας.
- 1855 Ἐροδοῖται ἄλλος ἀγῶρος ἀράδητος τοῦ τόπου,
ὠνάτας καὶ ἡμίρας καὶ πουναῖς καὶ δευλαῖ καὶ ἰσπίρων
κακοπαθεῖ ὁ παρῆταις, κροποουσιναῖται,
ἡ ἀγῆ τὸν ἔγει ἐξοπῶν καὶ ἀκούητος ἡ ὠνάτα·
πῶνον οὐκ ὀδδεν ἔρωτας, καὶ ὄταν τὸν ὑποπίσιν
βαρβαῖ πολλὰ τὸν φαίνουσι, καρποδῆτρον τὸν τῶν·
- 1860 βλέπω τον ποῖς ἀγανακτεῖ, καὶ ἐλεῶ εἰς τὰ πάσαι,
καὶ εἰς τὰ ποῖα συμπαῖδου τον μὴ τυρανῶνται μῶνος·
ἔπισαν τὸ τραγοῦδημν καὶ ἀσέβησαν ἀπίου,
καὶ τὸ σὲ δέλου ἀφῆγγῆθ μὴ μὲ τὸ ἀπιστήσαι,
νὰ ἰδῶ τῆς τῆς πρόσωπον, νὰ ἐπαυαίω τῆν κόρην,
1865 νὰ ἀπέβηεν ἀπὸ τὰ κυρταίον, καὶ μὴ ἀποδάνω ἀδίως,
ἀπὸ τοῦ τραγοῦδημν τῆς ἡδονῆν ἐκεῖνη
ἴσταται ὡσὺν τὸ μάρμαρον, νὰ εἶπαι ὑπαυαίω,
οὐκ εἶχα ἀπέται σπαρημῶν, ἐκεῖ ἤσαν καρποφῶνος·
δαῖποτε ἐπανήφεται καὶ ἦλθαν τὰ λογῆά μου,

- 1870 καὶ τίτου μῶνος ἔλεγα, φίλε, πρὸς τὸν ἐκούνην μου,
— ὡσὺν ἀπὸ ποῖα εὐγενεῖν τίτουαν κροβήση κόρην,
καὶ χεῖρά ἐνὲ περιπλάσιον τίτουαν ἐβροχαιίνην,
ἀν εἶπη εἰτι ἤτος ἀγῶρος, ἄς τὸν λιθοβολήσωσα. —
Ἐσέβηκα εἰς τῆν τίτου μου, πίπται καὶ ἀπεκουῆθην,
- 1875 ἴππον πορταῖον, φίλε μου, μωρομωρονημῶνος,
τὸ πότα νὰ ἰδῶ εἰτι ἰδὲβησαν ἡ κόρη τὸ λιθάδι,
καὶ ἐγὼ εἰς τὸν τόπον σῶντομα νὰ ὠνάτω τῆς ἀγάπης·
δαῖποτε ἦλθε τῆς ἀγῆς τὸ ἐρωτικὸν ἀστρίτσιον,
- 1880 εἶδα τὸν ἦλον ἤροτο ἀπόρι νὰ χαρίση,
λαλῶ ἐξοπῶν παυδοπούλιον, στροῖνει με τὸ φερῶν μου,
καὶ ἀπὸ τίτου ἐπράσατα τοῦ νὰ ἰδῶ τῆν κόρην·
βλέπω τῆν κόρην, ἤροτο ὁ νόος μου νὰ σπαρῶση,
φίλε, ἀπὸ τῆν ἐυθύησιν τῆς ἡλώγανημῆνης,
- 1885 βλέπω τῆν κόρην ἤροτο [νὰ χαιρέται] ὁ νόος μου·
τὸν δάνω τὸν ἐκαβαλλέικουσι ὡς γῶνον ἤτον ἀστρος,
ὁ ἀγῶρδος καὶ ἡ ἡπίτη του πλημῆνη μετὰ φούνας,
μετῆται ποκαῦβηρα νὰ λήρουν ὡς τῆν φλόγαν,
καὶ ἔλεγα εἰτι ἀσπρίπασασι ἀπὸ τὸν γῶνον μῶνον·
- 1890 λατίται τὰ μῶρη τῆς ἤσασ τῆς φάνας,
ἐπάνω χροσινάικουσι ἐφέρει τὸ μετῆλιον
μαχῶν εἰς τῆν γῆν ἰσπῶνταιν λαμτροχρηματισμῶνον·
τὸ ἔταν της χεῖρον νὰ κρατῆ ποῖαν ἡραρωμῶνον,
ἐλευθερα νὰ κάθηται καὶ ἀνθρωπῶν νὰ λέγη,
- 1895 δουλοῖται ἡ κόρη καὶ φογῆς πόδω ἀκαταδουλοῦται,
καρδίας δεσμεῖ ἐλευθερίας καὶ αἰσθήσεως ὑποτάσαι
τὰς ἀναθρέθῶν τὰ βουνα καὶ ἡ ἐρησιοποιίας.
Καὶ ἀφῆκα τῆν παρῶξινον ἐκεῖνη νὰ θαυμάσω
τὸ κάλλος της τὸ ἀρχαῖον, τὸ ἐξαιρετικὸν της ἤθος,
1900 καὶ ἐξευλόγην τὸ ποῖον πῶς ἐκαταδουλώθη
καὶ ἀνθρωπῶνα ἐσυντόγασα ὡς δὲ τῆν δουλοῖσιν της.
Εἶδα τῆν κόρην τῆν ἀγῆν, ἐδέβη εἰς τὸ λιθάδι,
ἐβραίνει ἀπὸ τῆν κατοῖνα μου, κινῶ ἀπὸ χαρῆς μου,
ἐπαυαίω μου ἔτραχα ἀπάνω εἰς τὸ νέγη·
- 1905 φογῆ ἀπὸ ἀσπίλῃσιν φαυτίεται φαυδοῖλας

- τὰ δάσκαλα ὅλα εἰς ἄραλλον τὰ ἤρπειται καὶ διαβαίνει·
καὶ εἰπες πτερά εἶχα, φίλε μου, καὶ εἰς μίαν ἄραν τότε
δοῦν νὰ τρήξῃς ἀφθαλμῶν κατ'ἄραλλον τὸν τόπον
ἔκει ἵππὸ ἔμ' ἐπαυράθηταιν ὁ εὐνοῦχος τῆς ἁρπίας,
1010 χῆρα τὸν τόπον, καὶ εἰς αὐτὸν χῆρα καὶ τὸν εὐνοῦχον,
σκόπτου, περιλαμπάου του, πεζῶν ἐκ τοῦ φαρῶ μου,
καταφιλέ τὸ χέρι μου καὶ πότε τὸ μέρουδι μου,
καὶ ἐγὼ ἀντιπαρπλέκουσι καὶ ἀντικαταφιλέ του.
Εἰς ἕναν δένδρον τὸ φαρῶν ἴδουσι τὸ ἑδῶν μου,
1015 καὶ ἀπαι τὸ χέρι μὲ κρατεῖ, ἤρφατο νὰ μὲ λέγῃ
τῆς κόρης τ'ἀφρηγῆματα καὶ τ'ἀσπυρῆματά της·
καὶ μετὰ ἄριτσον ἀλλήην κατ'ἄραθος καὶ ἡ κόρη,
καὶ ἐρώναζε ἀπὸ μακρὰ — βῆσαι, ποῦ εἶσαι; λέλει!
Ἦκουσα τὴν παραίτερον, ἐβγαίνου ἀπὸ τὸν δάου,
1020 καὶ εἶχα μεγάλην κατὰ νοῦν μάχην ἄρου καὶ βίαν,
εἰ στήριαν χαριετίματος, εἰ λόρους νὰ τῆς εἶπας,
τὴν ἐρωτικακόρδιον πῶς νὰ τὴν χαριετίσω,
εἰ νὰ συνύχου καὶ τὸ πῶς νὰ ποθηχαριετίσω·
ὅμως ἐξέβην εἰδά τῆν, καὶ ἡ κόρη μὲ ἐντρανίζεσι,
1025 ἔποιεσι στήριαν ἐντροπῆς, πεζῶν ἀπὸ τὸν δάου,
ὁ εὐνοῦχος δέουσι τὸ εἰς δεινρόν, καὶ ἀπέειπε τὴν φαιδούλαν
ἀπαι τὸ χέρι τὴν κρατεῖ, φίλε μου, καὶ εἰς ἐμίαν
ἔρχεται μετὰ στήριματος ἐρωτικετρησμένη·
καὶ ἐγὼ ἐπαυράθημι τὸν σκοπὸν πῶς νὰ τὴν χαριετίσω,
1030 εἰ λόρους χαριετίματος καὶ ἐβγάλω συνουχίας·
ἔρχεται ἡ παραίτερος, καὶ ἐγὼ συνουχίαν τῆν,
εἶπας τραχῆτες προσκευῶν, καὶ ἐκείνη πάλιν ἐμίαν,
καὶ τίτοινα τὴν ἐσώτοιχα μετὰ δλημῆενου τρέπου·
ἔφυγε ὅπου εἰς ἀσπυρῆσον φαιδούλας ἀσπυρῆται,
1035 καὶ ὡσὺν ὅπου εἰς ἔρωταν θαρροῖ καὶ οὐκ ἀπέλιπας,
ἐκείνος τύχην συνουχίαν εἰρήσεις τὴν ἀπῆχον
καὶ ἀσπυρῆσαν νὰ διαβῇ τὴν ἐρωτικαστρατίαν·
καὶ ἐγὼ, κῦν ὅσα ἐπάγωσα, κῦν ὅσα ἐπαυράθηθον,
καὶ ὅσους πόνους ἔπαθα διὰ τὴν σὴν ἀγάπην,
1040 καὶ δόξαν διὰ τὸν ἔρωταν ἀφῆκα, βασιλείαν,
καὶ ἀχρῶν ἐπάγωσα διὰ τὴν σὴν ἀγάπην,

- μὲ ταῦτα ὅλα τὰ ἔπαθα, θαρροῦ ὅτι ἐπέτυχά σε·
καὶ ἐκείνη ἐπαυράθησε, καὶ τὸ μὲ ἀπεκρίθη·
ὅπου εἰς ἐρωτικακόρδιον ἀνδραποῦς ἀπέλιπας,
1945 τὴν τύχην ἔχει συνουχίαν, πόλεμον τοῦ τὸν χρόνον,
καὶ δῆμόν τοῦ ἀματάτετον τὴν σοφῶν τοῦ εἰς τὸν κόσμον·
ὅμως ἐσὺ ἔχε γάλατον ὅπου σε ὑποδουλώθη
καὶ ἀπαι τὴν βίαν τοῦ τὴν πολλὴν χῆρα εἰς τὸ θέλημά σου·
καὶ εἰ τὰ θέλω καὶ τὰ πάλιν, φίλε, τὰ ἐν τῷ μίση,
1950 νὰ ἔργου τὴν ἀφῆχσον, νὰ τὴν περιπατήσω,
τὸ πῶς ἐπερπλέκη με καὶ μετὰ πῶσιν πόθου,
καὶ πῶσα ἰσυνύχουσι καὶ πῶσας ὑποδούσεις;
ἄρες τα ὅσα εἶ ἡ δόξς τοῦ νὰ σε ἀφρηγῶμαι,
τοῦτο σὲ λέγω μοναχὰ τὸ μὲ εἶπας ἐξ ὑαίτηρου,
1955 ἀφοῦ μὲ ἀπαυράθησι τοῦ νὰ καθυλλεούσης. —
Ἐκείνος ἔχει ὅτι ἐμῶνισον τὸν βασιλεῦς Αἰγύπτου
ὁ ἐρὸς πατῆρ ὁ βασιλεῦς τῆς γῆς Ἀργυροσεύστου,
νὰ εἶδῃ εἰς τὴν χώραν τὴν ἐμίαν, ἄδραν νὰ μὲ τὸν δόσῃ,
καὶ ἐβῆσαν ἐπὶρα μῆνονας, χῆδαν μαντατοφόρος,
1960 ὁ Βερδοτρίχος ἐβῆσαν ὁ βασιλεῦς Αἰγύπτου·
καὶ ἂν εἶδῃ, πρὸς τὸν πατέρα μου θέλω τὸν εἶπει τοῦτο
— ὁ πόθος μὲ εἰσῆχαι, πατῆρ μου, τοῦ Λίβητρον.
καὶ ὅσα εἶ ἡ δόξς τὸν πόθου του τοῦ νὰ τὸν ἀποφύγω,
ὅμως ἄς καθυλλεούσωσιν οἱ θεοὶ νὰ ποιηθῶσιν,
1965 καὶ οἷος νικήσει εἰς τὰ ἄραματα, νὰ τὸν ἐπάρω ἐκείνου·
ποθεῖ γὰρ τὸ Λατῶνον τὸ γέσος τὴν ἀνδραπῆαν,
καὶ ἄλλου τοῦς εἰς ἔρωταν καὶ τύχην ποιηροῦστας·
λοῦπον διὰ εἰσίαν ἐμῆσθαι, γνώριμα, ὁ πατῆρ μου
καὶ ἤξέσει καὶ ποιήσους σου καὶ ἀνδραγαθῆματά σου·
1970 καλὰ καὶ ἂν ἐμῶνισαι πρῶτον τὸν Βερδοτρίχον,
εἰσίαν ἔχει θέλησον ἄδρα τοῦ νὰ μὲ δόσῃ·
Ἦκουσα, καὶ ἀπεκρίθη τὴν — τοῦτο ἐπαυράσθαι το,
τοῦ ἔρωτος ἡ συνουχῆτος τοῦ νὰ σὲ φανερώσῃ
τὸ τίς ἐνε ὅπου ἐπάγωσα διὰ εἰσίαν τὰ τοσοῦτα·
1975 καὶ ἀρότους μὲ ἐσώτοιχα, ἀπυχαριετίσθαι τῆν,
καὶ τότε ἐκαταεἶχου τὴν ἡλιουχουμένην·
ἐκείνη ἐκαβαλλέουσιν, ὅπῃ πρὸς τὸ κυνήγιον,

- καὶ ἐγὼ πρὸς τὴν κατοίαν μου μεροποποθηλίμενος,
 ἡ μελετῆ ἢ καρδιᾶ μου τὸ ἀσάστατον τῆς τύχης
 1980 διὰ τοῦ πόλεμου τῆν φοροῖν, [τὸ] πῶς ἐν κλεισθῆ ἡμέρα,
 καὶ ἔθε ἐν μὲ ἡμῶν ζωνταῖος ἐκεῖνον τῆν ἡμέραν·
 καὶ τί μου τῆν ἀφῆγγαν, φίλε μου, περιπλατόν,
 τί παρατρέγω τὸν καρδόν, κωποτομῆ τοῦς λόγους;
 Ὁ τῆς ἀθύρτου βασιλεὺς ὁ μέγας Βασιλεὺς
 1985 ἔπασαν τῆν κατοίαν του μὲ τὴν ποροτομῆν του·
 εἶδхан διδουον παρουθῶς τὸν βασιλείν ἐκεῖνου,
 καὶ ἐκεῖνος ἀναμῆνους παλε τὸν Βεροδερῆζον.
 καὶ εἰς τὸ τοουθῶν κάρμον λέγον καὶ τῆν Ροδίοναχ,
 διδουον τῆν κόρην εἶδхан περὶ τοῦ Βεροδερῆζου·
 1990 ἔκωσσε, ὡς συγκλήταται, μύχην τὴν πατέρα,
 λέγει τῆν πάλε ὁ πατήρ — τί θέλει, ἢ Ροδίοναχ,
 τί θέλει, ἢ θυράτηρ μου, τὸ φῶς τὸν ἀρθαλιῶν μου;
 λέγε με, λέγε τῆν βουλήν, λέγε τὸ θέλημά σου.
 Πάλιν ἢ κόρη δουλιῶς λέγει πρὸς τὸν πατέρα
 1995 — Πατήρ μου, μέγα βασιλεῦ, τῆς γῆς Ἀγορνοκαστρον,
 ἀνθρωπος μέγας φηραῖος, μέγας τῆς γῆς Ἀδάντρον,
 ἀγρονον ἐπερωπίτησιν διὰ τῆν ἐρήν ἀγαπῶν,
 ἔπαθεν πόνοος φοβερός καὶ ἀνάγκας βεσπεσῶν·
 εἶδα τῆν κωποτιθεῖν του καὶ σποσπένειν του,
 2000 ἔραρον ἐποῖα μετ' αὐτὸν ἐν μὲ ἀποχωριστοῖν·
 εἶδάρτε διὰ τὸ θέλημα, πατήρ μου, τὸ ἐκεῖνόν σου
 λέγω σε πρῶμα τὸ δοκῶ καὶ σὺ ἐν τὸ θελήσει,
 ἐγὼ ποδῶ τὸν Αἰθήτρον καὶ σὺ τὸν Βεροδερῆζον,
 εἶπέ ὡς καθυλλεῖσθαι καὶ ὡς δώσουν κωποταίας,
 2005 καὶ ὡς νικήσει εἰς τόρματα, ἐν τὸν ἐπάρω ἐκεῖνον,
 καὶ χωρησῆ ὁ πόλιος ἐν γένεται εἰς τὸ κρούσειν.
 Μηγεῖ ἐμὲ ἢ ἐξάμετος, καὶ ὁ βασιλεὺς ἐκεῖνον,
 εἰδῶθι εἰς τὸ Ἀγορνοκαστρον ὁ λόγος τοῦ πόλεμου,
 ὁ κόσμος ἅλος ἔδραμεν, ἐπέχσαν εἰς θείαν·
 2010 ἐπρόκυνεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἢ κόρη μετὰ 'κεῖνον,
 γίνεται μίνα τὸν πῶτον καὶ τὸν καθυλλαρῶτον,
 ἐσάθη μῆρος ἀπεδῶ, καὶ μῆρος ἀπεκεῖθεν.
 καθυλλεῖσθαι οἱ ἐκεῖνός ἐγα μετὰ 'μῶνον.

- καὶ ἀπείκει ἐκαυλλεῖσθαι ἅλι τοῦ Βεροδερῆζου·
 2015 ἐσάθη, μίνα ἐγῆτεον, πολλὸς λαὸς ἐν μέσῳ,
 πλῆθος ἀνδρῶν καὶ γυναῖκων τῆς γῆς Ἀγορνοκαστρον,
 καὶ μύχην εἶσαν ὡς διὰ ἐμῶν, φίλε, καὶ διὰ ἐκεῖνον·
 οἱ μὲν ἐκεῖνον ἔθελαν, φίλε μου, ἐν νικήσει,
 καὶ ἄλλοι ἐμῶν ἔθελαν πάλε ἐν ἰσοῦν τῆν νίκησιν,
 2020 καὶ εἶχεν ὁ λαὸς ἐπέκεινα τῆν ἡσπεῖραν μύχην,
 σχεθῶν ὡς ἐκωρῆσονται τὸν ἀγῶνα τῶν δύο.
 Ὁρίζει Χρῶσις ὁ βασιλεὺς ἀκούπει ἀποπέται
 τοῦ ἐν καθυλλεῖσθαι ἐν ἐβροῦμεν εἰς τῆν μέσῳ·
 βλέπω τῆν κόρην ρίεται με μαγῶν ἰδιῶν τῆς,
 2025 θείων το εἰς τὸ κεφάλει μου, πεθῶ, καθυλλεῖσθαι,
 ἐπάρω τὸ κωπάρω μου, ἐσάθη εἰς τῆν μέσῳ·
 ἀνέβην, ἐκατέβην, ἐν ποίησ τὸ φαρῶν μου,
 καὶ ἐν μεταχωρηῖσθαι, φίλε μου, τὸ κωπάρω,
 ὁ νοῦς μου νύχθ μῆρμον μῆρας καὶ ἀσφαλίον,
 2030 τῆς μοῖρας μου τὸ ἀνάστατον ἐν τὸ ποῦ ἢ ψυγῆ μου,
 μὲ κλώσῃ ἢ τύχη εἰς ἐμῶν καὶ νικήθῶ εἰς τῆν μύχην.
 Καὶ μετὰ ἀφῆσαν ἀλίγη ἔθελον ὁ Βεροδερῆζος·
 μὲ κρῶθῶ τῆν ἀθήτως, καλὸς ἔγον καὶ 'κεῖνος·
 ἀνέβην ἐκατέβην καὶ ἐκεῖνος εἰς τῆν μίνασιν,
 2035 ἀλίγη τὸ 'μαλλίεσθαι ἐκεῖνος τὸ κωπάρω,
 κατὰχρα ἐδεικῶσαι του, ὡς φεθῶμαι σε, φίλε·
 δευλιῶ πᾶς ὀποῦ σκεπῆ πρὸς τῆν ἀποτυλίαν,
 ἴον εἰς τῆν κόρην φοβερός ἐν καὶ εἰς τῆν ἀσφαλίον.
 Ὅπως μετὰ τὴν πλῆρσαν ἄρας πολλῆς ἐβροῖον,
 2040 μίνον τῆς μέσας στίνομαι, ζῆτῶ διὰ ἐν τὸν δῶσον,
 καὶ τὸ φαρῶν μου 'πιεῖσθαι κατέβην πρὸς ἐκεῖνον,
 καὶ ἐκεῖνος πάλε πρὶς ἐμῶν, γίνεται κτύπος μέγας
 καὶ ταραχῆ καὶ θόρουος πρὸς τοῦς ἀποτυχῶντας·
 στογῶ τὸ 'προσποκῶθῆν του καὶ κρῶσ' του κωποταίας,
 2045 μὲ μὲ ἀποτῆσει, φίλε μου, εἰς πρῶτον τὸ σὲ λέγω,
 ἔλεγας ὡς ἐσάθησιν κατὲ του εἰς τὸ φαρῶν του,
 σίσταλιον τὸν ἐπέτωσα παρῆξον ἐκ τὸ φαρῶν του
 ἐν κῆται ἐκεῖνος ἀπεικαὶ καὶ τὸ φαρῶν του ἐσάθεν.
 βλέπων τὸ πλῆθος τοῦ πάλιν καὶ ἢ σῖναξιν ἢ τίσιν,

- 2600 καὶ ἐνόησα εἰς μάχην ἤσθεσαν καὶ ἐνοήρασαν τὴν νίκην,
ἀφῆκαν τοῦ νὰ μάχωνται, καὶ εἰς εἴμιον ἦλθαν·
— χαρὰ εἰς ἔσθιον, Δόξιατρον, κερδαίνεις τὴν Ροδίωκαυ! —
Ἐπιεικέστερον βασιλεὺς ἀπὸ τὸ πλῆθος ἴδον,
ἤρσαντο κράζον τὸν Χρυσὸν τοῦ κίστρον βασιλεῦς·
- 2635 ἡ κόρη τὸν ἐνοούργον τῆς ἑστειλε πρὸς ἐμίον,
ἀντι τῆς κόρης μὲ κρατεῖ, φιλεῖ καὶ χαριετῶ με·
— χάρισσε, ἤσσε, σκίρτασε, τὴν τὴνχ ἐπύρταστα,
καὶ τοὺς ὅποιον περρασμὸς μίμε, ξεινώθησέ τους,
ἀδελφός, ἀσκανδύλιστος, ποθοαρμερηνεμίως. —
- 2670 Ἔβδεν ὁ τόσος πληθυσμὸς τῆς κόρης τὸν ἐνοούργον,
ἐδραμον ὅλοι πρὸς ἐμίον νὰ μὲ περικρατήσων.
Ἦμπετι Χρυσὸς ὁ βασιλεὺς τέσσαρες ἀργοντάς του,
φέρουον σκοπτάρον στρωγγυλιόν, ἐπάνω μὲ καθίζουον,
εἰς ὄθος ἀναμίζουον μὲ καὶ πρώτων ἐψηφίζουον,
- 2685 Χρυσὸν τὸν ἀστροκράτορα καὶ δεύτερον ἐμίον
— Πολλὰ τὰ ἔτη, λέγουον, Λοδύστρον βασιλεῦς. —
Ἐπίειχέ μίχρι νεφελιὸν ἢ παραγῆ τῆς φήμης,
ἐστίασιν τὸν περίεμου τῆς γῆς Ἀργυροκίστρον·
ἔσσειε ἀνθρώπων ἔμεσον ἔσση τοῦ κίστρον τότε,
- 2670 καὶ πάντας ἔδραμύσσει τὴν νίκην ποιέουον·
τὰς πόρτας ἐξαινούσσει τοῦ κίστρον παραντίκα,
ἔσση τοῦ κίστρον φέρουον μὲ τὸ πλῆθος μετὰ φήμης·
στυπαπυτῶ μὲ ὁ βασιλεὺς τῆς γῆς Ἀστροκίστρον,
ἔρζει, κίτων θέτουον με, κρατεῖ, καταφιλεῖ με,
- 2675 ἤρσαντο ἐπιεικίω με, καὶ μετὰ ἐπιεικίω
λόγους ἐδραμύσσει καὶ πρὸς τοὺς ἀργοντάς του·
— ἀργοντες τοπαρχεόντες γῆς τῆς ἐρῆς καὶ τόπου,
οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι μου καὶ συνακίτωρές μου,
ἴδετε πάντες ἀκρίβως τοὺς ἰδικούς μου πίπουον,
2680 τοὺς καθ' ἡμέραν κίπουον μου τὰς πολεμωρχίας
ἔσας ὑπίστην μεθ' ἡμῶν κατὰ τῆς χώρας ταύτης,
μίχρι τοὺς ἀντιδικούς μου ἤφασσα τελείως,
καὶ κίπουον καταδούλωσα καὶ χώρας ἐλευθέρως
δούλους ἀπεκατίσθησα πρὸς γῆν Ἀστροκίστρον·
- 2685 ἐπειδὴ χρόνους ἀπευδῶ, φίλων καὶ συγγενεῖς μου,
ἔσσειε, ἔσσειε, κατῆνχησα εἰς τέλος ἀπὸ τῶρα,

- καὶ τὸν κοῦόν μου φουεῖτῶ τὸν δόνατον ἐπιέτω,
σῆματρον ἄλλον ἀντ' ἐρῶ δίδω σας βασιλεῦν,
γαμπρὸν ἐμίον παυεμυεμῶ, ρῆγαν τῆς γῆς Ἀφιδρόν,
2690 εἰς εἶδος πανεξαιρέτων εἰς σύμβασιν καὶ πλάσιν,
δάκρυον εἰς τῆς δόναρον, πρώτων εἰς τὴν ἀνδραίαν,
ὁ μαρτορῆσει σῆματρον καὶ γῆς Ἀστροκίστρον,
οἱ συγγενεῖς, οἱ φίλοι μου καὶ συνακίτωρές μου. —
Ἦμωσαν, γῆραρίσθησαν Χρυσὸν τὸν βασιλεῦς,
2695 ἀνακρῆσάουον δεύτερον, τραυὸς ἀνακρῆσάουον·
ἔς παραδῆρμον τὰ πολλὰ τὰ τότε λαλῆθιντα,
ἐκίστου τῆς ἀπόκριτον ὡς πρὸς τοῦ βασιλεῦν,
ἔνως ἐκίστου τῆς βουλιῶν, ἐκίπουον καὶ ἀρεσκείας,
πρῶτες καὶ λόγους, φιλεῖ μου, πλατίων τον τὸν λόγον·
- 2700 ἀρεῖ γὰρ μὴς ἐρωταῖς, ἀν χωριστῆ πρὸς πλάτω,
λεπτολογεῖν ὑπόθεσιν ἀρηχηματῶ του.
Κάθεται γράσει ὁ βασιλεὺς τῆς γῆς Ἀστροκίστρον
εἰς ἔσση ἔβασίλευσεν κίπουον προστάγματά του,
τοπαρχας του, δουκίδιας του, φίλους του, συγγενεῖς του,
- 2705 ἔδων νὰ φθάσουον σῆματρον νὰ πηρῶνθοῦν οἱ γάμου·
ἦλθαν οἱ τοπαρχεόντες, ἦλθαν οἱ συγγενεῖς του,
τοὺς γάμους ἀπεπέλωσαν, παρόελαθον τὴν κόρην,
τὴν κόρην ἐπευδῶ, φιλεῖ μου, μὲ τὸ στενωχωρῶμαι,
μὲ τὸν κίστρον μου τῆς φουχῆς, μὲ τὴν περίαν τῆς τῶρης,
- 2710 ἀκίχη ὡδῶν ὑπίστην ἢ γῆς καλίωστρον·
ἀν εἰς τὸ ἐκλιούρησιν προσώπου τῆς πολλίως
ἤθελες βάλλευ ὀφθαλμῶν, ἔβλαπες τὸ κορμὸν τῆς
παρακίωτες ἀνθρώπων τὸν πόσον τῆς σελήνης
ἔσταν ἔνι ὀλίωκίως καθίωον καὶ γεματός
- 2715 ὡς πρὸς τὴν στρωγγυλιότητα τῆς κόρης τοῦ προσώπου·
ἔσση δὲ τούτων χάριτας ἐκαυέωον ἢ φῶσες
ἐζρηχημίως, ἔβλαπες, ἀφίγησες, ἀκαλίωον
ἔσση πρὸς τὴν στρωγγυλιουον ἔπρεπε τοῦ προσώπου·
ἔσταντο ἔσταντο τίπουον ὡς τοῦ γυνουῦ κορμῆτου
- 2720 καὶ ὡς τῆς αἰγῆς κρωσιάλλωσαν νὰ λέγῃς ἑσρακῶθην,
καὶ εἰς αὐτὸ ἐπέκοντα τὰ ἐρῶντά τῆς τὰ δύο,
καὶ ἔσση καὶ ἐτήρησες ὡς εἶπες ἔνι βλάπεις

- περὰ [καί] εἰς ἀέρα πέτονται παρῶν ἀπὸ τὸ σῶμα,
 2128 ἤματα, μῦθον, πρόμαχον, γοργὰ πολλὰ εἰς τὸ βλέμμα,
 ὡς εἰς καθρέφτην καθάρων καὶ εἰς ἄθλιον ποταμῶν·
 μύθη τῆν ἱστοροῦσαν τὰ χροῖα τῶν ἐπαισίων
 καὶ ἔθνη τῶν νὰ κείταται μέσα εἰς τὸ πρῶτον τῆς,
 ὡσὺν εἰς κόρπον ἡμαλῶν μικρῶν ἀναβοσούρων
 2130 διὰ πόρπον καὶ τεροπόρπον, δι' ἀναβοσῶν καρδίης·
 κέκενα χεῖλη καὶ περὰ ὅς κέκενον τὸ ῥόδον
 ὅταν ἀνοήτῃ τῆν αἰγῆν νὰ ἀχεται ἄρροσιαν·
 πορποῖν ἀλοστρούγγλον νὰ ἰσῶξῃ μὲ τὸν γόπον,
 τὸ ἄλον τοῦ προσώπου τῆς ἀνάλογον νὰ χῆται.
 2136 Ἐτίσαν προσώπου ἀνῶσαν, φίλε μου Κλατοῦ μού,
 μὴ τῆν παρῶν τῆς τύχης μου, νὰ τὸν ποσοκαμῶν μου,
 εἰς ἄλον τὸ περιέγειν καρμῖα νὰ μὴ ἐπρόθη,
 Ἄνοσφρησῶν βασιλεὺς ἐγὼ τοῦ Ἀργυροκαστροῦ
 ἐγὼ καὶ ἡ παρῶν τῆς ἐρωτικῆς Ροδάρου,
 2140 πλὴν ἡ τῆς νὰ αἰσῆται Χρυσὸ τοῦ βασιλεὺς,
 ἄνεν τοῦ ταξείδιου τοῦ μέχρι τὸν θῶνατόν του·
 ἀνεκροσῶν βασιλεὺς, πρῶτος ἀνοσφρησῶν
 εἰς ἄλον τὸ περιέγειν τῆς γῆς Ἀργυροκαστροῦ·
 ἔξου, ἐτρόφω, ἔχαρον, ἐθάλλω, ἰσπατίλου
 2146 ἄνα τῶς προσώπου, ἄνα τῶς ἀνάχης,
 καὶ τὰ μὴ ἄλλα, φίλε μου, τὸ κάστρον νὰ ε' ἀφῶσ,
 ἄλα τὰ εἶχεν τὰ καλὰ καὶ τὰ παραξένου,
 ῥῶνον νὰ σὶ ἀφῆσῶν τῆν εἶχεν τῆν φασίνας·
 εἶχεν τῆς κόρης ὁ κοῖτῶν παρῶν μεσοχῆτον,
 2150 τοῦ παραδέου ἀπόκρῶν, τῆς ἡδονῆς κατόνου,
 καὶ βρόσον τῆς γλυκίτητος νὰ εἶπες οὐκ ἔνι λόγος·
 ἄν εἶ τι δινῶν ἤθελας καὶ εἶ τι φωνὴν ἀρείτου,
 εἶ τι καλὸν ἐρωτικῶν εἶδος τοῦ νὰ πορῶξῃ
 νὰ ἤρως εἰς τὸ παραξένου ἐκείνου μεσοχῆτον·
 2156 καὶ μέσα εἰς αὐτὸν ἐκείτου γυαλινοῦ φασίνας,
 γυαλῶν τὸ πάθος, τὰ πλεῖρα, τὸ ὄψος τῆς, τὸ κτίσαν,
 γυαλῖα νὰ πετόνται τῆς καὶ ἡ νεροσπογαίς τῆς·
 πλὴν τίτῶν ἦτον τὸν γυαλῖν, φίλε μου, τῆς φασίνας

- ὡς ἐν τὸ κρῶν τὸ ἀνάλογον τὸ ἐπὶ ἀναβοσῶν·
 2160 καὶ μέσα εἰς αὐτῶν πρῶτον ἡσῆτετον ἀνοῖν,
 πρῶτον, σμαραγδῶν, καὶ ἀπάνου εἰς αὐτὸ πάλιν
 λογαροῦ τῆς ἀθροῦτος κέκενος νὰ βασῶξῃ
 γοργὸν καὶ [καί] ἐγρῶσαν εἰς τὸ γοργὸν ἐκείνου
 «Φασίνας βρώας καὶ νερόν, μεσοχῶν μεσοχῆτον,
 2166 κρῶν γοργῶν, εὐγῆς βασιλείου Ροδάρου,
 καὶ τῆς Ροδάρου βασιλεὺς ἀθροῦτος ἐξου, μέγας
 ῥῶνας, ἀπαι τῆν γῶνον τοῦ δι' αὐτῆν ἀπεξενώθη,
 ἐπαθεν καὶ οὐκ ἀπίτευεν, ἐκείσαν τὸ ἐπίθει·
 πλὴν πάλιν μετὰ τῆν γοργὸν ἀπαιτεται τοῦ πίνου,
 2170 καὶ ἀχῶντος ποικιλοῦς, καὶ ἀπὸ τότε πάλιν
 ἀπέξενώσαν ἐξου καὶ πρῶτοντος ἀγάτης·
 Ἄνοῖσαν τῆν τῆν γραφῆν καὶ ἐσῶπτον τὰ γοργῶν
 καὶ τὰ λαλεῖ διὰ ἐπῆν ἦν καὶ πάλιν πάλιν θέλω·
 ἀλλὰ εἰς τὸ πάλιν τῆς γοργῶς [πάλιν] ἐπυλοῦσῶν,
 2176 καὶ τῆς ὁδῶν τὰ περὰ πῶν ἄλλος οὐ φηλέσῶν·
 ὡρας γοργὸν γὰρ δύναιτο νὰ δούξῃ γοργῶν ἰσῆτον,
 ἄν ἐνε ἐγκρόντος ἢ γοργὸν καὶ ἀπαι φαγῆν ἀπίσω,
 Ἄφῶσ, φίλε, τὰ πολλὰ καὶ τῆς φασίνας εἶπω·
 εἰς τῆν φασίνας γοργῶν ἐκείτου Κρῶν,
 2180 ἔμφορα γυαλινοῦ καλῶν, καὶ τὸ καθῶν
 τὸ μὴ νὰ σῆξῃ νὰ κρατῆ τῶν γοργῶν καλοῦν
 καὶ ἐκ τῆς φασίνας τὸν βροῦν τὰ ὄψορα νὰ ἀναβῶξῃ,
 [τῆ] δι' ἀπ' ἐκείνου ἐβίβας τοῦ νὰ βασῶξῃ λέθῶν
 νὰ ρίξῃ τῶν εἰς τὸν βροῦν, νὰ τρῆσῃ τὰ φῶρα,
 2186 ἄλλον νὰ πῆξῃ εἰς τὸν βροῦν καὶ ἀχῶντα νὰ πῆξῃ,
 ἄλλον πάλιν ἐκείνου διὰ νὰ κολιμῆσῃ,
 ἄλλον ἐκ μηχανῶντος νὰ παῖξῃ τὸ καλῶν,
 ἄλλον ἐκείνου νὰ παῖξῃ τοῦ γοργῶν τῆς φασίνας
 καὶ τῶντος ὡς πρῶτος τὸν σποῖν τὸν κελῶν νὰ παῖξῃ
 2190 καὶ εἰς αὐτὸ νὰ εἶδες φοβεροῦ τρυφῶν μαστοῦν,
 καὶ νὰ εἶπες πῶς ἡσῶντος τοῦ καθῶν ἢ πλάσης,
 καὶ γοργῶν αἶου ποταμῶν ἦτον εἰς τὸν καθῶν,
 καὶ ἐκ τῆς φασίνας τὸ πλεῖρον μαστοῦν, καὶ ἐξενώθη,
 τὸ ἐποῖεν ὁ παρῶντος ἐκείνου ὁ τρυφῶν·

- 2195 ἀπὸ τὴν ῥέαν τοῦ ἀρτεμίου νερὸν νὰ καταβαίῃ
καὶ εἰς ἕναν ἕκαστον κλάδον νὰ τρέχῃ ν' ἀναβαίῃ,
καὶ ὅταν οὐκ εἶχεν τὸ νερὸν, ἐπαύσθης τὸ ἀπέδωκεν
ὅτι νὰ ἔχῃ τὸν καρπὸν ὁρισμὸν εἰς τὸ τρίτον
νὰ ἐπαυμῆς εἰς τὸ ἐκ παντὸς πῶς νὰ τὸν ἀποτρυγήσῃ·
- 2200 καὶ εἰς τὰ κλωνιάρι του ἔβλεπες νὰ κίθωνται ποιά,
καὶ ὅπως νὰ ἔσαι αἰσθητικὴ τοῦ καθενὸς ἡ πλάσις,
καὶ νὰ τὰ εἶδες ἐκ παντὸς χρόνου καὶ ἀναπαύσθαι.
Ἦκουσες, φίλε, ἤκουσες παροῦσα φωνάκις,
ἤκουσες μορμυγμάτιας τὰς τοῦ περιβολίου·
- 2205 καὶ εἰς [ἐ]ποῦτα τὰ καλὰ καὶ εἰς τὰς χαρὰς τὰς τόσας,
ἔχουν καὶ ἐλχρόνησα τὰς ἀτυχίας, τὰς λύπας,
κλῶσμαν ἂν εἴη ἀσκόλου ἢ νῶς μου οὐκ ἰνυρήματον·
χρόνους μὲ τὴν παράξενον ἔζησα, φίλε, δῶ
ἄθλιθος, ἀνευνοῖστος, ποθομεριμνητίνους·
- 2210 καὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν δύο χρόνων, φίλε,
τῆς μοῖρας μου τὸ ἄσχατον κατὰδὲά μου ἐκλώσθη·
ἡ κλῶστρα ἢ μοριεπαύδωνος ἐκώλισε τὸν χρόνον,
ἡ τύχη μου ἡ κακόβουλος ἤλθεν κατὰδὲά μου.
Ἄρχην με μίαν, φίλε μου, νὰ ἔβρω νὰ κευγήσω
- 2215 ἐγὼ καὶ ἡ παινεύμενος [ἐρωτική] Ροδάμη·
ἔβρωμαι ἀπὰρ τὸ κῆτρον μου μὲ τὰ παιδιόκωλά μου,
ἐπίσσω ἠμίαν ἔρωστος, παύσθησά το ἐκείνων
ἐγὼ καὶ ἡ κόρη μουαῖοι μὲ τὰ παιδιόκωλά μου,
εἰς ἄλλον τόπον ἔτραχα μερῖα νὰ κευγήσω·
- 2220 καὶ ὅσον τὸ ἐπαράτρητα τὸ ἠμίαν τὸ σὶ λέγω,
συναπαντῶ πραγματευτὴν ἀνάμεινα τοῦ κήμου
ἄλογα νὰ ἔχῃ περσοῦ καὶ ἀνθρώπου μετ' ἐκείνων,
καὶ γυνὴν γυναικα, φίλε μου, νὰ κίθεται εἰς καμῆλιν·
πεζέτωι καὶ ἤλθε πρὸς ἐμὴν καὶ προσκένωσέ με,
- 2225 λέγω του — τίς εἶσαι, ἀνθρώπε, καὶ πόθεν ὀμαγανίτης;
εἶπεν — ἐγὼν πραγματευτὴς εἶμαι ἀπὸ τὴν Βαβυλωνία.
— Καὶ τί ἐν τὸ πραγματεύεσσαι; τίλιν ἐρωτήσά τον·
— διάφορα πράγματα, εἶπεν μοι, ἀσχηρὸν καὶ λυθῶρον,
μορμαρτάρον καὶ βλατιῖν εἰ τε καλὸν καὶ ἂν χρῆζης·

2211. κατεδωλῶ.

- 2230 — ἔχεις λυθῶρον — εἶπά, του, — πραγματευτὴ, νὰ ἐπάω;
— ἔγω πολλὰ παροῦζων καὶ δῶν τῆς κυρῶς μου,
ἀπὸ οὐκ ἐφάνη εἰς τὴν γῆν ποτὶ καλλώτερός του.
Ἐρέχθην το ἡ παροῦζων δὴ νὰ τὸ καβαλλικέσῃ·
- 2235 στρώσουν το, ἐκῆσαν εἰς αὐτῶ, καὶ τίτουν ἐπαροῦται,
ὅτι ὅπουσαν τρέχει τὸ νερὸν, καὶ ἐκείνον κυματίζει,
ἐκείνη δὲ οὐκ ἐγνώθει του νὰ περπατῇ τὸν δρόμον.
Λέγει με — δέλις, βασιλεῦς, νὰ ἴδῃς καὶ τὸ λυθῶρον;
εἶπά τον — ναι — καὶ ἔβρωμαι τον· καὶ ζῆτον τὸ δακτυλίδον
- 2240 ἀστίφου, ἀστοκίωματος, κόκκων ὡς τὴν φλόγα·
εἶπά το, ἰθαμῶστρον το, τὴν θέαν του ἐξενώσθη,
βῆσιν το εἰς τὸ δακτύλιον μου, καὶ εὐθὺς ἀπενευρήσθη,
κῆτον εἰς τὴν γῆν ἐκ τ' ἄλογον ἔπεσα ἀεδομαῖνος.
Καὶ τί ἀπὸ τότες ἐγένετον οὐκ οὐδα τὴν Ροδάμην·
- 2245 καὶ εἰς τὸν καιὸν πραγματευτὴν οὐκ ἐγνωρίζω, φίλε·
τοῦτο ἐγνωρίζω μωσχίον τὸ πῶς οἱ ἔδικαί μου
μετὰ πολλῶν ἀναδρομῶν ἤλθασα εἰς ἐμὴν,
ἤρην με κείρινον νεκρὸν, βλέπουν, ἐγνωρίσάν με,
γίνεται θρήνος περισσίς, ζωῶσθην εἰς τὸ κῆτρον,
- 2250 πῶσα φύγη προσέδομαν εἰς τὴν ἐρήν τὴν θέαν,
ἔσω τοῦ κῆτρον νεκρῶς σφίρωσαι θέτωσαι με·
κρατώσαι τὸ δακτύλιον μου, βλέπουν τὸ δακτυλίδον,
ἔβρωμαι τόγα νὰ τὸ ἴδω, καὶ εὐθὺς ἀνεβουχάθην.
Ἄνζησα, ἀνεσχητήσα, τὴν κέρην ἐγρωθείς,
- 2255 ἠροῦσάν κατακόπτεσθαι, γίνεται θρήνος μίγας,
γίνεται μίγας στενωγῶς καὶ κλόνος ἄλλος τόσος,
εἶπασαι πῶς μὲ εἰρήκειαι καὶ πῶς ἀνεβουχάθην.
Τὸ δακτυλίδον τοῦς ζῆτῶ, βῆσιν εἰς τὸ ποσῶν μου,
καὶ πόλε εἰς ἀναζήτησιν ἐξίβηκα τῆς κήρης·
- 2260 ἀπολοῦσθου με ἂ ἐκείνῳ τοῦς εἶχα μετὰ ἐμῶν.
Ἐπίσσω στράτα νὰ σκοπῶ, καὶ ἡ στράτα ἐκείνη, φίλε,
εἰς ἐκατὸν ἐκώπτεται μερῶ μοιποκίτω·
τοῦς ἐκετὸν ἐρωῶσαι πρὸς ἕναν μοιποκίτω,
καὶ ἐγὼ τὴν μίσην τῆς ὁδοῦ ἐπατάσσω ἄλογος·
- 2265 καὶ ἄλογον πορὸγγελα νὰ κεραιτώσων ἄλοι,
καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν χρόνων νὰ στραφῶσαι

- καὶ νὰ μὲ καρτεροῦσασιν εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς στρατῶς·
καὶ ἐγὼ μόνος μοναχὸς καὶ κωμωσαναγορεύσας,
νὰ μὴ 'πιτύχω ποῦσπετα κατέτα νὰ συντήρω·
- 2270 πλὴν [εἶς] τὴν στρατῶν τῆς ὁδοῦ τῆς ἀποχωρησίας
γῆρα ἐτάσας μοναχόν, καὶ τὰ ἔπαυα εἶπε σέ τα,
καὶ ὡσὺν περιωρακοῦσεξεν ὁ πόνος τὴν φυγὴν μου,
'Ἄφ'ότου φίλε μου, σὲ γῆρακα καὶ ἐνώθηρον οἱ ὄθοι.
Ὁ τῆς ἀγρότου βασιλεύς, φίλε μου, ὁ Βεροβαλιχός
- 2275 ἐκεῖνος ὅπου ἐξήνωσε νὰ 'πόρη τὴν Ροδάμην,
εἶπεν, ἂν ἔγγ φουνοῦθ', τὴν κίρην διὺ ἀφίεν·
καὶ ἰδοὺ ἀπὸ τῶρα, φίλε μου, ἐφθάσαμεν εἰς κάστρον,
καὶ [ἰδῶ] ὡς ἐβρομεν μονὴν νὰ περιωραπανοῦμεν,
καὶ αἰσρον πάλε τὴν ὁδὸν νὰ πάσωμεν ἀντόρα,
- 2280 καὶ εἰ τι ἀπὸ τῆν ἀφῆγγησιν ἔλιεφε νὰ τὸ μάθη·
(Τρίτου Διοσκοτου ἀκουσασιν, ἀφῆγγηρον ἀγάπη,
λίγος καρδιωπονοῦθλιγός [δακρυο]εἰχρημῖος
τοῦ πολυπόνου τοῦ ρηγῆς Διοσκοτου καὶ Ροδάμης).
Παρήλθεν, ἐπαρίδραμεν τὸ πλάτος τῆς ἡμέρας,
- 2285 τῆς νύκτας ἴλης ὁ κυρός ἐδιῆθρον ἐκεῖνος,
καὶ ἐγάρωξεν ἢ ἀνατοῖλῃ καὶ ἀνέτειλεν ἢ ἡμέρα
καὶ τὴν ὁδὸν ἀνέδραμεν, πάλιν περιωρατοῦμεν·
καὶ πάλιν ὁ ποδοφλόγιστος ὅπου ἔπαθεν εἰς ἀγάπην,
ἔρωτ' δὴ τὴν ἀεργόλησιν ἐμυροτρανεῖσθην,
- 2290 μετὰ οἴκτου ἐπεχειρήσατε τέτοια νὰ μὲ λίγη.
— Πησασε πάτως, ἔμαθες τοὺς ἰδοκῶς μου πόνους,
ἐγνώρισες τὰς θλίψεις μου καὶ τοὺς ποικωλομῶσῶς μου,
ἔκωσες τὰς κακῶσεις μου τὰς ἔπαθα εἰς τὸν κῆνον,
ἔμαθες τὰς κυρίας μου τὰς ἐκατακροῦσθην,
2295 ὅσα κατὰ μὲ ἐγένωσαν δὴ πῶθον εἰπέ σέ τα·
'ὄρατε, ἂν ἔσαι φίλος μου, καλὸς σσοδοιοπῶρος,
καὶ ἂν κατὰ ἀλέθθαιον ἔμαθες νὰ συμπνοῦς μετ' ἔξινος,
καὶ εἰς τοῦ ἔρκου τὴν σπορηγὴν τὴν ἄμωσες μου' ἔμε,
καὶ ἐσὺ νὰ μὲ ἀφγγῆσασαι καὶ [μὲ] ἀναδιδοῖξες
- 2300 τίς εἶσαι καὶ πῶθεν περιωρατῆς καὶ ποῖας ἐγίνωσ χώρας·
καὶ ἂν τύχη ἐν μάθω συμπνοῦς καὶ ἐγὼ τὰς ἰδικῶς σου,
κυρίας σου νὰ μὲ εἰπῆς, κακῶσεις σου νὰ ἀποῦσας,

- τίποτε μερακώτερον νὰ γίνεται εἰς τὰ πάσης.
Καὶ ὡς οἶδα ἔτι βιάζει με μετὰ ἔρκου νὰ τὸν εἶπω.
- 2305 ὅσα κατὰ καὶ ἂν ἔπαθα καὶ ἐγὼ εἰς τὸν κῆνον τοῦτου,
καὶ ἐγὼ νὰ τὸν ἀφγγῆσῶμαι καὶ ἐγὼ τοὺς περιωραμῶς μου,
ἠρῆξην ἀπὸ πόνου μου τὰ τέτοια νὰ τοῦ λέγω.
— Νουο καλὸ νὰ μὴ ἄρῶσα μετὰ σου ν' ἀποθῶμαι,
νὰ μὴδὲ εἰς ὀρκωσίταμον ἰδῶθην μετὰ σῖνας,
2310 ἐπεὶ δὲ εἰς τέτοια μὲ ἔφαρον ὁ χροῖος νὰ μὲ πλέξθῃ,
ἀκουσας, ἔξεν, τίς εἶμαι καὶ χώρας ἀπὸ ποῖας,
καὶ τὸ θεῖλ περιωρατῶ καὶ κωμωσαναγορεύσας,
(Διῆγγος τοῦ Κλειτοβῶν πρὸς Διόσκοτον τὸν φίλον).
'Ὁ μὲν πατήρ μου γέγονεν ἐκ χώρας Ἀρμενίας,
2315 τῆς χώρας αὐτῆς ὄνομα καλεῖται Κλειτοβῶν
γονεῖς ἐμοῦ τοῦ διοσκοτου πρώτου τῆς χώρας ταύτης,
πατριδελφῶς μου γέγονεν ὁ ρῆξ τῆς Ἀρμενίας·
εἶχεν πολλὰ παράξενος ὁ ρῆγας θυγατέρας
ἔμωρφον ἐπανωμένον ἐξαλαφρον τὸ ὄνομα,
2320 εἶχεν εἰς αὐτὴν καὶ γαμπρὸν ἐκ τῆς Περσίδος χώρας·
ἔρωσ εἰς τὴν καρδίαν μου ἐσῆθρον τῆς κίρης,
κατέρωμεν, ἰδομῶσιεν, ἔρωμεν, ἰδαπάναι
ὄλεν αὐτὴν μου τὴν φυγὴν, ὄλας μου τὰς αἰσθῆσις·
δίνεται γὰρ νὰ δωπαῖ καὶ αἶμα καὶ καρδίαν
- 2325 πάθος τὸ κροῖτος ὁ λογισμῶς ἐξ ἔρωταλγησίας.
'Ὁ Πέρσης ἐταξῆσθεν μακρὸν τῆς Ἀρμενίας,
ἔρωτην ἔλειπεν κυρός, χροῖος ὡς εἶπω πάλιν,
τῆς κίρης ἐφανῶσασα τὸν πῶθον τῆς φυγῆς μου,
εἶπέ τῆς τὴν ἀγάπην μου τὴν ἔρα εἰς ἐκεῖνην·
- 2330 ἔκωσεν ἢ παροῦσενος καὶ σσοπεισασί με,
ἔπασε τὰς κακῶσεις μου, τὰς θλίψεις μου ἑσπῶτον,
κατέπεισεν εἰς ἔρωταν καὶ αὐτὴ τὸν ἰδοῦν μου,
ὄπείσθην εἰς πῶθον μου καὶ ἀγάπην μου ὄπείσθην,
κοντὰ νὰ σὲ εἶπω, φίλε μου, εἰς δέλημῶν μου ἔλθεν.
- 2335 Πησασεν ταῦτα ὁ πατήρ ὁ ρῆξ τῆς Ἀρμενίας,
τὸν εἰς αὐτὴν μου κρημασιόν, τὸν εἰς αὐτὴν μου πῶθον,
μυραῖον ἀπεπεισῆσεν ἐκεῖνην ὁ πατήρ τῆς,
μυραῖον ἀπεπεισῆσεν ἐρὸν ὡς συγγενὴν του·

- ἔχεν τὰς ἢ καρδίᾳ μου, φίλε, τὰς ἀπειλὰς του,
 2340 ἢ εἶπες εἰς οὐδὲν τίποτε εἶπα τὸν ἄρτοῦν του.
 Πι τὸ λιπὸν ἐγένετο ἀνοσεῖς νὰ τὸ μάθησ',
 ὡς εἶδεν ἀδελφώριστον τὸν εἰδικὸν μου πόδου,
 καὶ τῆς ἀράας τὸν ἔρωτον πάλι τὸν εἰς ἐμίαν,
 ἐκίχησεν, ἀνεκίδου, ἀγρίστην ἢ πατῆρ τῆς,
 2345 καὶ λόγους δεκαεπίρας δῆθεν καὶ νοουθεσίας
 εἶπεν ὡς προσεδίχεται πρὸς τὴν ἐξουσιάνην·
 ἔρην δὲ [πῶναι καὶ κρατεῖ], σίδηρα μὲ φοραίνει,
 χειρόφην εἰς τὸν τράχηλον, εἰς τὴν φυλακὴν μὲ βάναι,
 καὶ χρόνος ἦσαν ἤκουσ' μὲ εἶπε φυλακισμένον.
 2350 Ἰδοὺ καὶ ὁ Πέραςξ ἔφθασε, φίλε μου, ἐκ τὸ ταξέδου,
 ἤκουσε τὰ γινόμενα, ἅλα κατεμάθην τα,
 καὶ ἀπὸ τότε ἠγάρευσεν ὄραν ἐπιτηδεῖαι
 καὶ μετὰ ἐπιχειρήματος τοῦ νὰ μὲ θανατώσῃ.
 Ἐπὶ σε τὰς ἀδύνας μου καὶ τὰ ἐπιτηρησθήην,
 2355 καὶ ἦτον δάκρυον, φίλε μου, νὰ μὴ σε πλῆον λυγῆσαι.
 Ἐπίς με τα, ὦ φίλος μου, λέγει πάλαι ἐκεῖνος,
 τὸ πῶς ἀκούεις οὐκ εἰπὲς με νὰ μάθω καὶ τὴν κόρη.
 — Τὰ μὲν ἐμὰ κατέμαθε, ξένη συνομιλήσει,
 ἐγνωρίσας τοὺς κόπους μου καὶ τὰ ἐπιτηρησθήην·
 2360 ὁ νοὸς μου δ' εἰς τὴν ἀρπαγὴν κείταται τῆς Ρωδάμηνς
 τοῦ νὰ μὴ ὑπάγῃ μαρμαῖς περὶ τοῦ Βερδερῆου·
 φίλε μου, εἰς αὐτὸν τὸν σκοπὸν κείταται πάλαι ὁ νοὸς μου,
 δῶκε ὁ μάντις εἶπέν μοι ἐκεῖνος ὁ προγνώστης,
 εἶπέν με τέγγον γυναικὸς καὶ κακοράτου γραιὸς
 2365 τὴν κόρην τῆν ἀεγρωεῖς σὲ θέλει ἀφαιρεθῆαι.
 — Λοιπὸν ἔπει ἐν ἡμέρῃ σου σὲ τὸ εἶπεν ὁ προγνώστης,
 τὴν στράταν ἴδου εἰς Αἴγυπτον ὑπάγει ὡς περκατωμένον,
 καὶ οὕτω, φίλε μου, νὰ μάθωμεν νομῆσαι.
 Τῆς στράταν ἐκρατήσωμεν ἐντάμῃ τῆς Αἴγυπτος,
 2370 εἰς ἅλα τὸ ἐπασιχάσωμεν νὰ παροχησθώμεθα·
 καὶ μετὰ ἡμέρας τίσσους ἐν ἧ ἐπερκατωμένον,
 ἤθραμεν βρόσαν καὶ νερίον, εἰμῆστεν κοπιασμένον·
 καὶ ἀφ' αὐτοῦ ἐφθάμεν φωνῆν εἰς τὸ θεῖον τῆν ρίζαν,
 καὶ ἀπὸ τῆς βρόσης τὸ νερίον τὸ δροσερὸν ἐτάμην.

- 2375 τῶς περιουστάζην ὁ Κλετοβὸς ὁ φίλος,
 καὶ ἄνερον εἶδε θαυμαστὸν ὡς δὰ τὸν σῦντροφόν του·
 — ἀτάς μ' ἐφάνη φοβητὸς ὡς πίτταται εἰς τὰ νύφην,
 μαῖρας πολλὰ ὡς κίρατος, μέγας πολλὰ εἰς τὴν πλάσαν,
 2380 πέρθαιεν εἰς τὰ πόδια του κόκκην νὰ βαστάξῃ,
 καὶ εἰς οὐρανὸν ἐπέτατον, καὶ ἐλάλει τὸ περθῆαι,
 καὶ ἔρην ὡς εἶδε τὸν δατὸν εἰς οὐρανὸν νὰ τρέγγῃ
 πρὸς τὸν συνομιλήτρον μου μ' ἐφάνη ὅτι ἐλάλει
 2385 ἀδοξώσαι ἐκίχον τὸν δατὸν νὰ ριγῇ τὸ περθῆαι·
 καὶ ἐφάνη με ὅτι ἐγέμαρον σῦντρομα τὸ δοξάρον,
 2390 καὶ εἶδονε τάχῃ τὸν δατὸν [ἦ' ἦθελε] δοξέσασαι·
 καὶ ὁ ἀτάς νὰ φοβηθῆ, νὰ ριγῇ τὸ περθῆαι,
 καὶ εἰς τὴν κόρησον ἐκατέμηνε μὲ ἐφάνη τὸν Λάβιτρον.
 Ἐξῆπασα εἰς τὴν ταραχὴν τοῦ ἡνείρατος τὴν εἶπα,
 ἀράσσω, κρατῶ, τὸν Λάβιτρον, λέγω του — τί κορυθῶσαι;
 2395 [ἐκεῖνος μὲ λέγει — σῶσασα, δοροθημένους εἶσαι·
 παντὸς οὐκ ἐπαθεσ κακὸν, πρῶτος οὐκ ἐφαντάσθῃ!
 — Τὸ ἔβλεπα νὰ εἶδες αἰσθητὸς καὶ ἰδοὺ ἀφρηθῆμαι σὲ το.
 Καὶ ἐκῆσαι καὶ ἐκατέμηνε τὸν ἄνερον ἐκεῖνος·
 τὸ εἶδα ἀπὸ τῆς αἰσθητῆος δὸι τὸν σῦντροφόν μου·
 2400 καὶ ἀφ' οὗ τὸ ἐκατέμηνε καὶ διάκροσα, τὸν εἶπον
 — τὸν μαῖρον δατὸν δύο ποδῆματα τὸν κρῶν,
 ἀνθρωπῶν μέγας εὐγενῆ καὶ γυῖρας βασιλῆαν,
 τὸ δὲ ἦτι μαῖρον κρῶν τὸν οἷς τῆς τῆς Αἴγυπτιος
 2405 δεσπόζει ἐκεῖνος καὶ κρατεῖ καὶ μονακρατορεῖται,
 2410 τὸ μέλαν εἰσῶν ... τὸ πρῶτον τὸν Αἴγυπτιον,
 τὴν πέρθαιεν δὲ κρῶν τῆς ὡς ἀρπαγῆς τῆς κόρης,
 τὴν ἀρπαγῆν νὰ κόπτεται, νὰ κλαίῃ, νὰ φρονιάξῃ·
 τὸ δὲ ἦτι καὶ κατεδωξες ἐσὺ νὰ τὸν δοξέσασθῃ,
 καὶ ἐκεῖνος ἀπὸ τοῦ φόβου του νὰ ριγῇ τὸ περθῆαι,
 2405 καὶ ἀπαι τὸ βροσ εἰς τὸν κρῶνον σου ἐπέτρεχεν ἀπίσσω,
 ἔγω τὸ διατε περκατεῖς καὶ δούκεις νὰ τὸν εὐρηξῃ·
 εἶρεν τὴν θέλεις, γνώριξαι, καὶ πάλιν μετὰ σῖνα
 θέλει διαβάξαι, γνώριξαι, ζωῆς τῆς τὰς ἡμέρας,
 καὶ [ἦ] Ρωδάμην πέρθαια, ἀτάς ὁ Βερδερῆος,
 2410 καὶ μέγρη καὶ τὴν σῆμρον οὐκ ἐβλαβε τὴν κόρην.

- Ἦκουσες πῶς ἰδοῦμαι τὸ ὄνειρον τὸ εἶδαι,
καὶ εἰς ποῖον ἀποκαταναστήσω καὶ πότῃ ἰδοῦμαι τὸ
λοπὸν ἀπάρτι τὴν ὁδὸν αἰρή[ωμεν], καὶ ἂν τότῃ,
κάστηον καὶ εὐρώμεν ποῦπαιτα, καὶ καὶ μῆς ἐρηγερέσθω.
2415 Στράτων πῶν δοῦκεται ἤρητον ἐπύργων καὶ πλῆον,
ὄρη ἐπεριπατήσαμεν τὰ ἐγγί[ζαν] εἰς τὰ νύκθ,
κλεισούρας ἰδιόβηρον, τόπους ἀγνωμότους,
καὶ μετὰ τὴν συναλέκρωτον τῶν ἡμερῶν τῶν τόσων
εἰς θάλασσαν ἐπέβημεν εἰς τόπον μοναξίως,
2420 εἰς γῆν, εἰς βράχῃ φοβερά καὶ ὄχθον τῆς θαλάσσης,
τῆς στράτας ἤς ἐτρέχονμεν εὐρήσασθαι τὸ τέλος·
τὸ πῶθον καὶ παρὰ τῶν πάλιν περιπατοῦμεν,
κρημῶν ἐκεῖθεν βλέπομεν, ὄρη ἀπεκείθεν πάλιν,
ἦτον ὁ τόπος μοναξίως, θάλασσα ἔρημοσθῆν μου,
2425 ἀπείδω βράχοι καὶ κρημῶν, βοῶν ἀπικεῖ πάλιν,
μόνον τὴν στράταν εἴραμεν τὴν ἤλαμεν ἐντάμα,
ὅπισθον καὶ γυρίσασθαι καὶ ἀλλῶν ὁδὸν καὶ εὐρούμεν,
καὶ ποῖαν ὁδὸν τῆς στράτας μας καὶ εὐρούμεν μονοπάτιν,
ἐκπρός μας ἔνε θάλασσαν, κρημῶν ἀπικεῖ πάλιν.
2430 Λοιπὸν ἄς καοτέρωσασθαι μέρησιν ἰδιόβητον,
καὶ ἰδοῦμεν καὶ ἴσασθαι καὶ καὶ μῆς ἐρηγερέσθω·
[ἴ] τῆ στράτα [ὅπου] ἐκοπίσαμεν τὴν ἤλαμεν αἰ ὄσθ,
ἀνθρώπων ἦν ἡρώποδα καὶ ἀλλῶν ἑλπίσασθαι.
Καὶ ἐνὸσθ ἐβουλεύσασθαι καὶ λογισμομεγαχούσθαι,
2435 εἰς ἔναν βράχους φοβερῶν καὶ εἰς πέτραν μελίφταν,
θεῶν καλοῦσθαι γόητων ὀπίσθον εἰς τὸ ἰδοῦσθαι·
λέγω γοργὸν τῶν Αἰθιοτρῶν — τίποτε μὴ κοπήσθαι,
καλοῦσθαι βλέπω γόητων ὀπίσθον [ἐκεῖ] καὶ στήθ,
βλέπω εἰς αὐτὸν καὶ κενὸν, νορήσθαι καὶ ἐν ἀνθρώπων.
2440 Μεγαλοφώνως ἔκραξα — ὅπου ἔνε ἰδοῦ ἄς ἴμλησθαι. —
Ἐβγῆται γραιὴ ταλαίπωρος, μάστιγ ἄς Σαρακῆνα,
γυροῦ καὶ ἀναπαύσασθαι καὶ ἐκάρησθαι εἰς βράχους·
ἦτον ἐκεῖθ ὅπου ἴσασθαι τὴν ὀρησθῆν τῆς κίσθ.
λέγω τῶν — μῆνα, πῶς εἶσαι ἰδοῦ εἰς τὸ βράχος τοῦτο,
2445 καὶ πῶς εἰ τὸν ἐρημότοπον ἐποῦσθαι καταβαίνεισθ;

2431. καὶ ὁ ἄσθως μου.

- Ἦ γραιὴ ἢ ταλαίπωρος ταῦτα μῆς ἀπεκρίθην·
— ἴσασθαι δὲ πῶθεν τὴν ὁδὸν τὴν ἀγνωμότην ταύτην
ἤρῆσθαι καὶ τρέχετε χωρὶς συνοδοτήτων;
— Πρῶτον εἰπάμας, μῆνα, τίς εἶσαι καὶ πῶθεν εἶσαι,
2450 καὶ πῶς ἰδοῦ εἰς τὴν κρημῶν ἐποῦσθαι καταβαίνεισθ;
καὶ ἀφῆν ἐπὶ μῆς εἴπῃς τίς καὶ πῶθεν,
τὸ τίσθαι εἴρασθαι καὶ ἡμεῖς πάλιν καὶ σὲ τὸ εἰποῦμεν.
— Λοιπὸν, παιδί μου, πεζώσασθαι, ὄσασθαι τὰ λόγῶσθαι,
ἔλατε ἰδοῦ εἰς τὸ βράχους μου καὶ καὶ σὺς ἀρηγοῦσθαι
2455 τὸ τίς εἶσαι, πῶθεν περπατῶ καὶ κενὸν εἰς τὸ βράχους·
πῆρ τὴν φυγῆν μου βῶσθαι τῶν, εἰς χεῖρας σῶσθ τὴν δίδω
μὴ σὺς εἴπω τί τί ἐποῦσθαι καὶ γῶσθαι τὴν ζωῆν μου. —
Πεζώσασθαι ἐν τ' ἄλογο καὶ δένονται τα εἰς πέτραν,
καὶ ἐπῶσθαι ἐδρασελεῖσασθαι καὶ ἀνέβημεν εἰς τὸ βράχους,
2460 καὶ μετὰ τὴν γραιὴν ἐκῆσασθαι, ἤρατο καὶ μῆς λέγω.
(Ἀρήγῃσθαι τῆς δουλειῶσθ τῆς κρομῆσθαι γραιὴσθαι).
— Ἐγὼ, παιδί μου, γέγονα ἐκ χωρῶσθ τῆς Αἰγύπτου,
οὐκ ἀπὸ χωρῶσθ εἰρηνοῦσθ οὐδὲ ἐκ τῆς κατὸν τότῃσθ·
ἔραθα τὸ εὐφῶσθ καὶ κρατῶσθ, τὰ ἄσθαι καὶ ἐβλέπω,
2465 καὶ καὶ προλέγω μαντικῶσθ ἀνθρώπων τῶσθ παρῶσθαι
καὶ κατ' ἀλλῶν ἄλλῶν ἐπῶσθαι μετὰ χρόνους,
καὶ δόκον με ἀπέδειξεν εἰς τῆς μαγείας τὴν τέχνην,
καὶ σπουδαῖον δαίμωνος κίσθαι τὰς ἀσέλησθαι,
τροῦσθαι καὶ τρέχεσθ μῆνι μου καὶ καὶ κρομῆσθαι.
2470 καὶ εἶπα τίτῶσθαι δύνονται ὅτι, ὅσθαι ἐβουλεύσθαι
ἔραμα εἰς τὴν γῆν τὸν ὀρεῶσθ, ἐρίλου τῶσθ ἀστέρας·
τί τὸ λοιπὸν ἔγινεσθαι, παιδί μου, ἀκούσθαι το·
ὁ τῆς Αἰγύπτου βασιλεὺσθ ὁ μέγας Βερδερῆσθαι
ἦτον ἀκούσθ κατέρασθαι καὶ οὐδὲν εἶχε γουῖσθαι,
2475 καὶ ὁ κῶπῶσθαι ἄλλος βασιλεὺσθ τῆς γῆς Ἀργυροκῶσθαι
μῆνῃσθαι τὸν ἐλῆμῶσθαι γαρτῶσθαι καὶ τὸν ἐπῶσθαι
ἐπῆσθαι ὁ παρῶσθαι ὁ βασιλεὺσθαι Αἰγύπτου
ὡς δὴ καὶ γίνεσθαι γαρτῶσθαι Χρυσοῦ τῶσθ βασιλεὺσθαι,
εἶχε καὶ ἐμῶσθαι μετ' αὐτῶν καὶ ἐβλέπω τὰς ἡμέρας,
2480 καὶ τοῦ κρομῆσθαι τὰ ἐπῶσθαι μετὰ καὶ τῶσθαι.
— Ἀκούεσθ; ἰδοῦ ὁ φίλος μου λέγει με — καὶ, ἀκούσθ.

- ναὶ λέγει, μόνον καὶ σωθῆς λόγον μηδὲν μὲς κρόφης,
καλὸν ἔνι τὸ ἀφῆγγμα, λέγει μὴ τὸ ἀνήσσης. —
(Πάλιν ἢ γρῶναι ἢ ταλαιπωρίας ἤρασε καὶ τοὺς λέγει).
2485 — Ἐκείνη ἢ κίρη τοῦ Χρυσοῦ θυγάτηρ βασιλέως
ἤγαπα ἄλλοις ἐγμένῃ ἀπέκταν ἀπὸ γούρου·
ἡμεῖς ὡς ἀποπέσαμεν εἰς τὸ Ἄργεον τὸ κάστρον
ἐδώκαμεν τὴν εἰδησον Χρυσὸν τὸν βασιλέα·
ἀκούει το ἢ θυγάτηρ του, θυμώεται εἰς τοὺς λόγους,
2490 καὶ λέγει τὸν πατέρα της ὡς ἴδου καὶ ποιεῖσθαι,
καὶ οἷος νεκρῆσι εἰς τ' ἄρατα, καὶ τὸν ἐπῆρξεν ἐκείνου·
κοιτὸν ἔπολεμῆσασα, ἐνίσταται ἐκείνος,
ἐγένοντο σκυτάρας στρογγυλῶν ἐπάνω τὸν καθίζων
γαμπερὸν τὸν ἐπὶ τῆς ἡρώσεως Χρυσοῦ τοῦ βασιλέως.
2495 — Τηροῦ καὶ ἰσὸ τὸ ἀφῆγγμα — λέγει με — ναί, ἔτρικῶ το·
καὶ λέγει, μόνον, καὶ σωθῆς, λόγον μηδὲν μὲς κρόφης,
καλὸν ἔνι τὸ ἀφῆγγμα, λέγει μὴ τὸ ἀνήσσης.
(Ἡ γρῶναι ἢ ταλαιπωρίας τοὺς σπουδαίους ταῦτα).
— Ὁ τῆς Αἰγύπτου βασιλέως, μαίνεται Βεροδερῆτος,
2500 καὶ μετὰ μηχανήματος καὶ μετὰ πανουργίας
τὴν κίρην ἐβουλεύθηκε καὶ ἀπέρξαι τὴν μισαίση·
κροῖζει με, συμβουλεύεται, λέγει με — τί ἐὰν ποίωσι;
καὶ τὴν τὴν καρδίαν μου ὡς πόθος τῆς ἑσπείρας,
καὶ ἂν ἤθελα θανάτωθῃ, τὴν κίρην οὐδὲν ἄφρον· —
2505 λέγει τον — σάπισαι ἀπαυθὶ, καὶ καὶ σὲ δόξωσιν τρόπον,
καὶ ἐὰν σε συμβουλεύωσιν τὸ πῶς καὶ τὴν ἐπῆρξες.
Βλέπω βραδύ τ' ἐν σφαιρῶν, ἀναρωτῶ τὸ φίλτρος,
καὶ τ' ἄστρα ἐξακριβίζονται, καὶ ἀκούωσι τί με λέγει —
ὡςτι ἀνὴρ δὲ βασιλεὺς καὶ τὸ κατενοώσας,
2510 τὴν κίρην τὴν ὀλιγορῆν γράσσει τον τὴν θέλω. —
— Ἄκουε ἰδὴ, ὦ φίλος μου — λέγει με — καὶ ἀκούω·
καὶ λέγει, μόνον, καὶ σωθῆς, λόγον μηδὲν μὲς κρόφης,
καλὸν ἔνι τὸ ἀφῆγγμα, λέγει, μὴ τὸ ἀνήσσης.
(Πάλιν ἢ γρῶναι ἢ ταλαιπωρίας ἤρασε καὶ τοὺς λέγει).
2515 — Κροῖζει βραδύ τοὺς δαίμονας, γροῖζει τοὺς καλλιούς,
ἀργίζω σπουδαίους τους καὶ μ' εἰπὼν τὸν καὶ ποίωσι·
καὶ εἰς ἀπ' ἐκείνου λέγει με — τοῦτος καὶ μόνον κίρη,

- ἐγὼ καὶ γένοιτο ἄλογον καὶ ἄλλος δακτυλίδου,
καὶ ἄλλος καρμῆν λόγον σου δοῦ καὶ καρβαλλικεύσης·
2520 καὶ ὡς ἴδου εἰς τὴν γούρον τον πάλιν ὀπίσθεν ἤλαθαι,
καὶ ἀντὶ ἐκείνου δαίμονας καὶ ἔχη εἰς σπουδαίον του,
καὶ τὸν παροφθαλμίζουσι εἰς τὴν ὀπισθῆν σου·
καὶ ἐγὼ καὶ γένοιτο ἄλογον, καὶ τὸ ἄλογον ἐκείνου
καὶ ἔνε εἰς τὴν πλάσαν ἔρημορον καὶ εἰς τὸ περιπέτῃον του,
2525 καὶ δαίξῃ ὡσαν ὁ ποταμὸς, γροῖζω ὡς τὴν σαγίταν·
καὶ ἄλλος [δαίμων] καὶ γένοιτο πολιέτιμος λιθάριον
αἰτόφρον, αἰτοκόρηματον καὶ ἄρατοξῆ ὡς δακτυλίδου,
καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ ἀργεθῆ τὸ γροῖζον του ἀπαι τότε·
καὶ ὡς γένη ὡσαν πραγματευτῆς καὶ εἰς τὸν παρατηρήση
2530 καὶ τὸν εἶρη εἰς κοφῆν του καὶ εἰς παραθαλάσσιον του·
καὶ ἂν τὸν ἰδῆ ὡς πραγματευτῆν, θέλει τὸν ἐρωτήσει
τὸ τί ἔνε τὸ πραγματεύεται καὶ πόθεν βραγαίνει.
— Τηροῦ καὶ ἰσὸ τὸ ἀφῆγγμα — λέγει με — ἔτρικῶ το·
καὶ λέγει, μόνον, καὶ σωθῆς, λόγον μηδὲν μὲς κρόφης,
2535 καλὸν ἔνι τὸ ἀφῆγγμα, λέγει τὸ μὴ ἀνήσσης. —
(Ἡ γρῶναι ἢ ταλαιπωρίας ταῦτα τοὺς σπουδαίους).
— Ἄκουσιν, παιδιὰ μου, ἀκούετε . . . καὶ ἀκούσιν τὴν ἐρωτήση,
ὡς σῆρη τότε τὸ ἄλογον καὶ ὡς δαίξῃ τὸ λιθάριον,
ὡς ἰδῆ ἢ κίρη τὸ ἄλογον πόθος καὶ τὸ ζυγίσση·
2540 καὶ ὡς τῆς τὸ σπρώξον παρεθῆς, καὶ ὡς τὸ καρβαλλικεύση·
ἐκείνος πῆλα καὶ ἀργεθῆ τὸ λιθάριον τὸ γροῖζον,
ἐπῆρει θέλει καὶ τὸ ἰδῆ, καὶ εἰς ἔναν του δακτυλίδου
θέλει τὸ βλάσει ἤξερε, καὶ ἄρα τὸ φροῖση,
εἰς γῆν καὶ πῆση ἐκ τ' ἄλογον, νεκρὸς ἀφροσύμωσι·
2545 καὶ ὅσῃσι εἰς τὴν ἑσπείραν ὡς κίρη ὁ Βεροδερῆτος,
βραστῆσι καὶ δόξῃ τὸ ἄλογον καὶ εἰς Αἰγύπτου εἰς γόγη·
Εἰς μῶν ἡμίρας, φίλος μου, καὶ εἰς νύκτας ἀκαίσιαν
ἴλα τὰ ὡς λούσινγεν ὁ δαίμων, ἐκαμὰ τα·
γένοιτο ὡσαν πραγματευτῆς ἀπέκει ὁ Βεροδερῆτος,
2550 γροῖζον ἐκαρτερήσασιν, κροῖζει καὶ ἔσαν δύο,
καίρων μὴ ἐπῆρξεν ἑριστον, ὡσαν ἐπῆρξῆσι.
— Ἄκουε ἰδὴ, ὦ φίλος μου; — λέγει με — ναί, ἀκούω,
καὶ λέγει, μόνον, καὶ σωθῆς, λόγον μηδὲν μὲς κρόφης,

- καλὸν ἔν' τὸ ἀρήρημα, λέγει μὲν ὀσμήτης.
 2585 (Πάλιν ἢ γραῖα ἢ τολαίπυρος τοῦτα πῶς συντογναιεῖ).
 — Καὶ μετὰ τὴν συμπέλοισιν τῶν δύο χρόνων, παιδιὰ μου,
 ὁ Λόβητρος ἐξέβηκεν καὶ ἡ κόρη ἐκ τοῦ κνήτου·
 καθυλλέκειαι ὁ βασιλεὺς, καὶ ἀπείκει ὁ Βερθερίχος
 εἶναι ἰπῶνα ἐκίθησαν εὐθὺς εἰς τὸ κρητὴν.
 2590 συναπαιτῆ τὸν Λόβητρον, πεζοὺς ἐκ τ' ἄλογον του,
 Ἰσθασαν, ἐπροσέειπεν, καὶ ἄρα τὸν ἄροτον·
 — εἰπέ μοι, τίς εἶσαι, ὠθροσπε, καὶ πόθεν ὑπαγαίσεις;
 Πάλιν ἀνταπεκρόθην του, παιδιὰ μου, ὁ Βερθερίχος,
 εἶπεν — ἐγὼ πραγματευτὴς εἶμαι ἀπὸ τῆν Βαβυλωνία
 2595 — καὶ τί ἔνε τὸ πραγματεύεσσαι; λέγει του πάλι ἐκείνος·
 — μαργαρετάρων καὶ βλατιν, χρυσῶν καὶ λιθάρων
 ἔχω πολλὰ παραίτων, καὶ ὅσων τῆς κεφαλῆς μου,
 ὅπου ὅσα ἐφάνη εἰς τὴν γῆν ποτὶ καλλωτέρως του. —
 Εἶπεν ἡ κόρη τὸ φαρὸν, ὠρέσθηκεν εἰς αὐτον,
 2570 ὁρᾷζει θέτων σέλλαν τῆς καὶ ἀβαλλέκειαι το·
 βάνει καὶ εἰς τὸ δακτύλον του ὁ ῥήγας τὸ λιθάρων,
 καὶ παρευθὺς ἐκ τ' ἄλογον πίπτει ἀπαθαμίνος.
 Τότε τῆς κόρης ὤσαθεν καθίξει ὁ Βερθερίχος,
 καὶ εἰς ἕναν ἡμερόνοχθον εἰς Ἀθροπτον ὄπηξεν·
 2575 καὶ ὅταν ἀπεσώσασιν εἰς τὸν αἰγυλιῶν ἔτοστον,
 ἐπαίρει τὸ κρητὴν μου καὶ μόνον μὲ ἀφάνει,
 καὶ μὲ τὴν κόρην μόνος του περὶ εἰς γῆν Ἀθροπτου·
 καὶ μὲ μνησθῆ δουλείας μου μὲδ σκεύρησιν μου!
 Καὶ χρόνον ἕνα ἤμισον ἔχω εἰς τὸ βρήγος τοῦτο,
 2580 νὰ μαριτοσαγαρῶμαι ζωῆς μου τὰς ἡμέρας,
 βότανά νὰ ἔχω ἀντίς τρωφῆς τὰ ἀπὸ τὴν γῆν φοτρίωνον.
 Ἄκούσατε, παιδιὰ μου, τὸ τίς εἶμαι καὶ πόθεν,
 ἐμάθητε τὴν κάκωσιν τὴν πάσων καὶ ὑπομίνων.
 Ἐθάρετε θέλω ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἔπεις νὰ μὲ ἀρηγήσετε
 2585 καὶ νὰ με δουλοδοῦτε τὸ τίς καὶ πόθεν εἶσθε·
 καὶ ἂν τύχη ἀπὸ τῶν πόνων σας νὰ μὲ εὐρήτε συνεργόν σας,
 καὶ ἀπὸ τὴν λύσιν τίποτε νὰ σῶς ἀνακορῶμαι.
 — Μάννα, τὸ τίς εἶσθε καὶ πόθεν [ἐρχομῆστε]
 καὶ πόθεν ὑπαγαίωμαι, λέγει τῆν, σῶπασα το·

- 2590 τοῦτον σὲ λέγω μοναρόν, ἂν δύνασαι νὰ ποίησθ
 τρόπον καὶ στραῦταν τίποτε νὰ πάρωμε τὴν κόρην,
 ζωῆν σου σὲ χαρίζομεν καὶ χρήματα ὅσα θέλεις,
 καὶ μετὰ μᾶς, ἢ μόνον μας, νὰ ἔλθῃς εἰς τὰ ἰδικὰ μας·
 εἰ ἂν καὶ μόνον γνωρίζε, βαβυλωνόθησαι ἀπὸ ἐμῶν,
 2595 εἴ τι καλὸν καὶ ἐνέχθονον εἶπεν τὸ θέλω ποίησι. —
 — Καὶ μὲ ἐκ τῆν χώρον, ὠθροσπε, ἐγίνου τοῦ Λόβητρον,
 καὶ ἄλλος εἰς ἀουζήτησιν τῆς κόρης τῆς Ροδάμης;
 — ἔτοστος ἐνι, ὁ Λόβητρος! ἐλάλησαι τὴν γραῖαν,
 τὸν ἐκατετοράνοχθον ὁ πόθος τῆς μαρτίας·
 2600 καὶ ἂν σὲ πιστιῆς, μάννα μου, ἴδεις τὸ δακτυλίδων
 τὸ ἐνέκρωσε τὸν Λόβητρον, τὸ εἶχεν ὁ Βερθερίχος. —
 Καὶ ἐβγάνει εὐθὺς καὶ ἀεγχεῖ το τῆς γραῖας τὸ δακτυλίδων,
 βλέπει το, ἀπεισᾷζει το, γνωρίζε τίς εἶμι,
 καὶ ἀπὸ τότε ἤρθετο [νὰ κλαίῃ, νὰ θρηνηταί].
 2605 νὰ πίπτη εἰς τὰ ποδάριά μας, νὰ κλαίῃ καὶ νὰ μᾶς λέγῃ:
 — μὲ ἀποθάτω ἢ ταπεινῶ, νὰ ποίησω τὸ ποθεῖτε. —
 Καὶ ὅς ἤρθετο τοῦ νὰ θρηνηῖ, λέγει τῆν — μὲ λοπήσαι,
 κἀθησαι ποίησι τίποτε νὰ ἐπάρομε τὴν κόρην,
 ζωῆν σου σὲ χαρίζομεν καὶ χρήματα ὅσα θέλεις.
 2610 — Ἀπόψε μὲ ἀναμῖνετε, νὰ ἰδῶ νὰ ἀστρονομῆσω,
 νὰ μᾶθω τὸ τί ἐρίστω, παιδιὰ μου, εἰς τὴν Ροδάμην,
 καὶ νὰ σῶς ὁσῶν μηχανῶν καὶ μεθόδων καὶ στραῦταν,
 καὶ νὰ σῶς συμβουλοῦσασμαι τὸ πῶς νὰ τὴν ἴδῃτε,
 καὶ πῶς νὰ τὴν ἴπῶρετε νὰ σῶς ὀκνομήσασαι.
 2615 — Ποῦ, μάννα [μου], νὰ μένωμεν; τὴν λέγων — ἐρημνῶσά μου·
 — Μείνετε εἰς τὸ καλῶθεν μου, πλὴν παραγγέλω σῶς το,
 ὅταν ἀποθετε φωνάς, μὲ ἔβητε νὰ ἴδῃτε
 τὸ τίς εἶμι ἡποῦ ἡμῶσιν καὶ τί ἔνε τὸ βαστάζου.
 Ἐπῶ τον — εἶνε Λόβητρον, τίποτε μὲ λοπήσαι,
 2620 καὶ ὅσα ἐκακοπάθεις τοὺς παροπῶνον χρόνος
 ἰδῶ ἀπαι τῶρα ἐπίτῃσες τὸ τίλος τῆς ὀδύνης·
 ἐπαίρει τὰς παρίας τῆς ἡ τύχη ἀπὸ ἰσῶν,
 τοῦ χρόνου τὸ ἀποκόλισμα ἀρίετο ἀπαι τῶρα·
 καὶ εἴ τι καλὸν ἂν πάθων, ὅς μένωμεν ἀπόψε. —
 2625 Ἐσέβημεν, ἐμείνωμεν ἡποῦ ἡμεῖν ἡ γραῖα·

- καὶ πρὸς τὸ μωσολόνιον ἐκείνης τῆς ἐστῆρας
 ἀκούομεν ὄχλησιν πολλὴν ἔχει τοῦ καλοῦθου,
 φωνῆς ἀπαινευομένης, γλώσσης δὲ συστοχαίου.
 Εἰς πόσιν ἀπεσιβήκε περίοδον ὁ νόσος μας
 2930 καὶ εἰς πόσιν φόβου ἐπέπεσε πάλαιος ἡ φυγὴ μας
 οὐκ ἠμποροῦν νὰ σοῦ τὰ εἰπεῖν, Μυστάκη δίστοπον μου,
 καὶ ἀφῆμον τοῦ· καὶ λέγω τοῦ, περιδύραμεν ἡ νόστα,
 ἤλθεν ἡ γράια τῆν αὐτῆν καὶ λέγει μας — κοῦνατε!
 ἐγείρασθε, μὴ θλιθεσθε, χαίρασθε ἀπὸ τούτου,
 2935 ἡ κόρη κόπεται διὰ τοῦς καὶ ἐστί ἀμερμενίτε·
 τῆς κόρης διὰ τὸν Διόσχορον τὰ δαίρα πάντα τρέχουν,
 καὶ αὐτὸς θεωρῶ ὅτι ἀνάδουνα καὶ ἀφῆρα κοῦναται·
 ἡ κόρη χρόνους τίσασαρος τῆν προθεσίαν ἱπῶαίν
 νὰ γένη ξευδογῆσσα, μὴ τίποτες νὰ μάρη,
 2940 καὶ ἐστί ἀκόρη κἀθεσθε· σίντορα περιπατεῖτε! —
 Σίντορα ἐσκαθῆμεν, τῆν γράιαν καλοκρατοῦμεν
 — μῶνα μας, τῆν ἄλλομεν, σκαμνητῆροσέ μας,
 — Τούτῃν τῆν νόστα, εἰπέν μας, ὄλεν ἀστρονομοῦμεν,
 τούδ δαίμονος ἡρώτητα καὶ ἀκριβολόγησά τους,
 2945 νὰ μῶνο ἂν ἔναε δυνατός, νὰ ἐπῆρατε τῆν κόρην,
 καὶ ἡ κόρη τί νὰ πολεμῆ καὶ ποῦ νὰ κατοικεῖ·
 καὶ εἰπᾶν μου ὅτι ἔναε δυνατός ἐκείνος νὰ τῆν ἐπάρη
 καὶ νὰ τῆν ἔχη ὁ Διόσχορος ὁμπερστανός τῆς ἀστρος·
 καὶ διὰ ἐκεῖνον ἔποιεα τούτῃν τῆν συμφωνίαν,
 2950 νὰ γένη ξευδογῆσσα τίσασαρος χρόνους μῶνον·
 καὶ μετὰ τῆν συμπλήρωσιν τὸν ἡμέρι μὲν τὸσων
 νὰ καταβῆ εἰς θάλασσαν καὶ αὐτὴ τοῦ Βερδεοφίρου,
 καὶ τὸ ξευδογαῖόν τῆς καινούργιον νὰ τὸ πῶρη,
 νὰ ἔχη σμῖά του καὶ λουτῆρον νὰ λούνηται αἰ ἔτιον,
 2955 καὶ νὰ τε τοῦτα τὰ ἄλογα κυββαλλεῦσθε τὰ·
 περάσατε τῆν θάλασσαν καὶ οἶον εἰρήτε κοῦναται
 ἐκεῖνον ἡρωτῆσατε καὶ νὰ σοῦς ἐργεμενίσῃ·
 πλὴν πρῶτον ἄρα, Κλειτοβῆ, εἰς τὸ ξευδογαῖόν,
 ὃ ξευδογῆ, φωνῆσε, καὶ θέλει ἔβῃν ἡ κόρη,
 2960 καὶ θέλει σὲ βοῖζει — πῆξασα, μωῆ ἔναε καὶ μείνε —
 νὰ τῆς εἰπῆς τὰ ἔπαθος, τὰ εἶδες εἰς τὸν κόσμον·

- καὶ ἀφῶτον ἀλλοτριωμένος γίνεσαι μὲ τῆν κόρην,
 εἰπέ τῆς νὰ ἔχη ἔτοιμον τὸν δῶνον νὰ τὸν ἐπάρη
 ἀπὸ ἔτε τοῦ Ἄργυροῦστρονον ἐπῆρε καὶ ἤφειρέ σε. —
 2965 Καὶ τοὺς μὲν λόγους ἤκουσα τῆς καινούργιον γράιας,
 περιδεξήμεν τῆν βουλήν, τῆς συμφωνίης τὸν λόγον·
 εἰς δὲ τὸν νοῦν μου λογισμὸς ἀπέταχε καὶ φόβος
 μήπως ἀπὸ τοῦ φόβου τῆς μῆς τὰ δογῆται ἡ γράια,
 καὶ ἔκαμε μῶνα τίποτες, θέλει νὰ μὴς ποτιεῖ,
 2970 καὶ πάλιν τῆν ἡρώτητα τῆν γράιαν μὲ καλοσύνην,
 καὶ ἐκέχη πάλιν ποῦ ὄμοσεν ἄρακος κατὰ γέλιον·
 — οὐδὲν σοῦς λέγω, φῶματα, παιδιὰ μου, μὴ φοβῆσθε.
 Τὶ τὸ λοιπὸν ἐγίνετον; ἀλλῆθεν ἡ γράια·
 στρέφωμαι πρὸς τὸν Διόσχορον, βλῆτω του, στέκει ὡς ἔξιλον,
 2975 ἰδορυβῆτον κατὰ νοῦν, εἶδὸ τον ἔτε τὸ σῆγμα,
 εἶχεν μετὰλεν ταραχῆ καὶ φόβου ἡ φυγὴ του·
 λέγω του — τί προσέθεσας, τί σὲ κινεῖται ὁ φόβος,
 τί σὲ κρατεῖ ὁ λογισμὸς ὁ τῆς ἀποτυχίης,
 τί σὲ τυράσσει κῆδος ὁ τῆς ἀνεπιπίστας,
 2980 τί τὸν οἶον νοῦν καὶ τῆν φυγῆν θῆρμος ἔχει μῶνας;
 γῆρασε εἰς τὸ ἀφῆρατῆς, Ἀθήστρε, τοῦ ἡρώτου,
 ἤλαξε εἰς λόγους, Διόσχορε, τοὺς σὲ εἶπεν ὁ προγνώστης·
 ἂν οὐκ ἦσαν ἀληθῆς τὰ σὲ εἶπεν ἐξουσίησον,
 ἄρες καὶ τὸ περιμπερσθεον πρόγμα, μηδὲν πιστεύης·
 2985 εἰ δ' ἴσως τῆν καρδίαν σου φόβος τῆν ἔχει μῶνας,
 καὶ τῆς θαλάσσης τὸ ἀπέραμα δειλιῆς νὰ τὸ περῆσης,
 γῆνομα προβῆδος ἐγὼ πρῶτος νὰ τὸ περῶσω,
 πρῶτος ἐγὼ τῆν θάλασσαν, θαρρῶ εἰς τῆς γράιας τοὺς λόγους·
 καὶ εἰ μὲν καιρὸς καιρὸς μὲ εἰρήσῃ καὶ ποτιεῖται διὰ δῶνον,
 2990 οὕτως ἄρμῆζει, φίλε μου, πληροφροσῆθαι το
 τὰ πάσῃον διὰ τοὺς φίλους τους αἰ κατὰ ἀλλῆθεν φίλον·
 αἰ διὰ περῶσω θάλασσαν, τῆν στεράν ποτῆσον,
 ἄββα εἰς τῆν θάλασσαν καὶ σὲ, ὡσῶν θαρῆς καὶ ἐρέων
 ἄφοβος, ἀνενοήστος, δίγως ἀναμείλιος.
 2995 Εὐθὺς μετασπείλιζομεν εἰς τὰ ἄλογα τῆς γράιας,
 τῆν στεράν ἐκρατῆσαμεν τῆς παραθαλασσίας,
 ἄλογον ἀπεξέβημεν τῆς γράιας τὸ καλόβον,

- εἰς χεῖλος κατηγνῆσαντο οἱ δύο τῆς θαλάσσης·
 σπείρομαι, λέγω, — Διδύμοι, τί στήκομεν ἀπάρτι;
 2700 ἤραμεν ἐπιτήθειον τόπον γαῖην ἀργαῶμεν.
 Διδύμοι οὐκ ἠθέλι[γ]σαν ὅπως νάπορευθαι,
 ἔλεγε — νάδω μετὰ ἴσῃν καὶ εἰ τι συμβῆθι εἰς ἑστίαν,
 ὡς ἔνε τοῦτο καὶ εἰς ἐμὴ, φίλε μου Κλισίωβι ποῦ·
 2705 πολλὰ ἐκαυπάθησαι, ὦ φίλος μου, διὰ ἑμῶν,
 πολλὰς ἀνάγκας ἐπάθης διὰ τὴν ἄρατῃν,
 καὶ ἀρκοῦν ἑαῖνα τὰ ἐπάθης, θέλω καὶ ἐγὼ νὰ πάθω. —
 Ὡς εἶδεν ἀμετάθετον τὴν γνώμην μου εἰς τοῦτο,
 κραταὶ με, περιπέλει με, μωροκαταφιλῆ με·
 καὶ ἐγὼ ἀντιπεριπέλει του, μωροκαταφιλῶ του,
 2710 καὶ εἶραμεν θρόνον ἄπειρον διὰ τὴν ἀποχωρισίαν μου.
 Ἐξίβηκα τὴν θάλασσαν, μεταίναμι του τὸν δῶον,
 καὶ ὡς ποῦ νὰ στρέψῃς ὀφθαλμοῖν ἐπίτηρα τὸν ἄμμον,
 τὸν ἄμμον τὸν ἀντίπερον τοῦ καλυβίου τῆς γραιάς·
 καὶ οὐκ ἔγω τι νὰ σοὺ εἰπῶ διὰ τὸ ἄλογον ἐκείνου,
 2715 τὸ πῶς ἐπευαίτησα τὴν θάλασσαν τρομίσασα·
 τοῦτο καὶ μόνον ἤξευρε, μηδὲν τὸ ἀπιστήθην,
 ἐκαίθηρον εἰς τὴν σέλιαν μου καὶ ἐπίτομον εἰς τὰ νέφη.
 Ἐξίβηκα τὴν θάλασσαν, ἐπάτησα τὸν ἄμμον,
 ἀνέβην, ἐκατίβηκα νὰ ἰδῶ ἂν οὐκ ἐκουπάθηθην
 2720 ἐκ τ' ἄλογον τὸ μ' ἴδωκεν ἡ μάγισσα ἢ γραιά·
 καὶ ὡς εἶδα ὅτι τὴν θάλασσαν ἐπ' ἀληθείας ἐξίβην,
 καὶ τὴν στερεὴν περπατῶ δόχας ἀναμεικτίας,
 γέρονι θεῶν τὸν Διδύμοιρον ἐπίρασε καὶ ἐκείνος,
 ἦλθεν ποῦτά, νὰ σοὺ εἰπῶ, καὶ ἐκεῖνος εἰς ἑμῶν,
 2725 ἐξίβηκεν τὴν θάλασσαν, ἦλθεν εἰς τὴν στερεάν·
 σπράταν ἐπεκατατήθημεν ἡμέραν ἀετορίας,
 νὰ συντυχαίνωμεν ὁμοῦ λόγους καὶ συντυχίας,
 τῆς γραιάς τὸ κατενόδησαν, τὸν πόρον τῆς θαλάσσης,
 τ' ἄλογα τὰ μῆς ἴδωκεν ἡ μάγισσα ἢ γραιά.
 2730 Συναπαντήμα ἄνθρωπον ἀργὰ πρὸς τὴν ἑσπέραν,
 σπρόναι, χαρμεῖναι του, ἀργίαι ἀνασταῖναι του
 ἂν ἔνε πῶποτε μὴν νὰ μείνωμεν οἱ ἕνωι·
 ἐκεῖνος ἔρημαίει μας, εἰς τὸ ξενοδοχεῖον·

- καὶ λέγω τὸν τὸν Διδύμοιρον — τί στήκομεν ἀπάρτι;
 2735 ποῦ νάπορευῆθαι, λέγεις του, ποῦ νὰ μὲ κατεροφῆσαι; —
 Ἦτον ἄμφοις μας ποταρῶς, [ποταρῶν μετὰ δένδρον],
 εἶχεν λιθάειν θαλαρὸν ποικιλοσφαιρισμένον·
 λέγω του γοῦν τὸν φίλον μου — Διδύμοι, ἔδω καρτερίει.
 Κρατεῖ, περιλαμπάνει με, μωροκαταφιλῆ με,
 2740 εἶπε — καλὸς ὁ φίλος μου, τὸ παρηγόρημά μου,
 ὁ κατὰ ἀλήθειαν ἄνθρωπος, ὁ κατὰ ἀλήθειαν φίλος,
 ἔπου ἐγνωρίζεις καὶ ποιεῖς τοῦ φίλου σου τοὺς πόνοους·
 καὶ διὰ ἐγνωριστήρα, φίλιαν τὴν ἑδέην μου,
 ἔπαρε τὸ μαγκνάδι μου, βάστα το ἀπὸ ἑμῶν,
 2745 ἐκείνον τὸ μὲ ἐπίτασεν ἢ ἐσθῆ ἀπαι τὸ κάστρον
 ὅπουτάν ἐπολέμησα δι' αὐτῆ τὸν Βαροδρίοιον.
 Ἐπῆρα τὸ μαγκνάδι του καὶ ἀναχωρήσασαί του,
 καὶ ἐγὼ τὴν στρατῶν νὰ κρατῶ τὴν τοῦ ξενοδοχεῖου·
 καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς βίης τῆς ἡμέρας,
 2750 ἔγθασα, ἐπληροῖσα πρὸς τὴν ξενοδοχεῖαν·
 ἀπόξωθεν ἰφάνασα, ἐλάλησα μεγάλως·
 — ὦ ξενόδοχε ἄνθρωπε, ἔνε μὴν νὰ μείνω;
 Ἄκουε με ἢ παραθέσω, ἔργαίει καὶ λαλεῖ με,
 — φάνασε ξενοδοχεῖσσο, μὴ λέγῃς ξενόδογιον.
 2755 οὐκ ἔχει ἢ ξενόδογεῖσσο, ἔνε μου, νοικαίηθην,
 ἔνε ἔνε ἢ ξενόδογεῖσσο, ἔνε μου, ἀπὸ τῶν τόπων,
 καὶ ἀπὸ τὴν χώραν τὴν θαρρεῖ καὶ ἐκ τὸ ξενοδοχεῖον·
 οὐκ ἔνε πῶποτε ἄνθρωπος διὰ παρηγόρησάν τῆς,
 πολλὰ ἔνε ἔνε ἀπὸ τὴν γῆν καὶ ἀπὸ τὴν χώραν ποῦτην,
 2760 ἢ μοῖρά τῆς τὴν ἤφερεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον·
 χρόνους ὁ ξενόδογος τῆς τάρα τὴν λαίπει δύο,
 ἄμφοις εἰς ἄλλαν ἀφάνοι, εἰς ἄλλην γῆν καὶ χώραν·
 καὶ πῆξουσε, ξενόδοτσκο, ἔνε μὴν νὰ μείνη,
 ἔνε τοῦ μῆρου σου ταγῆ, ἔνε τοῦ μῆρου σταῖλος,
 2765 ἔν' καὶ λοστρὸν διὰ νὰ λυσθῆς· πλὴν θέλω σε ἐξορίσαι
 νὰ κάσῃς νὰ μὲ φηγήθῃς καὶ νὰ με ἀναδιδάξῃς
 τὰ ἐπάθης, τὰ ἤκουσε, τὰ εἶδες εἰς τὸν πόρον.
 Καὶ κατὰ λέγον ἔνεσ τῆς καὶ κατὰ συντυχίαν τῆς
 ἐστίασε καὶ ἐσπείτεον ὁ νοὺς τῆς ἐκ τοὺς πόνοους·

- 2770 ἐπείρασαι τὰ δάκρυά τῆς ὥς κρέηται τὸ ποτάμιον,
ἀλιγοθύριον, ἔπαυται εἰς γῆν ἀπυθωμίον.
Εἶδ' αὖ τὴν πῶς ἰστέονα καὶ σονεπινισά τῆν,
εἶδ' αὖ τὴν πῶς ἐδίλιζται καὶ σονεπινισά τῆν,
καὶ λέγει τῆν ξενωδόγισσα — καλῶς εἰ γόρηκα, κούρ' μου,
2775 καὶ τὰ εἶδα καὶ τὰ ἐπάθισα καὶ τὰ ἔπαθα εἰς τὸν κόσμον
ὄλα νὰ σὲ ἀφῆξῃσαι, κούρη νὰ μὲ σὲ κρόφω.
Παζέου ἀπὸ τῆν σίλλαν μου καὶ δέου τὸ ἀλόγιόν μου,
καὶ λέγει με ἡ ξενωδόγισσα — πρῶτα μὲδὴν φροντίσῃς,
ἔνε τοῦ μύρου σου ταγῆ, ἔνε μόνῃ νὰ μείτῃς.
2780 Κραυγῆ καὶ τὸ σκουτάριόν μου, κραυγῆ καὶ τ' ἄρματα μου,
λέγει με ἡ ξενωδόγισσα — κείθῃς νὰ διακνήσῃς.
Ἐκείθῃς καὶ ἰδεικνύσῃς, καὶ λέγει με ἀπαι τότε
— λέγε με, ξένη, ἀπὸ τοῦ νῦν τὰ ἔπαθες εἰς τὸν κόσμον,
τὰ εἶδες καὶ τὰ ξηουσιες ἔλα ἀφῆξῆσού με τα.
2785 — Λοιπὸν, ἡ ξενωδόγισσα, ἂν θίλῃς νὰ τὰς μίθῃς
τὰς ἰδεικῶς μου συμφορὰς τὰς ἀνοπημνήστους,
τὰς ἦκουσα, τὰς ἔπαθα, τὰς εἶδα εἰς τὸν κόσμον,
πρῶτον ἐὰν ἀφῆξῃσαι με τὸ πῶς εἰρήθῃς ὄδα,
πατριῶς, γέουως ποταπῆς καὶ γωρὰς ἀπὸ ποίως,
2790 δοῦναι τὸ ξενωγάρου τὸ σῆμα σου τὸ βλέπω
πολλὰ ἔνε ξενωγάρου ὡς πρὸς τοὺς Ἀθηναίους. —
Τίτῃ ἡ ξενωδόγισσα ἤρθετα νὰ μὲ λέγῃ;
— γνώριζε, ξένη, ἀπὸ τοῦ νῦν ἔγω χροῖουως κῆν δῶν,
ἀνθρωπῶως ἔπενοδόγισσα, τὸ πῶσους ὡς ἡξέουρ,
2795 καὶ ὡς ἐκα ποτὲ ὠθροποῦ τὸ πῶς ἐπείθῃς
καὶ ἐπεί ἐὰν μὲ τὸ ἀπαιτῆς καὶ θίλῃς νὰ τὸ μίθῃς,
κείθῃς, ξένη, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἄκουσε πῶθεν εἶμαι,
καὶ γωρὰς ποίως ποταπῆς καὶ πῶς εἰρήθῃς ὄδα.
πατριῶς μου τὸ Ἀργυροκόστρον γέροντα ἤξενερ' το,
2800 πατῆρ μου πάλιν ὁ Χροσὸς τοῦ κῆστρου βασιλῆας,
μῆτιρον εἶγα εἰρηγῆν ἀνῆματος Εἰνουσιῶν
μῆτιρον ἐπὶ τοῦ στήματος εἶγασι κειρονόμου
τοῦ στήματος, τῆς δόξης τῶς καὶ τῆς ἀσπρόκρῆτός τῶν.
— λέγε με, ξενωδόγισσα, λέγε με, νὰ σὲ λέγω.
2805 — Ἄκουσε, ξένη, τὰ ἔπαθα καὶ ἄρτι συμπίνοσαι με

- ἀσπρόκρῆτος εἰς γωρῶν, ἔξου εἰς ἀθλίφῃς,
εἰ τι ποτὲ καὶ ἐνέθουον ποτὲ νὰ μὲ με λείπῃ.
ἔρωτακῆς ἐνέθουον ποτὲ ὡς ἐνέθουον ἔθῃ,
πῶδου φροντίδα τῆν ἐμὴν ὡς ἔθιλε κειρῶν,
2810 ἀνῆματος ὡς ἔθιλεν ἀγάπῃς τῆν φοχῆν μου,
τῆς ἀσπρόκρῆτος πειρασῶς ὡς ἔθιλε τὸν νοῦν μου.
καὶ καίτοις ἄλλος εἰρηγῆς ἀνθρωπῶς ἀπὸ γωρῶν,
τοπάρχῃς πλοῖουως, γωρῶς, μῆτιρος τῆς γῆς Ἀθῆνῶν,
ἄνωμα εἶγα Δόξιατρος, παρῶξινος εἰς πῶδου,
2815 νῶς πολλὰ κελόουως, μῆτιρος εἰς τῆν ἀνθροῖαν,
δὰ πῶδου τὸν ἐφάντασκον ἐμὸν ὁ Ἐρωτοκράτορ,
δὲ' ἀγάπῃς μου τὸν ἐγλίξην ἡ φιλόγα τῆς ἀγάπῃς,
δὰ τῆν ἐμὴν ἀσπρόκρῆτος ἔπαθεν ἡ φοχῆν τοῦ,
ὁ νοῦς μου δὰ τὸν ἔρωτα τὸν ἰδεικῶν τοῦ ἐθίλιζῃν.
2820 — λέγε με, ξενωδόγισσα, λέγε με νὰ σὲ λέγω,
— Ἄκουσε, ξένη, τὰ ἔπαθα καὶ ἄρτι συμπίνοσαι με.
ἔφκειν γωρῶν καὶ γωρῆς, στήματος τῶν, συμπίνοσαι τοῦ,
πλοῦτος, ἀσπρόκρῆτος, δέξου, λαμπρόκρῆτος τοῦ,
γωρῆς τοῦ ἐρωτοκρῆτος ὄδα τῆν ἐμὴν ἀγάπῃν.
2825 ἔθῃν ἀπὸ τῆν γωρῶν τῶν καὶ ἀπὸ τὰ γωρῆς τοῦ,
νὰ ἀναξῆτῃ τῆν γωρῶν μου, ξένη μου, νὰ τῆν εἶρη.
ἀγῶνως ἐπρωπίθῃς, καλῶς παρῶς ἐπίστῃς,
καὶ ἄκουσε γῆρε τὸ ἤθῃλε μετὰ πολλῶς ὄδουως.
— λέγε με, ξενωδόγισσα, λέγε με νὰ σοῦ λέγω.
2830 — Ἄκουσε, ξένη, τὰ ἔπαθα καὶ ἄρτι συμπίνοσαι με.
ἄνωμα προακρόκρῆτος καὶ εἰς τὸν ἔρωτά μου
ἔως νὰ νὰ ἔθῃ εἰς θίλιζῃς, ξένη μου, τὸ ἐδῶν τοῦ,
τί τὸ λοιπὸν ἔθῃτο ἀνωμα νὰ τὸ μίθῃς.
Ὁ ἐπὸς πατῆρ ὁ βασιλεὺς τῆς γῆς Ἀργυροκόστρον
2835 τὸν τῆς Ἀθῆνῶν ἐμῆσις, ξένη μου, βασιλεὺς
νὰ ἔθῃ εἰς γωρῶν τῆν ἐμὴν ὄδα νὰ μὲ τὸν δόξῃ.
μετὰ γωρῶν παραδωρῶν ἔθῃν ὁ Βερδερῆτος,
ἔθῃν εἰς τῆν πατρίδα μου καὶ εἰς τῆν ἐμὴν τῆν γωρῶν,
ἔθῃς τῆν κατόντων τῶν ἔθῃτων τοῦ Ἀργυροκόστρον.
2840 εἶθῃς ἄδουον τὸν ἐμὸν, ξένη μου, τὸν πατῆρα,
ἐκείνους ἀντεγῆσαι πᾶσι τὸν Βερδερῆτος,

- κωστουαεβιδάστησαν εἰς τὴν συμπεθερίαν·
 ἐγὼ δὲ πάμπαν τὴν βουλὴν ἔπαθα τοῦ πατρὸς μου
 καὶ πρὸς τὰς συμπεθερίας του ποσῶς οὐ σχευατίδην.
- 2846 — Λέγε μοι, ξενοδόγησσα, λέγε μοι ἐν σοῦ λέγω.
 — Ἄκουσε, ξένη, τὰ ἔπαθα ἐν μετὰ συμπεθερίας.
 Ἔπαθε τὸ ἀρετάθεται τῆς γνώμης ὁ πατήρ μου,
 καὶ μετὰ πόδου λέγει με — τί δίλλες, ἡ Ροδόλον;
 ἐγὼ δὲ πόδον δουλείας ἀνταποκρίσασθαι τον·
- 2850 *πατήρ μου, μέγα βασιλεὺς τῆς γῆς Ἀργυροκασίτρον,
 πόδως ἐκατερόντησαν ἀγρόου τὴν φυγὴν μου,
 ἔρωτας μὴ ἐπέβηκαν ἀγάπης καὶ κραταί με·
 ἀνθρωπος μέγας ἐργαῆς, σῆγας τῆς γῆς Αἰθύδουρον,
 ἀγροου ἐκατερόντησαν διὰ τὴν ἐμὴν ἀγάπην,
- 2855 καὶ ἴδεν ἐς ἀναζήτησαν μόνως τὴν ἐδικτὴν μου,
 χρίους προσακατήρησαι πάλαι εἰς τὴν ἔρωτάς μου,
 ἀπεδοκίμωθην εἰς αὐτόν καὶ συνιπύσασθαι τον·
 πρόγμα σὲ λέγω τὸ δοῦναι καὶ ἐπὶ ἐν τὸ θελήσῃς,
 ἄς γίνῃ πάντα τῶν πεζῶν καὶ τῶν καθυλαρίων.
- 2860 οἱ συγγενεῖς σου μετὰ ἰδὸν ἴσαι ἄς καθυλαρίσασθαι,
 καὶ ὄθεν παραδοχάσασθαι, πατήρ μου, τοῦ ἰδοῦσά σου,
 εἰς πρὸς τὸν ἄλλον ὄρσαι καὶ ἄς δώσωσι κωστουαίαις·
 καὶ ἀφού περιδοχάσασθαι ἀφῆρας οὐ ἰδοῦσά σου,
 ἐγὼ δὲ εἰπάω τὸν Διόδοτον καὶ σὸ τὸν Βεραδέρητον
- 2865 τοῦ ἐν καθυλαρίσασθαι ἐν δώσωσι κωστουαίαις,
 καὶ ὡς κωστὸς εἰς τ' ἄρματα ἐν τὴν ἔπαθον ἐπέωσθαι.
 Ἐπίαι τον τὸν πατέρα μου καὶ συνεδίκητῆ καί,
 κωστὸν ἰπολιμάσθαι, ἐπέβησαν ἐπέβως,
 ἐπέβως νύχθ φερόσθαι, πάλαι ζῆτον ἀνδραμωμῶσθαι·
- 2870 ἐπέβηθον ὁ κατόδοτος καὶ ἡ φήσῃ τοῦ Διόδοτον,
 ἀνευχηρίσθην βασιλεὺς εἰς τὴν ἐμὴν τὴν γύρωσιν,
 ἀφῆρας ἐπὸς κηρύττεται τῆς γῆς Ἀργυροκασίτρον·
 γαρηβρὸς ἀνευχηρίσθαι Κωσάσθαι τοῦ βασιλεῶσθαι·
 στέφεται καὶ δοχάσθαι, τρωθῆσαι παρὰ πάντων,
 καὶ βασιλεὺς κηρύττεται τῆς γῆς Ἀργυροκασίτρον·
- 2875 ἀγροου ἐπεκράσασθαι μετὰ γαράς οἱ δῶν,
 ἐζώσθαι εἰς τὰς γάμους τοῦ παραξίνου κωστουαίαι

- καὶ ἐτροφούσθαι τὰ κατὰ καὶ τὰς γλυπέτχας του.
 — Λέγε με, ξενοδόγησσα, λέγε με ἐν σοῦ λέγω.
- 2880 — Ἄκουσε, ξένη, τὰ ἔπαθα καὶ ἀρετὴ συμπεθερίας·
 τί τὸ λοιπὸν ἐγίνετο, παθῶν μου, ἄκουσά το·
 ὁ τῆς Αἰθύδουρον βασιλεὺς ὁ μέγας Βεραδέρητος,
 ἀφῆρας τὸν ἀπόδομα καὶ ἐκτεράθῃ καὶ ἐπέβηθῃ
 καὶ ζῆουσαν ἐπὶ ὁ Διόδοτος ἀνδρῶν μου ἀνευχηρίσθην,
- 2885 ἀπὸ ἐκτεράθῃ τον μοιεται καὶ ἄλλον κωστὸν μεγαλίην,
 τὸ ἀγροου ἐπὶ ἰδοῦσθαι ὁ Διόδοτος μετὰ μου,
 ἐπέβως ἐκατερόντησαν πόδωσθαι καὶ ἐκατερόντησαν
 τὴν ἀρετάθῃ ἐν αἰκοδομῇ πάντα τῆς ἐδικτὴν μου.
 — Λέγε με, ξενοδόγησσα, λέγε με ἐν σοῦ λέγω.
- 2890 — Ἄκουσε, ξένη, τὰ ἔπαθα καὶ ἀρετὴ συμπεθερίας τα.
 Παρόδομα τὸ ἀγροου ἀρετὰ πὸς ἰδοῦσθαι,
 καὶ μίαν ἡμέρας ἰδοῦσθαι τὸν Διόδοτον καὶ ἐπέβωσθαι
 τοῦ ἐν καθυλαρίσασθαι ἐν ἐργαῶσθαι εἰς κωστὸν
 γάμους εἰς κωστὸν κηρύττεται καὶ εἰς περιδοχάσθαι μου·
- 2895 ζῆουσαν ἰδοῦσθαι, καὶ τὰ πωδοκίμωσθαι
 εἰς ἄλλον κωστὸν κηρύττεται μέρος ἐν κωστὸν
 μίλλες οὐ κωστὸν κηρύττεται ἐξο ἀπαι τὸ κωστουαίαις,
 κωστουαίαις κηρύττεται τούτων τὸν Βεραδέρητον
 καὶ γαρηβρὸν γαρηβρὸν, εἰπέ μοι, ἐν πάθεται εἰς κωστὸν
- 2900 βλέπει τον τούτων ὁ βασιλεὺς, στέφεται καὶ ἀναρωτῶ τον
 — τίς εἶσαι [εἰδέν], ἀνδρῶσθαι, καὶ πόδων ἐκατεράθῃ;
 ἔπειτα — ἐγὼ κωστουαίαις εἶμαι ἀπὸ τὴν Βαβυλωνίαν·
 — καὶ τί ἐν τὸν κωστουαίαις; πάλαι κηρύττεται του.
 Ἐκείσθαι ἀπεκρίθην του — κωστουαίαις καὶ ἰδοῦσθαι,
- 2905 κωστουαίαις καὶ βιατίαις, καὶ εἰ τι κωστὸν ἐν θελήσθαι.
 ἔπειτα καὶ ἄλλον κωστουαίαις, ξένη μου, καὶ ἰδοῦσθαι του,
 βλέπει τον ἄλλον κωστουαίαις, ἀρετῆσθαι εἰς αὐτόν,
 ἔπειτα βόδου στέφεται μου, καὶ καθυλαρίσασθαι τα.
 ἔπειτα ἰδοῦσθαι ὁ ἀνδρῶσθαι, ξένη μου, ὁ Βεραδέρητος
- 2910 αὐτόσθαι, αὐτοκίμωσθαι ἐν ἰδοῦσθαι κωστουαίαις,
 ἔπειτα ἐκ τὸν κωστουαίαις του, τὸν Διόδοτον τὸ δείξεται,
 ἔπειτα καὶ κωστουαίαις καὶ εἰδοῦσθαι ἀνευχηρίσθην·

- καὶ τὸ ἰδεῖν τὸν Λόγιοντος νεκρὸν ὁ Βεροδρίχης,
ὁπίω μου καθίξεται, βιτάσει τὸν τὸν δῶν,
2915 καὶ εἰς μίαν ἡμέραν, φίλε μου, καὶ εἰς ἰσάτων ἀκραιῶν
εἰς Ἀγύπτου ἐφθάσαμεν, τὸ πῶς οὐκ ἔγνωσάν
τοῦτον καὶ μόνον ἤξευρε, καὶ κώφαροι εἰς τὴν σίλλαν,
καὶ εὐα περὶ εἰς τὸν ὠραῖόν καὶ εἰς κέρη καὶ διαβαίω·
καὶ ὅταν ἀπεσώμεται εἰς βράχος τῆς θαλάσσης,
2920 ὁ Βεροδρίχης μετὰ μὲν καὶ ἡ γραιία καὶ τὸ καρῆλιν,
ἐπῆραν τὸ καρῆλιν του, καὶ μόνον τὴν ἀφῆεν
ἐκεῖ εἰς τὸν ἠρημότου καὶ εἰς τὰ θαλασσοβόρεια,
καὶ μὴ μετὰ δούλειαν τῆς μηδὲ συνέργειάν τῆς.
— Λέγε με, ξενωδύγισσα, λέγε μου, καὶ σοὺ λέγω.
2925 — Ἄκουσε, ξένη, τὰ ἔπαθα καὶ ἄρει συμπίπτει με·
ἐπαίρει τὸ καρῆλιν τῆς τῆς γραιίας ὁ Βεροδρίχης,
καὶ ἀφῆεν τὴν καὶ κώφεται μόνον τῆς εἰς τὸ βράχος,
καὶ κώφεται καὶ καὶ θρηγῆ ἢ ἄπορος ἢ γραιία·
καὶ ἐρέων πάλιν μετ' αὐτὴν ἐπαίρει καὶ παγαίνει·
2930 εἰς γέλλος κατηγέθησαν ἐκείνης τῆς θαλάσσης,
στέφοντες εἰς τὴν θαλάσσαν, λέγει με — μὴ λοῦσθαι,
δέσποντα θίλει ἀκουσθῆ γῆς τῆς Ἀγύπτου πάσης,
πολλὸν προσηύχοντα δέσποντα οἱ θίλω καταστήσει,
χώρος μεγάλης δέσποντος οἱ θίλω ἀνακρίσει.
2935 καὶ εὐα σε προσελήσασαι ἄρροντες τῆς Ἀγύπτου. —
καὶ ἄφροντα μὴ ἐπὶ στήθε, πεζεύει ἐκ τὸ καρῆλιν,
καὶ δίνει με εἰς τὴν σίλλαν του σφρατὰ καὶ μὴ τοῦ πῶσος
πάλιν ἐναβυλλίλασσα, βιτάσει τὸν τὸν δῶν,
καὶ πῶς τὴν ἐπερῶσαμεν τὴν θαλάσσαν οὐκ οἶδα.
2940 — Λέγε με, ξενωδύγισσα, λέγε με εὐα σου λέγω.
— Ἄκουσε, ξένη, τὰ ἔπαθα καὶ [ἀρει] συμπίπτει με.
Ἐφθάσαμεν εἰς Ἀγύπτου, ἔλθωμεν εἰς τὴν χώραν,
συναπαντήσαντες μὲν ἀνθρώποις μεγάλοις τῆς Ἀγύπτου,
πεζεύοντες προσελήσασαι τὸν καὶ ἐρέων μετ' ἐκείνου,
2945 εἰ τὰ πολλὰ πολυλογία καὶ λόγους περὶ τίλων,
καὶ τόσων τὴν ἀφῆγγον τοῦ λέγων μου πλεόντων;
ἔλθωμεν εἰς τὴν χώραν του καὶ εἰς τὴν λαμπρότητά του,
ἐρῶμεν οἱ πρωτεύοντες τῆς χώρας του οἱ τοπάρχαι,

- τῆς χώρας οἱ καὶ γῆρασι ἤκουσαν συγγενεῖς του,
2950 ἔρῶμεν τὸν ἀρετρίχου τὸν πῶνον μου τὸν εἶχα,
τὰ ἰσάτων ἐκατέρηθαι τὰ ἔπαθα, τὰ ἐλοπόρην,
τὰ δῆρον μου τὰ ἐπὶ ἔρασι δὲ πῶνον τοῦ Λόγιοντος,
ἔλθωμεν καὶ ἔξουλοῦνται οἱ ἄρροντες τῆς χώρας·
καὶ τὰ μὲν πρῶτα ἐχρήρισαν τοῦ καὶ μὴ κωκαίτου
2955 καὶ τίτου καὶ μὴ λέγουσιν μὴ καὶ μὴ μεταφέρουν·
τὸ γὰρ κωκαίτου ἄνω, ἀν ἔχη ἰθὺν φύσιν,
ἐκ τῆς σκίσηκαρῆτος τὸν μολύσσειται μεγάλης.
— Λέγε με, ξενωδύγισσα, λέγε με εὐα σου λέγω.
— Ἄκουσε, ξένη, τὰ ἔπαθα καὶ ἄρει συμπίπτει με·
2960 εἰς τοῦτο, ξένη, τὸ ἰσάτων χρεῖσαν καὶ μὴ λέγουσιν·
— ἄρες, ἡ κόρη, μὴ θρηγῆ. στήθε μὴ λυτῶσαι,
ἀρει σε τὸ ἀναστῆναι, τὸ δῆρον ἰουαὶ σε,
ὁ τόσων πῶνος τὸν ποιεῖς μῦθε οὐκ ἀφελεί σε,
μαραίνει το τὸ κίλλος σου, νεκρῶναι τὸ κορῆν σου·
2965 χώρας ἐγίνω δέσποντα μεγάλης, πολλὸν ἀνθρώπων,
δέσποντα θίλει ἀκουσθῆ τῆς γῆς Ἀγύπτου πάσης·
γυναικὸς εἶχεσ ἐγίνωσι ὑπὸ τὸ θίληρό σου,
πάλιν γυναικὸς ἐγίνωσι κρατῆτες καὶ ὑπὸ τῶντες·
προσηύχοντες ἦσαν δέσποντα πολλῶν, ἀνακρίτων,
2970 ἰουαὶν πολλῶν γίνεσαι πάλιν πρὸ προσηύχοντα·
ἀνθρώπων εἶχεσ ἐγίνωσι καὶ χώρας βουαίαν,
ἔχει κίλλου στήθερον ἀνθρὸν περὶ ἐκείνου,
χώρος ἀθέτην φοβερὸν γῆς τῆς Ἀγύπτου πάσης,
οὐκ ἐλαττωθῆς τίποτεσ ποσῆς ἐκ τῆν τιμῆν σου·
2975 ἀν δὲ ἀναστῆθῆς συγγενῶν καὶ γυναικῶν καὶ φύσιν,
σῆθερον ἔχεις ἑμὰς ἀπὲ ἐκείνου τῶν συγγενῶν σου. —
Ἐδε τὸ παρατήρημα τὸ μὴ ἐπαρηγοροῦσαι
οἱ ἄρροντες καὶ ἄρροντισσῆς τῆς χώρας τῆς Ἀγύπτου.
— Λέγε με, ξενωδύγισσα, λέγε με εὐα σου λέγω.
2980 — Ἄκουσε, ξένη, τὰ ἔπαθα καὶ μὴ τὰ συμπίπτει.
Ὅς δ' εἶδαν τὸ ἀρετῆθον τὸν ποσειταγῶν μου,
ἐπέλθωμεν τὰ δῆρον, τὴν θίλην μου ἄλλων τόσων,
ὄλεος ἢ συγγενῶν του, φίλε, τὸ Βεροδρίχου
ἀφῆεν με, ἀπεχρήρισαν καὶ μόνον μὴ ἀφῆσαν·

- 2985 μόνον ἐμὴν ἢ ἐνδοξόσας, ξένη μου, τοῦ Λαβίτρον
 ἢ κόπη τὴν καρδίαν μου, ἢ μὴ καταπαροῦσθ'·
 καὶ τί σπῶι τότε ἔρωτιά σοι ἐπιταγοῦσθῃ,
 καὶ ποῖαν σοι χίρην ἀφορμῆν τοῦ ἢ μὴ κολακείας,
 μὰ τὴν ἀλλόθιαν ἀπορῶν ἢ σὶ τὰ καταλλῆω·
- 2990 καὶ ὡς εἶδεν ὅτι οὐ δόναται τοῦ ἢ μὴ καταφίρῃ,
 ἢ στήσῃ τὸ ἀναστίναντα, τὸν πόνον ἢ στήσῃ,
 τὸ δάκρουν μου τὸ ἀπλήρωτον τοῦ ἢ τὸ καταπαῶν,
 καὶ εἰς τὸ μακνιώτερον μετέπειται ὁ νόσος τοῦ,
 καὶ πρὸς τὸ ληστρικότερον ἐπέδρα ἢ φωνή τοῦ,
- 2995 ἤρατο δουνατέον με, μωροκαταπαροῦσθ'·
 καὶ στεναγμοῦς τὸ στίγμα μου καθ' ἄραυ ἀνατάσσει,
 σφαιδὸν ὅτι ἐκατέρητος ἢ κακοθυατῆσας,
 καὶ ὀκίποτι ἀπὸ βίας μου στρέφομαι καὶ θωροῦ τον·
 νόσος εἶμαι γάρως βασιλεύ, νομῶν δίκως εἶμαι,
- 3000 τούτων τὸν κόσμον τὸν κρατιῆς, ληστούς καὶ κρατιῆς τον,
 δουνατῆς εἶμαι ἀπὸ τοῦ νόου ἐνωόρωξ ἀπὸ ἐμῆνας·
 τυρόναι με, κατὰκοπτε, σφάζε, θανάτωνέ με,
 μέλη καὶ μέλη κόπτε με, γαρῶ μου τὸ ἤτορμα
 θέλημα σὺν ἐνωόρωξε ποτὶ ἢ οὐ ἀποπλήρωσθ'·
- 3005 εἰ δὲ ὡς αὐθιγῆς, γνώρωξέ, τῆς γάρως τῆς ἀγρότου
 ἤρατος, ἀδουνατέοντες, ληστούς ἢ μὴ ἔχῃς φόνου,
 ἐξῆρας τὸ ἢ μὴ τυρόνῃς καὶ τὸ μὴ ἀνατάσσει.
 ἢ σὶ εἰπὼ πρῶτῃν τὸ ἀγαπῶ, καὶ σὶ ἄν μοῦ πλερώσῃς,
 ἔχῃς καὶ ἐμῆνα ἔτοιμον ὡς πρὸς τὸ θέλημά σου.
- 3010 — Λέγε με, ἐνωόρωξασα, λέγε με ἢ σὺ λέγω.
 — Ἄκουσε, ξένη, τὰ ἔπαθα καὶ ἄρετι συμποῦσά τε·
 καὶ ὡς ἤκουσε τοὺς λόγους μου, μακρὸν καταρραλόγηθ,
 μετέπειται εἰς ἤμερον, τὸ μακνῶν ἀφῆξε,
 καὶ λέγει με — ὦ, τί ὄρησσαι, τὸ θέλεις τὰ πλερώσῃ. —
- 3015 Ἦκουσε καὶ ἀπεροῖθῃ τον — κτίας ἐνωόρωξάσας
 κακοῦργον, ἢ ἔχη καὶ ἰουτρῶν τὰ λούωναι οἱ ξένοι,
 ὡς πρὸς τὴν ἀποπλήρωσιν τοῦ πόνον τοῦ Λαβίτρον,
 καὶ ὅσαι ἀπὸ ξένους ἔρχονται τὰ μόνου, ἢ δοθαῖονου
 καὶ ἢ μὴ λέγουν τὰ ἔπαθα καὶ τὰ εἶδον εἰς τὸν κόσμον,
- 3020 καὶ ἢ εἶναι εἰς κοσφισμὸν τῆς καρδοκῆς μου λόγῃς·

- καὶ ἄν δὲ τοῦτο σὶ ποιῆς τὸ σὶ εἶπα, θεροδέρηξ,
 τυρόνῃς, θανάτωνε, σφάζε, κατὰκοπτε με,
 μέλη καὶ μέλη κόπτε με, [γάρῶ μου τὸ ἤτορμα],
 θέλημα σὺν, ἐνωόρωξέ, ποτὶ ἢ μὴ πλερώσῃς.
- 3025 — Λέγε με, ἐνωόρωξασα, λέγε με ἢ σὺ λέγω.
 — Ἦκουσε, ξένη, τὰ ἔπαθα καὶ ἄρετι συμποῦσά τε.
 Καὶ πρῶτον σοι ἐπιθέτου εἰς τοῦτο ὁ θεροδέρηξ
 οὐδὲ συνεκατέβη ποτὶ εἰς θέλημά μου·
 γάρῶν τεσσάρων, ἔλεγεν, ἀνάγχεν ὀπορίων,
- 3030 εἰλόγῃς παρῶν ἔρωτιες μωροποδοδημιγῆς,
 μέσῃ ἢ στίκῃ εἰς πλάγῃς γλυκίτητος τοσούτης
 καὶ ἢ ἀφῶ, ἢ μὴ τοῖμῃ ἢ κίφῃ τοῦ ἢ πῶν,
 καὶ ἴμῃν ἢ ἔγω μίλιτος ἢ μὴ τὸ μῶν σμῶσας,
 δένδρον ἀποσάσισμα ἢ κρατὶ μωροῖσαςθεορίων
- 3035 καὶ ἀπὸ τοῦ πάθῃν τὴν πρῶτον ἢ φέγγῃμα τοσούτων,
 καὶ εἰς τὸ δένδρον τὸ ἀποσάσισμα ἢ μὴ τοῖμῃ σμῶσας,
 καὶ σὶ μοῦ διδῃς τέρματον γάρῶν τὴν τῶν τεσσάρων!
 Ἐπίβῃς τὴν ἀνάγχεν πάλε τὴν τοῦ Λαβίτρον·
 καὶ οἶδες πῶς ἀπίθασε, νεκρὸν ἐτήρησῃς τον,
- 3040 ἀφῶγον ἀνιέρηγῃν, ἀναίτητος τελέωξ·
 ἔον δὲ καὶ ἐπανεῖρετον ἐπίθῃς ἔκ τὸν ἄθῃν,
 δέρονον ἔχει ἀνάστημα ἐκείνος τῆς ἀγρότου,
 καὶ πῶς εἰς ἀναγῆτῃσιν ἢ εἰδῃ τὴν ἔδαῖν σου;
 πῶς ἢ γνωρίζῃ εἰς ἄγρῃτον ἰσῶνα ὅτι ἤροῖτῃς;
- 3045 τίς ἢ τὸ εἶπε, εἰπέ μοι τε, καὶ πῶδες ἢ τὸ μῶθῃ·
 Ἐγὼ δὲ πῶλε πρὸς στίκῃ, ἀπῶρε, θεροδέρηξ,
 ἀνάταξε, τυρόναι με, πέρῃσας, φλόγῃξέ με,
 καὶ ὡς δουνατῆς ἀνθρωπος πῶλε θανάτωσέ με,
 θέλημα σὺν ἀπὸ τοῦ νόου ποτὶ ὅσῃ ἀποπλήρωσας·
- 3050 καὶ ὡς εἶδεν ἀματάθῃτον τὴν γνώσῃν μου εἰς τοῦτο,
 συνεκατέβη καὶ ἐποιεῖ, τὸ τὸν ἐκαρκαλόου,
 ἐπλήρωσε τὸ θέλημα καὶ τὴν σοφῆν μου ἐποιεῖ,
 ταξέσῃ τὸν ἄπῃπῃσιν, ἀποδομῆ τῆς γάρως,
 καὶ ἔπειτι γάρῶν ἤμῃσιν νομῶν ἀπῶ τάρῃ·
- 3055 τοῦ δὲ ἄλλου γάρῶν τὸν καρῶν πάντα ἐτυρόνῃξέ με.
 οὐδὲ γὰρ ἀνωκαῖετο τῆς νόσας, τὴν ἡμέρας

- νὰ μὴ παραινεῖ τὴν ἑστῆν, ἐγνώριζε, καρδίαν.
 Ἐπὶ σε τὰ με ἐχόρτασεν ἢ τόχη μου εἰς τὸν κόσμον,
 καὶ πῶς μὴ ἀπαυτίστησεν εἰς τὸ θεοδοχίον,
 3060 ἤκουσες τὰς κακίους μου τὰς μου ἴδουκεν ἢ μοῖρα,
 ἤκουσες τὰ με ἐχόρτασεν ἢ θλιβερά μου μοῖρα,
 ἤκουσες τὰ με ἐχόρτασεν ὁ ἀπίστατος ὁ κόσμος,
 ἤκουσες τὰς κακίους μου τὰς ἑσθια εἰς τὸν κόσμον·
 ὅσας παρίας ἔπαθα διὰ πόδον εἰπὸ σοῦ τας,
 3065 ὅσας παρίας ἔβλεπε δὴ πόδον ἢ φοχὴ μου,
 ὅσους ἀκόδιους ἔπαθον καὶ ἀνίχτες ἠπεσάθη
 ὅλα τὰ σὲ ἀφηγγήθηκα τὰ με ἴδιδεν ἢ μοῖρα·
 λοιπὸν ἀπάρτε, ἔνε μου, ποιοπαρκακίῳ σε,
 καὶ εἰς τὸ σταθὴν σου ἑστάναι σε καὶ εἰς τὰ ἄρρατὰ σου
 3070 νὰ εἰπῆς νὰ με ἀφηγγήθησι τὸ τίς καὶ πόθεν εἶσαι,
 τί κοκκάθων ἑσθιας καὶ τί ἐσ τὸ περιτρέχεις,
 τὰ εἶδες καὶ τὰ ἤκουσες ὅλα ἀφηγγήσω μὲ τα. —
 Καὶ ἄρσθ ἑστάναι ἔρασκεν ἢ κίρη πατὴ ὄρων
 νὰ τὴν εἰπῶ τὸ τί ἔπαθα εἰς τὸν παρότα κόσμον,
 3075 λέγω τὴν — σάπισε ἀπεδὴ μὴ ἀκούσους εἰς τὸ κόστρον,
 νὰ πῶσι νὰ ἀποκαρθῶσι ποίλῃ μου κυριαρχίῳ,
 καὶ ἄρσθ ὄρα τὸ βραδὸν τὸν Λόβητρον νὰ ἔρχε. —
 Καὶ ὡς ἤκουσεν ἢ παρῆζενος ὄνομα τοῦ Λοβήτρον,
 εὐθὺς συνετραπέμασι τὰ τίσασαί τῆς πόλης
 3080 τὴν ὄρων ἔπισε κερὰ ἀπὸ λευθομῆας·
 ἤκουσε δὴ τὸν Λόβητρον καὶ εὐθὺς ἀνεφροῦσθῃ,
 ἄρσθ ἑστὰ τοὺς λόγους μου, εἰθρηγεῖ ἢ φειδιῶλια,
 ὄκακτον θρηῶν ἔπαυεν, ὀτινάζε καθ' ὄρων,
 ἄν ἀπὸ τὸ ἀναστενῆματα ἐσάπισεν ἢ κίρη,
 3085 πάλιν ἐκατακλήθησι τὰ γράμῃ τῆς τὸ στήθος,
 καὶ ἀπὸ τὸ κλέμμα τὸ πάλιν τὸ ἀπερῆζεν ἢ κίρη,
 ἔλεγα ἔτι ἀκοσῶν μας ἀπάνω ἀπὸ τὸ κόστρον.
 Ἐκεῖνη τότε ἔλαθε, λευθομῆαι καὶ πῆρται
 ἄφροτος, ἄπνοος εἰς τὴν γῆν, τέλει ἀποθαρινῆ·
 3090 βλέπω τὴν τὴν παρῆζενος, σκαλοῦρον κρατῶ τὴν,
 πῶνον κερῶν ραντῶσι τὴν, ἀνέφροτος ἢ κίρη,
 λέγω τὴν — σάπισε ἀπεδὴ, σίρζας μὴ φρονίζῃς,

- ἔχεις ἴδωδ τὸν Λόβητρον, τίποτε μὴ ἰσχύσαι.
 Πάλιν ἀλεγομένησε νὰ εἰπας ἀποδοθήσαι·
 3095 ὄρων καὶ τί ποιοῦσθῶ; φέρονε τὰ λογικά τῆς,
 κάθεται συντοχῆσαι με — Ἦξ Λόβητρος; μὲ λέγει,
 Ἦξ! τὸν ἐθαυτάσασαι ἢ τῆρνας τῆς μοῖρας;
 Ἦξ! τὸν ἐκαταπέτσε νεκρὸν ὁ ἐνὸς πόθος;
 Ἦξ! τὸν ἐκατηχόρτασεν ὀδύνας ἢ φοχὴ μου;
 3100 Ἦξ! τὸν ἀνεφροῦσασαι ἢ μῆρνας δὴ ἑστάναι;
 ἄν Ἦξ, ἄν τὸ εἶδες, φέλε μου, εἰπὶ, ἀφηγγήσω μὲ τα. —
 Ἐπὶ τὴν — Ἦξ, καὶ τίποτε μὴ θλιβεσῶ δὴ ἐκεῖνον,
 καὶ νὰ το τὸ μακκάδον σου τὸ τοῦ ἔρριζες ἐκ τὸν πύργον,
 ὁπίσθιν ἐπολλέμασι δὴ ἐστὶν τὸν θεοδοχίον,
 3105 ἄπλοῖαι [το] καὶ βλέπει το, γνωρίζει τίως ἔνε,
 λέγει με — ποῦ τὸν Λόβητρον ἀφῆρες τῶρα, ἔνε;
 πῶς τὸν ἀφῆρες μωσχῶν, εἰπὶ μου, ὡς τὸν ἤρσθας;
 μήπως πλάνης με, εἰπὶ μου το. . . τὸ πῶς τὸν ἐγνωρίζεις;
 λέγε με πῶς ἀνέζησε καὶ πῶς ἀνεφροῦσθῃ·
 3110 μᾶθε πολλὰ τὸ ἀπιστῶ τοῦτο τὸ λέγεις, ἔνε,
 ἀπεθαμένους ἔζησε, καὶ τίς νὰ τὸ πιστεύσθῃ;
 καὶ πάλιν λέγει — ἄν ἔζησε, καὶ πρὸς ἑστάναι ἔλεθε,
 τὴν σπράτων πῶς τὴν ἴδιδε καὶ πῶθεν ἐρηγυεῖσθῃ;
 καὶ πάλιν νὰ ἴδιδεν ἀπιστῶ, πῶς εἶς ἑλῶν οὐκ ἔλδεν!
 3115 καὶ πάλιν ἢ παρῆζενος λευθομῆαι καὶ πῆρται,
 πῶλον τὸν νοῦν ἀνοσιόθητον κλεισῆται τὴν καρδίαν,
 πάλιν φρονεοῦνεται μετὰ λευθομῆας,
 καὶ πάλιν ἐπισοῦσθαι μὲ τὴν μεγαλὴν βίαν,
 νὰ χίρη δάκρυα ποταμοῦ καὶ πῶνονος ὡ' ἀνασῶθῃ.
 3120 ὄρων ἐκαταπέτσε τοὺς πόρους τῆς Ροδίωρον,
 λέγω τὴν — πῶσαι, μὴ θρηγῆς, ἐστὶ εἶδες τὸ σκαλοῦν,
 ἔχεις σημάδων βλέπων, Ἦξ Λόβητρος ἐκεῖνος
 τὸν ἐκαταθῆκασαι ἢ τῆρη τῆς μοῖρας,
 καὶ πῶσαι ἀπὸ τοῦ στεναγμοῦ, μὴ θλιβεσῶι ποσῶδον·
 3125 βλέπεις ἴδωδ τὸν Λόβητρον αἰσῶν βραδὸν εἰς τὸν δάκτρον
 τοῦ νὰ καθῆσαι μετὰ σὶν νὰ σὲ παρηγορήσθῃ,
 νὰ σὲ εἰπῆ πῶς ἀνέζησε, πῶς ἔλδεν εἰς ἐστῶν,
 καὶ πῶς ἐπὶν ὀκῶταζε φίλον ἰσχύον το·

- καὶ λέγει σε ἀπὸ τοῦ ὕδου καὶ παραγγέλλω σέ το,
 3130 *κύριε* ἐν ἔργῳ Ἰσχυροῦ αἰῶνος καὶ τῶν ὀδῶν
 ὄπου ἐκ τῶν Ἀγοροκόσμων ἐπὶ καὶ ἔφερέ σε·
 καὶ ὡς βλέπεις ἐν ἀπὸ τοῦ ὕδου ὄρα μισανωκίτου,
 καὶ ὡς πῶς ἀπονοσηθῆναι, πολλὰ ἔμαι κοιρανισίους,
 καὶ αἶθρον ὄρα τὸ βραδίον τῶν Λόβιτρον ἐν φέρω.
 3135 Ἐοίχησαν ἢ παρόχρητος, ἔπειτα ἀπειρομάτην·
 πᾶσι τῆς νόστας ὁ καίριος παρόχρητος ἐκείνος,
 ἔλαθε τὸ κίλλος τῆς αἰγῆς, ἐπλάτυνεν ἡσάρα,
 καὶ πᾶσι ἢ ξηνοδόχουσα μετὰ πολλῶν δακρυῶν
 ἔλαθεν, ἐπαθῆν ἐν ἡμῖν, ἐξῆρασά με, λέγει
 3140 — ἐγείρου αὐτόθι, ξένη μου, κατὰ σπουδαίωτε,
 ἔγειρου, ἡσάρα ἀνάγειτε καὶ ποῖσαι τῆν ὄδον σου,
 καὶ ὄρας με μόνον ἐν θεοῦ καὶ ἐν τῶν συμφορῶν μου.
 Ἐξῆρασα, καὶ λέγει τῆν — βλέπε, ῥηθὲν ἰσχυροῦ,
 ἔχεις τὸ τὸ σπυράδιον τῶν, δέσπονα, τῶν Λόβιτρον.
 3145 Λέγει με — καὶ· καὶ λέγει τῆν — ὁδὸς με καὶ σὸ σπυράδιον
 διὰ γυμνασίον ἐν τὸ κραιτῆ, ἐν μᾶθῃ διὰ ἡσάρα σέ.
 καὶ τὸ δακρυοδόχουλον μὲ δίδει παρανοκία
 ἐκείνου ὄπου τῆς ἰσχυροῦ ἀρχῆν μὲ τὸ πετᾶν,
 λέγει με — καὶ το, ξένη μου, τοῦτο τὸ δακρυοδόχουλον
 3150 τοῦτο ὄπου μὲ ἀπίστευτον ἀρχῆν μὲ τὸ πετᾶν,
 καὶ ἄραξω σε εἰς τὰς συμφορᾶς ὄπου ἔπαθα εἰς τὸν κόσμον,
 ἄραξω σε εἰς τὸ κεφάλον σου καὶ εἰς τὰ ὄπλα τὰ βαστάζεις,
 εἰς ὄραν ἄλλην μετὰ πάντα ὡς ἔλαθῃ ἐν τῶν ἴδου,
 ἐν ἀναπαυθῆ ἐν τὰς συμφορᾶς τὰς τόσας ἢ φυγῆ μου.
 3155 Ἐπὶ τῆν — τόσας εἰς αὐτὸν τίποτε μὴ λυπῶσαι,
 μόνον τὸν ὄδον Ἰσχυροῦ ἀποδοῦξαι ἐν τῶν ἔργῳ,
 ἐν τῶν κινήσῃ μετὰ μὲν τοῦτον τῆν ἄλλην νόσταν,
 καὶ εὖξω με, [καὶ] μὴ θλίβεσαι, παραγγέλω, σέ λέγει.
 Ἐστρωσα τὸ φαρίνον μου, ζώνωμαι τ' ἄρατά μου,
 3160 εὐθὺς ἐκαθλιβήσασα καὶ ἀπεγαίρησά τῆν·
 ἐδείχθη εἰς τὸν Λόβιτρον, ἀπῆσα ἡσάρα τῶν·
 εἶδῃ με, τρέχει ἀπὸ γαστρά καὶ συνειπνάνθησά με,
 κρατεῖ, περιλαμπάνει με, μοιρακαταρίζει με,
 μῆλον χαρῶς καὶ θλίψεις ἐκείτην ὁ νόστος του,

- 3165 ὄσον ἐν μᾶθῃ ἐπείρασά καθ' ὄραν ἢ φυγῆ του·
 ἔργασαι ἐν κατανοῆτῃ πῶς ἐκατανοηθήσασα,
 ἐν ἡσάρα τὸ γόρημα, τῆν κόρησιν ἐν τῆν εἶδα,
 τῆν στράταν τοῦ ξηνοδοχίου ἐν ἡσάρα τῆς κόρησιν.
 καὶ ἴωσ δατὰ τὸ ἀπερόχρητος τὸ ἰθάρονον εἰς ἐκείνου
 3170 λέγει του — τί λεγοθῆσαι; τὸ ἡδὲλα ἡσάρα τὸ,
 ἡσάρα τῆν ξηνοδοχίουσιν καὶ τὸ ξηνοδοχίουσιν τῆς,
 καὶ ἐν τῆς ξηνοδοχίουσιν, φίλε, τὸ δακρυοδόχουλον
 τὸ τῆν ἀπίστευτον ἀρχῆν μὲ κραιτῆσιν σου πετᾶν.
 κρατεῖ τὸ δακρυοδόχουλον τῆς, κρατεῖ τὸ ποικίμουσιν,
 3175 ἐγνώρισά το, ἐκείνου ἐν', λεγοθῆσαι καὶ πῆρατε,
 ἀπαροῖσται ἢ καρδιά του, σαρκοπρῆτῆ ἢ φυγῆ του,
 καὶ ἐκ τῆν ἐξῆρασῃσιν συμφορῶν Ἰσχυροῦ ἢ καρδιά του·
 βλέπω τῶν πῶς κινεῖται τόσας λεγοθῆσαι,
 λαλοῦ του — τί λεγοθῆσαι καὶ ἀνατροῖσταισιν ὄδου;
 3180 ἔπαθεις, ἐπαροῖσταισιν, εἶδος ἀνάστασιν τόσας,
 καὶ τόσας οὐκ ἐπαροῖσταισιν ἀπὸ λεγοθῆσαι,
 καὶ τῶρα τί λεγοθῆσαι ὄσον καὶ μᾶλλον θλίψῃ
 εἰς τοὺς ὄπουσιν στεναγμῶς τῆς ἀτυχῆσιν σου μῆρας
 ἐν ξηνοδοχῆ εἰς τῆς χαρῶς τὰ ο' ἰθαρονον ἢ τῆς;
 3185 Ἀνάστη, ἐπανάστῃ, ἔργασαι ἐν με λέγει·
 — καὶ εἶπέ με, πῶς κλειροῖσται καὶ ποδοποικίμουσιν
 φίλε, φυγῆσ μου σῆσταισιν, ποικιλοῖσταισιν μου,
 φίλε, τὸν συνεκάνωσιν ἢ τῆς μετὰ μῆνον,
 φίλε μου, πόσα ο' ἔδειχθη ὁ χρόνος μετὰ μῆνον,
 3190 φίλε, τὸν [ὄρα] ἐγνώρισά, καὶ ὁ χρόνος παρ' ἐλπίσται
 φίλον ἐμὸν σὲ ἀπίστευτον εἰς τῆν ἐμὴν ἀνάστη
 ἀίθρανον, ἀκατακόλλησται, φίλον καὶ εἰς φίλον,
 καὶ ἐγὼ ἐν ἔθρῳ ποικίμουσιν ἔθρῳ πρὸς τῆν φίλῶν σου,
 καὶ πῶσιν ἐκ τὰ συνέπαθεις μὲ μὲν' ἐν ὄποθῆσιν
 3195 ἐν πῶσιν ἀπίσταν καλὸν καὶ ἀντιπῶσιν φίλῶν,
 ἀντίσταν ἐν δυνῆσθῶ τὸ ἐν σε ἀντιπῶσῆσιν
 ποίουσιν φυγῆσ σου κλειροῖσταισιν τὸν ἔπαθεις δατὰ μῆνον
 καὶ πῶσιν ἐγνώρισται, φίλε μου, καθήρονον εἰς ἐκείνου,
 ἐν δυνῆσθῶ ἐκ τὰ ἐπόνεσσαισιν δατὰ ἔσται ἐν πασιου!
 3200 οὐκ ἔγω τῆν ἀντίσταν τῆς κόρησιν πρὸς ἔσται;

- οὐκ ἔγω τὴν φίλιαν σου καὶ τὸ εὐπρόληπτόν σου;
 φίλε μου, κῆτος μετὰ μέν, ποδοπαρήγορέ μου
 καὶ συμποδοπαρήγορέ μου, εἰς τὴν ἔξω ἀνάγκην,
 ὅπου ἐξ ἀρχῆς συνέπαιδες εἰς τὰς ἐξῆς ὁδοῖς
 3205 καὶ σύντροφος ἐγενήθησθα εἰς μέν ὀδῶν διαίτηται
 ὅπου μὲς ἐπερίεσσαν οἱ περαιοῖοι τοῦ πόδου,
 ὅπου ἰουναζυροῖσθαι με τὰς διακροαίας
 καὶ μετὰ τὰ ἀνωστανάματα ἐπλάσμαιν τὸ γῆμα,
 κἀθῆς καὶ ἀρηγῆσο με, ἐτραριαστέ μου φίλε,
 3210 ἐπέ μοι πῶς ἀπέσσεις, πῶς ἤλθες τὴν Ροδάριον,
 τί λόγους τὴν ἰούνητος, τί ἔργου τὴν εἶπες,
 καὶ πῶς σὲ ἀπληροῖσται, τί λόγον ἀπεκρίθη,
 καὶ μετὰ πῶσαν περαιοῖον ἐλάλησεν ἡ πόλις;
 Εἶπέ τοι, ἀρηγῆθη τοι τὸ πῶς ἤμα τὴν κῆρον,
 3215 καὶ πῶς τὴν ἐγαυρότητα καὶ πῶς με ἀπληροῖσθη·
 καὶ δευρὸ τὰ ἐξηγήθηκα, τότε ἰπυροῖσθαι τοῦ
 ἰσπῶτος ἀποσώσωμαι εἰς τὸ ξενοδοχίον,
 ὡς ἀθροῖος πολέπῶτος τὸ ἐπιθυμῆς καὶ ἴδης,
 μή παραγῆθῃ, παραγῆθῃς, σινάδης καὶ θρηγῆσθῃ,
 3220 καὶ γίνετο ἀρηγῆσθαι καὶ ἀποσῶσαι ἐκ τοῦ κῆτρον,
 ὅλα τὰ πάντα λέγω σὲ καὶ παραγγέλλω σέ τε,
 τὰς ἰουησῆσαι τὰς πολλὰς ἀφες, τὰς ἀρηγῆσθαι,
 καὶ μῖνον περιεκαλῆσαι καὶ φίλος τὴν κῆρον,
 καὶ εὐθὺς ὡς ὑπαγαίνωμαι, καὶ ἄλλο μὲθῖν γυροῖσθαι·
 3225 καὶ αὐτὸς ἀπληροῖσθαι — καὶ κῆρον εἰ τι ἴδῃσαι,
 καὶ σῆρε ὡς ὑπαγαίνωμαι, μή ὀργῶμαι τὴν ὀδόν μου·
 Ἐπαίρειν τον τὴν Λίβητρον, καὶ ἀρχίωμαι τὴν σπῆταν,
 καὶ τέτοιον λόγον ἔχουσι καὶ λέγῃ ὡς μοιολῶται·
 ἀναστανέωσον τὰ βουνα, πῶσθον διὰ ἔξω οἱ κῆμοι,
 3230 θρηγῶσαι τὰ παρῶπλα, βροντοῖσαι τὰ λιβάδια·
 τὰ δῆνδρον τὰ παρῶπλα, καὶ ἡ μοιουτῆς κλεισοῖσθαι·
 ἔγω τὸς πῶσους μου ἀκούθῃ, ἀντί μου ἀναστανέωσον,
 γέλου — ἐπῆρσεν ἐδῶ στρατωῖτης ποικῆμος,
 ἄγρος ποδορλόγιμος διὰ πόδου μῶς ἀραιῶς·
 3235 τὰ δῆκρῶ τοι ἦσαν ποταμοὶ βροντοῖσαι οἱ στεναγμοὶ τοι,

3208. ἀνωσταναστέροισιν.

- τὸν ἦλον εἴη μάρτυρας καὶ εἰς τόπους μετ' ἐκεῖνον
 τὰ νέφη ἐκαπῶζετο, συνέπαιγε μετ' αὐτον·
 οἱ πόνοι, φίλε κλειτοῖ, εἶνοι καρδῆς ὀδῆς,
 τὸν συμποσῶσαι τὰ βουνα καὶ τ' ἄφρα συμπαῖσθαι·
 3240 καὶ ὡς ἦρασι τὴν Λίβητρον ὅτι μοιολοῖσθαι
 καὶ μετὰ τὸς πῶσους ἐλλῆσται τοῦ πόδου τὴν ἀνάγκην,
 ἦλλον καὶ ἔρηναι λογισμῶ καὶ ὄμωσις τῆς πόλις,
 καὶ ἀνάγκης μου ἐγένετο πᾶσι διὰ τὴν Μορτάριον,
 καὶ ἔργου κατωλόγησαν ὡς πρὸς τὸ ἰδαῖον πο.
 3245 Ἄγρος μοιολοῖσθαι, ἔξω ἐκ τὰ δεκά τοι,
 τὸν ἐκαταβασῶσαι κῆρος ἀρωγῆς ἀγάθῃ
 ἔργου ἐκ τῆς γῆρον καὶ ἀπὸ τὰ γουκά τοι
 καὶ εἰς ἔξω τῶσους περαιοῖαι καὶ ἀειρῶλοτος διαβῆναι,
 πῶσους τοι κλαῖον τὰ δευρῶ, βλήφης τὸν τὰ λιβάδια
 3250 καὶ ποταμοὶ τὰ δῆκρῶ τοι, δῆνδρον τὸς στεναγμῶς τοι·
 ἀγῶσαι εἰς τὴν σπῆταν τοῦ καὶ χηλαθῇ, καὶ λέγῃ,
 καὶ οἱ πόνοι τῆς καρδῆς τοι καὶ οἱ [ἀνα]στεναγμοὶ τοι
 σῆζῶσαι τοῦ καὶ μή λαθῇ, καρδῶσθαι κρατοῖσαι,
 ἔδε στρατωῖτον συμφορῶν τὴν πῶσθαι διὰ πῶδου,
 3255 αὐτὸς ἔσε ἀειρῶλοτος, ἔξω εἰς ἄλλον πόσι·
 καὶ εἰς ὅσα ἐλάλησθαι σπῶ τὸ κατωλόγῃ,
 καὶ ὅταν ἀποσώσωμαι εἰς τὸ ξενοδοχίον
 ἔραμαι τὴν παρῶσθαι ἐκεῖν τὴν Ροδάριον
 εἰς βῆλον καὶ αὐθῆσαι καὶ καὶ σπῆ τὸν ὄρῶμον,
 3260 τὰ δῆκρῶ τῆς καὶ τρέχουσι, καὶ ἀγῶσθαι σπῆσθαι·
 ἔγω ἀρπῶς ὁ Λίβητρον καὶ ἐγὼ κατῶσθαι τὸν
 οἶα ἐγαυροῖσαι σῆσθαι τὸν Λίβητρον ἡ κῆρος,
 ἐκεῖνος ἐτραριασῆσαι τῆν καὶ εὐθὺς ἐγαυροῖσαι τῆν,
 ὅπου σῆσθαι πρὸς αὐτῆν, ἐγαυροῖσαι καὶ πῆσθαι·
 3265 ἀρῶσθαι, κρατῶ, σπῆσθαι τοι, βλήσθαι τοι, γρηγορῶ τοι,
 τὸν λογισμῶν ἀνέστει, θαρῆ τὸν ἡ φεδοῖσαι,
 ἀνωσταθῆσαι, ἐγαυροῖσαι, πῶσαι καὶ ἐκεῖθι πῆσθαι,
 ὄρῶσαι τοῦτο καὶ εἰς αὐτῆν, σῆσθαι πᾶσι τρέχαι,
 φῆσαι νερόν, ἀρῶσθαι τῆν, πῶσαι [καὶ] γρηγορῶ τῆν,
 3270 ἀπῶσαι φῆσαι βῆσαι τῆν εἰς τὸ ξενοδοχίον·
 ἦλλον εἰς ποῦ, εἰς ἀσθῆσαι, τὸν Λίβητρον ἐξῆσαι,

- ἐκείνος πάλιν ἔβριεν ἀφ' ὄχθου νεκρομένους·
ὄπαίς πάλιν εἰς αἰῶν, βέβητος τοῦ κλισομένου,
ἀναισθητοῦ, ἢ ἕλεας ἔβριεν ἢ φύγη του·
- 3275 εἰδὼ του, ἀντηρόμαξα, εἶπα δι' ἀπεξένωθῃ,
ἀπὸ τῆν γῆν σφάνου του, ἵς τὰ χροιά μου κρατῶ του,
ἀπίως φέρινος βάνου του εἰς τὸ ξενοδογεῖον·
— μή τις ἀναφυγῆσται μετὰ πολλῆς τῆς βίας,
ἐπαίρων του ἀναισθητοῦ, ἀπᾶνι πρὸς τὴν κόκκην,
- 3280 ἀλλήλιος ἐνερῶσαν, γοργῶν ἐπαναφέρων,ου,
κρατοῦν, περιλομπάνουται, φρεμετὰ καταφαριούσται,
[καταφαριούν' ἐνδύου, καὶ τὸ φίλι ἐκείνου
ἔρωτος ἦτον ἡδονῇ καὶ πρῶγμον Ἀφροδίτης],
καὶ ἀγάτης ποθοανάμνησις ἢ τοῦς καταθεσμετῆς·
- 3285 καὶ ἀπῆν ἀποχωρίσασιν, ἐκείθινον ἢ λέγων
λόγους τῆς ἀσχηλῆσεως καὶ πῶδου ἀποπάρμιαις
— καίως τὴν ξενοδόγῳ μου, τὸ ἄρσιος τῆς φύγῃς μου!
— καίως τὸ παρεγρήσῃ τῆς ἄτης μου καρδίης!
— καίως τὴν μ' ἀπεξέωσαν ἢ τέχνη τῆς μαρίας!
- 3290 — καίως τὸν καταπέτρων ἢ τέχνη τοῦ δι' ἐπίτων!
καὶ πάλιν εἰς τοῦς λόγους τοῦς ἐσοποθῶν καὶ κέρτων,
καὶ πρῶγμα εἶδα φοβερῶν καὶ ἢ θαυμάσις πάλι,
[ἔως ἄρα καὶ θάνατος ἐφῆρτον αἰ δῶν]
ἐκείνος ἢ ἀποθουῖ, ἢ παυρέτη ἐκείνη,
- 3295 αὐτῇ ἢ πέρτη ἀναισθητος καὶ ἐκείνος ἢ ἀσχηλῆση,
καὶ ἀπῶς σφῶν ἢ πῆπτος, κίποτε ν' ἀναφῆρσιν.
λέγω — Ροδάρην διπασιν, βασιίσασιν χαριτίου,
ὡς λέγω ξενοδόγισιν ἀπὸ τοῦ οἴου ἐκείνου,
τί τὸν καρῶν βρωδιώνουν, ἀντίτετε τὸ φέρηος,
- 3300 (βρωδιὸν γὰρ ἀπεκρίσασιν εἰς τὸ ξενοδογεῖον),
ὡς ἦσαι ὁ δῶς ἔτοιμος τὸν αἰ εἶπα ἢ τὸν ἔχῃ,
ἔλατε ἄς διαγινώσκων, μὴ ἀρῶσιν, τὴν δῶν μας. —
Ἦωσαν ἢ ἐκείνοτος ἢ κέρη καὶ ἀπεκρίθη
— ἔτε, καὶ μοι κλετοβῆ, καὶ φίλε τοῦ Λοβήτρον,
- 3305 ὁ δῶς ἐν' παράτομος, σφῆρτε εἰς ἢ ὑπῶν. —
καὶ λέγωτε τὸν Λοβήτρον — ἀπῆρτε μὴ βρωδιῶς,
μὴ παραμῆσις καὶ ἀνωσῆ καὶ φθῆση καὶ ἡμίρα

- καὶ γνωροσῆς, ὡ φίλος μας, καὶ θανατάσσοσι μας.
Ἦωσαν καὶ σφῆρῆσαι, φρεμῆται ε' ἄρρητὰ του·
- 3310 πρῶτον ἐκαβαλλέκισεν τὸν δῶν ἢ φεδοῦλα,
καὶ τότε ἔγῳ καὶ ὁ Λοβήτρος ἐπίσασιν τὸν ἄρῳν·
ἀλλὰ εἰς τὸ καθολέκισεν, πρὶν πῆσασιν τὴν σφῆρῆσαι,
γράφει χαρτίν ὁ Λοβήτρος εἰς τὸ ξενοδογεῖον
ἐαῖριον [ἴδ' ἡρωσῆσαι] τὴν ξενοδόγισσίν σας,
3315 μὴ ταμαχθῆτε τίποτε, γαθὶ δαμορῆθῆτε,
μᾶτε τὴν ξενοδόγῳ σας, τὴν ἔχει ἡπό ἐπεθύρα,
ἡρόι τὴν πάλι ἀπὸ καλοῦ φίλου του σφῆρῆσαι,
ἐπῆρῆ τὴν καὶ ἐκίχασιν, ὅπαιε εἰς τὰ ἴσατα τῆς·
Τὸν ἄρῳν ἐκνήσασιν, καὶ λέγω τὴν φεδοῦλα:
3320 ἐσῆσῆσαι τὴν καρδίαν σου καὶ αἰῶν τὸν λογιμῶν σου
κράτει τὰ ρέτινα καλὰ, κῆθον στερεὰ τὴν αἶλλα,
τὸν δῶν σου πάντα βίωσιν, σῆρα ἄς περιπατοῦμεν·
[Ἄγῃν τὸν πῶρον γῆρομα, εἰπάλα τὸν παροῦσῃν]
περοῦσῆν τὸν ὡς ἔθελτε τοῦ δαίμονος ἢ τέχνη
- 3325 καὶ τὸ δολομαχῆνῆσαι τῆς κακορῆγῳ γροῖας·
καὶ ἀφῆν ἀποπερῆσασιν, εἰδῶν τὸ καλῆβεν,
καὶ εἰς ἐκείνον τρέχουτε, φρεμῆσῆν τὴν γροῖαν·
ἐξέβην ἢ ταλαίπωρος ἢ γροῖα ἀπὸ τὸ καλῆβεν,
βέβητε τὸ τίνος ἤμιστον, γνωρίζε, προσωμῆ μας
3330 τὴν κέρη καὶ τὸν Λοβήτρον καὶ ἔρινα μετ' ἐκείνος·
βέβητε τῆς ἢ παρῆσῆσαι, ἐγνώρισεν τὴν γροῖαν,
ἵς τὸν οἴον τῆς ἐπῆσῆσαι, ἴδα ἐδομῆθῆκαί τι
καὶ κατ' αὐτῆς θαυμάσῃται θημῶν ἐσχηρῆσῆσαι,
τὸν Λοβήτρον ἐλάχσιν, ἄρσιος φρεμετῶς τὸν εἶπε
3335 — ἄρσιος σε εἰς τὰς σφῆρῆσαι τὰς ἴπῶδες διὰ ἔρινα,
ἀρῆσῃ εἰς τὴν ἀρῆσῃ μου καὶ εἰς τὴν ἀσχηλῆσῃ μου,
σῆσῆσαι τὴν κακῆσῃ, τὴν μῆσῆσαι τὴν γροῖαν,
ἔρινα ἐκ σοῦ ἐσῆσῆσαι καὶ σῆ κερῶν ἐπῆσῆ·
ἀρῆσῆσαι λέγω σῆσῆσαι μῆρα κακῶν τοῦ κῆρῶν,
3340 θανάτωσαι καὶ δαίμονα φρογομαρῆσῆσαι. —
καὶ τὸ σπαθῖν ὁ Λοβήτρος ἔσῆσαι περῆσῆσαι
καὶ τὸ κερῶν ἔσῆσαι τῆς κακορῆγῳ γροῖας·
καὶ ἀπῆν ἀπεκρίσῆσαι ὁ Λοβήτρος τὴν γροῖαν,

- ἐπαίρειται τὴν παράδεισον, ἐκείνησ τὸν ἄρμονον.
 3346 Τὸν ἄρμονον τὸν ὑπέγραυσε μετὰ φύλλῃς θλιμμένῃς,
 πάλιν τὸν ἰδιωγράφει μετὰ γυφῶς μεγάλης·
 καὶ ἐνὸσφ ἐπερωπασσάσατο τὸν ἑνωστικὸν ἄρμονιον,
 ἀδύφωλῶν ἀρχήσιν ἢ κίρησ νὰ ὡς λέγει,
 τὸν ἐξ ἀρχῆς τῆς ἑρωστικῆς, τὸ ἀπερφέσανόν τῆς.
 3350 καὶ πῶσιν κακοποιήσασιν ὄσπερ νὰ τὸν καρδίαν,
 καὶ ὅσπερ πῶσιν τοὺς ἐθελήσιν ἢ ἐπιποθήσῃς τῆς φύλλῃς
 καὶ ὁ γυφῶς ὁ μυροεικόστος τὰ πῶσιν τοὺς ἐποίησε.
 Ἀπὸ εἶπε πρὸς τὸν φίλον τῆς — καὶ σὸ ὄνοματῆσ σου —
 καὶ ἐκεῖνος ἐπερφέσασιν πάλιν νὰ τ' ἀρχήσῃται
 3355 πῶσιν γραφῶς ἑρωστικῆς τῆς ὀρωπασσῆσ κίρησ
 εἶπε καὶ ἀρχήσῃται ὡς πρὸς τοὺς συγγενεῖς σου,
 καὶ ὄσας γραφῶς τὸν ἑλᾶσθιν τότε νὰ μῶς τὰς εἶπε,
 ἢ κίρησ μὲ τὸ στόμα τῆς ἤρῃσιν νὰ μῶς λέγει.
 — Ἄνωσε, φίλε Κλειτοβέ, πετάσῃν τοῦ Λοβίστρον,
 3360 τὸ μ' ἔστειλε δὴν θλίψῃν τοῦ τῆν εἶπε πρὸς ἑμένα·
 κλεινοῖσιν πῶσιν ἔς τὴν ἑρῃν ἐφύτρωσε καρδίαν
 καὶ πόνου ἑρῶσῃσιν δεινρόν, [ἰδὲ παραδεισίαν!]
 ἀνθεῖ τοῦ πῶσιν τὸ κλειθὸν καὶ τὸ [δεινρόν] τοῦ πῶσιν,
 ἐκεῖν πόνου ὄνοματῆσ καὶ τοῦσιν φύλλα πῶσιν·
 3363 τροπῶ ἐκ τοῦ πῶσιν τὸ κλειθὸν ὄνοματῆσ παχίως,
 καὶ ἀπὸ τοῦ πῶσιν τὸ δεινρόν φύλλα γυφῶσιν ἀγάπῃς·
 γλυκαίνει ὁ πῶσιν ἀγρίως, παχίως ὁ πῶσιν πάλιν,
 καὶ ἔνε ὁ πῶσιν ἑρωστικῶς καὶ πλειοῦσῃ ὁ πῶσιν·
 καὶ ἔνε τέττωσιν τὸ δεινρόν καὶ τὸ κλειθὸν τοῦ πῶσιν,
 3370 κίρησ ὀρωπῆσ ἀρχήσῃσ μὲ μυροπρωπασσῆσται·
 θέλω τοῦ πῶσιν τὸ δεινρόν τοῦ νὰ τὸ ἐξουασσῆσιν,
 καὶ εὐθὺς ἐπαίρειται σήρῃσιν καὶ τὸ κλειθὸν τοῦ πῶσιν
 ἐκεῖνο ὄνοματῆσ ἑρῶσῃσ μὲ τὴν ἑρῃν καρδίαν·
 ἐπαίρειται τὴν καρδίαν μου, ἔστειλε μετὰ κίρησ·
 3375 ἔγωσ τοῦ πῶσιν τὸ δεινρόν θέλω νὰ τὸ ἐξουασσῆσιν,
 καὶ λέγει — ἄς ἔνε μετ' αὐτῶσ καὶ τὴν ἑρῃν καρδίαν·
 πῶσιν καὶ πῶσιν ὄνοματῆσ σὴν, καὶ τὸ πῶσιν πῶσιν τοῦ,
 καὶ ἰδὲ ἀπᾶσῃν τὸ πῶσιν μὴ τυρωπασσῆσται ἀδύφωσ·
 καὶ ἄνωσε, φίλε Κλειτοβέ, πετάσῃν καὶ ἀπὸ ἑμένα,

- 3380 πρὸς τὴν γραφῆν τὴν μ' ἔστειλε πάλιν ἀντίγραφῶν σου.
 — Ἄγειτε, κλειθὸν ἐφύτρωσε δι' ἑμένα ἔς τὴν καρδίαν σου,
 πῶσιν καὶ πόνου ἀλάκρινος λίγας ἐξέβη δεινρόν,
 καὶ ἀλλῶσ ἔνε ὁ πῶσιν σου καὶ πλειοῦσῃ ὁ πῶσιν,
 3385 καὶ δὴν τὸν πῶσιν τὸν πῶσιν καταφρονεῖσ τὸν πῶσιν·
 καὶ ἰδὲ, στυγνῶσιν, μῶσιν σου, σῶσῃσ τὸ σὲ ἀρωμῆσ·
 μῶσιν, ὁ πῶσιν παρακίρησ ὄνοματῆσ τοῦ πῶσιν·
 λοιπὸν τὸν πῶσιν πῶσιν, νὰ ἔγῃσ καὶ τὸν πῶσιν,
 καὶ ἔγωσ πῶσιν μὴ πῶσιν νὰ ἔγῃσ καὶ τὸν πῶσιν,
 3390 καὶ ἂν ἀνασπασῃσ τὸ κλειθὸν τὸ ἐφύτρωσεν ὁ πῶσιν,
 νὰ μὴ δὴν πῶσιν ἀγρίως, δεινρόν καρδίης πῶσιν·
 ἂν δὲ τοῦ πῶσιν τὸ κλειθὸν εἰς τὴν καρδίαν σου ἀφῆσῃσ,
 ἔγνωσῃσ καὶ τὸ δεινρόν τοῦ πῶσιν αὐθῶσιν θέλει·
 καὶ λέγει ταῦτα ὁ Λόβιτροσ ὡς ἔχουσε τὴν κίρησ
 3395 — ἀνεθωμῆσθῃν, κίρησ μου, γραφῆν ἑρωστικῆν σου,
 καὶ ἑμένα πετάσῃν πρὸς ἐσὲ ὅσιν ἐξουασσῆσιν,
 ἄκουσε, φίλε Κλειτοβέ, νὰ σοῦ τὸ καταλέξω.
 ἔγωσ, ἀπᾶσ ἄρετῃ ἀρωμῆσ καὶ καὶ φεύσῃσ σε ὄνοματῆσ,
 κῶσιν τὸ δεινρόν τὸ ἑποικῆσ ἔγωσ τὸ πρὸς ἑμένα,
 3400 ὄνοματῆσ καὶ τὸ ὄνομα, τὴν δουλοπῆσ σου ἀρωμῆσ,
 τὸ τῶσιν σου ἀνεθωμῆσθῃν νὰ τὸ διακρίσῃσ,
 ἀφλόγιστον τὴν φύλλα σου νὰ τὴν εἰπῶ εἰς τὸν κῶσιν,
 καὶ τὸ πτερόν σου ἀπὸ πατῆρ ὡς ἀγρῶσῃσ ἀνδρώσῃσ·
 οἶε εἶσαι ἀγάπῃσ συνεργῶσ, οἶε εἶσαι πῶσιν φίλος,
 3405 κίρησ [κατὰ σε] ἀγέρας μὲ τὸ κειθῶσιν τῆς,
 μὲ τὴν ἀλάκρινος τῆς τὸ τῶσιν σου συνεργῆσ·
 [ἔσῃσ τὴν λαμπάδα σου μὲ τὸ ὑπερφέσανόν τῆς,
 καὶ μὲ τὸ ἐπῃρῆσιν τῆς εἶμαι ἔστειλε σε
 ν' ἀμχαρῆσῃσ κατεκίρησ ὡς πρὸς τὴν ὀρωπασσῆσ·
 3410 δὴν τὴν σῆν τὴν ἑνώσῃν καὶ τὸ ἐξουασσῆσίν σου]
 ζῆσιν ἔγωσ ἀπὸ τὴν ἑρῃν πατρίδα ἔγνωσῃσ,
 καὶ ἀγρῶσῃσ ἰδιώσῃσ κῶσιν πῶσιν καὶ χῶσιν,
 παχίως μεγάλης ἑπᾶσθιν δὴν τὴν ὑπὸσῃσίν σου·
 ἔγωσ εἰς τὴν ἑλῃσῃσῃσ, καὶ μυροπρωπασσῆσται,
 3415 καὶ ἔγωσ τὸ δεινρόν εἰς ἐσὴν, καὶ βλέπωσ ὄνοματῆσ με·

- ἰθάρε ποίαν, ὁ ἀγκυλιώτης, νὰ πῶσω πάλι στραίταν,
καὶ κόσμον ποῖον, ὁ δλόειςος, ποῖον νὰ περπατήσω;
τίος νὰ εἶπὼ τὰ ἐπάσχω, [καὶ ποῖον νὰ τὰ ἐγκαλέσω;]
τὸν σφραῖον, τὸν ἦλον, τὰ νέφθ, τὸ φεγγάριον,
3420 τὰ δένδρα, τὰ ἔρη τὰ ἔρηλι, τοὺς ποταμούς, τὰς βροῦσαι;
[μὰ τὴν ἀλξίθειαν ἀπορῶ, καὶ ὁ πόθος τῆς φύχης μου
πετῆ με εἰς ἄδηον σφύραον (ἔδε παραδεισιῶ!)]
ὡς τὰ ἐγκαίσιχ εἰς ἰαὶ ὄπου, ὠραία, πάσιχη,
κίρη, τὸν ἔγκυλιώτισιν ὁ πόθος σου, φεδοῖσι!
3425 ὠραία, τὸν ἑτορύνωσιν ὁ ἔρωτας δαὶ ἑσάναν,
καὶ συγκατάρχαισι ὀλεῖον, συμπόσχησι εἰς τὰ πάσιχη·
εἰ δὲ καὶ ἀκίρη ἀφῆσχη με νὰ πορτωτορνωσῆμαι,
μῶνος μου μὰ τὰ χεῖρά μου νὰ πάσιχη τὴν φύχην μου.
Ἦλὲ τὸ τί τὴν ἔγραφα τὴν κίρην μετὰ πόθος,
3430 καὶ τάχη, φίλε κλειτοβέ, ἐψοχηπούσι με.
— [Ἔδε χαρὲν ἀπὸ φύχης ἔρωτοπονεμένης,
ἴδη γραφὴν ἀπὸ ἠλλοθίλιδος ἑρωτικῆς καρδίας,
ἔδε πετάναι συμφορῶς στρατιωτῶν πονεμένην,
δέξω καὶ σὺ, στρατιωτῶν μου, γραφὴν ἀντίσχην μου
3435 τὴν ἔγραφα ἀπὸ πόθος μου καὶ ἀπὸ στεναγμῶν μου
τοὺς ἔγω ἔε τὸ πετάναι σου καὶ ἔε τὴν γραφὴν σου ταύτην·
καὶ εἰπέ, ὀναὶ τὸν ἔρωτα φεύσχη τὸν ὀνομάζεις
καὶ ἄροκατεῖς τὰ ὄρησαι, τὴν δούλῶσαν ἀρωδῶσαι,
κῶπτες το τὸ λῆζει σου τὸ ἔκωναι εἰς ἐκείον,
3440 καὶ εἰς κῶσιμον ἀνεπύρηχτον τὸ τῶξιν τὸ ὀνομάζεις;
δοαὶ ποῖσις εἰς τὰ ποθεῖς καὶ εἰς τὸ ἀραπῆς στεναζεις;
ἄν ἔνε δι' αὐτὸ, στρατιωτῶν μου, βεβρωθῶσχη ἀπ' ἔρῶνα,
ἀδωναι ἔνε τὸ λαλεῖς, ὀλεωναι οὐκ ἔνε τοῦτο,
δοαὶ πόθος τὸν ἀλερωεῖς, πολλῶσαι ἄν ποῖσις,
3445 ν' ἀρωῖσαισι τὸν ἔρωτα τὸν ἑκατεδοουλόδηξ·
ἄν δὲ ὀρωῖσαισι μῶνος σου ὄτι ἀνωστενῶσαι,
καὶ τὸ ποῖαι οὐ συμπόσιχει σε καὶ οὐδὲν αἰ ἀνωστενῶσαι,
κλῶροφωρῶσχη ἀπ' ἔρῶν, πολὺθλαβε καρδία,
πάσιχη εἰς τὰ πάσιχη, μὰ τὸ ναί, ὀλλῶσχη εἰς τὸ λυπῶσαι,
3450 εἰς τὰ ὀραεῖς ἄτι ποῖσις καὶ οὐδὲν σε συμποσῶσαι
ποῖα τὰ ἔγω ὀπῶλῶτα καὶ κῶλλῶν τὰ στεναζῶν·

- καὶ ἄρτι, παρηγορία μου, πόθε ἐνθῶνί μου,
στρατιωτῶν μου ἀνεγλώτῶσαι, καρδία ἀρωῖσαιτέ μου,
γῶρῶσαι τοῦτο τὸ χαρὲν τὸ μετὰ πόθος πόθος
3455 τὸ ἔρωῖσαισι τὰ χεῖρά μου καὶ ἑσάν ἀπίστευῖα το·
— Ἦνωσαισι, φίλε κλειτοβέ, καὶ τὴν γραφὴν τῆς κίρης,
δαυμάζεις τοῦν ἔρωταῖον, ἀπῶρῶστων ἀράσις,
πῶς ὀραεῖσχη εἰς ἔρωτας καὶ ὀπῶσχη εἰς πόθος,
καὶ ἔγραφε ταυτῶσαι φοβητῶν πῶπῶσαι καὶ ἔπαρῶ με!
3460 ὄμως ὁ κῶς ὁ ἑρωτικῶς, ἀρῶν ἔρηχ εἰς ἀράτην,
πόθος τὸν εῦρῶσαισι τὰς ἄρηας τὰς κωδοσινωσῶλῶστωσαι.
Καὶ μετὰ τὰ ἑρωτικῶτατα τὰ ἑλλῶσαι ἢ φεδοῖσι
καὶ τὰ ἔλεγεν ὁ Λόβητρος με: ἄτην πρὸς ἔρῶναι
ἔγραμην ἀνωθῶστων ν' ἄδη, νὰ προσῶσις,
3465 νὰ γέμη δένδρα ἑρωτικῶ καὶ βροῦσαισι κῶσαισι γωνάται·
εἰδῶσαι τὸ ἀνωθῶστων, τὰ ἄδη καὶ τὰς βροῦσαισι,
πόθος τὰ πανεζῶστωσαι ἔγῶμῶσαι τὸν τόπου·
εἰς αὐτὸ ἑκατονωδῶστωσαι, ἐποκῶσαι μὸνήν μας·
πεζῶστωσαι ἔε τ' ἄλητα καὶ ἀπῶσαι εἰς τὸ λῆβῶν,
3470 ἔνα δένδρον γῶρῶστωσαι, ἔτῶσαι σῶσαι εἰς τὴν βροῦσαισι,
καὶ εἰς αὐτὸ ἑκατονωδῶστωσαι νὰ περῶσαιπῶστωσῶσαι,
καθῶστω, ἔδεικῶστωσαι καὶ ἔπῶσαι ἔε τὴν βροῦσαισι.
[καὶ δαὶ τὸν τόπου τὸ εῦρῶστωσαι καὶ δαὶ τὸ θαλερῶν τοῦ
καὶ δαὶ τὰς μῶροφῶστωσαι τὰς ἔχη τὸ λῆβῶν,
3475 ἔλλῶ με ὀκαὶ λογῶστω νὰ εἶπω καταλόγη.
Στρατιωτῶσαι καὶ φουδοῖσι
εἰς λῆβῶν κωτονωδῶστων
τοὺς ἐπίσχησι ἢ ἀράτη
καὶ τοὺς ἔδῶστω ὁ πόθος·
3480 εἰς λῆβῶν κωτονωδῶστων
δοαὶ τὴν εῦρῶστωστωσαι,
ἔρωσαι κωτονωδῶστων δένδρον
καὶ λῆβῶν εῦρῶστωσαι·
τὰ ἐπάσχησαι λαλοῦσαι
3485 εἰς τὴν ἑρωτικῶβροῦσαισι,
τὸ πῶς τοὺς ἀρωῖσαισι
ἢ ἐπίστωστω ἢ τῶξη,

- πόσους πόσους τοὺς ἰδίδεν
 ὃ ἀπογαρισμὸς τοὺς·
 βλέπων τοῦ τόπου τὸ καλὸν
 καὶ χαίρονται εἰς αὐτοῦ,
 καὶ ἰσχυροῦντο τοὺς πόσους τῶν
 τῶς ἰσχυρίσταν οἱ δύο,
 καὶ σκεπτοῦν τὴν ἑωσὴν τοὺς
 εἰς τὸ εὐνοεστον λιβάδιον.
- 3480 Καὶ ἀφ' οὗτου τὸ ἐκατάλεξαι τοῦτον τὸ καταλόγιον,
 ἀπὸ τότε ὁ Λύβητρος ἐπέλασεν ἐν λίγῃ
 τραγοῦσθῃμα παραΐξενον καὶ ἑαῖνον ἀναστραφεῖ το.
 «Φίλτρος, τοὺς ἰσχυρίσταν ὃ πάθος εἰς τὸν κόσημον
 καὶ τοὺς ἰσχυρίσταναι κυρίως ἀναστραφεῖστας
 3500 ἀπὸ τὸ ἀναστατήνῃμον τῆς ἐπιβούλου τύχης.
 ἑτάμα τοὺς ἐπέτοχες, παραγορήθηκαί τους·
 πῖφαι εἰς αὐτοὺς ἀπειθῶ σου καὶ ἄς ἔχουν μέμονά σου,
 ὅτι ἀπεθῶ ἀπεξέβηκαν τοὺς παροπίους χρόνους·
 καὶ αὐτοὶ ὄταν ἀπεσώσασαι πᾶσι εἰς τὰ γυνεκά τους
 3505 εἰς στίλιν σέ,, φεγγαροῦ μου, ἐν στήσῃνον καὶ ἐν ποίσηνον.»
 Ἦδεν ἀκούστανε καιρὸς τὸ ἄκουστανθῶναι·
 καὶ ὀλίγον ἐκαμῆθησαν, βλέπωνται τὴν ἡμέραν,
 καὶ πᾶσι ἐκαμῆσαν καὶ ἔπασσαν τὸν ὄρονον·
 πόλον ἢ κῆρον ἐκαμῆσαν καὶ μὴς ἀφῆχται
 3510 διὰ τὸ τραγοῦστανον τοὺς στήσῃνον τοὺς ἰσχυρίσταν.
 «Στρατιώτης, τὸ γαῖτανον μου τὸ τραγοῦστανόν μου
 [ἀσφῆρξαι] τὸ ἐξῆρξῆσαν τὸ γαῖτανον ἀπὸ ἡμῶν,
 καὶ εἰς ἐπὶ τὸ ἀπέσταναι ἐν βλέπῃς τὸ θορῆσταν·
 καὶ βῆλ' ἐπὶ εἰς τὸ τραγοῦστανον σου, φρεκάτῃ περιεπέξῃ το
 καὶ ἴδῃς τὸ πάσῃ ἀνάστανος θέλει ἰσχυρὸν εἰς τὸν ἡμῶν σου·
 3515 καὶ μὴ [τὸ] θέσῃς ἀλλογαθὸν κωδέπτε εἰς ἄλλου τόπον,
 ὅστις ἐν ἀσφῆρξῃ ἀπὸ τὸ ἔρον κεφάλῃ,
 καὶ κροῖται το ἀντὶς ἐπὶ, ἔχει το τὸ γαῖτανον,
 καὶ νόμιζε, στρατιώτῃ μου, ἐπὶν ἔχεις κεντὰ σου.»
 3520 Καὶ ἀκούσταν, φίλε Κλειτοῦβῃ, πητάσταν τὸν Λοβήτρονον
 τὸ μὴ ὄσταναι ἀνίστανον, πᾶσι μὲ τὸ μαζιλλῆρον·

3506 στίλι καὶ . . . στίου . . . ποίου.

- «καρδιά μου, τὸ γαῖτανον σου, τὸ τραγοῦστανόν σου,
 τὸν ὄρονον σου ἐπέλασῃ, καὶ ἐτραγοῦστανῶσα το·
 3525 καὶ ἑαῖνον ὡς ἔστι ἀσφῆρξῃ, εἰς ἡμῶν ἐκαμῆθη
 ἀπῆσταν εἰς τὴν καρδίαν μου, καὶ ὄλον περιεπέξῃ με·
 καὶ ἀντὶς τοῦ γαῖτανόν [σου], στίλιν σε μαζιλλῆρον
 τὸ ἀπῆσταν ἐκ τῆς καρδίας μου ἀπέσταν ὃ πάθος,
 καὶ φύλλα ἐκ τῆς καρδίας μου τὸ ἐγῆρῃσταν ἀπατῶ μου
 3530 ἑνωτικὰ θέλῃσταν καὶ ἰσχυρίσταν τοῦ πόδου·
 καὶ ὄσταν θέσῃς εἰς αὐτὸ μῆμονον ἑαῖνον σου,
 αὐτὸ δ' ἐπῆσταν [εἰς τὸ αὐτῶν] θέλει σε συνταγῆσαι·
 ἐν μὴ ἀσφῆρξῃ ἀπὸ ἐπὶ τὸν ἑαῖνον σου πόδου·
 καὶ ἔχει το, ἢ παραΐξῃσταν, ἐπὶν τὸ μαζιλλῆρον,
 3535 καὶ βλέπει το, καὶ ἐνόμησαν ἔχει τὴν ἑαῖνον μου,
 καὶ ἀντὶς ἑμῶν κροῖται το, φίλει, περιεπέξῃ το,
 καὶ νόμιζε ὅτι ἐπὶ κρατεῖς καὶ ἑμῶν ἀσφῆρξῃσταν.
 Καὶ μῆσαι εἰς τοῦτον ἐκαμῆσαν εἰς τὸ δεινροῦ τὴν βροσῃν
 ὅπου ἐκαμῆσταν τὸ ὄνονον διὰ τὸν θεροῦστανον·
 3540 βλέπει γνωρίζῃ ὁ Λύβητρος, καὶ λέγει πρὸς τὴν κῆρον·
 — βλέπεισταν ἰδοῦν τὸ δεινροῦ, βλέπεισταν αὐτὴν τὴν βροσῃν;
 ἴδῃ ἑκαμῆσταν τὸ ὄνονον ὃ Κλειτοῦβῃ ὃ φίλος
 [καλὸν διὰ τὴν ἀσφῆρξῃ], κῆρον, τὴν ἑαῖνον σου.
 Ἐκ ἰ ἀλλογα ἐκαμῆσταν ἐν προαναπαυθῆσταν,
 3545 καὶ ἔχεισταν καὶ ἀσφῆρξῃσταν τὸ ὄνονον τῆς κῆρος,
 καὶ πόλον πᾶσι τὸ ἑαῖνον καὶ εἰς ποῖον τίλει ἐξέβῃ·
 καὶ ἑαῖνονσταν ἢ ἐκαμῆσταν ἢ κῆρον ἢ Ροδάρον
 τῆν ἐκ φεγγῆ μου καθῆσαν φίλιν ὡς πρὸς ἐκαῖσταν.
 Καὶ μὴδ' ἡμῶν ἀλλογα ἔλασταν εἰς τὸν τόπον,
 3550 ὅπου ἔχῃσταν τὸν Λύβητρονον ἐν παραΐξῃ θῆρῆσταν
 ἐκεῖ εἰς τὸ μῆστον τὸ μῆστον τὸ μῆστον τὸ μῆστον
 καὶ ἄρα τὸ ἴδεν ὁ Λύβητρος ἰστέναζε μεγάλως,
 καὶ στρέφεται εἰς τὴν ἀσφῆρξῃ, καὶ τίπεισταν τὴν ἑαῖνον·
 — πόσον μου πόσον κροῖσταν εἰς τοῦτον τὸ λιβάδιον,
 3555 πόσον μου ἀναστατήσταν πᾶσι εἰς τὸ μονοκῆρῃν!
 οἱ στεναγοῖ ἐν ἑρῆσταν καὶ μέμονον οἱ πόσους,
 καὶ εἰδες δεινροῦ σταλαστανῶς, ὄρονα, τοὺς ἑαῖνοὺς μου,
 [καὶ ὡς φοτὰ τοὺς πόσους μου ἐν ἔσταν] εἰς τὸ λιβάδιον,

- 3560 τὰ δάκρυα νὰ ἐκίψουν τοὺς ποταμούς, [τὰς θρόνους],
δοῦτε ὅποιον μὲ ἐξένοισε ἢ τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ σίνου
καὶ ἐπαρπάτου μουαχὸς καὶ [ἐκασμ-γύροτά σοι],
τὸ μουκαῦτον τὸ θαυραῖς καὶ τὸ λαβάνω τοῦτο
[καὶ τὸ ἀναγνωσκώταμον ἀπὲρ με πολλὰ θλιγμένω,
3565 καὶ εἶδὼ ὁ κυλλὸς ὁ Κλειτοβῆν ὁ λουφῆρος μου φίλος
χῆρὲ με μωροκοινώθλιθω] καὶ ὁπίαξὲ με φίλιω,
καὶ ἄρωσε τὴν ψιλαν μου νὰ τὴν συναπαθῆν. —
Στρίφεται ἢ κίρη πρὸς ἐπὶ, βέπει με διακουσῆται
καὶ λέγει — φίλε Κλειτοβῆ, ὑπερεξερρημῆνα,
3570 φίλε τῆς ὑπολήψεως, ἢ ρίξω τῆς ἀγάπης,
ποτάγω εἶρω ἀναμωθῆν ὡς πρὸς τὴν ἰδαχὴ σου,
εἰς τὴν ψιλίω σου τὴν καλὴν καὶ εὐσπύλιχτην σοι; —
Καὶ ὡς εἶδα δεῖ τάρματι τῆς δάκρυα καταγύσσων
— αὐτίπασ, κίρη, λέγω τῆς, τίποτε μὴ λυθῶσι,
3575 στράτας χαρῶς σουτρίφωμον καὶ σὸ πρίπι [νῦναστανῶξξξ,
καὶ ἀφῆτε τὸ νὰ θέλιεσθε καὶ εἰπάτε καταλόγω.
Καὶ παρευθῆς ὁ Λόβητρος ἤρχισε νὰ τὸ λέγγ,
ἦτον γάρ καὶ καλῶρονος, ὑπερεξερρημῆνος.
*Τὴν στράταν τὴν ἰδίβαν-α θλιγμένως διὰ ἰσῆνα,
3580 τῶρα τὴν τρίγω δέλωρονος, κυρῶ μου, μετὰ σῆνα,
τότε τοὺς πόσους ὡς διὰ ἰσῆ εἶρα συνωδεσῆρονος,
καὶ τῶρα πάλι μετὰ σῆν ἔγω τὴν ἀθλιγῆταν.
[τότε ἀντὶ γέλωτα στεναγμῶς ἐγῆμζων τὴν στράταν,
καὶ τῶρα ἀντὶ στεναγμῶτος τὰς εἰρωσῆσις τοῦ κόσμου·
3585 τότε τὰ δάκρυα ποταμῶς ἐκίψωνσ καθ' ὅραν,
καὶ ἀντὶ ἐκείνων τῆς χαρῶς τρέχει ἀπὸ μὲ ποτῶν·
τότε τῆς τῆς τῆς ὁρῆν ἐγῆτ' ἐπὶ μετ' ἐπῆνα,
καὶ τῶρα τὴν προσάθειωσ ἐπῆρα καὶ ὁπαρῆται·
*Ἐλάχων ὁ Λόβητρος, εἶπε τὸ καταλόγω
3590 [μετὰ μεγάλης ἡδονῆς, μετὰ κολλῶ τοῦ πόθου],
καὶ λέγω — τί βραδύνομαι, ὡς ἀγαλῶσων τὰ πάντα,
καὶ τὰ πολλὰ ὡς ἀρῆσωναι νὰ ὁπῶρον τὴν ὁδὸν μας,
καὶ τὴν ὁδὸν ὡς πῶσωναι μετὰ σπουδῆς μεγάλης·
σπονδάσασε νὰ σῶς ἰδοῦν ὅπου σῶς ἀναρῶσων·
3595 ἄγγουον εἶπω ὁπῶσωναι ἀγαλῶσων ἐκ τὰ ἰδακῶ σου,

- καὶ τούτως εἶπω ἀγγουον διὰ ἰσῆν ἀπὸ τὸν κόσμον.
Τι τὸ λατῶν ἐγῆστω; ἀρῆσασ τὰ πάντα
τὸν πόθου καὶ τὸν ἔρωτα τὸν εἶχων αἱ δῶα,
καὶ τὴν ὁδὸν ἰπάσωναι, ἰτρίνωμον τὸν ὁρῶμον·
3600 καὶ τὴν ὁρῆν ἐρῆσωναι τὴν σύνθεσιν τοῦ ὁρῶμου
ὁπῶ εἶρα στράτας ἐκατὸν εἰς ἄλλας καὶ ἄλλας γῶρας,
εἰκὶ ἰπῶν ἐγαρῆμῆτων ὁ Λόβητρος ὁ εἶνωσ,
τὰ ἐκατὸν παρῶσωναι τὰ εἶρα μετὰ κῆνον·
χῆρὲ τοὺς πῶσιν εἰς σῆσιν καθῶς καὶ ἄρῶσι τοὺς,
3605 σῶσωναι τῶνται αἱ ἐκατὸν, περῆσιου, προσκωσῶν τον,
κρωτῶν του, περιπλέκωνται, μωροκατασφελῶν τον
καὶ ἐκατῶν τὴν παρῶσωναι ἔρωταξω Ροδάριον·
καὶ αἱ ἐκατὸν εἰγῆρῶσων του νὰ τὸν ἀγγουῶνται
τὸ πῶσωναι κόσμου ἰδραμον καὶ πῶσωναι εἶδων γῶρας,
3610 καὶ πῶσωναι εἶδων συμφορῶς καὶ τί τοὺς ἐσῶσῆθ.
[Ἀρῆσων, παρῶσῶσων τα τὰ τότε λαλιθῆναι,
κῆρῶ καὶ τούτων τὸν εἶρωσῶν, πῶσωναι ὁ λόγος ἔχει].
τίς ἠμπορῶσων τὴν χαρῶν τὴν τότε γωνῶσων
νὰ τὴν εἰπῆ σῶσωναι τῶς καὶ νὰ τὴν καταλέξῃ;
3615 πῶς δυναθῶ τὸν ἐκατὸν τὰς λογισῶσων τῶς
ἐκ σῶσωναι νὰ τὰς εἰπάω καὶ νὰ τὰς ἐρῶσωναι;
Τοὺς ἐκατὸν ὁ Λόβητρος τῶς χῆρῶ συνημῶσων,
εἰπάω τῶς πῶσωναι ἰδραμον πάλι ἐκείνος κόσμου,
καὶ πῶς ἔρῶν ὁπῶσωναι φίλιω λουφῆρον του,
3620 καὶ ἐκ τῆς ἀκομῶσων μου πῶς ἤρχισε τὴν κίρη.
Καὶ [μετ' αὐτῶς τοὺς] λογισῶσων καὶ μὲ τὰς ἀγγῆσων
εἰς τόπον ἐκλωρῶσωναι [ἔωσ] ἡμῆρας ἔξῃ,
[καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσων τῶν χιερῶν τῶν ἔξῃ]
ὁ Λόβητρος σῶσωναι ἐπὶ τοὺς λόγους τούτους
3625 — Ἄγαρε, φίλε Κλειτοβῆ, ὑπερεξερρημῆνα,
φίλε τῆς ὑπολήψεως, ἠρωφῶσωναι σῆλε,
φίλε καὶ εἰς τοὺς φίλους σου [καὶ ὁρῶξ] εἰς τὴν ἀγάπην,
χῆρα τὸ εἶρα θέλωσων μὲ τὸν ἀκομῶσων σου,
καὶ ἀπὸ τοῦ νῶν ὁρῶσωναι ἀναμωθῆν νὰ πῶσωναι
3630 ἀντάξων τῆς φίλιας σου καὶ τῆς ὁρῆς σου γῶσωναι,
δοῦτε καὶ σὸ δὲ ἔρωταξῶν ἀγάπην συνωθλιγῆς

- καὶ πόθου φλόγα ἐγύλιεαι καὶ σίνα τὴν καρδίαν σου,
ἀστὴς ἀγάπῃ ἐράσασαι τὸν νοῦν σου ἀπὸ φευδύλιας,
καὶ σὺ καθόρισται ἔπαυσις ὅσα καὶ ἐγὼ εἰς τὸν κόσμον·
- 3635 *Θέλω καὶ ἐγὼ ἀντίσταναι ἐπὶ δουλείαν ἑσένα,
καὶ ἐπὶ παρσίῳ [μετὰ] σὲ τὰ ἔπαυσις διὰ ἑσένα·
καὶ σὺ ὡς ὑπαγαίνομαι τῆς Ἀρμενίας τὴν σφάτιν,
καὶ ἔσταναι, φίλε, φθίσασθαι τῆς κλειτοβίας τὸ μέρος,
δοῦναι τότε, Κλειτοβίε, καὶ ἐγὼ ἐὰν σὲ δουλεύσω*
- 3640 *[ταυτίτηρ] δουλεύειν ἀνδρόφρον ὡς πρὸς τὴν ἑδικαίη σου·
καὶ παραδίδοι σήμερον τὸν ἑαυτοῦ τὴν κίρην,
καὶ αὐτοὶ ἐὰν τὴν ὑπάκουσιν εἰς τὸ Ἀργυρίου τὸ κάστρον,
καὶ ἐγὼ μὲ σίνα μίονος μου, ὄγα σπουδαίωπρον,
[τὴν σφάτιν] ἐὰν κρατήσομεν, φίλε, τῆς Ἀρμενίας.*
- 3645 *Ἐγὼ δὲ πάλιν πρὸς αὐτὸν μετὰ θλίψεως πρῶτου
καὶ λυπημένου σχήματος καὶ στεναγμοῦ ἀστρόφτου
λέγει του, — φίλε Λόβητρο, ῥήγας τῆς γῆς λιθιάθρον,
εἰπά σε τὰς κακώσεις μου τὰς ἑσάθα ἐκ τὴν τόγγη,
χρῆσθῆς τὰς ὀδύνας μου τὰς ἑσάθα εἰς τὸν κόσμον,*
- 3650 *λοιπὸν ἀνεπαρξέστων καὶ δυσκαταρωθῆμένων
ἔνε τὸ πρόημα τῆς ἐπιζῆς ἐρωτικῆς ἀγάπης,
οὐδὲ γὰρ ἔνε δυνατόν χάριαν καὶ κίρην τάνου
μίονος μου ὄγα σπουδαίω, ὄγα προβήδου μίονος
περιπατήσασθαι θαρρακά, σκαπῆσαι φηλαγῆσαι·*
- 3655 *καὶ τότε χάριαν διάσπουαν μεγάλης πολυανθρώπου
ἰδεῖν, εὐρεῖν καὶ συντεχῆν ὄγα προβήδου μίονος!
Ἐγὼ τὸ ἐρίωνος ἔρησε, φίλε μου, ἐπέχρησά σου,
καὶ τῆς φιλίας μου τὸν ὄγα ὡς ἔξω ἐξήλακά σου,
ἀκίρμονο τὸ ἐνδεδυμένον ἐποίησα τῆς ἀγάπης·*
- 3660 *καὶ ἀπὸ τοῦ νοῦ, ὦ φίλος μου, ἐπὶ ἀποχωρησῆσαι,
καὶ εἰς ἄλλου κόσμον καὶ ὠρῶσθαι ἐπὶ ἄγαν καὶ οὐσίαν.
Ἦκουσι πάλιν ὁ Λόβητρος, θυμῶνται ἐκ τοῦ λόγου,
στανδῆσι ἀπὸ καρδίας του, τὰ δεικνῶσι τὸν πρόοδον,
θλίβεται θλίβει φουβερὰν, ταυτίτως λόγου λέγει.*
- 3665 — Ἄκουσε, φίλε Κλειτοβίῳ, πάλιν ἀρχὴν παρσίον,
πάλιν ἀρχὴ τῶν παρῶν καὶ τῆς ἐπιζῆς ὀδύνης,
ἀν ἀπ' ἐρίωνος ἑσυνώθης, φίλε μου Κλειτοβίῳ μου,

- ὀρεῖσθαι σε εἰς τὰ ἐπάγασαι καὶ τὰ ἔπαυσις δι' ἐρίωνος,
ὀρεῖσθαι σε εἰς τὰς παρσίον σου τὰς εἰδες ἐκ τὴν τόγγη·
- 3670 *ἀλλὰ μετ' ἐρίωνος ὄρασαι, ἔξωθῆσαι, ὦ ἀποδύνη,
καὶ πάλιν κατορεῖσθαι σε καὶ ὀρεῖσθαι σε εἰς τὸ σπαθῆν σου,
μὴ με ἀπερῆξῃ, μὴ ἐσυνώθης, μὴδὲ ἀποχωρησῆσαι με·
μίσην τὴν ἐξουσίαν μου μαρῶν μετ' ἐσίνα,
καὶ στήγαρθρον μου, Κλειτοβίῳ, μὴδὲ ἔτι πολιτῆν σε·*
- 3675 *ἔγει γὰρ ἄλλου ἀδείφην ἐκ ἐρωτικῆ-Ροδάριον
ἀνθρώπου, ἀπαρῆλαστον ὡς ἐνὶ αὐτῇ καὶ ἐκείνη·
καὶ ὄρασαι τὰ πάντα, παρεκτός ῥίθη σου, πῆσασθαι σου,
ἔνα μετὰ μου, Κλειτοβίῳ, εἰς τὸ Ἀργυρίου τὸ κάστρον,
καὶ ζῆσαι. Ζῆσαι χάριτας μετὰ με ἐνδεδυμένον,*
- 3680 *τὰς ἔχει τὸ Ἀργυροκόστρον καὶ τὰ προήγουρά του.
Ἐἰ δὲ καὶ, φίλε Κλειτοβίῳ, εἰς σκαπῆσαι ἑσῆς σου,
ἔξωθῆσαι πάλιν μετὰ σὲ συνζῆσαι, συμπαρῆσαι,
συμπαρῆσαι ... σκαπῆσαι ἑσῆς σου,
σκαπῆσαι μετὰ σὲ, ἐπὶ ἡ τόγγη πάλιν*
- 3685 *ἀλλὰ ἐπὶ τὸ κακῆσθαι τὸ δεικνῆσαι πρὸς ἐσίνα·
λοιπὸν ἔξωθῆσαι τὰ πολλὰ, ἔξωθῆσαι με στήγαρθρον σου,
σὺζῆσαι σε εἰς τὰ ἐπάγασαι τὸς παρσίον χρόνον,
χάριτας, ζῆσαι τὸ κίρην σου ἀπῆσαι ζῆσαι
μὴ τὴν χάριαν, μὴ τὴν τρυφήν, μὴ τὴν εὐχρησίαν,*
- 3690 *μὴ περιεπιζῆσαι παρῶσθαι τῆς ἐπιθῶσθαι τόγγη,
μὴ κυρτερῆσαι τὰς συμπαρῆσαι τῆς σκαπῆσαι ἑσῆς σου·
βλέπειν τὸν χρόνον ἔκαστον ἀπῆσαι τὸ τρυφήν,
ἔξωθῆσαι τὰς κακώσεις τῆς ἡ τόγγη σου ἀπ' ἐσίνα,
καὶ μὴ τῆς τόγγη τὸ κακῆσαι ἀπῆσαι καὶ ζῆσαι*
- 3695 *καὶ τὰς ὀπίσθαι συμπαρῆσαι ἀποφευγῆσαι τας. —
Συμπαρῆσαι εἰς αὐτὸν, πάλιν ἐσυντεχῆσαι,
σκαπῆσαι τὸ λοιπὸν ἐκ τῆς [λιθιάθρου],
ἀφῆσαι τὸ σκαπῆσαι, μετέπειτα πρὸς ἄλλου
[εἰς γνώμην], εἰς τὸ θέλω κατῆσθαι Λόβητρον,*
- 3700 *ἔκαστον κρείττον τὸ ἐὰν ζῶ περὶ τὸν θάνατόν μου,
καὶ προεπιζῆσαι [δῶν] κακῶν ἐγώσθαι τὸ κρείττον,
εἰπά σου, ἀπερῆσαι του — Λόβητρο, τῆς ταυτίτηρα,
σκαπῆσαι εἰς τὸ θέλω, εἶμαι εἰς τὴν βουλήν σου,*

- ἔρχομαι εἰς τὴν πατρίδα σου μετ' ἐσὶ νὰ ἀποθάνω.
 3705 Τὴ μεροπέδι τὰ πολλὰ λόγους ἐμῶς καὶ ἐκεῖνου,
 τῆς κίρκης καὶ τῶν ἐκατὸν τὰς ἑμιστολορίας;
 τὰ πάντα παρατρέφω τα, στροπατῶ, λατῶ τα·
 τὸν δρόμον πάλιν, τὴν ὁδὸν χρῆσάμεθα τὸν τρίχην,
 τὸν μονοπάτιον τὸν κοπιὸν γῆς Ἀργυροῦ τοῦ κίστρον.
 3710 καὶ τῆς καλῆσαι τὰς γαροῖς, τὰς ἑβόνας ἐκεῖνας,
 τὰς ἐν τῇ μέσῃ χάριτος τῆς παραπίνου σπράσας;
 ὄμιος ἀφῆσον τὰ πολλὰ, καὶ στήσιον τοῦ Ἀλβιτρον
 ταὸς εἰς τὴν σπράσιν ἵκουεν εἰπὼ καὶ καταλλῆον.
 Ἔδον τὸν κίστρον ἔδραμα, τὸν ἕλιον ἑλοιδόθου,
 3715 ὄσον ἐκεῖνος ἔδραμα κίστρον εἰς μίαν ἡμέραν
 τσοῦτον κίστρον ἔδραμον πόνους εἰς χρόνους δύο·
 κίρκην ὄραϊον ἐβόρεσσα νὰ εὐρῶ, νὰ καταλάγω
 τὴν μὲ ποθαποξίνωσα παρὰ καιρῶν ὁ χρόνος·
 ἔπαθεν ἡ καρδιά μου πικρῶς ἀναριθμήτους,
 3720 πόνους ὄπισθην φοβερούς, ἀνάγκας ὄπερ φύσιν,
 ὀδύνας κατακλιόσων ἀπίσων τὴν ψυχὴν μου·
 καὶ ἀπέποτε χῆρα φίλον μου ἀναπονοπέτην μου
 νὰ ὀρέγεται τοὺς πόνους μου, μετ' ἔμε νὰ παρήσῃ,
 μετ' ἔμε ἑλοιδόθησε νὰ μὲ ἀναπαθήσῃ.
 3725 [ἄρσενον ὄραον μετ' ἔμε] νὰ μὲ ἀποχωριστοῦμαι.
 χῆρακα τὴν ἐβόρεσσα, τὴν εἰχα εἰς θέλησάν μου,
 τὴν μὲ ἀπεχωρίσων ἢ ἐπιβόλοισ ἢ τύχη,
 καὶ ἀπῆρόν τῶν καὶ σπράσιν μου εἰς τὰ γονεῖά μου,
 νὰ ἔχω σπουδαίον μου καὶ τὸν ἐχθρόν μου φίλον,
 3730 τὸν εἰχα εἰς τὰς ὁδύνας μου ἀναπονοπέτην μου.
 καὶ ταῦτα μὲν τὰ τῆς ὁδοῦ τῆς ἑμιστολορίας·
 ἢ δὲ μεροπαπέδων ἢ ἑμιστολορίας, ἢ ἑμιστολορίας,
 εἰς εἶδεν ὅτι ἀπὸ τοῦ νῦν γαροῖς τῆς ἑμιστολορίας,
 ποτῶν νὰ εἶπω ἀσφάλειαν ὅτι εἶχεν εἰς ἔμηναι!
 3735 πόνους ἀγάπην καὶ στροπῆν καὶ ἀπῆσαν γαροῖαν·
 ὄμιος ἀφῆσον τὰ πολλὰ τὰ μέχρι καὶ τοῦ κίστρον,
 ἀν γὰρ εἰς αἰσθησὸν ἔλιθον καὶ εἰς κῶν ἀναριθμήτους,
 πόνους κελῶς μεταβολῶς ἑμιστολορίας

3707. λαλῶ.

- κατάστρατα ἐγαρόμεθα, ὅτε ἡ δυστυχία
 3740 τελείως πᾶς ὄρεξίθηκε καὶ ἡ μεροπαπέδων,
 νὰ εἶπες, ὅτι θεωρῶ τὰ αἰσθητικῶς καὶ γαροῖσαι εἰς ἐκεῖνας·
 καὶ [εἶπαι] εἶμαι πολυαφῆρητος, νὰ εἶπω ἀδυνατῶ τα,
 καὶ τὴν πολλὴν ἐλατῶτητα κίρκην τῆν ἐν τῇ μέσῃ,
 καὶ λέγω τοῦτο, ἑβόρεσσα εἰς τὸ Ἀργυροῦ τὸ κίστρον.
 3745 ὄμιος ὁ κίστρος ὁ πόνος [τοῦ] Ἀργυροῦ τοῦ κίστρον
 ἑβόρεσσα εἰς ἀναριθμήτους τῆς ἀπῆσαν Ροδάμην,
 κίστρον ποῖον ποσῶσιν, σπράσιν πολλὴν λαμπρόσων
 μαργαριτῶν καὶ βλαττῶν, χρυσοῦν καὶ λιθῶν·
 γίνεται τόση παραχῆ μέχρι νῦν ἀνάθη,
 3750 ὄρανα, σπράσιν, τῆρανα, βόλοισ, μέλιος ἀπῶν
 ὄσον ἐκεῖνος τὴν πολλὴν Ἀργυροκίστρον γαροῖαν
 ἑβόρεσσα εἰς ἀναριθμήτους τῆς ἀπῆσαν Ροδάμην·
 καὶ παραποξὸς ἐβόρεσσων ταῦτον τὴν εἰσθητικῶν.
 Ἀλβιτρον τοῦ πορευτοῦς, μετῶν βασιλείας
 3755 γῆς περιφῆσον τῆς λαμπρόσων πόνους Ἀργυροκίστρον,
 καὶ γῆς Ἀλβάνδρου τοῦ ρητῶς, ὅσον τῇ καλῇ Ροδάμην
 καὶ βασιλείας τῇ λαμπρόσῃ τῇ πορευτοῦσιν
 πολλὰ τὰ ἔτη καὶ καλὰ, πόνους φρονιτικῶς ἔχω!
 τρίτον ἀνευρηθήσων μετὰ κρουγῆς καὶ κτύπον,
 3760 μετὰ μετῶν παραχῆ ὅσον τὸν κίστρον ὄσον
 ἔλεγεσ ὅτι ἀσῆται, κισοῦσται, κισοῦσται.
 Τὸ τὸ λατῶν ἔγινετο; ἐβόρεσσων τὸ κίστρον,
 καὶ τὸ λαμπρόν καλῶν τὸν τριπονοπέτην
 εἰδανεν, ἐβόρεσσων ἡμέρας ὄσον ἄλλας.
 3765 Συναίει τότε ὁ Λάβιτρον τοὺς ὄμιος τὸν τοπάρχου,
 τοὺς ἀρχηγούς, δουκῶν τῶν, πάντα τοὺς συγγενεῖς του,
 βασιλικῶς προκαθῆται, δεκτοῦσται καὶ λέγει.
 — Ἐγὼ μὲν φίλοι συγγενεῖς, τοπάρχου μου, δουκῶν,
 ἀπὸ τῆς γαροῖς τῆς ἡμῶν καὶ τοῦ θελήματός σας,
 3770 γῆς κιστοπέτην βασιλείας γῆς Ἀργυροῦ τοῦ κίστρον
 μὲ τὴν ἡμῶν τὴν φουσκὴν ὀρεσσων τὴν Ροδάμην·
 καὶ τὰ σπράσιντα κατ' ἔμηναι κατὰ τῆς Ροδάμηνς
 οἰδατε πάντας ἀκριβῶς, γνωσκατέ τα πάντες·
 φίλος ἐμῶς ὁ Κιστοπέτην, τὸν εἰδανεν τὴν τύχη

- 3770 εἰς τὰς τοσαύτας συμφορὰς καὶ μὴ παρεργεῖται,
σήμερον γίλθε μετ' ἐμὴν εἰς τὴν ἐμὴν πατρίδα
αἰχμαλώτους ἀλώμενος, πλὴν ἂν οὐκ ἔχου τοῦτος
καὶ τὸ κυλοσφιβεύεσθαι καὶ τὸ στεροθνήμονί σου,
ἐγὼ Ροδάμην ἀνοήτ' ἀσπασσάμενος οὐκ ἐδώρην.
- 3780 ἐπεὶ δὲ ὁ φίλος Κλειτοβῶνδ' ὁ βυπερὲξοχημένος,
ἀνεφίος ὁ κίλλιστος ῥηγὸς τῆς Ἀργείας
εἰς κίνδυνον ἐπέβησε διὰ ἐμὴνα τὴν φοιητὴν σου
καὶ χάριος ἐπαρτόθραμε πολλὰς ἀναυρηθήτους
καὶ συνεκαποπάθησε καὶ συνεπάσασαί με.
- 3785 λυτὸν καὶ ἂν οὐκ φαίνεται, φίλοι μου, σπγγεῖς μου,
εἰς τὴν ἑτέραν ἀδελφὴν τῆς ἀσπασσάμενος Ροδάμην
ἐπαίρου τοι, καὶ σύγγαμβρον ἐρῶν τὸν ἀνομάζω. —
Ἢ δὲ ἀδελφὴ τῆς ἀσπασσάμενος Μελανθία.
Ἦκουσον οἱ προτιεόντες, τῆς χάριος τοῦ αἰ τυπάρχα,
- 3790 ἦρώδ' ἀνευσηρήσασαι, ἐπρωσασθήσασαί μας
καὶ δεύτερον εὐφρήσασαι, εἴπαν τοὺς λόγους τοῦτους.
•Σύγγαμβρον τὸν πανευτυχὴ Λυβιστροῦ Κλειτοβῶντα
τῆς γῆς τοῦ κόσμου τοῦ Ἀργουρῶ μεγάλου βασιλείου
καὶ ἀσπασσῶν τῶν ἐμῶν, Ροδάμην, Μελανθίαν,
- 3795 πολλὰ τὰ ἐπὶ καὶ κυλῶ, πάσης φρονιότητος ἔξω. •
Ἀπεκατόσθη βασιλεὺς μετὰ τῆς Μελανθίας
συνέτριψε τὴν ἐπάθεον ὡς ἐν κεντῆ κυλῶ τῆν,
ἀπὸ τοῦ νῦν ἀνοπητικῶς εἶπὸν τὰ περιλήθωτα.
Ἐξῆρα χρόνους ἰκανοὺς μετὰ τῆς Μελανθίας,
- 3800 ἐχάρην, ἐλαχμήσασαι τοὺς παροπίους χρόνους,
τὰ κλισσάματα τὰ δύσκολα τῆς ἀνοσιότητος τύχης,
ὁ νῦς μου οὐκ εἶχε μείνοναι, καὶ ἂν εἶχεν ἑλισθίην τὰ
ἐκίωσε πάλιν ἢ βουλή τῆς τύχης τῆς ἀδίκου,
μετεκλήθη κατ' ἐμῶν τοῦ χρόνου ὁ τροχὸς τοῦ,
- 3805 καὶ τοῦ θανάτου τὸ σπαθὴν δι' ἐμῶν ἐσπομάθη.
Χάριος ἐπαίρειν ἐχστρεῖος τὴν κέρην Μελανθίαν,
θάνατος ἀράζει τὴν ἐμὴν φοχγοπαρηγορίαν,
ἄδης κερδαίνει τὴν ἐμὴν ἀδικίαν γλυκοτέρην,
μόνος ἐγὼ τῆς συμφορῆς ἀδύλου ἐπεκατόσθη

3798. ὁπὲ τὰ π.

- 3810 καὶ τῆς ἀνοσιότητος τύχης μου συμφύρου ποικωκράτωρ
καὶ πάλιν ὡς αἰχμαλώτους ἤμουν εἰς ἕξινον κόσμον,
καὶ ἕξινον τύπον καὶ χάριος γῆς Ἀργουρῶ τοῦ κόσμου,
καὶ εἶχα δόξαν στίμματος καὶ κόσμου βασιλείαν.
Καὶ πάλιν γίλθε μου βουλή καὶ λογιστὴς καὶ γνομη,
- 3815 ἐνθόρησας καὶ μέριμνα καὶ νῦς εἰς τὴν καρδίαν,
νὰ ἔτῃα καὶ φύρα μόνος μου εἰς τὴν ἐμὴν τὴν χώραν
ὡς ἔνα ὁδὸς καὶ ὡς ζυγορῶν νὰ τὴν ἀναστῆσαι
καβαλλεῖον τὸ λυτὸν, ζῶνομαι τ' ἄρματά μου,
καὶ ἐβγαῖον εἰς ἀναστῆσαι τῆς γουιῆς μου χάριος.
- 3820 καὶ μετὰ ἐξάρηρον καρπὸν ἐφῆσασαι καὶ γηροκί σας
τοὺς σπγγεῖς, τοὺς φίλους μου τῆς χάριος Λυβιστίας,
καὶ ἐστῶ τὴν παρῶθεν ἀσπασσῶν τὴν Μορτάνην
γῆροκα χῆρον, ἀσπασσῶν, καὶ μετὰ ἐστὶ νὰ ζῆσω,
συναποθῶν μετὰ σὲ, συνακροθῶ, συμπίθω,
- 3825 τὴν γουιῆν μας μετὰ σὲ γαροῦρον ἐξουσίαν,
ὁπὸν δι' ἐστῶσαι ἔβραγα κόσμον πολλὸν καὶ χώραν
καὶ ἔπαθα τόσους συμφορῶς ὅσας σὲ ἀφῆγγασῆσαι,
καὶ ἔπαθα τόσους παρῶσους, ὅσους Μορτάνην κῆρ,
εἶπά σε καὶ ἀφῆγγῆσαι σε καὶ ζῶσασαι ἀπὸ μέν.
- 3830 καὶ ἐγὼ μὲν, ὁ παρῶσους ὁ ἀσπασσῶν Μορτάνην,
[εἶπά σε, ἀφῆγγῆσαι σε τοὺς τῶνους τοῦ Λυβιστροῦ]
ἔσους ἐκαποπάθησε μίνους τοῦ καὶ μετὰ με.
ἔμῶς δὲ πῶνους τίς εἶπῃ τοὺς ἔπαθα εἰς τὸν κόσμον,
τίς ἄλλος ἀφῆγγῆσαι τοὺς ποικωκρασμοὺς μου,
- 3835 τίς εἶπῃ τὰς κακόσους μου, τὰ πῶθη μου σπγγεῖς,
τίς κατὰ μέρος τὰς ἐμὰς ἀφῆγγῆθη πεκίριος;
[καὶ εἰ τις θέλησῃ λεπτομερῶς [νὰ γράψῃ] τὰ ἐπαρτόσθη,
ὡς φηλασῆσαι, ὡς τὰ ἰδῆ καὶ ὡς τὰ καυαίεθ'·
καὶ εἰ τις κυλῶς νεοσάσασαι νὰ τ' ἀναρῶσθη ταῦτα,
- 3840 οὐχῆ κερδαῖν ὀλόππου, ποικωκρασμηγῆσαι,
νὰ συμποθῆ τοὺς πόσους καὶ τοὺς ποικωκροῦσασαι].

ERRATA.

page	v.		page	v.	
2	34—35	lik. ἀριστοτέλῃ	125	2235	lik. ἄκουσθησάντων
6	155	» ἕδωκον	126	2325	» εἰρησώσων
9	248	» φησὶν	»	2330	» ἦρος ἢ ἰέρου (?)
13	405	» πανεξάρματα	127	2352	» ἐλιόγεννα (?)
15	464	» δῖος	»	2354	» ἐκ' Ἰσθμίου (?)
21	680	» δριμύτι	137	2605	» συγκαταραμμένους
24	761	» ἀλλὰ	»	2680	» Ἰσπερδία
25	816	» κοκκιστολομοσχέλι	138	2718	» Στυραγύρι
28	911	» ἐὰ μὴ	148	3040	» Γινώσκεις
31	986	» ραδίστοματον	»	3008	» κήρυκα,
38	1243—1244	» Ἔρωτος	156	3323	» Βακχευμένη
39	1270	» ἑλιγομενόμενοι	157	3348	» παίδου,
40	1303	» ἐβροχόετον	»	3365	» δι
45	1484	» ἦ	158	3375	» εὔρα
50	1672	» αἰλί	157	3699	» ἐκ Σούσης (?)
			179	4086	» κατασχερόντων
			182	4172	» Μελισσῶ (?)
56	1	» Ἐγγύρας	209	5067	» Βασιλεῖ
57	51	» εἶπας	215	5238	» πόσαι
59	97	» Ἰθαδιόκετος	»	5240	» ἀνάκλυτα
60	127	» Σηρίσας	223	5511	» Ἰσπερδίου (?)
61	188	» ἀποκαμάντες (?)	227	5634	» Ἰσραήλων
65	308	» ἐβελίνου	»	5638	» ἦσαν (?) /δ
72	535	» ἐπίρου	229	5720	» κτίων
73	578	» Ἀγναίος (?)	236	5957	» Ἐπίκουρος καὶ Κίμων.
75	638	» ἀφίους			» ἄριος (?)
77	710	» ἐπιπρομαχέτης	239	6042	» πόλι
78	750	» λαγυρῶς (?)			
81	829	» [Ἰ]σπερδίου			
85	943	» σκελλισαίης	254	424	» αἰφύς Ἰθαίης
»	965	» μετῆρα	255	464	» εὐ
86	992	» λανθάνει	259	625	» Ἡβρον
91	1170	» Ἀβέρου (?)	260	636	» λογαριασμένου (?)
92	1187	» διορίσθητον	263	749	» ἀρχιεπὶ τοῦ
95	1286	» Ἰσθμίου (?)	266	857	» Βακχευμένου,
96	1326	» Ἰσπερδίου (?)	275	1159	» ἀβέβαιον το
97	1545	» Μελαίου (?)	277	1290	» εἶδον με
»	1351	» Ἐπίκουρος (?)	282	1412	» καταμαρμαζήσαντων
»	1355	» Ἰθαίης (?)	293	1810	» Ἰσπερδίου
100	1448	» Βακχίου (?)	301	2121	» φρεσὶ
115	1947	» Πιδρου (?)	312	2495	» ἰχθυοῦ
119	2108	» Κίρου	332	3251	» κλειστόμαχος
123	2234	» οργόδος	»	3253	» ἰέρου

